

Gennadij Malachov

URINOTERAPIE A BIORYTMOLOGIE

Uzdravení za pomoci uriny v souladu s biorytmy organismu

Další z řady odborných knih Gennadije Malachova se zabývá základy biorytmologie a unikátní metodou uzdravení - urinoterapií. Mnoho lidí se přesvědčilo o tom, že v určitých dnech mohou hladovět a zároveň zvládnou i velké fyzické zatížení, ale v jiných dnech se jim to nepodaří. Hlavní příčinou je to, že sami narušují přirozené životní rytmy; chtějí být zdraví, ale nedodržují přírodní zákony. V průběhu provádění ozdravných procedur je základem úspěchu přizpůsobení se sezónním, měsíčním a denním biorytmům. Autor dále hovoří o možnostech urinoterapie, které je věnována druhá část knihy. Tato léčba může v mnohých případech přinést ulehčení, nebo dokonce zachránit život člověka či jej prodloužit. Kromě důkladného všeobecného seznámení se s principy urinoterapie zde najdete seznam konkrétních potíží, při nichž tato metoda léčby zabírá.

Tvorba uriny a její vlastnosti
Urinoterapie a omlazení organismu
Způsoby užívání uriny
Nitrobuněčné biorytmy
Týdenní a měsíční biorytmy

Gennadij Malachov
Biorytmologie a urinoterapie

Přeloženo z ruského originálu
Геннадий Малахов
Биоритмология. Уринотерапия

URINOTERAPIE A BIORYTMOLOGIE

Překlad Anděla Kramlová

1. vydání

2006

OBSAH

První část: BIORYTMOLOGIE	9
ÚVOD.....	10
DENNÍ BIORYTMY.....	12
Nitrobuněčné biorytmy.....	12
Funkční biologické rytmy organismu.....	16
Orgány jang.....	23
Orgány jin.....	24
Denní biorytmy a vliv Měsíce.....	25
TÝDENNÍ A MĚSÍČNÍ BIORYTMY.....	33
Týdenní biorytmy.....	33
Měsíční biorytmy.....	34
Lunární cyklus a ozdravná opatření.....	41
První lunární fáze.....	42
Druhá lunární fáze.....	46
Třetí lunární fáze.....	49
Čtvrtá lunární fáze.....	51
ROČNÍ BIORYTMY.....	56
Roční období a jejich vliv na organismus člověka.....	56
Aktivita orgánů a funkcí organismu člověka podle jednotlivých ročních období.....	61
Závěr.....	64
Druhá část: URINOTERAPIE	65
TEORETICKÉ A PRAKTICKÉ POUŽITÍ URINY.....	66
Tvorba uriny a její vlastnosti.....	66
Komponenty uriny a jejich vlastnosti.....	69
Druhy vinny a jejich zvláštnosti.....	84
Způsoby užívání uriny.....	104
Příjem uriny ústy.....	104
Metodika použití uriny v klystýrech.....	109

Použití uriny přes nos a uši.....	110
Metody použití uriny přes kůži.....	113
Urinoterapie a jílové obklady.....	121
CO NÁS MŮŽE POTKAT PŘI URINOTERAPII ...	124
Krise při používání uriny.....	124
URINOTERAPIE V PRAXI.....	130
Správný začátek urinoterapie.....	130
Kdy a čím zahájit urinoterapii.....	131
V kolika letech je možné zahájit urinoterapii a komu nejvíce prospívá.....	133
Urinoterapie při onemocnění žaludku a střevního traktu.....	135
Urinoterapie a infekční onemocnění.....	135
Urinoterapie a plísňová onemocnění pokožky.....	136
Urinoterapie a nemoci ledvin.....	137
Urinoterapie a nemoci jater.....	139
Urinoterapie a cukrovka.....	140
Urinoterapie a srdeční a cévní nemoci.....	141
Urinoterapie anemoci očí.....	144
Urinoterapie a onkologická onemocnění.....	145
Urinoterapie a nemoci z nachlazení.....	146
Urinoterapie a kožní nemoci.....	147
Urinoterapie a ukládání solí, polyartritida.....	149
Urinoterapie a nemoci ženských orgánů.....	151
Urinoterapie a plicní onemocnění.....	153
Urinoterapie a pohlavní nemoci.....	155
Urinoterapie a špatně se hojící rány, pohmožděniny, popáleniny, kousnutí a jiné potíže.....	156
Urina jako kosmetický prostředek.....	160
Urinoterapie a omlazení organismu.....	162
ZÁVĚR.....	164
POZNÁMKY.....	166
ČESKÉ PRAMENY.....	170

Tato kniha není lékařskou učebnicí, proto všechny problémy konzultujte se svým praktickým lékařem.

Názor redakce se nemusí shodovat s názorem autora.

Kniha Gennadije Malachova se zabývá základy biorytmologie a unikátní metodou uzdravení - urinoterapii. Mnoho lidí se přesvědčilo o tom, že v určitých dnech mohou hladovět, a přesto zároveň zvládnou i velké fyzické zatížení, avšak v jiných dnech se jim to nepodaří. Je to způsobeno tím, že si sami narušují přirozené životní rytmy; chtějí být zdraví, ale přitom nedodržují přírodní zákony. Základem úspěchu při provádění ozdravných procedur je přizpůsobení se sezónním, měsíčním a denním biorytmům.

Druhá část knihy je věnována urinoterapii. Tato léčba může v mnohých případech přinést ulehčení, nebo dokonce může člověku zachránit život či jej prodloužit. Jestliže se člověk seznámí s mechanismy účinků uriny a s metodami jejího používání, může si sám vybrat nejvhodnější způsob léčby.

První část

BIORYTHMOLOGIE

ÚVOD

Celá první část knihy vznikla z důvodů praktických potřeb spojených s realizací programu uzdravení. Mnozí jste se sami přesvědčili, že v určitých dnech můžete hladovět, a přesto vydržíte velké fyzické zatížení, avšak jindy si hladovění dovolit nemůžete a fyzickou činnost vykonáváte jen obtížně. Některým lidem se očista jater podaří hned napoprvé a vyloučí větší množství kamenů, ale jiní nedosáhnou žádného výsledku. Co je příčinou? Odpověď je jednoduchá: v organismu se pravidelně mění aktivita orgánů a systémů.

Zkoumáním aktivních a pasivních rytmů probíhajících v organismu se zabývá speciální věda - takzvaná *biorytmologie*. Na základě poznatků této vědy je možno tvrdit, že většina procesů, k nimž dochází v lidském těle, je sladěná s pravidelnými vlivy Slunce, Země a vesmíru. Je to zcela přirozené, neboť každý živý systém, včetně člověka, se neustále nachází v proudu výměny informací, energií a látek s okolním prostředím. Jestliže je tato výměna na informační, energetické a materiální úrovni z různých důvodů nesprávná nebo narušená, negativně se to odrazí na vývoji a životních funkcích organismu.

Nejcennější poznatky jógy (slovo *jóga* znamená *svazovat, spojovat*) se týkají rytmů a období. Proto biorytmologie představuje nejjemnější spojení člověka s vesmírem, na nichž závisí nejen zdraví a dobré pocity člověka jako živého organismu, ale také realizace jeho mentálních a duchovních schopností.

Je velmi důležité, abychom věděli jak o rytmické činnosti probíhající uvnitř našeho organismu, tak také o tom, co ji řídí zevně. Zde je potřeba se nejdříve seznámit s procesem výměny informací, energie a látek.

Protože existuje velké množství různých biorytmů, podívejme se na nejdůležitější z nich, které se týkají zdraví člověka a účinkují na úrovni buněk, orgánů a celého organismu. Jsou to denní, týdenní, měsíční a sezónní vlny aktivní činnosti orgánů a systémů. Popis každého biorytmu se bude týkat fyziologické funkce, dále toho, co ji řídí, co ji potlačuje, nebo naopak co ji posiluje.

DENNÍ BIORYTMY

Nitrobuněčné biorytmy

Buňka je samostatná funkční jednotka. Aktivita organismu jako celku vzniká z aktivity a vzájemného působení jednotlivých buněk. Proto je logické, abychom výklad biorytmů začali vysvětlením buněčných biorytmů.

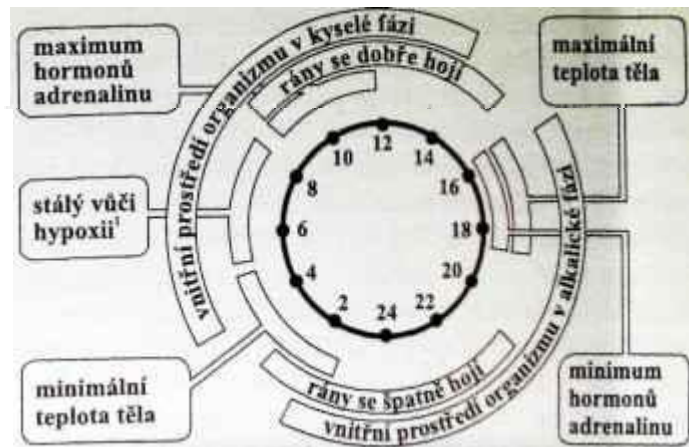
Buňka obsahuje protoplazmu, v níž neustále probíhají dva protichůdné procesy: *anabolizmus* a *katabolizmus*. Anabolický proces způsobuje narůstání protoplazmy, zatímco proces katabolický vede ke zmenšování jejího množství a k její destrukci. Oba procesy se vzájemně posilují. Rozpad buněčných struktur stimuluje jejich následnou tvorbu. Čím více složitých látek se nahromadí v protoplazmě, tím více se uvolní energie, a tím více je buňka, a také organismus jako celek, životaschopná.

Biorytmus se řídí světlem a teplotou. Čím jsou oba faktory silnější, tím výraznější je cyklus (promíchávání protoplazmy) a aktivita fermentů. Od tří hodin ráno do patnácti hodin odpoledne dochází k silnějšímu oky se lení vnitřního prostředí organismu. Mírná pracovní zátěž působí na posun acidobazické rovnováhy na kyselou stranu. Denní doba aktivuje katabolické procesy v každé buňce lidského organismu. S ubýváním světla a se snižováním teploty dochází k úbytku fyzické aktivity. Toto všechno vyvolává zahuštění buněčné protoplazmy a zmenšení její aktivity. V buňkách je klid, takzvaný *neaktivní stav*. Dochází k obnově buněk, způsobené posunem hodnoty pH na zásaditou stranu. Tento proces probíhá od patnácti hodin odpoledne do tří hodin ráno (obrázek č. 1).

Střídání nitrobuněčných rytmů je synchronní se střídáním dne a noci. Buněčné biorytmy jsou narušovány těmito faktory:

1. *Nedodržení rytmu bdění a spánku*, to znamená noční směny. Tento způsob života zneužívají **zejména** tvořiví lidé, což vede k rychlému opotřebování v **jejich nejplodnějším** období. Je vhodné vyloučit noční směny a nepřirozený způsob života.

Lidé se rozdělují na *sovy* a *skřivánky*. **Sovy** vedou na základě výše uvedených informací nepřirozený způsob života, **narušující** harmonický rytmus buněk během denní části. Sluneční energie (infračervené, fotonové, ultrafialové, elektromagnetické záření a rovněž působení jiných částic) zesiluje prostřednictvím zvýšené tělesné teploty, tvorby vitaminů (například vitamin D se tvoří při působení slunečních paprsků na tělo), pomocí ionizace prostředí s tekutinami

Obrázek č. 1

Diagram zobrazující vliv kyselé a alkalické fáze na průběh různých procesů během dne: 1 --zvýšení potenciálu atmosférické elektřiny (v tomto období je vhodné shromažďovat energii: jógové dýchání, čchi-kung); 2 - snížení potenciálu atmosférické elektřiny; 3 - změny parciální hustoty kyslíku (pro okyselení organismu je nevhodnější doba od dvou do čtyř hodiny ráno)

v organismu a jiných faktorů biochemické reakce, což vede ke **zvýšené** aktivitě organismu. Tato přirozená podpora chybí během stmívání a v noci, organismus se ochlazuje a většina enzymů je při teplotě třicet sedm až třicet osm stupňů Celsia v optimální aktivní činnosti. Pokles teploty těla výrazně snižuje jejich aktivitu a vyvolává křeče cév. Z tohoto důvodu dochází ke špatnému trávení potravy zkonsumované před spánkem nebo v noci a z organismu se špatně vylučují produkty látkové výměny. Noční způsob života je příčinou silného znečištění organismu. Kromě toho člověk musí vynakládat dodatečné síly na zvládnutí nepřirozeného způsobu bdění. Je úplně jasné, že organismus se značně opotřebovává.

2. Organismus má vlastní elektrický náboj. Povrch země a okolní atmosféra mají záporný náboj, a proto se dolní končetiny člověka nabíjejí rovněž záporně. Naopak hlava se v důsledku dýchání kladně nabitého vzduchu a kontaktu s ním nabíjí kladně. Náboj trupu, tedy střední části těla, je neutrální. Tyto faktory jsou velmi důležité pro životaschopnost organismu a mají vliv na vnitřní prostředí a bioproudy. Izolace dnešního člověka od zemského povrchu (obuv s gumovou podrážkou, oděvy ze syntetických materiálů, umělé pokrývky hlavy a tak bychom mohli pokračovat dále) ztěžuje nabíjení organismu záporným nábojem ze Země přes chodidla nohou. V důsledku toho se organismus nabíjí kladným nábojem, který mění vnitřní prostředí na kyselé. To také negativně ovlivňuje funkci makromolekul, které se ocitají v nepříjemné situaci.

Zvýšení hladiny pH ve vnitřním prostředí s kyselou převahou jen o čtyři až pět desetin jednotek způsobuje vážné narušení funkcí organismu. Na změnách vnitřního prostředí závisí zejména aktivita enzymů každé buňky. V důsledku zvýšení hladiny pH nedochází k úplnému štěpení látek přicházejících do buňky a tyto látky se z organismu vylučují bez jakéhokoli užitku. Například bílkoviny zůstanou ve stadiu kyseliny močové a nepřemění se na močovinu;

sacharidy se nezmění na plynný kysličník uhličitý, ale jen na obvyklý kysličník uhličitý. Z nadbytku kyseliny **močové**, kysličníku uhličitého a jiných škodlivin vzniká mnoho chorob a potíží.

V živém organismu jsou přítomny makromolekuly, skládající se z tisíců a milionů obyčejných molekul. Vlastnosti molekul závisí většinou na jejich orientaci v určitém prostředí. Je známo, že tyto makromolekuly **mají** magnetické účinky. Například molekuly DNA mění vlivem nadbytečného množství kladného náboje celkového magnetického pole člověka svoji orientaci, odchylují se od původního **směru**, a nemohou tedy plnit své funkce. Tím pak trpí celý organismus.

V důsledku zvýšeného obsahu kladného náboje v organismu se zpomaluje cirkulace elektronů v kanálech. Dochází k narušení činnosti orgánů a systémů, vytvoří se zablokované zóny, což se nepříjemně odrazí na celkovém zdravotním stavu. Mnozí lidé si například na konci dne stěžují na bolesti hlavy. To je důsledek nadbytku kladného náboje v horní části trupu.

Probrali jsme faktory, které negativně působí na průběh normálních biorytmů na buněčné úrovni. Medikamentózní léčba narušených biorytmů je neúčinná. Vyrovnání biorytmů na nitrobuněčné úrovni je potřeba provádět následujícím způsobem:

- *Přísně dodržujte rytmus spánku a bdění.* Chodte spát včas a probouzejte se za svítání. Přiměřené fyzické zatížení během dne dodatečně stimuluje nitrobuněčné procesy rozkladu a syntézy, to znamená základy existence života. Jang přechází na jin a jin se mění na jang. Jedna část se zvětšuje, druhá se snižuje. Pouze v takovéto dynamice může existovat život a uchová se zdraví.

- *V průběhu dne regulujte celkový náboj **organismu**.* Ve dne ležte méně, neboť aktivní cirkulace energie může v lidském organismu probíhat jen ve vertikální pozici. V horizontální poloze je náboj rozložen jinak, čímž se narušují různé **potenciály** mezi chodidly a hlavou. Jestliže

elektrické proudy postupující z povrchu **země** do stratosféry ovlivňují cirkulaci **energie** člověka ve vertikální pozici, pak v **horizontální** poloze je tento proces narušen. **Tyto** proudy mají příznivé účinky ve vertikální pozici během dne a v horizontální poloze v noci.

- *Ráno a večer si připravte koupel (nemusí být studená voda), sprchujte se nebo se polévejte.* Tyto procedury rozkládají náboj rovnoměrně po celém těle. Důležité je uzemnění organismu, proto chodte naboso, potřete si tělo běžnou nebo odpařenou urinou (z energetického hlediska je to neúčinnější procedura), koupejte si nohy ve slané vodě.

Používáním těchto jednoduchých a přirozených procedur zamezíte vzniku mnoha onemocnění a potíží, včetně těch, které nereagují na žádné léky.

Funkční biologické rytmy organismu

Abychom detailně rozebrali tuto složitou otázku, přistoupíme k ní z několika stran. Nejdříve se seznámíme s procesy probíhajícími v organismu v různé denní době, potom se podíváme, jak ovlivňují fungování našeho organismu. Následně se přesvědčíme o tom, zda ájurvéda nebo čínská medicína uvádějí pravdivé údaje o cirkulaci energie v organismu.

Jaké procesy tedy probíhají na zemském povrchu během dne?

V atmosféře Země můžeme pozorovat pohyby vzdušných mas, které se v důsledku zahřívání Sluncem pohybují směrem nahoru. Při ochlazení dochází ke kondenzaci a vzduchové hmoty se posunují směrem dolů. Zemský povrch a vzduch chladne nejvíce před východem Slunce, proto dochází ke kondenzaci vláh, která se dříve vypařila. Vodní páry se shromažďují a tvoří mlhu, mlha se sráží do drobných kapek, čímž vzniká rosa. Vodní páry při kondenzaci uvolňují do okolního prostředí energii, kterou dříve pohltily při odpařování do prostoru. Proto ještě před

svítáním můžeme **pocítit**, že vzduch je **těžký**, že klesá, můžeme vnímat padání rosy a **vylučování nabromaděné energie** do okolního prostředí. Výrazně **se neochladí**, ale je **sychravo**. Tuto dobu můžeme charakterizovat jako relativní období klidu, kdy příroda jakoby **usíná**.

Vycházející Slunce postupně zahřívá zemský povrch a přilehlé vrstvy vzduchu. Dochází k vypařování, přičemž pohyb vzduchu směrem nahoru začne postupně převládat. **Zesiluje se tlak**, teplý vzduch se rozptyluje do okolí a vytlačuje sousední chladné vrstvy. **Vzdušné** masy se dávají do pohybu a zpravidla kolem poledne můžeme **pozorovat** intenzivní smíchání těchto vzdušných mas, to znamená, že se tvoří vítr.

Povrch Země a přilehlá vrstva vzduchu se po západu Slunce postupně ochlazuje a pohyb vzdušných mas se zpomaluje, dokud nenastane rovnováha mezi teplem a chladem. Po vyrovnání teplot ustává i pohyb vzdušných mas a ve večerních hodinách, stejně jako ráno, se příroda nachází v klidu. Zchlazený vzduch se postupně pohybuje směrem dolů a kondenzuje se. Proto i ve večerních hodinách můžeme pociťovat vlhko, sychravo a chlad, kromě toho dochází k předání energie.

Přibližně o půlnoci nastává zvláštní jev. Slunce se nachází na druhé straně Země a přes zeměkouli prochází pouze chronální záření, které obsahuje informace o procesech probíhajících na Zemi nebo ve vesmíru. Chronální záření ovlivňuje účinky a aktivní činnost našeho chronálního pole. To se může posílit, pokud je tělo člověka v klidu. Chronální pole vytváří při průchodu organismem na membránách buněk a tkáních nehybné vlny, jakési těsnění, které organismus asimiluje. Pozice jógy a postupné ustrnutí v nich umožňují toto záření cíleně akumulovat, což vede k rozvoji některé z vlastností nebo k posílení určité funkce. Během dne se naše chronální pole při pohybu rozptyluje, to znamená, že se oslabuje. Lidé pracující v noci toto záření nedoplňují, a proto se jejich organismus příliš rychle opotřebovává.

V poslední třetině **noci** se zemský povrch a přilehlá vrstva vzduchu ještě více ochlazuje a následně se stlačují. Vytváří se volný prostor, v němž se hromadí teplejší vzduch. Před svítáním můžeme pozorovat pohyb vzdušných mas.

Pohyb vzdušných mas způsobuje v brzkých ranních hodinách ochlazení a odpoledne zahřívání. Směr pohybu vzdušných mas ráno je od chladné noční strany k ranní prohřáté. Ve dne vzdušné masy stoupají v důsledku prohřátí a rozšíření. Večer se pohybují od teplé večerní strany ke studené noční. V noci v důsledku ochlazení **klesají**. Tím neustále dochází ke změně pohybu v přírodě: ráno a večer zprava doleva a ve dne a v noci shora dolů. Jelikož je aktivita ve dne vyvolána světelným a tepelným působením Slunce, v noci ochlazením a **chronálním** zářením, působí rozdílně i na životní **funkce** organismu. Ve dne to vede k aktivitě organismu, k rozpadu jeho struktur, k příjmu a zpracování potravy, to znamená ke spotřebování energie. V noci probíhá opačný proces. Organismus přechází do pasivního stavu, obnovují se struktury, k jejichž narušení došlo v průběhu dne a při vstřebání přijaté potravy. Jde o dialektický zákon jednoty a boje protikladů neboli podle starého východního učení **jin** se mění na jang a jang se mění na jin.

Na tomto místě je potřeba poznamenat jednu důležitou věc. Zvykli jsme si na to, že organismus člověka je od okolního prostředí oddělen pokožkou. Tento pohled však není správný. Pokud si organismus představíme ve zvětšeném měřítku, zjistíme, že jde o útvar složený z atomů a molekul, mezi nimiž je velký prostor. Připustíme-li, že v přírodě probíhají určité pohyby, změny, pak k těmto jevům dochází také v prostředí lidského organismu. Přes něj „foukají“ větry, ukládá se v něm vlhkost, vzniká sucho, chlad a mnoho dalších jevů. Naše pokožka nás chrání **pouze** před hrubými materiálními účinky. Pro všechno ostatní **jsme** však otevření jako rybářská síť ve větru, i když jsme chráněni obaly mimovčdomých struktur. Všechno, co probíhá v přírodě, probíhá i v našem organismu. O tomto

jevu, který je synchronizací **procesů probíhajících v přírodě** a jejich odrazem v organismu, věděli již ršijové (**staroindičtí mudrci**), kteří vytvořili ájurvédské učení.

Ršijové vyčlenili tři fáze, které se v průběhu **dne** opakují dvakrát, a každá z nich trvá přibližně čtyři **hodiny**. Fázi zatížení, klidu a vláhly nazvali **kapha**, jež odpovídá době před východem Slunce, kdy padá rosa. Tato fáze trvá při jarní a podzimní rovnodennosti čtyři hodiny a probíhá ráno *od šesti do deseti hodin*. Na životní funkce působí v podobě klidu a síly. Jestliže se člověk probudí v této fázi, po celý den mu zůstane pocit síly a setrvačnosti. V této době se v žaludku aktivuje sliz (hleny), který rozkládá potravu a mění ji na hustou klišovitou hmotu. Je to nejpříznivější denní doba pro příjem první potravy.

Fáze *od deseti do čtrnácti hodin* je nejsilnějším energetickým obdobím a nazývá se **pitta**. V této fázi se vlivem účinků tepla, vypařování, pohybu, lehkosti, pronikajících tělem člověka, aktivují trávicí procesy. Orgány trávicího traktu rezonují s těmito typy energie, akumulují ji a začínají pracovat. Během této fáze se doporučuje konzumace potravy, neboť se velmi dobře stráví. Zmíněná doba je nejvhodnějším časem k příjmu většího množství potravy a k jejímu zpracování.

Doba *od čtrnácti do osmnácti hodin* je fází zvýšené aktivity, pohybu, snadného přesunu vzdušných mas a jiných procesů. Podobné procesy probíhají i v našem organismu. Je to fáze nejvyšší pracovní výkonnosti, pohybové aktivity a nazývá se **váta**. Vítr v této době, jak konstatovali ršijové, aktivizuje zevně dva funkční **větry** nacházející se uvnitř organismu: vítr žaluděční neboli **ohnivý, povzbuzující**, který se lokalizuje v žaludku, dvanáctníku a pohybuje se v tenkém střevě (jeho funkcí je trávení potravy, rozdělení šťáv a usazenin, vstřebávání v tenkém střevě); a vítr **očisťující spodní část**, to znamená konečník, močový měchýř a některé jiné orgány (jeho funkcí je vylučování výkalů, moči a jiných látek).

I **plod** v děloze matky **se** večer pohybuje více než během dne. Z toho vyplývá, že to je nejpříznivější doba **k fyzické aktivitě**, sportování, ovlivňující poslední fáze trávení a očisty organismu.

Potom se fáze opakují, ale mají na organismus jiný účinek. Během kaphy, tedy *od osmnácti do dvaceti dvou hodin*, se opět kondenzuje vláha, vzduch je vlhký a chladný. Příroda se zklidňuje a přichází tichý a klidný večer. Na fyziologické úrovni organismu dochází po bouřlivé fázi váta **k zastavení**. V hlavě se aktivuje *uklidňující sliz*. Člověk se nachází ve složitém psychickém stavu spokojenosti a klidu, plný dojmů z uplynulého dne.

V této fázi se posilují dva procesy spojené s regenerací organismu. *Za první* dochází k aktivizaci zvláštního spojení **slizu**, který se lokalizuje ve všech kloubních pouzdrech, zajišťujících funkci vzájemného spojení kloubů. Kombinace uvolnění se zvýšeným pohybem v kloubech je nejvhodnějším prvkem k protažení a uvolnění organismu. Milovníci jógy by nikdy neměli zmeškat tento čas ke cvičení ásan. *Za druhé* dochází k aktivní obnově struktur buněk a tkání poškozených během dne. Organismus přechází zcela přirozeně do fáze obnovy a nahromadění energie. Poslední část fáze kapha je nejvhodnější ke spánku. Člověk se velmi dobře uvolní a nerušeně usne. Spánek by měl být klidný, neboť jen tak si člověk v noci dobře odpočine.

Od dvaceti dvou hodin do dvou hodin v noci začíná energetická fáze pitta, ale se zápornou hodnotou. Chronální osvětlení Sluncem na opačné straně zeměkoule je v této fázi nejsilnější a nejvýrazněji se projevuje biolokační efekt, efekt dutinových struktur. Je to nejpříznivější období k vyhodnocení informací. Myšlenkové procesy aktivizované silných **chronálním osvětlením** ovlivňují nejjemnější intuitivní domněnky a rozjasnění mysli. Člověku se zdají prorocké sny, může se i učit či řešit úkoly. Například **Mendělejevovi** se ve snu zdála celá periodická soustava prvků. Zmíněné období je nejvhodnějším obdobím pro tvůrčí práci. Všechny potíže či

poruchy jsou nulové, informace se **maximálně projevují** a mozek je aktivován. Schopnost **proniknout do podstaty** problému je jedna z funkcí pitty.

Na hlubší fyziologické úrovni jde o vznik chuti, **transmutaci** výživných látek v játrech, dále o **nahromadění** pozmeněného výživného substrátu. energii **ke své činnosti** organismus přijímá ze vzdušných iontů, jejichž koncentrace je v noci nejvyšší. Působením energie nahromaděné vzdušnými ionty probíhají v organismu uvedené **procesy**. Rozum by měl být bdělý, ale tělo by se mělo nacházet ve statické pozici. To je charakteristický rys **tvůrčí meditace**. Není žádným tajemstvím, že většina z nás **místo** tvůrčí práce a meditace raději jí, neboť jedním z typických znaků spuštění dané fáze je vznik chuti. Pokud to není nutné, nečekejte na tuto dobu a běžte raději včas spát.

Oddvou hodin do šesti hodin ráno se opakuje fáze váta, která vzniká v důsledku ochlazení. Jestliže člověk v této fázi nespí, pak z fyziologického pohledu jde o nejtěžší období, které také nejvíce vyčerpává. Je to doba ranních snů a člověk snadno opouští své fyzické tělo. Aktivizuje se *vítr*, který *čistí ve směru shora dolů*. Proto ve zmíněném čase máme potřebu vyprázdnit střeva a močový měchýř. Fáze k šesté hodině je charakteristická lehkostí a svěžestí. Pokud vstanete ke konci této fáze, pocít lehkosti a svěžesti zůstane po celý den. Vstávejte mezi pátou a šestou hodinou ranní, abyste se správně dostali do denního rytmu.

Nyní se podíváme na pohyb energií v kanálech akupunkturního systému a na aktivitu orgánů a vše spojíme s procesy probíhajícími na zemském povrchu v průběhu dne.

Denní (světelná) část dne se podle čínské lidové medicíny nazývá obdobím jang, noční (tmavá) část dne je období jin. Termínem jang se obecně rozumí mužský počátek, činnost, den, energie a termínem jin se označuje ženský počátek, pasivita, nahromadění, noc a krev.

Existuje však ještě detailnější rozdělení systému jang a jin. Jestliže posuzujeme den jako celek, pak období od svítání do poledne **odpovídá jangv jangu**, to znamená,

že organizmus ke své činnosti využívá svou vlastní energii a sluneční energii.

Období od poledne do stmívání můžeme označit jako *jin v jangu*, to znamená, že vlastní energetické procesy organismu se spojují s energií, která vzniká z částečně strávené potravy. Organismus přechází v procesu vstřebávání potravy do smíšeného stavu, to znamená, že existuje díky své vlastní energii a energii potravy. Celkově patří obě tato denní období k jang, ale zároveň ukazují energetický a materiální poměr dne.

Období od setmění do půlnoci odpovídá době *jin v jangu*, v němž jsou nejsilnější procesy spojené s regenerací organismu. Období od půlnoci do ranního svítání je charakteristické pro *jang v jinu*. Jinými slovy energetické procesy se vyrovnávají s materiálními. V organismu člověka tedy neustále probíhají dva procesy: energetický, což je jang, a materiální, což je jin. Převládají-li procesy jang, snižují se současně procesy jin (narušení struktur těla). Jestliže je silnější jin (tělo), je potřeba dodatečné energie k syntéze, čímž se omezuje jang (člověk začíná tloustnout a je málo pohyblivý). Zvyšování a pokles jin a jang a jejich vzájemné střídání představuje základní podmínky vývoje a existence lidského organismu. Na tom je založena čínská medicína i funkce léčby, to znamená obnovit střídání těchto procesů v organismu a synchronizovat je s přirozenými procesy.

Nyní si rozebereme energetické kanály. Existuje dvanáct hlavních kanálů: šest kanálů jang a šest kanálů jin. Kanály jang jsou spojeny s orgány jang a kanály jin jsou spojeny s orgány jin. K šesti orgánům jang patří funkční orgány sloužící k přijímání potravy, jejímu rozmělnění, vstřebání a vyloučení. Orgány jin jsou orgány zajišťující akumulaci, zadržení a zpracování cizích látek na vlastní látky. Důsledkem jejich činnosti je doplnění rezerv a obnova narušených struktur. Energie proudící v kanálech jang a jin jsou zcela rozdílné. Energie v šesti kanálech jang protéká shora dolů, jestliže člověk stojí a má vzpažené ruce.

V opačném směru proudí v kanálech jin. Jako příklad si představíme čtyři základní orgány jang, jež zajišťují příjem a vylučování potravy, a čtyři základní orgány jin, jejichž funkcí je zadržení a nahromadění výživných látek.

Orgány jang

Thlusté střevo odstraňuje zbytky potravy z organismu. Doba jeho aktivní činnosti připadá na období *mezi pátou a sedmou hodinou* ranní. Tehdy končí činnost váty a začíná fáze kaphy, pro niž je charakteristická tvorba a usazování látek. Z tohoto důvodu se v tlustém střevě hromadí výkaly, které se pohybují směrem dolů. To odpovídá rannímu padání rosy.

V *žaludku* se hromadí potrava a dochází k prvotnímu zpracování potravy. Žaludek je aktivní *od sedmi do devíti hodin* ráno. Je to vyvrcholení fáze kapha, které je charakteristické namáháním, zásobením a předáním nahromaděné energie. Připomeňme si, že při kondenzaci vodní páry se vylučuje energie, která byla dříve spotřebována na její vypařování. Toto období je nejpřirozenější pro první příjem potravy, což aktivizuje sliz (hleny) v žaludku.

V *tenkém střevě* se štěpí potrava na monomery a aminokyseliny a dovnitř organismu se přenášejí přes střevní bariéru. Tenké střevo je neaktivnější v období *mezi třináctou a patnáctou hodinou* odpoledne. Ve stejnou dobu v přírodě vládne fáze pitta a váta.

První období je nepříhodnější pro štěpení výživných látek, neboť se přitom intenzivně využije energetika slunečního záření, která se stimuluje dle vnitřní rezonance orgánů, a pro trávicí procesy. Následuje období váta, která přispívá k promíchání potravinové hmoty v tenkém střevě a rovněž k aktivnímu pohybu uvnitř a přesunu rozštěpených látek do krve.

Močový měchýř vylučuje z organismu produkty metabolismu bílkovin a solí. Je aktivní *od patnácti do sedmnácti hodin*, což je také aktivní doba fáze váta. V tomto období dochází k rozkladu, oddělení šťáv a usazenin a vyloučení

nepotřebných látek z organismu. V močovém **měchýři** se od tekutin **odděluje** chronální energie, která prochází celý tělem. Chronální energie je příčinou slabé *fluorescence* moči a koncentruje se jako žlutek ve vejci uprostřed močového měchýře, přičemž organismus ji opět využívá.

Orgányjin

Ledviny udržují v organismu původní životní energii, rovnováhu vody a solí a vylučují produkty metabolismu dusíku (bílkovin). Ledviny jsou v aktivní činnosti v době *od sedmnácti do devatenácti hodin*, což je období aktivity fáze váta a kapha. Váta přispívá ke štěpení bílkovinných látek a k jejich vylučování z organismu. Ve fázi kapha dochází k vytvoření usazenin z dříve rozložených látek a k vyloučení všech nepotřebných látek, přičemž potřebné látky se vrací do krve. Připomeňme si jeden údaj z fyziologie člověka o ledvinách: ze sto litrů krve, procházejících přes ledviny, se pouze jeden litr přemění na moč!

Perikard je zvláštní orgán, který udržuje stabilitu chemického složení krve. Je aktivní v době *od devatenácti do dvaceti jedna hodin*, to znamená během aktivity fáze kapha. Jejím charakteristickým rysem je stabilita. Při zvýšené aktivitě organismu ve dne, v průběhu vstřebávání potravy a během jiných procesů se chemické složení krve mění a vnitřní prostředí organismu může současně změnit svoje konstanty. Aby k tomu nedocházelo, je nezbytná zvláštní fáze klidu, v jejímž průběhu se obnovují nárazníkové systémy krve, plazmy a jiných částí. Nejvhodnějším obdobím je večer, kdy člověk zkonsumoval celé množství potravy, která se vstřebala krví a byla rozdělena do buněk v organismu. Večerní poklid je ideální dobou k provedení této funkce.

Játra představují hlavní laboratoř a jsou *energetickým zásobníkem*, **kde** probíhají všechny typy metabolismu a kde dochází k rozdělení krve a energie. Výživné látky, které se dostávají do krve, jsou pro organismus cizorodé částice. Jestliže projdou játry, změní svoji strukturu a organismus

je přijme jako vlastní. Játra jsou aktivní v období *od jedné hodiny do tří hodin v noci*. Ve stejném čase je aktivní pitta a váta.

Během noční fáze pitta se tvoří silný proud chronální energie, která je nezbytná pro přeměnu cizorodých látek na látky vlastní. Chronální pole při této přeměně ozařuje cizí látky za účelem asimilace, a proto je v organismu v tomto období nadměrné množství chronální **energie**

Fázi váta využívají játra ke štěpení starých **erytrocytů** a ke tvorbě žluči. Její hladina pH je alkalická. Obecně lze říci, že během činnosti jater je pH prostředí organismu silně alkalické. Proto se například rány hojí mnohem hůře než v jiném období. Tato funkce, jak je vidět, je také velmi těsně spojena s přírodou.

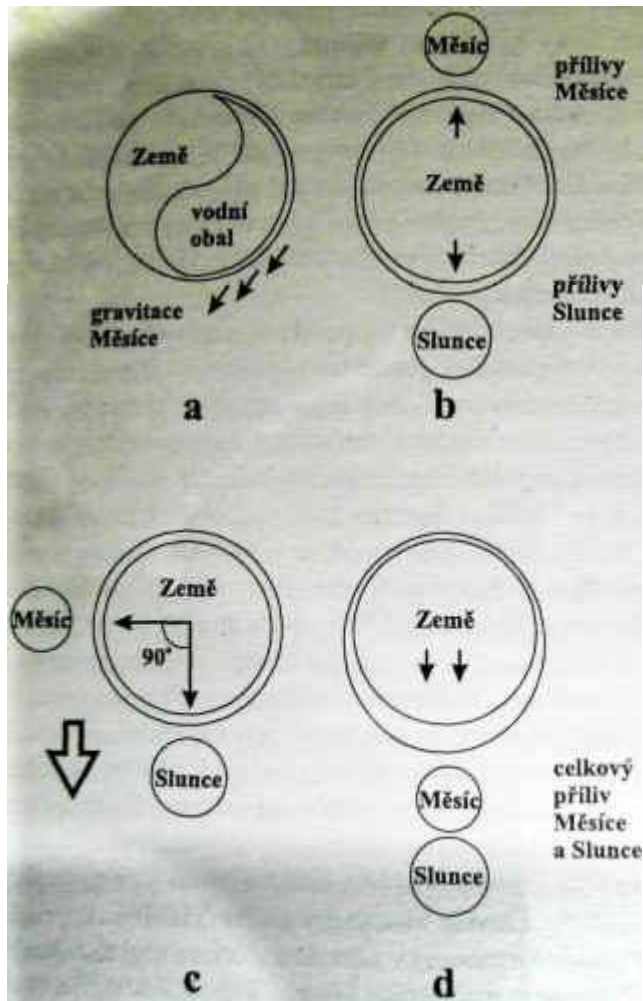
Plice udržují vzájemný poměr kyslíku a kysličníku uhlíčitého ve vnitřním prostředí organismu. Plíce jsou podle čínské medicíny a jógy orgánem, který hromadí energii a rozděluje ji po celém organismu. Už jsme si řekli, že v noci dochází k největší koncentraci vzdušných iontů. V každém z nich je uložena energie, kterou člověk během dne získal ze slunečního záření. Ve dne je tato energie potřebná k rozšíření a pohybu. V důsledku nočního ochlazení se koncentruje kolem molekul vodních par, na hranici prostředí vody a vzduchu. Když vzdušné ionty *procházejí* plíci, předávají organismu svůj náboj. Protože plíce mají speciální dutou strukturu, která ze sebe všechno vytlačuje a vymetá, vytvářejí se statické zóny a náboje vzdušných iontů se rozvádějí do celého organismu. Tomu přispívá i fáze váta, která v organismu vyvolává cirkulující pohyb.

Denní biorytmy a vliv Měsíce

Periodické procesy v přírodě a v organismu člověka jsou těsně spojeny s otáčením Měsíce kolem Země. Za dvacet devět a půl dne se Měsíc jednou otočí kolem hlavního centra přitažlivosti Země a Měsíce, které se nachází uvnitř Země, blíže k jejímu povrchu. I když je hmotnost Měsíce *dvacetsedmmilionkrát* menší než Slunce, je *třístasedmde-*

sátčtyřikrát blíže Zemi, a jeho vliv je tedy silnější než vliv Slunce (obrázek č. 2).

Jak můžeme tedy charakterizovat vliv Měsíce na Zemi a na životní funkce organismů?

Obrázek č. 2
Vliv Měsíce a Slunce na povrch Země

Prvním rysem vlivu Měsíce na **Zemi** je *gravitační účinek*. Působením přitažlivosti Měsíce se pevný povrch Země deformuje, roztahuje se podle pohybu směrem **k** Měsíci na vzdálenost asi padesát centimetrů **vertikálním směrem** a přibližně pět centimetrů v horizontální poloze. **Mnohem** silnější je tento vliv na vodní obal Země, protože vyvolává příliv a odliv. V pobřežních zónách oceánu přibývá každých dvanáct hodin a dvacet pět minut voda, která tvoří přílivovou vlnu. Tento silný gravitační vliv se odráží na stavu atmosféry, což ovlivňuje mnoho meteorologických jevů.

Přilivy a odlivy jako působení gravitačního pole Měsíce ovlivňují rovněž prostředí tekutin v našem organismu, což se projevuje zejména v rozdělení krve v organismu člověka. Stará čínská medicína uvádí, že dvanáct orgánů, jež jsou spojeny s příslušnými energetickými kanály, prochází jednou za dvacet čtyři hodin dvouhodinovou přílivovou aktivní vlnou, kdy se zvyšuje pulz příslušného orgánu, a opačnou odlivovou vlnou, kdy orgán je minimálně zásobován krví.

Druhým rysem vlivu Měsíce na Zemi je *elektromagnetický účinek*. Je rovněž spojen s gravitací, ale mechanizmus jeho působení je jiný. Ruský vědec V. S. Borchsenius přednesl hypotézu o krystalické podstatě atomového jádra. Hypotézu potvrdil i francouzský vědec O. Kervran. Hlavním smyslem tohoto učení je, že zemský povrch a všechno, co se na něm nachází, je potřeba posuzovat jako krystalické útvary. Dříve bylo známo, že působením gravitace Měsíce na zemský povrch vznikají viny, které protahují zemský obal o padesát centimetrů na stranu Měsíce. To má samozřejmě vliv na stav krystalických mřížek, z nichž se skládá hmota zemského povrchu. V krystalických mřížkách vzniká pružné napětí, jež vzájemně účinkuje s elektrickými a **magnetickými** poli. Důsledkem jsou jevy, které ovlivňují magnetické vlastnosti zemské atmosféry, jako například *piezoelektrický efekt* a *magnetostrikce*. Změna magnetického pole působí, jak již bylo řečeno, na rychlost průběhu biochemických procesů. Popsaný efekt je příkladem **energetického vlivu** na fungování organismu.

Oba vlivy Měsíce, to znamená *gravitační* a *elektromagnetický*, působí současně. Ukazuje se, že elektromagnetické vlivy jsou nejvýraznější v kapalném krystalickém prostředí, jež je nasyceno mikroprvky. Takovýmto prostředím v lidském organismu je krev, mezibuněčná i nitrobuněčná tekutina. V místě, kde se v určitém okamžiku hromadí krev a mezibuněčná tekutina, se aktivují elektromagnetické účinky, jež vyvolávají biologickou aktivitu enzymů dané části **organismu**. Z toho vyplývá, že Měsíc je jakýmsi správcem (generátorem) dvouhodinových rytmů postupné aktivity dvanácti orgánů člověka. To zaznamenali staří čínští lékaři již v dávné minulosti. Uvedené informace nám pomohou pochopit, proč jsou během dvaceti čtyř hodin vnitřní orgány v aktivní činnosti pouze dvě hodiny a proč po zbývající dobu nepracují.

Nyní můžeme přesvědčivě říci, že dvacetičtyřhodinové aktivní rytmy lidského organismu ovlivňují procesy probíhající na povrchu Země, které sjednocují danou funkci organismu s vnějším pohybem. Měsíc jim dává sílu a naplňuje činný orgán výživnými látkami (prostřednictvím krve) a elektromagnetickou energií, která aktivizuje biologické procesy příslušného orgánu. Tak se v těle člověka realizuje nevídaný zázrak přírody!

H. Shelton doporučuje, aby se večer konzumovala bílkovinná potrava. Zdůvodňuje to tím, že během této části dne organismus odpočívá, a proto může bílkoviny kvalitně štěpit a strávit. Poslední potrava by se podle názorů stoupců ájurvédy a makrobiotické stravy měla požit ještě před západem Slunce. Existuje i podrobnější doporučení mistrů čchi-kung, z nichž vyplývá, že ranní strava by měla být nejvydatnější.

Nyní se podrobněji podíváme, jak rytmy přírody a fáze podle ájurvédy ovlivňují aktivitu orgánů. Shelton doporučuje, jak jsme již uvedli, aby se bílkoviny konzumovaly večer, po ukončení pracovního dne (lidé s prací zpravidla končí v sedmáct až osmáct hodin a večeří pak mezi devatenáctou a dvacátou hodinou). Jsem přesvědčen o tom,

že v tomto případě nelze **hovořit o kvalitním štěpení bílkovin**.

Za prvé prostředí v lidském organismu je alkalické, což nepřispívá ke štěpení tak složité, termicky **zpracované** látky, jako jsou bílkoviny. *Za druhé* v období, kdy lidé, jak bylo uvedeno v příkladu, večeří, nastává již fáze klidu, regenerace a vytváření zásob energie. Trávení bílkovin **proto** spotřebuje část ukládané energie. *Za třetí* podle **lunárního** rytmu jsou v tomto období neaktivnější ledviny a v **žaludku** dochází k poklesu energie.

Jestliže člověk ve zmíněné době **večer** konzumuje bílkovinnou nebo jinou potravu, vytváří se záludný polotovar - **sliz**, hleny, které se postupně ukládají jako krystaly kyseliny močové a ucpávají cévy. Ráno a večer tyto hleny také vykašláváme. Dochází k narušení fáze klidu a odpočinku, kdy si organismus nedokáže kvalitně a v klidu vytvořit zásoby energie, neboť ta se spotřebuje na trávení potravy. To znamená, že organismus v noci neodpočívá, ale pracuje: srdce buší přetížením a člověku se také špatně dýchá. Všechno přispívá ke zvýšené únavě a tento stav může později přejít do chronické podoby. Ráno člověk vstává malátný, cítí se jako zmlácený a je oteklý. Aby se vzpružil, vypije kávu, kakao, čaj nebo kouří, čímž se pomalu dostává do začarovaného kruhu nemoci a předčasného stárnutí. To je také příčina masového používání různých stimulantů.

Večerní trávení potravy spotřebovává energii a krev, kterou by v této době měly využívat ledviny k zajištění své činnosti.

To znamená, že zatížení trávicího traktu se negativně projeví na činnosti ledvin. Ty nemohou kvalitně vykonávat svoji základní funkci, jež spočívá v regulaci výměny bílkovin, vody a solí.

Platí jeden důležitý fyziologický zákon, že při aktivitě jednoho orgánu jsou ostatní orgány v útlumu. To jsou příčiny špatného fungování ledvin, které při takovémto způsobu života nemá smysl léčit ani léky, ani akupunkturou

či jinými metodami. **Zde** tkví také příčina vzniku rozšířené a „**nevyléčitelné**“ nemoci, jakou je cukrovka, a jiných podobných **chorob**.

Nepřiměřený příjem potravy ve večerních a nočních hodinách nabourává náš organizmus a znemožňuje jeho ozdravný proces. Dodržování způsobu života, který se vytvořil v **průběhu** celých tisíciletí, posílí organizmus a zabrání vzniku různých nemocí.

Nyní se podíváme na starobylá doporučení mistrů Čchi-kung. Člověk by měl zkonsumovat nejvíce potravy asi v devět hodin ráno, kdy je žaludek naplněn energií a krví, z níž se vytváří **sliz** a žaludeční šťáva. Prostředí organizmu je kyselé, což pozitivně ovlivňuje štěpení zkonsumované potravy. Do činnosti trávení se zapojuje také slezina a slinivka břišní. To znamená, že tato etapa trávení probíhá v nejpříznivějších podmínkách, čímž se nenarušují jiné procesy. Zvýšené množství sluneční energie rozpálí v organizmu podle rezonančního rozdělení *oheň trávení* na maximum. Všechno „hoří“ a štěpí se. Tyto procesy jsou velmi důležité pro tenké střevo. Vnější podmínky pohybu a energetické aktivace tenkého střeva dokončí dříve započatou práci, přičemž všechny etapy trávení probíhají v kyselé fázi, která je pro organizmus nejpříznivější. Další dávku menšího množství potravy, která by měla být mimo jiné lehce stravitelná, by měl člověk konzumovat v době **mezi** patnáctou a sedmáctou hodinou. Při dodržení uvedeného režimu budou biorytmy plně respektovány a člověk bude zdravý a plný síly. Bibličtí patriarchové jedli jednou až dvakrát **denně** a dožili se sta let. Podobně je tomu i u duchovních současnosti.

Seznámili jsme se tedy s procesy probíhajícími na Zemi a stejnými funkcemi organizmu. Lze tvrdit, že tento soulad je stoprocentní. Přitom podmínky vnějšího prostředí udávají rytmus pro fungování organizmu. Nikdy naopak. Každá fáze přináší organizmu něco pozitivního, příslušný orgán se zapojuje lehce a postupně do režimu činnosti a stejně tak přechází do režimu klidu a akumulace energie.

současné medicíně vznikl nový směr, **takzvaná chronomedicína**, která se zabývá biorytmy různých **onemocnění** a vypracovává metody efektivního **působení** na **choroby** s využitím těchto biorytmů. **Chronomedicína** se zabývá dvěma okruhy problémů:

- S ohledem na biorytmus choroby se pacientům **předepisují** léky a **fyzioterapeutické** procedury v průběhu největší aktivity zasažených orgánů. Tím je léčba mnohem účinnější a nemocný užívá méně léků, což přispívá ke snížení **vedlejších účinků** chemoterapie.
- Užívání **léků** a provádění **fyzioterapeutických** procedur v určité době před zhoršením choroby. Při proceduře, jejímž cílem je nahromadění kyseliny uhličité před **astmatickým** záchvatem, je možné jej zcela eliminovat.

Vědci v současné době zjistili, že v organizmu člověka existuje více než tři sta funkcí, které se rytmicky střídají. Je známo, že sluneční energie povzbuzuje organizmus, má tonizující účinky, které jsou nejsilnější při západu Slunce. V zimě za slunečného počasí dochází ke spojení světla a chladu, které je posíleno odrazem slunečních paprsků od sněhu a mírným větrem. Sychravý zamračený den má zklidňující účinky, ale hustá nízká oblačnost působí poněkud tísnivě. Bouřková mračna a bouřky mají negativní vliv na nervový systém. Mrazivé a vlhké počasí nebo vichřice vyvolávají deprese.

Z tohoto spojení lunárních a pozemských vlivů je odvozen nejdůležitější zákon uzdravení: „*Dodržuj rytmy přírody a zharmonizujš nimi svoji činnost.*“

Jednou ze zásadních příčin onemocnění a neúspěchů v přirozeném uzdravování organizmu je to, že Člověk nepřizpůsobí svůj život přírodním rytmům. Škodlivá je konzumace potravy na noc, která není vhodným obdobím pro intenzivní činnost trávicích orgánů. Bdění a nadměrná pohybová aktivita pozdě v noci, kdy by člověk měl jít už spát a posilovat svoje chronální tělo, spánek v průběhu dne, kdy v souladu s procesy jang by se měl člověk pohy-

bovat, spěch, kdy má organismus odpočívat a relaxovat, a mnoho jiných nesprávných činností opotřebovávají organismus velmi rychle.

Nyní, když jste pochopili smysl pojmu *režim dne*, vám nezbývá nic jiného, než **jej** dodržovat tak, **jak** to dělá většina osob, které se dožívají vysokého věku.

TÝDENNÍ A MĚSÍČNÍ BIORYTMY

Týdenní biorytmy

Slunce uvolňuje do všech směrů proudy nabitých částic, jež vytvářejí sluneční plazmu (*sluneční vítr*). Tato plazma přitahuje magnetické pole, které tvoří meziplanetární magnetické pole. Vědci zjistili, že toto pole má sektorovou strukturu. Částice se záporným nábojem se jeho vlivem pohybují směrem ke Slunci, s kladným nábojem postupují v opačném směru. V důsledku toho se rychlost slunečního větru a hustota částic přicházejících od Slunce systematicky mění. Slunce se otočí kolem vlastní osy za dvacet sedm hodin, zatímco Země prochází různými sektory meziplanetárního magnetického pole průměrně během sedmi dní. Každých sedm dní se Země nachází buď v kladném, nebo záporném sektoru tohoto pole. To se odráží v zemské stratosféře a způsobuje i změny počasí. O vlivu různých změn v magnetickém poli Země, o účincích kladného a záporného elektrického náboje na lidský organismus jsme se již zmínili. Připomeňme si, že při tom dochází ke změnám pH faktoru vnitřního prostředí z kyselého na alkalický a naopak.

Kyselé prostředí je spojeno s **aktivní** činností organismu a alkalické s jeho pasivním stavem. Změny vnějšího magnetického pole orientují molekuly organismu do přesně stanovené podoby, což se odráží na jejich funkčním stavu. Člověk se během sedmi dní nachází ve fázi zvýšené aktivity, k čemuž přispívá kyselé prostředí a zvýšený přísun sluneční plazmy (fáze **jang**); a sedm dní prochází pomalejším obdobím, což ovlivňuje alkalické prostředí a pokles proudění sluneční plazmy (fáze **jin**).

Změnu magnetického pole meziplanetárních sektorů člověk pociťuje tak, že jeden týden má dobrou náladu, lépe snáší fyzickou a duševní zátěž, lehce překoná celodenní i dvoudenní hlad. Další týden je tomu naopak, jedinec nemůže vydržet bez stravy, má skleslou náladu a fyzické zatížení zvládá jen obtížně. Nepříznivý účinek **mají** dny, kdy se střídají jednotlivé sektory meziplanetárního pole. Aby se váš organismus přizpůsobil těmto změnám, doporučuji, aby celkový režim dne byl úměrný: fyzická námaha by neměla být velká, porce jídla malé a lehce stravitelné.

Je žádoucí, abyste si sami dokázali zvolit rytmus aktivního a pasivního týdne, pozorujte svoji náladu a její výkyvy. Po dobu jednoho až dvou měsíců si veďte deník fyzického zatížení a zapisujte si všechny projevy, dělejte si poznámky o změnách nálady, o pohlavní aktivitě a dalších skutečnostech. Pokud si pak uděláte analýzu těchto údajů, zjistíte, že se mění. V době, kdy pociťujete aktivitu, působí meziplanetární pole magnetickým nábojem a naopak.

Měsíční biorytmy

Kalendářní měsíc má třicet až třicet jedna dní a neshoduje se se žádným periodickým procesem. Lunární měsíc, trvající dvacet devět a půl dne, představuje přirozené období, s nímž jsou spojeny změny periodických procesů na Zemi. V průběhu lunárního měsíce probíhají přílivy a odlivy moří a oceánů, mění se charakter atmosféry, což ovlivňuje mnohé meteorologické jevy.

Přechod Měsíce přes stratosférickou vrstvu Země mění parametry vlastní stratosféry. Odraz slunečního světla od zemského povrchu se rovněž periodicky mění. Všechny uvedené **změny** se odrážejí na rostlinách, zvířatech i na organismu člověka.

Kvůli silným gravitačním účinkům Měsíce na obal Země během novoluní a úplňku dochází k intenzivním změnám vlhkosti, atmosférického tlaku, elektrického a magnetického pole. 1 **nepatrné** změny těchto parametrů ovlivňují lidský organismus. Jestliže jsou prudké a silné a organismus

člověka je oslaben, **znečištěn** nebo má jiné potíže, vede to ke vzniku nebo zhoršení různých nemocí.

Na první pohled se zdá, že současná věda ví o Měsíci všechno, o mechanismu jeho vlivu na člověka a jiné poznatky, ale pokud se podíváme na starodávné prameny, v nichž je mnoho doporučení, jak nejlépe využít **lunární** cyklus, dostáváme se do slepé uličky. Na čem jsou tedy založeny lunární cykly? Význam těchto doporučení je někdy cennější než vědecké rady. Tibetská medicína doporučuje například provádět preventivní léčbu a jiné procedury zaměřené na upevnění celkového stavu již v prvních dnech lunárního měsíce. Zdá se, že *nemoci zlých duchů* (krvácení do mozku, obrna, infarkt myokardu, akutní psychické choroby, epilepsie a jiné nemoci) vznikají nejčastěji osmý, jedenáctý, patnáctý, dvacátý druhý a dvacátý devátý den lunárního měsíce.

Čínská medicína doporučuje, aby se první den ve fázi přibývajících Měsíce provedlo jedno *moxování*, druhý den dvě a tak by se mělo do poloviny lunárního měsíce provést celkem čtrnáct *moxování*. Pak vlna ubývá, jak přibývala. Tato vynikající procedura v dráze žlučového měchýře v bodě *zusanli* (prohřívání bodu dlouhého života, který se nachází v oblasti kolenního kloubu) se doporučuje provádět pouze prvních osm dní lunárního měsíce. Avestijští astrologové tvrdí, že při novoluní není nadměrná fyzická aktivita tak nebezpečná jako při úplňku. Při novoluní je energie zkoncentrovaná uvnitř organismu a obtížně se dostává ven. Za úplňku se nachází na povrchu, a tudíž se snadno spotřebovává. To znamená, že nadměrná pohybová aktivita v tomto období **silně** vyčerpá energetické zásoby člověka. Uvedené pravidlo přísně dodržují i mistři **čchi-kung**.

Nyní se sami musíte zamyslet nad tím, zda je dobré, abyste vlastní činnost přizpůsobili **lunárním** cyklům, a dále se musíte snažit pochopit, v čem spočívá ezoterika lunárních fází. Uvědomte si, co znamená lunární měsíc, z čeho se skládají fáze Měsíce a jaký mají vliv na Zemi.

Měsíc se ke Slunci přibližuje a zase se od něho vzdaluje. Návrat Měsíce do jedné pozice ve vesmíru probíhá ve vztahu ke Slunci jednou za dvacet devět a půl dne. Tento jev označujeme jako *synodický měsíc* (z latinského slova *sbliženi*), to znamená, že dvacet devět a půl dne představuje lunární cyklus. Existuje i *siderický* (hvězdný) *měsíc*, který má dvacet sedm a tři desetiny dne. Za tuto dobu Měsíc oběhne kolem Země.

Protože se fáze oběhu Měsíce kolem Země a Měsíce kolem své osy shodují, je Měsíc k Zemi otočen vždy stejnou stranou. Tuto stranu Měsíce osvětluje Slunce v závislosti na jeho pohybu: nejdříve se den ode dne zvětšuje pravá strana Měsíce až dosáhne úplňku; následně se osvětlená levá strana Měsíce opět zmenšuje, dokud nezmezí úplně. **Změna** osvětlené části Měsíce je charakteristickým rysem jeho fázi. Jsou čtyři a každá z nich trvá sedm a čtyři desetiny dne.

Nyní se podrobněji podíváme na různé polohy a fáze Měsíce a jejich vliv na vodní obal Země.

Novoluní nastane, když se Slunce, Měsíc a Země nacházejí v jedné rovině, přičemž Měsíc se nachází mezi Sluncem a pozorovatelem na Zemi. Slunce osvětluje pouze odvrácenou stranu Měsíce, kterou není možné vidět. Slunce a Měsíc se nacházejí na jedné straně ve vztahu k Zemi, proto se jejich gravitační síly hromadí a působí v jednom směru. V tomto období se zaznamenávají také nejsilnější přílivy a odlivy. Změny síly přitažlivosti, která vzniká v důsledku přílivů v pevné vrstvě Země, činí přibližně dvacet procent základní změny, podmíněné přitažlivostí Měsíce a Slunce, přičemž působí na stejné straně. Za novoluní s nejsilnějšími přílivy a odlivy dochází k obrácenému pohybu, vedoucímu k uklidnění a střídání směru působení.

První fáze. Měsíc je možné vidět podle jeho pohybu na východ od Slunce. Jeho osvětlená část v podobě nového Měsíce se zvětšuje do té doby, dokud za sedm a jednu čtvrtinu dne nebude osvětlena celá polovina Měsíce. To je

první fáze. Protože Měsíc zaujímá na konci této fáze **pozici devadesáti stupňů vzhledem** k poloze Slunce, je gravitační efekt jejich výsledného působení nejmenší. **Lunární** přílivy se shodují se slunečními odlivy a lunární odlivy se slunečními přílivy. Tato fáze je charakterizována tendencí přechodu od nejsilnějších účinků přílivů a odlivů k úplnému klidovému stavu.

První čtvrtina. Když je osvětlena pravá polovina Měsíce, nevznikají gravitační poruchy Měsíce a Slunce. Je to zvláštní poloha, kdy se i přes krátký interval klidu mění směr pohybu na jiný směr, který se **rozšiřuje**.

Druhá fáze. Měsíc pokračuje ve svém pohybu za bodem první čtvrtiny a stále více se vzdaluje od Slunce. Osvětlený povrch Měsíce se den ode dne zvětšuje. Když Měsíc zaujímá pozici sto osmdesáti stupňů vzhledem k poloze Slunce a Země se s pozorovatelem nachází mezi nimi, je strana Měsíce, kterou osvětluje Slunce, úplně viditelná. Nastává úplňk. Od počátku první čtvrtiny do úplňku uplyne ještě sedm a čtvrt dne. To je druhá fáze, v jejímž průběhu začíná gravitační vliv Měsíce a Slunce rozdělovat vodní obal Země, dokud za úplňku tento proces neskončí. Po ukončení fáze první čtvrtiny je možné ve druhé fázi pozorovat tendenci k rozdělení a rozšíření.

Úplněk. Při úplňku dochází k maximálnímu rozdělení vodního obalu Země mezi Měsíc a Slunce. Měsíc i Slunce mají svoje přílivy. K odlivům dochází v pravidelných vlnách. Úplněk je zvláštní bod, kdy dochází k maximálnímu rozdělení a rozšíření vodního povrchu. Potom probíhá opačný proces.

Třetí fáze. Po úplňku se Měsíc začíná přibližovat ke Slunci. Celá osvětlená část polokoule Měsíce se začíná zmenšovat, dokud z levé strany nezůstane přesná polovina. Ve třetí fázi, která v lunárním měsíci trvá od čtrnácti a osmi desetin dne do dvaceti dvou a jedné desetiny dne, dochází ve vztahu ke Slunci ke změně polohy Měsíce ze sto osmdesáti stupňů na devadesát stupňů. Gravitační

sily *Měsíce* a Slunce spojují během této fáze vodní obal **Země**. Přílivy postupně ustávají, až zmizí úplně. V průběhu tohoto procesu přechází fáze rozšíření ke stlačení.

Třetí čtvrtina. V období, kdy je osvětlena pouze levá polovina Měsíce, stejně jako během první čtvrtiny nedochází ke gravitačnímu působení. Je to zvláštní bod, kdy se po intervalu klidu mění tendence stlačení na jiný druh pohybu.

Čtvrtá fáze. Měsíc se stále více přibližuje ke Slunci, dokud nedosáhne středového bodu mezi Sluncem a Zemí. **Zmíněný** proces trvá dvacet dva a jednu desetinu dne až dvacet devět a půl dne. Tato fáze je charakteristická stále se zmenšujícím srpkem Měsíce až k fázi novoluní, kdy Měsíc není vůbec vidět. Je to poslední, čtvrtá fáze, v jejímž průběhu Měsíc mění svoji polohu z devadesáti stupňů na nulu. Během tohoto pohybu začínají gravitační síly postupně na sebe působit, vzájemně se posilovat a táhnout vodní obal Země jedním směrem. Zároveň vznikají nejsilnější odlivy a přílivy. V průběhu této fáze cílevědomý, posilující pohyb přechází z klidového stavu do maximální aktivity.

Nyní si rozebereme, jakým způsobem se odrážejí vlivy jednotlivých fází Měsíce a zvláštních bodů na pohyb energie a tekutin v lidském organismu. Budeme při tom používat starou čínskou terminologii jang a jin. Nejdříve však vysvětlíme několik důležitých pojmů.

- Termínem *jang* označujeme zemskou přitažlivost a **výrazem jin** přitažlivost Měsíce a Slunce.
- Poloha **jin** je vnější, jang je vnitřní.
- Směr **jin** narůstá, jang klesá.
- Tendence **jin** rozšiřuje, jang stlačuje.
- Hmotnost **jin** je lehká, jang je těžká.
- V organismu člověka proudí energie jang shora dolů a **energie jin** v opačném směru, to znamená zdola nahoru.

Jak působí gravitační síly Měsíce a Slunce na člověka nacházejícího se na zemském povrchu?

- Při *novoluní* se tekutiny v lidském organismu budou vlivem gravitace Měsíce a Slunce přesouvat směrem k hlavě. Zemská gravitace už nepůsobí na člověka tak, jako na opačné straně Měsíce a Slunce. Člověk se tím odlehčuje o dvacet procent. Novoluní je prvním zvláštním bodem, kdy jin je na maximální úrovni a zároveň dochází k opačnému působení jang. Rozšiřující a vzrůstající procesy se mění na opačné, to znamená stlačující a klesající dolů. Prudká změna těchto procesů klade na organismus zvýšené nároky.

- **Během první fáze** klesají účinky společné gravitace Měsíce a Slunce až na neutrální stupeň. Vnější působení gravitace na prostředí tekutin jin se oslabuje, ale účinky zemské přitažlivosti se naopak zesilují. Tekutiny z oblasti hlavy proudí směrem dolů a rovnoměrně se rozlévají po celém organismu. V této fázi ustávají účinky vnější pozemské přitažlivosti jin a gravitace jang silně přitahuje tělo člověka, čímž se zvyšuje i hmotnost. První fáze Měsíce je fází narůstání jang (*velký jang*), což se projevuje na zvýšené aktivitě organismu Člověka.

- **Bod první čtvrtiny** je charakteristický maximální aktivitou organismu, to znamená účinky jang. Zevní gravitace nepůsobí a Země se z roztaženého a vejci podobného tvaru stala opět kulatou. Hmotnost člověka je v tomto období největší a jeho organismus je stlačený. Je to zároveň přechodné období, kdy jang účinkuje nejsilněji, ale zároveň začíná působit i jin. Procesy v organismu začínají vlivem zvyšující se síly jin působit na jeho rozšíření. Střídání těchto opačných pohybů je spojené s usilovnou vnitřní činností organismu a je vlastně určitým typem stresu pro organismus.

- **Druhá fáze** je charakteristická postupným zvyšováním vnější gravitace Měsíce i Slunce. Jin narůstá a jang klesá. Před úplňkem jsou účinky jin na Zemi maximální. Měsíc a Slunce rozdělují svou gravitační energii vodní obal na dvě opačné části. Podobný proces probíhá i v lidském organismu: protože se jeden proud rozdělil na dvě části,

je oslaben, V Čínské filozofii je **tento** proces pojmenován výrazem *malý jin*. Energie a prostředí tekutin organismu nacházející se pod vlivem působení **jin** procházejí zevnitř ven a organismus se rozšiřuje. Toto období je nejvhodnější k očistě organismu. Fyzickou námahu je potřeba zmírnit, aby nedošlo k vyčerpání proudu energie.

- **Úplněk** je charakteristický maximálním protichůdným **účinkem** Měsíce a Slunce na Zemi, která je v této fázi **natažena**, to znamená rozšířena. V organismu člověka se energie volně **přelévá** zevnitř ven a tělesné tekutiny jsou rovněž blíže k povrchu těla. Maximální jin se během této fáze mění na svůj opak, to znamená jang. Probíhá obrat od rozšíření ke stažení, dochází k určitému střetu, ke zlomu na nejjemnějších úrovních lidského organismu. Je to velký **stres**.

- *Třetí fáze* je typická převahou procesů stažení jin. Tekutiny a energie se začíná v organismu koncentrovat a dostávat se hlouběji do organismu. Aktivizují se všechny procesy jang i orgány, které jsou s nimi spojené. Člověk cítí příliv sil, má chuť se aktivně pohybovat a sportovat. Je to nejvhodnější období pro větší fyzické zatížení. Nazývá se *malý jang*, neboť proudy tekutin a energie, které se dříve rozdělily a zeslabilly, se spojují. V této fázi se zvyšuje i sexuální aktivita člověka, protože v průběhu prvních dvou fází dozrává vajíčko, postupuje přes vejcovody do dělohy. Zmíněný proces probíhá v prvních Čtrnácti dnech lunárního měsíce. Může dojít i k početí.

- *Třetí čtvrtina* představuje fázi maximálního stažení organismu energií jin, to znamená pozemskou a gravitační energií, v níž vzniká vnitřní obrat od stažení k rozšíření. Tento den takzvané *vnitřní bouře* je potřeba strávit v klidu, organismu je potřeba dopřát klid. Je nutné se vyhýbat nadměrnému zatížení organismu, dále je nutné nepřejídat se a zamezit stresům. Dva typy stresu, to znamená *vnitřní*, během něhož dochází k přechodu od stažení k rozšíření, a *vnější* (například koupel), **nemůže** organismus vydržet.

- V průběhu *čtvrté fáze* se opět zvyšují účinky energie jin, zvětšuje se společné působení gravitace **Měsíce** a Slunce v jednom směru. Proud energie a tekutin se uvnitř lidského organismu dostává k hlavě, hmotnost **těla** se snižuje a rozšiřuje. To jsou vhodné podmínky **pro** průběh všech procesů jin a pro aktivaci orgánů jin. V Čínské medicíně se toto období nazývá *velký jin*. Čtvrtá fáze je **charakteristická** zvýšením pasivity a určitou **netečností**. Dochází k vylučování nečistot a tekutin z organismu. Je to období **přirozené** očisty organismu - měsíčky u žen, ukončení menstruačního cyklu a všech procesů v přírodě.

Dávní mudrcové považovali lunární měsíc (cyklus) za uzavřený celek, který je přizpůsobený zákonu podobnosti (shody) s různými jinými celky. Může to být den, rok, lidský život nebo celá epocha existence vesmíru. Lunární měsíc nám ukazuje, co, proč a kdy je potřeba provádět. Ze zmíněného cyklu si můžete cestou logického uvažování pro sebe vypočítat to, co jste až doposud nevěděli. Jde o to, že pokud budete počítat se silami přírody, můžete si sami upravit program uzdravení.

Jsem zastáncem starodávných véd, podle nichž člověk nepotřebuje systém, ale znalosti. Změní se například podmínky a systém, který byl dříve doporučen. bude mít opačné účinky. Snažte se proto najít plnohodnotné a pravdivé poznatky a používat je. Ostatní, to znamená zdraví i materiální úspěchy, přijde samo. Nakonec zjistíte, že se nacházíte v hluboké harmonii s vesmírem.

V závěru této části se ještě podíváme na jednotlivá ozdravná opatření v lunárním cyklu a vysvětlíme **si** je.

Lunární cyklus a ozdravná opatření

Slunce, Země, Měsíc a ostatní planety vytvářejí kolem sebe hustý obal. Jelikož se působením gravitace přitahují, shromažďují a udržují kolem sebe hmotu, své gravitační

pole. Gravitace je základem, jenž vytváří naše tělo, dává mu tvar a umožňuje mu existovat určitou dobu (během života) ve stabilním stavu.

Aby gravitace příliš nestlačovala náš organizmus, je v těle přítomná ještě jiná energie, energie elektromagnetická. Je v něm tedy jedna síla jang (gravitační, stlačující, těžká) vyvážená druhou energií jin (elektromagnetická, rozšiřující, lehká). Těžiště člověka s normální tělesnou konstitucí se nachází přibližně v oblasti kolem pupku. Můžeme však říci, že se nachází mezi těžištěm Země, Měsíce a Slunce. Stále se pohybuje a citlivě reaguje na vnější účinky gravitačních sil Země, Měsíce a Slunce

Působením gravitačních sil, slunečního záření a jiných hvězd na fyziologii člověka, na jeho tělo, psychiku a jiné části se zabývá astrologie. Astrologie je rozsáhlá věda o člověku a vesmíru a její zákony gravitace a záření účinkují s matematickou přesností a neúprosností jako Newtonův zákon zemské přitažlivosti.

Nyní si podrobněji rozebereme, jak proces) vzrůstu a poklesu, stažení a rozšíření, působící v lidském organizmu jako důsledek vnějšího působení, ovlivňují naše zdravý a psychiku (obrázek č. 3).

První lunární fáze

Ihned po novoluní se tekutiny organismu a centrum gravitační energie přesouvají po těle od temene hlavy, až k chodidlům. Dochází k tomu proto, že společná gravitace Měsíce a Slunce působí na stojícího člověka prostřednictvím přílivů a odlivů. V průběhu přílivu se člověk nachází na noční straně. Protože člověk obvykle v noci spí v horizontální poloze, nejsou tekutiny a energie koncentrovány v chodidlech, ale jsou rozloženy rovnoměrně. Proto je mnohem lépe stimulována horní část organismu než spodní. Z důvodu gravitačního odlivu je mozek zásobován menším množstvím tekutin, což je příčinou naší únavy.

Během *prvním lunární fáze*, zejména v průběhu její první třetiny je aktivní hlava, obličej, mozek, horní čelist a oči; během druhé *třetiny* to je hrdlo, krk. Eustachova trubice, krční obratle a v *poslední třetině* ramena, ruce (k loktům), plíce a nervový systém.

V průběhu první *třetiny* se mohou objevit potíže jako například poruchy zraku, migrény, nespavost, narušení funkce zadní části hypofýzy, může dojít k zánětům mozku, psychickým poruchám, padají vlasy.

Obrázek Č. 3
Závislost přemístění vnitřního těžiště člověka a aktivace částí těla v jednotlivých lunárních fázích

Ve druhé třetině se může dostavit akutní hnisavá *tonzilitida* a *faryngitida*, bolesti nohou a chodidel, oční potíže, **menstruační** poruchy.

V poslední třetině může dojít k otoku plic, revmatickým potížím horních končetin v části po lokty, astmatu, **pneumoni** a **aneurysmatu**.

Zhoršení potíží je spojeno především se znečištěním organismu, který velmi rychle přestane reagovat na proces rozšíření. Cévy nestačí projít příslušné množství krve, což vede ke křečím, bolestem, **mětnání** a jiným potížím.

Každý ozdravný cyklus začněte po novoluní, neboť se dostanete na začátek životního lunárního cyklu a díky jeho energii harmonizujete a posilujete funkce vlastního organismu.

Tato fáze měsíce je nejpříhodnější ke stimulaci organismu prohříváním bodu dlouhého života, to znamená *moxování bodu zusanli*. U moxování je potřeba dodržovat následující způsob: *první den po novoluní proveďte jedno prohřívání po dobu pěti až deseti vteřin, druhý den dvě prohřívání a třetí den tři prohřívání. V následujících osmi dnech přidávejte vždy jedno další prohřívání a potom celou proceduru ukončete. Nové moxování je možné provádět až při dalším novoluní.*

Jestliže se chcete zbavit zlovyků ohrožujících vaše zdraví, například jídlo pozdě večer, postupujte podle lunárního cyklu. *Ve čtvrté lunární fázi* si vytvořte zvláštní program: stanovte si přesně cíl, proč se chcete zbavit špatného zvyku, jaké výhody z toho budete mít, a snažte se změnit svůj nepravidelný způsob života. Při novoluní začněte stanovený program realizovat. Večer pijte bylinné odvary a ráno a v poledne konzumujte jen malé porce jídla.

S dorůstáním Měsíce se budete pravděpodobně potýkat s myšlenkami návratu k původnímu stylu života, zejména to pocítíte při úplňku. Snažte se všechno překonat a zrušit starý stereotyp. Začněte žít novým způsobem a změňte se z fyziologického pohledu.

Ězapomeňte, že síla starých zvyků působí **pouze** do následujícího novoluní. Napětí bude s ubývajícím **Měsícem** klesat a následující lunární cyklus budete žít úplně jinak.

Upozornění:

- Fyzická zátěž musí v průběhu první lunární fáze narůstat postupně do pátého dne. Pátý, šestý a sedmý **den** lunárního cyklu můžete organizmus více zatížit.

- Během této fáze probíhá stlačení a vše směřuje dolů. Aby se organizmus rychleji přizpůsobil tomuto **pohybu**, je nezbytné odstranit původní vzrůstající rozšíření a **pohyb** směrem nahoru. Velmi vhodné jsou proto kontrastní vodní procedury, to znamená teplá sprcha po dobu jedné minuty, polévání studenou vodou po dobu pěti až deseti vteřin. Chlad přispívá ke stažení organismu a nasměrování všech procesů dovnitř.

- Během první lunární fáze jezte více potravin jang, které ovlivňují stažení organismu. Aby však nebylo nadměrné, začněte Čtvrtý den konzumovat více nabitě potraviny, to znamená potraviny, která obsahuje elektrický náboj, není tepelně upravená, je čerstvá, sytá, s větším obsahem vody a vychlazená. Příkladem jsou šťávy z čerstvé mrkve, řepy a jablek nebo jiné šťávy.

- V závěru této fáze se doporučuje provést očistu pokožky a organizmus zásobit mikroprvky. Připravte si proto teplé koupele a ke zvýšení zásob mikroprvků koupele s bylinnými extrakty nebo odpařenou urinou. Kapaliny se vstřebají skrze pokožku a dostanou se hlouběji do těla. V první třetině této fáze potřete pokožku hlavou urinou, neboť stimuluje růst vlasů. Během druhé třetiny první fáze se doporučuje odstranění nosních hlenů a hlenů z **Highmorových** lících dutin a očista krčních mandlí. V této souvislosti zaujměte pozici lva a provádějte výplachy urinou. V poslední třetině uzdravujte plíce pobytem v sauně a obklady prsou a zad příkládáním vlněné látky namočené v urině nebo slané vodě.

- První lunární fáze je příznivá pro sběr okopanin, zejména šestý a sedmý den, neboť během zmíněných dnů

se v kořenech rostlin hromadí nejvíce energie a **mikro-
vků**.

Chtěl bych připomenout, že čtvrtý den lunárního cyklu je pro organismus **těžký**. Tento den je organismus unavený, neboť došlo k výměně vnitřního energetického proudu, kdy vznikla opačná energie. Proto by tento den měl být dnem odpočinku a motliteb.

Druhá lunární fáze

Osmý den lunárního měsíce se tekutiny organismu a gravitační energetické centrum nacházejí v oblasti hrudní dutiny. V průběhu *druhé lunární fáze*, zejména ve *první třetině*, je v aktivní činnosti oblast nad střevním traktem, hrudník, břicho, loketní klouby. Ve *druhé třetině* je to srdce, žlučník, hrudní koš a hradní část páteře a v *poslední třetině* jsou to orgány břišní dutiny, které se podílejí na trávení. **Probíhají-li** v organismu skryté patologické procesy, může dojít ke zhoršení onemocnění, která jsou s nimi spojena: během *první třetiny* se objevují bolesti žaludku, vodnatost, poruchy trávicího ústrojí, otylost (spojená se slinivkou břišní), nevyrovnané chování. Ve *druhé třetině* vznikají bolesti zad, srdeční choroby, poruchy krevního oběhu a v *poslední třetině* není vyloučena tvorba nádorů v břišní dutině (*polypy*⁸), poruchy činnosti střevního traktu, *appendicitida*⁹ a průjmy.

Již samotné názvy potíží, jako například vodnatost, poruchy krevního oběhu, průjem, jsou důkazem toho, že jsou spojeny s neschopností organismu asimilovat tekutiny.

Obecná doporučení pro druhou lunární fázi jsou spojena s rozšířením organismu, směru proudu tekutiny a energie zevnitř ven. To přispívá k očistě organismu, mírnému odčerpání energie a větším ztrátám krve.

Během této fáze se příliš **nepřetěžujte**. Jestliže máte před sebou nějakou operaci, přesuňte ji raději, pokud to je možné, do třetí fáze (**nejlépe do jejího závěru**). Věnujte se více očistným procedurám.

Nezapomeňte na následující skutečnosti:

- Fyzická zátěž se v průběhu druhé fáze **musí až do úplňku postupně snižovat**, to znamená od **středního k** malému zatížení.

- Počátek této fáze je velmi vhodný k provádění **fyzioterapeutických** procedur umožňujících přechod organismu na režim rozšíření. Pozitivní účinky mají koupele: teplé koupele pro **korpušnější** jedince s tělesnou konstitucí *slizu*, horké koupele pro hubené osoby s tělesnou konstitucí *větru*. Devátý až desátý den použijte saunu, která má v tyto dny velmi blahodárné účinky. Polévání vlažnou a studenou vodou na počátku této fáze provádějte jen občas. Zmíněnou proceduru používejte častěji v závěrečné etapě před úplňkem proto, aby se zmenšilo nadměrné rozšíření, jež vede k apatii a uvolnění.

- V počátečních dnech této fáze konzumujte potraviny jin s rozšiřujícími účinky a po desátém dni cyklu přejděte napotravujang: jezte různé kaše nebo dušenou zeleninu. Olej používejte jen v minimálním množství. Osoby s tělesnou konstitucí *slizu* by v tomto období měly jíst spíše suchou stravu a pít menší množství vody. Pro osoby s tělesnou konstitucí *větru*, jejichž organismus nedostatečně zadržuje vodu, je tato fáze příznivá. Mohou jíst kaše připravené běžným způsobem, mírně podušenou zeleninu, chléb z naklíčené pšenice.

Druhá lunární fáze je nejvhodnější k provádění očistných procedur. Ve *druhé třetině* je aktivní žlučník a játra, proto všechny procedury zaměřené v tomto období na očistu uvedených orgánů jsou velmi účinné, dokonce i při menších dávkách komponentů nezbytných k očistě organismu. Člověk je přijímá bez problémů. Pozitivní výsledky během tohoto období přinese také detoxikace organismu. Tuto proceduru doporučuji provádět přes pokožku, to znamená několikrát za sebou použijte saunu. Cvičení *šankhaprakšalána* přispívá k očistě žaludečního traktu, zejména jater a slinivky břišní. Klystýry používané v *poslední třetině* druhé lunární fáze čistí tlusté střevo

a celkové **se** podílejí na vylučování všech nečistot z břišní dutiny.

V této fázi je nejvíce dnů vhodných k provedení očisty. Devátý den lunární fáze je dobré z organismu odstranit všechny nečistoty, dále obnovit funkci orgánů a snažit se o předání nemocí na předměty. Jedenáctý den lunárního kalendáře patří k **nejsilnějším** dnům celého cyklu. V tento den by se **měly provádět** pouze očistné procedury: jedinec **snadno** zvládne hladovění a účinek očisty bude takový, jako by nejedl tři dny. Čtrnáctý den je ideální k použití klystýrů při cvičení šankhaprakšalána. V tento den můžete nejen hladovět, ale nemusíte pít ani vodu. Podle starodávných výkladů v tento den tekutiny přinášejí nečistoty do **organismu**, takže je lepší tekutiny vůbec nepřijímat. Aby hladovění bylo účinné, je lepší je zahájit i ukončit právě během druhé lunární fáze. Týdenní hladovění vám zajistí **přirozenou** očistu a bez jakýchkoli potíží bude dvakrát až třikrát lepší než v jiné fázi stlačení.

- Uvedená lunární fáze je nejvhodnější pro sběr nadzemních částí rostlin. Energie proudící zdola směrem nahoru a působící na rozšíření vyloučí ven velmi mnoho mikroprvků. Rostliny sbírejte tehdy, je-li Měsíc vidět.

Chtěl bych Vám uvést několik speciálních doporučení týkajících se druhé fáze. Osmý den této fáze proběhne vnitřní obrat v energetice organismu. Je to den stresu, den transmutace energetiky prakticky na všech úrovních. Pokud v tento den provedete odpovídající přípravu, můžete rovněž kvalitně změnit i vlastní život. Člověk, který se příliš nezajímá o nejvyšší stupeň duchovní transmutace, by **měl** tento den prožít v klidu a střídě. Třináctý den, kdy energie intenzivně cirkuluje v kanálech, využijte k očištění a černou energii **předejte předmětům** nebo rostlinám, které jí pohltní (topol, osika a jiné rostliny).

Velmi důležitým dnem je *úplněk*. Energie má největší sílu a **člověka** přitahuje k opačnému pólu. Tento den není vhodný pro sexuální kontakty, neboť za úplňku dochází k předání největšího množství energie a **organismus**

člověka se poté dlouho obnovuje. Druhou zvláštností tohoto dne je přechod z režimu rozšíření na režim **stlačení**, který vyžaduje zpravidla mnohem více času **než přechod** od stlačení k rozšíření. Za úplňku se centrum gravitační energie nachází v oblasti pohlavních orgánů. **Orgasmus** je nejopojnější a uspokojuje zvláště ženy. Současně však představuje obrovská vrata, jimiž odchází velké množství energie.

Třetí lunární fáze

Vnější gravitační účinky **jin** se po úplňku oslabují a během třetí čtvrtiny jsou ve zvláštním bodě nulové. Tato fáze je charakteristická přechodem od stavu rozšíření na **úroveň stlačení**. V *první třetině* této fáze se aktivují ledviny a křížová oblast. Ve *druhé třetině* jsou v aktivní činnosti pohlavní žlázy, prostata, močový měchýř a konečník a *v poslední třetině* to jsou hýždě, stehenní kosti a kostrční obratle. Probíhají-li v organismu skryté patologické procesy, může dojít ke zhoršení onemocnění, která jsou s nimi spojena: během *první třetiny* se objevují poruchy v činnosti ledvin, *uremie*¹⁰, struma, abscesy, bolesti hlavy, sexuální zvrácenosti. Ve *druhé třetině* mohou vzniknout choroby dělohy a vaječnicků, záněty močového měchýře, kýla, cysty vaječnicků, nepravidelná menstruace u žen, bolesti krku. *V poslední třetině* mohou nastat úrazy a nemoci v pánevní oblasti, neuralgie sedacího nervu, paralýza a astma.

Podle výčtu potíží a chorob je jasné, že jsou spojeny se znečištěním organismu, a proto tkáně nejsou schopny dokonale propouštět proud energie a tekutin. Jestliže pochopíte hlavní příčinu nemoci, můžete s úspěchem provádět ozdravné a obnovující procedury. Obklady oteklých míst pomocí uriny a užívání moči přispívají k rychlejší likvidaci nadbytečné tekutiny, neboť urina je přirozeným diuretikem. Lokální procedury v křížové oblasti pomocí zahřívajících obkladů pomáhají k uzdravení této oblasti.

Obecná doporučení pro třetí lunární fázi jsou založena na procesu stažení, to znamená, že jang roste a jin klesá.

Na počátku třetí lunární fáze použijte procedury polévání, umožňující rychlejší přechod do režimu stažení, a konzumujte potravu s energií jang. V závěru této fáze udržujte rovnováhu pomocí stravy, procedur a jiných prostředků, aby nedošlo k nadměrnému stažení. Třetí lunární fáze je velmi vhodná pro zvýšenou fyzickou zátěž. Zmíněné období je příznivé pro jedince zabývající se silovými sporty, neboť jejich trénink je úspěšný. Pro osoby, které dávají přednost spíše posílení pružnosti, je toto období nevhodné, protože tělo je určitým způsobem „ztvrdlé“.

- Třetí lunární fáze je příznivá pro zvýšenou fyzickou zátěž. Intenzivní sportovní trénink, například v atletice, je dobré zařadit až na konec fáze před její třetí čtvrtinu. Snadněji překonáte zvýšený objem a intenzitu tréninku.

- V této fázi provádějte stejné fyzioterapeutické procedury jako během první lunární fáze. Na počátku musíte organizmu pomoci, aby přešel do režimu stažení, je potřeba udržet rovnováhu mezi jang a jin. To se týká zejména starších osob. Potíže s otoky a vodnatostí nejsou nic jiného než následek „tvrdnutí“ těla. V takovém případě je nezbytné vynaložit mnoho úsilí k získání toho, co bylo ztraceno. Jestliže to neuděláte, vaše zdravotní problémy se jen prohloubí.

- Strava pro třetí lunární fázi je obdobná jako pro první fázi. Tím, že se aktivují orgány jang (žaludek, střeva), trávicí procesy probíhají mnohem lépe a člověk může konzumovat i hrubší stravu, ale nesmí se přejídat. Rozumná míra musí být ve všem.

- Očistné procedury v průběhu třetí fáze jsou stejné jako v první lunární fázi.

- Sběr bylin ve zmíněné lunární fázi se shoduje s doporučeními pro první fázi. Třetí lunární fáze je nejvhodnější k sušení bylin, protože jen tak se zachovají všechny důležité látky. Ve fázích energie jang se mikroprvky a jiné nezbytné látky jakoby samy konzervovaly.

Byliny by se měly používat s přihlédnutím ke stavu organizmu v průběhu jednotlivých fází. Například lomi-

kámen je vhodné používat během druhé lunární fáze, kdy probíhá přirozené rozšiřování všeho, co v organizmu existuje. Při vyloučení kamenů v průběhu druhé lunární fáze nedojde ke zhoršení, neboť všechny cesty a průchody jsou uvolněné a rozšířené. V období účinků energie jang vznikají často křeče, cesty jsou neprůchodné a většinou se potíže zhoršují. Nezapomeňte na tyto detaily a využijte jich ke svému prospěchu.

Dále bych vás chtěl upozornit na *zvláštní doporučení* týkající se třetí lunární fáze. Muži touží sedmnáctý den lunárního měsíce po sexuálním kontaktu, neboť dochází k přeměně ženské energie, která může posílit muže. Ten se poté může ocitnout na nečekaně nové úrovni vnímání. Dvacátý první den lunárního cyklu je vhodný pro úspěšný trénink. Dvacátý druhý den představuje den se zvláštním bodem, v němž dochází k energetickému obratu a transmutaci organizmu. Tento den byste měli být v klidu, aby energetická přeměna proběhla bez problémů.

Ctvrtá lunární fáze

Po dvaceti dvou dnech lunárního měsíce nastává nová etapa rozšíření. Působení gravitačních sil Měsíce a Slunce se spojuje, a proto energie a tekutiny v lidském organizmu proudí směrem nahoru, k hlavě. Protože Měsíc je během dne na opačné straně Země, gravitační energie organizmu a s ní spojené gravitační prostředí se pohybují obráceně, to znamená k chodidlům, a stimulují tuto část těla.

Během *první třetiny* čtvrté lunární fáze jsou aktivní kosti, kostní soustava, trávicí systém a pokožka. Ve *druhé třetině* to jsou kotníky, zápěstí, kosti dolních končetin a oči a v *poslední třetině* chodidla, tělesné tekutiny a žaludeční a střevní peristaltika. Zhoršení v této fázi spočívá v následujícím: v *první třetině* vzniká nedostatek takzvané *omývající* tekutiny v kloubech, revmatismus, poruchy trávicího ústrojí, vyrážky na pokožce, lupénka. Ve *druhé třetině* dochází k poruchám krevního oběhu (zvláště v dolních končetinách), varikóznímu rozšíření žil nohou, vod-

osti, mdlobám Během poslední třetiny dochází k poruchám **krvního** oběhu v dolních končetinách, objevuje se vodnatost, bolesti a křeče chodidel a psychosomatické choroby.

Obecná doporučení pro čtvrtou lunární fázi jsou spojena s ukončením lunárního cyklu. Během této fáze ukončíte všechny činnosti, včetně tréninků a ozdravných procedur. Člověk by měl tuto dobu využít k ozdravení dolních končetin, **měl** by se zbavit usazených solí, ostruh na patách a jiných potíží. Střídaté použití obkladů z odpařené uriny a pití šťáv zvyšujících alkalickou hladinu v organismu, odvarů, příkládání různých bylin (kokotice, sporýš) na chodidla přispívá k rychlejší očistě těchto oblastí.

Čtvrtá lunární fáze je příznivá pro očistu organismu, pro hladovění a pro různé typy proplachování. Asi tři až pět hodin po západu srpku Měsíce za horizont je možné cvičit šankhaprakšalánu, aplikovat očistné klystýry a používat i jiné metody. Osobám trpícím odtokem tekutin z oblastí hlavy se v tomto období doporučuje provádět obrácené (převrácené) jógové ásany *pluh*, *bříza*, *polobříza*, *stoj na hlavě* a jejich různé varianty.

- V průběhu čtvrté lunární fáze jsou energetické komory otevřeny směrem ven, a proto vzniká nebezpečí ztráty energie. Fyzická zátěž by měla být přiměřená a před svoláním musí být ještě nižší. Neseďte, ale více chodte, aby nedošlo k městnání krve v dolních končetinách. Zaměřte se na různá cvičení, přičemž co nejvíce procvičujte končetiny a využívejte obrácené jógové pozice.

- **Fyzioterapeutické** procedury vám na počátku pomohou při přechodu organismu z režimu stlačení do režimu rozšíření. Dále je nezbytné kompenzovat cirkulaci krve, neboť dochází k silnému působení gravitace účinků jin. Při mdlobách vzniklých odlivem krve z oblasti hlavy směrem k nohám se doporučuje studená lázeň nohou proto, aby se normalizoval krevní oběh. Po **provcdení** těchto koupelí nohou si jedinec musí lehnout, zabalit si ramena, což zajistí přítok krve do horní poloviny těla. Při polévání těla

studenou vodou by proud vody měl směřovat na chodidla, potom na kolena, oblast kříže, na **břicho** a teprve potom na hlavu. Stanovené pořadí přispěje k vytlačení krve směrem nahoru a dovnitř. **Začnete-li** proceduru opačně, to znamená od hlavy, krev bude odtékat z oblasti hlavy a vy se nebudete cítit dobře.

- Strava ve čtvrté lunární fázi by měla být stejná jako ve druhé lunární fázi. Jezte méně potravin se zvýšeným obsahem tuků, neznámé a těžce stravitelné potraviny. V poslední třetině této fáze jsou vhodné potraviny jang, dále různé speciální prostředky, které směřují energii organismu nahoru, rozechřívají a ředí krev.

- Velmi účinné jsou ve čtvrté lunární fázi očistné procedury, například detoxikace přes pokožku v parní lázni. Různé lokální obklady pomohou rovněž vytáhnout nečistoty z organismu. Ve čtvrté lunární fázi se organismus velmi dobře zbavuje jemných hlenovitých vrstev, které odvádí do tlustého střeva. Pozitivní účinky má i cvičení šankhaprakšalána a očistné procedury pomocí klystýrů. Ženám v tomto období začíná menstruace, neboť se otevírá spodní očistný kanál. Podobný proces probíhá i u mužů, ale v méně výrazné formě. Pomocí tohoto kanálu je možné podstatně zvýšit účinnost očisty organismu. Parní procedura přispívá k lepšímu vyloučení nečistot, které se vlivem síly přitažlivosti hromadí v podbřišku. Mikroklystýry se sto mililitry odpařené uriny pozitivně působí na vyloučení všech nečistot z těla. Jestliže budete postupovat tímto způsobem, budete s přírodou tvořit jeden celek a dočkáte se vynikajících výsledků.

Toto období vytváří široké pole možností pro milovníky hladovění. Dvacátý třetí a dvacátý šestý den lunárního cyklu jsou nepříznivějším obdobím pro hladovku. Dvacátý třetí den se označuje jako den pokání, odpuštění ostatním a den půstu. Dvacátý šestý den představuje druhý den *ekadaší*, kdy védské spisy doporučují zdrženlivost od jídla. Neuděláte špatně, jestliže nebude jíst ani dvacátý devátý den, neboť v této době pomůžete organismu přejít na nový cyklus. Pokud jste se rozhodli k týdennímu hladovění, pak

je rozhodně ukončete do dvacátého devátého dne lunárního měsíce **aby** obnova vašeho organismu začala na počátku cyklu.

Lunárním **fázím** se snažte přizpůsobit i dlouhodobé hladovění. **K** jeho zahájení je nejvhodnější druhá nebo čtvrtá lunární fáze. Největší efekt při hladovění má spojení aktivního týdne s druhou nebo čtvrtou lunární fází lunárního **cyklu**. Regenerace organismu by měla být zahájena vždy aa počátku lunární fáze jang (první a třetí fáze lunárního **cyklu**). Nezapomeňte na to, že zahájení a ukončení hladovění by nemělo probíhat ve dnech, které jsou ovlivněny zvláštními body!

- Protože ve čtvrté lunární fázi probíhá proces rozšíření, je vhodné k očistě organismu od ledvinových a žlučnickových kamenů a kamenů v močovém měchýři používat nasbírané byliny. **Ab**y se v této lunární fázi vyloučily všechny rozmělněné kameny, je potřeba počítat s tím, že ve zmíněném období má gravitace Měsíce, Slunce a Země nejsilnější účinky, pokud se člověk nachází na opačné straně. Jestliže se Měsíc nacházel v zenitu přesně v poledne, pak Slunce bude o půlnoci jakoby pod vámi, na druhé straně. Proceduru zaměřenou na vylučování kamenů je proto nezbytné zahájit o hodinu a půl až dvě hodiny dříve. Posad'te se do lázně s teplou vodou a pijte bylinné odvary. Všechny rozmělněné kameny se budou vylučovat bez problémů.

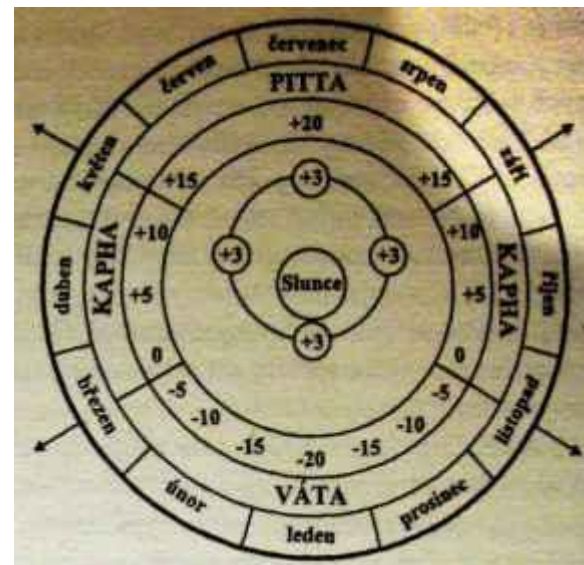
Zvláštní doporučení pro čtvrtou lunární fázi jsou následující: partneři by se neměli pohlavně stýkat dvacátý třetí **den**, ale až dvacátý čtvrtý den. Snažte se zabránit jakýmkoli energetickým ztrátám zejména dvacátý osmý a dvacátý devátý den lunárního měsíce. Setřete svoje síly, aby mohla být provedena úspěšná změna proudění energie a tekutin v organismu, neboť organismus musí ke zmírnění největší přílivové vlny vynaložit **mnohem** více energie než v ostatních **bodech**. Charakteristickým rysem pro toto období **je** střídmost ve všech oblastech.

Jestliže se organismus včas nepřizpůsobí **gravitačním** silám, to znamená, že správně neproběhne přechod **z režimu** stlačení do režimu rozšíření a naopak, střídání proudů povede k prudkým a silným nepříznivým následkům během dnů, kdy účinkují zvláštní body. Je to osmý, **patnáctý**, dvacátý druhý a dvacátý devátý den.

Nyní, když jste se seznámili s jednotlivými fázemi lunárního cyklu, můžete z devadesáti procent zabránit různým chybám a vyhnout se omylům v průběhu ozdravného procesu. Přírodní lunární cyklus je skutečným zlatým klíčem k vlastnímu úspěchu, stabilnímu zdraví a rozkvětu.

ROČNÍ BIORYTMY

Začátkem ledna se Země nachází nejbližší Slunci a na počátku července je v největší vzdálenosti. Ta se v průběhu roku **mění** přibližně o čtyři celé a osm desetin milionu kilometrů. Přetrvávají **změny** a dva hlavní sluneční vlivy, to znamená **gravitační** a světelný: jang je charakterizován jako těžký a jin jako lehký. **Roční** změny energie, projevující se na Zemi v podobě tepla a světla, tvoří sedm procent.

Obrázek č. 4 Roční období

Roční období a jejich vliv na organismus člověka

Střídání ročních období probíhá v důsledku změn v objemu sluneční energie. Během letního slunovratu je nejdelší den a na povrch Země dopadá největší množství sluneční energie. Při zimním slunovratu se Země sice nachází nejbližší Slunci, ale dopadá na ni nejméně energie. V době jarní a zimní rovnodennosti je den a noc stejně dlouhá. Objem sluneční energie, kterou vstřebává Země, se pohybuje **mezi** středními hodnotami, mezi minimem a maximum. Je to optimální stav pro živé organizmy, vyhovuje k jejich rozmnožování.

Pitta. A) Zvýšení teploty v létě vede k silnému odpařování vody. Všechny procesy v přírodě probíhají velmi intenzivně. Vlastní odpařování odnímá část tepla, přičemž odpařená voda se kondenzuje na mraky, které **nepropouštějí** sluneční záření. Uprostřed období pitta (nebo žluči) probíhá silný energetický proces (letní bouřky). B) Na fyziologické úrovni lidského těla se toto období projevuje v podobě mrazení a poruchami trávení. C) Růst rostlin se stabilizuje. D) Gravitace Slunce je nejmenší, což vede k oslabení vlastní gravitace člověka.

Kapha na jaře. A) Na jaře dochází se zvýšením teploty k tání ledu a k tvorbě vody. V tomto období je chladné a sychravé počasí. B) Začínají růst rostliny a jarní páření zvířat. C) V tomto období vznikají nemoci z nachlazení, dochází k nadměrné aktivaci životního principu (nebo z hlediska ájurvédy dóši) kapha (slizu). D) Gravitace Slunce je **vyrovnaná**.

Kapha na podzim. A) S chladným počasím dochází ke kondenzaci vlhkosti a prší. V tomto období je chladno a sychravo. B) Semena rostlin začínají klíčit a dozrává druhá úroda. Probíhá páření zvířat C) Znovu se objevují nemoci z nachlazení. D) Gravitace Slunce má pozitivní účinky na všechny procesy.

Váta. A) Snížení venkovní teploty způsobuje **krystalizaci** vody. Všechno vysušuje vítr a chlad. **Vnější** faktory silně aktivují životní princip váta (vítr). B) Život rostlin se zastavuje. Organismus člověka se nachází ve velmi **nepříznivých** podmínkách. C) Silné stlačení v důsledku sluneční gravitace a vnějšího chladu je příčinou vzniku křečí v **organizmu: ústřel**, infarkty, rigidita (ztuhlost), ztížená pohyblivost a jiné projevy. Některé nemoci mají akutní průběh a projevují se prudkým zvýšením teploty.

Mění se i další parametry, které závisí na sluneční energii a které dopadají na zemský povrch. Největší množství vzdušných iontů se objevuje od srpna do října, nejméně je jich od února do března. To ovlivňuje aktivitu orgánů a systémů lidského organismu. Plíce pracují aktivně tehdy, jestliže je v atmosféře větší množství vzdušných iontů. Jejich **největší** aktivitu pozorujeme na podzim. Parciální hustota kyslíku je největší v zimě, v lednu, minimální v červnu a Červenci. Tyto odchylky ovlivňují činnost celého organismu, zejména ledvin, které jsou neaktivnější v zimním období.

Starí Indové a Tibetané rozdělili celý rok podle jednotlivých dní na tři období: *kapha* (sliz), *pitta* (žluč) a *váta* (vítr). Aby člověk byl zdravý a odolný proti nepříznivým účinkům každého ročního období, doporučovali vést zvláštní způsob **života**, žít se potravou s příslušnou chutí, konzistencí a podobně.

Období *kapha* je charakteristické vlhkem a chladem, **období pitta** teplem a vlhkem a období *váta* suchem a chladem.

Protože klimatické podmínky například středního Ruska jsou velmi odlišné od podmínek v Tibetu a Indii, držím se raději místních oblastí (obrázek č. 4). Období *kapha* se objevuje dvakrát v roce, na jaře a na podzim. Kdybychom se podívali na staroruské názvy měsíců, viděli bychom, že i tyto názvy odpovídají podstatě přírodních procesů. Na jaře do období *kapha* patří duben, konec března a počátek května. Podzimní *kapha* zahrnuje říjen, konec září a počátek listopadu. V tomto období je teplota ještě dosti vysoká a činí deset i více stupňů Celsia. Podstatou tohoto procesu je bouřlivý průběh atmosférických procesů v přírodě, což vyjadřuje červenec. Období *váta* trvá prakticky celou zimu: prosinec, leden a únor, a rovněž Část posledního měsíce podzimu, to znamená listopadu, a část prvního měsíce jara, března. V tomto období je teplota zpravidla nejnižší, je sucho a větrno.

Zvláštnosti každého z **uvedených** období ovlivňují **organismus** člověka. Období *kapha* zapříčiňuje **hromadění** chladu a vlhkosti v organismu, jež narušují jeho normální životní funkce. To se následně projevuje mnohými patologickými příznaky. V průběhu období *pitta* se v organismu koncentruje dusno a horko a období *váta* má za následek hromadění chladu a sucha. Vlhkost nahromaděná během období *kapha* přechází často do období *pitta* nebo *váta*, přičemž se ukládá na nepříznivé útvary těchto období, to znamená horko nebo chlad. Nakonec vzniká těžké onemocnění, jehož léčba není jednoduchá, neboť všechny symptomy splývají. Patogenní potíže se potom objevují v místech, kde by se jindy neobjevily. Vezměme si například obyčejné nachlazení v létě, které může vyvolat komplikace v podobě zápalu plic. Nachlazení na podzim nebo v zimě má za následek suchou *pleuritidu*¹¹.

Aby se zamezilo škodlivému působení jednotlivých období na organismus člověka, národní tradice doporučuje dodržovat systém preventivních opatření za účelem odstranění přebytečného množství slizu, žluče a sucha z organismu. Z čeho se tento systém skládá?

- *Očista organismu*. Panča-karma z ájurvedy; pět Tibetanů; systém postních dní u slovanských a muslimských národů.

- *Stanovený způsob života v každém období*. Během období *kapha*, kdy je sychravo a chladno, je nezbytné se zdržovat v teplé a suché místnosti. Životní styl by měl být aktivní, aby se zabránilo hromadění slizu v organismu. V období *pitta* je důležitý pobyt v chladné, větrané místnosti s aromatickými vůněmi. Nedoporučuje se velká fyzická zátěž. V průběhu období *váta*, kdy je sucho a chladno, je vhodné teplé prostředí, vlhké parní lázně, potírání těla olejem (olivovým nebo rozpuštěným máslem), aby organismus nebyl dehydrovaný a udržel si teplo.

- *Konzumace určité potrawy*. Během období *kapha* se doporučuje suchá, teplá potrava s takzvanými *rozehřívajícími přísadami*, které zabrání hromadění slizu v orga-

zmu **člověka**. V období **pitta** je vhodná studená potrava s **vy** obsahem vody bez dalších přísad, měla by mít **kysele** chuť. Takovéto potrava umožní uchování vlhkosti organismu a zabrání jeho přehřátí. V průběhu období váta je horká **potrava** s obsahem vody a tuků nejlepší. Je možné ji **vylepšit** rozehřívajícími přísadami.

To jsou nejjednodušší doporučení pro stravování, jež přispívají ke zmírnění negativních účinků jednotlivých ročních období. Naturopatické rady se v této oblasti **poněkud** odlišují od tradičních doporučení uvedených v dalších mých knihách. Kromě uvedené vlastnosti, to znamená zabránit škodlivým účinkům ročních období, je potřeba vyzdvihnout i příznivé účinky na orgány trávicího traktu. Jestliže se Člověk bude stravovat běžným způsobem, například sytou polévkou s chlebem, tukem, cibulí a jinými přísadami, na konci zimního období, bude se v organismu hromadit velké množství slizu. Velký půst je vhodný proto, aby se **sliz** pomocí postní stravy (nejlépe však hladověním) vyloučil z organismu. Přírodní potraviny nevytvářejí tak velké množství slizu a hladovění kromě toho převede Člověka na vyšší stupeň duchovní dokonalosti.

Aktivita orgánů a funkcí organismu člověka podle jednotlivých ročních období

Roční období ovlivňují v důsledku změny množství sluneční energie a účinků přitažlivosti Slunce, Země a **Měsíce** aktivitu dvanácti energetických kanálů a **fungování** orgánů, které jsou s nimi spojeny. Čím více **světla** je během dne, tím výkonnější je Činnost kanálů a jejich příslušných orgánů, jež jsou v činnosti právě během dne. Čím delší je noc, tím intenzivněji pracují kanály noci. Současná medicína potvrzuje tuto skutečnost i ze statistického hlediska i bez popisu mechanismu působení. Nejvíce infarktů myokardu vzniká například od pozdního podzimu do zimy a minimální počet tohoto onemocnění se objevuje v srpnu a září. K zánětům sliznice žaludku a trávicího traktu dochází nejméně v létě a na počátku podzimu a nejvíce v zimě a na počátku jara. Největší počet novorozenců je zaznamenán v lednu až březnu, nejméně v červenci a srpnu.

Příčinou těchto fenoménů je kolísání toku sluneční energie a kolísání gravitačního vlivu Slunce. Rození dětí s vyšší hmotností v zimě se vysvětluje postupně narůstající gravitací plodu, již zevně pomáhá narůstající sluneční gravitace. V důsledku tohoto společného působení může gravitační pole plodu kolem sebe udržovat větší množství hmoty než v létě, kdy je gravitační působení Slunce minimální. S přihlédnutím k účinkům jednotlivých období je možné již dávat praktická doporučení. Ženy s nízkou tělesnou hmotností by měly rodit spíše uprostřed zimy.

Existuje určitý režim uspořádání základu celého prostoru s přesně stanovenou cirkulací energie v něm. Prostor je čtyřrozměrný a jeho základním kamenem je čtyřhranná pyramida se stejně dlouhými hranami. Postavte na každé hraně této pyramidy po jedné pyramidě. Dostanete útvar skládající se z pěti stejných pyramid, v jehož centru bude

první sestavená pyramida. Tato pyramida představuje **první živel zemi, jež** tvoří základ, a na hranách jsou čtyři **další živly: dřevo, oheň, kov a voda.**

Uvedené **schéma** má jen informativní charakter. Útvar skládající se z pěti pyramid umožňuje pochopit spojení pěti základních **živlů**, dvanácti **kanálů**, osmi speciálních (akumulačních) kanálů a poznat dobu činnosti každého z těchto pěti živlů a **orgánů**, které jsou s nimi spojené. Ve zmíněném obrazu je dvanáct hran, to znamená kanálů, v nichž proudí energie; osm rohů, v nichž se tato energie shromažďuje; každá pyramida má sedm set dvacet stupňů (čtyři trojúhelníky zvětšené o sto osmdesát stupňů). Odtud také pochází číslice sedmdesát dva. Celkový počet pyramid je tedy pět, což je celkově tři sta šedesát stupňů. Energie cirkuluje v tomto útvaru následujícím způsobem: po Čtyřech hranách jedné pyramidy (symbolizující například živel dřevo) projde za sedmdesát dva dní; potom přes jednu hranu centrální pyramidy (živel země) za osmnáct dní a dostává se do následující pyramidy (živel oheň), kde cirkuluje rovněž sedmdesát dva dní, a tak bychom mohli pokračovat dále.

Lidský organizmus je jako prostorový útvar uspořádán podle stejného principu a energie v něm cirkuluje také stejně, přičemž se do určitého základního živlu dostává gravitační energie. V létě směřuje centrum přitažlivosti nahoru (jih) a aktivizuje srdce (teplo); v zimě směrem dolů (sever) a aktivizuje ledviny, na jaře směrem vpravo (východ), přičemž aktivizuje játra a na podzim vlevo (západ), kdy posiluje plíce. V intervalech (po sedmdesáti dvou dnech aktivní činnosti některého základního živlu a orgánu s ním spojeného) po osmnácti dnech prochází centrem a aktivizuje slezinu (slinivku břišní a žaludek).

Tento teoretický předpoklad je vodítkem, co máme dělat během aktivní činnosti srdce, plic, sliznice, jater a ledvin a čeho se raději vyvarovat.

K určení doby aktivní činnosti orgánů během roku je možné použít východní kalendář. Počátek roku se podle

tohoto kalendáře pohybuje od dvacátého ledna do dvacátého února a spojuje se s novoluním, kdy Slunce vstupuje do souhvězdí Vodnáře.

Z výše uvedených informací si můžeme vyvodit následující *praktická doporučení*.

- **Nepříhodnějším** obdobím k léčbě nějakého orgánu je doba jeho největší aktivity během roku.

- Preventivně posilujte slabší orgány v době, kdy nejsou v aktivní činnosti. Srdce například posilujte v zimě, ledviny v létě, **játra** na podzim a plíce na jaře.

- Očistu nebo regeneraci orgánů provádějte v průběhu období, která jsou pro ně neaktivnější. Pro játra je nejlepší jaro, pro srdce léto, pro ledviny zima a pro plíce podzim, pro žaludek čas mezi jednotlivými obdobími.

Nikdy nestimulujte orgán, který je silný již sám o sobě. Podle zákona antagonizmu bude mnohem více utlačovat jiný, slabší orgán. Jestliže budeme například v zimě stimulovat ledviny, oslabíme zároveň činnost srdce a obráceně, budeme-li v létě stimulovat srdce, dojde k potlačení činnosti ledvin. To se týká také jater a plic.

Závěr

Probrali jsme nejdůležitější část ozdravného procesu, to **znamená** biorytmy. Během našeho mnohostranného vý-
zkumu jsme si vytvořili vnější vodítka, kterými jsou dva-
cetičtyřhodinové, měsíční a roční biorytmy; vlivy těchto
rytmů na buněčné, energetické, funkční a celkové úrovni
lidského organismu. Tím máme k dispozici jakéhosi *prů-*
vodce do země zdraví, podle něhož se můžeme pohybovat,
nemusíme se bát, že zabloudíme či budeme zklamáni.

Druhá část

URINOTERAPIE

TEORETICKÉ A PRAKTICKÉ POUŽITÍ URINY

Tvorba uriny a její vlastnosti

Tvorba uriny. Moč (urina) je tekutý produkt **metabolizmu** lidského organismu, který produkují ledviny a vylučuje se systémem močových. Během dvaceti čtyř hodin se vytvoří osm set až tisíc osm set mililitrů moči, kterou z padesáti až osmdesáti procent tvoří přijaté tekutiny. Člověk vyloučí více moči obvykle během dne než v noci. Vzájemný poměr mezi tvorbou moči ve dne a v noci je od čtyři ku jedné do tři ku jedné.

Funkční jednotkou ledvin, v níž dochází k produkci moči, je *nefron*. V ledvinách je jich asi dva miliony. Celkový povrch vnitřní vrstvy nefronů, jejichž prostřednictvím se uskutečňuje filtrace, činí při rozprostření pět až osm metrů čtverečních.

Moč se tvoří z krevní plazmy, přičemž ledviny obsahují pouze ty sloučeniny, které do nich dopraví krev. Při produkci moči ledviny mění základní složení krevní plazmy.

Moč se tedy tvoří z krve, ale organismus nemůže otrávit. Jestliže by byla skutečně jedovatá, otráвила by nás tím, že by se tvořila v ledvinách a hromadila se v močovém měchýři. Existují však takové stavy v organismu, kdy se v moči hromadí mnoho škodlivých látek, které při jejím užití mohou zanechat nepříjemné následky. O nich se dozvíte v dalších kapitolách s uvedením poznámky *kontraindikace* nebo *upozornění*. Nezvyklé reakce, které lidé pociťují po užití uriny, neznamenají otravu organismu, ale očistnou, uzdravující nebo energetickou krizi.

Barva a vlastnosti uriny. Barva uriny zdravého člověka **kolísá** od bledě žluté až do červenožluté, nejčastěji bývá

jantarově žlutá. Zabarvení uriny **závisí** na obsahu různých pigmentů. Čím je jich více, tím je její barva **výraznější**.

Sytě žlutá moč je zpravidla koncentrovaná, má vysokou hustotu a vylučuje se v malém množství. *Bledá (slámově žlutá)* moč se vyznačuje nízkou relativní hustotou a vylučuje se ve velkém množství. Čím více tekutin organismus přijímá, tím je moč světlejší. Při sníženém příjmu tekutin je moč více koncentrovaná.

Barvu uriny přechodně ovlivňují různé rostlinné pigmenty. Konzumuje-li člověk řepu, moč získá barvu řepy. Moč může mít během urinoterapie tmavou barvu i delší dobu.

V průběhu některých onemocnění se do uriny dostávají různé látky, čímž mnohdy získává nepřirozenou barvu.

Bezbarvá moč se vylučuje při diabetu (cukrovce) a při diabetes insipidus (vodní cukrovce), dále při smrštění ledvin a dalších onemocněních.

Mléčně zbarvená urina se vylučuje při vysokém obsahu hnisu v organismu a při konzumaci potravy s vyšším obsahem různých přísad a konzervačních látek. Ty se obvykle vylučují v první třetině proudu moči a je zcela zřejmé, že první množství uriny má mléčné zbarvení, další množství je již normálně zbarvené, ale moč je kalná.

Nazelenalá až namodralá barva uriny se objeví při značném zahnívání bílkovin v tlustém střevě (doporučuje se vyloučení bílkovinné stravy, zejména bílkovin živočišného původu, a provedení očisty tlustého střeva).

Červeně zbarvená moč se vyskytuje při *hemoglobinurii*¹² nebo po užívání léků. *Červenoohnědá* barva se objeví při vysokém obsahu bilirubinu a urobilinu. Zvýšené množství žlučových pigmentů zbarvuje urinu na *šafránově žlutý, hnědý, nazelenalý až hnědý*, nebo dokonce *zelený* odstín.

Obecně platí, že podle barvy moči lze rozpoznat, jaké potraviny organismus lehce tráví, to znamená, že neobsahují toxiny, konzervační látky a jiné přísady, a které potraviny jich naopak obsahují nadměrné množství. Umělé

vitaminy, jako například Dekamevit, **Undevit** a celá řada dalších, **se z organismu** vylučují velmi rychle a moč získává **jasně** žlutou barvu.

Průzračnost. Vyloučená moč zdravého člověka je průzračná a mírně fluoreskuje. Při delším stání se v ní objeví průsvitné obláčky. **Stojí-li** urina déle, tvoří se **usazeniny**.

Zápach. Čerstvá urina zdravého Člověka má charakteristický zápach. Zápach ovlivňují různé látky, které se **do** organismu dostávají společně s potravou. Tibetští léčitelé upozorňují, že páchnoucí urina je důsledkem určité nestrávené potravy. Proto je lepší tuto potravu vyloučit nebo posílit **trávicí** činnost žaludku a střevního traktu.

Reakce. Čerstvě zachycená urina reaguje kyselé. Tento stav závisí na hodnotách pH, které se pohybují v rozmezí pět až sedm. Nejkyselejší je urina ráno, kdy je organismus lačný. Po příjmu potravy se kyselé hodnoty snižují, což je spojeno s vylučováním žaludečních šťáv. Ke snížení kyselosti uriny dochází rovněž při hojném pocení. Zvýšený příjem čerstvých zeleninových šťáv způsobuje zvýšení alkalické hladiny moči a konzumace krup opět zvedá její kyselost. Urina se čpavkovým zápachem má zásaditou reakci.

Specifická hmotnost uriny kolísá od jedna celá dvě tisíciny gramu do jedna celá a tři setiny gramu na jeden centimetr čtvereční a závisí na množství vypitých tekutin, intenzitě pocení a na stravovacím režimu.

Pevné látky. Při odpařování uriny získané za dvacet čtyři hodin dostaneme padesát až šedesát gramů pevných látek. **Z tohoto** množství připadá asi patnáct až dvacet pět **gramů** na neorganické látky.

Teplota zamrznání. Běžná urina *zamrzá* při teplotě od minus jeden a tři desetiny do minus dva a tři desetiny stupně Celsia.

Specifická elektrická vodivost běžné uriny závisí zejména na koncentraci solí a pohybuje se v rozsahu od 0,013 do 0,033 $\text{Om}^{-1}/\text{cm}^{-1}$.

Relativní viskozita uriny činí jeden celý a dvě setiny bodu; zvyšuje se za přítomnosti bílkovinných **produktů** v potravě.

Povrchové napětí uriny se pohybuje v **rozmezí od se-**desáti čtyř do šedesáti devíti din **na jeden** centimetr. **Povr-**chové napětí se snižuje přítomností bílkovin a **žlučových** kyselin.

Kalorický koeficient závisí na množství bílkovin, které organismus vyloučí. Do uriny se také vylučuje dusík. Jeden gram vyloučeného dusíku představuje sedm celých a sedm desetin až osm celých a devět desetin kalorií.

Komponenty uriny a jejich vlastnosti

V lidské moči se vyskytuje na dvě stě různých dosud objevených látek. Nachází se v ní močovina, kyselina močová, základní látky purinů, deriváty guaninu, histidin, kyselina hippurová, dvojitě glukuronové kyseliny a dvojitě sírové kyseliny, neutrální síra, rodaniny, stopy po bílkovinných, aminokyselinách, glukóze, acetonu, žlučových kyselinách, kyselině mléčné, pyrohroznové, nenasycených mastných kyselinách, těkavých mastných kyselinách, dále kyselina šťavelová, jantarová a jiné látky. V urine se rovněž nachází pepsin, trypsin, amyláza, fosfatáza a jiné enzymy, steroidní hormony, vitaminy a minerální látky. Z plynů je to dusík, kyslík uhlíčitý a kyslík.

Při různých patologických procesech se v urině zvyšuje obsah některých látek, které se v urině zdravého jedince nacházejí jen v malých koncentracích (bílkovinné látky, glukóza, fruktóza a jiné podobné látky, aceton, kyselina acetoctová, tuky, cholesterol, kyselina mléčná a jiné další látky). Vyskytují se i další látky, jako například peptidy, nukleové kyseliny, mukoproteiny, fibrin, hemoglobin, žlučová barviva, hormony, enzymy a jiné látky, které organismus produkuje za účelem korekce daného onemocnění. Léky a jiné látky, které se do organismu dostávají jen ob-

čas (zejména potravinové doplňky), se v moči vyskytují někdy v **nezměněné** podobě, ale převážně jsou ve formě **změněných** produktů. Většina takových změn vede ke **snížení** jedovatých vlastností přijatých látek.

Nyní se podíváme na jednotlivé komponenty uriny a jejich vlastnosti ve spojení s urinoterapií.

Urinu tvoří převážně velké množství krystalicky uspořádané vody. Takovou strukturu přirozená voda nemá. **Uspořádání** molekul v přirozené vodě je chaotické. Po vypití se voda v organismu **změní** do kapalného krystalického stavu. **K** přeměně jednoho litru vody do kapalné krystalické podoby spotřebuje lidský organizmus dvacet pět kalorií. Při dlouhodobém pití uriny dochází k velké úspoře energie, a tán i k prodloužení života člověka.

V přírodě existuje čtyřicet osm různých druhů vody, včetně těžké vody - oxidu deuteria, která se používá v jaderných reaktorech. Jedna tuna běžné vody obsahuje asi sto padesát gramů této látky. Je úplně jasné, že po jejím vypití nebudeme zdravější. Z toho vyplývá, že organizmus člověka lépe funguje na základě běžných druhů vody.

Vědci zjistili, že čím déle existuje kapalný krystal, tím **je** užitečnější pro organizmus a tím více se přizpůsobuje tělesným tekutinám člověka. Lidský organizmus vydává mnoho energie na tvorbu optimálního typu vody z tekutin, které člověk přijímá. Jestliže se do těla dostávají již hotové tekuté krystaly, ušetříme rovněž vlastní energii. V oblastech, kde se nacházejí prameny s podobnou vodou, nejsou lidé nemocní a žijí mnohem déle.

Každý orgán člověka si dodatečně odčerpává vlastní tekuté krystaly a je v činnosti na jejich základě. Jestliže daný orgán není schopen přijímat tyto tekuté krystaly, dostavuje se nemoc. Tibetští léčitelé dávno věděli o této skutečnosti a prováděli léčbu takzvanými *mikroproudy*, v nichž byly podle typu nemoci přesné dávky tekutých krystalů vody. Užívání vlastní uriny umožňuje úspěšně zvládnout i tyto problémy.

Voda, která prošla organizmem, o něm zachycuje úplné informace. Tento proces probíhá na základě vzájemného

působení informační a energetické soustavy **člověka** s tekutinou. To znamená, že díky těmto účinkům se kapalná krystalická struktura vody přeměňuje s ohledem na energetickou hladinu lidského organismu. Zaznamenávají se rovněž různé patologické procesy. Po vypití tekutiny, to znamená uriny, v níž je zakódována **nemoc**, si informační a energetický systém sám najde zaznamenané patologické jevy a najde jejich zdroj, který nemoc zapříčinil. **Potom** jej na základě principu vyvolání interference zlikviduje. Tento účinek je základem homeopatického principu, **že podobné se léčí podobným**. V tomto případě je vlastní urina nenahraditelnou tekutinou, jež obsahuje přirozené informace o organismu. Je schopná z organismu vybit různá **patologická** ohniska a odstranit z něj všechny nečistoty.

Urina slabě fluoreskuje, to znamená svítí, což je její další významná vlastnost. Tento jev je výsledkem vzájemného působení Ducha a vody. („Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha.“ Tuto myšlenku je možné posuzovat jako motivující příčinu, to znamená slovo, které je v podobě Ducha základem každé živé bytosti. V *Bibli* se dále hovoří: „Všechno povstalo skrze ně. V něm byl život.“ V *Bibli* se dále vysvětluje, co znamená život: „... a život byl světlo lidí.“ Dále se hovoří o tom, jak z holografické, světelné formy vzniklo fyzické tělo: „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ V těchto smysluplných slovech se ukazuje posloupnost ztělesnění od příčiny, to znamená Slova, v základ života, hologram, dále ve Světlo a nakonec ve fyzické tělo.)

Současné vysvětlení tohoto jevu vychází z názoru, že v základě našeho fyzického těla se nachází rozsáhlý světelný hologram. Podle současných představ slouží k tomu, aby vznikl holografický záznam, potřebná předmětná světelná vlna z libovolného zdroje a stejně silné odražené světlo, to znamená opěrná vlna. Vzájemným působením obou typů vln vzniká interferenční obraz, který se nazývá hologram.

Hologram je možné zapsat v kapalných krystalech. Ke vzniku holografického záznamu je nezbytné, aby ka-

palné krystaly byíy dostatečně zásobeny světlem, tedy **opěrnou** vlnou. Informace o tom, jaký by měl být organizmus a jak má fungovat, je uložena v každé buňce v podobě holografického kódu, nacházejícího se v chromozomech.

Z biologie víme, že chemickým zdrojem energie v organizmu jsou sacharidy. Sloučením kyslíku a uhlíku se uvolňuje dvacet tisíc jouů a jeden gram sacharidů. Ve svalových buňkách se asi dvacet pět procent této energie spotřebuje **na** mechanickou práci, část se změní na teplo a jiné potřeby organizmu a zbytek se využije k *osvětlení*, k trvalému obnovování holografického záznamu celého organizmu.

Světlo získáváme ze Slunce. Ke sloučení kysličníku uhličitého a vody je potřebná sluneční energie. Organizmus ji získává tím, že štěpí škroby na vodu a kysličník uhličitý.

Kapalné prostředí našeho organizmu, tvořené tekutými krystaly, udržuje v sobě nejen holografický záznam, ale současně je naplněno světlem, to znamená opěrnou vlnou. **Použijeme-li** urinu ke vnitřnímu i vnějšímu použití, zvýšíme intenzitu osvětlení hologramu, který se stává výraznější a silnější. V takovém případě se funkce buněk i celého organizmu normalizuje, buňky a organizmus jsou výkonnější a jejich činnost je stabilní. Nyní jistě pochopíte význam následujících řádků starodávneho textu *Sivambukalpa*: „Za sedm měsíců se člověk stává mimořádně silným a po osmi měsících svítí jako zlato. Po deseti měsících se mění na pokladnici světla. Po jedenácti měsících jsou všechny Části jeho těla **křišťálově** čisté a zářící. Po roce svítí jako Slunce.“

Abychom dosáhli takového efektu, je nezbytné užívat urinu. Jsem přesvědčen, že jiná metoda takové výsledky nezajistí. Právě v tom spočívá jedinečnost uriny, která je základem všech léků!

Kyselá reakce uriny je již sama o sobě silným uzdravujícím prvkem. Nyní si probereme, jak funguje tento unikátní léčebný mechanismus **uriny**.

V přírodě **existují jak rostlinné**, tak i *živočišné buňky*. Rostlinné buňky mohou působit v alkalickém prostředí

a svými životními funkcemi je produkují (například hnití spadaneho listí). Živočišné buňky se vyskytují v **kyselém** prostředí, které zajistí rovněž svými životními funkcemi (pokožka má například kyselý pH, stejně jako moč a **výkaly**). Z uvedeného vyplývá, že zvířata i Člověk mohou onemocnět tím, že jejich normální kyselý prostředí se **bude** posouvat na alkalickou, tedy hnilobnou hladinu, **Hnilobné** prostředí je ostatně příznivé k rozmnožování **rostlinných** buněk, které za svého života ještě více posilují hnilobné procesy. To znamená, že příčinou většiny onemocnění je jeden a tentýž proces, silnější alkalická hladina s následným hnitím. Abyste zabránili vzniku hnilobných procesů v organizmu, je potřeba jej okyselovat látkami obsahujícími bezpečné kyseliny.

Ukazuje se, že tento proces lze zajistit vlastní urinou, neboť je to tekutina vyprodukovaná organizmem z vlastní krve! Oky selením organizmu odstraníme základ všech patologických procesů, to znamená zvýšenou alkalickou hladinu, zahňvání, a rychle a úplně se vyléčíme. Tuto vlastnost naší uriny potvrdili již dávní mudrcové a prohlásili, že urina je všelék!

Vysvětlíme si, co znamenají termíny *okyselení* a *zvýšení alkalické hladiny* organizmu. Okyselení pomocí látek zvyšujících koncentraci kladných iontů vodíku je pro organizmus příznivým účinkem. Jinak tomu bude u látek tvořících kyselý toxiny, to znamená bílkoviny a sacharidy, které začínají hnit a vedou k celkovému zvýšení alkalické hladiny. To má na organizmus špatný vliv.

Urina je nejkyselejší ráno a nejalkaličtější po příjmu potravy. Nyní můžeme pochopit, odkud vychází tvrzení dávných léčitelů, že ranní **moč** je nejužitečnější.

Tím, že má specifickou molekulární strukturu, že se vyznačuje stejnými tekutými krystaly a nasyceností solemi, se lidská urina odlišuje od běžné vody povrchovým napětím, relativní viskozitou a specifickou elektrickou vodivostí. Uvedené vlastnosti si rozebereme podrobněji a podíváme se, jak účinkují na lidský organizmus.

Povrchové napětí uriny činí šedesát čtyři až šedesát devět din **na** jeden centimetr (u vody to je sedmdesát dva **celých** a osm desetin din na jeden centimetr) a klesá v **přítomnosti** bílkovinných látek, žlučových kyselin a fenolů. Podstata povrchového **napětí** spočívá v tom, že čím je povrchové **napětí** nižší, tím lépe se látky rozpouštějí. Nízké povrchové napětí zvyšuje povrchovou aktivitu tekutiny, čímž se v povrchové vrstvě oddělují jednotlivá prostředí (tekutina-vzduch, **tekutina-olej** a jiná prostředí) a vytváří se vrstva s vyšším energetickým potenciálem. Zde probíhají chemické reakce aktivněji a urina má schopnost rozpouštět různé látky lépe než voda. Zvýšenou povrchovou aktivitou může okyselovat organismus chemickou cestou a stejným způsobem odstraňovat různé látky.

Urina může svými kyselými účinky rozpouštět například bilirubinové kameny v játrech a žlučníku, ledvinové kameny a kameny v močovém měchýři. To také vysvětluje **skutečnost**, proč se ve starodávných knihách vyzdvihuje rozpouštěcí schopnost uriny a schopnost zprůchodnění ucpaných míst v játrech a žlučovodech.

Urina odpařená na jednu čtvrtinu původního množství je mnohem lepší než běžná urina, ale odpařenou urinu je vhodné užívat pouze po změně stravy na zeleninu, ovoce a kaše. Maximální množství ranní dávky uriny by mělo činit padesát až sto mililitrů.

Specifická hmotnost krve činí jednu celou a padesát dva tisícin až jednu celou a šedesát dva tisícin jednotek a uriny jednu celou a šestnáct tisícin až jednu celou a dvacet čtyři tisícin, to znamená, že urina má nižší viskozitu než krev. Z uvedeného vyplývá další vlastnost uriny: při vnitřním užívání velmi dobře ředí zahuštěné tekutiny (krev, žluč), dále rozpouští nahromaděné hleny.

Elektrickou vodivost uriny způsobuje přítomnost rozpuštěných solí. Po odpaření uriny na jednu čtvrtinu původního objemu se její elektrická vodivost zvýší. Urinová masáž dodá organismu velké množství energie v podobě volných **elektronů**, proudících kožními póry. V důsledku

toho se v organismu aktivují enzymatické procesy. **Ne** pomeňte na to, že zdravotní stav Člověka se posuzuje podle aktivity enzymů. U nemocného nebo starého **člověka** jsou tyto procesy zpomaleny. Masáž těla urinou, zejména odpařenou, nabíjí tělo energií, **aktivuje enzymatické** procesy, a v konečném výsledku dochází k ozdravení a omlazení organismu. Existuje ještě jedna výjimečná vlastnost uriny: výborně hojí rány.

Nyní se podíváme na obsahové látky uriny a jejich vlastnosti. Z obecného hlediska moč člověka obsahuje dvě velké skupiny látek: *normální a patologické* látky.

Normální látky uriny se vyskytují v moči zdravého člověka. Můžeme je rozdělit do tří skupin: *organické, anorganické a biologické* látky.

Organické látky uriny se rozdělují na *dusíkaté a nedusíkaté*. S urinou se vylučují konečné produkty metabolismu bílkovin. Za dvacet čtyři hodin člověk vyloučí asi tři celé a šest desetin gramu dusíku (při stravě s nízkým obsahem dusíku), zatímco při stravě bohaté na bílkoviny to může být až sedmnáct gramů dusíku. Tím, že je lidský organismus schopen využít vyloučený a znovu použitý dusík, může být obvyklé množství bílkovinné stravy omezené. Při pití sto až dvě stě mililitrů uriny dvakrát až třikrát denně není potřeba doplňovat bílkoviny, zejména živočišného původu.

Hlavními *dusíkatými komponenty* uriny jsou močoviny, kyselina močová, purinové základní látky, aminokyseliny, amoniak, kreatinové látky.

Největší množství dusíku, to znamená přibližně osmdesát až devadesát procent, se z organismu vyloučí s močovinou. Za dvacet čtyři hodin to může být až třicet gramů. Močovina působí jako přirozené diuretikum, pomáhá z organismu vyloučit přebytečnou vodu. Lze ji tedy použít jako močopudný prostředek. Posiluje aktivitu enzymů, které se vylučují do žaludečního a střevního traktu a přispívají k lepšímu trávení potravy.

Močovina vyniká *protirakovinnými účinky*. Lékaři zjistili, jak rychle se při užívání uriny zlepšuje zdravotní stav

dokonce u **pacientů**, jejichž léčba se zdála být beznadějná. Výzkumy ukázaly, že **nitromočovina** je u zdravého člověka obvykle v **normě**, ale u jedinců s nádorovým onemocněním je této látky nedostatek.

Za dvacet čtyři hodin zdravý člověk urinou vyloučí dvě celé a jednu desetinu **gramu** volných aminokyselin a dva gramy aminokyselin ve vázané formě. Zvýšené množství aminokyselin se v **urině** objeví při nedostatku bílkovin, zvýšeném rozkladu tkání, horečkách, popáleninách, otravách a při poruchách činnosti jater. Praxe ukázala, že je potřeba zabránit ztrátám důležitých látek a že je potřeba je organizmu vrátit. Vnitřní užívání uriny nebo potírání pokožky splní tento úkol, čímž se velmi rychle normalizují funkce organizmu. K produkci aminokyselin z výživných látek se potřebuje velké množství energie. Nemocný a oslabený organismus není schopen tuto produkci zajistit. Proto konzumace potravy celkový zdravotní stav nemocného jen zhoršuje. Pití uriny, která obsahuje všechny rozložené látky, nepotřebuje žádnou močovinu. Jestliže nedochází ke ztrátám, organismus člověka se normalizuje velmi rychle.

Ze skupiny nedusíkatých organických látek se zastavíme pouze u esterů sírové kyseliny. Tyto kyseliny se podobají éterickým olejům a vynikají velkou rozpustnou schopností. V **urině** býložravců je podíl uvedených kyselin větší než v lidské urince, a proto dobře rozpouští kameny. Urina vegetariánů má rovněž větší potenci rozpouštět kameny v organizmu, než jak je tomu u lidí konzumujících maso.

Anorganické látky se v **urině** vyskytují v podobě solí dusíku, draslíku, vápníku, hořčíku, železa, chlóru, fosforu a jiných prvků. Tento Částečný přehled chemických prvků, které jsou součástí uriny, dokazuje, že jsou velmi důležité k normálnímu životu organizmu.

Soli uriny, jak již bylo řečeno, se vyznačují léčivými účinky. Aktivně vstřebávají škodlivé kyseliny a narušují základy většiny nemocí. Kombinace mikroprvků v **urině** představuje aktivní **tonizující** prostředek pro organismus. **Tonizující** prostředky však ve skutečnosti nejsou tak kva-

litní jako přirozené soli v **urině**. S ohledem na to, že dnešní potraviny jsou většinou chudé na **mikroprvky** (**očistěná** mouka, loupané kroupy, maso obsahuje velmi **málo** mikroprvků, všechno je vařené a konzervované), se náš organismus nachází ve stavu neustálého *minerálního hladu*. Onemocnění zubů tuto skutečnost potvrzuje. Pravidelné používání vlastní uriny jak **vnitřně**, tak i zevně je vynikající způsob *minerální výživy* organizmu.

Urina, zejména odpařená, je mnohem účinnější a bezpečnější než tonizující prostředky. Za prvé tvoří se z krevní plazmy a má podobnou strukturu; za druhé mikroprvky lidského organismu prošly všemi změnami, které probíhají s jakoukoli látkou. Bez těchto změn je každá látka pro **náš** organismus cizorodá. **Dříve**, než se například bílkoviny potravy přemění na látky vlastní našemu organismu, projdou dlouhým procesem zpracování a změn. Jestliže tento proces z nějakých důvodů neproběhne, bílkoviny potravy vyvolají alergickou reakci. Umělé léky tyto vlastnosti nemají.

Urina odpařená na jednu čtvrtinu původního objemu koncentruje mikroprvky přirozeného původu a v tomto ohledu převyšuje všechny umělé přípravky. Pokud množství vyloučené moči činí jeden až dva litry, při jejím odpařování se v půl litru může koncentrovat (bez vzniku usazenin) patnáct až dvacet pět gramů minerálů!

Mezi *biologicky aktivní látky* uriny patří všechny látky, které jsou vytvořeny v organizmu. Jsou to enzymy, vitaminy a jiné látky. Urina obsahuje také hormony, ačkoli koncentrace některých z nich je velmi nízká. Hodně hormonů obsahuje urina mladých lidí, nejvíce však urina těhotných žen.

Hormonální terapie silně působí na organismus člověka, proto se na tuto otázku podíváme z hlediska urinoaterapie.

Hormony (z řeckého slova *hormao* - poháním) jsou vysoce aktivní látky, které se vyskytují v malých koncentracích a působí na látkovou výměnu, vývoj organizmu, růst, stárnutí, reprodukční funkce a na jiné procesy. Jejich nadbytek i nedostatek vážně poškozuje celý organismus.

Hormony produkuje endokrinní systém, v němž existují dva **články**, žlázy s vnitřní sekrecí, které jsou samostatným **orgánem**, a endokrinní buňky, které se nacházejí v epiteliálních tkáních žaludeční sliznice, střev, **žlučníku**, dýchacích cest, **plic**, močových cest a kůže. Ve tkáních a orgánech se kromě hormonů mohou tvořit biologické a chemické aktivní látky, **takzvané parahormony**¹³. Ty se také označují jako *tkáňové hormony* nebo *biostimulátory*.

V medicíně se hormony získávají z endokrinních žláz dobytka, z krve, moči zvířat a Člověka a rovněž umělou syntetickou cestou. Hormonální (endokrinní) systém je jednou z funkcí dóši kapha (životní princip slizu, zpevňující tělo) a má svoji hierarchii a regulaci. K systému patří nervová **centra**, nacházející se v mozku (struktury limbického systému, oblast hypotalamu a hypofyzy), kanály přímého spojení (nervové účinky k produkci tropních hormonů podněcuje **hypofýza**, které zase občas podněcují příslušnou žlázu organismu k sekreci hormonů), kanály zpětného spojení (vyprodukované hormony cirkulují v krevním řečišti a působí na hypotalamus a hypofýzu, přičemž je posilují, nebo naopak potlačují).

Podívejme se podrobněji na hierarchie hormonálního systému.

Hypotalamus se skládá z třiceti dvou jader. Kontroluje základní procesy ve vnitřním prostředí organismu, zajišťuje spojení mezi emocemi a vegetativními emocemi, reguluje činnost žláz s vnitřní sekrecí pomocí tropních hormonů hypofýzy. K nim patří tyreotropní hormony, aktivující **štítnou** žlázu, adrenokortikotropní hormon, aktivující kůru nadledvinek, gonadotropní hormon, aktivující pohlavní žlázy.

Nahromadění pohlavních hormonů v krvi vede k pohlavnímu dozrávání a k zajištění reprodukčních funkcí. Dalším hromaděním pohlavních hormonů dochází k přesyčení krve pohlavními hormony, ke klimakterickému krvácení, ke tvorbě rakovinných procesů. Pohlavní funkce odeznívají kvůli tomu, že organismus není schopen produkovat tolik hormonů.

Náš organismus pracuje vlastně jako **továrna, která** vyrábí co nejvíce hotové **produkce**. Zařízení se však **opotřebovává** a vzniká nedostatek „stavebního **materiálu**“. Do organismu se dostane nové množství hormonů **vyloučených** s močí, takže vlastně šetříme tuto živou továrnu i zařízení (pohlavní žlázy) a stavební materiály. **Opotřebování** organismu a následně stárnutí a nemoci s ním spojené se stávají dlouhodobou záležitostí. Tuto skutečnost můžeme již najít ve starých textech *Šivambukvalpa*: „**Bude-li** se moč přijímat plynule a pravidelně, muži a ženy získají celý potenciál a nebudou stárnout.“

Hypofýza váží jeden a půl kilogramu a skládá se z přední, střední a zadní části. Každá část produkuje vlastní hormony. Narušení činnosti přední části hypofyzy způsobuje zastavení růstu, otylost, atrofii pohlavních orgánů, poruchy těhotenství. Hormony přední části hypofyzy regulují kromě toho ještě činnost ostatních endokrinních žláz. Střední část vylučuje pigmentové hormony. Pokles činnosti zadní části hypofyzy vede k poruchám činnosti ledvin, čímž vzniká vodní diabetes. Hormony této části ovlivňují krevní tlak a tonus hladkého svalstva.

Většina problémů týkajících se normálního vývoje člověka je spojena s nesprávnou činností hypofyzy. Jestliže upravíme její činnost, funkce hypofyzy se normalizují, vždyť základem činnosti hormonálního systému je samoregulace. Pomocníkem zde může být vlastní urina nebo urina člověka stejného pohlaví a přibližně stejného věku. To posílí zpětné vazby a zharmonizuje ostatní funkce.

Štítná žláza produkuje hormon **tyroxin**, což je látka složitě struktury, obsahující jod. Tento hormon ovlivňuje aktivitu sta enzymů! Při jeho nedostatečné produkci se zpomaluje látková výměna, množení buněk a organismus zaostává v duševním a fyzickém vývoji.

Urina má pozitivní účinky na tuto žlázu. Hromadí jod, zejména tehdy, **je-li** jodu v potravě málo. Štítná žláza je tvořena foli kuly (dutinkami), obalenými krevními cévami. V centru folikulů je hlenovitá hmota (koloid), v níž se

bromadi hormony. Jestliže je koloid špatně rozředěn, **hormon** se nedostane z buněk, čímž vzniká jeho nedostatek. Užívání uriny přispívá k ředění koloidu, ke snížení jeho viskozity a k volnému přesunu tyroxinu do krve.

Z uvedených informací vyplývá *první upozornění*.

Při vzniku *Basedovy nemoci*, kdy dochází k nadměrné činnosti štítné žlázy, je nezbytné urinu užívat velmi opatrně. **Projeví-li** se potíže, jako například nespavost, podrážděnost, oslabení svalstva, pokles tělesné hmotnosti, urina se nesmí užívat vůbec.

Všechny příznaky Basedovy nemoci ukazují na podráždění životního principu váta. Proto proti těmto onemocněním je možné úspěšně bojovat pomocí diet a procedur přispívajících k potlačení uvedeného principu. Vyzkoušejte to sami a přesvědčíte se, že je to pravda.

Příštitná tělíska regulují metabolismus vápníku v organizmu a jeho obsah v krvi. Na jeden iont vápníku připadají dva ionty draslíku. *Příštitná tělíska* produkují *parathormony*. Při nedostatku tohoto hormonu vzniká tetanie (křeče), zejména horních a dolních končetin. Mnoho lidí se po vypití uriny cítí velmi dobře, neboť urina doplňuje chybějící množství parathormonu.

Brzlík (tymus) produkuje deset hormonů. Jedním z nich je růstový hormon. Hlavní funkcí brzlíku je zajištění imunity organizmu. Imunitní ochranou se rozumí rozpoznání a odstranění všeho, co je pro organizmus cizorodé: patogení mikroorganizmy; staré buňky, které se změnilы vlivem nemoci; buňky, které se změnilы na nádorové, rakovinné buňky a buňky, které nejsou vlastní organizmu. T-lymfocyty, produkované **brzlíkem**, zajišťují ochranu proti virům a vzniku nádorů. Hmotnost brzlíku se progresivně zmenšuje s růstem člověka, čímž se následně snižuje i naše imunitní ochrana. Organizmus se stává náchylnějším k infekcím, zvyšuje se riziko rozšíření **arteriosklerózy**, roztroušené sklerózy, rakoviny, **Parkinsonovy nemoci** a jiných chorob.

Tuto dynamiku je možné změnit užíváním dětské uriny, kterou staří léčitelé pokládali za lék. Dětská urina obsahuje všechny látky zajišťující naši imunitu. Nejvhodnější je používat urinu novorozenců až do dvanácti až třinácti let věku dítěte.

Jestliže chcete zvýšit vlastní ochranu proti infekcím, virům a rakovině či odstranit cizorodou tkáň (**například** bělmo na oku), pravidelně užívejte dětskou urinu.

Slinivka břišní váží asi osmdesát gramů. Její šťávy přispívají ke trávení potravy. Slinivka břišní produkuje hormon inzulín, který reguluje hladinu cukru v organizmu. Jeho prostřednictvím dochází k nahromadění cukru v organizmu. Glukagon je dalším hormonem slinivky břišní, který má obrácené účinky než inzulín. Narušením činnosti slinivky břišní vzniká diabetes. Pití uriny, zejména v počátečních stádiích, může nemoc zastavit.

Nadledvinky se skládají z dřene (vnitřní část) a kůry (vnější část). Tyto části produkují hormony, které mají různé účinky. Adrenalin je hormon vnitřní části nadledvinek, zužuje cévy, zvyšuje krevní tlak a zrychluje srdeční tep. Glukokortikoidy regulují metabolismus sacharidů a dusíku. Tyto hormony jsou stimulatory všech životních procesů. Hormony kůry nadledvinek jsou úzce spojeny s hormony pohlavních žláz. Jejich nedostatek vede k narušení činnosti pohlavních orgánů: u žen způsobuje růst vousů na tváři, u mužů například jemnější hlas nebo potlačeníotence. Existuje mnoho případů, kdy užívání uriny, zejména odpařené, zastavilo růst vousů u žen, znormalizovalo mužskou potenci a přispělo k vyléčení různých nemocí spojených s narušením činnosti nadledvinek.

Pohlavní žlázy produkují celý komplex hormonů, na nichž závisí vzhled, zdraví, nálada a to, jak se cítíme. Pohlavní žlázy pracují rok od roku s větším zatížením a citlivost hypotalamu se ve vztahu k nim snižuje. Jestliže budeme užívat stejné hormony, i v menším množství, můžeme zkrátit dobu opotřebení pohlavních žláz, prodloužit si mládí nebo si zachovat mladistvý vzhled.

Srovnáme-li urinu lidí různého věku a **přihlédneme-li** zároveň k uvedeným zvláštnostem, dostaneme následující údaje: urina dětí do období dospívání (dvanáct až čtrnáct let) obsahuje málo pohlavních hormonů, ale velmi mnoho imunitních látek; v **urině** lidí od ukončení dospívání do třiceti pěti let je hladina hormonů a imunitních látek vyrovnaná; urina lidí starších třiceti pěti let je chudá na imunitní látky, ale je nasycena velkým množstvím pohlavních hormonů; po klimakteriu obsahuje urina málo jak imunitních látek, tak i pohlavních hormonů. Je narušen celý hormonální systém.

V **urině** byly objeveny ještě další látky. Patří sem erythropoetin, který produkuje ledviny. Tento hormon stimuluje krevní oběh v kostní dřeni. Dále je to enzym urikináza, jež napomáhá přítoku krve k srdci. Tento enzym připomíná účinky nitroglycerinu, rozpouští sraženiny (tromby) v krvi. Kortizon je silně protizánětlivý, protialergický a antitoxický prostředek. Vitaminy, které jsou přítomny v organizmu, jsou v **urině** obsaženy jako nepatrné částice v nízké koncentraci.

Látky, které vznikají v organizmu v průběhu nemoci. Jestliže v organizmu člověka jsou uloženy zárodky nemoci, která ještě nepropukla, urina vytváří rovněž pro ně stejné podmínky, takže se velmi brzy projeví v zevní podobě. Probíhá zvláštní proces, který se podobá imunizaci a který je spojený s chorobami probíhajícími v organizmu. V závislosti na *zárodcích nemoci* se tento proces projevuje různým způsobem: od lehkých zdravotních potíží, průjmu až k těžším kritickým stavům, trvajícím dva až tři měsíce.

Při imunizaci organizmu pomocí uriny se nepoužívají vedlejší prostředky, které negativně ovlivňují krev, ale využívají se jeho vlastní síly. To znamená, že každý organizmus produkuje ty látky, které jsou potřebné k jeho uzdravení. Tyto látky se vylučují společně s urinou. Podívejme se na tuto otázku podrobněji.

V průběhu různých patologických procesů probíhajících v organizmu se společně s močí vylučují produkty dané nemoci: odumřelé buňky, hnis, látky, které produkuje samotný organizmus v boji proti nemoci, a jiné látky.

V homeopatii se používá léčebná metoda, **při níž se do organizmu zavádějí látky, které nemoc přímo vyvolají: toxiny, patologicky změněná tkáň a jiné prostředky.** Vychází se ze zákona podobnosti, to znamená, že tyto látky (*nozody*¹⁴) je možné použít při léčbě nemocí, které jsou jim podobné.

Nedostatky terapie pomocí nozod spočívají v tom, že z hlediska účinků jsou nozody o **stupeň** níže než homeopatické léky; naopak výhody jsou spojeny s tím, že výběr potřebného léku je ve srovnání s výběrem homeopatického přípravku mnohem jednodušší.

Problémy při výběru homeopatického přípravku jsou následující: a) je nezbytné najít látku vyvolávající určitou chorobu. Jestliže dojde k chybě, nemoc nebude potlačena a organizmus vlastně onemocní novou nemocí; b) správně vybraný přípravek je nezbytné přizpůsobit energetice nemoci, to znamená, že jeho energie se musí ztotožňovat s energií nemoci. Pouze v takovém případě dojde díky interferenci ke vzájemnému potlačení. Jestliže je energie přípravku silnější, nedojde k potlačení choroby. V našem organizmu zůstane tolik patologických jevů, jak rozdílná byla energie látky, která měla potlačit příslušnou nemoc.

Pokud jde o urinu, můžeme s jistotou říci, že její ztotožnění je stoprocentní. Lidská urina obsahuje všechny nozody, které nemoc vytvoří, a proto je vynikajícím léčebným přírodním materiálem. Urinoterapie nachází své opodstatnění při léčbě mnoha nemocí a představuje nejmodernější léčebnou metodu.

Během těžkého onemocnění dochází k intenzivnímu rozpadu tkání s jejich následným vyloučením z organizmu. Aby bylo možné zregenerovat poškozené tkáň, je potřeba obrovské množství energie: na počátku ke trávení potravy, přísunu výživných látek, k jejich přeměně na látky, které jsou organizmu vlastní, a teprve potom je potřeba energie na syntetizaci porušených tkání. Pro oslabený organizmus to je nepředstavitelná zátěž. Nyní můžeme pochopit, proč uzdravení probíhá velmi pomalu a navíc může být provázeno nejrůznějšími komplikacemi.

Léčba **nozodami**, biogenními stimulatory, metabolity (**všechno** je ideálně zkombinováno v naší **urině**) přináší pozitivní výsledky.

Čím tedy urina působí na náš organizmus a jaký je její léčebný efekt?

Efekt hromadění energie při užívání uriny vzniká proto, že **urina** je:

- strukturovaná tekutina;
- tekutina sestávající z určitých **izomerů** vody;
- **fluoreskující** tekutina;
- tekutina obsahující metabolity;
- tekutina obsahující mnoho různých solí.

Léčebné účinky užívané uriny vznikají díky tomu, že urina má kyselou reakci, imunitní a antibakteriální vlastnosti, obsahuje močovinu, biogenní stimulatory a má **polyhormonální** účinky. Urina obsahuje informace o konkrétních **nemocích** organizmu a je univerzální nozodou. Metabolity uriny jsou budiče a regulátory životních procesů.

Urina je tedy základem všech léků, je neúčinnějším, snadno dostupným prostředkem a při umělém užívání je neškodným léčebným přípravkem.

Druhy uriny a jejich zvláštnosti

Existují různé druhy uriny a každý z nich je, kromě obecných vlastností, charakteristický svým rysem, který následně ovlivňuje celý organizmus. Nesmíme opomenout různý účinek moči v závislosti na frekvenci přijímání tekutin, to znamená občasná a častá moč.

Rozlišujeme následující *typy moči*:

- novorozenecká, dětská urina, urina dospělých lidí, stařecká, mužská, ženská a urina těhotných žen;
- čerstvá, stará, velmi stará, odpařená, ochlazená urina, urina s obsahem různých látek a aktivovaná urina;
- ranní, denní, večerní a noční urina;
- počáteční, střední a poslední část proudu uriny.

Kvalitu a složení moči ovlivňuje strava, emocionální stav člověka, jeho tělesná konstituce, myšlení, dále lujnární cykly a roční období.

K léčení různých nemocí je třeba **použít** hlavně svoji vlastní urinu. Abstraktní fráze, že urina léčí všechny **nemoci**, se změnila na konkrétní a účinná doporučení, jakým způsobem léčit. Bez znalosti těchto a celé řady **jínych** zvláštností, které budou popsány na dalších **stránkách** knihy, se dočkáte jen zklamání a v urinoterapii **nedosáhnete** žádných úspěchů.

Podívejme se nyní na zvláštnosti jednotlivých **druhů** uriny.

Novorozenecká urina. V prvních dnech života je novorozenecká urina silně kyselá. Velké množství dusíku se vylučuje ve formě močoviny. Urina novorozence je přesycena informacemi bouřlivě se rozvíjejícího organizmu. Je velmi vhodná k potlačení hnilobných a kvasných procesů, neboť ve vnitřním prostředí organizmu převažuje alkalická hladina pH a organizmus *zažíva hnije*. Stařecký zápach je vnějším projevem tohoto hnilobného procesu. Lidem, z jejichž těla vychází takový zápach, se doporučuje pít novorozeneckou urinu. Jedinci s dysbakteriózou tlustého střeva a podobnými potížemi by měli používat klystýry s urinou.

Novorozenecká urina je vynikajícím prostředkem špatně se hojících ran, pomáhá při *gangréně*^s a jiných podobných onemocněních. Protože obsahuje velké množství močoviny, používá se jako přirozený močopudný prostředek k odstranění zbytků tekutin z organizmu, ke snížení tlaku cerebrospinálního (mozkomíšního) moku, **nitrolebečního** a nitroočního tlaku. Ozdravuje ledviny, zlepšuje trávicí procesy, likviduje infekční nemoci, rozpouští **tromby** v krvi, snižuje srážlivost krve. Je vhodná u onkologických procesů (ve formě obkladů a zejména pití).

Dětská urina je urina dětí od jednoho měsíce věku do dvanácti až třinácti let. Její výhodou je vysoký obsah imunitních látek. Imunitní systém má centrální a periferní

orgány. K centrálním orgánům patří kostní dřeň a brzlík, k periferním **slezina**, lymfatické uzliny a lymfatická **tkáň žaludečního** a střevního traktu.

Stárnutím organismu se hmotnost brzlíku snižuje v důsledku znečištění organismu o devadesát procent a hmotnost sleziny o padesát procent. Dále je potlačena funkce imunity v kostní dřeni a v lymfatických uzlinách. Zkušenosti vědců ukázaly, že při přesunu starých imunitních buněk do mladého organismu se jejich aktivita obnoví. Při opačném procesu se jejich činnost zastavuje. To je přímý důkaz **závislosti** imunity na stupni znečištění organismu. Člověk, který chce předejít infekčním, virovým a nádorovým onemocněním, by měl nejenom užívat dětskou urinu k posílení svého imunitního systému, ale také provést očistu organismu na buněčné úrovni. V tomto případě je vhodné hladovění, doplněné pitím uriny. Urinu dětí ve věku od jednoho roku do deseti let mohou v důsledku nízkého obsahu hormonů, které jsou odpovědné za rozdílná pohlaví, užívat osoby opačného pohlaví, maximálně však po dobu jednoho až tří měsíců. Čím je dítě mladší, tím déle se jeho urina může užívat, a čím je starší, tím i doba pití jeho uriny by měla být kratší.

Urina dospělých lidí je vyvážená po stránce hormonálních a obranných látek. Je to moc lidí ve věku od osmnácti do třiceti let. Je vhodná k normalizaci činnosti organismu lidí ve věku od třiceti pěti do padesáti až šedesáti let. **K** léčení nemocí organismu se používá vždy vlastní urina.

Jestliže se rozhodnete pro urinu od dárce ke stimulaci vlastního organismu, vyberte si mladého, zdravého jedince stejného pohlaví a stejné tělesné konstituce. Je však potřeba znát jeho způsob života, návyky, stravování a pocítit jeho náklonnost k vaší osobě. Dárce musí celou záležitost, do níž je nezbytné ho zasvětit, zcela pochopit.

Stařecká urina není vhodným druhem uriny, protože neobsahuje prakticky žádné obranné látky ani hormony. Tuto urinu může užívat k léčbě nemocí člověk, který ji vylučuje. Jako urina od dárce **se** dá stařecká moč použít

pouze v krajním případě, jestliže je potřeba rychle vyvolat močení.

Mužská a ženská urina. Oba druhy uriny se od sebe **liši** individuálními zvláštnostmi, které závisí zejména na obsahu hormonů a na principu mužského a ženského **magnetizmu**. Doporučuje se jako dárcovská urina, **ale je** nutné, aby **dárce** byl stejného pohlaví. V některých **případech** lze **použít** urinu člověka druhého pohlaví, ale jen krátkodobě.

Urina těhotných žen. Tato urina je velmi užitečná a specifická. Na jejím složení se podílí organismus matky, působení dělohy, placenty a organismu samotného plodu. Takovou kombinaci různých látek a zakódovaných funkcí nenajdeme v žádném jiném přípravku.

Během těhotenství, zejména ve dvacátém až třicátém pátém týdnu, dochází k největším změnám. Proud plazmy, protékající ledvinami, se zvýší o čtyřicet pět procent a filtrace o šedesát procent. V důsledku toho se zvyšuje i množství látek vylučovaných močí, které mají metabolický a výživný význam. Nejvíce se prostřednictvím moči vylučují aminokyseliny (v šestnáctém týdnu se vylučování zdvojnásobuje a před porodem je to čtyřikrát až pětkrát více než před těhotenstvím). Dále se vylučuje kortizol. Vylučování některých vitaminů rozpustných ve vodě je asi třikrát až čtyřikrát vyšší. V moči se zvyšuje i obsah močoviny jako konečného produktu metabolismu bílkovin a nukleoproteinů.

V ledvinách se ve zvýšené míře tvoří enzym erythropoetin, odpovědný za tvorbu červených krvinek. Během těhotenství se ho tvoří až pětkrát více.

Urina těhotných žen představuje velmi výživný „koktejl“. Obsahuje zvýšené množství močoviny, proto je tato urina vynikajícím **močopudným** a protirakovinným prostředkem, a její vlastnosti, spojené se stimulací tvorby krve, pomáhají při různých **anémiích**. Je to univerzální prostředek k posílení obranyschopnosti a k léčení celé řady nemocí.

Čerstvá urina. Tento druh **uriny** se používá nejvíce a představuje plazmu krve, nasycenou solemi a jinými látkami. Pije se ihned po vymočení. Existují dva typy této uriny: urina zdravého člověka a urina nemocného člověka. **Urina** zdravého člověka se doporučuje jako preventivní prostředek proti nemocem, k vyrovnání hormonálních disproporcí a ke stabilitě. To všechno proto, aby se šetřil energetický potenciál a materiální zdroje organismu. Urina nemocného člověka se používá jako univerzální prostředek k léčbě jeho vlastních nemocí. Vychladnutím urina ztrácí mnoho vlastností, jako například teplotu a kapalnou krystalickou strukturu, působením světla se rozkládá, na vzduchu se okysličuje, tvoří se v ní usazeniny a dochází ještě k jiným projevům.

Stará urina. Je to odstavená urina, která má první příznaky rozkladu bílkovin. Má čpavkový zápach. Hlavní zvláštností této uriny je to, že ztrácí svůj magnetismus, **nefluoreskuje** a její vnitřní struktura je narušená. Starodávní jogíni potvrdili: „Nikdy k masáži nepoužívej urinu bez jejího předběžného odpaření na jednu čtvrtinu objemu.“ Tuto urinu vám také nedoporučuji, ale zachycovat ji k odpařování je možné i nutné.

Velmi stará urina. Jakmile urina páchne po čpavku, dochází ke změně prostředí pH z kyselého na zásadité. Teze profesora V. P. Filatova o biogenních stimulatorech nám umožňuje předpokládat, že se jedná o léčivou tekutinu. Vycházel z poznatku, že všechny orgány a tkáně neumírají najednou. Orgány a tkáně, které ještě přežívají, i když organismus je již mrtvý, produkují vlivem extrémních podmínek vysoce aktivní látky, bránící zániku orgánů a tkání, to znamená *biogenní stimulatory*. Tyto stimulatory, jak již bylo řečeno, **neúčinkují** na jeden orgán nebo na jednu funkci, ale **najednou** a intenzivně na celý organismus.

V rozkládající se **urině** se tyto látky tvoří v extrémních podmínkách, a to při uchování v **temnu** při teplotě dvacet stupňů Celsia po dobu tří až **sedmi** dní. Této zvláštnosti si

povšiml Armstrong a upozornil na ni ve své knize, v níž říká, že k potírání se nejlépe hodí stará **moč** (zapáchající) nebo směs staré a čerstvé uriny. Velmi **stará** moč se proto výborně hodí k obkladům jako prostředek, který posiluje a stimuluje organismus (slabě kyselé prostředí pH se **změní** na alkalické) a rozpouští různé kyselé usazeniny. Jedovatý zápach po čpavku přispívá k roztažení kožních **pórů**, čímž se urina snadněji dostane do organismu člověka. Výsledky výzkumů ukázaly, že zápach čpavku může stimulovat pracovní výkonnost.

Staří léčitelé doporučovali používat takovouto urinu (s čpavkovým zápachem) k detoxikaci organismu. Tím, že došlo k rozšíření kožních pórů, se toxické látky z organismu vyloučily lépe. Působením amoniakových par se spouští proces očisty. Pálivé a jedovaté účinky amoniaku se využívají při ničení hlístů. Velmi stará urina je proto vhodná k očištění cév, k odstranění trombů díky působení těchto par. Přispívá ke spálení hnilobných tkání (alkalických). Velmi stará urina se rozpouští a spaluje pomocí ještě silnějšího alkalického prostředí, jakým je právě amoniak. Jestliže se celý proces dostane do zdravé, kyselé tkáně, jeho působení se zastaví, což má pozitivní účinky při zadržení moči: v některých případech je zadržení moči následkem křeče, zúžení cév, ale amoniak má rozšiřující efekt.

Několik pokynů k použití velmi staré uriny:

- *K očištění tlustého střeva od nánosů a parazitů*). Nejlepší je použití klystýrů s jedním litrem velmi staré moči, která má slabší amoniakový zápach. Moč by měla být stará nejvýše tři dny a měla by být odstátá při teplotě dvacet stupňů Celsia. Jestliže urina silně zapáchá čpavkem, může ve střevním traktu popálit střevní sliznici.

- *K očištění cév a odstranění trombů* jsou nejvhodnější obklady z velmi staré uriny. Tato urina se doporučuje používat k vyčištění ran a povrchu těla, čímž se odstraní odumřelá a zrohovatělá pokožka. Na počátku je lepší používat urinu s mírným zápachem. Podle toho, **jak** si organismus přivykne, je možné použít urinu se silnějším zápachem.

- *K rozpouštění usazených solí* je vhodné rovněž používat obklady. Čím starší jsou usazeniny solí, tím více bude urina zapáchat. Dávejte pozor na popáleniny.

Uří na odpařená na jednu čtvrtinu původního množství.

Ve staroindickém traktátu *Šivambukvalpa* se doporučuje používat odpařenou urinu, která se získává následujícím způsobem: do smaltované, skleněné (nesmí být kovová) nádoby dejte čtyři sta mililitrů jakékoli uriny a vařte ji tak dlouho, dokud nezůstane sto mililitrů původního množství. To je tedy urina odpařená na jednu čtvrtinu. Můžete odpařovat jakékoli množství uriny, například jeden nebo dva litry, ale vždy musí zůstat jedna čtvrtina původního množství. *Co se děje s urinou při odpařování?*

Výzkumy ukázaly, že biostimulátory, původně získané ze tkání, mohou při svém ochlazení na minus tři až minus čtyři stupně Celsia, uchované po dobu čtyř až šesti dní, snášet teplotu sto dvacet stupňů Celsia! Z toho vyplývá jeden velmi důležitý závěr: biogenní stimulátory představují zvláštní útvary, které jsou charakteristické teplotní stabilitou.

Působením vysoké teploty se v urině tvoří biogenní stimulátory. a to v mnohem větším množství než ve velmi staré urině. Urina se nesmí odpařit na menší množství, než je jedna čtvrtina jejího původního objemu, neboť její struktura získává vlastnosti mýdla. Názor Armstronga, že urinu nelze vařit, je nesprávný. Je jasné, že odpařená urina nemění svoje pH prostředí a že zůstává kyselou tekutinou.

Tím, že používáme odpařenou urinu, zabýváme se alchymii těla, kdy vodu s normální krystalickou strukturou přeměňujeme na tepelně stabilní tekutinu. Ta nepodléhá poškození, a proto je pro organizmus velmi užitečná.

Teoretické vysvětlení tohoto procesu spočívá v následujícím: ze čtyřiceti osmi přírodních druhů vody, které tvoří lidskou urinu, zůstávají jen ty nejodolnější vůči tepelnému působení, zatímco méně stabilní se odpaří.

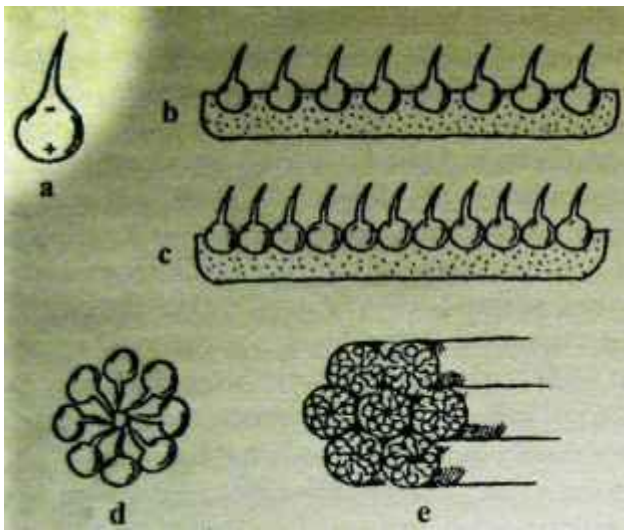
K. Bird ve své knize *Tajemný život rostlin* tvrdí, že Čím je tekutý krystal starší, tím je užitečnější pro organizmus a tím více se ztotožňuje s tekutým prostředím lidského organismu. Takovéto krystaly se tvoří v odpařené urině.

Naše urina je koloidní roztok se záporně nabitými micelami (částicemi). Jejich základem jsou mukopolysacharidy, které známý badatel a stoupenec urinoterapie F. S. Chanena považoval za základní léčebný faktor. Pokusy, které se prováděly s neživou vodou, ukázaly její vynikající vlastnosti. Beton, který z ní byl vyroben, vydržel stokrát větší zatížení než obvyklý beton (čtyři tuny na ploše dva a půl krát dva a půl centimetrů čtverečních). Kromě toho byl mnohem lehčí a nepodléhal korozi.

Z toho vyplývá jeden důležitý závěr: pokud jsou zákonitosti stárnutí u anorganické a organické hmoty shodné, potom se tělo rozpadá přirozeným tempem stejně jako obyčejný beton. Pokud vyměníme vodu, která je základem betonu i lidského těla, můžeme výrazně prodloužit délku života a jeho aktivní i tvůrčí období.

V čem spočívá zvláštnost změny vnitřní struktury při odpařování? Na obrázku č. 5 je znázorněno, jak se micely při poklesu obsahu vody v urině seskupují a vytvářejí takzvané *agregáty*. Tyto agregáty vytvářejí specifickou strukturu uriny. Vnitřní struktura uriny vzhledem k *efektu dutých struktur* hromadí energii a vytváří stojaté vlny. Přitom probíhá hromadění chronální energie, kterou je možné nechat zářit pro zvýšení organizovanosti struktur těla, což se projeví v jeho celkovém omlazení.

Nejsilnějším akumulátorem podobné energie jsou pravidelné šestiúhelníky, které příroda již dávno zná a používá je, například molekulové řetězce benzolu, medové pláсты a jiné útvary. Urina odpařená na jednu čtvrtinu původního objemu také obsahuje takovéto šestiúhelníky, čímž je nasycena nejsilnější energií ve srovnání s ostatními druhy urin. Další vypařování uriny vede ke tvorbě mýdlového roztoku a ke ztrátě šestiúhelníkové struktury.

Obrázek č. 5 Schéma struktury odpařené a běžné uriny:

a - micela; b - micely běžné uriny; c - zkoncentrované micely v částečně odpařené urině; d – jestliže je v urině malé množství vody, micely se na základě svého vlastního náboje seskupují a vytvářejí agregáty; e - agregáty se rozkládají zvláštním způsobem v celém objemu uriny a vytvářejí přitom specifickou strukturu.

V odpařené urině se koncentruje všechno, co obsahuje obvyklá urina, a navíc pozitivní látky, získané při zahřívání uriny. Je to silně koncentrovaný přirozený solný roztok, proto účinkuje několikrát silněji ve srovnání s běžnou urinou z hlediska oslabení a očisty. Její čisticí síla je taková, že při použití klystýrů čistí nejen sliznici tlustého střeva, ale také podobným způsobem působí na celou břišní dutinu.

Jednoduché mikroklystýry z odpařené uriny (sto až dvě stě mililitrů) uvolňují hleny z organismu, nečistoty v ledvinách a ve slinivce břišní, ze stěn močového měchýře, pohlavních orgánů, očišťují šlachy a svaly tříselné oblasti. Uvolňuje se celý vylučovací systém. Při pití odpařené uri-

ny je nezbytné kontrolovat stravování, Účinky z užívání uriny jsou jak při jejím vnitřním, tak i vnějším používání vynikající.

Odpařená urina mění své chuťové vlastnosti a barvu. Urina zdravého člověka má po odpaření hořkou chuť a má schopnost strhávat. Tato vlastnost se projevuje tím, že při kontaktu odpařené uriny například s polypy tlustého střeva, žaludku, nádory a jinými útvary jejich buňky odumírají a odtrhávají se, čímž se paraziti dostávají ven. Mnozí lidé mohou po použití prvních klystýrů pozorovat, že s odpařenou urinou se vylučují i hlísti, polypy a jiné látky.

Při vědomé změně stravování a přechodu na kaše, ovoce (v zimě sušené ovoce), zeleninu (v zimě dušená), med, bylinné čaje, ořechy, boby se bude tvořit moč s nízkým obsahem solí. Malé množství solí v ní zůstane i po odpaření. Má medovou barvu, její chuť má mírně spálené látky a vůně je svěží, příjemná a připomíná balzám. Takováto urina je velmi léčivá. Je schopna podpořit činnost srdce a svou nazlátlou barvou působí na negativní patologickou energii, přičemž ji vytlačuje.

Podívejme se nyní na charakteristiky léčivých vlastností barev odpařené uriny.

- Červená barva přispívá ke tvorbě hemoglobinu, aktivuje jaterní činnost, napomáhá tvorbě tepla v organismu. Pomocí uriny červené barvy se léčí anémie, zácpy, apatie, pneumonie, tuberkulóza a debilita. Má vliv na endokrinní systém.

- Žlutá barva aktivuje pohybové nervy, přispívá ke tvorbě energie ve svalech, stimuluje proudění žluče a má protizánětlivé účinky. Tato barva uriny stimuluje a čistí játra, střeva a pokožku, působí na činnost ledvin, jater a sleziny. Pomocí uriny této barvy lze léčit diabetes, poruchy trávicího systému, meteorismus, hemoroidy, revmatismus a ekzémy.

- Oranžová barva stimuluje činnost štítné žlázy, dýchání, má spazmolytické (protikřečové) účinky, podílí se na metabolismu vápníku a posiluje plíce. Pomocí uriny této barvy lze léčit astma, revmatismus, dnu, žlučové ka-

meny, ledvinové a plicní choroby, zhoubné i nezhoubné nádory.

Odpařená **urina** je tedy nejlepším druhem uriny, kterou mohou užívat jak nemocní, tak i zdraví lidé.

Ochlazená moč. V čerstvé **urině**, která je uložena na studeném (teplota minus tři až minus čtyři stupně Celsia) a tmavém místě, se vlivem nepříznivých podmínek rovněž tvoří biologicky aktivní látky. To je třetí varianta, jak z uriny získat biologicky aktivní látky.

Urina nasycená různými látkami. Ze starodávných pramenů, jako například *Šivambukvalpy*, *ájurvědy*, *Čžud-ši* se dovídáme, že *parametry* uriny můžeme výrazně měnit, jestliže do ní přidáme různé látky, čímž dojde k výraznému posílení určité vlastnosti, to znamená funkce daného orgánu. Zahřívání moči například s kouskem užitkového kovu se urina nasatí atomy tohoto kovu (zlata, stříbra a jiných kovů), což posiluje její specifické vlastnosti.

Přidáním různých bylin a jejich směsí do odpařené uriny zvýšíme obsah mikroprvků. Do uriny je možné dát dvě čajové lžičky mořských řas. Takovouto urinu použijte jako obklady, abyste zvýšili obsah minerálů v organismu, dále ji přidávejte do koupelí, čímž si zajistíte mladistvý vzhled.

Přidáte-li do uriny med, cukr, změní se její chuťové charakteristiky a člověk, který neví, že je to urina, se bude domnívat, že pije originální bylinný odvar s příjemnou chutí. Tato moč je vhodná ke stimulaci pracovní výkonnosti. Je to vhodný prostředek k léčbě dětí, neboť děti si na ni lépe zvyknou.

Urina nasycená různými látkami má širokou škálu svého použití: jejím užíváním zjistíte, že se jedná o skutečný elixír mládí. Zkoušejte, experimentujte, všechno závisí na vašem intelektu. Je to jakási „vysoká škola“ urinoterapie, kterou můžete absolvovat na základě praxe.

Aktivovaná urina. Jestliže budeme propouštět urinu přes magnetron, nabijeme její micely. Tím se urina stává aktivnější ve všech oblastech působení. Při vaření uriny

(jakékoli) dochází ke **změně** její vnitřní struktury takovým způsobem, aby mohla propouštět velký proud ~~tepelné~~ energie. Aby bylo možné upevnit tuto strukturu a následně použít její zvýšenou energetickou **hladinu** k posílení organismu, je potřeba přivést urinu na bod **varu** a **potom ji** ochladit (například pod tekoucí vodou). **Ochlazením se** nová struktura uriny „zmrazí“ a poté je možné ji **použít**. Urinu je nezbytné použít ihned po jejím ochlazení (na **teplotu** čerstvě nadojeného mléka), jinak se struktura velmi rychle rozpadne. Při pomalém ochlazování **uvedeného** efektu nedosáhnete. Léčivé účinky této uriny (jakékoli) jsou mnohem silnější a takovouto urinu je možné, **na rozdíl** od zmagnetizované uriny, užívat neustále.

Zmagnetizovaná urina je vhodná ke vnějšímu **použití**, jako přísada do koupelí ke zvýšení energie těla. Je vhodná pro málo pohyblivé a dehydratované jedince, neboť tato urina vyrovná celkový náboj organismu.

Prudce ochlazená urina se používá ke stálému užívání při nejrůznějších nemocích a potížích, například v onkologii se tato moč pije a zevně se používá v podobě obkladů.

Při spojení různých druhů aktivované uriny se její účinky na organismus zvyšují. Odpařte například urinu na jednu čtvrtinu jejího původního množství, prudce zchladte a ihned nechejte proudit přes magnetron. Do takto připravené uriny namočte bavlněnou látku a použijte v podobě obkladů. Připravenou urinu nalijte do termosky a podle potřeby ji znovu použijte k obkladům.

Můžete vyzkoušet 1 metodu používanou v homeopatii, to znamená *potencování*. Podstatou této metody je to, že v tekutině podle stupně ředění nezůstávají látky, ale uchovává se aktivní počáteční fáze na mimovědomé úrovni. Léky, které se rozpustí v destilované vodě nebo rozmělněné v neutrálním prášku v poměru jedna ku tisíc až jedna ku milion, si uchovávají svoje léčivé vlastnosti. Ty se kromě toho posilují, potencují.

U uriny bude potencování vypadat následovně: do sto **militrů** destilované vody přidejte jednu kapku uriny, to je jedno ředění (ve skutečnost je však potřeba dodat jeden gram, to znamená jednu setinu. K lepšímu vysvětlení uvádím jednu kapku, ale podstata procesu se nemění). Směs desetkrát **protřepejte**. Ze směsi odeberte jednu kapku a přidejte *ji* do sto mililitrů destilované vody, jako v prvním případě. Jestliže se přikláníte k homeopatii, dostanete tekutinu, která se podobá biologickému **stimulátoru**, to znamená, že na celý organismus působí najednou a velmi silně. Začněte vždy s nižšími stupni ředění a postupně připravujte silnější potence. Pozorně naslouchejte svému organismu a změnám, které v něm probíhají.

Urina ranní, denní, večerní a noční. Mezi těmito druhy uriny existují značné rozdíly.

- Urina od tři hodin ráno do patnácti hodin odpoledne má převážně kyselou reakci a od patnácti hodin odpoledne do tří hodin ráno (místního času) alkalickou reakci. První ranní moč působí příznivě na hojení ran, rozpad nádorů, normalizuje zásadité prostředí organismu, proto se při těchto potížích doporučuje použití tohoto typu uriny.

- *Ranní urina je* nejučinnější, protože obsahuje největší množství hormonů. Dvě hodiny před probuzením se aktivuje hypotalamus, následně hypofýza a dále všechny ostatní žlázy s vnitřní sekrecí. Vrchol sekrece nadledvinkových glykokortikoidů, aktivita štítné žlázy a slinivky břišní připadá právě na ranní hodiny. Vyzkoušejte tento ranní „hormonální koktejl“. Tato urina je obzvláště účinná při ženských nemocech (pití uriny nebo v podobě urinových tamponů). Tlumí bolesti a lépe hojí poškození sliznice pohlavních orgánů.

- Odpoledne a večer je urina nasycena výživnými látkami a produkty denního metabolismu. Lze ji použít jako *potravinový doplněk*. V noci se vylučuje urina, v níž jsou zakódovány nemoci. Z tohoto důvodu se doporučuje pít první ranní uriny zejména u nemocných, ale také jako prevence proti nemocem.

Ledviny vylučují ráno a v průběhu dne **vodu**, elektrolyty, produkty metabolismu dusíku, v noci se **vylučují titrovatelné kyseliny**, amoniak, ionty vodíku. Tato **skutečnost opět** potvrzuje, že první ranní urina je nejhodnější k **okyselení** vnitřního prostředí organismus. Chtěl bych ještě jednou připomenout, že noční urina, kterou zachytíte ihned po probuzení, je nejužitečnější ve všech směrech, proto ji často používejte: při nemoci jako celkový posilující prostředek a k jiným účelům.

V organismu dochází k postupnému střídání aktivity orgánů, čímž se mění množství a kvalita látek obsažených v urině. Jestliže jsou aktivní játra (dvě hodiny), bude v urině více látek produkovaných játry a jejich **metabolitů**. Bude-li v činnosti slinivka břišní, pak to budou její produkty a metabolity. K normalizaci určitého orgánu je nezbytné znát dobu, kdy je v činnosti, zachytit urinu právě v této době, aktivovat ji (například uchovat ji na chladném a tmavém místě nebo ji uvést do varu a ochladit) a užívat ji, když pracuje daný orgán.

Bolí nás například žaludek. Doba jeho aktivní činnosti se pohybuje v rozmezí od sedmi do devíti hodin. Odeberte moč v tomto období, uložte ji do chladničky (mrazničky) na tři až čtyři dny a teprve potom užívejte (zahřejte na teplotu čerstvě nadojeného mléka) k uzdravení žaludku v době jeho činnosti, to znamená od sedmi do devíti hodin. Tímto způsobem můžete uzdravovat další orgány tak dlouho, dokud nebudou úplně vyléčeny.

První, střední a poslední část proudu moči a několik doušek. Hovořili jsme o **chronální energii**, jejíž hlavní vlastností je poskytování úplných informací o všech procesech probíhajících v organismu **člověka**. V močovém měchýři se chronální energie odráží od jeho stěn a následně se ukládá v centrální části. Střední část uriny, nacházející se v močovém měchýři, je nasycena chronální energií, která je odpovědná za to, jak dlouho bude lidské tělo existovat. Jestliže ztrácíme chronální energii, ztrácíme také život.

me-li ji **vracet** zpět (pitím uriny nebo masážemi s její **oci**), život se prodlouží.

Užívání **střední části** uriny je určitou *technikou, která* **e úspěšná**. To ale není všechno. Ukazuje se, že urina by se **měla** vypít najednou nebo po doušcích. To je velmi důležité k zachování interference, jejíž podstata spočívá v **tom**, že spojení dvou stejných vln vede buď ke vzájemné neutralizaci, nebo k vzájemnému posílení. V prvním **případě** je účinek při užívání uriny nulový, ve druhém případě velmi pozitivní. Jestliže člověk pije urinu a proces přeruší, následující doušky se mohou působením interference vzájemně potlačit; **vypijeme-li** ji najednou, **k** potlačení nedojde.

Nyní již víme, jak správně užívat urinu. Za pomoci vědeckých údajů můžeme zdůvodnit účelnost pití vlastní uriny k léčbě nemocí.

Vliv stravy, myšlení, emocí a tělesné konstituce člověka na urinu. Jestliže strava obsahuje větší množství bílkovin, rozkládají se na močovinu a dusíkaté látky, které se budou následně rozkládat až na amoniak, jenž dává moči specifický zápach. Z toho vyplývá, že strava je velmi důležitým faktorem určujícím chuť a zápach uriny. Potrava zvyšující hladinu hemoglobinu, například maso, má negativní účiny na myšlení člověka, který se stává výbušným a agresivním, stejně jako je tomu u šelem.

Autor knihy poznal všechny detaily stravování, neboť sám **pravidelně** užíval a užívá vlastní moč. Urina je kvalitnější, jestliže člověk konzumuje rostlinné potraviny, to znamená zeleninu, ovoce, kaše, ořechy, med, a **pije-li** bylinné čaje. V malém množství je možné jíst i maso, vejce, mléko, brambory, tvaroh a pít mléko, ale je nezbytné tyto potraviny správně zkombinovat. Nekvalitní moč se tvoří po požití rafinovaných, slaných a umělých potravin a konzumaci smíšené potrawy. Podle vlastní moče poznáte, a nemusíte být teoreticky vzdělaní, jaké potraviny jsou nejlepší a **jak** je správně používat. Bez tohoto zpětného spojení **je** úplně zbytečné hovořit o správné výživě.

Úprava stravy se provádí podle individuální **konstituce** (závisí na individuální tělesné konstituci) a podle stávajících nemocí (které rovněž vznikají v **souvislosti s** individuální tělesnou konstitucí člověka). K léčbě **hepatitidy** a **žlučnickových** potíží je vhodná konzumace sladších **druhů** ovoce, převařené vody, a zvláště **kompotu** ze **sušených** jablek.

Existují velmi jemné rozdíly **při** použití léčivých potravin. Odvar z pelyňku působí na organismus rozpouštěcí a baktericidní vlastností této byliny. Jakmile se odvar dostane do organismu, látky pelyňku společně s rozpuštěnými látkami a zničenými bakteriemi vytvoří úplně jinou látku, která při svém druhotném použití působí na patologii, z níž vznikla, mnohem účinněji. Není to nic jiného než rozdílnost léčby nozodami, kdy nemoc není **aktivní**. Účinek druhotného použití uriny (piti, potírání pokožky) je hlubší a léčivější než v prvním případě.

Velmi kvalitní je urina člověka, který se po dobu dvou až tři dní živí naklíčenou pšenicí bez přísad a v syrovém stavu. Takovou urinu je možné používat také k léčbě jiných lidí. Smícháme-li tuto urinu s medem, nápoj nám bude připomínat bylinný extrakt.

Unikátní urina se tvoří během *hladovění*. Dochází k masivnímu uvolnění nečistot a hlenů. urina je jimi přesycena a při jejím opětném použití se nečistoty a hleny budou vylučovat ještě intenzivněji. Urina pozitivně působí také na léčbu skrytých ložisek infekcí podle homeopatického principu, že *podobné se léčí podobným*. Čím je hladovění delší, tím se organismus lépe zbavuje všech hlouběji uložených nečistot, dokonce i nečistot kolem kostní dřene.

Chuťově je urina výraznější, čpavá, ale lépe působí na různé patologické jevy. Je nasycena takovým množstvím nečistot, solí a jiných látek, že vychází konečným, čímž zároveň čistí tlusté střevo. Po ukončení hlubinné očisty (přibližně za dvacet dní za podmínky, že jste předtím provedli očistu tlustého střeva a jater) má urina zase normální chuť. Podle chuťových kvalit je možné se přesně

orientovat v čase ukončení hladovění. Je to však velmi individuální ukazatel, **kteřý** nevyžaduje další vedlejší pozorování.

Základní strukturální úroveň je podle fyzikálních výzkumů kvantová úroveň a kvant, což je základní jednotka hmoty nebo energie, která je o deset až sto milionů menší než atom. Na této úrovni je hmota a energie zaměnitelná. Podle vědecké filozofie se nejdříve vytvoří mimovědomá podstata člověka, který díky silným neviditelným vibracím spojuje kvanty v atomy, molekuly, částice látek.

Mimovědomou úroveň lidské podstaty jsou myšlenky, emoce a nálady. Na kvantové úrovni se z každé myšlenky tvoří kvantové fluktuace, z nichž nakonec vznikají fyzikální látky. Strach způsobuje například vylučování adrenalinu, radost vyvolává tvorbu endorfinů. Všechny tyto látky ovlivňují různým způsobem fyziologii organismu. Dostávají se samozřejmě do uriny, která se díky tomu může stát toxickou, nebo léčivou látkou. Praxe ukazuje, že vlivem různých prožitků, zlosti a jiných negativních emocí se tvoří škodlivé látky. Užívání uriny nasycené těmito látkami může způsobit otravu organismu. Když má člověk radostnou náladu, jeho moč obsahuje pozitivní látky, které se při druhotném užívání stávají balzámem pro tělo. Jestliže naše vědomí bude nasměrováno na uzdravení, můžeme ve svém organismu produkovat vlastní léky a opakované je použít s urinou.

Uvědomte si jednu důležitou věc: po nervových otřesech, období smutku, nenávisti, zloby a jiných obdobích urinu neužívejte. Začněte asi po uplynutí jednoho až dvou dní.

Ajurveda tvrdí, že tam, kde mimovědomá úroveň organismu **přechází** na materiální (kvantovou) úroveň, působí **tři** životní principy, nazývané *dóši* (doslova: vlhkost, **výpotek**). Každý člověk má své individuální životní principy a v systému *mimovědomé struktury (vědomí) a fyzického těla* regulují všechny funkce organismu. V důsledku nízké kultury myšlení, špatného **stravování**, nesprávného **způsobu** života je koordinace mezi mimovědomou a fyzi-

logickou úrovní organismu narušena. **To** se následně **projevuje** ve zhoršení zdravotního **stavu a nemocech, jako jsou** například neurózy, nervové záchvaty, které mohou vést až k **choromyslnosti**, vzniku cukrovky, rakoviny a jiných vážných onemocnění. Odpočinek v průběhu několika dní, pravidelná transcendentální meditace (nebo relaxace), stravování s přihlédnutím k individuální tělesné konstituci a užívání vlastní uriny umožňují rychle **zregenerovat** narušené spojení *vědomí-tělo*, zbavit jej všech potíží a vnímat, že organismus je plný sil a tvůrčích záměrů.

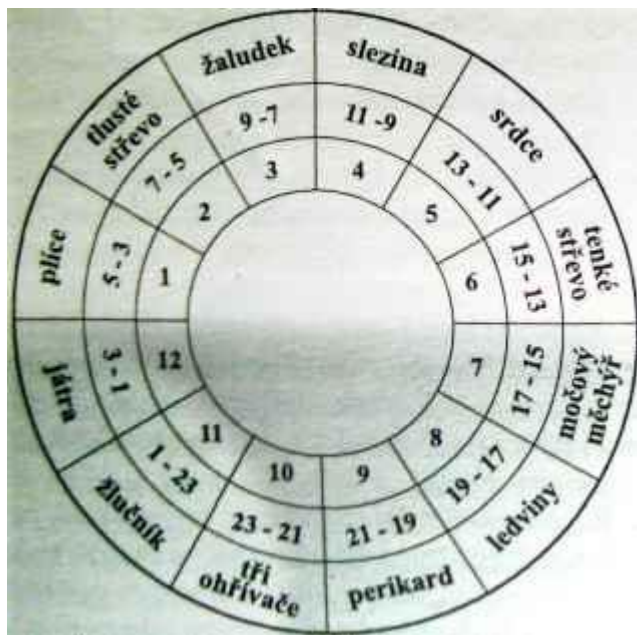
Urina plní **funkci přenosového korektora**, který přenáší myšlenku klidu na špatně fungující organismus. Proto je individuální tělesná konstrukce člověka příčinou toho, že urina se stává specifickou tekutinou. Pravidelné provádění (třikrát až desetkrát ročně) podobných opravných programů přispívá k tomu, že se můžeme cítit dobře a včas vyrovnat nesoulad mezi vědomím a tělem.

Vliv lunárních cyklů a ročních období na urinu. Jestliže se seznámíte s tím, jak organismus funguje v průběhu lunárního cyklu a ročních období, můžete mnohem účelněji používat urinu k léčbě a stimulaci jeho životních funkcí (obrázek Č. 6).

V první části knihy jsme velmi podrobně hovořili o tom, jak se během lunárního cyklu mění v důsledku gravitačního působení Měsíce a Slunce aktivita lidského organismu. Chtěl bych jen připomenout, že stanovení sezonní aktivity našich orgánů je nutné začít podle východního kalendáře, to znamená od Nového roku. Prvních sedmdesát dva dní jsou aktivní játra a žlučník, dalších osmnáct dní slezina a slinivka břišní (také žaludek), dalších sedmdesát dva dní je ve znamení srdeční aktivity a aktivity tenkého střeva, následujících osmnáct dní se v aktivní činnosti nachází opět slezina a slinivka břišní, dalších sedmdesát dva dní se do aktivní činnosti uvádějí plíce a tlusté střevo a za osmnáct dní jsou po dobu dalších sedmdesáti dvou dní v činnosti ledviny a močový měchýř.

Již v minulosti bylo stanoveno, že v průběhu roku jsou nejdůležitější orgány, to znamená játra, srdce, plíce, ledviny a slezina, v činnosti sedmdesát dva dní. Tuto myšlenku můžeme říci jinými slovy, že to je nejvhodnější období roku k jejich uzdravení, očistě a vyléčení. Pokud bychom nevyužili této možnosti, byla by to neodpustitelná chyba. Jak to všechno zrealizovat prakticky?

Prvních sedmdesát dva dní od počátku roku jsou podle čínského kalendáře aktivní například játra. V průběhu dvaceti čtyř hodin je Činnost jater a žlučníku aktivní od dvaceti tří hodin v noci do tří hodin ráno. To znamená, že v krvi je v tomto období nejvíce jaterních metabolitů, které se dostávají do uriny a přeměňují ji na látku, která se podobá játrům. Zachycovat urinou, aktivovat ji (jakýmkoli z popsaných způsobů, může se i odpařovat) a přikládat obklady na oblast jater se doporučuje v době jejich aktivity (obrázek č. 6).

Obrázek č. 6

Aktivita orgánů a jejich funkcí v průběhu dvaceti čtyř hodin

S ohledem na roční a **dvacetičtyřhodinovou** aktivitu orgánů a na lunární cyklus získáváme unikátní možnost účelného a účinného působení uriny na **funkce vlastního** organismu. Z uvedených informací vyplývá důležité **pravidlo** uzdravení a použití urinoterapie: léčit nebo **uzdravovat** nějaký orgán je nezbytné v době jeho nejvyšší aktivity, to znamená **sezonní, lunární a dvacetičtyřhodinové**. V takovém případě je možné dosáhnout **požadovaných** výsledků a nevznikají komplikace.

Mnozí vědci se domnívají, že na výživě plodu v **organismu** matky se podílí plodová voda. Tato výživa se uskutečňuje jak prostřednictvím kůže, **tak i ústy** (šestiměsíční plod si cucá palec a v jeho střevech se tvoří první **výkaly**). Radioaktivní látky a hormony mají antivirový vliv na jeho vývoj.

Plodová voda a moč se co do svého složení shodují. Jestliže rozpustíme v urině cukr nebo med, shoda je ještě větší. Tím je také rozluštěn tibetský recept: k prodloužení života pijte moč s cukrem (medem), která vás nejen vyživuje, ale je obyvatelným prostředím v nitroděložní fázi vývoje člověka.

Při vnějším i vnitřním užívání uriny vytváříme našemu organismu **nejpříznivější** podmínky, čímž se zbavujeme celé řady nepříjemností vyvolaných negativními vnějšími účinky.

Způsoby užívání uriny

Příjem uriny ústy

Neexistuje lepší prostředek pro péči o dutinu ústní, než je urina. Urina dutinu ústní léčí a potlačuje hnilobné procesy. Mnozí lidé, kteří se zabývají urinoterapií, používají urinu místo zubní pasty. Nedráždí sliznici, ale dezinfikuje ji. Vyplachováním ústní dutiny urinou dochází k ozdravení kořenů zubů. Díky odsávací schopnosti uriny se z nich uvolňuje hnis a jiné nečistoty. Minerální látky, které se do dutiny ústní dostávají s urinou, vyživují kořeny zubů, což vede k jejich celkovému posílení a k odstranění *stomatitidy*¹⁷, jestliže tato choroba vznikla v důsledku konzumace znečištěné potravy. (Pokud se tento projev choroby objevil i v tlustém střevě, je potřeba na něho působit a choroba odezní sama.)

V dutině ústní dochází k pohlcování luminiscenční energie z uriny, což má doplňující blahodárný účinek na celý organizmus.

Urina dále prochází jícnem, který očišťuje, a dostává se do žaludku, kde se dlouho nezdrží (pokud se užívá nalačno nebo před jídlem). Urina jej díky svým rozpustným a odsávacím vlastnostem zbavuje patologických povlaků. Osmotickým působením promývá sekreční buňky žaludku, které následně fungují mnohem lépe. Enzymy, hormony a protizánětlivé látky, které jsou v ní obsaženy, přispívají k léčbě a k upevnění sliznice. Urina reaguje kysele, což má velmi pozitivní účinek při léčbě vředů žaludku a dvanáctníku. Potrava, kterou během léčby konzumujete, by neměla být slaná, proto sůl z jídelníčku vylučte. Zadržte větší množství zeleniny, Šťávy z čerstvého ovoce a zeleniny a různé kaše.

Koncentrovanější urina, odpařená **na** jednu polovinu, jednu třetinu nebo jednu čtvrtinu svého původního objemu, pomáhá při odstranění **polypů**. Silnější účinky **bude** mít koncentrovaná urina také na žaludeční sliznici. K tomuto účelu použijte odpařenou urinu, která se získá tehdy, jestliže jedinec konzumuje stejnou potravu jako při léčbě **žaludečních** vředů. Nezapomeňte na tyto skutečnosti a pro každý případ vždy používejte příslušný druh uriny.

Ze žaludku se částečně zředěná urina dostává **do** dvanáctníku a dále **pak** do tenkého střeva. V tenkém střevě se osmotický tlak zředěné uriny rovná **osmotickému** tlaku mezibuněčné tekutiny a urina se začíná vstřebávat. To se projevuje zlepšením chuti, normalizací tělesné hmotnosti a mikroflóry, což pomáhá odstranit akutní dysbakteriózy a všechny potíže, které jsou s nimi spojeny.

Dále než do tenkého střeva se urina nedostane, vyjma těch případů, kdy se užívá ve větším množství. V takovém případě prochází celým žaludečním a střevním traktem, způsobuje sice oslabení, ale očišťuje. Efekt oslabení je možné pozorovat pouze během jednoho až tří týdnů, následně je již nepatrný a více přirozený.

V tenkém střevě dochází k velmi silnému ředění uriny vodou, takže se začíná vstřebávat. Látky, které jsou škodlivé pro organizmus, a léky se zachycují střevní stěnou a vylučují se řitním otvorem. Tím je vysvětlen očištný efekt uriny při jejím zpětném použití: z kalné tekutiny se mění na průzračnou, která se z organismu vylučuje jako nadbytečná voda.

Přes střevní stěnu se urina dostane do krve, kde se začínají projevovat léčivé vlastnosti obsahových látek. Jestliže uijeme urinu brzy ráno **nalačno**, vstřebá se prakticky beze změn. Pítí uriny v průběhu dne je ovlivněno účinkem trávicích enzymů, čímž se **inaktivují** hormony, vitaminy a jiné látky.

Když se urina dostane do krve, ředí ji a stejně jako **kre žaludečního** a střevního traktu se dostává do jater, která **velmi** pozitivně ovlivňuje. Kromě toho se játra očistí a žluč se stává méně **vazkou**. To je také důvod, proč se užívání **uriny** tak rychle **projeví** na zlepšení zdravotního stavu pacientů postižených žloutenkou. Rozředěním žluče se postupně rozpouštějí a rozptylují konglomeráty, ucpané nečistoty. Jestliže se ve žlučniku nacházejí žlučové kameny, podléhají působení nozod a postupně se také narušují a rozpouštějí.

Z jater se urina dostává do celého organismu, kde působí na všech úrovních. Dochází k interferenčnímu působení na ložiska nemoci a k hormonální regulaci prostřednictvím zpětné vazby se žlázami s vnitřní sekrecí. Enzym uronikáza a jiné enzymy přispívají k rozpuštění trombů v krvi, arteriosklerotických bublin na stěnách cév. Močovina působí jako přírodní močopudný prostředek, vylučuje vodu, která je příčinou otoků. Urina má protirakovinné účinky, to znamená, že může včas potlačit mikroložiska nádorů a zároveň je preventivní látkou proti nim. Dále stimuluje srdeční činnost, činnost ledvin a jiných orgánů.

Když urina projde všemi tkáněmi organismu a ve střevech zanechá vše nepotřebné, vytváří se urina v ledvinách v podobě čistší nadbytečné tekutiny. Současně čistí a uzdravuje ledvinové tkáně a potom ve formě strukturované vody, nasycené informacemi o organismu, se vylučuje.

Jestliže v organismu probíhají procesy rozkladu a vznikají záněty, urina je může svými okyselujícími vlastnostmi **potlačit**. Bílkovinné látky přispějí k druhotnému použití, přičemž obnoví narušené části. O tomto efektu hovořil také Armstrong, když konstatoval, že žádná léčebná procedura, kromě urinoterapie, **nepomáhá** regeneraci narušených orgánů.

Neuvedli jsme úplný přehled účinků vznikajících při pití uriny. **Budete-li** pít urinu dětí, **doplňte** si k výše uvedeným informacím ještě imunitní a omlazující účinky.

Pravidla aplikace uriny ústy

- Používejte střední dávku (proud) uriny, **vyjma** některých případů hladovění. Z první ranní moče **odeberte** pouze její střední část.
- Urinu vypijte najednou, neboť jen tak se plně zužitkuje efekt interference.
- Nejlepší je ranní urina zachycená zejména **mezi třetí** a čtvrtou hodinou ranní.
- Denně vypijte minimálně jeden litr tekutiny (**nejlépe** protiovou vodu).
- Při užívání léků není vhodné užívat také urinu. Mezi ukončením medikamentózní léčby a zahájením urinoterapie musí být přestávka nejméně dva až čtyři dny.
- V průběhu urinoterapie je potřeba dodržet některé stravovací návyky, jako například vyloučení soli. Konzumujte i méně bílkovin a vyhýbejte se loupáným a syntetickým potravinám, například nepoužívejte cukr, jemně namletou mouku, konzervy, uzeniny nebo sýry. Nekonzumujte ostré pokrmy, neboť jejich vlivem má urina nepříjemnou chuť i zápach. Některým jedincům je doporučeno nejíst mléčné výrobky.

Konkrétní doporučení

1. *Sanace dutiny ústní a mandlí* se provádí proplachováním čerstvou urinou po dobu půl minuty až dvou minut. Při silném poškození sliznice dutiny ústní a zánětu mandlí (folikulární angína) si po vypláchnutí ústní dutiny po dobu jedné minuty čerstvou urinou vykloktejte krk urinou odpařenou na jednu polovinu nebo i na jednu čtvrtinu původního objemu (pokud je změněno stravování, ani urina neobsahuje tolik **solí**). K tomuto účelu zahřejte padesát mililitrů odpařené uriny (můžete ji uchovávat v chladničce) na teplotu čerstvě nadojeného mléka.

2. *Zpevnění zubní skloviny*. Čerstvou urinou proplachujte ústa asi třicet minut. Můžete použít i urinu odpařenou na jednu polovinu jejího původního objemu. Sami se však rozhodněte, která urina je pro vás nejlepší.

3. **Ozdravení žaludku a dvanáctníku.** Pijte čerstvou urinou **nalačno** a před jídlem dvakrát až třikrát denně po sto **mililitrech** a postupně přidávejte urinu odpařenou na polovinu původního objemu, například osmdesát mililitrů čerstvé uriny a dvacet mililitrů odpařené. Po dvou dnech použijte sedmdesát mililitrů čerstvé uriny a třicet mililitrů odpařené a tak postupujte dále, dokud nedosáhnete požadovaného efektu. Můžete použít i dětskou urinou, kterou aktivizujte chladem. Všechny druhy uriny jsou účinné k regeneraci sliznic a k léčbě vředů. Doporučuji vám, abyste si upravili **stravování** a způsob života. Pokud nenajdete příčinu nemoci, účinek bude jen krátkodobý.

4. **Odstranění polypů, různých nádorů v žaludku a tenkém střevě.** Používejte čerstvou urinou a postupně ji zaměňujte urinou odpařenou na jednu čtvrtinu původního objemu. První den pijte například devadesát mililitrů čerstvé uriny, deset mililitrů odpařené uriny. Potom si upravte jednotlivé dávky tak, abyste dosáhli potřebného výsledku. V tomto případě nekonzumujte slané, rafinované a umělé potraviny.

5. **Odstranění dysbakterií v tenkém střevě.** Pijte čerstvou urinou (nebo aktivovanou chladem či dětskou urinou) dvakrát až třikrát denně před jídlem po padesáti až sto mililitrech. Nepoužívejte potraviny obsahující droždí.

6. **Léčba žlučnickových kamenů a jiných onemocnění jater.** Třikrát denně vypijte před jídlem padesát až sto mililitrů uriny najednou.

7. **Různé infekční choroby.** Při zhoršení choroby vypijte najednou padesát až sto mililitrů uriny.

8. **Zvýšení imunity a hormonální potíže.** Pijte dvakrát až třikrát denně padesát až sto mililitrů uriny.

9. **Ozdravení a léčba ledvin.** Pijte urinou ve stejném množství a stejným způsobem, jak je uvedeno v bodě osm, až do úplného vyléčení potíží.

10. **Potravinový doplněk a prevence.** Pijte sto až dvě stě mililitrů uriny dvakrát až čtyřikrát denně.

11. **Rychlá očista celého zažívacího traktu** (žaludek a střeva). Pijte celé množství uriny zachycené v průběhu dne po dobu dvou až čtyř dní. **Kúru** můžete **zopakovat** po týdnu. Urinu užívejte ve druhé a čtvrté fázi **lunárního** cyklu. K posílení účinku očisty smíchejte běžnou urinou s odpařenou urinou.

12. **Močopudný prostředek a srdeční choroby.** Pijte urinou ve stejném množství a stejným způsobem, **jak** je uvedeno v bodě osm, až dosáhnete požadovaného výsledku.

Metodika použití uriny **v klystýrech**

Urina užívaná ústy účinkuje na horní části žaludku a střevního traktu. Při použití klystýrů urina **nezasahuje** tenké střevo, ale působí jen na tlusté střevo. Vhodné je současné pití uriny a použití klystýrů, čímž urina působí na celý zažívací trakt.

Pro klystýry jsou vhodné různé druhy uriny (urina odpařená na jednu polovinu a na jednu čtvrtinu svého původního objemu, dětská urina, urina aktivovaná chladem, urina nasycená mikroprvky a jiné druhy uriny). *Za první* je vyloučeno předávkování. *Za druhé* urina dezinfikuje prostředí tlustého střeva a nedráždí jeho stěny. *Za třetí* přirozeně normalizuje prostředí pH, potlačuje patologickou mikroflóru tlustého střeva. *Za čtvrté* osmotickým působením na stěny tlustého střeva urina nasává vodu z jeho stěn, a tím se tlusté střevo očišťuje. *Za páté* urina obnovuje svými protizánětlivými vlastnostmi poškozenou sliznici. *Za šesté* radikálně, ale velmi jemně ničí parazity tlustého střeva. *Za sedmé* očištěním tlustého střeva se normalizuje jeho činnost, zvyšuje se vlastní energetický potenciál, imunitní ochrana a prodlužuje se život člověka.

Konkrétní doporučení

1. **Očistu tlustého střeva** je vhodné začít klystýry s vlastní urinou, která se před **použitím** zahřeje. Starou moč nejdříve po vaře a potom ochlaďte na teplotu čerstvě nadoje-

něbo mléka. Dávky do těchto **klystýrů** činí pět set až tisíc mililitrů uriny na každou **proceduru**. Proveďte deset až patnáct klystýrů v průběhu dne (po vyprázdnění) a následně si můžete připravit stejný počet klystýrů s odpařenou urinou. V závislosti na snášenlivosti odpařené uriny v organizmu používejte klystýry s **urinou** odpařenou na jednu polovinu nebo jednu čtvrtinu původního objemu. Postupně zvyšujte dávky od sto do pěti set mililitrů, přičemž s každou další dávkou doplňte padesát až sto mililitrů uriny, jakmile dosáhnete množství pěti set mililitrů, dávky postupně snižujte tak, **jak** jste je zvyšovali. Klystýry můžete dále provádět s různými druhy uriny v závislosti na zdravotním stavu nebo v souladu s lunárními cykly (v určené dny druhé a čtvrté fáze).

2. *Odstranění polypů, parazitů, různých potíží a nemocí tlustého střeva.* Urinu používejte stejným způsobem, jak je uvedeno v prvním bodě.

3. *Prevence proti zácpě, stimulace a obnova prevence proti zácpě, stimulace a regenerace peristaltiky tlustého střeva.* Použijte klystýry s urinou odpařenou na jednu čtvrtinu původního objemu. K normalizaci stolice je vhodná dávka se sto mililitry uriny. Věnujte pozornost i stravování a způsobu života. Nezapomeňte na to, že dokud neodstraníte příčinu zácpy, účinek procedur bude jen dočasný.

Klystýry s odpařenou urinou, které mají silné očištné účinky (první varianta), používejte opatrně. Stimulují totiž energetiku organizmu směrem dolů a hrozí výhřez **hemoroidálních** uzlů. Jejich správné použití k léčbě hemoroidů **naopak** přispívá.

Použití uriny přes nos a uši

Jógová očištná procedura *néti*, což je proplachování nosohltanu nasáváním uriny nosem a vyplivnutím ústy, je velmi silným léčivým prostředkem.

V nosní dutině je velké množství **nervů**, které zajišťují reflexní spojení sliznice se všemi orgány těla. Podráždění

zných částí sliznice nosu ovlivňuje jak **funkci jednotlivých** orgánů a systémů, tak i celý organizmus. V souvislosti s tím vznikla na počátku dvacátého století unikátní metodika spočívající v tom, že působením na určitou část nosní sliznice se stimuluje daná funkce organizmu.

Receptory zápachu jsou úzce spojeny s **hypotalamem**, který společně s **hypofýzou kontroluje** činnost většiny žláz s vnitřní sekrecí. Při nasávání uriny do nosní dutiny **dráždí** její obsahové látky buňky zápachu a sliznici, což má specifické účinky na hypofyzu.

Látky, které jsou přítomny v **urině**, mohou **pronikat** do mozku přes čichovou kost a působit přímo. Účinky se rozšíří postupně na celý organizmus: hypotalamus, hypofyzu, endokrinní buňky, žlázy, buňky organizmu. Tímto způsobem se uskutečňuje zdvojené zpětné spojení, které pomocí uriny přispívá k vyrovnání a koordinaci funkcí organizmu, jeho vnitřního prostředí, to znamená, že to vede k jeho vyléčení a uzdravení.

Některé látky obsažené v urině mohou velmi silně stimulovat celý organizmus. Laboratorní výzkumy ukázaly, že po vdechnutí výparů amoniaku se pracovní výkonnost člověka značně zvýší. Mnoho derivátů amoniaku se nachází ve velmi staré urině.

Správnost tvrzení starých jogínů o tom, že nasávání uriny nosem ovlivňuje léčbu nemocí slizu, žluči a větru, potvrdily také vědecké zkušenosti. Vdechování velmi staré uriny je velmi prospěšné i pro celkovou stimulaci organizmu. V určitém směru jsou správná i tvrzení Armstronga, který doporučuje masáž celého těla starou urinou po dobu dvou hodin. Nemocný člověk vdechující tento zápach během masáže posílí svůj organizmus.

Konkrétní doporučení

• *Prevence nemoci a léčení organizmu.* V tomto případě postačí proplachování nosohltanu jednou až dvakrát denně podle stupně postižení organizmu. Jestliže je urina koncentrovaná solemi a dráždí sliznici, rozřeďte ji teplou

vodou. K prevenci je nevhodnější použití čerstvé uriny, **dětské** uriny, uriny aktivované chladem (před použitím ji zahřejte). K léčbě použijte kromě uvedených druhů uriny také odpařenou urinu (na jednu* polovinu, jednu třetinu nebo jednu čtvrtinu původního objemu), kterou můžete zředit nebo použít bez ředění.

- **Očista mozku, regenerace zraku, čidel zápachu, regenerace paměti.** Několikrát denně si do nosu nakapejte pět až **dvacet** kapek uriny. Můžete použít jakýkoli druh uriny.

- **Regenerace sluchu a prevence proti nemocím sluchu.** Několikrát denně si do nosu nakapejte pět až deset kapek uriny. Vyzkoušejte různé druhy uriny a vyberte si ten, který vám **nejvíce** vyhovuje.

- **Stimulace výkonnosti organismu.** Vdechujte aroma staré unny (**s** mírnějším čpavkovým zápachem), do níž namočíte kousek vaty.

- **Léčba infekcí plic a očista od hlenů.** Vdechujte páry staré uriny po dobu pěti až patnácti minut.

- **Aktivace tvůrčích schopností.** Vdechujte aroma odpařené uriny. Podle starých pramenů musí urina pocházet od člověka čistého nebo osvíceného. Její zápach připomíná aroma nejlepších východních vůní.

- **Aktivace sexuality.** Doporučuje se vdechování čerstvé unny opačného pohlaví. Zápach působí na centra instinktu a stimuluje prvotní biologické potřeby člověka. Zápach ženského těla se mění podle měsíčního cyklu a stupně vzrušení. Zápach těla muže prochází podobnými změnami.

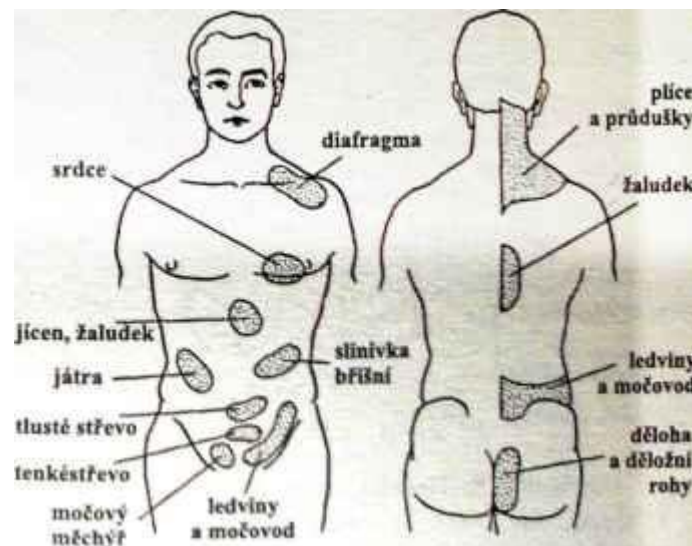
Sekrece pohlavních orgánů ženy stimuluje svým zápachem pohlavní vzrušení muže. Látky, které se dostanou do uriny, jí dodávají dráždivý účinek. Takovouto urinu by měli vdechovat (na vatě) muži se sníženou sexuální aktivitou. Některým ženám se zase doporučuje vdechovat moč pohlavně vzrušeného muže.

Metody použití uriny přes kůži

Ve starých písemnostech byla velká pozornost **věnována** masážím nebo potírání pokožky **urinou**, zejména **urinou** odpařenou na jednu čtvrtinu původního objemu. **Čím** je pokožka člověka, jaké jsou její vlastnosti a funkce?

Kůže se tvoří z vnějších zárodečných listů, **z** nichž vzniká nervový systém, všechny smyslové orgány a hlavně žlázy s vnitřní sekrecí. To znamená, že pokud působíme na pokožku, ovlivňujeme zároveň nervový a endokrinní systém, čímž dosahujeme silného stimulačního efektu **řetězovým** postupem: kůže, nervový systém, endokrinní žlázy, buňky organismu.

V počátečních fázích tvorby lidského organismu probíhá rozdělení nervového systému na segmenty. Prostřednictvím nervů jsou tyto segmenty (mícha a mozek) spojeny s příslušnými segmenty kůže. Každý úsek kůže je zase spojen s určitým úsekem mozku, vnitřního orgánu (který kontroluje tento úsek) a kostního a svalového systému (obrázky č. 7 až č. 10).

Obrázek č. 7

Zacharinovy-Hedovy zóny a jejich spojení s vnitřními orgány

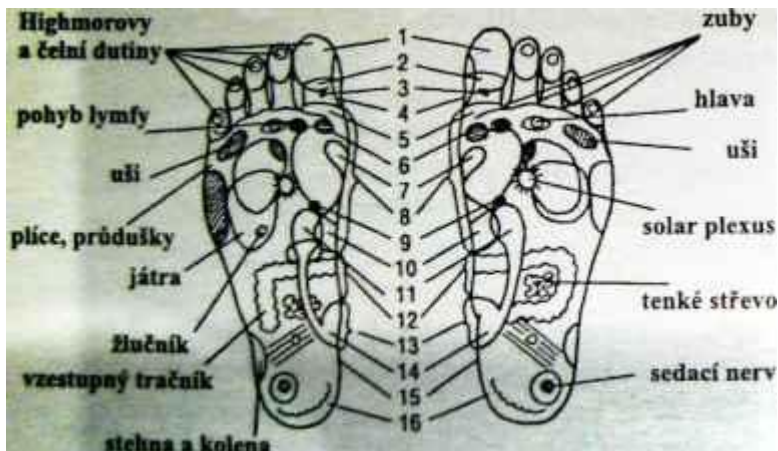
Ovlivňování světla, tepla nebo elektrické energie na kožní **y** se odráží na příslušném segmentu **centrálního** nervového systému a následně jeho prostřednictvím ovlivňuje orgán kostního a svalového systému. K biologické rezonanci s nemocí je z celé řady *dráždivých fyzikálních činitel nejvhodnější* vlastní **urina**.

Výzkumy ukázaly, že značková voda se dostává přes **pokožku** stejnou rychlostí jak zevně dovnitř, tak také zevnitř do vnějšího prostředí. To je první způsob proniknutí uriny dovnitř organismu.

Na kůži člověka se v oblasti **akupunkturálních** bodů nacházejí receptory. Jsou to **vysokomolekulární** bílkoviny, které jsou schopny vnímat, transformovat a předávat informace a energii z vnějšího podnětu do akupunkturálního systému. To je druhý způsob proniknutí uriny do organismu přes pokožku.

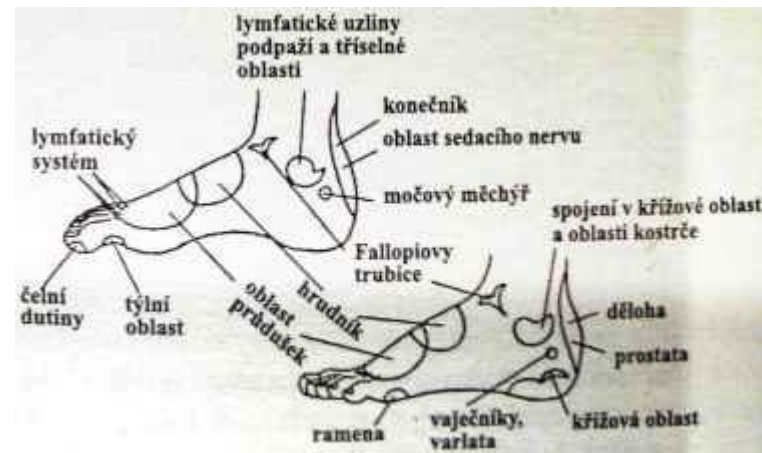
V přírodě existuje efekt **dálkového působení** spočívající v tom, že energetické a informační **vlastností léků se** v prostoru šíří podobně jako vlny. Jestliže takovéto **vyzařování** dopadne na jiný materiální objekt, část energie pohltí a tento objekt získá vlastnosti **vyzařujícího** objektu. To je třetí, **nejdůležitější** způsob předání informace **zakódované** v **urině** dovnitř organismu. Reakce po použití nějakého léčivého prostředku na kůži se podle výzkumů projeví již za tři vteřiny!

V kůži se nacházejí **potní,** slzné a mazové žlázy, receptory a biologicky aktivní body, chlupy (na pokožce). V **lidské** kůži se nacházejí asi tři miliony potních žláz. V průběhu dvaceti čtyř hodin vyloučí tři sta až osm set mililitrů potu a v extrémních podmínkách až tisíc pět set mililitrů. Jeden litr potu vyloučený všemi **potními** žlázami obsahuje asi jeden mililitr močoviny a mnoho minerálních solí.

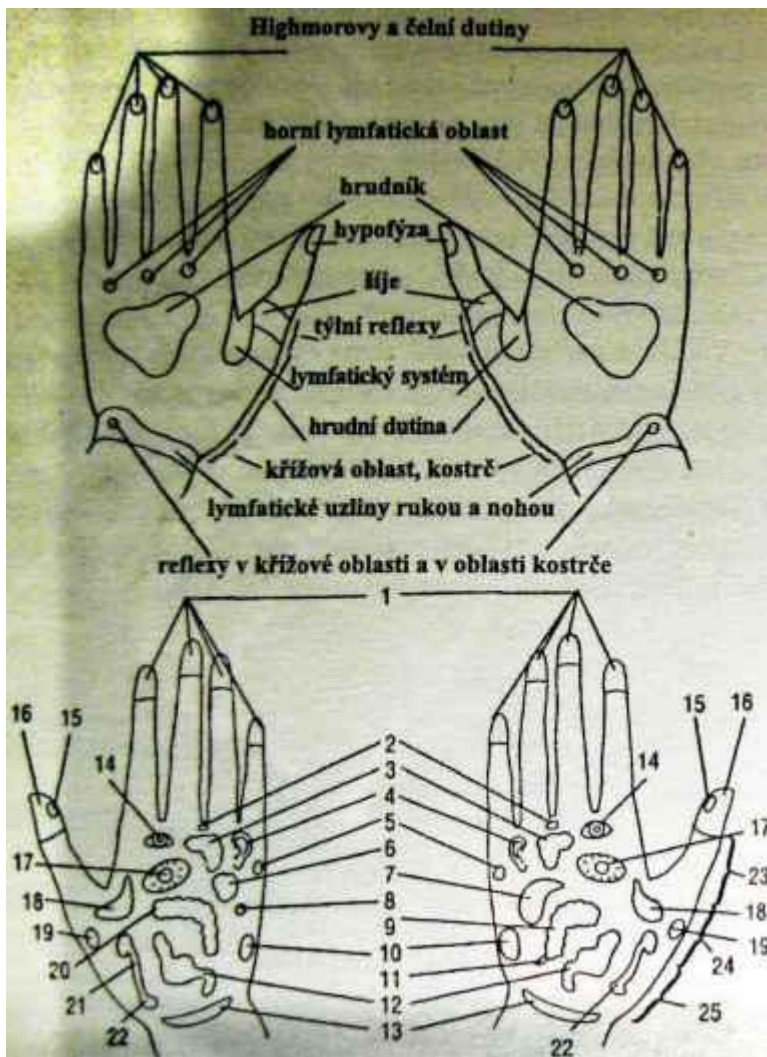

Obrázek č. 8: **Reflexní zóny** na chodidlech

1. lebka; 2. **epifýza**; 3. hypofýza; 4. **hemisféry** mozku;
5. mozeček; 6. týl a oblast krku; 7. štítná a paraštítná žláza;
8. páteř (hrudní část); 9. nadledvinky; 10. **žaludek**; 11. ledviny;
- 12 páteř (bederní část); 13. oblast kříže; 14. močový měchýř;
15. pánevní orgány; 16. hemoroidní uzliny

Obrázek č. 9 Reflexní zóny na kotníku

Obrázek č. 10: Reflexní zóny dlaní a hřbetu rukou

1. Highmorovy a čelní dutiny; 2. Eustachova trubice; 3. plíce;
4. uši; 5. ramena; 6. srdce; 7. játra; 8. slezina; 9. vzestupný tračník;
10. vejcovody, vaječníky; 11. apendix; 12. tenké střevo;
13. sedací nerv; 14. oči; 15. hypofýza; 16. epifyza; 17. solar plexus;
18. žaludek; 19. štítná a paraštítná žláza; 20. sestupný tračník;
21. močovody; 22. močový měchýř, prostata, děloha; 23. týl;
24. hrudní duona, 25. páteř, kříž, kostrč

Slzné žlázy vylučují slzný sekret, který výrazně ovlivňuje rychlost hojení ran. Jak tento proces **probíhá**? **Kromě** toho, že slzný sekret obsahuje látky **přispívající** k **hojení** ran, je nasycen velkým množstvím solí. Zatímco obsah solí v **potním** sekretu závisí na složení potravy a toto množství výrazně kolísá, jsou v něm toxiny a nečistoty, v slzném sekretu je množství solí stabilní a toxiny se v něm vůbec nevyskytují. Můžeme předpokládat, že čím více solí je obsaženo v tekutině, tím je **léčivější** (jestliže jsou **ostatní** podmínky stejné).

Urina odpařená na jednu čtvrtinu jejího původního objemu se vyznačuje silnou koncentrací solí, která může být účinnější než v slzném sekretu, to znamená, že i hojivé účinky budou intenzivnější! Existuje ještě jeden **argument**, proč je vhodnější používat odpařenou urinu.

V kůži člověka je obsaženo asi dvě stě padesát tisíc mazových žláz. Dvě stě dvacet pět tisíc žláz promazává speciálním mazem vlasy a zbytek mazových žláz chrání pokožku před vysycháním. U novorozenců jsou tyto mazové žlázy velmi aktivní. Po čtyřicátém roku života člověka se produkce mazu snižuje, kůže sesychá, což se nepříznivě projevuje na jejich funkcích a následně na funkcích celého organismu.

Člověk má na hlavě přibližně třicet tisíc až sto padesát tisíc vlasů. Zdravému člověku denně vypadne třicet až sto vlasů, místo nichž vyrostou vlasy nové a mladé. Šedivění vlasů nastává v důsledku poklesu produkce pigmentu melaninu v pigmentových buňkách vlasového váčku. Vtírání uriny do kořenů vlasů nebo obklady normalizují produkci pigmentu a regenerují přirozenou barvu vlasů. Mnoho praktických příkladů z urino terapie **svědčí** nejen o obnově barvy vlasů, ale také o celkovém zlepšení jejich stavu a v některých případech o obnově vlasů po jejich vypadání.

Na každém centimetru čtverečním kůže se nachází sto padesát až dvě stě bodů, které jsou odpovědné za bolest, pět až třináct bodů citlivých na chlad, jeden až dva body jsou receptory tepla a dvacet pět bodů vnímá tlak. Z uve-

dených informací vycházejí důležitá doporučení pro masáž **urinou**: masáž by měla být energická, dokud se neobjeví mírná bolest. Pouze takováto procedura napomáhá **vzniku** příslušných optimálních reakcí nervového systému a vnitřních orgánů.

V současné době existuje asi sedmdesát (podle jiných zdrojů více než sto) biologicky aktivních bodů. V těchto bodech (přesněji přes ně) se realizuje efekt nadměrného průtoku, a jestliže na tyto body přiložíme například obklad z uriny, tekutina snadno pronikne do organismu.

Konkrétní doporučení

- *Očista organismu přes kůži.* Vhodná je masáž nebo potírání těla urinou odpařenou na jednu čtvrtinu jejího původního množství. Jestliže se na kůži objeví vyrážky, je to důkaz probíhající očisty. Pokračujte v masáži nebo potírání až do úplného vyčištění pokožky. Objevili-li se na kůži více vyrážek, proceduru přerušte na jeden až dva dny a potom začněte opět s masáží. Parní lázeň usnadní a urychlí očištný proces.

- *Léčba energetické stimulace a doplnění mikroprvků.* Doporučuje se opět masáž, potírání těla urinou a koupele s přidáním uriny. Procedura by měla trvat od pěti minut do dvou hodin. Obklady na chodidla z uriny jsou vynikajícím stimulačním prostředkem pro celý organismus.

K léčebným účelům se hodí nejen dětská urina aktivovaná chladem, ale i stará urina (odstavená dva až tři dny).

K rozpouštění solí je užitečná velmi stará urina odpařená na jednu čtvrtinu původního množství. Díky jejím leptavým vlastnostem se rozšiřují kožní póry a zvýšené množství solí se **vlivem** osmotického tlaku vytlačuje z organismu. Při vzniku potíží po použití takovéto uriny vyzkoušejte raději **odpařenou** urinu. Objevili-li se nějaké vážnější problémy, které s očištnými reakcemi nemají **nic** společného, procedury přerušte: může dojít například k přesunu solí z uriny do postiženého místa v souladu se **zákonem** o osmotickém tlaku. V takovém případě aplikuj-

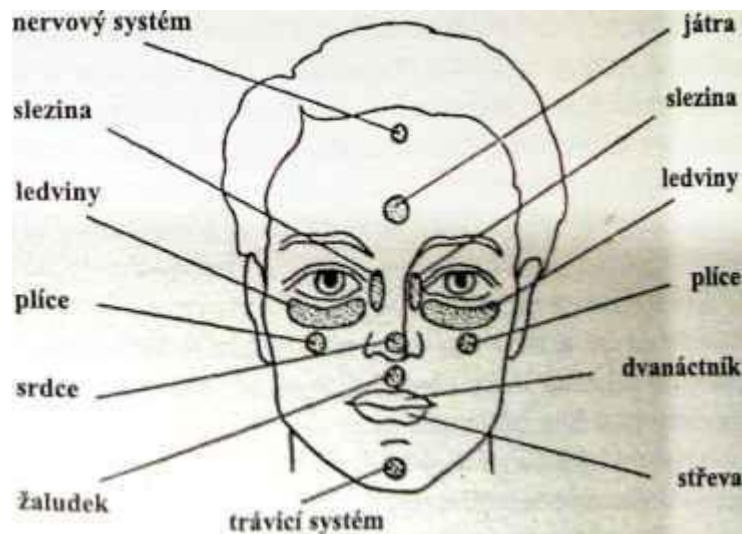
te jiné očištné metody (terapii šťávami, **hladovění** a jiné procedury).

K energetické stimulaci organismu se hodí **rovněž** urina aktivovaná magnetickým polem a urina odpařená na jednu čtvrtinu původního množství.

- *Cílené působení na nemocné orgány.* Je vhodné použít masáž podle segmentů těla a rovněž obklady z uriny na tyto části. Vyzkoušejte různé druhy uriny a použijte ten druh, který vám nejvíce vyhovuje.

K cílenému působení na oslabené orgány se doporučuje potírání kůže nebo masáž s přihlédnutím k biologickým rytmům daných orgánů.

- *Využití biologicky aktivních bodů.* Jak již bylo uvedeno, nejvíce těchto bodů je v oblasti rukou až po lokty, v nohou až ke kolenům, na hlavě, obličeji a krku. Představují jakousi vstupní bránu, skrze niž je možné velmi dobře zavést urinu dovnitř organismu. Máte-li málo času, můžete využít tento způsob aplikace uriny, přičemž dosáhnete kvalitní stimulace organismu (obrázek č. 11).

Obrázek č. 11: Některé základní akupresurní body na hlavě

- *Kosmetický prostředek.* Nejvhodnější je čerstvá aktivovaná urina (chladem nebo magnetickým **polem**). **Urinou** potřete příslušnou část těla, například obličej, ruce nebo krk. Po **zaschnutí** proceduru opakujte a nakonec se omyjte teplou vodou bez použití mýdla (konečně umytí by **mělo** být studenou vodou). Jednotlivé úseky těla můžete **urinou** i masírovat a poté tělo omyjte. Zjistíte, že vaše pleť, kůže na rukou nebo na jiných částech bude ve velmi dobrém stavu.

K podpoře růstu vlasů se hodí stará urina, dětská nebo aktivovaná urina. Zmíněné druhy uriny vtírejte do konečků vlasů nebo použijte v podobě obkladů na vlasovou **kožku**.

- *Omlazení organismu.* Provádějte masáže, potírání nebo koupele s dětskou urinou. Do koupele přidejte asi půl litru dětské uriny.

- *Potírání těla urinou.* Nejdříve provádějte jemné masážní pohyby rukama. Potom můžete zesílit účinky, až pocítíte mírnou bolest a potom znovu přejděte k jemným pohybům. Jestliže během hladovění, kdy budete pít vodu a urinu, nebudete provádět potírání těla, je možné, že nedosáhnete požadovaného efektu. Dojde totiž k velkému zatížení srdeční činnosti. Při potírání těla urinou se toto zatížení snižuje a hladovění překonáte mnohem snadněji. Zároveň se zlepšuje krevní oběh, normalizuje se pulz, dochází k zachování sil a je možné pracovat tvůrčím způsobem.

Zvláštní doporučení

- V první a třetí fázi lunárního cyklu je organismus schopen přijímat látky obsažené v **urině**, protože tělesné tekutiny jsou hlouběji v těle.

- Ve druhé a čtvrté fázi lunárního cyklu se organismus naopak zbavuje nepotřebných látek, **tekutiny** jsou blíže k povrchu, a proto používejte urinu k očištění kůže.

- Po ukončení masáže a jiných kožních procedur je potřeba pokožku omýt ihned poté, jakmile **urina zaschne**. To znamená asi po dvou až pěti minutách, nejdříve teplou a potom vlažnou vodou. Nakonec se osušte ručníkem.

Urinoterapie a jílové obklady

Jílové obklady jsou díky své obrovské **vstřebávací** schopnosti nejefektivnějším prostředkem. Jestliže se **jíl** smíchá s urinou, jejich efekt je mnohem větší. Urina rozptyluje a vyhání nemoc a jíl urinu vstřebává. Daná procedura je účinným způsobem léčby nemocí a používala se již v dávných dobách. Podle starodávných tibetských doporučení je při poškození kostí (když bolí klouby, krouť se nohy) vhodné přikládat horký jíl povařený s urinou. Vyšlo najevo, že jíl vařený v urině lépe rozpouští jedy. Při nemocích váta se doporučuje právě tento způsob léčby.

Jílové obklady s urinou se používají následujícím způsobem: jíl se smíchá s urinou (starou, odpařenou, dětskou) tak, aby směs měla konzistenci husté smetany. Na postižené místo se přiloží bavlněná tkanina nebo vlněná látka a potom vrstva jílu o tloušťce asi dva až tři centimetry. Na směs se opět položí látka nebo voskový papír a zavine se látkou a zpevní obvazem nebo jiným způsobem. Nezapomeňte, že jíl při všech chorobách váta musí být horký a při nemocech slizu a žluči vlažný. Při radikulitidě (zánět míšních kořenů), ústřelu a podobných chorobách se jílová směs vloží do bavlněného sáčku a nosí se na páteři.

Ruští lékaři **smíchávali** jíl se silnými odvary z těchto bylin: vlašovičnick (který kvasil dva měsíce, na pohled černý a silně zapáchající), **pryskyřník**, sporýš, přepážky jader vlašských ořechů, pelyněk, malé množství mumia **en** občas). Složení bylin nehraje tak důležitou roli, hlavní je, aby se obklady použily ve druhé a čtvrté fázi lunárního cyklu, kdy se z organismu všechno vylučuje. Tito

lékaři kdy smíchali jíl s čerstvou nebo starou urinou; připravovali směs z moči a bylinných odvarů; zamíchávali do **jílu** rozmělněné sušené byliny nebo používali koňský nebo kozí trus.

Jíl v **urině** vytváří kromě svých vlastností (v přirozeném množství a poměrech jsou v jílu obsaženy radioaktivní prvky) speciální strukturu, nasycuje ji vyzařovanou energií, což se blahodárně odráží na zdravotním stavu člověka. V **urině** jsou kromě toho přítomny také mikroprvky.

Někteří lidé nechávají odstát urinu jeden až pět dní v kovové nádobě (z litiny, červené mědi) a teprve potom ji smíchají s jílem. Pak ji používají k léčbě mnoha vážnějších onemocnění. Takováto moč stárne a získává zásadité vlastnosti, vstřebává ionty kovů. Ionty mědi obsahují energii jang. Samotná vlastnost alkalizace patří k faktorům jang, to znamená stlačujícím. Jestliže nádor představuje energii **jin**, rozšiřující proces, při aplikaci procesu s energií jang, stlačujícího procesuje možné aktivně působit na nádor.

Při léčbě rakoviny mozku nechali ruští lékaři odstát moč v měděné nádobě, dokud nezačala zapáchat po čpavku. Potom do ní zamíchali jíl. Vytvořenou směsí potírali celou hlavu nemocného, jako by mu nasadili „ochranou přilbu“. Ústa, nos a oči nepotírali. Jakmile hlína vyschla, lékaři „přilbu“ vyměnili (každé dvě až tři hodiny). Vychlazená jílová směs nanesená na hlavu se zahřívala a nemoc vsákla do sebe.

Jestliže působíme na pokožku, působíme zároveň na celý organismus. **Účinky** jsou mnohem výraznější ve srovnání s užíváním uriny přes ústa. Staří jogíni se nevěnovali ani tak vnitřnímu užívání uriny, jako spíše masáží těla s odpařenou urinou. V masáži pokožky spočívá také tajemství správného používání **urinoterapie**.

Seznámili jste se se způsoby aplikace uriny a s mechanismem jejich účinků, takže víte, jak a na co urinu používat, abyste dosáhli požadovaného efektu a procedury

neprováděli zbytečně. Na závěr této kapitoly **bych chtěl** znovu připomenout, že **nejúčinnějším** způsobem **používání** uriny je metoda přes kůži.

CO NÁS MŮŽE POTKAT PŘI URINOTERAPII

Během prvního vnitřního či vnějšího užívání uriny se u některých jedinců mohou objevit silné zpětné reakce, u jiných lidí podobné reakce přicházejí o několik měsíců později a u dalších osob, které neprodělávají žádné krize, probíhá pomalé, plynulé zlepšování zdraví.

Mnozí lidé však jsou neklidní a obávají se, protože nejsou na urinoterapii připraveni. Domnívají se pak, že se urinou **otrávili**, běží k lékaři, který je i všechny další stoupence urinoterapie kritizuje.

Mnoho vynikajících odborníků z oblasti medicíny tvrdí, že bez výrazného zhoršení, svědčícího, že léčení probíhá úspěšně a odstraňuje nemoc z organismu, se uzdravení neuskuteční. Japonský profesor Kacudzo Niši, který prostudoval a v praxi vyzkoušel více než sedmdesát tisíc doporučení z různých písemných zdrojů a který úspěšně léčil rakovinu, tvrdí, že vyléčení nemůže proběhnout bez **charakteristických** vnějších symptomů. Tyto symptomy se vždy projeví ve zhoršení zdravotního stavu člověka. Jakmile dojde k odstranění nemoci, organismus se rychle zregeneruje a nemoc zmizí navždy.

Krize při používání uriny

Začali jste tedy s urinoterapií a několikrát denně pijete určité množství uriny. Většina lidí má však celý zažívací trakt zanesen hleny a jinými patologickými látkami, o jejichž přítomnosti vůbec neví. Tyto látky se oddělují a vylučují se z organismu. To se **projeví** jako očištná krize, jejíž síla závisí na stavu organismu a množství životních

sil, potřebných k provedení této krize. **Uvedu** vám několik příkladů (z vlastních zkušeností lidí používajících urinoterapii).

První příklad. „Neustále mě bolelo v krku, zejména na podzim a v zimě, měla jsem bolesti v oblasti jater, neboť jsem dvakrát prodělala žloutenku. První týden jsem pila celé množství denní moči, stolice byla tvrdá, měla jsem zácpu. Začala jsem pít čerstvou teplou vodu, ale začala **mi** otékat víčka. Rozhodla jsem se tedy pro menší dávky **uriny**, pila jsem ji dvakrát až třikrát denně, potom už jen ráno a třikrát za měsíc, vždy ve dvacet tři hodin jsem se urinou potírala. Ke konci měsíce mě velmi silně bolela játra, objevila se až řezavá bolest a bolel mě celý bok. Léčbu jsem ukončila, nyní piji jen šťávy, ale nemohu vůbec jíst. Lékař mi řekl, že organismus se působením moči někde poškodil. Je možné, aby moč poškodila játra? Moč byla kalná, hustá a měla tmavou barvu. Co mám dělat?“

Komentář a doporučení. Uvedený příběh je příkladem nesprávného zahájení celé procedury urinoterapie: nadměrné množství uriny během jednoho týdne. Je pravděpodobné, že žena zvolila i nevhodnou dobu k zahájení léčby: očista žaludku a střevního traktu by měla probíhat ve druhé a čtvrté fázi lunárního cyklu. To je příčina toho, že organismus nezačal vylučovat látky, ale spíše se je snažil hromadit (možný důvod zácpy), což zapříčinilo vyloučení nečistot do krevního řečiště, čímž se celý systém vylučování přetížil. Zakalená moč svědčí o spouštění vylučovacího a očištného mechanismu. Tento proces bylo potřeba dovést až do konce. **Žena** měla celou proceduru zahájit očistou tlustého střeva, pitím uriny jednou denně, vždy ráno, a přikládáním obkladů na oblast jater a páteře. K obnovení činnosti organismu je nezbytné pít jeden až tři doušky uriny ráno, přikládat obklady na oblast jater, používat urinové klystýry, pít protiovou vodu a častěji chodit do sauny (doba pobytu závisí na zdravotním stavu).

Při **urinoterapii** si všimněte reakcí organismu a dávkování uriny zvyšujte plynule. Jestliže je organismus skutečně zasažen, ale jedinec má dostatek sil, pak při použití silné moči je očistná a **uzdravující** krize velmi prospěšná.

Druhý příklad. „Bolely mě klouby tak, že docházelo ke kroucení nohou, a trápily mě časté křeče. K tomu ještě cukrovka, revmatismus, ekzémy, psoriáza, plísňová onemocnění. Všechny tyto nepříjemnosti mě donutily zvýšit životní napětí. Dvakrát jsem provedl očistu jater. K první očistě jsem použil dvě stě mililitrů olivového oleje a stejné množství uriny (sto mililitrů velmi staré uriny, kterou jsem nechal odstát asi sedm dní, a sto mililitrů čerstvé uriny, neboť jsem nemohl sehnat citrony). Večer se mi trochu ulevilo, ale ráno, v době mezi čtvrtou a sedmou hodinou, jsem měl svíravý pocit a měl jsem křeče. Vycházelo ze mě chvíli něco hnědého, chvíli něco černého, jakési chuchvalce a sraženiny. Za týden jsem zhubl o dvanáct kilogramů!“

Komentář a doporučení. Velmi stará urina, v níž byly obsaženy biologicky aktivní látky, dále enzymy, přispívající k očistě epitelových vrstev, se změnila na sto mililitrů velmi silného léku. To, že tento muž zhubl o dvanáct kilogramů, je důkazem patologicky změněné tkáně i nečistot, ale svědčí také o skutečné obnově jeho organismu.

Třetí příklad. „Když mi bylo třicet jedna let, začaly mi najednou rychle vypadávat vlasy. Byla jsem ve stresu a vlasy mi vypadávaly v celých pramenech. Moje kadeřnice mi poradila, abych si před umytím vlasů udělala obklad z teplé uriny. Po třech až čtyřech procedurách se mi na hlavě objevily vyrážky, které mě svědily a měnily se na vřidky. Proceduru jsem prováděla asi šest měsíců. Vlasy se **mi zregenerovaly**, byly lesklé, hedvábné, zmizely lupy a **svědění** ustalo. Obklady jsem si přikládala dvakrát až třikrát týdně.“

Komentář a doporučení. Jestliže se po čtyřech až pěti procedurách s urinou objeví vyrážky, znamená to, že byl zahájen mechanismus očisty. V procesu je potřeba pokračovat,

v průběhu dne provádět potírání pokožky **nebo masáž**, někdy i dvakrát denně. Doporučuji častější návštěvu sauny. V počáteční etapě nepoužívejte velké dávky **uriny**

Čtvrtý příklad. „Prodělal jsem operaci **paraproktitidy** (zánět okolí konečníku). Potíže se mi vrátily, objevil se nádor velikosti pěsti. G. P. Malachov mi poradil, abych si připravil **mikroklystýry** z odpařené uriny a častěji si přikládal urinové obklady na oblast hráze. Po použití prvních mikroklystýrů se kolem konečníku vytvořil Škrálop jakoby působením žhavého železa. Dříve jsem měl nepatrný hemoroid, který jsem však necítil, ale po použití mikroklystýrů se dostal ven. Dělal jsem všechno, co mi bylo doporučeno. Nakonec hemoroid zmizel a po dvou týdnech jsem se zbavil i paraproktitidy.“

Komentář. O tom, jaké bolesti se mohou objevit, **jsem** se přesvědčil osobně. Po zavedení tamponu nasáklého čepstvou urinou na vnitřní hemoroid a nádor, který vyplnil dutinu tlustého střeva a bránil jeho vyprázdnění, začala pálivá bolest, vyrážející do nohy, zad a do šourku. Tento stav trval asi dva týdny a byl pro mě velmi těžkou zkouškou. Přesto jsem v proceduře pokračoval, ale zkrátil jsem dobu působení tamponu (škrtidla) ze dvou hodin jen na dvacet minut. Pociťoval jsem, že bolest v oblasti stěny tlustého střeva polevila a že postupovala dovnitř. Bolest spalovala metastázy a pomalu jsem přecházel na tampony (škrtidla) s odpařenou urinou. Bolesti ustupovaly a vše se v průběhu čtyř týdnů znormalizovalo. Na první dva týdny však nikdy nezapomenu, neboť v této době jsem poznal, jakou strašnou bolest a pocit bezvýchodnosti prožívá před koncem svého života člověk postižený rakovinou. Všechny bolesti jsem vydržel a mohu říci, že jsem se stal skutečně jiným člověkem. V této době proběhla nejen fyzická, ale i morální očista. Prostřednictvím bolesti došlo k odžití karmy.

Vlivem urinoterapie dochází sice ke zmenšení a odstranění nádoru, ale tento proces se projevuje jinými nepříjemnými symptomy, kterými musí postižený jedinec projít.

Páný příklad. „V roce 1988 mi lékaři zjistili rakovinu **levého** prsu. Nádor **měl** v roce 1990 velikost husího vejce. **Neměla jsem** žádné bolesti. V říjnu roku 1990 jsem zahájila **urinoterapii**: **ráno** jsem pila moč nalačno a na prs jsem **si** přikládala obklady. V Červenci roku 1992 se růst nádoru zastavil. Z bradavky mi začal vytékat hnis a potom krev. V **srpnu** se mi na bradavce objevila ranka o velikosti **desátihaléte**. Z ranky začala téct krev a z bradavky tekla proudem. Najednou vytekla asi **jedna** třetina **naběračky**, potom se krvácení samo zastavilo. Lékař onkolog mi doporučil hospitalizaci s ozařováním. Odmítla jsem a sdělila jsem mu, že piji moč a přikládám si urinové obklady. V září a v říjnu jsem **krvácela** jednou denně a od prvního prosince krvácení ustalo. Vylučoval se pouze hnis. Kolem bradavky se vytvořilo mnoho vodnatých puchýřků. Vyskytovaly se jednotlivě i ve větších útvarech. Později se odlupovaly a vytékal **hnis** a krev.“

Komentář a doporučení. Oddělená rakovinová tkáň se začala vylučovat přes kůži v podobě hnisu. K rychlejšímu vyloučení rozkládajícího se nádoru je nutné častěji přikládat obklady a jílové kataplazmy. Zmenšení velikosti nádoru, jeho vyloučení v podobě hnisu a jiných sekretů představují symptomy svědčící o úspěšné léčbě. Důležité však je v léčbě pokračovat.

Vlivem unnoterapie vzniká takzvaný *akumulační efekt*: z organismu se odstraňuje skrytá, hlubinná patologie **jemnohmotných** úrovní. Tím také dochází k nepříjemným a bolestivým jevům, které **je** však nutné překonat, aby bylo možné se jich zbavit a věřit v pozitivní výsledek.

V této části **jsme** si velmi podrobně ukázali krizové stavy jako výsledek stimulace životních sil organismu, jež **ovlivňují** odstranění nemoci. Pochopte, že se jedná o důležitý a velmi rozumný proces.

Rozhodněte se sami, zda budete, či **nebudete užívat** urinu. Chtěl bych vám ještě připomenout slova starých mudrců: „**Urina** je lékem odvážných.“ A za sebe **doplňuji**, že je to prostředek pro ty vnímavé jedince, kteří touží po poznání.

URINOTERAPIE V PRAXI

Protože **urina** mnohostranně ovlivňuje lidský organizmus a může být užívána různými způsoby, existuje mnoho metodik, včetně kombinovaných a vzájemně posilujících metod: urinoterapie a hladovění; urinoterapie a léčení jílem a jiné metody. Chtěl bych vás v této souvislosti upozornit na to, že k preventivním účelům je vhodná jedna metodika a k léčbě nemocí se hodí zase jiná.

Správný začátek urinoterapie

Každá uzdravovací metodika je účinná, jestliže člověk zná její mechanismus a jestliže daná metodika vyhovuje požadavkům bezpečnosti, efektivnosti, názornosti a jednoduchosti užívání. Při použití jakékoli metodiky je v její první fázi nezbytná duševní příprava, to znamená získání vyčerpávajících poznatku o dané věci. Předcházející kapitoly jsou takovouto přípravou.

Při užívání uriny se mohou objevit obavy spojené se sexuálními problémy. Urina se vylučuje přes pohlavní orgány a nevědomky může vzniknout určitý odpor. Sexuální komponent urinoterapie představuje obrovský energetický náboj. Všechny neurózy jsou spojeny s potlačením a morálními zákazy. Zákaz a potlačení narušují přirozenou cirkulaci energie a kromě toho se energie odčerpává na udržení nesmyslných zákazů.

Příroda uskutečňuje své procesy tak, aby se energie volně produkovala i následně cirkulovala a podle potřeby se také využívala. Štěstí a jistota jsou přirozeným stavem rozumu. Zvyšuje se energetický potenciál, což přispívá k volné cirkulaci energie. Při neurózách si blokujeme při-

rozený proud energie. Neuróza, která vznikla na **sex** rovině v souladu s nějakými tradicemi a jinými **s** **nostmi**, vede k zablokování a ke ztrátě energie. **Pozitivní** vztah k **urině** představuje velký krok, zvláště pokud jej přijmeme s myšlenkou, že odstraňujeme rozumové a fyzické bloky. Jakmile narušíme myšlenkové bloky, které nám brání používat urinu, energetické a fyziologické procesy budou probíhat bez překážek.

Když zjistíme, že urina může být něčím prospěšná a že mění vztah k tomu, co bylo dříve pro nás nepříjemné, pocítíme nový příliv sil, energie, budeme se cítit volní a zatoužíme objevovat další tajemství života. Tímto způsobem můžeme změnit i vztah k přírodě na pozitivní, čímž neznámé skutečnosti nebudou vyvolávat odpor a strach, ale stanou se předmětem úžasu a tajemství.

Jakmile dojde k odstranění psychologické bariéry, je důležité člověku ukázat, že užívání uriny je naprosto bezpečné, účinné a jednoduché. Pokud člověk dojde díky vlastní zkušenosti k závěru, že to, co mu bylo doporučeno, skutečně odpovídá tomu, co dříve slyšel, cítí zlepšení svého stavu a důvěřuje své bezpečnosti. V takovém případě nebude již na rozpacích a nebude zastávat opačný názor.

Předkládáme vám metodiku správného a postupného zahájení urinoterapie. První výsledky poznáte již po týdnu, při vážnějších potížích za měsíc a při velmi vážných chorobách za půl roku. Dále se rozhodněte sami, budete-li pokračovat, či nikoliv.

Kdy a čím zahájit urinoterapii

Každou novou činnost začínejte na počátku lunárního cyklu (měsíce). To je přirozený, úplný cyklus a je velmi důležité, abychom se nacházeli v harmonii s ním. To se týká zejména mužů a dětí. **Zeny** mohou zahájit urinoterapii na počátku menstruačního cyklu (nebo jeden až dva dny po jeho ukončení).

U mnoha zvířat a **po** některých operacích **u** člověka je **vylučování** stolice a moči spojeno a probíhá konečným, V takovém případě je jasné, že **urinoterapie** musí být zahájena **klystýry**. Z fyziologického hlediska to můžeme zdůvodnit tím, že u současného **člověka** je tlusté střevo **nejčastějším** objektem intoxikace organismu. Klystýry **S** **urinou** přispějí k rychlejší očistě tlustého střeva. Po týdnu, pokud není orgán zasažen vážnou chorobou, se projeví výrazný ozdravný efekt.

Ihned po vyprázdnění pomocí gumového **balonku** je nezbytné ve dvou až čtyřech dávkách (za sebou) zavést dvě až čtyři sta mililitrů uriny. Můžete použít urinou dítěte do deseti let nezávisle na pohlaví. Proceduru vykonávejte každý den po dobu jednoho týdne. To je první etapa, která vám ukáže, že užívání uriny je pro zlepšení zdraví velmi jednoduché, bezpečné a užitečné.

Poté můžete zahájit druhou etapu, která vám ukáže účinnost a názornost. Během této etapy proplachujte nosohltan čerstvou urinou, omývejte si pleť a kůži na ruce, používejte klystýry s odpařenou urinou. Ranní močí si ihned po jejím zachycení propláchněte nos a omyjte si obličej a ruce (můžete i krk). Jakmile kůže oschne, omyjte se teplou vodou bez mýdla, potom se opláchněte vlažnou vodou a osušte se ručníkem. Pokud chcete přece jen použít mýdlo, nejdříve se jím umyjte a potom se teprve potřete urinou. Po vyschnutí pokožky se omyjte, jak bylo uvedeno. Tyto dvě jednoduché procedury zlepší váš zdravotní stav, náladu i pokožku.

Změňte stravování. Na počátku pijte tekutiny, potom jezte zeleninu a ovoce podle sezony (v zimě dušenou zeleninu a sušené ovoce). V další fázi různé kaše z neloupaných krup s minimálním množstvím různých přísad. Místo kaší můžete zařadit **orechy**, brambory, maso a jiné přirozené potraviny, jen je konzumujte odděleně. Jestliže změníte tímto způsobem stravování, přesvědčíte se, že **urina** má mnohem lepší chuť, a vy **budete** zdravější. Z takovéto

uriny připravte i **odpařenou** urinou a používejte ji klystýry. Klystýry z uriny odpařené na jednu **čtvrtinu půvo** objemu používejte v průběhu dne. První klystýr si připravte z padesáti mililitrů (odvážnější jedinci mohou použít i sto mililitrů), další den přidejte dalších padesát **mililitrů** a každý další den zvyšujte dávky o padesát mililitrů, až jedna dávka bude činit dvě až padesát až pět set **mililitrů** odpařené uriny. Tak uplyne asi dvacet dní. Klystýry **vám** ukážou, co všechno obsahovalo vaše tlusté střevo a jak **lze** dobře žít bez takovýchto „sousedů“.

Po vyprázdnění vylučovacího systému začněte se třetí etapou, kterou přizpůsobíte počátku lunárního cyklu. Během této etapy pijte střední část proudu uriny (několik doušků), propláchněte si nos a jednou až dvakrát denně (i častěji) potírejte tělo nebo provádějte masáž těla odpařenou urinou. Místo masáže (je-li to možné) přikládejte obklady na chodidla, na oblast beder a krku. Na počátku nechejte obklady působit asi deset až dvacet minut. Pokud organismus nebude reagovat nějakým nezvyklým způsobem, dobu působení obkladů postupně prodlužujte až na dvě až čtyři hodiny (obklady nechejte působit i celou noc). Čerstvá urina je vynikajícím prostředkem pro ženy k omývání pohlavních orgánů. Klystýry používejte v této fázi jen podle potřeby. Po ukončení šestiměsíční kúry se z vás stane úplně jiný člověk. Máte-li zdravotní problémy, odstráňte je tak, že posílíte své zdraví tím, že projdete očistné a uzdravovací krize.

V kolika letech je možné zahájit urinoterapii a komu nejvíce prospívá

Urinou je možné používat v každém věku. Nejlepším způsobem působení uriny na organismus člověka je působení přes kůži. Kojenec neustále vylučuje moč a omývá jí svoje telíčko. Dělejte to také tak, to znamená, připravte

si obklady a potírejte si tělo. Pokud dítě zaostává ve svém vývoji, začněte s **urinoterapií**. Častěji potírejte tělo **urinou**, **omývejte** se jí, provádějte masáže. K vnitřnímu užívání stačí padesát až sto mililitrů uriny, jen jednou denně, ráno.

Urinoterapie pomáhá zvláště jedincům, jejichž vnitřní prostředí organismu je spíše alkalické, čímž vytváří podmínky pro hnilobné procesy, které probíhají nejčastěji u starších a velmi starých lidí. Užívání uriny v těchto případech je neúčinnější.

První příklad. L. P., sedmdesát šest let. Žena prodělala čtyři operace; ve čtyřiceti šesti letech to byla *sepsé*¹⁸; ve čtyřiceti pěti letech *pleuritis exsudativa*¹⁹; hypertonie, *tachykardie*²⁰, *extrasystolie*²¹, gastritida, onemocnění žlučovýchodů. „Urinoterapii jsem začala používat od dvacátého března roku 1992. Denně jsem vypila asi čtyři sta mililitrů moči. Jakých výsledků jsem dosáhla za rok? Arytmie a pleuritida levého boku úplně zmizely, přestala mě bolet hlava a rovněž ustaly potíže se zaživacím traktem, bolesti v kostrči a bolesti krku při otočení hlavou. Znormalizoval se tlak, začala jsem lépe vidět, zmizely oteklé žíly v oblasti čela. Nebyla jsem ani nachlazená, rozptýlil se *lipom*²²; odezněla stomatitida; zmizely hemoroidy; vlasy přestaly padat a zhoustly. Upravila se stolice a netrápilo mě pálení žáhy. Přestalo mě píchat v oblasti žeber a přestaly závratě při předklonu. V noci se neobjevovaly ani křeče, nezhoršila se varikóza a upravil se spánek.”

Druhý případ. „I když mám osmdesát let, začal jsem intenzivně užívat urinu: poprvé asi ve dvě hodiny v noci, podruhé v jednu hodinu odpoledne, před jídlem; potřetí v šest **hodin** večer, hodinu před jídlem; počtvrté na noc. Měl jsme chronický zánět močového měchýře, *adenom*²³, infarkt ve vážném stadiu a hypertonii. Kvůli hypertonickému onemocnění a infarktu jsem užíval léky, jejichž užívání jsem ukončil, když jsem začal pít urinu. Od té doby nejsem nemocný. (I. K., Starý Brod)

Urinoterapie při onemocnění žaludku a střevního traktu

Urina má blahodárné účinky na celý systém zaživacího ústrojí.

Příklad. „Je mi padesát dva let a více než dvacet let bojuji s chronickou zácpou. Když jsem se dozvěděla o **svých** vážných ženských problémech, začala jsem ráno a **večer** pít urinu. Užívala jsem ji asi týden a půl. Potácela jsem se ze strany na stranu a měla jsem závratě. Na nějakou **dobu** jsem přerušila užívání moči a cítila jsem svíravý pocit v břichu. Později jsem začala vylučovat velké **množství** černých výkalů v podobě mastných chuchvalců. **Cítila** jsem zápach jako při čištění baterie vodního topení. Vylučování se potom znormalizovalo. Útvar, který byl zjištěn v oblasti vaječníku, se začal ztrácet.”

Komentář a doporučení. Vznik vrádků u žen je výsledkem silné zácpy. Kontrolujte činnost střev a v případě podezření ji regulujte správnou výživou a urinoterapií. Při chronických zácpách je vhodné na oblast pánve a břicha přikládat urinové zábaly. Část potravy by měla mít hrubovláknitou strukturu, to znamená různé saláty (mrkev, zelí). Doporučuji i ranní běhání.

Urinoterapie a infekční onemocnění

Urina je velmi účinná při různých infekčních chorobách díky svému interferenčnímu a nozodickému působení.

Způsob užívání uriny je v těchto případech velmi jednoduchý: vypijte najednou nebo po doušcích padesát až sto mililitrů uriny. **Při** horečkách je vhodné pít vysoce koncentrovanou urinu, jejíž užívání není příjemné. To lze upravit pitím většího množství protiové vody, převařené vody nebo bylinného čaje. Při velmi vysoké teplotě přiložit obklady na místa pulzů.

Příklad (z knihy A. N. Maslennikova *Tajemství nápojů bohů*). „Stalo se to během války. Na malárii nebyly žádné léky. Pokud někdo onemocněl, nezbývalo mu podle lékařů nic jiného než zemřít. Nakonec však jedna sklenice moči postavila nemocné opět na nohy. Malárie se již neobjevila.“

Armstrong komentuje léčbu horečnatých onemocnění urinou následujícím způsobem: „Ze zkušenosti vím, že neúčinnějším a neškodným způsobem léčby horeček je urinové hladovění... a pití čerstvé vody. Vysoká teplota klesne za třicet šest až třicet sedm hodin a během několika dní dojde k úplnému uzdravení. Urinoterapie pomůže organismu získat to, co ztratil. Pomohla při vyléčení záškrty, planých neštovic, spály, chřipky, zimnice a jiných onemocnění provázených vysokou teplotou. V průběhu léčby se nevyskytly žádné potíže, které se jinak objevují během medikamentózní léčby...“

Armstrongova slova neztratila svůj význam ani v současnosti. Využijte těchto rad a budete zdraví.

Urinoterapie a plísňová onemocnění pokožky

Posílení kyselých vlastností pokožky běžnou nebo odpařenou urinou přispívá k jejímu rychlému uzdravení. V těchto případech jsou nejvhodnější obklady na zasažené části kůže.

Příklad (z knihy A. N. Maslennikova). „Před deseti lety se mi na nohou objevila plíseň, kterou jsem částečně vyléčil roztokem sibiřského kamenného oleje. Postupem času měl nehet stále tmavší barvu a po vrstvách se začal loupat. V létě jsem se vydal na cestu na Sibiř a obul jsem si pohorky. Plíseň se rozšířila na celé chodidlo. Před spaním jsem si nohy omyl močí. Další den ještě jednou, což stačilo k úplnému zmizení plísně. Když jsem viděl tento vynika-

jící výsledek, potřel jsem nehet urinovým olejem. Potom ještě jednou, a infekce pod nehtem se ztratila.“

Komentář. Urina Částečně odpařená sluncem je zkvašená bakteriemi a enzymy, které mohou velmi **intenzivně** očistit pokožku, a zvýšená koncentrace solí účinkuje na hojení ran.

Urinoterapie a nemoci ledvin

Jednou ze základních příčin infekce v močovém systému jsou střevní bacily (tyčinky), dále rod bakterií **Proteus**, aerobakterie, stafylokoky způsobující hnisavé procesy a jiné bacily. Tyto bakterie se dostávají do močového a vylučovacího systému z tlustého střeva, kde v důsledku nesprávného stravování vznikají podmínky pro hnilobné procesy. Léčba ledvinových onemocnění by měla probíhat následujícím způsobem: je nezbytné znormálnízovat stravování, zajistit stabilní okyselení tlustého střeva různými druhy uriny a nejlépe klystýry. Teprve potom je možné přímé působení na vlastní ohnisko nemoci.

Mnoho akutních a chronických onemocnění ledvin se léčí urinou. V těchto případech je nezbytné pít třikrát denně před jídlem padesát až sto mililitrů uriny. Uvedené množství uriny je vhodné vypít najednou. Dále se doporučují obklady, u nichž použijte vlněnou látku namočenou v urině (dětské, aktivované a jiných druzích uriny) na oblast ledvin a nechte působit dvě hodiny i déle. Očista tlustého střeva je velmi důležitá, dále pak hladovění s užíváním uriny a masáží celého těla po dobu jedné až tři hodin. Masáž je **procedura**, která velkou měrou přispívá k intenzivnímu okyselení organismu a zbavuje jej trvalejších forem ledvinových infekcí.

Vnitřním užíváním uriny, potíráním těla a přikládáním obkladů se regeneruje vylučování nečistot ledvinami a tlustým střechem, dále se obnovuje přísun kyslíku do tkání, zlepšuje se srdeční **činnost** a celkový zdravotní stav. Nejlepším prostředkem k léčbě ledvin jsou obklady z aktivované uriny na bederní oblast.

Příklad. „Dostala jsem chřipku, která způsobila poškození ledvin. V nemocnici jsem byla půl roku a lékaři mi stanovili diagnózu *akutní glomerulonefritida²⁴ s nefrotickým syndromem*. Užívala jsem antibiotika a heparin a dostávala jsem devět až deset injekcí proti zánětu, třicet až třicet pět tabletek a byla jsem na kapačkách. Potom jsem přešla na hormonální léčbu a transfuzi. Náhodou jsem se dozvěděla o léčebném systému G. P. Malachova a začala jsem používat urinoterapii. Po pěti až sedmi dnech se můj stav a analýzy začaly normalizovat. Přestala jsem užívat hormony a pila jsem ráno asi tři doušky uriny. V důsledku hormonální léčby jsem přibrala na váze, měla jsem vyrážky po těle a přerušila se menstruace. Začal mě bolet žaludek a narušila se činnost střevního traktu. Po dvou týdnech užívání uriny se obnovil opět menstruační cyklus, vyrážky zmizely, žaludek a střeva začaly pracovat normálně. Tělesná hmotnost se rovněž znormalizovala. Léčila jsem se podle metodiky z knihy *Uzdravující síly* a nyní cítím, že jsem v pořádku.

Komentáře a doporučení. Je důležité, aby se organizmus zbavil všeho zbytečného a poté se sám zregeneroval. Silná chemoterapie narušuje jeho činnost, hormonální léčba ničí lidi a nutí je užívat léky až do smrti. Tato léčba je sice velmi jednoduchá, kdy během dvou týdnů můžete být zdraví, ale kolik úsilí je potřeba věnovat obnově organizmu po několika letech užívání hormonů!

Povím vám vlastní příběh, kdy jsem se pomocí urinoterapie vyléčil. Cítil jsem, že se činnost ledvin, močového měchýře a močových stálek stále zhoršuje. Začal jsem konzumovat řepu, pít z ní šťávu smíchanou s jablečnou šťávou. Moč se většinou zabarvila barvou řepy, ale nebylo tomu vždy. Moč však byla stále kalnější a byla cítit po zkonsumované potravě. Množství tekutiny bylo při každém vyloučení menší. Cítil jsem po vyloučení moči nepříjemné pocity v močové trubici. Navštívil jsem jasnovidkyni, která mi sdělila, že v močovém měchýři mám nádor, v ledvinách písek a v pravé ledvině se objevil kámen.

V zimě, která je ve znamení střelce, jsem dvacet tři dní držel hladovku. Pil jsem denní množství moči a pravidelně jsem si připravoval klystýry z aktivované uriny odpařené na jednu polovinu a jednu třetinu původního objemu. Každý den jsem si připravoval teplé koupele a dvakrát až třikrát týdně jsem chodil do sauny. Podařilo se mi očistit ledviny a celý močový a pohlavní systém s obnovením jeho funkcí. Obnovila se i činnost močového měchýře a nádor zmizel. Při vylučování moči jsem necítil nepříjemné pocity. Přestaly mě trápit i bolesti v oblasti páteře, všechny obratle byly na svém místě a obnovila se činnost meziobratlových plotének. Organizmus začal produkovat více tepla, lépe zadržoval vodu a rychleji jsem přibýval na váze.

Urinoterapie a nemoci jater

Ajurvéda považuje urinu za jeden z nejsilnějších prostředků k léčbě těžkých onemocnění, zejména onemocnění jater.

Velmi dobrým způsobem léčby těchto onemocnění je následující postup: pít uriny dvakrát až čtyřikrát denně v dávce po padesáti až sto mililitrech, na noc přikládat na oblast jater obklady z vlněné látky namočené v urině. Doporučuje se i pít šípkového odvaru. Jestliže nemáte k dispozici šípky, pijte teplou pře vařenou vodu.

Při hepatitidě v důsledku zablokování žlučových stávek žluč proniknout do střev, ale proudí do krve a následně do moče. Člověk cítí bolest, slabost, nevolnost a jiné projevy. Nedostatkem žluče v trávicím traktu dochází ke špatnému trávení tuků a bílkovin. Lékaři předepíší tabletky kompenzující nedostatek žluče, ale tyto látky se vyskytují v urině. Žluč a některé enzymy jater, které se objeví v urině, mohou začít cirkulovat podruhé. Opětovné užívání uriny přispívá ke zlepšení trávení a k normalizaci funkce jater na základě principu homeopatie a proplachování žlučových stávek.

První příklad. „Již rok a tři měsíce piji každé ráno **vlastní** urinou a provádím masáže s odpařenou urinou. Přestala jsem mít angíny a nemoci z nachlazení, spím jako kojeneček, na chatě pracuji celý den a nejsem unavená, už mě tolik netrápí **osteochondróza**²⁵, činnost jater je v normě. Třikrát jsem provedla očistu jater, přičemž se vyloučilo velké množství černé žluči a rozmělněných kamenů. Předtím mě léčil lékař a vyloučila jsem šestnáct velkých kamenů a celou sklenici drobných kamínků.“

Komentáře a doporučení. Po očištění jater se znormalizovalo stravování, proto se kameny opět zvětšovaly. Urina přispěla k vyrovnání Činnosti jater, ale bylo nutné držet dietu a celkový způsob života.

Druhý příklad. „Prováděl jsem urinoaterapii, jednou za týden jsem držel hladovku, čímž jsem si očistil střeva a játra, zbavil jsem se depresí, akutních hypertonických krizí a vyléčil jsem si hepatitidu. Upřednostňuji dělenou stravu. Zbavil jsem se také neustálého nadýmání ve střevech. (lékař, Dněpropetrovsk)

Urinoaterapie a cukrovka

Urina má velmi pozitivní vliv na léčbu cukrovky. Doporučuje se pít urinu dvakrát až třikrát denně po padesáti až sto mililitrech, je vhodné provádět očistu tlustého střeva a jater, přikládat obklady na oblast slinivky břišní s druhem uriny, který vám nejlépe vyhovuje. V počátečních fázích diabetu je vhodné cvičit šankhaprakšalánu, dále do slané vody přidat urinou nebo aktivovanou urinou (na tři litry vody pět set mililitrů uriny). Tuto proceduru provádějte jednou za tři dny až do úplného vyléčení. Celkové množství tekutiny se může pohybovat od tří do čtyř litrů.

Příklad. „Jednou jsem jel ve vlaku a potkal jsem se zde se starší manželskou dvojicí. Měli bez ohledu na věk velmi svěží pleť. Vyprávěli mi, že dlouhou dobu trpěli různými potížemi včetně cukrovky. Jednou jim jejich dcera při-

nesla ručně napsané způsoby léčby urinou. Začali tedy **pít** svoji urinou a pili ji do okamžiku našeho setkání. Za celou dobu užívání zmizely všechny nemoci včetně cukrovky a manželé začali cítit omlazení organismu. Cukrovkou jsem trpěl mnoho let, přičemž nemoc byla stále silnější a obsah cukru v krvi dosáhl dvacet devět celých a sedm **desetin** jednotky. Využil jsem zkušenosti svých **spolucestujících** a začal jsem užívat vlastní urinou. Pil jsem pouze **ranní** dávku a nedržel jsem žádné diety. Po dvou měsících **léčby** klesla hladina cukru v krvi na pět celých a čtyři **desetiny** jednotky a tento stav se drží až do současnosti. V moči se již cukr neobjevil.“

A. N. Maslennikov popsal rovněž zajímavý způsob léčby cukrovky: „Žena měla diabetes (v pokročilejší formě a déle trvající). Ráno pila urinou svého dítěte, potom šla podojit krávu a vypila toto čerstvě nadojené mléko. Za rok analýzy ukázaly, že diabetes zmizel, a žena byla vyřazena z evidence osob s cukrovkou.“

Komentář. Zmíněná léčba je vhodná pro jedince, kteří dobře tráví mléko. Urina přispívá ke stimulaci funkce slinivky břišní a aktivuje její enzymy. Čerstvě nadojené mléko je ideální stravou (v malém množství), která se velmi dobře vstřebává díky vlastním enzymům. Specifická energetika čerstvě nadojeného mléka přispívá k regeneraci struktury a následně funkcí slinivky břišní.

Urinoaterapie a srdeční a cévní nemoci

K normalizaci činnosti srdečního a cévního systému je nezbytné očistit krev a z krevního řečiště odstranit všechny usazeniny. Nejdříve je však nutné vyčistit tlusté střevo a játra. Ostatní látky obsažené v **urině** pracují již samy: stimulují srdeční sval a rozpouštějí **tromby**. V těchto případech se urina pije dvakrát až třikrát denně po několika doušcích (padesát až sto mililitrů).

První příklad. „Je mi padesát čtyři let. Trápí mě **revmatická** karditida, mám srdeční šelest a revmatismus kloubů. Náhodou se mi dostala do rukou vaše kniha *Urinoterapie, starodávné metody, teorie a praxe*. Již půl roku nechodím na injekce, ale piji moč, potírám se jí a jednou až dvakrát do měsíce držím hladovku. Cítím se mnohem lépe.“

Druhý příklad. „Žena ve věku šedesáti čtyř let trpí hypertonickým onemocněním prvního až druhého stupně, má **arteriosklerózu**, ischemickou chorobu srdeční, varikózní rozšíření žil na dolních končetinách. Léčila se urinou a držela dietu. Arteriální tlak je v současné době stabilizován na hodnotu sto třicet až sto čtyřicet a osmdesát až osmdesát pět milimetrů rtuťové stupnice, venózní uzliny na nohách zmizely a zlepšila se činnost srdce. Léčila se jeden a půl měsíce.“

Nyní se podíváme na několik kritických případů, kdy život člověka visí na vlásku. Jak se chovat, co dělat a podle jakých příznaků se orientovat?

Třetí příklad. „Jedna moje známá mě přemluvila, abych s ní šel k její dceři. Umírá a chce se rozloučit. Zdravotní stav byl kritický: nohy velmi oteklé a až po kolena černé, s ranami, do pasu nádor, ruce od prstů k zápěstí byly černé a neuvěřitelně silné. Léčila se sedm měsíců, potom ještě půl roku a nyní jí bylo řečeno, že zemře.“

Řekla jsem jí o Armstrongovi a urinoterapii a přesvědčila jsem ji, aby se nevzdávala. Když si přečetla Armstrongovu knihu, začala pít moč. Sama vylučovala několikrát asi dvacet mililitrů moči, ale poprvé vypila moč manžela. Jeho močí se potírala a prováděla klystýry, ale svoji moč pila. Sedm dní hladověla a její zdravotní stav se nezhoršil. Množství vylučované moči bylo jako obsah dvou sklenic. Během dvou posledních dnů jí bylo nevolno a začala vykašlávat žluté chuchvalce. Po dvou dnech, kdy užívala klystýry (po sto mililitrech dvakrát denně), začala vylučovat Černé výkaly s černými chuchvalci. Nádor zůstal stejně velký. Během dne vypila asi tři sklenice vody. Srdeční

činnost je narušena a má cirhózu jater. **Poradíte, co dělat dále.**“

Komentáře a doporučení. Na oblast otoků a ran je nezbytné přikládat obklady z aktivované **uriny**. Zvláštní **pozornost** je potřeba věnovat klystýrům a vyloučit všechny nečistoty z tlustého střeva. Neustále pít urinou a **hladovět**. Nevolnost a vylučování černých výkalů jsou symptomy svědčící o vylučování choroboplodných zárodků, což je velmi pozitivní. Je nezbytné pokračovat dále, pít větší množství uriny a zařadit i protiovou vodu. Jestliže se zdravotní stav zhorší a budou se vylučovat patologické útvary, znamená to, že probíhá očistná a uzdravující krize. Je potřeba jimi projít. Pokud však dojde ke zhoršení zdravotního stavu bez těchto symptomů, nemoc zasáhla organismus příliš hluboko.

Čtvrtý příklad (z Armstrongovy knihy). „Pacient N. je muž středních let. Byl chirurgicky vyšetřen z důvodu onemocnění srdce (chlopně). Často venku ztrácel vědomí a kolemjdoucí ho přinesli do nejbližší lékárny, kde mu byla poskytnuta základní pomoc, to znamená, podali mu lék, který měl vždy u sebe. Tyto stavy se začaly opakovat častěji. Jednou přišel ke mně a já jsem mu doporučil pít vlastní moč. Jeho moč, jak jsem očekával, byla kalná se silným zápachem, ale brzy byla průsvitná. Vysvětlil jsem mu dále, jak potírat tělo urinou. Zpočátku jsem tuto proceduru prováděl vlastní urinou po dobu asi dvou hodin. Po masáži jsem pacienta omyl teplou vodou z vodovodu. Tento muž začal ke mně chodit každé ráno. Jedl jen jednou denně, ale pouze stravu, kterou jsem mu stanovil. Po měsíci se jeho zdravotní stav výrazně zlepšil a mohl se vrátit do práce. Asi za dvanáct týdnů vyšetření ukázalo, že je úplně zdravý.“

Komentář. Kalná moč se silným zápachem je důsledkem intoxikace organismu, zejména tlustého střeva a jater. Důležitou roli v takových případech hrají očistné procedury. Potírat tělo je vhodné přes poledne, nejlépe v době

od jedenácti do třinácti hodin místních času. V uvedeném čase pracuje srdeční kanál, a proto je procedura velmi účinná. Preventivní kúry zaměřené na posílení srdce je dobré provádět uprostřed léta, kdy je srdce schopno se samo zregenerovat. Kromě potírání je vhodné přikládat obklady z **uriny** na segment pokožky, který je spojený se srdcem. Z potravin je nejvhodnější celozrnný chléb nebo dvě až tři lžice naklíčené pšenice.

Urinoterapie a nemoci očí

Urina je velmi dobrým pomocníkem při léčbě různých onemocnění očí. Způsob používání uriny spočívá v kapání uriny do očí a **proplachování** očí urinou. U vážnějších případů se doporučuje přikládání obkladů z uriny na oči a hladovém. Nejvhodnějším druhem moči k léčbě očí je dětská nebo aktivovaná urina. Je možné použít i soli uriny, to znamená, že urina se nechá odpařit na slunci a oči se posypou vytvořenou usazeninou.

První příklad (který zaslal dětský lékař). „Do očí jednoho člověka se dostala kovová střepina. Otok očí se podařilo zklidnit v průběhu sedmi hodin a *hyperemií*²⁶ sliznice víčka a bělma za dvanáct hodin. Hnisavý výtok z oka se zastavil čtyři až pět hodin po zahájení léčby. Použili jsme čerstvou teplou moč a proplachování očí a přikládání obkladů jsme prováděli co třicet až čtyřicet minut.“

Druhý příklad. „Případ vrozeného *kataraktu*²⁷ obou očí. Pacient hladověl, pil urinu a vodu a prováděl denní masáže urinou po dobu devíti dní. Léčbu však musel přerušit, neboť se vyskytly žaludeční potíže. Šestý den bylo zaznamenáno zlepšení zraku, a dokonce samotná forma kataraktu se změnila.“

Komentář a doporučení. Armstrong ve své knize *Živá voda* píše: „V mnoha případech bylo desetidenní užívání **uriny** a hladovění dostačující k tomu, aby se blány zakrývající oči vstřebaly. Nejdelší léčba trvala dvacet osm dní.“ **K** odstranění vrozeného zákalu bylo nezbytné delší hlado-

vění i delší pití uriny, bylo nutné i déle **přikládat obklady** z odpařené uriny s medem, která byla uložena v **měděné** nádobě. Může nastat i případ, kdy **urinoterapii** lze **vyléčit glaukom**, ale chirurgický zákrok nemusí být úspěšný.

Urinoterapie a onkologická onemocnění

Urinoterapie je velmi účinná při léčbě různých nádorových onemocnění, včetně rakoviny. V méně závažných případech postačí pití uriny, přikládání obkladů (to je nutné!) na postiženou oblast nebo masáž celého těla. U těžších případů je vhodné kombinovat hladovém s urinoterapií a jílovými obklady. To všechno umožní, aby se nemocný vrátil k plnohodnotnému životu.

První příklad. „Jedné ženě byla před šesti lety odstraněna cysta na pravém vaječniku. Zanedlouho se cysta objevila i na levém vaječniku. Lékař doporučil operaci. **Zena** hladověla deset dní, čtyřikrát denně pila sedmdesát pět mililitrů čerstvé moči. Cysta se nejdříve dvakrát zmenšila, a později již nebyla zjištěna vůbec! Je to úžasné!“

Komentář a doporučení. Dopis dokázal, že po celou dobu žena měla střevní potíže. Bylo nezbytné je odstranit, neboť cysta byla jejich následkem.

Druhý příklad. „Sestra má *mastopatii*²⁸ pravého prsu. V loňském roce podstoupila dvacet čtyři ozařovacích procedur. Všechno bylo v pořádku, ale letos se opět objevil zarudlý zánět prsu. Dostala se mi do rukou vaše kniha o urinoterapii, kterou jsem sestře nabídla. Hladověla deset dní, pila urinu a prováděla masáž odpařenou urinou a dávala si obklady na prs. V průběhu druhého dne od začátku hladovění se z prsu začala vylučovat krevní plazma. To pokračovalo i po ukončení hladovění. Teplota prsu poklesla a zarudnutí pomalu mizelo. Mám obavy, že krev byla jasně červená. Co má dělat dále?“

Komentář a doporučení. Hladovění nesmí proběhnout najednou, ale na počátku je nezbytná očista. Během očisty

je doporučeno pít dvakrát až třikrát denně sto až sto padesát mililitrů uriny, na prs je vhodné přikládat urinové obklady (proceduru je možné dělat samostatně), nejlépe v podobě jílových kataplazem. Pokud během měsíce potíže neustanou, přistupte ke hladovění s příjmem uriny.

Třetí příklad. „S urinoterapií jsem se seznámil asi před rokem, kdy naši rodinu postihla tragédie. Lékaři sdělili mému otci, že má rakovinu hrtanu čtvrtého stupně. Nemoc byla v pokročilém stadiu, takže na operaci bylo již pozdě. Bylo mu doporučeno ozařování, které jsme ale zamítli. Jeden můj známý nám řekl o léčbě **urinou**. Nejdříve si ji otec ředil kompotem, potom ji zapíjel vodou a nyní, když si přečetl vaši knihu, pije urinou samotnou. Uplynul již rok a otec je stále naživu. V současné době prodělává krizi: trpí nevolností, má silný kašel a vyplivuje hleny, má horečku. Po prostudování vaší knihy jsme pochopili, že probíhá očistná krize.“

Komentář a doporučení. Na oblast hrtanu bylo potřebné přikládat ještě obklady z aktivované uriny nebo z dětské uriny (nejlépe od dítěte do pěti let), provést očistu tlustého střeva a jater. Pozitivní účinky má i kloktání odpařenou urinou (nechat moč proniknout hlouběji), ale zde by bylo potřeba změnit stravování.

Urinoterapie a nemoci z nachlazení

Pití uriny a kloktání urinou pomáhá při nemocích z nachlazení. Tuto proceduru je vhodné doplnit proplachováním nosohltanu, čímž se pročistí Highmorovy lící dutiny a čelní dutiny a rovněž sousední oblasti mozku.

První příklad. „Piji nalačno devět doušek uriny a **proplachuji** si nos. Skoro celý život mě bolelo v krku a trpěla jsem chronickým **zánětem** krčních mandlí. Nyní mohu pít dokonce studený **kefir a vodu**.“

Druhý příklad. „Nachladila **jsem** se a **měla** jsem **silný** kašel. Začala jsem užívat urinou vždy ráno a potíže **pominuly**.“

Třetí příklad. „Bolely mě uši, a dokonce jsem **sluch** ztrácela. Vytékal mi hnis a nemohla jsem dýchat nosem. Po propláchnutí uší a nosu urinou se celkový stav **znormalizoval** a bolest zmizela. Děkuji vám.“

Z příkladů je vidět, že urinoterapie pomáhá při **léčbě** potíží spojených s nachlazením.

Urinoterapie a kožní nemoci

Při kožních onemocněních se urina užívá vnitřně, to znamená, že se pije, a kromě toho je v tomto případě nezbytná očista tlustého střeva a jater. Až po této přípravě začnete urinou léčit postižená místa pokožky (potírání, obklady). Používejte všechny druhy uriny: k odstranění odumřelé pokožky je vhodná velmi stará urina (odpařená nebo běžná); k hojení ran se doporučuje dětská, aktivovaná a odpařená urina; ke změkčení pokožky používejte čerstvou, dětskou a vlastní urinou. Změňte stravování a celkový způsob života. Ujasněte si, jak nemoc vznikla, a odstraňte její příčiny.

První příklad. „Na konci loňského roku jsem onemocněla pásovým oparem. Týden jsem užívala léky, ale můj stav se nezlepšil. Začala jsem hladovět a pít moč, která však měla hořkoslanou chuť. Proto jsem užívání uriny přerušila. V průběhu nemoci jsem si několikrát denně potírala puchýřky, což zmírnilo bolesti. Potlačení bolesti tímto způsobem bylo silnější než účinky bylenných odvarů, které mi připravil **fytoterapeut**. Týden jsem hladověla a pila urinou. Zhruba po měsíci potíže zmizely i bez užívání léků.*“

Komentář. Hladovění v uvedeném případě nahradilo očistnou proceduru a přispělo k **silnějšímu** okyselení organismu, což mělo blahodárny vliv na organismus.

Druhý příklad. „Užíval jsem urinu a zbavil jsme se **herpetu** na hýždích. Toto onemocnění jsem léčil dermatologicky. Léčba byla velmi zdlouhavá a výsledky nebyly příliš pozitivní. Začal jsem se potírat starou močí, **svědění** ihned přestalo a nemoc brzy ustoupila.“

Třetí příklad. Patnáct let mě trápí lupénka a v loňském roce jsem se začal léčit hormonálními přípravky, neboť se potíže zhoršovaly. Užíval jsem osm tabletek Dexametazonu denně. Po nějaké době jsem užíval jen tři tabletky. Tehdy jsem si přečetl vaši knihu *Urinoterapie*. Léčbu jsem zahájil pitím ranní odpařené uriny. Současně jsem užíval hormony, ale už jen dvě tabletky. Nakonec se potíže zhoršily natolik, že došlo ke zkroucení kloubů a na celém těle se objevila svrabová vyrážka. Lékař mi znovu předepsal Dexametazon a znovu jsem užíval osm tabletek denně. Potom byla dávka snížena na čtyři tabletky. Můj stav se opět zhoršil. Lékař opět nařídil užívat osm tabletek a současně jsem musel podstoupit hemosorbci a plazmofórezu (očista krve a **lymfy**). Snížením dávek hormonálních léků se zdravotní stav zhoršil. **Nejraději** bych tyto léky neužíval vůbec a začal bych léčbu podle vašich očištných metod, hladovění a jiných postupů. Myslím si, že lékař, který mě léčí, už sám neví jak postupovat dále, i když to je velmi vzdělaný člověk, který se ve své dizertační práci zabýval právě lupénkou. Stručně řečeno, udělal ze mě mrzáka. Jsem přesvědčen, že bylo možné vyloučit hormonální přípravky. Je mi třicet pět let a jsem invalida v důsledku své nemoci.

Komentář a doporučení. Plakal jsem, když jsem četl tento dopis. Jak jednoduché bylo odstranění nemoci a kam to až došlo? Co dělat? Je nezbytné provést očistu celého organismu: používat klystýry, provést očistu jater s užíváním minimálních dávek hormonálních léků. Strava by měla být složena z přirozených produktů. Dále je nutné stanovit si dobu příjmu potravy. Nejlepší je ráno a v poledne bez doplňujících svačin. Po takovéto měsíční přípra-

vě je nezbytné přejít na hladovění. Vhodná je i **sauna, pít** protiové vody a z ní vše připravovat.

Urinoterapie a ukládání solí, polyartritida

Urina je vynikajícím očištným prostředkem organismu od solí a obnovuje jeho pohyblivost. Na **postižené místo** se většinou přikládají obklady z aktivované uriny a velmi staré uriny. Při působení na místo uložení solí kyselým a zásaditým prostředím zrychlíme proces vsřebávání. Kromě toho je nezbytné několikrát denně pít urinu a provést očistu tlustého střeva a jater.

Příčinou ukládání solí je metabolismus minerálních látek v játrech. Doporučuje se speciální dieta (zelenina, kaše) a veškeré pokrmy je nezbytné připravovat z **protiové** vody. Vhodná je návštěva sauny nebo si připravit horké koupele a ihned po těchto procedurách se postižené místo musí namazat olejem (olivovým) nebo rozpuštěným máslem.

První příklad. „Bylo mi dvacet osm let a rok po událostech v Černobylu jsem onemocněla polyartritidou. V té době jsem otěhotněla. Několik let jsem bojovala s polyartritidou tak, že jsem si přikládala obklady. I po roce jsem klouby dolních končetin měla zanícené a objevovaly se na nich modravé otoky. Stejný proces probíhal i na prstech rukou. Činnost jater nebyla rovněž v pořádku. V roce 1990 jsem **zahájila** hladovění podle P Bragga, to znamená dvacet čtyři hodin **jednou** týdně. V roce 1991 jsem zahájila očištnou kúru podle N. Semjonové. Spojila jsem očistu jater s intenzivním hladověním (během jednoho a půl měsíce jsem hladověla přibližně dva týdny); provedla jsem tři očisty v rozmezí tří až čtyř týdnů. Po provedení první očisty jater zmizely otoky na prstech rukou, ale klouby mě stále bolely. Zhubla jsem asi deset kilogramů. Cítila

Urinoterapie a nemoci ženských orgánů

Nemoci ženských orgánů v podstatě představují nedodržení základních pravidel, zejména včasného vyprázdnění. Zácpa působí ženám mnoho nepříjemností a je výsledkem nesprávného stravování. Obsah tlustého střeva se stále více hromadí, hnije a otravuje sousední orgány a krev celého organismu. Tím dochází k zánětům orgánů dotýkajících se tlustého střeva a vznikají různé ženské nemoci. **Urina** je vynikajícím lékem na tyto potíže.

Nejdříve je nezbytné očistit tlusté střevo a játra. Teprve potom pijte jednou denně padesát až sto mililitrů vlastní uriny; urinou je možné provádět i obstríky, zavést tampon namočený v urině (na počátku používejte čerstvou vlastní nebo dětskou urinu, potom aktivovanou urinu). Velmi vhodné jsou sedací koupele s přidáním půl až jednoho litru moči. Na noc se doporučuje zavedení tamponu namočeného v různých druzích uriny.

Dojde-li k narušení menstruačního cyklu nebo k jiným hormonálním potížím, pijte třikrát až čtyřikrát denně sto až sto padesát mililitrů uriny a celé tělo si potírejte aktivovanou urinou. U vážnějších případů je potřeba změnit stravování a potom ráno vypít nalačno padesát gramů aktivované uriny. Uvedené procedury přispějí k harmonizaci hormonálních poruch a zbavení se nepříjemností.

První příklad. Pacientka I., dvacet let, vdaná, má dítě. Trpěla zánětem vaječníků a došlo k erozi děložního čípku. Výsledky analýz nebyly dobré. V průběhu čtrnácti dní si zaváděla na noc tampony s vlastní močí a ráno prováděla urinové obstríky. Další vyšetření po ukončení těchto procedur ukázaly, že se vaječníky uzdravují a zánět prakticky zmizel. Eroze děložního čípku také ustoupila.

Komentář. Vlastní moč je vynikajícím prostředkem sloužícím k prevenci ženských nemocí. *Za prvé* urina

jsem se však **mnohem** lépe, ale pobolívala mě oblast jater a po jídle se mi zanítily klouby. Kromě toho se mi narušila menstruace. Pochopila jsem, že hladovění bylo pro organismus velkým stresem. Příčinou byl zánět děložního čípku před dvěma lety.

Z vyprávění jsem se dověděla o úspěšné léčbě urinou a začala jsem jednou denně pít sto padesát až dvě stě mililitrů uriny a hladověla jsem třicet šest hodin jednou týdně, přičemž jsem pila moč vždy ráno asi hodinu až hodinu a půl před jídlem. Během hladovění jsem pila vodu. Po týdnu jsem pocítila žaludeční potíže, které trvaly dva týdny. Dodatečně se mi v noci zcela samovolně očistila játra a obnovil se mi menstruační cyklus. Změna proběhla v průběhu tří týdnů po zahájení **urinoterapie** a po roční absenci menstruace. Upravila se mi tělesná hmotnost. Během dalších dvou týdnů zmizely zcela otoky kloubů horních i dolních končetin. Po sedmi týdnech se menstruace zcela upravila a o týden později odezněly i bolesti kloubů. Činnost jater a žaludku se uklidnila natolik, že jsem na Velikonoce mohla sníst **větší** množství tukového pečiva."

Komentář a doporučení. Velkou chybou v tomto případě bylo nesprávné stravování. Tukové pečivo, chléb a jiné podobné pokrmy obsahují mnoho sloučenin vápníku, který organismus nestráví, a proto se začíná ukládat v kloubech, **jaterních** průchodech a jiných částech těla. Pokud člověk nepřejde na kaše z celozrnných potravin a nebude konzumovat celozmý chléb, nemoc se vrátí znovu.

Druhý příklad. „V roce 1979 si moje matka vyléčila ostruhy na nohou. Na noc si přikládala **urinové** obklady, do ponožek si vkládala svazečky přesličky a tak chodila celý den. Během tří letních měsíců ostruhy zmizely."

Komentář. Je to názorný příklad zvýšení alkalické hladiny pomocí přesličky a **okyselení** pomocí uriny.

normalizuje kyselé prostředí, přispívá k likvidaci parazitů a má i jiné účinky; **za druhé** působí proti bolestem; **za třetí** může účinkovat jako antikoncepční prostředek.

Druhý příklad. „Dcera se provdala a dlouho nemohla mít děti. Jednou se s manželem ocitla v podmínkách, kde se nemohla omývat urinou. Potom brzy otěhotněla.“

Komentář a doporučení. Obstrukce močí se obvykle provádějí po pohlavním styku, proto je potřeba, aby urina byla připravena předem. Kyselé prostředí paralyzuje spermatozoidy.

Nachlazení ženských pohlavních orgánů je možné také léčit urinou, nejlépe čerstvou nebo mírně zahřátou, **neboť** urina má vlastní horké vlastnosti. Urina smíchaná s jinými látkami dodatečně posiluje léčivé účinky.

Nyní se podíváme na otázku neplodnosti žen. Jak může pomoci urina?

Jestliže je neplodnost výsledkem onemocnění pohlavní oblasti, obstrukce, očista tlustého střeva a zavádění tamponů mohou **zharmonizovat** činnost pohlavních orgánů. Jestliže je způsobena narušením hormonální regulace nebo nedostatečným vyvinutím ženských pohlavních orgánů, doporučují se masáže celého těla pomocí uriny, pití uriny nebo sedací koupele. Urina upraví hormonální regulaci a pomůže, aby těhotenství proběhlo v pořádku. Ke stimulaci porodní funkce je ve vážnějších případech vhodné hladovění po dobu dvou až čtyř týdnů za současného užívání uriny.

U některých žen proběhne početí zcela bez problémů, ale velmi brzy dojde k samovolnému potratu. V takovémto případě je potřeba provést očistu celého organismu. Vhodná je i masáž celého těla, prováděná několikrát denně s použitím aktivovaných druhů močí, a nalačno pravidelná konzumace **naklíčené** pšenice nebo chleba připraveného z této pšenice. Před početím hodně sportujte, běhejte a sprchujte se střídavě teplou a studenou vodou. Během těhotenství pijte padesát až sto mililitrů uriny jednou denně.

Vlastní urina aktivovaná chladem je vynikajícím stimulačním prostředkem (zachycená urina se uchovává na tmavém a chladném místě při teplotě dva až čtyři **stupně** Celsia po dobu čtyř až pěti dní). Nejlepším **způsobem** jejího použití je potírání pokožky nebo provádějte masáž touto urinou po dobu jednoho týdne a sami se přesvědčíte o jejích účincích.

Urinoterapie a plicní onemocnění

Podle ájurvedy a *Čžud-ši* jsou všechny problémy diafragmy způsobeny nadměrným hromaděním hlenů, to znamená aktivací dóši kapha. Urina má opačné vlastnosti než jsou chladiivé účinky slizu. Velmi dobře ředí hleny v místech, kde se hromadí, a přispívá k jejich vylučování. Tím má uzdravující účinky. Doplňme ještě léčbu nozodami, její účinky proti otokům a každý může pochopit, že urinoterapie, hladovění a tepelné procedury jsou nejsilnějšími léčivými prostředky.

Nejlepší způsob užívání uriny při uvedených potížích je následující: a) vnitřní užívání uriny (nejlépe dětská, nasycená imunitními částicemi) dvakrát až třikrát denně, dávka sto mililitrů; b) zábaly hrudníku vlněnou látkou namočenou v aktivované urine, obklad nechejte působit jednu až dvě hodiny, aby se nemocný jedinec dobře vypotil a aby proběhlo vyloučení nečistot z organismu přes pokožku, aby se dobře zředily hleny a následně se vyloučily; c) hladovění s příjmem uriny (délka hladovění závisí na zdravotním stavu).

První příklad. Děvčátko ve věku rok a pul mělo pleuritidu („deset žeber ve vodě“). Půlroční léčení nepřineslo žádné výsledky. Když její babička viděla, že si lékaři nevědí rady, vzala ji domů a začala ji léčit svými prostředky: třikrát denně ji podávala teplou čerstvou minu (vypila vždy tolik, kolik mohla). Nevypité množství použila jako obklady (na oblast žeber).

Komentář a doporučení. Pleuritida, která vznikla u dítěte v lakovém věku, je výsledkem nesprávné stravy s vysokým obsahem škrobu. Škrobovité hleny se vylučují jako nosní hleny a hleny z ústní dutiny, to znamená sekret vylučovaný horní částí těla. To je příčina vzniku vody. Moč účinkovala na zbytek vody jako močopudný prostředek. Oblady přikládáné na oblast žebor působily jako zahřívací přípravek, čímž se organizmus dítěte brzy znormalizoval.

Druhý příklad. Pacient A. E., věk třicet sedm let, odvelen z vojenské služby na lodi, od čtrnácti let trpí astmatem. Služba na moři zapříčinila zhoršení jeho stavu. Za noc až čtyřikrát vstával, aby se mohl nadýchat pomocí inhalátoru. Po dobu tří měsíců užíval asi jeden a půl až dva litry moči denně, dvakrát držel hladovku, jednou třicet šest hodin a jednou čtyřicet hodin, v jejímž průběhu pil jenom moč. Stav se zlepšil natolik, že inhalátor již vůbec nepotřeboval.

Komentář a doporučení. K bronchiálnímu astmatu jsou náchylní lidé s tělesnou konstitucí slizu. Proto není nic divného na tom, že u pacienta A. E. se astma objevilo již ve čtrnácti letech. Vlažné podnebí přispívá ke zvýšené tvorbě hlenů v organizmu, proto služba u námořnictva zapříčinila zhoršení jeho zdraví. V některých případech stačí, když lidé s astmatem změní klimatické podmínky. V suchém stepním klimatu se jejich stav může brzy upravit. Moderní léčba astmatu začíná většinou „neškodnými“ aerosoly a končí hormonálními léky nebo jinými závažnějšími přípravky, jejichž účinky se z člověka stává invalida bez jakékoli naděje do budoucna. Urina díky svým spalujícím vlastnostem vysušuje organizmus, čistí jej, což ve spojení s hladovkou a příjmem uriny na určitou dobu vede k uzdravení.

Aby léčba bronchiálního astmatu byla účinná, je nezbytné okyselit vnitřní prostředí organizmu. Tuto podmínku splňuje hladovění za současného příjmu uriny, dále

přikládání obkladů z vlněné látky namočené v aktivované urině na hrudník. Po ukončení hladovění je doporučeno pobývat v suchém a teplém klimatu, jíst sušené ovoce, celozrnný chléb v sušené podobě a dušenou zeleninou bez tuku.

Urinoterapie a pohlavní nemoci

Armstrong popisuje případ vyléčení mladého muže, který trpěl syfilidou. „Uvedenou nemocí se nakazil ve Francii a do té doby trpěl lupénkou. Na počátku se začal léčit hladovkou, aby nemoc potlačil. Druhý den hladovky se jeho zdravotní stav zhoršil. Během hladovky pil vodu, ale začal užívat i vlastní urinu (vnitřně i zevně). Výsledky byly uspokojivé. Desátý den zmizely symptomy základního onemocnění a za týden se vyléčila i lupénka. Následně zjistil, že se mu zlepšil zrak, čich, sluch a chuť.“

Komentář. Jak vyplývá z popisu, účinkem nozod nevydržela ani syfilida. To v praxi potvrdily také výzkumy B. V. Bolotova, který tvrdí, že v organizmu člověka mohou za příznivých podmínek (změna vnitřního prostředí, v němž probíhají hnilobné procesy) parazitovat mikroorganismy rostlinného původu. Medikamentózní léčba je bez normalizace vnitřního prostředí naprosto zbytečná a narušuje celkovou činnost organizmu.

Armstrong popisuje ještě další případ onemocnění, a to zánět varlete. Tato nemoc vzniká při úrazech, kapavce nebo při jiném infekčním onemocnění, kdy prostředí organizmu je již připraveno a chybí pouze stimulační faktor, hnisavá infekce. Dále vše probíhá podle předloženého schématu, to znamená zánět, otok, bolesti, hnisání a jiné projevy.

Tyto nepříjemné projevy lze přerušit hladověním, urinoterapií (vnitřní i zevní užívání). Léčbu je nutné provádět tak dlouho, až nádor zmizí a normalizuje se celková činnost. Uvedený případ léčby, který popsal Armstrong, si vyžádal dvacet šest dní.

Urinoterapie a špatně se hojící rány, pohmožděniny, popáleniny, kousnutí a jiné potíže

V méně závažných případech se doporučuje pít urinou jednou denně ráno, dále provádět masáže a na postiženou oblast přikládat obklady z aktivované uriny. Okyselení zasažené části těla nebo celého organismu přispívá k uzdravení.

Přestože se rány hojí lépe během dne, léčba urinovými obklady se přesouvá na noc. Rozložením jednotlivých procedur na celý den je efekt uzdravení mnohem výraznější.

V dávné minulosti se směs uriny a popela používala k léčbě ran a popálenin. V závažnějších případech je potřeba zařadit i hladovění.

První příklad (z Armstrongovy knihy). „Asi před dvěma lety lékař trval u pacientky na amputaci nohy. Nemocná žena se léčila, ale její zdraví se zhoršovalo. Měla zácpy, hemoroidy, ekzémy, chudokrevnost, trpěla nespavostí, depresi, bolela ji dutina ústní, jazyk, v koutcích rtů měla praskliny a na nohou se jí objevovaly stále větší úseky zasažené gangrénou (sněť). Po duševní stránce byla tato žena velmi silná, takže jsem ji bez problémů přesvědčil o užívání uriny. Doporučil jsem jí vypít celé množství uriny a asi jeden a půl litru vody denně. Za čtyři týdny nezůstaly po gangréně žádné stopy a tato místa již pokrývaly nové vrstvy kůže. Nemocná noha, která byla dvakrát silnější než zdravá noha, se znormalizovala. První týden po ukončení hladovění jsem pacientce doporučil přísnou dietu: hroznové víno, banány a syrová rajčata (všechno jen v malém množství), druhý týden jsem zařadil čerstvé (nepasterizované) mléko a třetí týden už mohla jíst normální stravu.“

Komentář a doporučení. Zácpy znečistily celý organismus a vnitřní prostředí organismu bylo zasaženo hnilob-

nými procesy. To bylo příčinou **chudokrevnosti** a ekzémů. Zvláště intenzivně probíhaly hnilobné procesy v **tlustém** střevě, což mělo za následek deprese a nemoci ústní dutiny. Léčbu bylo vhodné zahájit klystýry, tím by se znormalizovala činnost tlustého střeva a došlo by k celkové detoxikaci organismu, dále pokračovat potíráním těla aktivovanou urinou a jejím pitím dvakrát denně. Hladovění je pak dobré zařadit týden po takovéto **přípravné** očištění, protože jen tak je bude možné snadněji překonat. Po ukončení hladovění je vhodná čerstvá mrkvová šťáva, bylinné odvary s medem připravené z protiové vody a naklíčená pšenice. Později doporučuji postupně přecházet na zeleninu (v zimě dušenou), ovoce (podle sezony), kaše z celozrnných produktů, chléb z naklíčené pšenice.

Zvláštní význam má pití vody, které doporučil Armstrong. V průběhu hladovění se množství uriny snižuje, proto je i více koncentrovaná. Jestliže člověk bude přijímat více vody (protiové), koncentrace uriny nebude tak vysoká a navíc se celý organismus dobře propláchně a očistí.

Druhý příklad (z knihy A. N. Maslennikova, v níž vypráví, jak si sám vyléčil *pištěl*⁹⁾). „Zjistil jsem, že mám absces, který se objevil blízko vnitřní dutiny jednoho z orgánů. Báł jsem se, že se dutina protrhne. Postižené místo jsem potíral urinovým olejem. Za dvacet čtyři hodin k protržení přece jen došlo. Absces se uvolnil, otevřel se a vyloučil se jeho obsah. Vedle se však objevil druhý absces. Pochopil jsem, že „vnitřní lékař“ je moudřejší než dilatantské lékařské poznatky, proto jsem se omezil na potírání nového abscesu urinovým olejem. Brzy nato se uvolnil i druhý absces a vyloučil se jeho obsah. Po jeho uvolnění se však objevila pištěl. Opatrným hmatem jsem zjistil, že je dosti hluboká. Vzpomněl jsem si na svoji první pištěl, paroproktitidu. Věděl jsem, že mi nezbyvá nic jiného než pokračovat ve své léčbě. Připravil jsem si čerstvý urinový olej. Aby byl co nejvíce sterilní, připravil jsem jej ve vodní

Uzni Olejem jsem *naplnil pištěl* Proceduru jsem prováděl **každý** den. Po deseti dnech se na postiženém místě objevil* zdravá tkáň, nebyla ucpaná a v ničem se **nelišila** od okolních zdravých tkání."

Komentář. Urinový olej je jedna z variant odpařené uriny. **Urina** odpařená na jednu čtvrtinu svého původního množství je nejlepším hojivým prostředkem. Pištěl vzniká při celkovém hnilobném stavu organismu. Tento stav je zpravidla příčinou našeho nesprávného stravování. Operace je v takovýchto případech zcela zbytečná. Vznik druhého abscesu je důkazem toho, že nedošlo ke změně starého způsobu života. Odpařená urina přispěla k lokálnímu okyselení místa, kde probíhal hnilobný proces, což vedlo k rychlému obnovení tkáně a k úplnému uzdravení.

Třetí příklad (z knihy A. N. Maslennikova). „**Pohmoždila jsem** si oblast jater (pád z koně). Celý měsíc jsem pila moč. Lékaři se podivili, že jsem se vyléčila, protože pádem se játra podle jejich slov roztránila."

Komentář. Urina se nejdříve vstřebává přes žaludek a střešní trakt a potom ihned přechází do jater. Vyléčení je v první řadě spojeno s tím, že urina jako tekutina nasycená gravitační energií organismu přispěla k rychlému spojení porušeného orgánu. Kyselé vlastnosti uriny ovlivňují biosyntézu a soli a ostatní látky rozpuštěné v urině fungovaly jako cement, který všechno velmi rychle spojil.

Čtvrtý příklad. „Odpařenou urinou jsem si za den a půl vyléčila popáleninu na ruce (od hřbetu ruky až k loktu na vnitřní straně). Místo puchýře a hnisající rány se vytvořila tmavě červená blána. Příkládala jsem si obklady z uriny a měla jsem je celý den i noc. Potom jsem postižené místo potírala. Rána mě přestala bolet a zmizel i otok."

F. S. Chanena ve své práci *Specifické mukopolysacharidy pro léčbu některých infekčních onemocnění* popisuje případ vyléčení klíšřové encefalitidy. Nemocné ženě byly co dvě hodiny zaváděny dávky její vlastní sterilované uriny po dvou mililitrech. „Už po druhé dávce teplota klesla

a večer byla již třicet sedm stupňů Celsia. Další **den klesla** ještě níže na třicet šest celých a sedm desetin **stupně Cel-**sia. Žena velmi rychle nabyla vědomí. Během dvaceti čtyř hodin začaly slábnout i další symptomy nemoci: bolesti hlavy zmizely, zmírnila se i bolest svalů a kloubů a proběhly i jiné pozitivní projevy. Třetí den lékaři konstatovali, že pacientka je zdravá."

Komentář. Urina účinkuje přes pokožku po třech vteřinách po použití a během dvou až tří minut se jí může na rozdíl od běžné masáže vstřebat až dvacet mililitrů. K rychlejšímu snížení teploty je vhodné používat **obklady** z uriny na **pulzní body**.

Pátý příklad (z knihy A. N. Maslennikova). „Jedna žena z Irkutska vyprávěla, že když pracovala jako učitelka v mateřské škole, objevil se u dětí její skupiny svrab. Nakazily se všechny děti včetně jí samotné a její dcery, která také patřila k její skupině. Vzpomněla si na urinoterapii a zkusila nejdříve vyléčit sebe, potom svoji dceru. Jakmile se přesvědčila o účinnosti a neškodnosti této metody, vyléčila celou skupinu dětí (potírala postižená místa vatou namočenou v moči)."

Komentář. V takovýchto případech je mnohem účinnější aktivovaná urina nebo velmi stará urina.

Šestý příklad (z knihy A. N. Maslennikova). „Ve Feodosiji mám přítele, medika. Jednou na jaře pobýval v okolí Kyjeva. Místo nebylo daleko ani blízko od Černobyli. Najednou mu začaly po chomáčcích padat vlasy. Začal se léčit: na noc si hlavu umýval svou močí, příkládal si obklad, **vtíral** si starou (odstavenou) moč do pokožky hlavy, celý měsíc pil svoji vlastní moč. Jaký byl výsledek? Krev si tímto způsobem očistil od zbytků radioaktivního záření. Potom mu narostla hustá kštice vlasů.

Vyprávěl mi ještě jeden příběh ze stejné oblasti. Dívka, která žila nedaleko Černobyli, byla ozářena. Vyšetření ukázalo, že dostala rakovinu krve, jejíž složení však normalizovala pitím moči. Již z dřívější doby věděla o urino-

terapii a používala ji k léčbě rakoviny hrtanu s metastázami ještě před událostmi v Černobyli."

Komentář. Urina přispívající ke zpevnění holografického těla vytlačila z organismu radioaktivní záření. V prvním případě došlo k ozáření, které bylo zakódováno v tekutinách organismu postiženého člověka. Při zavedení uriny dovnitř organismu (ústí, přes kůži) došlo díky interferenci ke vzájemnému potlačení následků radiace. Následky, které se projevily padáním vlasů, byly ovlivněny biologicky aktivními látkami, obsaženými v odstáté urině.

Ve druhém případě jsou sklony ke vzniku rakoviny u dívky zapříčiněny stravováním. Urinoterapií sice odstranila základ rakoviny, ale po jejím vyléčení pokračovala dále v příjmu patologické potravy. Události v Černobyli byly jen spouštěčem, který vyvolal nové onemocnění. Proto je potřeba upravit stravování, zabránit zvýšení alkalické hladiny organismu a v rámci prevence pít ranní moč.

Urina jako kosmetický prostředek

V předcházejících kapitolách jsem již hovořil o tom, že urina zlepšuje stav pokožky a vlasů. Díky rozpustným vlastnostem močoviny a amoniaku je ji možné použít místo mýdla k odstranění viditelné špíny. Uvedu vám několik příkladů svědčících o pozitivních vlastnostech uriny jako kosmetického prostředku.

V knize A. N. Maslennikova je uvedeno: „Nečistěte s₁ večer pleť pleťovým mlékem nebo krémem, ale čerstvou močí. Nejdříve se kouskem vaty namočené v moči odličte a odstraňte nečistoty a podruhé si opláchněte pleť močí a nechte bez osušení působit asi třicet až čtyřicet minut. Potom se omyjte vlažnou vodou. Některé ženy si během této půlhodiny neustále svlažují pleť a provádějí přitom jemnou masáž. Kůže je hladká, znormalizuje se vylučování tuku a není potřeba nanášet krém. Výsledkem těchto procedur je zlepšení barvy pleti, která získá přirozený rumenec."

Ze své zkušenosti vím, že použití aktivované moči zlepšuje vzhled pokožky, že urina vyživuje organismus a předá mu velké množství energie. Při odpařování uriny se koncentrují soli a struktura vody je přirozená pro zdravý a silný organismus. V aktivované chlazené urině se uchovávají všechny hormony a dodatečně vznikají biologicky aktivní látky. Vynikající kosmetický účinek má dětská urina, zejména dítěte do deseti let. Tato moč obsahuje program vývoje a předá vám jej, Čímž se stimuluje nejen pokožka, ale také celý organismus.

První příklad. „Trpěl jsem od dospívání akné, což mě velmi ponižovalo. Používal jsem různé krémy, ale ty jen zhoršily celkový stav. Když jsem si začal poprvé přikládat obklady z moči, vřidky se ještě více rozmnožily, proto jsem tento způsob léčby zrušil. Po týdnu se však začaly ztrácet, a proto jsem metodu urinoterapie začal znovu, ale moč jsem začal pít. V průběhu dvou týdnů se pleť vyčistila a všechny vřidky zmizely!"

Komentář a doporučení. Když jsem si přečetl tento dopis, podivil jsem se, jak tento člověk trpěl, utrácel peníze za léky, a přitom zdroj živé vody měl stále u sebe. Jakmile začal pít tuto zázračnou tekutinu, všechno se znormalizovalo i bez drahých krémů. Chtěl bych ještě doplnit, že je potřeba změnit stravu. Vřidky jsou příznakem toho, že váš organismus je přesycen potravou s vysokým obsahem škrobů a bílkovin, že vaše krev je znečištěna a tyto nečistoty se dostávají ven skrze kůži. V zásadě jste již nemocní a vřidky jsou jen prvním symptomem nemoci.

Urinoterapie ve spojení s hladověním zajistí nejen účinnou detoxikaci organismu a stimulaci ochablých sil, ale také přispívá k regeneraci organismu. V této souvislosti si uvedeme několik případů, které popsal Armstrong. Píše o šedesátiletém pacientovi, který trpěl několika závažnými onemocněními a jemuž vypadly mu kromě toho všechny šedivé vlasy. Během léčby mu nejen narostly nové, bohaté vlasy, ale během druhé léčebné procedury, kdy mu lékaři vtírali do pokožky hlavy urinou, se mu obnovila i barva vla-

sů. Chtěl bych poznamenat, že mě mnozí lidé informovali o tom, že se jim podařilo odstranit pleš a obnovit původní barvu vlasů tím, že si každý den masírovali pokožku hlavy **urinou**.

Komentář. Stará moc působí na kořínky vlasů biologicky aktivními látkami, které se v ní vytvářejí během procesu odumírání, dále působí silný amoniak, který dodatečně stimuluje pokožku hlavy. Stará, rozkládající se, **zapáchající**, kalná urina patří svou podstatou k jin. Jestliže se **urina** nanese na oblast hlavy, stimulují se procesy jin včetně růstu vlasů.

Je potřeba pravidelně vtírat urinou do pokožky hlavy nebo přikládat urinové obklady během první a třetí fáze lunárního cyklu, kdy organizmus táhne všechno dovnitř a stlačuje se. Při padání vlasů se moč užívá vnitřně a zevně na pokožku hlavy, čímž jsou vlasy lesklejší, pevnější a netvoří se lupy. Při potírání pokožky (i při obkladech) urinou je možné dodatečně používat řepkový olej.

K dezinfekci pleti po holení ji potírám vlastní urinou, která je v tomto případě nejlepším kosmetickým přípravkem. Když jsem očistil organizmus a změnil jsem stravování, moč se přeměnila na aromatickou tekutinu a připomínala drahé vonné přípravky. Tuto příjemnou vůni je možné bez problémů vdechovat a mít z ní požitky jako z parfému. Ze své vlastní zkušenosti vím, že moč může být skutečně *amritem*³⁰, to znamená vonnou a léčivou tekutinou.

Urinoterapie a omlazení organismu

Mnozí lidé úspěšně praktikují urinoterapii proto, aby zvýšili životní tonus. Následující informace jsou určeny těm, kteří chtějí pozastavit stáří a chtějí být zase mladí. Jako úvod k této části by mohla posloužit následující epizoda.

„**Kolik** myslíte, že je mi let?“ zeptal se jeden farmář v rozhovoru s kolemjdoucím. „Asi tak padesát.“ Farmář **spokojeně** řekl: „Už je to osm křížků a za všechno děkuji, **promiňte** mí, moči.“ Tímto farmářem byl John Armstrong.

První příklad. „**Vynikajícím** způsobem účinkuje **urina** odpařená na jednu čtvrtinu svého původního objemu v podobě obkladů na chodidla nohou. Necítím nohy (mám šedesát tři let a intenzivně pracuji na své chatě), mám pocit lehkosti a mnoho energie. Poprvé v životě mě po plombování rozbolel zub, celou noc jsem se trápila, užila jsem analgen (neužívám žádné léky). Třetí den mi otekla tvář. Přiložila jsem obklad z odpařené uriny a otok zmizel **během** jednoho dne.“

Druhý příklad. „Jsem už šest let v důchodu. Měl jsem hepatitidu, zápal plic (několikrát), trpěl jsem chronickou bronchitidou, erozemi žaludku a **dvanáctníku**, měl jsem časté zácpy s násilným vylučováním výkalů, hypertonií a poruchu srdeční činnosti. Začal jsem užívat odpařenou urinou a klystýry po defekaci podle doktora Wolкера. Z **tlustého** střeva se vylučovaly různé škodlivé látky. Rozhodla jsem se, že urinou odpařím na jednu čtvrtinu původního objemu a budu používat mikroklystýry. Po použití prvního mikroklystýru se začaly vylučovat hleny s výkaly, po použití třetího mikroklystýru se vylučovaly hlenovité chuchvalce. Stolice se znormalizovala. Chtěl bych znovu připomenout, že mikroklystýry s odpařenou urinou jsou nejlepším přirozeným prostředkem k očištění **tlustého** střeva.“

Vnitřním užíváním uriny (jednou denně) se při odkašlání vylučovaly a vylučují hleny stejně jako z nosu. Zdravotní stav se výrazně zlepšil. Barva pleti byla růžová, zlepšilo se dýchání (dříve se objevovala dýchavičnost), cítím se svěží a vytrvalý.“

Třetí příklad. „Můj děda se dožil sto dvaceti čtyř let. Tragicky zahynul při pádu stromu v lese. Otec mi vyprávěl, že děda, pokud se necítil dobře, užíval moč a v létě i v zimě se umýval studenou vodou.“

Komentář. Vhodnější je kontrastní sprcha, to znamená teplá voda, vlažná voda, teplá voda, velmi studená voda, vždy dvě až pět vteřin.

ZÁVĚR

Mnoho nemocí lze léčit **urinou**. Seznámili jste se s **mechanismem** účinků uriny. Nyní si můžete sami vybrat léčebný způsob pro dané onemocnění. Pokud si nejste úplně jistí, přečtěte si, jak správně zahájit urinoterapii, a postupujte pomalu.

Někteří z vás se mohou zeptat, co si o urinoterapii myslí lékař. Mnoho lékařů mi sděluje své názory na moje knihy. Uvádím jen některé z nich.

„Děkuji vám za cennou knihu, kterou jsem měl možnost získat, prostudovat si ji a začít používat v praxi. Jsem internista a mám desetiletou praxi. V posledních letech se stále více přikláním k léčení pacientů netradičními formami. Na vaše přání se chci s vámi podělit o výsledky, kterých jsem dosáhl při použití těchto metodik.

Pacientka P, čtyřicet pět let. V lednu byla hospitalizována na infekčním oddělení s diagnózou Botkinova choroba. Léčila se třicet dní. V dubnu se již podruhé zopakovala žloutenka, znovu musela být umístěna na infekčním oddělení, kde se podrobila podrobnému léčení, a s diagnózou mechanická žloutenka byla přeložena na chirurgické oddělení. Při laparoskopickém vyšetření byla zjištěna rakovina hlavy slinivky břišní čtvrtého stupně. Byla propuštěna domů.

Žena hladověla deset dní, pila urinou a prováděla urinové masáže. Ukončení hladovky probíhalo dva týdny. Doposud nejí maso a jen v nepatrném množství konzumuje mléčné výrobky. Měla sklony spíše k solené a ostřejší stravě. Tři týdny po ukončení hladovění byla provedena analýza (vše bylo v normě) a mohla se vrátit do práce. Cítili se velmi dobře.

Chtěl bych ještě poznamenat, že pokud **nemocný věří** dané metodě, léčba bude úspěšná, v opačném případě se pozitivního výsledku nedočká."

„Seznámil jsem se s vaší **knihou** *Urinoterapie, starodávné metody, teorie a praxe*. S mnoha vašimi myšlenkami (včetně mechanismů účinku *nápoje bohu*) se ztotožňuji.

Jsem internista a mám jen počáteční zkušenosti s aplikací léčebného hladovění a urinoterapie v našem **malém** městě. Tři roky se zabývám odlehčovací a dietologickou léčbou (prvním pacientem jsem byl já sám, kdy jsem **tuto** léčbu použil jako preventivní prostředek). Před třemi roky jsem ukončil specializaci v oblasti odlehčovací a **dietologické** léčby u profesora Nikolajeva. V průběhu roku používám urinou. Za tuto dobu jsem ambulantně i v nemocnici léčil asi sto nemocných. Mám dojem, že nejlepšími nosologickými formami jsou: všechna alergická onemocnění, různé typy bronchiálního astmatu, akutní pneumonie a vlhký zánět pohrudnice (pleuritis exsudativa). Dobrých výsledků jsem dosáhl při léčbě pacientů s chronickými enterokolikami, bronchitidou a pankreatitidou. Z jednotlivých vyšetření vyplývají dobré účinky při léčbě chronické pyelonefritidy, velmi dobře se léčí revmatoidní artritidy prvního stupně, přičemž u nemocných druhého a třetího stupně jsou zaznamenány slabé pozitivní posuny. Existuje ještě jedna skupina nemocí, které lze velmi dobře léčit urinou, a to jsou kožní choroby (ekzémy, neurodermitida), dále otylost a metabolické polyartritidy.

Všichni pacienti u mne procházejí přípravou, to znamená, konzumují dělenou stravu, zaměřenou spíše na vegetariánství, někteří jedinci přecházejí na syrovou **stravu**..."

POZNAMKY

¹ *Hypoxie* znamená nedostatek kyslíku v buňkách, tkáních, orgánech či celém organismu. Výrazně narušuje látkovou výměnu a získávání energie a vede k těžkému poškození orgánů a jejich funkcí - pozn. překl.

² *Fluorescence* je světelné vyzařování, které vzniká druhotně v průběhu ozařování určité sloučeniny. Je základem některých vyšetřovacích metod. Jeho podstatou jsou energetické přechody elektronů vyvolané ozářením - pozn. překl.

³ *Perikard* (pericardium) neboli *osrdečník* je obal, v němž je uloženo srdce. Má dvě vrstvy, epikard, který přímo přiléhá na srdeční sval, a zevní list (perikard v užším slova smyslu). Mezi oběma je nepatrná štěrbin, která se však za některých chorobných stavů může zvětšit a naplnit tekutinou - pozn. překl.

⁴ *Tonzilitida* je zánět krčních mandlí - pozn. překl.

⁵ *Faryngitida* je zánět hltanu. Většinou je součástí zánětu horních cest dýchacích. Projevuje se bolestivostí v hrdle a zarudnutím hlenových povlaků. Existují i chronické formy - pozn. překl.

⁶ *Pneumonie* je zápal (zánět) plic, při němž je postižen větší úsek plic. Plicní sklípky v postiženém laloku jsou vyplněny zánětlivou tekutinou a příslušná část plic je dočasně vyřazená z dýchání - pozn. překl.

⁷ *Aneurysma* je výduť, což je trvalé vyklenutí stěny tepny nebo srdce - pozn. překl.

⁸ *Polyp* je zřetelné vyklenutí sliznice stopkatého nebo **přisedlého** (sesilního) charakteru. Nejčastěji je způsoben zánětem nebo nádorem. Posouzení původu a charakteru polypu je nejlépe možné jeho histologickým vyšetřením - pozn. překl.

Appendicitida je zánět červovitého přívěsku, **zánět** slepého střeva. Nejčastěji se objevuje jako náhlá **zánětlivá** příhoda břišní - pozn. překl.

¹⁰ *Uremie* (uremický syndrom) je závažný stav vznikající v důsledku těžké poruchy funkce ledvin. Přesný mechanismus vzniku uremie není jasný, jde zřejmě o kombinaci zadržetí některých toxinů (produktů **metabolizmu** bílkovin a aminokyselin s toxickým působením na mozek a poruchou vodní a elektrolytové rovnováhy) se selháváním dalších funkcí ledvin - pozn. překl.

¹¹ *Pleuritida* je zánět pohrudnice. Je způsobena některými viry. Rozlišuje se jako suchý zánět, kdy není přítomna v pohrudniční dutině tekutina, a jako vlhký zánět (*pleuritis exsudativá*) s tvorbou výpotku - pozn. překl.

¹² *Hemoglobinurie* je přítomnost hemoglobinu v moči v důsledku nadměrné hemolýzy. Rozsáhlejší **hemoglobiurie** může poškodit ledviny - pozn. překl.

¹³ *Parahormon* je produkt normálního metabolismu vznikající bez specifického účelu, působící jako hormon, který ovlivňuje funkci některého vzdálenějšího orgánu (například působení CO₂ na regulaci dýchání) - pozn. překl.

¹⁴ *Nozoda* - v homeopatii lék připravený z materiálu vztahujícího se k určité chorobě (hnis. exprimat z tonzil, sputum a jiné prostředky), který se po zředění používá k léčbě této choroby. Může mít i charakter očkování - pozn. překl.

¹⁵ *Gangréna* je sněť, nekróza tkáně, druhotně změněná působením zevních faktorů (vysycháním, hnilobou, působením některých bakterií) - pozn. překl.

¹⁶ *Hepatitida* je zánět jater. Může být způsoben řadou mikroorganismů, někdy je součástí celkových onemocnění - pozn. překl.

¹⁷ *Stomatitida* je zánět sliznice dutiny ústní. Postižena je celá sliznice nebo jen její určitá část. Příčinou jsou bakterie, herpetické viry nebo plísně - pozn. překl.

¹⁸ **Sepsis** je těžká infekce, která je provázena celkovými (systémovými) projevy zánětu při výrazné aktivaci zánětlivých mechanismů. Klasický stav, při němž se z infekčního ložiska v těle uvolňují choroboplodné zárodky do krve a poškozují tím další orgány - pozn. překl.

¹⁹ **Pleuritis exsudativa** je vlhký zánět pohrudnice s tvorbou výpotku, viz pozn. 11 - pozn. překl.

²⁰ **Tachykardie** je zrychlení srdeční frekvence (nad devadesát tepů za minutu). Může vycházet z různých oblastí převodního systému - pozn. překl.

²¹ **Extrasystolie** jsou předčasné, mimořádné, ekoptické srdeční stahy, které vznikají mimo místo, odkud je srdeční činnost za normálních okolností řízena - pozn. překl.

²² **Lipom** je nezhoubný nádor tvořený tukovými buňkami. Je poměrně častým nádorem v kůži, kde způsobuje různě velké vyklenutí. Lze jej odstranit operativně - pozn. překl.

²³ **Adenom** je nádor ze žláзовého epitelu, strukturou se podobá původní žláze, může mít zachovanou sekreci. Je nezhoubný, ale v některých případech existuje jeho malignizace - pozn. překl.

²⁴ **Glomerulonefritida akutní** je onemocnění ledvin, které vzniká jako následek infekčního, nejčastěji streptokokového zánětu. Propuká často u dětí, ale může se objevit i u dospělých - pozn. překl.

²⁵ **Osteochondróza** je onemocnění kostí a chrupavky, postihující zejména oblasti v blízkosti kloubu - pozn. překl.

²⁶ **Hyperemie** je překrvení. Rozlišujeme aktivní a pasivní překrvení - pozn. překl.

²⁷ **Katarakta** (cataracta) je šedý zákal. Onemocnění čočky oka, při němž dochází ke ztrátě její průzračnosti s postupným zhoršováním zraku - pozn. překl.

²⁸ **Mastopatie** je nezánettivé onemocnění ženského prsu, jehož podstatou jsou změny v mléčné žláze způsobené hormonálními vlivy. Struktura žlázy se mění, dochází

k poruchám jednotlivých buněk i celých žláзовých struktur - pozn. překl.

²⁹ **Pišťel (fistula)** je abnormální kanálek tvořící komunikaci mezi dutinou a jejím povrchem. Dutinou může být patologický útvar (absces) nebo dutý orgán (střevo, močový měchýř, céva). Pišťel vzniká nejčastěji jako následek zánětu, nádoru či úrazu. Skrz ni odchází hnis či jiný obsah dutiny (stolice, moč), který může poškodit jiné orgány a přispívat k šíření zánětu - pozn. překl.

³⁰ **Amrit** - svatý nektar, je oslazená voda používaná při bohoslužbách - pozn. překl.

ČESKÉ PRAMENY

Čihák R., *Anatomie 2*, Praha 2002

Čihák R., *Anatomie 3*, Praha 2004

Feneis H., Dauber W., *Anatomický obrazový slovník*, Praha 1996

Hornfeck Susanne, Ma Nelly, *Čínská medicína v praxi*, Olomouc 2003

Kábrt J., Valach V., *Stručný lékařský slovník*, Praha 1984

Keene M., *Světová náboženství*, Praha 2002

Lexikon východní moudrosti, Olomouc 1996

Lidské tělo, Bratislava 1993

Malachov G. P., *Dokonalá očista těla*, Bratislava 2000

Malachov G. R., *Lunární kalendář pro zdraví na každý den*, Bratislava 2003

Malachov G. R., *Totální detoxikace*, Bratislava 2000

Partyková Vilma, *Urinoterapie a nemoci*, Praha 2002

Partyková Vilma, *Urinoterapie očima lékaře*, Benešov 1997

Rodinná encyklopedie alternativní medicíny, Praha 1997

Vokurka M., Hugo J., *Velký lékařský slovník*, Praha 2004

***Základy lékařské ruštiny*, Praha 1988**

URINOTERAPIE

Lék z vlastní čistírny

V první knize tohoto odborného a obsáhlého díla se dozvíte množství pozoruhodných skutečností o lidské moči - jak vzniká, jaké má vlastnosti a z čeho je složená, jaký je její léčebný mechanismus a díky čemu má moc léčit a posilovat organismus. Najdete zde mnoho praktických zkušeností a doporučení, za jakým účelem a jak ji využívat. A budete si sami vybrat způsoby a metody **urinoterapie**, jež vám nejvíce vyhovují.

**Jak se moč mění - Kosmetické účinky
Urinoterapie v Bibli - Moč v potravinářství
prenatální život v urině - Různé druhy uriny
Mechanismus působení urinoterapie**

GENNADIJ MALACHOV

**LÉK Z VLASTNÍ
ČISTÍRNY**

URINOTERAPIE

Gennadij Malachov

Lék z vlastní čistírny. Urinoterapie - teorie

Přeloženo z ruského originálu

Геннадий Малахов

Из сосуда своего

G. P. Malachov, 2002

Překlad Ariana Trávníčková (REDIGO)

První vydání

TEORIE

Obsah

Úvod.....	9
-----------	---

PRVNÍ ČÁST

Urinoterapie ve starodávných i moderních pramenech.....	13
Krátké dějiny urino terapie	15
Celková prohlídka.....	23
Barva horké moči.....	23
Jak se moč mění.....	25
Moč žáru.....	26
Moč chladu.....	26
Moč při nemocech démonů.....	27
Kosmetické účinky.....	31
Klouby.....	32
Orgány hlavy.....	32
Nemoci očí.....	32
Dýchací orgány, orgány hrudníku.....	33
Vylučovací orgány.....	33
Urinoterapie v Bibli.....	37
Urinoterapie na Rusi.....	38
Průkopníci moderní ruské urino terapie	42
Západní urino terapie a John Armstrong.....	52
Moč v barvírenství.....	60
Moč v průmyslu.....	61
Moč v potravinářství.....	61

DRUHÁ ČÁST

Teoretické základy užívání moči.....	63
Úvod.....	64
Prenatální život v uríně.....	65

PRVNÍ KAPITOLA

Tvorba moči	58
Filtrace.....	69
Resorpce	70
Sekrece.....	72
Osmotická koncentrace moči.....	73
Ledviny.....	73
Kdy moč uškodí	75
Vlastnosti moči , barva.....	77
Zápach uriny.....	79
Chuť uriny.....	80
Reakce uriny.....	80
Specifická hmotnost uriny.....	81

DRUHÁ KAPITOLA

Urina. Charakteristika , složení a její vlastnosti.....	83
Komponenty uriny. Jak na organismus působí.....	85
Jak funguje léčebný mechanismus uriny.....	90
Povrchové napětí moči.....	93
Klasifikace složek uriny.....	96
Organické prvky v urině	96
Neorganické prvky uriny.....	101
Biologické složky moči.....	103
Hypotalamus.....	105
Hypofýza	108
Šišinka (epifýza).....	109
Štítná žláza.....	109
Příštítné žlázy.....	110
Brzlík (tymus).....	111
Slinivka břišní	112
Nadledvinky.....	113
Pohlavní žlázy.....	114
Další důležité složky uriny.....	115

Pivky, které se v organismu tvoří při nemoci (vakcinace urinou).....	117
Jak organismus vylučuje škodliviny společně s urinou.....	118
Jak organismus Setří energií při urmoterapii	120
Léčebný efekt při užívání moči vzniká.....	120
Vidíme, že urina coby léčebný prostředek působí.....	121
Když urina nepomáhá	121

TŘETÍ KAPITOLA

Druhy uriny a jejich zvláštnosti	125
Různé druhy uriny.....	125
První, prostřední a poslední část pramínku moči..	126
Ranní, denní, večerní a noční moč.....	129
Čerstvě vyloučená urina.....	133
Ochlazená urina.....	134
Velmi stará urina.....	135
Jak používat starou urinu	136
Jak připravit starou moč	137
Urina odpařená na čtvrtinu objemu.....	138
Moč nasycená různými prvky.....	151
Aktivovaná moč.....	155
Novorozenecká urina.....	157
Dětská urina.....	157
Mužská a ženská moč	160
Urina těhotných žen	161
Urina mladších osob	164
Urina starších osob	165
Lunární a roční cyklus a urinoterapie	172

ČTVRTÁ KAPITOLA

Mechanismus působení urinoterapie	178
---	-----

1» Jak se tvoří moč	191
3. Z čeho se skládá kůže ..	195
Potní žlázy	196
Slizné žlázy	196
Talové žlázy	197
Urinoterapie a léčba hlínou.....	200
Hliněné a urinové zábaly.....	201
Urinoterapie a věk	204
Urinoterapie a individuální konstituce člověka, roční období a věk	211
Starodávné recepty na užívání moči a jejich moderní interpretace	220
Namísto závěru.....	226
Poznámky.....	227

Úvod

„Chemické přípravky postupem času vytěsnily přirozené metody léčení, používané staletými a prověřené tisíci pacienty. A mezi ně patří i urinoterapie. Nástup syntetických preparátů byl doprovázen rozšířením alergických nemocí a dalších vedlejších účinků, a proto je současná medicína nucena se k dávno zapomenutým metodám vracet.“

(Wu W. Sing)

V této knize se budeme věnovat velmi dávné, takřka mystické, ale nesmírně účinné ozdravné metodě - *urinoterapii* čili léčbě močí. *Bible* nám říká: člověk se rodí z vody a ducha. A při urinoterapii se jako lék užívá *oduševnělá voda* - tekutina, která prošla lidským organismem.

Léčebný obor, při němž se užívá lidská moč, má několik názvů, jedním z nich je *močová terapie*, kde slovem močení označujeme fyziologický proces vylučování tekutin z organismu ven. Slovo *močit* znamená vypouštět ze sebe vodu a *terapie*, pocházející z řečtiny, se překládá jako *léčení, péče* či *ošetřování*.

Léčba močí se jinak nazývá urinoterapie: *urina* je latinsky *moč*. Staří Indové však **měli** pro tuto ozdravnou metodu svůj vlastní název - *šivambu*, což v překla-

du **znamená** tekutina (voda) boha Šivy. Z dalších cizích **názevů** bych chtěl jmenovat **amaróli**, v překladu metodu *dosažení nesmrtelnosti a věčnosti*, nebo **amritá**, což zase znamená *nektar nesmrtelnosti*. Jak vidíme, všechny tyto exotické názvy poukazují na skutečnost, že moč je skvělý prostředek pro léčbu nemocí a k duchovnímu a fyzickému zdokonalování.

Dva výše jmenované staroindické názvy urinoterapie vyzdvihují skutečnost, že člověk si při vhodném užívání moči skutečně může prodloužit život a změnit k lepšímu strukturu tkání vlastního organismu.

V této knize se dozvíte spoustu pozoruhodných skutečností o moči: jak se tvoří, jaké má vlastnosti a z čeho je složena, **jaký je** její léčebný mechanismus, díky čemu má své kouzelné schopnosti léčit a posilovat lidský organismus. Naleznete zde rovněž mnoho praktických zkušeností a doporučení, k čemu všemu a jak nejlépe moč užívat. A poté si sami vyberete způsoby a metody, které vám osobně nejvíc vyhovují, či naopak se vyvarujete těch, jež se pro vás nehodí.

Na začátku knihy si probereme starodávné a některé současné prameny, v nichž jsou zmínky o urinoterapii anebo konkrétní recepty, a nezapomeneme ani na osoby, které významnou **měrou** přispěly k vývoji léčby močí. Co je základem jakékoliv vědecké disciplíny? Zkušenosti předchozích generací. Dochovala se nám moudrost dávných věků, ale abychom ji mohli efektivně využívat pro své potřeby, je třeba ji obohatit o moderní teorie a poté z ní čerpat. Takovýto komplexní přístup nám umožňuje, abychom staré metody vylepšili, zkvalitnili, zjednodušili a pak z **pokladnice** lidských vědomostí nabývali poznatků v neomezené míře.

Ač jsme začali zmínkou o dějinách a starodávných učeních, tato kniha je ve skutečnosti velmi aktuální a moderní. Medicína dokáže v dnešní době člověku pomoci, využívá k tomu složité přístroje, **syntetické** medicamenty či jiné vědecké a technické vymoženosti. **Ale** za všechno se musí platit a leckdy i vysoké částky, které si bohužel ne všichni nemocní mohou dovolit.

Člověk častokrát zůstane sám tváří v tvář sociálním problémům, svým nemocem nebo se třeba ocitne ve válečném konfliktu, kde mu nikdo nepomůže, vše je zničené, nikde nic není a u nikoho se nedovolá pomoci. A co může v takové situaci dělat? To neví, ale chtěl by ještě žít, zaslouhuje si, aby si života trochu užil... Na pomoc mu přichází božský lék - živá voda prýstící přímo z útrobu jeho organismu. Netřeba dodávat, že tím lékem je jeho vlastní moč.

V této knize naleznete spoustu užitečných znalostí, které pomohou kdykoliv - nejen v extrémních situacích. A já nebudu jen suše popisovat recepty a způsoby užívání moči, ale také vysvětlím mechanismy, jak fungují. Uvedu příklady nemocí, jež příznivě reagují na močovou terapii, ale nezapomenu ani na takové, kdy tato metoda nepomáhá, naopak může i uškodit. Povím vám, jak kombinovat urinoterapii s jinými ozdravnými prostředky, a to nanejvýš efektivně, abyste dosáhli těch nejlepších výsledků. Svě vyprávění okořením mnoha příklady z praxe a reálnými zkušenostmi pacientů, ale najdete zde i spoustu dalších potřebných a užitečných věcí.

Nepochybuji o tom, že tato kniha má mezinárodní význam, neboť propojuje lidi žijící v naší době mezi sebou a zároveň vytváří pouto jak s minulými generacemi, tak s budoucími.

PRVNÍ ČÁST

Urinoterapie ve starodávných i moderních pramenech

Takřka všechny kultury a civilizace na zemi věděly o léčivých vlastnostech uriny. Její životodárné schopnosti byly obecně známy a uznávány.

Coen van der Kron

Po tisíce let lidstvo využívalo moč k léčení nemocných i k dalším účelům, například ji využívalo v domácnosti. K ústupu přirozené léčby močí došlo až na počátku dvacátého století, kdy lidé **obecně** začali zapomínat na staré dobré přirozené léčebné metody a začali si zvykat na moderní léčbu opírající se o vědeckotechnický pokrok. Bohužel mnohé postoje a představy moderní medicíny se ukázaly jako nesprávné a zavedly lidstvo do slepé uličky.

Kdo dnes veřejně hovoří o **urinoterapii** nebo ji využívá jako léčebnou metodu v praxi, je automaticky ocejchován jako **nevzdělanec**, případně **amorální neznaboh**. A vytváří se představa, že celá tisíciletá historie užívání **uriny** byla jen vymyšlená a existovala jen kvůli nevzdělaným slabomyslným či nemorálním jedincům. Dobrá, ale naši předkové si díky svým praktickým zkušenostem dokázali pomoci v jakékoli situaci a v libovolný okamžik. Moderní člověk je naopak natolik závislý, **především** na vědeckotechnickém pokroku, že už si není schopen sám pomoci takřka v žádném případě (a co je horší, leckdy je tomu i zamezováno). Současná společnost člověka děsí, ohlupuje a dělá z něj slabocha a závislou osobu. Tato kniha je tu pro ty, kteří se chtějí v životě řídit vlastním rozumem a postarat se o sebe sami a včas. **Já** jako autor knihy mám za úkol prezentovat téma ve vši různorodosti a ukázat čtenáři všechny aspekty tématu, aby nic nezůstalo utajeno nebo nevysvětleno.

Krátké dějiny **urinoterapie**

Indická Šivambukvalpa

První zmínky o užívání moči za léčebným **účelem** se datují do období starodávných véd. Ve vynikajícím spise *Damar Tantra* najdeme kapitolu s názvem **Šivambukvalpa** (můžeme o ní hovořit jako o nejstarším spise o užívání moči), což v překladu znamená **Jak v praxi využívat moč k obnově těla**. Skládá se ze sto sedmi veršů, které představují dialog mezi bohem **Sivou** a jeho ženou **Párvatí** o tom, jak se léčit močí.

*„Párvatí, učedníci se radují z toho, **ze praktikují meditaci i zdrženlivost, a přitom určitým způsobem využívají některé cévy vlastního těla. Nyní ti povím, jaké náčiní je nutné k dosažení úspěchu a co nám radí skutečné Autority, zkušeně v teorii i v praxi.***

*Budeme potřebovat nádobu ze zlata, stříbra, mědi, železa, hlíny, zinku, bambusu či kosti, ale také třeba z močového měchýře zvířat, z lesní jabloně nebo z listí. Jakákoliv se hodí, abychom do ní nalili božský mok Šivambu. Hliněné nebo měděné džbány se hodí ze všeho **nejvíc!***

*Kdo chce praktikovat léčbu močí, měl by se vyhnout slanému a ostrému pokrmu, jíst jen maličko, nepřepínat se při práci a vůbec se vyhýbat zbytečné zátěži. Takový člověk musí mít kontrolu nad svými pocity a spát jen na **holé zemi.***

*Učedník, jenž si vytyčil **cíl** vyléčit se močí, musí vstávat velmi brzy, jak jen to půjde, nejlépe mezi třetí a Čtvrtou hodinou ranní. A jakmile vstane ze svého lože, **nechť jako první provede očistu svých úst.***

A pak ať se vymočí do džbánu, který se před užitím musí vytrít čistým hadříkem, a pronese tantrický verš:

***Můj pane,** Ty pryššíš z mého srdce v podobě **božského** nektaru, jenž je nápojem vědění, rozkoše a **ochrany**. Navrať se ke mně, ochraň mě **a** dej mi sil. **Prosviť** můj **život** a zklidni mě, přines mi pokoj do duše, dej mi poznat všech radostí pozemského **bytí**.'*

Opakuje se sedmkrát, načech se modlíci obrátí tvář k východu a vymočí se. První a poslední část pramínku moči se vylíje, prostřední se shromáždí do nádoby, neboť se na pití hodí nejlépe.

Vlastní moč se nazývá šivambudhára. Tak jako zmije má svůj jed vzadu v ocase i vepředu v ústech, tak i pramínek moči je jedovatý na začátku i u konce.

Sivambu je božský nektar, který rozptyluje, odhání nemoci a oddaluje stáří. Jogín by měl nejprve vypít svou vlastní moč a teprve potom přistoupit k posvátnému cvičení a meditování.

Jogín by si měl každé ráno propláchnout nos svou Sivambu (říká se tomu procedura neti), protože v takovém případě se zbaví veškerých nemocí pocházejících od dóši váta, pitta a kapha. Jeho tělo bude mnohem lépe trávit potravu a načerpá si zásoby nových sil.

A nyní ti, bohyně, povím, co je to masáž. Pokud učedník masíruje své tělo vlastní močí, brzy sklídí sladké plody praktického ozdravení i meditování.

Nechť se vymočí do hliněného džbánu a nechá vřít na ohni, dokud se větší část neodpaří a nezůstane jen čtvrtina prvotního množství. To ať ochladí a masíruje si s ním tělo. Takto učedník získá božské síly a bude se cítit jako král všech bohů. Bude se snadno pohybovat, kamkoli si bude přát, a získá sílu za deset lidí. Také bude moct jíst a trávit cokoli, čehož se mu zachce.

Nemá se k masáži používat moč, jež nebyla odpařena na čtvrtinu původního množství. Jinak by to mohlo učedníka naopak oslabit či potlačit a snadno by k sobě přivolal nemoci. Neodpařená moč se k nanášení na tělo nehodí, naopak mu škodí.

Nechť si každý masíruje tělo a potírá je Sivambu třikrát ve dne a třikrát v noci - bude ještě dlouho schopen zajistit pokračování svého rodu. Navíc se mu upevní klouby, setřese ze sebe nemoci a dosáhne úplné blaženosti.

O, Párvatí! Ten, kdo pije moč alespoň jednou denně a potírá si jí i tělo a vydrží tak konat po tři léta, získá nové tělo plně síly a lesku, vědomosti a schopnosti na poli věd a umění, pozná dar výřečnosti a žije velmi dlouho, tak dlouho, dokud na nebi existují hvězdy a měsíc."

Ve starodávných textech se často opakuje tvrzení, že moč je nejúčinnější jako lék tehdy, pije-li se třikrát denně: poprvé brzy ráno, poté v poledne a nakonec večer, hodinu před nebo po jídle.

Na jiných místech Sivambukvalpy si přečteme o tom, že někteří lidé poté, co dlouhodobě a pravidelně užívali amaróli, získali nadpřirozené schopnosti (siddhi - dokonalost).

„Kdo si pravidelně čistí ústa močí a správně praktikuje techniky Sivambu minimálně jeden měsíc, zbaví se veškerých nemocí, i vrozených, a důkladně si promyje vnitřnosti.

*Po dvou měsících mu zbystrí smysly a po třech měsících se vyléčí ze svých **nemoci** jednou provždy. Po pěti měsících se Zasvěcený stává jasnovidcem, šest měsíců terapie Sivambu z něho udělají moudrého člověka známého Šastry (posvátné vědecké pojednání) a po sedmi měsících je mocný a tlokáže vše, co chce.*

Po osmi měsících Zasvěcený září jako zlato, po devíti se navždy osvobodí od **kustha** a dalších bludů a **ma-mení** rozumu. Po deseti měsících se sám stává Světlem, po jedenácti jsou všechny části jeho těla čisté jako **křišťál** a lesknou se podobně jako drahokamy. Po jednom roce člověk už svítí jako slunce. Za dva roky praktiky **Šivambu** sám s moči vylučuje element Země, po třech letech element Vody, po čtyřech element Ohně, po pěti element Vzduchu a po sedmi Ahamkar čili **ego-vědomí**, jedinečné Já, Konečně po osmi letech začne vylučovat s moči element Buddhy, rozum neboli osvětlení: nyní je mu všechno v tomto světě podřízeno a on má nadvládu nad vším. Po devíti letech užívání Šivambu se oprostí od narození a smrti, po deseti se naučí létat na nebesích bez úsilí a po dvanácti letech dosáhne nesmrtelnosti. Žádný jed již na něho nepůsobí a zmije ani žádný jiný tvor mu neublíží a nezabije, neshoří v ohni ani se neutopí ve vodě.

Každý, kdo denně pije Šivambu, muž i žena, získá absolutní potenci a přestane vykazovat známky stárnutí. "

Podle dalších staroindických pramenů: „Šivambu je lékem pro **smělé** a **odvážné**. Je to posvátná tekutina, božský nektar a dar bohyně **Sakti**, jež člověka naplňuje božskou silou. **O** tom hovořil i bůh **Nandi** a velcí poustevníci to potvrdili - **Šivambu** je prazákladem všech léků a ozdravných **metod** a také veškerých cest k dokonalosti a omlazení “

Šivambukvalpa není jediným písemným zdrojem o močové terapii. V dalším starobylém pojednání s názvem **Šiva-Párvati-Samvád** se bůh **Šiva** vyjadřuje o **amaróli** takto:

„**Dóvi**, slyš, co ti řeknu **amaróli** je vynikající očistný **moč** Jenž vyplaví z tvého těla všechny nečistoty. **Amaróli**

je skutečný nektar čili **amritá**, který jsme získali z vlastního těla.“

V Indii je uctíván Šivův **lingam**¹ - symbol tohoto boha, jeho vědomí. **Amaróli** čili moč je kouzelný lék pod patronátem samotného boha **Šivy**. Je jím ochraňovaný, a proto se mu také říká **Sivambu**. Jelikož je Šiva také patronem jogínů, moč se používala při **sádháně** (jógin-ské cvičení) a panovalo přesvědčení, že je účinná a že je s její pomocí možno dosáhnout nebývalých léčebných úspěchů. Jogíni říkají: „*Moč čistí organismus, zlepšuje zdraví a napomáhá dosažení úspěchu čili Sádhaná.*“²

Ve spise **Šivambukvalpá**sou zmiňovány také různé diety, léčebné prostředky a další užitečné rady. U většiny z nich je uvedeno doporučení, aby je nemocný užíval zároveň s močí - léčba tak bude kompletní a pozitivní výsledky na sebe nenechají dlouho čekat. Správná kombinace moči a síry přináší dlouhověkost a jídlo ochucené suchým zázvorem a zapité močí odstraňuje všechny plicní neduhy. Směs medu, moči a cukru má na organismus blahodárný vliv, zbavuje jej všech nemocí a krom toho zvyšuje duševní a fyzickou výkonnost a způsobilost k práci.

Urinoterapie a Ajurvéda

Dalším důležitým pramenem vědomostí v této oblasti je staroindická **Ájurvéda** neboli Učení života, rozsáhlý prastarý systém o zdraví a životě člověka. Je pozoruhodné, že v něm nechybí ani močová terapie, například tu jsou rozebírány vlastnosti této kouzelné tekutiny a její vliv na lidský organismus. Mimo jiné se zde uvádí, že lidská moč je horká a vysušuje tělo, má pronikavou chuť a obsahuje hodně solí. Lidská moč podle **Ájurvédy** léčí oční nemoci, upravuje skladbu žluči, vyhání

roupy hlísty ze střev a konečníku, probouzí chuť k jídlu a uklidňuje nervy. Pokud ji nemocný užívá správně, může **se těšit** na nový život, při němž se mu pročistí krev, zbaví se kožních defektů a onemocnění a posílí si organismus, zejména si vypěstuje odolnost vůči kašli a **nachlazení**. Dále je kladen důraz na to, že lidská moč je vlastně **protijedem** proti všem jedům a významně tonizuje organismus.

Prvotní autentické prameny *Ajurvedy* se bohužel nedochovaly, ale naštěstí máme k dispozici středověké tibetské pojednání s názvem *Čžud ši*, obsahující tajná ústní ponaučení, v mnoha směrech velmi podobných *Ajurvedě*. Právě odsud můžeme čerpat spoustu informací o tradicích a metodách močové terapie v dávných dobách.

V kapitole *Jak rozpoznat nemoc* se píše: „*Moč větru se podobá vodě a silně pění. Moč žlučije červenožlutá, hodně se odpařuje a zapáchá. Moč s lizu je bělavá, neodpařuje se a takřka nezapáchá.*”

Podle barvy moči a dalších příznaků snadno určíme, který ze životních principů je předrážděný a jakou dietu a procedury bychom měli nasadit, abychom je znovu uvedli do rovnováhy a získali ztracené zdraví.

V další kapitole *Jak působí různé léčebné prostředky* se dočteme, že urina byla uznávaným léčebným prostředkem už v dávnověku a že starodávni lékaři měli o močové terapiích slušné poznatky.

„*Zlatý písek léčí nemoci ledvin a upravuje zadržování moči.*”

„*Čpavek tlumí jedy, hubí červy, léčí nemoci cév a uvolňuje ucpaná místa; odtrhuje zmrtvělé tkáně a upravuje chorobné zadržování moči.*”

V kapitole *Jak žít a nebýt nemocný* najdeme zase zajímavá doporučení, co dělat, aby se našemu tělu navrátily síly.

„*Jak měsíce a léta plynou, síly vyprchávají z těla a opouštějí je.*”

Nepomáhají léky a péče o tělo se zhoršuje.

Léčebné procedury se dělí na základní a pomocné.

Základní procedury zahrnují přípravu i samotnou léčbu, přičemž k přípravě patří užívání olejů a projímadel s následnou očištěnou střev.

Kamenná sůl, 'tři tajemné plody', paprika dlouhá, zázvor, puškovec, kurkuma, melasa, drmek obecný, to všechno se smíchá s kravskou močí a užívá vnitřně; pak se člověk celkově očistí.

Pokud bychom očištěnou fází vynechali a přešli přímo k proceduře urinou, žádoucího efektu nedosáhneme.

Jako základní přípravek použijte česnek: smíchejte jej s rozehřátým máslem, nechte odstát v ječmenu tři týdny a jedenadvacet dní užívejte.

Cesnek potlačuje nemoci ve tru a prodlužuje délku života stejně jako červená paprika, olej nebo med. Všechny tyto složky se mohou také smíchat s kravskou močí.

Tělo se po nich uvolní, posílí se jeho oheň a aktivuje tělesné teplo.

Zkuste tak žít tři, šest nebo dvanáct měsíců, úspěch je zaručený.”

V kapitole *Jak rozpoznat nemoc podle moči* najdeme další unikátní poznatky pro úspěšnou samoléčbu.

„*O, veliký Rikšo!*”

Povím Ti o tom, jak se určuje nemoc podle moči, neboť ta je jako zrcadlo, v němž se odráží zdraví i nemoc člověka.

Zde je sůtra, jak postupovat při zkoumání **moči**.

Příprava, počátek a délka procedury zkoumání moči, použité nádoby, tvorba moči, obyčejná moč, **ne-mocná moč**, **moč smrti**, **moč démonů** - to je osm hlavních témat.

První zásada. Co dělat, než prozkoumáme svou moč?

Počínaje večerem je zakázáno pit nápoje, jež by mohly ovlivnit barvu moči, tedy čaj, **vino**, mléčné nápoje, **alkohol** a další.

Žízeň, intimní styk, nespavost, chůze, sezení, negativní prožitky a **trápení** – i to všechno může změnit skladbu moči, a proto je to rovněž zakázáno.

Před půlnocí člověk vylučuje moč obsahující prvky z přijaté potravy; **tu jenutné slít**.

Po půlnoci vytéká moč nemoci, tu je třeba shromáždit a prozkoumat.

Všimněte si, jakou má barvu, výpary, usazeniny...

Pozorujte ji brzy po ránu, jakmile sluneční paprsky dopadnou na okraje nádoby naplněné zlatavým mokem.

Džbán či jiná nádoba by neměla zkreslovat barvu moči. Měl by být ze světlého porcelánu, bronzový či železný.

Nepoužívejte džbán hliněný, měděný, mosazný nebo vyrobený z tmavého porcelánu! Ale pokud na dno položíte něco bílého, pak můžete.

Jak se tvoří moč? Jídlo a pití v žaludku se dělí na průzračnou a kalnou složku.

Kalná složka se v tenkém střevě rozpadá na tekutou a hustou část

Průzračná šťáva z potravy se v játrech mění na krev a kal **krve** stéká do žlučniku a vytváří žluč, která se rovněž dělí na průzračnou a kalnou část. Průzračná část žluči

se mění ve **čho-ser** těla a kal žluči se mění v **močovou** usazeninu, teče cévami organismu a shromažďuje se v močovém měchýři. To dokazuje, proč se barva **moči** mění v závislosti na přijaté potravě. Usazeniny **moči** jsou spojeny s krví a žlučí a přesně napovídají, co se s nimi děje a **zda** jsou studené anebo horké - jsou **hovorné** jako kupec, jenž vypráví o svých obchodech.

Moč zdravého člověka má barvu jako roztavený vajecný olej a páchne močůvkou. Výpary jsou rovnoměrné, a pokud se objeví usazeniny, jsou víceméně pravidelně rozmístěny; povrch moči pokrývá pěna. Pára se postupně vytrácí, od krajů nádoby. **Zůstane-li moč i** poté světle žlutá, znamená **to**, že člověk je zcela zdravý. V **opačném** případě jde o moč svědčící o běžných, často se vyskytujících **nemocech**.

Celková prohlídka

Moč se nechá odstát, aby postupně vychlázala, prohlíží se třikrát, a to devíti způsoby. Poprvé, když je ještě horká, po druhé, když z ní přestane vycházet pára, potřetí, až úplně vychladne. Dokud je moč horká, je třeba zaznamenat její barvu, zápach a lýpa?y; dále, zda v ní jsou bublinky a na povrchu pěna. Jakmile se z ní přestane kouřit, podívejte se, zda se už na dně tvoří usazeniny a na povrchu povlak. Vychladlou moč pozorujte, jak se mění a s jakou rychlostí.

Barva horké moči

Je-li tekutá a mírně namodralá jako voda z přírodního pramínku, je to **moč větru**. Je-li **nažloutlá**, je to moč žluči, je-li **bělavá**, je to moč **slizu**. Je-li **načervenalá**, obsahuje krev. Je-li tmavě **hnědá** a páchne, svědčí to o nemoci.

Pokud má neurčitou barvu, respektive se skládá z **vícero** barev, **pak** i nemocný má vícero nemocí. Nemocná moč se někdy podobá rostlinnému oleji nebo rozlité žluči. Červenožlutá a silně zapáchající moč svědčí o nadbytku žáru. Černá nebo duhově zbarvená moč poukazuje na otravu jedem. Pokud z ní dlouho vychází silná pára, **žár** se rozšířil po celém těle. Pokud z ní dlouho vychází slabá pára, **žár** je skrytý a zastaralý. Pokud z ní krátce vychází slabá pára, **sliz** a vítr jsou studené. Jestliže výpary chvíli slábnou a pak se zase zhušťují, znamená to, že se **žár** a **chlad** smíchaly. Hustý a nepříjemný zápach má moč tvořená při silném žáru těla. Avšak **nemá-ližád-ný** zápach **nebo** je zcela slabý, je to moč chladu.

Páchne-li moč po nějakém jídle, znamená to, že nebylo stráveno jak se patří.

Hustá namodralá pěna svědčí o nemocech větru, slabá, žlutá a rychle mizící pěna zase o nemocech žluči, **podobá-li** se slinám, znamená nemoci slizu.

Červená pěna je příznakem nemocí krve, duhově zbarvená signalizuje otravu.

Pěna, jež se podobá hejnu holubů, jež právě rozehnal jestřáb, svědčí o tom, že nemoc již zachvátila celé tělo. Při nemocech větru se tvoří usazenina, která vypadá jako lidské vlasy; při nemocech krve a žluči - usazenina, připomínající chomáč vlny namočený ve vodě; při nemocech chladu a slizu - usazenina obdobná konečkům lidských vlasů; při plicních nemocech - usazenina s tvarem jako oblak a **vypadá-li** jako hnis, **pak** i v těle je skryt hnis.

Při nemocech ledvin má podobu písku. Podle těchto příznaků zjistíme, kde přesně se nemoc v těle nachází.

Když na povrch vyplavou usazeniny **připomínající** zkysané mléko, znamená to, že vítr je podrážděn a **oslabuje** síly těla. Tlustý povlak z usazenin vypovídá o žáru, tenký o chladu, přičemž usazeniny mají stejnou barvu jako moč.

Tenká vrstva na povrchu moči znamená chlad, tlustá **žár**. Můžete ji opatrně něčím nabrat a položit na nějaký předmět; říká se jí **divoký žár**.

Zkuste ji zapálit: **páchne-li** spáleninou, není třeba nemoc léčit. Pakliže se trhá na kousky, jde o nemoc skran a podle tvaru této vrstvy rozpoznáte démona nemocí **gdon**. Někdy v moči začnou probíhat změny dřív, než z ní vyprchají výpary - **hovoří to** o přítomnosti nemoci žáru v těle. **Dochází-li** ke změnám poté, co z ní vyprchají páry, **pak** jde o nemoc chladu. Někdy se stane, že v okamžik, kdy se z moči přestanou vylučovat výpary, v ní začnou probíhat změny - to znamená, že **žár** a **chlad** jsou v rovnováze.

Jak se moč mění

O moči se **nedá říct**, že je hluboká anebo mělká. Moč chladu se prostě mění v tom místě nádoby, kde je mělko, a tam, kde je hluboko, se zase mění **moc** čerstvého žáru. Změny mohou probíhat od okraje nádoby směrem k centru - **jde o** starý **žár**. Pokud se nejdřív objeví usazeniny, svědčí to o probíhajícím boji mezi žárem a chladem. Ale jsou také případy, kdy se moč nemění vůbec: při rozptýleném žáru, zastaralém chladu a při působení velmi silného démona **gdon**.

Jakou barvu má moč poté, co v ní proběhnou změny?

Barva vždy odpovídá nemoci přítomné v těle, je to barva onoho neduhu. Syté zbarvení je příznakem žáru, Hedě chladu. Následuje shrnutí toho, co všechno jsme si pověděli o **moči** žáru a chladu.

Moč žáru

Je zbarvená dočervena Či dožluta **a** je hustá. Má **silný** zápach, hodně se odpařuje **a** pára dlouho zůstává nad **nádobou**. Kromě toho v ní jsou malé nažloutlé bublinky, jež se **rychle vytrácejí**, horní vrstva je tlustá a na dně se hromadí usazeniny v podobě chuchvalců a malých kopek.

V moči probíhají změny, jen dokud je teplá a odpařuje se. Jakmile se pára vytratí, moč zhnědne a zhoustne.

Moč chladu

Je průzračná nebo má nach do světlomodra a je hodně tekutá.

Slabě se odpařuje a nemá výrazný zápach, tvoří se v ni větší bubliny, zatímco pokrývající vrstva je tenká, stejně jako usazeniny na dně. Když vychladne, mění se, ale uchovává si své zbarvení a hustotu. Někdy se nemoc tváří jako chlad, ale uvnitř ní se skrývá žár. Jindy nemoc naopak vypadá jako žár, ale patří ve své podstatě k chladu. Pak má moč žlutočervenou barvu a je bez usazenin.

Někdy se moč chladu rychle mění a v tom případě musíme hledat utajený žár.

Je-li moč bez bublinek, chlad se rozprostřel po celém těle. Jestliže se v moči žáru tvoří tlustá vrstva, síly těla se rozpouštějí a unikají. Přítomnost takovéto vrstvy na **moči** chladu svědčí o tom, že tělo **nevs tře** bává olej. "

Moč při nemocech démonů

Želva sansar leží na zádech, hlavou směřuje **k jihu**.
Moč nalijte z levé strany.

Její krunýř je rozdělen čtyřmi liniemi na devět částí čili zemí. Tři napravo: země **lha**, země lidí a země **gdon**; tři nalevo: země hřbitova, země domova a země pole; tři prostřední: země předků, vlastní země a země potomků, děti a vnuků.

Nyní se podívejte, co se v devíti zemích zobrazuje. Mění se ta vyobrazení rychle a dlouho, anebo pomalu a krátce? Nebo třeba vůbec žádné nejsou...

Neobjeví-li se někde výtvoř jako bubliny podobné rybím očím?

Pohybuje se moč uvnitř nádoby, jako když ji mícháme?

Objeví-li se v zemi **lha**, měli byste přinést milodary svému ochrannému božstvu.

Jsou-li viditelné na zemi lidí, škodí gre pcho a gre **mo**.

Avšak spatříme-li je v zemi démonů, škodí obyčejné **dre**.

V zemi předků - škodlivé dre, nebo někdo má záľusk na majetek nemocného.

Na své zemi - škodlivé dre, které přešlo od přítele.

A pokud něco podobného pozorujeme v zemi dětí - škodlivé dre bylo sesláno příbuznými, matčinyými bratry či sestrami.

Vidíme-li je v zemi domova, hřbitova nebo pole, ve stejných místech musíme hledat původce zla.

A ještě něco. Jestliže obdobné jevy **vznikají** na východě, škodí **rgial-po** nebo **gnian**.

Na jihu - škodí **cian** a **ma mo**, na západě - škodí **klu-bdud** či **klu-cian**, na severu — škodí **cho-man** a **klu-crin**, na jihovýchodě - škodí **rgial-po**, **cian** a **gre-mo**, na jihozápadě - škodí **cian-bdud** a **nag-mug**, na severovýchodě ~ **sabdag** a **rig-dcin** vyžadují oběti, na severozápadě - **klu-bdud** a **klu-srin**. V okamžiku, kdy sluneční paprsky dopadnou na moč, se v ní mohou zjevit nějaké vidiny či obrazy, v nichž rozpoznáme pravou tvář démona. Je-li to patvar, který tak trochu připomíná paví peří, je to **nag smug**; připomíná-li šálu, škodí **mgonpo**, připomíná-li ostří kopí, škodí **pholha**, podobá-li se kozlovi, škodí **dgra lha**, podobá-li se lotosu, škodí **mo lha**, podobá-li se světlému kruhu, je to **rgial po**, podobá-li se slunečnímu paprsku, probíjejícímu se skrze otvor či šterbinu, škodí **cian**, jestliže se podobá ústřížku látky, škodí **klu cian**. Podobá-li se krabovi, škodí **klu bdud**, pokud se podobá losímu paroží, škodí jam **šud**, podobá-li se proutěnému košíku, škodí **tche** brang. "

„Nemoci pevných vnitřních orgánů snáze rozpoznáme podle tepu, nemoci dutých orgánů zase podle moči.

Umře nemocný, anebo se uzdraví? Tep to lépe napoví.

Rozdíl mezi žárem a chladem poznáme lépe tak, že prozkoumáme moč.

To bychom však měli přenechat osobám znalým a zkušeným. "

V kapitole *Druhy odvarů* nalezneme následující poznatky z *urinoterapie*:

„Moč osmiletého chlapce a čínská tuš léčí žár žaludku. "

V kapitole *Druhy prášků* si přečteme následující:

„Strom hřebičku, mana z **bambusu**, hořec chladný, lékořice, myrobalán a hřebíček s močí šestiletého chlapce - tato směs léčí všechny nemoci plic, žár a sucho v krku či ochraptění. "

V kapitole *Druhy léků s popelem*:

„Černý kafr, kal divokého prasete, per lovec, šišák vroubkovaný, hořec a **gumojilm**. -

Smíchá-li se popel s kravskou močí a přidá-li se do ní trochu cukru, vyléčí se rims, ma zu, gzertchung, gni-an rims a také nažloutlé oční bělmo. Tato směs je účinným léčebným nektarem v případě, že se rims dostane do žaludku. "

V kapitole *Druhy směsí z drahocenností* si přečteme:

„Chcete-li se zbavit jedů, vařte živec v moči tak dlouho, dokud se moč nevypaří. "

Staroindická literatura obecně není na poznatky o léčbě urinou nikterak skoupá: najdeme v ní hodně zmínek o tom, jak lidé v dávných dobách zlatavý mok využívali, a popisuje i různé metody užívání moči od obyčejného pití přes promývání nosohltanu či masáž s odpařenou urinou až po přípravu různých potravinových doplňků a medikamentů vytvořených na základě uriny. Kromě toho se věnuje i duchovnímu zdokonalování - *siddhi*. Rikšové, indiští mudrci, byli přesvědčeni, že moč je lék pro odvážné. Nepohlíželi na ni jako na páchnoucí tekutinu, ale říkali jí laskavě **amritá** — nebeský nektar s božskými očistnými schopnostmi.

Urinoterapie ve starém Tibetu, Egyptě a na Blízkém východě

Tibetáné používali urinou jako „lék na všechny případy života“ čili jako univerzální léčebný nektar. Někte-

ré výše uvedené léky a jejich složení, popisy procedur a recepty jsou tak dokonalé a propracované, že by nad nimi moderní člověk žasnul. Pokusíme-li se proniknout hlouběji do problematiky a zevrubně rozebereme, jak ty či ony komponenty působí, nalezneme odpovědi na nejvyšší moderní úrovni - a budeme ohromeni. Nyní vše vypadá zcela jinak: lidé dávných věků nebyli zdaleka primitivní ani neznalí! Spíš jsme to my, lidé moderní doby, kdo vnímáme svět příliš jednostranně a zaměřujeme se pouze na vnější stránku věcí a jevů. *Czud-ši* přináší bohatý praktický a metodický materiál, jemuž se budeme věnovat i v naší knize. Já na jeho základě sestavím doporučení, podle nichž můžete využít všech možností močové terapie v celé její různorodosti.

Také staroegyptská medicína má dlouhou tradici: z pradávných věků se dochovalo velké množství papyrů s lékařskými recepty, mezi nimiž nechybí slavný *Ebersův papyrus*,³ nalezený přímo ve faraonské hrobce. Z velkého množství vypsanych receptů na léky k vnitřnímu i zevnímu upotřebení jich minimálně padesát pět obsahuje jako základní složku kal a moč.

I v zemích Blízkého východu lidé odpradáвна využívali léčivé vlastnosti lidské moči. Svědčí o tom rozsáhlé práce některých učenců, například Avicenny nebo Aliborona alias Al-Birúního, a také dalších starodávných lékařů a učenců.

Třeba Avicenna ve svém *Kánonu medicíny* píše: „*Jakou moč potřebujeme?* ”

Začíná hned tou nejdůležitější otázkou a odpovídá na ni: „Nejúčinnější je moč čistokrevného arabského velblouda, zatímco lidská moč je nejméně účinná. Obecně moč lidí a prasat je ze všech druhů moči nejslabší. Vysoce efektivní je stará urina. Lidská moč je nejčistší.”

Poznámka. Vidíme, že už v dávnověku učenci pokládali starou urinu za vysoce účinnou hlavně kvůli tomu, že je pálivá a dráždí. Tyto vlastnosti způsobuje čpavek, jež stará moč obsahuje ve zvýšené míře.

„Moč je přirozenost. Jak se o ní říká, je horká a suchá. Jaké má vlastnosti a jak působí? Všechny druhy moči očišťují.”

Poznámka. Opět tu máme očistné schopnosti moči, jež způsobuje právě čpavek, neboť napomáhá rozpouštění a působí jako mýdlo.

„Lidskou moč smícháme s popelem ze spálené vinné révy a přiložíme na krvácející místa - krev se zastaví. Velbloudí i býčí moč, pokud si s ní důkladně umyjeme hlavu, pomáhá proti lupům.

Kosmetické účinky

Moč skvěle léčí *bachař*, zranění a jizvy.

Na hnisavé a rozevřené rány je nejlepší oslí moč, ovšem nic se nezkaží ani lidskou, zejména starou urinou.“

Poznámka. Hnisavé a rozevřené rány mají na svědomí plísně a mikroby. A z toho důvodu je vhodná zejména stará moč - obsahuje hodně čpavku, a proto vysusuje a dezinfikuje rány.

„Zvlhčuje suchou a loupající se kůži, pomáhá při nakažení svrabem a *barasem*, zejména je-li smíchaná s *bavrakem* a šťavelovou šťávou. Nasbírejte usazení-

■ z moči a přikládejte si je na zanícená místa, určitě vám to prospěje. Mast s močí zase pomáhá od nemocí *džarab, sa'fa* ahojí rány, v nichž se množí červi. Máte-li poraněná chodidla, je třeba se na ně prostě vymočít a nechat tekutinu působit, dokud se samy nezahojí.

Klouby

Urina je vhodná při nemocech nervového původu –zejména moč domácí nebo horské kozy. Uvolňuje svaly při křečích a natrhých svalech, užívá se i nosem.

Orgány hlavy

Rozpusťte trochu myrhy v býčí moči a tekutinu si nakapejte do uší - spolehlivě tlumí bolesti. Stejně působí i kozí moč, samotná nebo smíchaná s myrhou. Stará lidská moč zase brání hnisavým procesům v uších."

Poznámka. Má totiž dezinfekční účinek a vysušuje.

„Velbloudí moč pomáhá při ztrátě čichu a ucpané čichové kosti."

Poznámka. Stejně vlastnosti má i lidská moč, zejména maličko odstátá (nepříliš stará), jež má slabý čpavkový zápach. Taková moč odstraňuje hlenové chuchvalce nahromaděné v oblasti čichové kosti. Je-li však její zápach příliš silný, snadno si spálíte sliznici.

Nemoci očí

Nechte moč zhoustnout v měděné nádobě - promění se v lék proti bělmu i zánětu spoj i vek či rohovky. Nejlépe se hodí dětská nebo převařená moč (s extraktem póru).

Dýchací orgány, orgány hrudníku

Jistému člověku s nemocnou slezinou se v noci zdálo, že mu předepsali užívání tří doušků moči denně. A on uposlechl sdělení svého snu a - vyléčil se. Léčení močí bylo nadále zkoumáno a poté identifikováno jako vynikající ozdravná metoda.

Lidská i velbloudí moč, zejména smíchaná s mlékem kojící velbloudice, spolehlivě léčí vodnatelnost a tvrdnutí sleziny. Podle Prorokových slov, pokud byste pili mléko a moč (velbloudice), nejspíše byste byli zdraví. A lidé ji skutečně začali pít a uzdravili se.

Kozí moč (zejména horských koz) je vhodná při hořeče a zimnici a největší účinek má, přidá-li se do ní výtažek z voňavého kopytníku.

Stejný účinek má i prasečí moč odstátá v močovém měchýři, užívá se i v kombinaci se silným vínem.

Vylučovací orgány

Prasečí moč rozemílá a drtí kamínky v ledvinách i v močovém měchýři a obojí vyhání z těla ven; oslí moč zase zklidňuje ledvinovou koliku. Lidská moč vařená s pórem ulevuje od bolestí dělohy; je třeba si každý den po dobu pěti dnů připravit sedavou lázeň a chvíli v ní setrvat.

Moč je dobrá i proti jedům, proto ji po kousnutí hladem vypijte. Neuškodí ani potírání postiženého místa, zejména při uštknutí hadem žijících na skalách. Při psím kousnutí a vůbec při jakémkoli štípnutí či píchnutí hmyzem se nejlépe hodí směs moči s přírodní sodou. Stará moč zase pomáhá proti všem jedům.

Také **Ismaíl Džurdžání** sepsal v knize *Lekarstvennyje sokrovišča Chorezma* (Pokladnice lékařských vědomostí **Chorezmu**) řadu zajímavých poznatků:

„Lidská **urina** je vhodná při onemocnění svrabem, je **léčivá**. Kromě toho zbaví vlasy lupů, zejména u mladých lidí. Moč vyvařená v měděné nádobě léčí **bílý zákal** na očích. A pokud několik kapek uriny smícháte s medem a odvarem z hrachu, získáte účinný lék na žloutenku. ”

Příklad. Jedna obyvatelka Irkutska mi vyprávěla o časech, kdy pracovala jako vychovatelka ve školce. V její skupině vypukla epidemie svrabu a nakazili se všichni, nevyjímaje ani ji samu a její malou dcerku. Paní Lena se však dočetla v knihách o urinoterapii a začala se s ní léčit. Nejprve vyléčila sebe a svou holčičku, a když se přesvědčila o účinnosti a neškodnosti metody, zbavila nepříjemné choroby celou dětskou skupinu. Dětem natírala nemocná místa postižená zákožkou svrabovou vatičkou, namočenou v **urině**.⁴

Léčení urinou ve středověku

Rovněž ze středověku se dochovalo úctyhodné množství receptů založených na užívání moči, přičemž většina z nich jsou původem starší a pocházejí ze starověku. Mnozí středověcí léčitelé je sepsali, mezi nimi i lékař Amirdovlat Amasiaci. Ve své knize *Němužnoje dlja něučej* (Co nevzdělanci nepotřebují) na straně tři sta sedmdesát šest vypráví nejen o léčbě lidskou močí, ale dokonce i zvířecí, konkrétně:

„Moč každého zvířete odpovídá jeho nátuře. Pro léčebné účely je nejvhodnější **dětská moč**, jejíž podstata je horká a suchá (II. stupeň) a kromě toho má **očistné účinky**. Kozí moč je dobrá na nervová onemocnění, při křečích či na špatný žaludek a také se může pít při vod-

natelnosti. Velbloudí moč se zase hodí na vředy **vytvořené** na těle nebo v uchu a mimoto léčí lišeje a uhry. **Lidská moč** zamezuje plešatění a její sůl dokáže rozjasnit pohled a očistit bělmo v očích. Léčí otoky v krku a **plicní vředy**. **Trpíte-li hemoroidy**, zkuste chvíli sedět v lázni z kravské moči. Moč prasat zase rozpouští kameny a usazeniny v těle. Moč člověka často zastaví krvácení a léčí nemocné, kteří mají zvětšenou slezinu; tehdy dosáhneme udivujících výsledků. Pomáhá při ekzémech, svědění, malomocenství a kousnutí vzteklým psem nebo štírem.

Jeden člověk vyprávěl o nemocném, kterému natekla slezina a jeho stav se dlouho nezlepšoval - žádná léčba nezabírala. V noci ve spánku se mu zjevil tajemný muž a řekl mu: ‚Každý den časně zrána polkni tři doušky vlastní moči a uvidíš, že se brzy vyléčíš.‘ A marod poslechl a skutečně se mu udělalo lépe.

Necháte-li kravskou moč zhoustnout a umyjete si s ní prošedivělé vlasy, ztmavnou a znovu se obarví přirozeným pigmentem.”

V následujících kapitolách se známý arménský lékař a přírodovědec věnoval výzkumu dětské uriny a moči různých zvířat. Zde je několik výňatků:

„**Dětská moč** má mimořádné schopnosti. Pokud ji uvaříte s medem v měděné nádobě a nanesete na oči, vyléčíte se z **bílého zákalu**. Jsou jí vlastní i další léčebné vlastnosti, například léčebný účinek na jiné oční nemoci, záněty a zatmění v očích; o všech tu však nemůžeme psát.

Psí moč. **Nechte ji odstát**, aby zhoustla, a pak si s ní umyjte vlasy: uvidíte, že vám hezky ztmavnou a obarví se. **Psí moč** se dokonce počítá mezi přirozená barviva na vlasy. Natřete si s ní bradavice, brzy zmizí.

Kravská moč. Léčí lišeje na hlavě a bílé skvrny na kůži (vitiligo).

Moč divokého prasete. Léčí bílý zákal a při vnitřním užívání rozpouští a rozmělnjuje kameny v močovém měchýři.

Oslí moč. Říká se, že **kdo** ji vypije, nadobro se zbaví ledvinových nemocí. Má také spoustu dalších užitečných vlastností, o nichž se zde nepíše. "

V Evropě byla v roce 1695 vydána rozsáhlá lékařská kniha a ani v ní se na moč nezapomnělo.

„V léčbě mnoha nemocí jest využívána jak lidská moč, tak moč většiny čtyřnohých zvířat; v praxi se však nejvíc hodí ta první. Moč mužů i žen je horká, není sliznatá, rozpouští, očišťuje, nehnije, užívá se vnitřně proti ucpaní jater a žlučovýchodů a také při vodnatelnosti, žloutence, poruchách a zástavě menstruačního cyklu u žen, proti moru a různým zhoubným nemocem. Teplá čerstvá moč je dobrá na mytí, neboť kůži čistí a změkčuje. Celkově léčí, vysušuje rány a dezinfikuje, dokonce i zranění způsobená otrávenou zbraní. Odstraňuje lupy, a pokud ji nanášíte na tep, zmírňuje horečku. Skvěle pomáhá při třasu, nemotě a paralýze. Přikládá-li se na správnou oblast, tlumí bolesti sleziny.

Soli moči mají silný léčebný účinek: aktivně pohlcují kyseliny, a tak ničí zárodky většiny nemocí usazených v těle člověka. Cistí ucpané cévy, střeva, krev i další tělesné tekutiny, léčí **revmatismus**, **hypochondru**, pomáhají při **epilepsii**, závratích, **apoplexi** a křečích, při ochrnutí, kulhání, nemotě, otékání, **letargii**, **migréně**, nepohyblivosti končetin, **atrofii**, zvýšeném pocení, poporodních komplikacích a otocích v hlavě, mozku, kloubcích a střevech. Uvolňují ucpané močovody, rozpouští

sraženiny, vyhání z těla písek a rozmělnují kameny. Ulevují při bolestivém močení, zadržování moči a dalších poruchách spojených s vyměšováním.

Moč je také vynikající kloktadlo a dezinfekční prostředek dutiny ústní. Umývejte si s ní každý den tvář a vaše pleť nikdy nezestárne a zůstane až do hlubokého stáří čistá, růžolící, hladká a bez vrásek."

Urinoterapie v Bibli

Zmínky o využívání moči však najdeme i v Bibli, například v knize druhé Paralipomenon, kde se píše o obléhání města, jehož ochránci byli po několikadenních bojích natolik vyčerpaní, že byli nuceni pít moč a pojídat kal:

„Však k mužům těm, kteříž jsou na zdech, aby lejna svá jedli a moč svůj spolu s vámi pili.“ (Kniha druhá Paralipomenon, 18:27)

Tady mne udivilo něco jiného: podobnost názvu biblické studny a jména patrona jogínů, boha Šivy: „Toho dne přišli služebníci Izákovi a oznámili mu o studnici, kterouž kopali, řkouce: ‚Nalezli jsme vodu.‘ I nazvali ji Seba. Protož jméno města toho jest Bersabé až do dnešního dne.“ (Genesis, 26:32, 33)

Mnoho autorů přede mnou se pustilo do hledání odkazů na močovou terapii v Bibli, ovšem někteří se u toho dopustili chyb, zejména Armstrong, který vytrhl biblické věty z kontextu, a tím jejich význam pozměnil. Například „nedopusť vodě odejiti“ nebo „přvodu z čistírny své a prameny z prostředku vrchoviště svého“. (Kniha Přísloví, 1:15). Spatřoval v nich důkaz o tom, že urinoterapie a pití vlastní moči bylo v biblických dobách a vůbec ve starověkurozšířeno. Ve skutečnosti jsou však tato úslo-

vi součástí slovních celků a znamenají něco zcela jiného. V případě druhé věty celý text zní takto: „*Neposlouchejte Ezechiáše. Nebo takto praví král Asyrský: Učiňte mi to k libosti a vyjděte ke mně, i bude moci jisti jeden každý z vinice své a jeden každý z fíku svého a pítí jeden každý voauz čistírny své.*“ (Iziáš 36:16).

Jak je vidno, o urinoterapii tu není ani zmínka.

Urinoterapie na Rusi

Prostí Rusové znali léčbu močí už v dávných dobách a často ji využívali. Lidoví léčitelé předepisovali užívání moči jako ozdravnou metodu při různých **nemocech**. Kupříkladu Parfenij Engalyčev ve své knize *O prodolženii čelovečeskoj žizni* (O pokračování lidského života), která vyšla v Sant Petěrburku v roce 1826, výslovně uvádí, že moč vyhání z organismu jedy a poskvrnu (čili škodlivé látky). Podle dochovaných carských archivů urinoterapii v minulosti užívala celá městečka a vesnice a podle očitých svědků vypadali tito obyvatelé velmi dobře, nebyli nemocní, ničím nestrádali, málo jedli a dlouho žili.

Na počátku dvacátého století se objevily různé práce o močové terapii z per ruských lékařů a podle nich šlo o nevídaně úspěšnou metodu. Mohu si zde dovolit **citovat** jen některé **nejvýznamnější** závěry.

V roce 1915 sestavil jistý ruský vojenský lékař J. I. Zdravomyslov efektivní léčebný program léčení infekčních nemocí, jenž předpokládal užívání pacientem vlastní **sterilizované** moči. Lékař tuto metodu **nejprve** vyzkoušel sám na sobě, přičemž kombinoval různé způsoby píchal si injekce pod kůži, do svalů či do žil a **také** **mu pil**. A když se přesvědčil doslova „na vlastní kůži“, že

je neškodná, zařadil ji do své lékařské praxe **jako prostředek** urychlující ozdravný proces. Pacientům **po** dobu dvou až šesti týdnů několikrát denně **píchal** podkožní injekce ze sterilované moči, a dosáhl tak vynikajících a hlavně rychlých výsledků při léčení zápalu plic, chřipky, angíny a dalších nemocí. Výsledky své praxe **publikoval** v novinách, například v článku *Lečeniye krupoznogo vospalenija ljezkich vspryskivanijem sterilnoj moči bo lnych* (Léčba zápalu plic injekcemi sterilované moči nemocných), který vyšel v novinách *Vračebnaja gazeta* (Lékařské noviny) v čísle 18 v roce 1917 a čísle 14 v roce 1925, a také ve stati *Močeterapija gripoznych zaboľevanij* (Urinoterapie při chřipce) publikované v časopise *Vračebnoje dělo* (Lékařská praxe) v čísle 8 z roku 1925.

K úspěšnému provedení léčebné procedury je třeba **shromážďovat** moč nemocného během určitého časového úseku, ovšem nejčistším možným způsobem, například lít ji do sterilních nádob nebo ji odebírat cévkováním. Poté je nutné urinu rozlít do deseti či více skleněných zkumavek (množství se určuje podle závažnosti onemocnění) a uzavřít *sterilním vatovým tamponem*.

Moč se dvacet pět až třicet minut sterilizuje ve vařící vodní lázni, tedy ve zkumavkách, jež se vyvářejí v nádobě s vodou. Poté se dají ochladit a nechají odstát, abychom získali kvalitní léčebný mok. Je třeba mít na paměti, že *bílkovinné komponenty moči* se snadno usazují, a tudíž nijak nebrání hladkému nabírání tekutiny injekcí.

Sterilizovaná moč byla injekčně vpravena nemocnému pod kůži, přičemž za nejvhodnější místo vpichu se pokládala oblast na bedrech. Dospělí pacienti do-

rtivaií dávku dvou až tří mililitrů, v těžších případech **1 pět** mililitrů, což umožnilo dosažení skvělých léčebných výsledků. Dětem stačilo podávat mnohem menší dávky, například 0,2, 0,3, 0,5, 1 až 1,5 mililitrů podle věku, jež se zavádělo dvakrát až dvanáctkrát denně pod kůži (častěji se nedoporučuje) v závislosti na stadiu nemoci. Kúra nebyla časově omezená a pokračovala tak dlouho, dokud nedošlo k úplnému uzdravení - počet dní se **tedy** stanovil individuálně.

Tato metoda je velmi efektivní, působí rychle a nevznikají při ní vedlejší jevy, jako například *toxicita* nebo jiné komplikace.

Výše popsanou metodu s úspěchem využíval doktor V. A. Lesevič při léčbě zápalu plic, zápalu pohrudnice a v případě pacientů vojenské nemocnice přímo na frontě. **A** jak se píše v článku *K voprosu o močeterapii* (Otázky močové terapie) v časopise *Vračebnoje dělo* (Lékařská praxe): „Ve všech odpovídajících případech bylo dosaženo vynikajících výsledků.“

Také A. T. Kolesnikovová se věnovala výzkumu léčby močí, zejména studovala práce J. I. Zdravomyslova a dalších lékařů. Co zjistila? Je-li při zápalu pohrudnice, **při** přítomnosti tekutiny v dutině břišní (*ascites*) nebo **vodnatelnosti** vaječníků nasazena *autourinoterapie*, výpotek se intenzivně vsakuje a mizí.

Uvedenou metodou léčila i pacienty s kombinovanou srdeční vadou, doprovázenou otékáním nohou a dalších míst, při nichž klasická léčba nezabírala. A výsledky? Během dvou až tří dnů močové léčby u pacientů polevila **dýchavičnost**, navrátil se jim zdravý spánek, a třetí den se dokonce postavili na nohy Jak ovšem lékařka zjistila, u pacientů s narušeným vylučováním du-

síku ledvinami nebyla léčba úspěšná, naopak pro tyto případy, stejně jako pro **uremii** (hromadění dusíkatých látek v organismu způsobené nedostatečnou funkcí **ledvin**) a v případě selhání ledvin urinoaterapie představuje **kontraindikaci**. Článek byl publikován pod názvem *Močeterapija pri serdečnych otěkach* (Močová terapie při otékání v důsledku srdečních onemocnění) v časopise *Vračebnoje dělo* (Lékařská praxe) v čísle 19 a 20 v roce 1930.

S. V. Kracht popsal šestnáct případů pacientů, kteří se úspěšně vyléčili z *chřipkové pneumonie*, a pouze v posledním, sedmáctém případě nebylo dosaženo vyléčení, ale jen z důvodu, že se s léčbou začalo velmi pozdě. Autor si také všiml, že podkožní injekce jsou efektivnější než injekce do svalů nebo do žil. A obecně platí, čím dříve se s léčbou začne, tím rychleji se pacient uzdraví - časopis *Vračebnoje dělo* (Lékařská praxe), číslo 23-24 za rok 1931.

N. B. Zil'berman použil urinoaterapii při léčbě pacientů s černým kašlem doprovázeným prudkými *konvulsivními záchvaty* a zvracením, přičemž veškeré další *medikamenty* vysadil. Ve všech případech se infekce dala rychle na ústup a například u dětí už bylo možné po deseti až dvanácti dnech pobyt v izolaci ukončit. Tento lékař sestavil rozsáhlé pojednání o své praxi s názvem *Automočeterapija pri kokljušé* (Autourinoterapie při černém kašli), publikované v časopise *Kliničeskaja medicína* (Klinická medicína), svazek XIII, číslo 7 z roku 1935.

Doktorka M. A. Ramadánovová také sepsala práci o léčbě močí, konkrétně *K voprosu o automočeterapii, 100 slučajev podkožnogo vpryskivaniija moči* (Otázky

autourinoterapie, sto případů podkožních močových **injekcí**, vyšlo v **časopise** *Vračebnoje dělo* č. 7 v roce 1935), **v níž** se dělí se svými **mnohočetnými** a rozsáhlými praktickými zkušenostmi s léčbou různých nemocí za pomoci urinoterapie. Takto léčila například **akutní** a **chronický revmatismus** kloubů, **zánět** pánevního vaziva (**parametritidu**), **polyartritidu**, **ischias**, **chronickou radikulitidu** a další nemoci. Močová terapie měla silný **terapeutický efekt**, například rychlé snížení teploty, zmizení bolestí, snížení množství **infiltrátů**, zlepšení **diurézy** (vylučování **moči**) i kvality moči (neobsahovala soli kyseliny močové). Doktorka **Ramadánovová** popisuje celkem třiatřicet klinických a šedesát dva **ambulantních pacientů**, z nichž se někteří vyléčili úplně. Jedním z nich byl mladý muž ve věku dvaadvaceti let s akutním revmatismem kloubů rukou a nohou, trvale zvýšenou teplotou na třicet sedm až třicet osm stupňů Celsia a **systolickým šelestem na srdci**. V nemocnici dostal osm podkožních injekcí sterilizované moči a dalších osm ambulančně. No, a poté mohla lékařka konstatovat úplné vyléčení.

Průkopníci moderní ruské urinoterapie

Největší přínos do ruské urinoterapie vnesl Alexej **Andrejevič Zamkov**, jenž **se jí** zabýval na konci třicátých a na **počátku** čtyřicátých let minulého století. Na jeho popud byl v roce 1932 v Moskvě otevřen Státní výzkumný ústav **urogravidanoterapie** a on se stal jeho ředitelem. Byl to velmi talentovaný a schopný lékař a vědec a **jeho** životní příběh je natolik zajímavý, že si o něm musíme něco říct. Pocházel z velmi chudé, **pologramotné** rolnické rodiny a maturitní zkoušku složil až **ve třiceti** letech! Ovšem k poznávání a vědě tíhl už dávno předtím

a zabýval se mimochodem i léčbou močí. Sbíral veškeré materiály, publikace a zdroje s touto tematikou - práce starodávných lékařů či moudrost ruských **lidových** léčitelů, hltal knihy o józe, o tibetské medicíně a díla francouzských autorů ze sedmnáctého až devatenáctého století, například Maireta, Bouchera či Pierona; všechno promýšlel a dělal další závěry. Podrobně studoval složení moči, zejména se zaměřil na **hormony** a **antitěliška**, jichž najdeme nejvíc v moči těhotných žen.

„Důkladně jsem prozkoumal moč **gravidních** žen a separoval jsem z ní sterilní, velmi účinný léčebný prostředek, jemuž jsem dal jméno **gravidan**“; napsal **Zamkov** ve svém článku otištěném v osmém čísle časopise *Novyj mir* (Nový svět) v roce 1935. Mechanismus působení přípravku gravidanu vysvětloval tím, že jde v podstatě o **komplexní hormonální přípravek**.

„*Gravidan* **jekouzelný: zachrání vás před předčasnou smrtí, prodlouží vám - alespoň z fyziologického hlediska - život a oddálí okamžik, kdy se začne projevovat stáří. Nesmrtelnost však od něj nečekejte.**“

Nejprve proběhlo testování na zvířatech: učenec píchal starým myším samcům a samicím pod kůži injekce gravidanu - a pozoroval aktivaci jejich pohlavních funkcí. *Ontogeneze* (dozrávání vajíček) samic a *spermatogeneze* (tvorba spermatu) samců se osvěžila a přiblížila **hodnotám**, charakteristickým pro mladé jedince. Staré, slabé, **olysalé**, vyhublé a skoro slepé myši, jež se sotva pohybovaly a jen stěží nacházely krmítka, se po injekcích gravidanu úplně proměnily. Přibraly na váze, obnovila se jim srst a lysiny zarostly lesklými chlupy; volně se pohybovaly, snadno nacházely potravu a také ji s chutí pojídaly. A když do klece se staršími samci umís-

til **několik** mladých samic, snadno zabředly a porodily **zdravé** potomstvo.

Druhý případ se týkal vysíleného starého hřebce, jenž se sotva udržel na nohou, nežral a byl úplně *apatický*. Zdálo se, že jeho dny jsou sečteny, ale poté, co dostal deset injekcí gravidanu o objemu padesáti kubických centimetrů, zase začal žrát, spravil se, zbavil se **průjmu** a celkově posílil, prostě se znovu obnovily mohutné koňské **svaly**. Takže se mohl „vrátit do práce“ - s radostí ho zapřáhli a zapojil se do tažných prací a orby. Také se u něho probudil pohlavní pud, ale nejen to, zrodila se oddanost k jedné kobyle, na jejíž prosebné volání se vždy rozběhl ze všech sil (i v zapřažení) cestou necestou přes všechny zábrany - příkopy, strouhy i ohrady. Není divu, že brzy přišla na svět zdravá hříbata.

Prvním člověkem, jehož Zamkov léčil, byl on sám: píchl si patnáct kubíků gravidanu a ihned se mu zlepšila dýchavičnost, ustal silný tlukot srdce, vylepšila se mu nálada a rozjasnilo myšlení.

„Gravidan působí na celý organismus a ozdravuje jej, největší pozitivní vliv má na pohlavní aktivitu. V roce 1929 jsem na vlastní oči pozoroval, jak se několika starým mužům zlepšila pohlavní potence. Přestože byli někteří již skutečně v úctyhodném věku, špatně chodili a takřka se neudrželi na nohou, gravidan na ně zapůsobil velmi příznivě a navrátil jim síly a zdraví; nezřídka jim umožnil návrat mezi pohlavně aktivní osoby. Výjimečný je případ pětáosmdesátiletého muže, jemuž se vrátila chuť k sexuálnímu životu i po dlouhé odmlce trvající dvacet sedm let! Jiný starý muž byl zase nařčen, že dělal neslušné návrhy své ovdovělé sousedce. Stalo se to po léčbě gravidanem, který mu byl nasazen kvůli nepohyblivosti a celkovému vyčerpání - ležel celé dny na peci,

velmi těžce se zvedal na nohy (musel se u toho držet za provaz připevněný na stropě) a byl vyčerpaný, pohublý, takřka nic nejedl, špatně mluvil a občas trpěl pomočovááním. Po několika injekcích gravidanu se jeho zdravotní stav viditelně zlepšil: měl nyní mnohem jistější a pevnější hlas a mluvil srozumitelněji. Začal chodit ven a později ušel i delší několikakilometrové vzdálenosti a nevyhýbal se ani občasně práci v domácnosti.

Od té doby uplynulo již šest let, a ač je to neuvěřitelné, starý pán pracuje v kolchozu jako opravář zemědělského zařízení a ve své faustovské činorodosti rozhodně nepolevil.“

Státní výzkumný ústav urogravidanoterapie existoval šest let a zůstaly za ním pracovní výsledky: bylo vydáno několik prací o močové terapii gravidanem, jež sestavoval a redigoval sám Zamkov. Na tři stovky klinických zdravotních zařízení v zemi užívalo urogravidan, přičemž nebyly zjištěny žádné komplikace a negativní následky léčby. Naopak, některé nemoci se podařilo zcela vyléčit, například dětskou *rachitidu*, hormonální poruchy, pohlavní slabost, *neurologické* poruchy, *alkoholismus*, drogovou závislost a špatnou paměť. Zamkovova popularita rostla a vzbuzovala u kolegů závist a bohužel došlo i k zavrženíhodným činům. Kdosi se lékaře pokusil otrávit a sabotoval jeho práci a v jednom případě se nešťítíl přilít do preparátu na výrobu gravidanu kyselinu sírovou. V roce 1938 byl výzkumný ústav zrušen a Zamkov zůstal bez práce, což mělo vliv i na jeho zdraví. Přežil sice několik infarktů, ale v roce 1942 na následky celkového vyčerpání zemřel.

Jeho práce však zůstala a potvrdila, že starodávne prameny měly v mnohém pravdu: správné užívání moči

prodlužuje člověku mládí a vylepšuje jeho tvůrčí schopnosti.

Autourinoterapie se hojně používala i v zahraničí, například v Německu, jako léčebný prostředek na plané **neštovice**, černý kašel, spalničky, průšnice, **infekční hepatitidu** a další nemoci. Potvrdila se vysoká účinnost přípravku a léčba probíhala bez toxicity a komplikací.

Objevovaly se další a další práce na téma urinoaterapie, například byla podrobena zkoumání hladina *mukopolysacharidů* v krvi a moči při různých těžkých onemocněních. Bylo zjištěno, že čím těžší nemoc, tím více mukopolysacharidů moč nemocného obsahuje, protože organismus se snaží bránit ataku choroby a aktivně tyto prvky produkuje. V. K. Kuchto potvrdil, že obsah mukopolysacharidů může být hodnotným ukazatelem nemoci a prognostickým příznakem. Napsal to ve článku *Soděržanije mukopolisacharidov v syvorotke krovi* (Obsah mukopolysacharidů v krevním séru) v knize *Voprosy medicínskou chimii* (Otázky lékařské chemie), rok vydání 1964.

Ke stejným výsledkům dospěl také N. P. Silitrin v práci *Mukopolisacharidy pri rake želudka* (Mukopolysacharidy při rakovině žaludku), již publikoval v pátém čísle časopisu *Kavkazskij medicínskij žurnal* (Kavkazský lékařský časopis). Dokázal mimo jiné, že hladina mukopolysacharidů se při *ateroskleróze a infarktu myokardu zvyšuje*, ale vhodná léčba způsobuje snižování jejich podílu jak v krevním séru, tak v moči. To jsou statisticky **hodnověrné** údaje Januševa, I. A. - Denisova, S. G.: *Dinamika gljukoronovoj kisloty v krovi i moče bo 'l'nych při koronarnej nedostatočnosti* (Změny glukoronové kyseliny v krvi a moči pacientů se srdeční nedostatečností),

Kavkazský lékařský časopis číslo 6, rok 1968. **Zároveň** bylo zjištěno, že hladina mukopolysacharidů v moči má o nemoci vyšší vypovídající hodnotu než jejich hladina v krvi, a dokonce v hodnověrnosti předčí i další ukazatele, takže **se jí můžeme spolehlivě řídit**. To jsem převzal z článku S. S. Fedoriška *Kislyje mukopolisacharidy v krovi i moči v ocenke aktivnosti revmatizma* (Kyselé mukopolysacharidy v krvi a moči jako faktor pro zjištění stadia revmatismu), otištěném v časopise *Vračebnoje dělo* (Lékařská praxe) v roce 1968. Této otázce se věnoval i A. P. Anasašvili a dokázal, že nemocní s akutním plicním zánětlivým onemocněním mají prokazatelně vyšší obsah mukopolysacharidů v moči. Pojednává o tom jeho článek *Opredělenije mukopolisacharidov v moče* (Zjišťování mukopolysacharidů v moči) v časopise *Laboratornoje dělo* (Laboratorní práce) číslo 7 za rok 1963. D. V. Mogodjan jeho výsledky upřesnil, že tito nemocní mají vyšší obsah mukopolysacharidů nejen v moči, ale také v ledvinách (Disertační práce z roku 1968, Kišiněv).

Na základě všech jmenovaných zdrojů jsme dospěli k několika závěrům: zaprvé u infekčních nemocných dochází k nárůstu obsahu mukopolysacharidů v krvi a tato hodnota je pro každou nemoc specifická a zadruhé z moči nemocného se dá po důkladné sterilizaci a zpracování připravit hodnotný léčebný přípravek s rychlou účinností, vhodný **přímo** pro pacienta samotného.

V poválečné době se urinoaterapií zabýval ředitel výzkumného ústavu farmakologie a laureát Státní ceny, doktor Filipp Semjonovič Chaněna. Zkoumáním moči se zabýval celých padesát let, přičemž za výzkum a pokusy utratil spoustu peněz z vlastní kapsy, které dostal za mnohá ocenění.

Chaněňa použil urinoterapii v lékařské praxi poprv už v roce 1936 ve městě Dušanbe. Jednalo se o mladou ženu, zdravotnici a účastnici výzkumné expedice, kterou při výzkumu klíšťové encefalitidy kouslo klíšť. Nemoc fiíéla těžký akutní průběh, ženě okamžitě vyskočily ho-
rečky nad čtyřicet stupňů Celsia, upadala do bezvědomí a byla ve strašném stavu. Byly jí nasazeny všechny léky, jež byly tehdy dostupné, ale bohužel nezabraly. Její stav se zhoršoval s každým dnem a hrozila katastrofa, doma v Moskvě na ni čekaly dvě malé děti.

Doktor Chaněňa přemýšlel, jak by mohl pomoci, a vzpomněl si na urinovou léčbu, o níž dříve hodně četl. Pak se rozhodl k ráznému kroku a pacientce ji neprodleně nasadil. Nejprve jí odebral moč, již třicet minut sterilizoval, pak ochladil a zaváděl nemocné pod kůži v objemu dvou mililitrů každé dvě hodiny. Už po druhé injekci ženě maličko poklesla teplota a o něco později opět nabyla vědomí. Od druhého dne začaly symptomy nemoci slábnout, hlavně ustaly příšerné bolesti hlavy, svalů a kloubů. Po třech dnech bylo možné fakticky konstatovat uzdravení, ovšem doktor Chaněňa přesto pokračoval v injekční kúře, jen přešel na delší intervaly. Osmého dne se zdravotnice vrátila k práci.

Za druhé světové války doktor Chaněňa léčil touto metodou vojáky nakažené břišním tyfem, akutní úplavicí, chřipkou, zápalem plic a dalšími nemocemi, které doprovází vysoká horečka.

Bezprostředně po nasazení léčby se zdravotní stav pacientů zlepšoval, o čemž **se** dalo soudit podle těchto příznaků:

- rychlé snížení horečky
- ztišení bolestí
- **detoxikace** organismu

(**vymizely** příznaky *intoxikace*)

- absence vedlejších projevů a komplikací
- nemoc probíhala bez recidivy
- celkové uzdravení nastalo rychleji než při jiných léčebných metodách

Příklady z praxe doktora Chaněni

Áňa K., 5 let. Od dvou a půl roku trpěla častými angínami. Lékaři doporučovali operaci, ale nakonec přistoupili k autourinoterapii. Angína se rychle vytratila, mandle splaskly a holčička se cítila mnohem lépe, začala dobře jíst a pít, a dokonce si i zpívala písničky, což předtím nikdy nedělala. Nyní je dlouhodobě zcela zdráva.

Ivan N., 36 let. Měl časté angíny a chřipky, zejména při prudkém ochlazení počasí. Jako navigační důstojník se dostal do vojenské námořnické nemocnice, kde mu léčili angínu a jí způsobené komplikace. Později mu tam byl diagnostikován *revmatický zánět srdce* a nasazena močová terapie. Po ní se dostavily pozitivní výsledky: angína se tři roky neopakovala, přestože se muž vrátil ke své práci na moři a musel často čelit prudkým výkyvům počasí v nevhodných podmínkách.

Anna E, 50 let. V roce 1951 začala mít problémy se žaludkem a dostala se do nemocnice, kde jí diagnostikovali *gastritidu* se zvýšenou kyselostí. Nemoc se rok od roku zhoršovala a žena musela být často hospitalizována. Nakonec jí zjistili žaludeční vřed a určili termín operace. Té se však bála a raději přistoupila na autourinoterapii. Nyní už je několik let zdráva a žaludek ji nebolí, přitom se operaci vyhnula.

Galina P., žákyně 10. třídy. V dětství trpěla častými angínami, které se ale vždy podařilo v krátké době vylé-

čít. Ve starším věku se však nemoc proměnila v **chronickou** a dívka byla trvale nemocná, nemohla spát, jíst ani **vit,** **silně** jí bolela hlava, loupalo v kloubech a celkově **se** cítila schvácená. Běžné léčebné metody nepomohly, **ale** po několika injekcích sterilované uriny se jí ulevilo **- přestala** jí bolet hlava, poklesla i horečka a dívka dostala konečně chuť na jídlo. Třetího dne injekční kúry mohla jít do školy a od té doby je dlouhodobě zdráva.

Eva K., 40 let. Dva roky se léčila s **malárií,** poté protrpěla silný revmatický záchvat a nakonec se z toho všeho vyvinula srdeční vada. V roce 1970 onemocněla angínou, ale naštěstí se z ní rychle vyléčila **urinoterapií.** Šest let se cítila dobře, nebyla nemocná, a dokonce pila studené nápoje, a to až do roku 1976, kdy se jí v krku objevil vřed a vyskočily vysoké horečky. Naštěstí se opět vyléčila s pomocí **urinoterapie** a dlouhodobě je zdráva.

Elena P V., 35 let, zdravotní sestra. Zničehonic těžce onemocněla a musela jít do nemocnice. Tam jí byla diagnostikována **infekční hepatitida,** doprovázená zimnicí, třasem, nevolností, zvracením a bolestmi v břiše i v oblasti jater, které se neustále stupňovaly. První den léčby dostala podkožní injekci s objemem půl mililitru sterilované uriny a od druhé dne pět dní dostávala několikrát denně **pětimi** li litrové dávky. Třetí den bolesti ustaly a teplota klesla na třicet pět a půl až třicet šest stupňů Celsia- Nažloutlá kůže vybledla a získala zdravou barvu a celkové uzdravení nastalo pozoruhodně brzy.

David K., 40 let. Diagnóza - Botkinova nemoc. Naštěstí **urinoterapie** přinesla rychlé uzdravení a osmého dne se pacient vypravil do práce.

Pavel V., 30 let. Mladý veterinární lékař, jenž **onemocněl brucelózou.** Přistoupil na **urinoterapii** a injekce

si píchal sám, přičemž první den horečka ustoupila a poté zmizela i celková slabost organismu. Pacient mohl zase normálně jíst a spát. Brzy se vrátil do práce a **pokračoval** ve své praxi, aniž by se dostavily jakékoli zdravotní obtíže.

Petr V., mladý námořník. 10. dubna 1971 těžce **onemocněl,** teplota mu vyskočila na čtyřicet stupňů Celsia, bolelo ho břicho, zvracel a osypal se. Diagnostikovali mu břišní **tyfus** a doporučili **autourinoterapii:** první den dostal injekce se dvěma mililitry moči a v dalších dnech mu dávku zvýšili na tři mililitry. Po osmi dnech se **nemocný uzdravil.**

Denis J., dělník. Při práci v **rybářenském** závodě onemocněl úplavicí. 27. července 1970 dostal silný průjem a vyskočila mu horečka a 28. července byl hospitalizován na infekčním oddělení nemocnice, kde mu dva dny podávali silné dávky antibiotik a přípravky se **sulfanilamidem.** Očekávané zlepšení však nenastalo, a tak byla zahájena **autourinoterapie:** několikrát denně mu zaváděli pod kůži tři mililitry sterilované moči. Za šest dní se muž uzdravil a mohl se vrátit do práce.

Doktor Chaněna nakonec vypracoval vlastní originální léčebnou metodu a program podkožních urinových injekcí. Metoda se opírala o fakt, že každý nemocný vylučuje moč obsahující látky, jež mohou danou nemoc vyléčit. Nashromáždil údaje o léčbě sto padesáti různých nemocí od angíny či **alergie** po **tuberkulózu.** Snažil se o veřejné uznání své metody a dvacet let si kvůli tomu dopisoval s pracovníky Ministerstva zdravotnictví, ale vždy se mu dostalo striktního zamítnutí. A nakonec se dozvěděl, že jeho metodu si patentoval někdo jiný a pod jiným **názvem** ve Francii.

Filipp Semjonovič Chaněna vyléčil velké množství nemocných, zejména v kritické době za druhé světové války, kdy panoval nedostatek *medikamentů*. Právě v tomto těžkém období bylo nesmírně důležité, aby se člověk vrátil k normálnímu životu, jak nejrychleji to **šlo**.

Bohužel jména obou jmenovaných průkopníků **ruské urinoterapie**, Zamkova a Chaněni, zůstala pro širokou veřejnost neznámá. K *popularizaci metody* došlo až po publikaci knihy Johna Armstronga *Elixír života*. Metodu rozpracoval zcela samostatně a popsal i proces a mechanismus jejího fungování.

Západní urinoterapie a John Armstrong

Sám autor vzpomínal takto:

„Mým prvním pacientem jsem byl -já sám. Během první světové války jsem byl armádní komisí sestávající ze čtyř lékařů zproštěn vojenské služby, protože jsem se nakazil tuberkulózou. Dostalo se mi od nich doporučení, abych se obrátil na odborníka a léčil se pod jeho dohledem. Já jsem jich navštívil hned několik, a první z nich mi řekl, že jsem vážně nemocný. Doporučil mi pobyt na slunci a na čerstvém vzduchu a k tomu výživnou dietu. Po celý rok jsem se držel jeho rad a přibral téměř třináct kilogramů. Poté jsem se vypravil k dalšímu doktorovi jenž zjistil, že mám obě plíce zasažené tuberkulózou, což se rozcházelo s tvrzením prvního lékaře. Poradil mi posilňující dietu s vysokým obsahem škrobu a cukru. Jenže mě z toho začala trápit cukrovka, takže jsem musel svůj jídelníček radikálně proměnit: čtyři dny v týdnu jsem nic nejedl, pouze vypil půl druhého litru chlazené vody denně. Pátého dne jsem si dal to, na co jsem měl zrovna chul“

a stravujsem kousal tak důkladně, až me z toho rozbolely zuby i jazyk. Přestože se přidružila nervozita a nespavost, vydržel jsem tento režim šestnáct týdnů bez přerušení. Zbavil jsem se kašle, kataru, a dokonce i zánětu sedacího nervu, ale celkově mi léčba připadala mnohem nepříjemnější než nemoc sama. Vše vyústilo tím, že jsem po dvou letech marných pokusů o vyléčení zcela ztratil víru v klasickou ortodoxní medicínu a navzdory doporučení lékařů jsem se pokusil vyléčit sám.

Jednoho dne, když jsem se cítil obzvlášť slabý a nemohoucí, mi zčistajasna probleskla hlavou biblická slova:

„Pij vodu z čistírny své a prameny z prostředku vrchoviště svého.“ (Příslaví 5,15)

A vzpomněl jsem si na příběhy lidí, již se uzdravili po užívání moči, jako například jistý otec, který svou malou dcerku vyléčil ze záškrtu za tři dny, protože jí dával pít její vlastní moč. Také někteří nemocní žloutenkou se po terapii močí uzdravili. Před několika lety jsem řekl doktorovi: „Řikáte, že ztrácím životně důležité tkáně a cukry, jelikož je vylučuji spolu s močí. No. a cožpak bych tyto látky nemohl vrátit do organismu tak, že budu svou moč pít?“ Lékař mi odpověděl, že naše orgány nejsou uzpůsobeny k trávení odumřelých látek.

Později jsem si však uvědomil, že jde o teoretický omyl. I v Písmu svatém se hovoří o kouzelném fluidu prýštícím z našeho vlastního těla, o moči. Já jsem tomu uvěřil, čtyřicet pět dní hladověl a přitom pil jen vlastní moč a vodu z vodovodu; moč jsem si navíc ještě vtíral do kůže. Nakonec jsem měl hladovění plné zuby a dal jsem si krvavý biftek. Světe div se, nebylo mi z toho špatně a vůbec nic se mi nestalo, jen jsem dostal ještě větší hlad.

Nějakou dobu **jsem** jedl velmi opatrně a k tomu stále pil vlastní **moč**. Pozoroval jsem její **změny** a postřehl, že **měnila** teplotu, chuť a množství podle toho, jaké potraviny jsem jedl **a** jaké nápoje pil, a také v souladu s vy **naloženou fyzickou** námahou. Na konci léčby jsem se cítil zcela zdravý a kromě **toho** jsem zhubl **a** má tělesná hmotnost se Ustálila na šedesáti třech a půl kilogramech. Byl jsem plný energie, vypadal mladší a kůži měl čistou skoro jako děvčátko.

Nyní je mi padesát let, ale vůbec na to nevypadám a také se cítím mnohem mladší než spousta mých vrstevníků. Naštěstí se mi vyhnuly typické ‚nemoci stárnutí‘, které se zpravidla dostaví s přibývajícím věkem. A jen kvůli tomu, že denně popíjím veškerou svou vlastní moč, dodržuji dietu s vyváženým poměrem základních složek a zásadně se nepřejídám. "

Armstrong nejprve vyléčil sám sebe a později svými radami a recepty pomohl mnoha dalším nemocným lidem, již znovu našli ztracené zdraví.

„Je třeba mít na paměti, že přírodní medicína spolehlivě zasahuje tam, kde klasická ortodoxní medicína utrpěla porážku. Avšak i přírodní metody někdy vedou do slepé uličky, například nedokážou obnovit zničené tkáně po těžkých nemocech - toho jsou schopny pouze starodávné léčebné metody.

Všechny metody jsem vyzkoušel sám na sobě a později je doporučil tisícům pacientů, jež zaznamenaly neměnný úspěch."

Během své dlouholeté urinoterapeutické praxe Armstrong přišel na to, že vyléčení ve velké míře záleží také na **pacientově věku** - různé věkové skupiny potřebují **k** uzdravení odlišné časové rozmezí. Nejsnáze se

vyléčí mladí lidé, kteří mají velké zásoby **životní energie**. Větším dětem a dorostu stačí čtrnáctidenní **močová terapie**, zatímco pacienti kolem **šestatřicátého** roku věku **potřebují** čtyřicet dva **dní**, lidé kolem pětapadesáti let **padesát** tři dny a starší lidé po sedmdesátce dokonce šedesát dní. To jsou průměrné údaje, vyléčení každého pacienta je však čistě individuální a velkou roli hraje **stadium** nemoci a míra zasažení organismu, **intenzita** močové terapie, vnitřní postoj k nemoci či vyléčení a spousta dalších parametrů.

Armstrongovy metody močové terapie jsou jednoduché a účinné a není divu, že si jeho kniha brzy získala velkou oblibu u veřejnosti.

Armstrongova metoda zahrnuje:

- vnitřní užívání (pití)
- potírání těla urinou (v průběhu minimálně dvou hodin)
- obklady z moči
- hladovění na urině (užívá se veškerá moč vyloučená během dne - metoda se hodí pro mimořádně těžké případy).

Obklady z moči se předepisují především tam, kde je potírání urinou zakázáno, například při popáleninách, vředech, ránách, otocích, nádorech a podobně.

V Austrálii odpradáвна existoval zvyk potírat si ruce urinou po těžké práci, po náročném veslování a podobně.

Jistá skupina švýcarských horolezců v **Himálajích** při zdolávání hor používala koncentrované výtažky z moči, protože jim dodávaly síly a zvyšovaly výdrž. Jak je vidno, ani v současnosti se na urinu jako na léčebný prostředek nezapomíná, naopak se objevují stále nové

a nové práce, jež svědčí i o rostoucím zájmu o tuto metodu.

V roce 1979 vydal profesor lékařské fakulty v Západním Bengálsku v Indii, S. P. Mitchell, knihu s názvem **Cudesa močevoj terapie** (Kouzlo močové terapie), v níž **se věnoval** otázkám urinové léčby mnohem podrobněji, než to dělali jiní autoři v minulosti. Doktor Mitchell cituje úryvky ze starodávných pramenů a všimá si **prokázaných** případů, v nichž byla urinoterapie skutečně efektivní. Mimochodem jím sestavený seznam nemocí, které na močovou léčbu reagují příznivě, se od Armstrongova příliš neliší. Mitchell popisuje i mechanismus působení moči na organismus, i když jen stručně, a předkládá nejjednodušší *varianty* léčebných metod s využitím moči.

Poté vyšlo mnoho knih o urinoterapii, ale drtivá většina z nich čerpá především z Armstrongových a Mitchellových prací. Jejich autoři opisují teorii a dodávají k ní pouze nové zkušenosti z praxe, vlastní pozorování **a faktický materiál**; nepřinášejí však nové analýzy a shrnutí.

Rok 1991 byl pro urinoterapii velmi plodný - jen v Rusku vyšly tři nové knihy, a sice *Tajna napitka bogov* (Tajemství nápoje bohů) od A. N. Maslennikova, která vyšla v nakladatelství Krasnojarskoje izdatel'stvo, dále *Svjaščennoje lekarstvo i li Ključ ot vsech boleznej* (Posvátný lék aneb Klíč ke všem nemocem) od V. A. Jerofejeva, jež vyšla v nakladatelství Riga, a *Urinoterapija, drevnije metody, tolkovanija i praktika* (Urinoterapie, starodávné metody s výkladem a moderní praxe) od G. P. Malachova. Jelikož všichni tři autoři pracovali se stejnými zdroji a prameny, čtenář v jejich knihách nalezne stejné pasáže. Jakmile se však pono-

říme do mechanismů působení a metodiky užívání, **najdeme** velké rozdíly.

Maslennikov se této stránce věci nevěnuje vůbec a vysvětlil to takto:

„Často se mě (**Maslennikova** - poznámka autora) ptají, v čem spočívá podstata léčivého účinku moči. **Jaký mechanismus tu funguje? Nevím, zda existuje někdo, kdo by byl schopen tuto otázku zodpovědět. Vesmír je nedozírný, atom nevyčerpatelný a žádná vědecká disciplína není absolutně poznatelná.**“

V. A. Jerofejev na základě předcházejících prací popisuje známé mechanismy, jak působí moč na lidský organismus: patří sem vliv hormonální, antiseptický, **močopudný**, psychologický a dále také působení solí a posilování imunity. A z nich můžeme vyvodit jeden hodnotný závěr: moč má *homeopatický účinek* absolutně na všechny druhy nemocí. Autor na konci své knihy doporučuje, abychom k urině přistupovali jako k homeopatickému léku, neboť na tomto poli má nejvyšší účinnost.

V roce 1996 se na trhu objevila publikace *Urinoterapija včera, segodna, zavtra* (Urinoterapie včera, dnes a zítra), vydaná v Kyjevě v nakladatelství Altpress.

Vyšla z pera dvou autorů, zcela odlišných osobností - L. A. Sosnovského, inženýra z oboru *metalurgie* a kandidáta věd, a V. S. Mosijenka, *onkologa* a profesora medicíny. O své knize se vyjádřili takto:

„*Publikace je zaměřená především na inteligenci, a to ze dvou důvodů: zaprvé proto, že i my sami sebe řadíme k této části obyvatelstva a její mentalita je nám blízká a známá. Intelligence má smysl pro ironii a rozhodně nevěří do puntíku všemu, co kdo napíše - a správně dělá. Pro některé osoby z řad inteligence je urinoter-*

pít **přijatelná** pouze v případě, že mají **jasnou** představu ú jejím principu fungování. Je jisté, že vzdělaný a hloubavý člověk nebude nic **podnikat naslepo**, bez příslušných znalostí a informací. Obecně není snadné psát knihy pro inteligenci. A zadruhé bychom asi nezvládli napsat knihu, která by byla **pro všechny**, a ani si nejsme jisti, zda by to bylo nutné - takových knih už je na trhu dost. Proto jsme si vytyčili mnohem skromnější úkol - **napsat** knihu nikoli pro široké vrstvy, nýbrž akademickou a informacemi nahuštěnou publikaci. Snažně jsme si přáli, aby ji četli pracovníci zdravotnictví, odpustili nám případné nedostatky a vzali urinoterapii na vědomí jako léčebnou a **profylaktickou metodu**, jež si zaslouhuje pozornost. Pokud by kniha byla příliš populární, mohla by čtenáře z řad odborné veřejnosti odradit a v důsledku toho by téma nebylo přijímáno se vši seriózností. "

Jak tak pročítáme tyto řádky, je evidentní, že močová terapie představuje zajímavé téma pro mnoho lidí, nevyjímaje ty, kteří mají široký rozhled a hluboké znalosti.

Může být moč škodlivá? Autoři na tuto otázku odpovídají:

*„Je zřejmé, že moč obsahuje **aminokyseliny, bílkoviny, vitaminy, tuky, sacharidy, hormony a další organické kyseliny**. A žádné tyto komponenty **nejsou škodlivé**. V moči najdeme i **elektrolyty**, zejména **ionty kalia, sodíku a chloru** - a ani ty organismu neškodí, neboť je přijímáme například v kuřecím **bujonu**. Uškodit mohou pouze v případě, pokud se v organismu nahromadí v nadměrném množství.“*

I v Evropě, zejména v Německu, bylo vydáno hodně knih o urinoterapii. Stále častější jsou i **urinoterapeutické**

kongresy, na nichž si odborníci z celého **světa** navzájem vyměňují poznatky o využívání uriny pro léčebné **účely** v praxi.

Moč jako mycí prostředek

V dávných dobách lidé neznali mýdlo, ale věděli, že některé přírodní prostředky mají silné mycí schopnosti. Mezi ně patří i moč, jež se v minulosti hojně používala k mytí a na praní.

Nechá-li se moč několik dnů odstát, začne se pod vlivem **bakterií** rozkládat a vytváří se v ní čpavek, který při praní reaguje s tuky obsaženými v oděvu nebo vlně a mění se v tekuté čpavkové mýdlo.

Na praní prádla je však zapotřebí velké množství moči. Ve Starém Římě existovala profese sběrače moči, k jehož práci patřilo například to, že na ulicích měst nebo i na malých sídlech umístil speciální nádoby, podobné našim nočníkům, a místní obyvatelé do nich vykonávali potřebu. Sběrači moči byli většinou i ti, kdo prali: zaplněné nádoby sbírali a odváželi do prádelen, kde vylili obsah do velkých kamenných nádrží o velikosti až čtyř čtverečních metrů. Nádrže zaplnili špinavým prádlem a promývali je zejména nohama. Prádlo omyté v urině pak vymáchali v přírodní vodě, v říčce, potoce či studánce, nechali usušit na palouku a nakonec ještě vybělili, přičemž jako bělidlo používali síru.

Moč se přidávala do prádla při máchání ještě nedávno, zejména si ji oblíbily irské, německé a skandinávské pradelny, a to z důvodu, že dobře změkčuje především vlněné prádlo. Proslavený anglický tvíd se ještě v devatenáctém století vyráběl také s urinou, přesněji se s ní opracovávala vlna určená k výrobě látky, neboť moč spolehlivě rozpouštěla usazený tuk a pot. Čpavek, obsažený

v moči odstraňuje zbytky potu a kožní tuk mnohem lépe **než jakékoli** jiné prostředky.

V Afghánistánu a zemích severní Afriky se **moč** používá **k** promývání koberců **dobře**, neboť rozjasňuje barvy. V Anglii, Francii i Rusku si ženy schválně myly **ruce** urinou, aby získaly **běloskvoucí** nádechy a hebkost. Starodávný africký recept zase doporučuje vyplachovat v moči nádoby, určené k uchovávání mléka. Sibiřské národy užívaly **urinu** k mytí kuchyňského nádobí a potřeb, indiánské ženy z Kalifornie potíraly pokožku dětí směsí uhelného prachu a uriny, protože byly přesvědčeny, že jsou **chráněny** před neblahodárnými vlivy počasí. Původní obyvatelé Aljašky si omývali v moči obličej a ruce, Eskymáci zase dávali přednost urinovému mytí **vlasů**.

Moč v barvírenství

V textilním průmyslu se odpradávná využívá *kypově barvení*. Kypová barviva tkaniny barví velmi kvalitně, takže po opakovaném vyprání ani na přímém slunci nevyblednou.

Co to jsou kypová barviva a jak se připravují? Nejprve se opracovalo rostlinné barvivo, například *indigo*, aby **bylo** rozpustné ve vodě. Barvivo se vymáčkávalo z kořenů, listů nebo dřeviny rostlin a nechalo se kvasit spolu s močí. **Při** tomto procesu se z moči upevňoval čpavek a díky němu se barvivo oddělilo od suroviny. Jakmile se vytvořilo dostatečné množství barviva, do nádrže přidali tkaninu a nechali ji uležet tak dlouho, dokud **se neobarvila**. Voda a teplo roztahují vlákna, takže dobře vsakují barvivo. Když se tkanina dostatečně probarvila, **vyňali** ji a nechali osušit na vzduchu. Kyslík na tkaninu

působí tak, že barvivo upevňuje a **ustaluje**, takže se **dá nerozpouštět** a nebledne. Tak se získá vysoce odolná **barvená** tkanina.

Moč v průmyslu

Moč se také užívala k vyrábění a **čištění kůží** či **při** kování ocelových čepelí, protože byly pevné a **trvanlivé**. Při tepelné úpravě ocelových výrobků se jejich povrch prosytí **dusíkem**, tudíž není nutno ocel dodatečně ochlazovat. Metoda má několik předností: proces **probíhá** rychleji a dá se i zjednodušit. Povrchová vrstva kovu vsakuje dusík a výsledný výrobek je pevnější a odolnější. Jde vlastně o zvláštní způsob *kalení oceli* v moči, jež se pro tyto účely speciálně opracovává a **zařikává** „na pevnost“. Výsledkem takového zpracování byla ocel s mimořádnými vlastnostmi. Informace obsažené v zaříkadle se přenášejí z moči na atomy roztaveného železa a dodávají jim specifické vlastnosti, které formulovala **zařikávající** osoba. Moč byla po staletí používána jako neviditelný inkoust.

Zkuste na list papír něco napsat vlastní močí a podržte jej nad lampou nebo svící: objeví se malé krystaly, postupně získávají barvu a text je čitelný.

Moč v potravinářství

Před objevením pekárenských kvasnic se ke kvašení používala moč. Ve středověké Evropě se při výrobě sýra do suroviny přidávala moč mladých **dívek**, aby získal *pikantní* a maličko kořeněnou **chuť**. Především Švýcaři si oblíbili moč jako doplněk při výrobě znamenitého a proslaveného *švýcarského sýra*, neboť urychlovala proces kvašení a zrání a dodávala mu specifickou chuť.

Jistého odborníka na výrobu sýrů se jednou zeptal, **na** co používá při technologickém výrobním postupu **moč**. A on odpověděl: „Moč dodává sýru výraznou **chuť** a **urychlují fermentaci**. Přidávám ji **ale** jen maličko – **to zcela** stačí, aby sýr získal specifickou, trošku trpkou chuť a také charakteristickou vůni po smůle.“

V balkánských zemích rolníci odpradáвна namáčeli tvaroh k výrobě sýra do moči malých chlapců. Dorůstali v **něm** totiž malí červíci, kteří byli při opracování tvarohu rozmačkáni a dodávali mu zvláštní, pikantní chuť.

Urinoterapie existovala v minulosti a existuje i nyní. Naši předkové uměli moč využívat mnohem lépe a šikovněji, než to umíme my v moderní době.

Letmo jsme se seznámili se starodávnými prameny a musíme bohužel konstatovat, že se během času mnohé zapomnělo a ztratilo.

Proč tedy lidé v dávných dobách velebili moč jako léčebný prostředek? Jak je možné, že moč v některých případech pomáhá nemocným lépe než nejmodernější léčení a medikamenty, jak ostatně prokázaly i kladné výsledky léčitelské praxe pánů Zamkova, Chaněni nebo Armstronga?

Především bychom neměli urinoterapii zavrhnout, nýbrž se jí podrobně věnovat a detailně studovat po všech stránkách. Až to uděláme, teprve poté můžeme výše jmenovanou otázku zodpovědět. A pokud má moč skutečně léčebné účinky, dozajista je objevíme a můžeme je **rozumně** využívat pro blaho všech.

Tuto kapitolu ukončuji slovy Michaila Lomonosova „*Ruce nepotřebuje ten, kdo není schopen vidět otevřené věci,*“

DRUHÁ ČÁST

Teoretické základy užívání moči

ÚVOD

„Říká se: kdyby člověk skutečně musel pít svou moč, pak by si tento zvyk vypěstoval jako vrozený instinkt. Můžeme však namítnout: člověk nemá spoustu dalších instinktů, například hlubokého dýchání nebo jiných ozdravných metod, díky nimž může zůstat zdravý. Znamená to snad, že by tyto věci neměl dělat? Indičtí jogini hluboké dýchání praktikují a provádějí další speciální cvičení a rozhodně oplývají pevným zdravím a aktivně žijí ještě po sedmdesátce. Zvláštní je, že se člověk o své instinkty nestará, když pije alkohol a kouří jednu cigaretu za druhou. Jinými slovy, jestliže člověk dělá věci, které mu jsou příjemné, ale škodí jeho zdraví, instinkty pozoruhodně mlčí.“

John Armstrong

Nyní se podíváme na kloub jedné z nejstarších a nejta-
jemnějších metod léčení lidského organismu - léčbě moči.
V předchozí kapitole jsem navázal na biblická slova o tom,
že se člověk rodí z vody, země a ducha. Naše léčebná me-
toda se zakládá na užívání *oduševnělé vody* - tekutiny, jež
prošla lidským organismem. Základní léčebná vlastnost
moči spočívá nikoli v tom, že obsahuje *biologicky aktivní*
prvky, soli a podobně, ale v tom, že je v ní usazena a roz-
ptýlena životní energie. Moč je doslova „prozářena“ všemi
energiemi lidské duše, je nasycena informacemi o lidské
duši a také je výhradně individuální jako lidská duše.

Nutno dodat, že při močení ztrácíme určitou **část**
univerzální životní energie. Jde o nemístné plýtvání hod-
notami, jaké příroda většinou nedopouští.

Prenatální život v urině

V jakém prostředí se **může** vyvinout život? V **tako-**
vém, které se životu podobá. Vidíme to například při vý-
voji organismu v útrobach matky: zárodek si pro vlastní
potřebu a k plnohodnotného vývinu kolem sebe **vytváří**
příhodné prostředí - ze svých vlastních výkalů! Výkaly
obsahují životní energii a informace o jeho organismu.
A to jsou přece ideální podmínky pro vývoj jakéhokoliv
jedince - kolem je vše blízké, vlastní, nic cizorodého.

Vyvíjející se človíček plave ve vlastním maličkém
vodojemu, jemuž se říká *plodový obal*, a tekutina v něm
se nazývá *plodová voda*. Rostoucí plod ji polyká, oteví-
rá v ní oči a dýchá ji, bez toho by se mu plíce normál-
ně nevyvinuly. Žije, obklopen plodovou vodou zevnitř
i z vnějšku.

A z čeho se vlastně tvoří plodová voda? Nejvíce plo-
dové vody - kolem dvou litrů - se v organismu nashro-
máždí v šestém měsíci těhotenství. Vědci si myslí, že se
na jejím vzniku podílí matčin organismus společně s or-
ganismem plodu a plod ji vylučuje ledvinami sám. Shr-
nuto a podtrženo, maličký nenarozený človíček vlastně
plave v roztoku vlastní moči (viz obrázek č. 1).

Obrázek č. 1

Plodový obal zaplněný roztokem z **moči** vyloučené plodem. To jsou ideální podmínky pro formování nového organismu.

máme vodu, jež ozařuje celý malý organismus a **působí** na něj. Jedině tak si můžeme vysvětlit, proč vlastně plod tak rychle roste. V tomto ohledu vítězí příroda nad laskotou a šetrností, využívá všechno, co má k dispozici - energii i prvky.

Tak jsme si udělali krátkou exkurzi do tajemství *prenatálního života* a víme, že každý z nás kdysi užíval moč, a to jak zevně, tak vnitřně.

Než se budeme věnovat různým technikám a doporučením ohledně užívání moči, nejprve se podíváme, co to vlastně moč je a z jakých prvků se skládá. Jak vznikají její léčebné vlastnosti a případně čím může být škodlivá?

Jaké má plodová voda složení? Výzkum s pomocí značených atomů prokázal, že se neustále obnovuje a obsahuje **tyto** prvky: cukr dvacet sedm miligramů, močovinu dvacet osm miligramů, soli do jednoho procenta (mají stabilní složení), organické látky od půl do čtyř procent a dále hormony, vitaminy, *radioaktivní látky*, například soli *actinia*. Měrná váha plodové vody je **1,007–1,008** litrů a má neutrální nebo slabě kyselé pH.

I. A. Aršavský a mnozí další vědci jsou přesvědčení, **že** plodová voda slouží také k tomu, aby z ní plod čerpal živiny, tedy je to jeho potrava. Plod ji vsakuje kůží a užívá jí i **úst**y. **Nezapomínejme**, že už v šesti měsících cucá paleček a **ve** střevech **se** mu tvoří první kal - *mekonium*. Radioaktivní látky a hormony aktivují růst a dělení **buňek** v organismu a k stejnému účelu slouží i voda, ozařeni **životní** energií. **Buňky** plodu jsou neustále stimulovány a nacházejí se pod vlivem záření životní síly **své vlastní** životní síly, které na něho působí zvenčí. Připomíná to léčbu energií z rukou, pouze namísto končetin tu

Tvorba moči

„Lidský organismus odráží celý vesmír, je jeho miniaturoou. Najdeme v něm duchovní i hmotné aspekty. Co v lidském organismu nenajdeme, to ve vesmíru neexistuje. Ale všechno, co existuje ve vesmíru, najdeme také v lidském organismu.“

Z výroků starodávných mudrců

Tvorba moči

Moč neboli urina je tekutá látka, vylučovaná lidským organismem. Na jejím vytváření se podílí celé tělo, ovšem důležitou konečnou funkci hrají ledviny. Pohlcují energii pole v organismu a udržují ji na správné úrovni a **kromě** toho regulují nezbytné prvky. Všechno, co organismus nepotřebuje a co je pro něj zbytečné, je vyloučeno ven močovými cestami.

Ledviny denně zpracují kolem sto sedmdesáti litrů krve. Za den se vytvoří osm set až tisíc osm set mililitrů moči a toto množství tvoří od padesáti do osmdesáti procent všech přijatých tekutin. V normálním stavu vylučuje organismus víc moči za den než v noci. Poměr mezi vylučováním ve dne a v noci je 4 : 1 nebo 3 : 1.

Funkční a stavební jednotkou ledvin, v nichž **probíhá** poslední fáze tvorby moči, je **nefron**. Množství **nefronů** v obou ledvinách dosahuje až dvou milionů a celková plocha vnitřní vrstvy **nefronů**, skrze něž **probíhá** *filtrace*, se rovná pěti až osmi čtverečním metrům. To převyšuje třikrát až pětkrát povrch celého těla!

Moč se v ledvinách tvoří v důsledku několika procesů: *filtrace*, **resorpce**, *sekrece* a *osmotické koncentrace*.

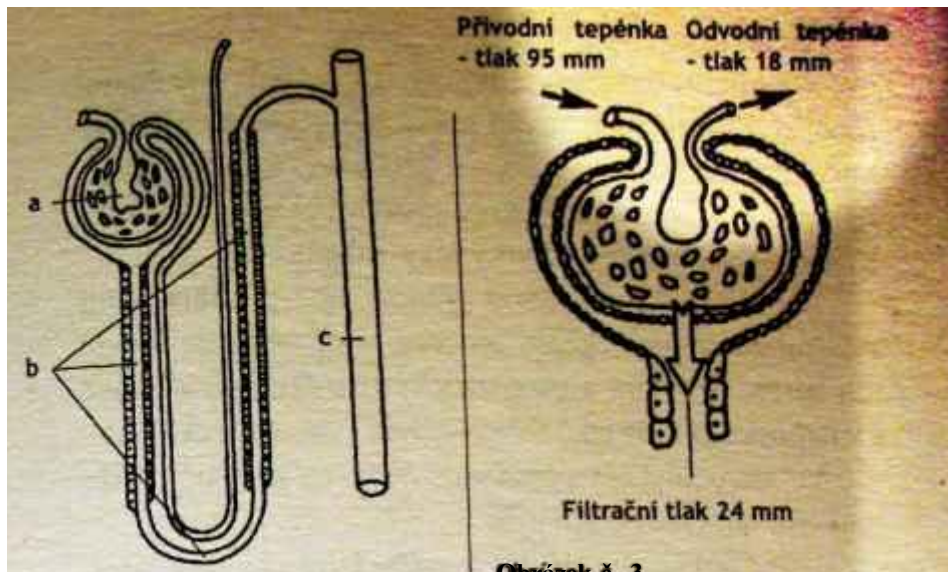
Filtrace

Nefron se podobá dlouhé trubičce, jejíž jeden konec je rozšířený a slepě uzavřený - říká se mu *Bowmanův váček*. V něm se nachází klubíčko vlásečnic *glomerulus*, probíhá zde vlastní proces *filtrace*. Protékající krev má mnohem vyšší tlak než v jiných *kapilárách* lidského těla, sedmdesát až devadesát milimetrů rtuťového sloupce. Vysvětlení tkví v tom, že přívodní tepénka má přibližně o třicet procent širší *diametr* než odvodní tepénka. A v důsledku toho dosahuje boční tlak krve na stěny kapilár v Bowmanově váčku hodnot, jež umožňují *odfiltrování hemoglobinu* a krevních bílkovin (takzvané *koloidy*). Získáme základ moči anebo odborně *primární moč*, která má stejné složení jako *krevní plazma*: obsahuje cukr, soli, močovinu a aminokyseliny, mimoto i ve stejné koncentraci. Proces *filtrace* nevyžaduje žádné energetické výdaje, nýbrž využívá energii, již do krve dodává srdce: projevuje se jako hodnota krevního tlaku. Pokud se *arteriální tlak* krve sníží na čtyřicet až padesát, organismus nedokáže produkovat *primární moč*, protože *filtrační tlak* spadne na nulu (viz obrázky č. 2 a 3).

Resorpce

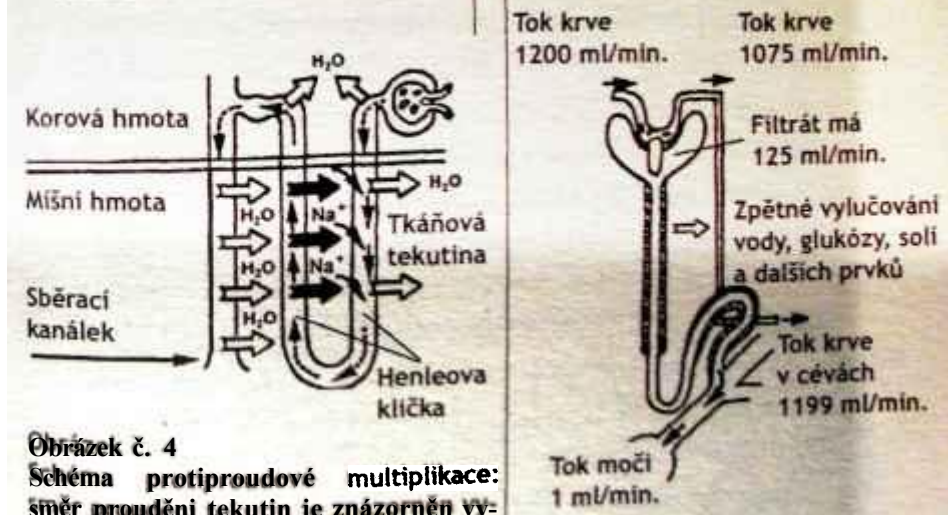
Začíná v okamžiku, kdy primární moč projde ledvinným kanálkem (*renal tubule*) a vyjde průchodem ven. Co je to ledvinný kanálek? Zjednodušeně si jej můžeme představit jako trubičku rozdělenou na tři části – sestupné ramínko, Henleovu smyčku a vzestupné ramínko. Omývá jej krev proudící přes Bowmanův váček. Taková krev je silně nasycená hemoglobinem a bílkoviny, a proto se v ní výrazně mění osmotický tlak. Takže tu máme situaci, kdy má krev omývající kanálek jinou hodnotu tlaku než primární moč uvnitř něj. Kvůli tomu probíhá difuze vody z oblasti nižšího do oblasti vyššího osmotického tlaku přes epitel kanálku, jež působí jako napůl propustná membrána. Kromě vody se do krve z primární moči vsakuje také velké množství dalších prvků, jenž v ní byly rozpuštěny od počátku; tento jev se nazývá pasivní resorpce. Kromě ní existuje také aktivní resorpce, při níž se z primární moči do krve dostávají prvky nezbytné pro fungování organismu. Vyžaduje však energetické výdaje a následkem toho spotřebovává ledvinová tkáň více energie než srdeční tkáň.

Při aktivní resorpci se do krve vsakuje hodně životně důležitých prvků, mezi nimiž zaujímá první místo chlorid sodný. Za den ledvinné kanálky zpětně vsáknou z primární moči kolem tisíc dvě stě gramů chloridu sodného.

Obrázek č. 2
Struktura nefronu: a) Bowmanův váček, b) ledvinný kanálek, c) sběrací kanálek

Obrázek č. 3
Filtrace v Bowmanově váčku

Obrázek č. 4
Schéma protiproudové multiplikace: směr proudění tekutin je znázorněn vytečkovanými šipkami, aktivní resorpce sodíku tučnými šipkami a pasivní resorpce tenkými. Pohyb vody ukazují tlusté bílé šipky.

Obrázek č. 5
Celkové schéma - tvorba moči z krve v nefronu

Sekrece

Probíhá v buňkách ledvinných kanálků: z primární moči se aktivně vstřebávají prvky užitečné pro organismus, například aminokyseliny, vitaminy, fosfáty, glukóza podobně. A naopak z krve se do moči vylučují škodliviny, požitá barviva, zbytky léků a další.

Jde o aktivní selektivní přenos, jenž probíhá kvůli zvláštnímu energetickému procesu, v němž hraje hlavní roli barva, struktura a geometrický tvar ledvinové tkáně a v neposlední řadě také forma ledvin (viz obrázek č. 6).

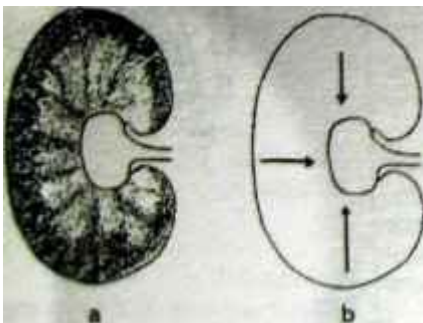
Ve staročínském pojednání *Největší otázky čínské medicíny* se o ledvinách píše:

„Proč máme vlastně dvě ledviny, když všechny ostatní orgány **jang** máme po jednom? ”

Odpověď zní:

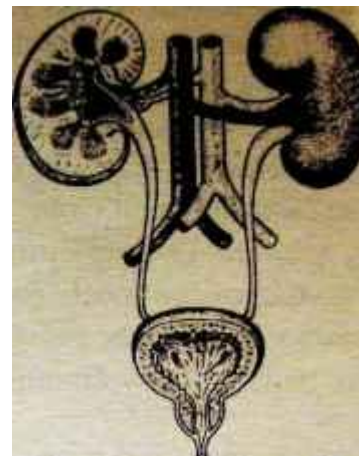
„Ve skutečnosti nemáme dvě ledviny, ale jen jednu. Ta, která je nalevo, je skutečnou ledvinou. Avšak ta, jež se nachází vpravo, představuje **bránu vitality**, v níž spočívá **jin sen**. Kromě toho se v ní nachází zdroj životních sil **čchi**. U mužů se zde shromažďuje spermatická esence **jing**, u žen menstruační krev nebo síly udržující placentu. Nyní už chápeme, proč je skutečná ledvina jen jedna. ”

Obrázek č. 6
Ledvina

a) Frontální průřez ledvinou. Je na něm vidět vnitřní struktura, která ukazuje, jak se ledvina od vnějšího kraje k vnitřnímu pod vlivem gravitační energie stahuje.

b) Stahování ledviny - pohyb je označen šipkami. Právě v důsledku síly stlačování se v ledvinách tvoří moč, světlá jangová tekutina.

Obrázek č. 7

Vylučovací soustava člověka má za úkol vyloučit z těla nepotřebné bílkoviny, soli, produkty látkové výměny i vodu a udržovat kyselou a alkalickou rovnováhu organismu.

Osmotická koncentrace moči

Je realizována mechanismem, jenž nese název *protiproudová multiplikace* a probíhá v Henleho smyčce. V jeho důsledku se koncentrace solí (iontů sodíku a chloru) zvyšuje směrem od vnějších vrstev ledviny k centrálním. Ve vzestupné části Henleovy smyčky probíhá selektivní aktivní vstřebávání (resorpce) solí; primární moč ve stejném objemu obsahuje méně solí. Tekutina dále postupuje do sběracího kanálku, který vede od vnějších vrstev ledviny k ledvinové pánvičce (viz obrázek č. 7).

Primární moč prochází vrstvami se stále se měnící koncentrací soli (zvyšuje se). Probíhá osmóza a primární moč těmito vrstvám dodává vodu. Přitom se sama koncentruje a ubývá na objemu: ze sto třiceti mililitrů primární moči zbude jeden mililitr definitivní moči.

Ledviny

Podívejme se na celou věc z *energoinformačního hlediska*. Moč se koncentruje proto, že ledviny jsou

ovací **jangový** orgán a jejich hlavní **funkcí** je **udržování** **životní** energie a dalších životně důležitých **prvků** v organismu na potřebné úrovni a zamezování jejich zbytečným ztrátám. Všechno, co se dostane do **ledvin**, je podrobena stlačování a koncentraci. Krev jako **hemná** a **viskózní** **tekutina** se částečně mění v moč světlou a rychle **tekoucí** **jangovou tekutinu**. Dále se **shromažďuje** v centru ledvin a stéká do močového měchýře. Životní energie je tedy uchovávána v ledvinách, právě zde setrvávají její zásoby, a tak se tvoří celkový životní potenciál organismu.

Jak organismus stárne, ledviny potřebují stále víc a víc tekutiny na to, aby mohly z organismu vyloučit všechny přebytečné látky. Proto by starší lidé měli vhodným způsobem dodržovat pitný režim.

Močový měchýř

Je to funkční orgán, v němž se shlukuje moč. Z ledvin vytéká moč, nasycená všemi energiemi, jaké se v organismu vyskytují. A právě tyto energie mají v případě opakovaného užití pozoruhodné hojivé a omlazující schopnosti.

Ledviny však samy nevyrábějí složky, z nichž se moč skládá.⁶ Co se týká hmotných prvků, moč obsahuje pouze takové sloučeniny, jež přinášejí do ledvin krev.⁷ Naopak ledviny samy v procesu tvorby moči mění základní složení krevní plazmy - viz tabulka č. 1.

Na základě všeho výše **řčeného** možná vyvstává otázka: může být moč jedovatá? Ne! Jelikož se moč vytváří z krve, nemůže být jedovatá. Přece neotráví vlastní organismus! Pokud by byla skutečně jedovatá, pak bychom se z ní sami otrávil. Tvořila by se v ledvinách, shromažďovala v močovém měchýři - a otravovala náš organismus.

Základní složení krevní plazmy a moči (v procentech)		
	Krevní plazma	Moč
Voda	90	Minimálně 98
Bílkoviny	7-9	žádné
Cukr	0,1	žádný
Močovina	0,03	0,8-3,5
Soli	0,9	0,8-1,8

Jak vysvětlíme, že se někteří pacienti, i ti ve velmi těžkém stavu, po užívání vlastní uriny uzdraví?

John Armstrong na to **odpovídá**:

„Nejzajímavější na tom všem je, že se každá moč, zpočátku zkalená, koncentrovaná, v malém množství a jedovatá‘na pohled, velmi rychle promění v průzračnou a je vylučována ve velkém. Tedy pokud ji pijeme v rámci léčby, třeba i velmi těžkého onemocnění. Lékaři praktikující urinoterapii mohou tento jev potvrdit - svědčí o tom stovky vyléčených osob. dříve zařazených do kategorie takzvaných nevléčitelně nemocných. “

Kdy moč uškodí

Přes všechny chvály močové terapie existují případy, kdy léčba není na místě a může i uškodit.

Je zakázáno odebírat moc nemocným s pohlavními chorobami a nemocí *AIDS*; pokud by ji užil jiný člověk, mohl by se nakazit. Na druhé straně pro samotné nemocné je moč naopak vhodná, protože -jak nejednou ukázala praxe - má léčebný účinek.

Velmi škodlivá je moč po prožitém *emočním stresemu*, v období do jednoho až do tří dnů poté, co odezněl. Je totiž nasycená pivky stresu, jež potlačují životní ak-

tivitivitu organismu. Absolutně nevhodné je přijímat vlastní moč v *depresi* a ve dnech, kdy se cítíte emočně potlačením a frustrovaním. %

Dávejte pozor i tehdy, jestliže se v moči objeví hnis, který není *venerického* původu: svědčí o tom, že je v moči hodně bakterií. Je lepší začít s několika kapkami moči — takové dávkování má silný homeopatický účinek.

Neužívejte vlastní moč v případě, pokud jste prodělali intenzivní léčbu umělými medikamenty. Užívejte ji nejdříve tři až sedm týdnů po ukončení léčby.

Po močové terapii se nezdřídka vyskytují nepříjemné reakce - je však třeba mít na paměti, že nejde o otravu, nýbrž *očistnou, ozdravnou* nebo *energetickou krizi*.

Trávicí trakt umí odebírat z přijaté potravy životně důležité prvky a naopak se zbavuje těch nepotřebných. A i když tyto přebytečné prvky znovu požijeme spolu s močí, vyloučí je stejně jako čistou nebo tekutou stolicí.

Přítomnost škodlivých prvků v moči svědčí o nesprávném stravování osoby, případně o jejích zlozvycích, například pití alkoholu a podobně. Na kvalitu moči mají nepříznivý vliv potraviny obsahující chemické přípravky, kupříkladu *konzervační prostředky, stabilizátory* a další „zlepšováky“ a dále umělé produkty, k nimž se řadí mouka a moučné výrobky, různé tuky, sladkosti, *koncentrované* nápoje a v neposlední řadě *alkohol, nikotin* nebo *kofein*. Nemohu opomenout ani *deodoranty* na **tělo** a další chemikálie **běžně** užívané v domácnosti, neboť i ty nám pomalu, ale **jistě** škodí.

Přistoupíte-li k urinoterapii, učte se disciplíně a jezte jen přirozené potraviny bez škodlivých přísad; budete mít zdravou moč bez toxinů.

Vlastnosti moči, barva

Moč zdravého člověka je vždy žlutá, přesněji řečeno se skládá z několika odstínů žluté barvy — od světle žluté po sytou **červenožlutou**; nejčastěji však bývá **jantarová** či zlatožlutá. Barva moči poukazuje na to, jaká pole organismu v danou chvíli dominují. Pokud je v organismu aktivní tepelné pole, v játrech se spalují různé prvky krve. Moč je pak sytě žlutá, zpravidla hustě koncentrovaná a vylučuje se v menším množství. **Je-li moč naopak** bledá a barvou připomíná slámu, má nízkou hustotu a vylučuje se ve velkém množství, svědčí to o **dominanci** životního *principu větru*. Tělu se neodstává teplo, ale zato je hojně zastoupen pohyb a cirkulace. Obecně platí, čím víc tekutin vpravíme do organismu, tím je moč bledší. Samozřejmě pokud pijeme a užíváme tekutiny v malém množství, moč vychází z těla silně koncentrovaná. Barvu uriny ovlivňují různé *rostlinné pigmenty*, které se do ní dostanou spolu s potravou, například z řepy - pak získá fialový příděch připomínající řepu.

Jestliže člověk aktivně praktikuje urinoterapii, v jeho těle se rozpouštějí soli a *toxiny* a v důsledku toho dlouhodobě vylučuje kalnou moč. Je třeba mít na paměti, že jde o přirozený projev, a sice detoxikaci organismu.

Také při některých onemocněních se do moči dostávají různorodé látky a dodávají jí nepřirozenou barvu či odstín.

Bezbarvá moč. Doprovází cukrovku (*diabetes mellitus*) a také nemoc **žiznivku** (*diabetes insipidus*), scvrklé ledviny a mnoho dalších nemocí.

Mléčně bílá moč. Tuto barvu má kvůli obsahu hnisu a také proto, že se organismus zbavuje různých umělých potravinových látek a konzervačních prostředků,

jež se vyskytují **třeba** v sýrech, **sušenkách** a podobných potravinách. **Tyto** látky jsou zpravidla hojně **zastoupeny** ■ **první části** pramínku moči, takže nemocný často při močení pozoruje nejprve bílou urinu a po ní následuje už **normálně zbarvená**, avšak trochu zakalená moč.

Zelená nebo modrá moč. Objevuje se při **hnilobných procesech** ve střevech – **v těle uhnívají** bílkoviny.

Červená nebo růžová moč. Svědčí o **přítomnosti** hemoglobinu v moči (**heboglobinurie**) a někdy je **následkem** užívání určitých léků. například *Amidopyrinu*, *Antipyrinu* nebo *Santotninu*.

Hnědá nebo červenohnědá moč. Je typická při **vyšší koncentraci urobilinu** nebo *bilirubinu*.

Moč **může** mít **kromě** výše zmíněných barev také šafránově žlutou, tmavohnědou, hnědozelenou nebo takřka tmavozelenou barvu - tato zbarvení mají na svědomí **žlučové pigmenty**.

Barva moči je každopádně spolehlivým **indikátorem**, podle **něj** poznáte, jaké prvky váš organismus hladce vstřebává a jaké neobsahují toxiny, konzervační přísady a podobně a jakými **je** naopak přesycen. Umělé vitaminy a **multivitaminy** jsou okamžitě vylučovány /, organismu ven a **přítom moc zbarvuji** do **zářivé žlutého** odstínu.

Bezbarvá moč. Čerstvá moč zdravého člověka je **růzračná** a lehce **fluorescentní**. Světélkování moči dokazuje, že moč je ve své podstatě jangová - světlá, lesklá, pohyblivá a energická tekutina. Při močení **se** vypařuje a výpary **se** shlukují a tvoří **poloprů** zračný obláček to **se rozptyluje** životní energie. **Necháme-li** moč **uležet**, **postupně se** zakaluje a vznikají usazeniny – vyprchávali z ní **životně důležité jangové** energie a její **původní struktura** se **silně změní**.

Zápach uriny

Čerstvě vyloučená **moč** má **charakteristický - pach**, který v podstatě vyjadřuje **všechny energie přítomné** v lidské bytosti. **Jsou-li** energie **organismu očištěny** a nacházejí se v rovnováze, moč má celkem příjemný zápach připomínající *kadidlo* nebo *santal*. Pokud má člověk v organismu *patogenní energie*, škodlivé **látky** a toxiny, jeho moč nepříjemně páchne, **přičemž** čím **je** stav organismu horší, tím výraznější je i zápach moči.

V dávných dobách matky zjišťovaly, zda je **jejich** dítě nemocné podle moči: pokud voněla jako **čerstvé** seno, znamenalo to, že ratolest je zdráva.

Na moč mají vliv i různé potraviny, přičemž mohou její zápach charakteristickým způsobem pozměnit. Česnek, cibule nebo multivitaminy a různá koření, například *kubeba*, *kopajský balzám*, *šafrán* nebo *mentol*, **moč** silně **aromatizují**. Při hladovění je v moči přítomný *aceton*, jenž je silně cítit, a když ji necháme dlouho stát, započne v ní proces alkalického kvašení a objeví se ostrý zápach čpavku.

Zdravá moč lehce pění a tato pěna **pokazuje** na **přítomnost vibračních a rotačních energií** v organismu (důležitá energetická charakteristika). Čím jsou vibrace a rotace **hojnější**, tím **urina víc** pění. a naopak, čím méně energií, tím slabší **pěna**. Kromě toho se v moči tvoří bublinky různé formy i zbarvení podle kvalitativních rozdílů vibračních a rotačních energií. Hustá pěna a namodralé bublinky znamenají, že tělo má dostatek těchto **energií**. V takovém případě se snižuje teplota a oslabují gravitační energie (nadbytek principu větní v organismu). Naopak drobná, nažloutlá, rychle vyprchávající pěna svědčí o nadbytku tepla (nadbytek

Jestliže **pěna** na **moči** připomíná slinu, v těle je **dostatek gravitační energie**, ale podíl vibračních a rotač-
ích energií se snižuje (nadbytek **slizu**).

Chuť uriny

Normální moč zdravého člověka je na chuť po-
někud nahořklá a její chuťové kvality se zhoršují po konzumaci smíšených jídel, například masa s chlebem a podobných potravin. Kdo holduje slaným jídlům, ten bude mít také slanou moč, a kdo užívá syntetické vitaminy, moč získá **jejich** umělou příchut'. Nejchutnější moč získáme, **pojídáme-li** přírodní potraviny - kaše, zeleninu, ovoce, celozrnný chléb, ořechy, bylinkové odvary, nápoje s medem, dušenou zeleninu, sušené ovoce, syrová vejce, suchou mořskou kapustu namísto soli a podobně. Naposledy byste měli jíst kolem šestnácté hodiny; budete mít zdravé ledviny a chutnou moč.

Reakce uriny

Čerstvá moč má kyselou reakci a její pH se pohybuje mezi pěti až sedmi. Nejvyšší hodnoty pH má ráno, když je člověk lačný, a po prvním jídle se snižují, protože žaludek začíná vylučovat silně kyselé šťávy. Při pravidelném užívání čerstvé vymačkaných šťáv se moč **alkalizuje**, zatímco kaše, zeleninové saláty i dušená zelenina kyselost **zvyšují**. Pokud moč páchne po čpavku, má *alkalickou reakci*.

Specifická hmotnost uriny

Normální hodnota specifické hmotnosti uriny se pohybuje v rozmezí **od 1002 do 1030 (kg/m³)** a závisí především na množství vypité tekutiny, intenzitě pocení a stravovacím režimu. Čím víc solí a **bílkovin potrava** obsahuje, tím má jeho moč **vyšší** specifickou hmotnost.

Odpaříme-li veškeré množství moči **vytvořené** během dne, získáme padesát až šedesát pět gramů **pevných** látek, mezi nimi patnáct až dvacet pět gramů *neorganických komponentů*. Čím víc člověk konzumuje intenzivně tepelně zpracovaných jídel, zejména bílkovin a **pečiva**, tím větší objem pevných látek z jeho moči získáme. A pokud jí hlavně ovoce, zeleninu a kaše? Přírodní potraviny vytvářejí jen málo pevných látek; to by si měly pamatovat zejména osoby trpící močovými kameny.

Bod zamrznutí. Normální moč zamrzá při teplotě až od - 1,3 do - 2,3 stupňů Celsia; protože obsahuje soli, které bod zamrznutí trochu snižují.

Specifická elektrická vodivost normální moči závisí hlavně na míře *koncentrace minerálních soli* a pohybuje se v rozpětí 0,013-0,033 Ohm⁻¹ cm⁻¹.

Relativní viskozita moči se rovná 1,02 a roste při zvyšování konzumace bílkovinných potravin, pečiva a jídel intenzivně tepelně zpracovaných, ale poté konzumovaných za studena.

Povrchové napětí uriny je 64–69 din/cm čili osmdesát pět až devadesát pět procent hodnoty vody. Jsou-li v moči přítomny bílkoviny a žlučové kyseliny, snižuje se. To je důležitá charakteristika svědčící o tom, že moč je mnohem lepší rozpouštědlo než voda.

cký *koeficient* závisí na množství bílkovin, jež se z organismu vyloučí. Čím víc je vylučováno **bíl-** kovin, tím **se** hodnota zvyšuje.

S močí **tělo** vylučuje také dusík, množství *kalorií* na **jeden** gram dusíku vyloučeného v moči tvoří normu **7,7–8,6 kcal**. Odsud vyplývá, že urina je v neposlední **radě** také potravou.

DRUHÁ KAPITOLA

Urina. Charakteristika, složení a její vlastnosti

*„Jste ve stresu? Sklenice **ranní** uriny dělá divy – **pijte** ji denně. Tuto radu vám neudili žádný blázen, ale dva renomovaní vědci M. Mills a T. Fones z univerzity v New Castle v Austrálii.“*

Týdeník Nová věda

Víte, který z mnoha komponentů moči je nejdůležitější? Životní energie a hned po ní i ostatní energie, jež tvoří životní pole člověka (viz obrázek č. 8). Duchovní podstata člověka spočívá ve vodě! Ano, voda je skutečně nejdůležitějším prvkem uriny. Kromě ní však obsahuje velké množství jiných hmotných prvků, s nimiž se nyní seznámíme.

Urina obsahuje tisíce a tisíce komponentů a její složení je nesmírně složité.

Krátký seznam prvků **je zde**.

*Močovina, kyselina **močová**, purinové **alkaloidy**, nuk lei nove kyseliny, guanidinové **preparáty**, **histidin**, kyselino **hyppurová**, kyselina **glukoronová**, kyselina **si-***

vá pigmenty, neutrální **síra, bílkoviny, aminokyseliny, glukóza, aceton, žlučové kyseliny, mléčné kyseliny, pyro- kraznová kyselina, cholesterolin, monosacharidy, prchavé mastné kyseliny, vyšší mastné kyseliny, kyselina šťavelová a jantarová** další. Kromě toho v moči najdeme **pepsin, tripsin, amylázu, fosfatázy** další **enzymy, steroidní hormony, vitaminy a minerály** - fakticky všechny látky, které jsou přítomné v organismu, a v neposlední řadě také plyny, například **dusík, kysličník uhličitý a kyslík.**

Při patologickém stavu organismu se obsah a poměr některých komponentů mění. Zvětšuje se množství prvků, jež jsou v malých koncentracích v moči běžně přítomné, například **bílkovin, glukózy, fi-uktózy, acetonu, kyseliny acetoctové, aminokyselin, tuků, cholesterolinu, mléčné kyseliny** a dalších. A objevují se méně obvyklé prvky: **peptidy, nukleinové kyseliny, mukoproteidy, fibrin, hemoglobin, žlučové a další pigmenty, hormony, enzymy** a celá řada dalších látek, které se ve zdravé moči nevyskytují. Většinou

je vyrábí sám organismus, aby se zbavil konkrétního onemocnění. Některé složky léků a konzervační přípravky se v moči objevují v neměnném stavu, jiné organismus přetváří, aby zmírnil jejich jedovaté působení.

Obrázek Č. 8

Zde je schematicky zobrazená **jemná** fyziologie lidského organismu a jeho životní pole.

1. v gravitačním centru životního pole se tvoří gravitační energie;
2. v elektromagnetickém centru - elektromagnetická energie;
3. v tepelném a světelném centru - světelná a tepelná energie;
4. ve vibračním a rotačním centru — energie pohybu;
5. v prostorovém a časovém centru — energie času;
6. v psychickém centru - psychická energie;
7. v centru vědomí - paměť, emoce a smysly.

Uvedené druhy energií se usazují ve **vodě** a ona je vsakuje (v krvi, **lymfě, mezibuněčné a nitrobuněčné tekutině, míšní tekutině a dalších tekutinách organismu**). Voda nakonec **opouští** organismus v podobě uriny. Ale tato voda obsahuje veškeré informace o organismu, o jeho zdraví, psychice, nemocech a tak dále. A tyto informace je třeba využívat i v léčbě, léčit se s ní, omladit a pěstovat mimořádné **schopnosti.**

Komponenty uriny.

Jak na organismus působí

Nyní se na všechny komponenty podíváme z hlediska toho, jak na lidský organismus působí.

Voda. To je základní složka moči. Voda v organismu a čerstvě vyloučená moč se nacházejí ve zvláštním stavu jako **tekuté krystaly.** Přírodní voda tuto strukturu nemá a její molekuly jsou rozmístěny chaoticky. Aby voda, přijatá organismem, začala „fungovat“, musíme jí dodat výše uvedenou strukturu. Vědci mají zato, že organismus na strukturalizaci jednoho litru vody vynakládá dvacet pět kalorií vlastní energie. Pokud užíváme moč vnitřně, šetříme vlastní energii, kterou jsme dříve ztráceli při proměně moči a pro získávání správné struktury. Budeme-li několik let pravidelně užívat urinu, ušetříme značné množství energie, a to už může mít na délku života značný pozitivní vliv.

„Urina nejen léčí, ale také uchovává zdraví, pokud ji užíváme včas z preventivních důvodů.“

Z energetického hlediska představuje moč přesný hologram zdravých a nakažených tekutin v organismu. To znamená, že v urině se uchovávají veškeré informace o těchto tekutinách.“

To jsou slova jedné moudré ženy, bývalé **lékárn** a nyní přesvědčené **urinoterapeutky** z Německa, **Ingeborg Allmann**.

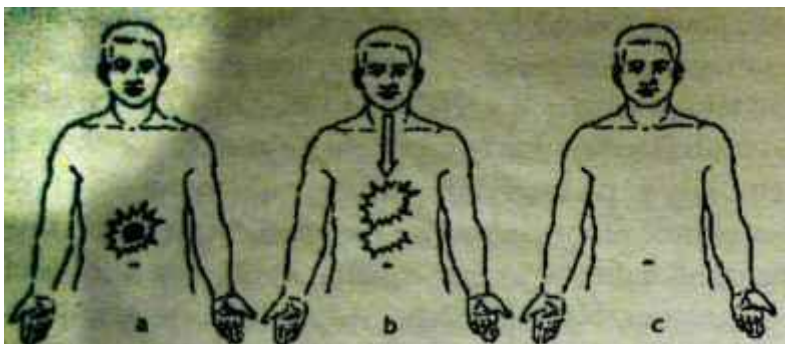
V přírodě existuje čtyřicet osm druhů vody a každý z nich má své specifické charakteristiky, jež mohou být pro lidský organismus více či méně příhodné. Vědci **skutečně** zjistili: čím delší životnost má tekutý krystalek, tím je pro **organismus** zdravější a tím víc se podobá tekutinám obsaženým v lidském organismu. Lidský organismus si však musí ze všech druhů vody, které se do něj dostanou z jídla a pití, vybrat ty nejvhodnější a tato práce vyžaduje dodatečnou energii. Pokud se do těla dostanou správné krystaly nezbytné pro udržení normální životní činnosti v „hotovém stavu“, ušetříme spoustu energie. Vědci zjistili, že právě v oblastech s prameny s obdobnou vodou lidé žijí dlouho a bývají málokdy nemocní. Každý orgán si odebírá „své krystaly“ zvlášť a pracuje s nimi, a jestliže člověk tuto schopnost odebírat nezbytné krystaly ztratí, onemocní. *Tibetští léčitelé* toto všechno znali od pradávna, a proto léčili své pacienty *mixturami* s tekutými krystaly vody, jež však nevybírali náhodně, nýbrž speciálně podle konkrétních nemocí. Užívání vlastní moči tento problém řeší a dodává organismu potřebné krystaly.

Voda, která prošla naším organismem, si i nadále o něm uchovává veškeré informace. Jak je to možné? Tak, že **energoinformačnípole** a vrstvy na sebe navzájem působí (jinak bychom také mohli říct, že duch člověka ovlivňuje tekutinu).¹⁰ Vzpomeňme si na biblický výrok, který jsme tu už zmiňovali. Struktura tekutých krystalů vody se přetváří v souladu s energetickým vlivem člověka. Ovšem voda si pamatuje i různé patolo-

gické stavy, v nichž člověk pobývá. **Vypijeme-li tekutinu** obsahující patologické informace, **energoinformační základ** této patologie si v těle sám najde zdroj, z něj **vzešel**, a vytvoří interferenci: to je princip veškeré **homeopatické** léčby, kdy se podobné léčí podobným. V tomto **ohledu je** vlastní moč nezaměnitelným prostředkem: je to tekutina přirozeně nabitá všemi energiemi a veškerou informací z organismu. Na základě homeopatického principu dokáže z těla vystrnadit různá **ložiska patologie**, a tak je **zbavuje** různých nemocí (viz obrázek č. 9).

Dále předkládám výňatky z rozhovoru s doktorkou homeopatie a přírodní medicíny Natálií Zubovovou, v němž potvrzuje, že tento jev skutečně existuje.

*„Nadměrné užívání umělých medikamentů, charakteristické pro dnešní dobu, svědčí o tom, že máme o člověku a fungování jeho organismu zatím jen omezené znalosti stejně jako o jeho možnostech a rezervách... Chemické preparáty mají vážné vedlejší účinky, kvůli kterým vznikají stále nové a nové nemoci, jež byly v minulosti neznámé. Dnešní doba vyžaduje, abychom vytvořili nové - bioenergetické - léčebné metody. Jedním z nich je metoda **bioinformačníterapie**, kterou jsme sami vypracovali a jejíž základem je **novátorský**¹¹ systémový přístup k člověku jako k součásti přírody. Mezi ně patří **neutralizace negativních energií**,¹² jež člověka **ovlivňují**, očista organismu od toxinů a probuzení skrytých rezerv - a tudy také vede cesta k vyléčení, kterou jsme se my vydali. Léčení nespočívá v tom, že odstraníme symptomy nemoci, ale v tom, že obnovíme narušené životní procesy. A o to se v naší metodice právě snažíme. “*

Obrázek č. 9
 Efekt **homeopatického** léčení metodou „vyhánění“ patologií močí. Takto **urina homeopaticky** působí na ložiska nemocí.
 a) Černou barvou je označeno ložisko nemoci, které kolem sebe šíří negativní energii.
 b) Nemocný začal užívat vlastní moč a ta zaplavila energii patologického zdroje, potlačuje jej a ničí.
 c) Čistý a zdravý člověk.

„**A jak k tomu vlastně dochází?**“

„Pokud bychom se chtěli vyjádřit stručně a jasně, řekli bychom, že dochází k úpravě a korekci *bioenergetického pole* člověka. Člověk je nesmírně složitá struktura sestávající z informačních systémů a podsystémů, které jeden s druhým reagují. No, a nemoc je právě důsledkem narušení této *harmonické synchronizace*. A ještě jednodušeji - nemoc je porucha *biopole* na určitém úseku, v určité části organismu. Odsud vyplývá, že k vyléčení musíme obnovit přirozené parametry zadané přírodou.“

„**Tedy návrat k lidové medicíně?**“

„Doslovně kopírovat starodávné recepty bychom **neměli**, ale můžeme využívat nové poznatky z *biofyziky* a **moderní elektronické přístroje**.“

„**Vidím tu před vámi jistý elektronický přístroj, je to právě nástroj k provádění vašich metod?**“

„Ano, tento přístroj je určen k ovlivňování **organismu** nemocného. Vylučuje *specificky modulované elektromagnetické vibrace*, které neutralizují *patologické elektromagnetické vibrace* nemocného **organismu**. K dnešnímu dni je vypracováno sto dvacet vzorců **cíleného působení**: *antiradiační, antivirové, antimykotické* a *stimulující imunitu*. Přístroj přenáší **informace** z vzorce na *speciální roztok*, do nějž se vsáknou, a nemocný je poté vypije. Metoda je nesmírně efektivní při léčbě *akutních i chronických onemocnění*, ale **má také profylaktické účinky**, a proto se užívá v *kardiologii, pulmonologii, neurologii, dermatologii*, při **nemocích pohybového aparátu a v traumatologii**.“

„*Mladí lidé se možná zajímali o to, jakým způsobem tento vynález vznikl a jaká k němu vedla cesta.*“

„*Medicína mě zajímala po dlouhá léta a vysokoškolské učebnice jsem hltala jako detektivky. Pročetla jsem ruské či německé knihy o homeopatii, prostudovala staroindickou Ajurvédu a hloubala na poli čínského učení o meridiánech. S nadšením jsem poznávala geofyziku, seismologii či vlnové procesy a na jejich základě se dopracovala k tajemství homeopatie - biorezonanční terapii.*“

Již dříve jsem napsal, jak o věci uvažuji osobně, a jen dodám, že základem urinoterapie je jev zvaný *biorezonance*. Tím také vysvětlím, proč má moč mladých lidí a dětí (pokud vystupují jako dárci moči) takovou účinnost. Žádný kus železa, myslím přístroj, se nevyrovná živému organismu se vši rozmanitostí jeho funkcí a specifitostí struktur pole.

Čerstvá moč má kyselou reakci a kyselé prostředí je samo o sobe silným ozdravným prostředkem s vysokou

účinností. Pojdme se podrobně podívat, jak tento uni-
kátní **ý** mechanismus funguje.

Jak funguje léčebný mechanismus uriny

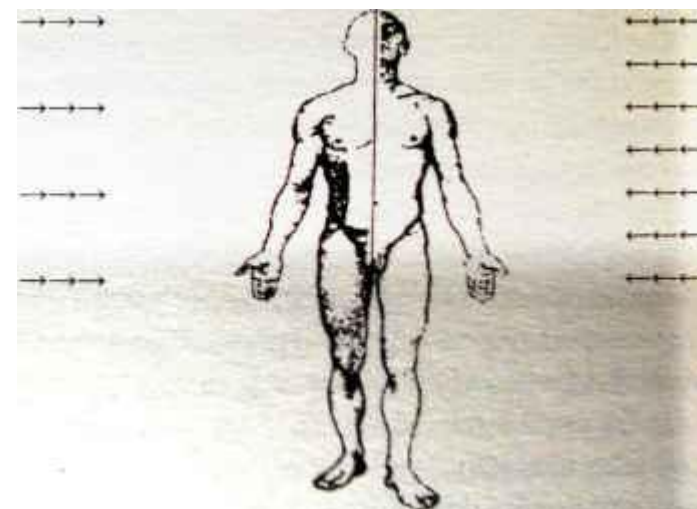
V přírodě existují dva typy buněk - *rostlinné* a *živočišné*. Rostlinné buňky mohou žít i v alkalickém prostředí a také je sami produkují, například při uhnívání spadlých listů pod stromem. Živočišné buňky žijí v *kyselém prostředí* a rovněž je kolem sebe produkují - například kůže, ale i moč a kal mají kyselé pH. To znamená, že všichni živočichové, nevyjímaje člověka, mohou onemocnět jen z důvodu, že se jejich normální okyselené vnitřní prostředí změnilo na *alkalické*, tedy *hnilobné*. A hnilobné prostředí je blahodárné pro rozmnožování rostlinných buněk. Rostlinné buňky, jak jsme si právě řekli výše, hnilobné procesy dále posilují. Tak jsme se dopracovali k závěru, že v jádru všech nemocí, které bývají velmi různorodé, leží stále stejný proces - *alkalizace (zvyšování alkalické hladiny)* a následné uhnívání. **Chceme-li** se vyvarovat hnilobným procesům v organismu, musíme jej správně okyselovat prvky obsahujícími neškodné kyseliny. Správného okyselení organismu nejnáze dosáhneme užíváním vlastní moči - vždyť je to tekutina, kterou vyrobil náš organismus sám ze své krve. Při takovém okyselení zbavujeme patologické procesy jejich živné půdy - alkalické hladiny a hniloby - a rychle se uzdravujeme. To není nic nového, tato vlastnost moči byla mnohokrát potvrzena i starodávnými mudrci. Moč je základem všech léků!¹³

Ještě si **řekneme** několik slov o tom, co to vlastně **je** okyselení a zvyšování alkalické hladiny. **Ve** zdravém organismu se udržuje rovnováha mezi kyselým a alka-

lickým prostředím. **Dojde-li** k narušení této **rovnováhy** a vnitřní prostředí organismu se nadměrně okyselí **nebo** naopak alkalizuje, má to na něj zhoubný vliv. **Je-li** organismus **překyselen**, je nutné užívat alkalizující prostředky, abychom jej dostali do normálu; **je-li přealkalizován**, užíváme kyselé prostředky.

Čerstvá moč má kyselou reakci, naproti **tomu** odstátá moč (kterou jsme nechali dva až čtyři dny nebo víc uležet) má alkalickou reakci. Překyselení i **přealkalizování** ničí mikroby a likviduje hnilobné procesy. **Při hnisavých infekcích** pijeme čerstvou nebo starou moč a praxí poznáme, jaká z nich funguje lépe.

Okyselíme-li organismus prvky, jež ničí hnilobu a kvašení, děláme pro něj blahodárnou činnost. Naopak okyselení s využitím látek vytvářejících *kyselé toxiny* - bílkovin a sacharidů, které následně začínají hnit a organismus alkalizují, je pro organismus hotové neštěstí.

Obrázek č. 10.

Šipky ukazují, jak v organismu proudí **volné elektrony**, jež se do něj dostanou při **užívání** moči. Zleva je obyčejná urina a zprava odpařená.

Moč je **nejkyslejší** po ránu a **nejméně** kyselá po jídle; proto bychom k léčebným účelům měli používat právě ranní moč.

Urina se výrazně liší svou *relativní viskozitou* od **jiných** tekutin, především vody, a také má odlišnou *relativní elektrickou vodivost* a *povrchové napětí*. Je nasycená solemi, její molekuly mají specifickou strukturu a tekuté krystaly jsou jednorodé. Podíváme se, jak výše uvedené vlastnosti moči ovlivňují lidský organismus.

V moči je rozpuštěno velké množství solí, a právě proto má elektrickou vodivost. Pokud by se nám povedlo nějakým způsobem zvýšit koncentraci solí, například tím, že část vody odpaříme, tato schopnost ještě vzroste (viz obrázek č. 10).

Když si takovouto močí namažeme tělo, značně zvýšíme průtok energií v podobě volných elektronů kůží. V důsledku toho se zvýší *fermentační procesy* v organismu. Člověk je natolik zdravý, nakolik jsou jeho enzymy aktivní. Urinová masáž, zejména použijeme-li odpařenou urinou, do organismu pumpuje energie a aktivuje fermentační procesy. Nemusím dodávat, že to vede k celkovému ozdravení organismu. Nyní už víme, proč dávní jógové doporučovali provádění urinových masáží právě s odpařenou močí.

Moč je v podstatě *organický solný roztok*, jež se svými vlastnostmi podobá *krevní plazmě*. Je srovnatelná s jinými léčebnými solnými roztoky, například *umělými fyziologickými*, a v neposlední řadě i s těmi, které se používají jako náhražky krve. Podobá se také minerálním vodám, jež slouží jako léčebný prostředek k zevnímu či vnitřnímu užití.

A právě tato podobnost chemického složení moči s chemickým složením minerálních vod umožňuje, **abychom** urinou využívali i v další oblasti, *balneoterapii*, k pití, na klystýry, obklady a vlhčení. Ovšem **musíme** dávat pozor na některá omezení a zákazy, jež se v této oblasti medicíny dodržují.

Tak snáze pochopíme mechanismus léčebného působení moči.

Ještě jednu vlastnost uriny bych nechtěl **vynechat** - jako koncentrovaný solný roztok má silnou rozpouštěcí schopnost.

Povrchové napětí moči

Má hodnotu osmdesáti pěti až devadesáti pěti procent povrchového napětí vody čili šedesáti čtyř až šedesáti devíti din/cm (voda má 72,8 din/cm). Při nárůstu bílkovin, žlučových kyselin a fenolů se tato hodnota snižuje. Obecně při malém povrchovém napětí se zvyšuje povrchová aktivita tekutiny. Co to znamená? V povrchové vrstvě, na hranici dvou různorodých prostředí (tekutina - vzduch, tekutina - olej a podobně) se vytvoří další vrstva, která se vyznačuje zvýšenou energetikou a aktivně v ní probíhají chemické reakce. A moč, která má malé povrchové napětí, je schopná rozpouštět různé prvky mnohem lépe než voda a kvůli zvýšené povrchové aktivitě je také okysličuje a chemickou cestou rozkládá. Například voskovité kamínky v játrech a žlučníku nebo kameny v ledvinách a močovém měchýři se po okyselení moči mohou rozpouštět. Této schopnosti zlaté tekutiny si všimli moudří lidé v dávnověku - ve starodávných knihách najdeme zmínky o tom, že moč uvolňuje ucpaná místa v organismu, mimo jiné v játrech a žlučovodech (viz obrázek č. 11).

Obrázek č. 11
Povrchová aktivní vrstva mezi **urinou** pevnou hmotou. Umožňuje **zpětně** rozpouštění veškerých **konkrementů** a kamenů.

Specifická hmotnost krve je 1052-1061 jednotek, zatímco moči 1016-1024 jednotek. Moč je méně viskózní tekutina než krev a odsud pramení i **další** vlastnost moči: při vnitřním i zevním upotřebení na obklady působí na jiné tekutiny v těle a dělá je **více fluidní** a tekuté, například krev nebo žluč. Rozpouští také *tromby*, krevní podlitiny a různé **zhuštěniny** hlenů nacházející se na nejrůznějších místech organismu.

K dalším důležitým vlastnostem moči patří také to, že je mírně *fluorescentní* čili světélkuje.

Tento fenomén světélkování moči jsme si dříve částečně vysvětlili, je to důsledek jiného vzájemného působení ducha a vody. V lidském organismu existuje energie světla a z ní je tvořen **hologram** - svérázná světelná šablona fyzického těla. Abychom získali objemné holografické zobrazení, potřebujeme odražené světlo pocházející z nějakého světelného zdroje, neboli předmětovou vlnu, a k tomu osvětlení zezdola - referenční vlnu. Pokud jedna vlna překrývá tu druhou, vytvoří se *interferenční obraz*, jemuž se také říká hologram.

Program se dá vepsat čili „nahrát“ na tekuté krystaly. Abychom mohli obnovit objemné *holografické zobrazení*, musíme je silně podsvítit, poslat na ně *interferenční vlnu*. V každé buňce našeho těla se nachází informace, jak by měl náš organismus vypadat a jak správně fungovat jako *holografický kód v chromozomech*.

V oblasti jater leží **čakra**, která z **energie vakua** vyrábí světlo a teplo. Tak vzniká předmětová vlna nezbytná

k získání objemového hologramu buňky, **orgánu a celého organismu v celku**. A k jejímu posílení **potřebujeme** jiný mechanismus: z biologie jistě víme, že **chemickým** zdrojem energie v organismu **jsou** - *uhlovodany*. **Spojili** se s kyslíkem, uvolňují dvacet **tisíc joulů** na **jeden** gram uhlovodanů. Část této energie, až dvacet **pět procent**, se přetváří ve svalech na mechanickou práci, **další** část se rozptyluje na ohřívání organismu nebo jeho jiné potřeby a zbývající část je využívána na podsvícení, neboť **holografickou** kopii organismu je nutné neustále obnovovat. Světelná energie pochází ze slunce - je známo, že kysličník uhličitý se pojí s vodou jen tehdy, pokud na něj působí sluneční energie. I lidský organismus ji získává a *štěpí škroby* přijaté v potravě na vodu a kysličník uhličitý. Člověk by měl tomuto procesu napomoci a občas pobývat v přírodě pod slunečními paprsky, samozřejmě s mírou a rozumem. Nyní je nám jasné, jak se vytváří zářivá energie nutná k podsvícení hologramu. Tekuté prostředí našeho organismu a jeho tekuté krystaly obsahují zapsaný hologram a jsou nasyceny světlem (referenční vlna).

Ze všeho výše řečeného vyplývá - **užíváme-li** zevně či vnitřně moč, zvětšujeme vlastní podsvícení hologramu a děláme jej přesnější a silnější. A to znamená, že buňky celého organismu jsou silnější a plní své funkce lépe a stabilně. Nyní už dokážeme lépe pochopit slova ze slavné *Sivambukvalpy*: „**Po deseti měsících se sám stává světlem, po jedenácti jsou všechny části jeho těla čisté jako křišťál a lesknou se podobně jako drahokamy. Po jednom roce člověk už svítí jako samo slunce.**“

S urinerapií dosahujeme nevídaného efektu a já osobně jsem přesvědčen, že žádná jiná metoda není

schopna pro tělo vykonat tolik. V tom spočívá výjimečnost **moči**, základu všech **léků!**

Klasifikace složek uriny

Složky organických prvků dělíme na dvě rozsáhlé skupiny: *normální* a *patologické*.

Je zřejmé, že v moči zdravého člověka najdeme normální složky, jež se dále dělí na tři podskupiny: *organické*, *neorganické* a *biologické*.

Organické prvky v urině

Rozlišujeme *dusíkaté* nebo *nedusíkaté*. V moči tělo vylučuje zpravidla konečné produkty výměny bílkovin. Člověk vyloučí za den s urinou od 3,6 do sedmnácti i více gramů dusíku. Tato hodnota je nižší, pokud jí stravu, jež neobsahuje příliš mnoho bílkovin, a zvyšuje se, pokud přijímá potraviny se zvýšeným obsahem bílkovin.

Mezi nejdůležitější *dusíkaté komponenty* moči se řadí močovina, kyselina močová, purinové alkaloidy, aminokyseliny, čpavek a *kreatin*. Je nutno mít na paměti, že lidský organismus získává dusík také *syntézou* - a proto během *urinové kúry* (pití a injekce) můžete příjem bílkovinných potravin bez obav omezit, organismu to neuškodí. Právě tento mechanismus využívali i starodávní jogínové a některé národy, aby přežily v extrémních podmínkách. Pokud člověk dvakrát až třikrát denně pije vlastní moč v objemu sta až dvou set mililitrů, potřeba konzumace bílkovinných potravin zcela odpadá.

Poměrná část dusíku, asi osmdesát až devadesát procent, se z organismu vyloučí s močovinou, jíž z těla **denně** vyjde kolem třiceti gramů. Močovina je přiroze-

né *diuretikum*, které vyvádí přebytky vody z **organismu**; proto bychom ji měli pít jako močopudný **prostředek**. Kvůli těmto **vlastnostem** se hodí jako lék na **snižování nitrolebečního, nitroočního a nitropáteřního tlaku**.

Kromě toho se močovina používá (přičemž ve velmi vysokých dávkách) jako přirozený medikament při *srpkovité anémii*, což je těžká forma chudokrevnosti přenášená dědičně, respektive dědí se predispozice k ní.

Močovina aktivuje *proteolytické enzymy* a ty se vylučují do žaludku a střev, kde napomáhají procesu **trávení**. Tak se vysvětluje i tvrzení z *Árjuvédy*, že pití moči zvyšuje chuť k jídlu.

Pokud nemocný opakovaně užívá svou moč, močovina se dostane do střev a tam působí silně očištěně. Dále její část přechází do krve jako močovina a mění se na *glutamin*, což je životně důležitý a užitečný prvek.

Výzkum prokázal, že glutamin hraje klíčovou roli při vytváření tkání mozku, tenkého střeva a sliznice střev a udržuje je zdravé. Glutamin je dále vhodný při léčbě nádorových onemocnění a nemocech sliznice tenkého střeva, protože podporuje ozdravný proces. K důležitým vlastnostem tohoto prvku patří také posilování *obranné schopnosti* organismu.

Močovina má **silný protinádorový** účinek. Poprvé si toho všiml A. T. Kačugin, jenž se veřejně zastával názoru, že by měla být zařazena do programu onkologické léčby; v zahraničí ji jako první použil doktor E. D. Danupolus.

Doktor G. P. **Bělikov** z laboratoře biologického testování Akademie věd SSSR potvrdil, že léčebný preparát *semikarbazid*, vyrobený z močoviny, má *protirakovinný, protivirový* a *antibakteriální* účinek.¹⁴ Testoval se

i v **mnoha** ruských nemocnicích a doktoři jen potvrdili, **že se zdravotní** stav pacientů (dokonce i těch, kteří byli pokládáni za nevléčitelně nemocné) při pravidelném **užívání** semikarbazidu rychle zlepšoval.

Výzkum dále prokázal, že zdravý organismus má objem *nitromočoviny* v normě, **ale** v organismu osob s nádorovým onemocněním je jí nedostatek. A. T. **Kačugin** přišel s návrhem, jak uměle zvyšovat hladinu nitromočoviny v organismu semikarbazidem a dosáhl na tomto poli značných úspěchů.

John Armstrong se více méně nevědomky vydal **jiným** směrem - doporučoval nemocným, aby během léčení **užívali** veškerou denní moč a masírovali si s ní tělo. Hlad napomáhá rozpadu bílkovinných látek, z nichž se tvoří močovina. A **užíváme-li** moč vnitřně, zvyšujeme obsah těchto látek v organismu a tělo se lépe brání nádoru a jeho růst je omezen. Nyní snáze pochopíme, jak probíhá jeden z mnoha mechanismů léčení močí a hladem při nádorovém onemocnění.

Urinoterapie založená na vnitřním i zevním užívání vlastní moči je mnohem efektivnější než umělé preparáty vyrobené na *bázi* močoviny. Podle svých vlastních zkušeností i podle dopisů čtenářů si dovoluji tvrdit, že moč je silný protirakovinný prostředek, jež nám seslala sama příroda.

Nanesená na kůži, zvlažuje ji a reguluje její vlhkost. A hormony pak mohou procházet kůží mnohem lépe. Při pití uriny se hormony pod vlivem trávicích enzymů rozkládají a při vtírání do kůže pronikají do organismu v neměnném stavu a organismus je pomalu vstřebává, takže jejich účinnost vzrůstá.

Močovina je **okysličovadlo**, schopné **rozpouštět** produkty **rozkladu** a **poraněné** či zanícené tkáně. Pročišťuje rány a urychluje proces hojení. V ohrátem **stavu** je ještě účinnější a v kyselém prostředí, **jež** vzniká **na** příklad při hladovění, se všechny její vlastnosti **posilují**. V neposlední řadě je močovina také **silný baktericidní** prostředek, zejména na *bacily tuberkulózy* je to „smrtonosná zbraň“.

A máme tu ještě jednu důležitou vlastnost močoviny: zabraňuje rozpadání buněk během silných emočních prožitků a stresu. Víme, že v těchto situacích k takovému procesu dochází v nadměrné míře. Energie **stresu** dokáže buňky organismu uvařit, podobně jako se uvaří vejce. Močovina tento jev tlumí, takže se člověk vyhne zbytečnému odumírání buněk.

Močová kyselina snižuje počet *volných radikálů*, jež samy o sobě vyvolávají celou řadu nemocí nevyjímaje rakovinu. Proces stárnutí se zpomaluje a snižují se i následky *radiačního ozáření*.

Zdravý člověk za den vyloučí spolu s močí přibližně tisíc sto gramů *volných aminokyselin* a další dva kilogramy *vázaných*. Zvýšený obsah aminokyselin v moči doprovází jevy jako zesílený rozpad tkání, nedostatek bílkovin, horečku a zimnici, popáleniny, otravu a jaterní funkční nedostatečnost. Jak ukazuje lidová praxe: abychom se vyvarovali ztrátám hodnotných prvků a snižování jejich podílu v těle, musíme je také včas doplňovat. Vnitřní užívání uriny zabrání nežádoucím ztrátám a podpoří rychlou obnovu všech funkcí organismu. Musíme mít na paměti, že organismus k tomu, aby mohl vytvořit dostatečný objem aminokyselin, potřebuje velké množství energií. A samozřejmě je-li nemocný a oslabený,

ten přísun energií nezajistí. V takovém případě příjem potravy **nepřináší** užitek, nýbrž celkový stav pacienta **zhoršuje**. Při urinoaterapii naopak dodatečný přísun energií není nutný, protože moč už obsahuje všechny rozložené prvky a vyvážené aminokyseliny. Nedochází ke ztrátám hodnotných prvků a organismus se může rychle **regenerovat** a uzdravit.

Druhou skupinou organických prvků obsažených v moči jsou **nedusíkaté prvky**, ale těm se bohužel nemůžeme podrobně věnovat. Podíváme se však na kloub **éterickým kyselinám**, jež mají obdobně jako **éterické oleje** silné rozředovací vlastnosti. Býložravci mají mnohem víc éterických kyselin v moči než masožravci, a proto jejich moč výborně rozpouští kameny. Této vlastnosti si všimli už mudrcové v dávnověku:

„Moč divokých prasat má skvělé účinky. Pokud ji pijeme, rozpustí a rozmělní kameny v močovém měchýři. Je to odzkoušené. Podobně působí i oslí moč — říká se, kdo ji vypije, zbaví se všech nemocí ledvin.“

Jestliže člověk konzumuje hlavně čerstvou rostlinnou stravou, jeho moč bude rozpouštět různé kameny mnohem lépe než moč osob pojídajících především maso.

Odpaříme-li denní množství vyloučené moči, získáme padesát až šedesát pět gramů *sušiny*, podíl **neorganických komponentů** v moči je patnáct až dvacet pět gramů.

Neorganické prvky uriny

Patří mezi ně především soli **natria, vápníku, kalhořčíku, železa, chloru, fosforu** a další. **I když to je vel** stručný popis složení moči, **poukazuje** na to, **že** se skládá z nesmírně důležitých prvků, které jsou pro **normální** fungování organismu nepostradatelné. Víme, **že** soli moči mají silný léčebný účinek. **Mikroskopické prvky** v **urině** se kombinují takovým způsobem, že tvoří **svěrázné tonikum** pro organismus. Urina má podobné **složení** jako umělé ionizující prostředky, ale ty se **příroze** nému zlatému nektaru nikdy nevyrovnej a nepřekonají působnost urinových solí.

Soli uriny vážou škodlivé aktivní kyseliny a neutralizují jejich patogenní vlastnosti v organismu. Tento mimořádný léčivý mechanismus člověku umožňuje, aby se zbavil toxinů a všech možných jedovatých nerozpustných látek, jež ucpávají cévy. Solný roztok odstraňuje staré hleny, které se rády usazují na sliznici - a na tomto principu moč čistí organismus.

Moč je slaná tekutina, a proto je také projímavá - z tohoto důvodu je doporučována i při zácpě. Když prochází trávicí soustavou, rozpouští toxiny a usazeniny, čistí střevní stěny a zlehčuje vyprazdňování.

Očistný vliv uriny na organismus je mnohem silnější, než má obyčejný solný roztok. Močovina i čpavek jsou totiž přirozenými organickými rozpouštědly tuků a dalších organických látek vylučovaných organismem. Na rozdíl od obyčejných roztoků však urina obsahuje léčebné komponenty, například hormony a enzymy, a proto je pro tělo mnohem **vhodnější**.

Bohužel dneska jíme většinou potravinou chudé na **stopové prvky**: mouka je čištěná, rýže či kroupy loupané,

maso **má** obecně málo hodnotných prvků a navíc ještě konzumujeme hodně převařených a *konzervovaných* potravin. A tak naše organismy neustále trpí hladem po minerálech, o čemž svědčí také to, že se nám nadměrně kazí zuby. Není třeba připomínat, že pravidelné vnitřní i zevní užívání moči funguje jako velkolepé **profylaktické** přikrmování organismu minerály.

Samozejmě existuje i spousta umělých přípravků, které tělu dodávají celé spektrum životně důležitých minerálů a vitaminů. V. V. Karavajev vypracoval speciální recept na „minerální krmivo“, složené z obrovského množství bylinek. Z nich získáme výtažek, jenž se svým složením prvků podobá krevní plazmě. Jmenuje se *vivaton* a vtírá se do kůže. V současnosti jej využívá a reklamuje **Karavajevovův** žák Děrjabin. Tento přípravek skvěle reguluje skladbu krve a skrze ni i další funkce organismu a také neutralizuje různorodé vnější a vnitřní patologické vlivy.

Osobně jsem však přesvědčen, že nejefektivnějším a nejméně škodlivým prostředkem s individuálním působením je *urina*, zejména pak odpařená. Zaprvé se *urina* tvoří z krevní plazmy - tedy nejen že se plazmě podobá, ona vlastně plazmou *je*. A zadruhé prošly její mikroskopické prvky celým organismem a byly podrobeny stejnému působení a změnám jako všechny ostatní látky našeho těla; jsou tedy tělu blízké. A naopak prvky, které nebyly takto zpracovány, zůstávají pro tělo *cizorodé*. Potravinové bílkoviny musí projít celou řadou změn, než si je organismus osvojí, jinak jsou nestravitelné. A pokud k tomu z nějakého důvodu nedojde, bílkoviny vyvolávají *alergickou reakci*. Žádné umělé přípravky, ani zmiňo-

vaný *vivaton*, nejsou organismu tak blízké, **tím pádem účinné** jako *urina*.

Starodávni tibetští, indičtí i jiní **léčitelé** používali při léčení přípravky z popela. Například lidský orgán **se** spálil a popel (tedy složení prvků) se smíchal s **takzvaným** „koněm“ - prvkem, jenž zlepšuje **dodávání prvků** do organismu (například sladkou vodou), a hotový popelový lék se podával nemocnému.

Urina odpařená na čtvrtinu původního objemu **je** vlastně přirozeným koncentrátem stopových prvků, který daleko přesahuje veškeré umělé preparáty a potravinové doplňky. Jestliže člověk za den vyloučí od jednoho do dvou litrů moči, odpařováním na čtvrtinový objem z ní získáme objem od pěti set mililitrů (bez usazování) až do patnácti až dvaceti pěti gramů minerálních látek. Vidíme, že je moč skvělým doplňkem sestávajícím ze všech možných různorodých minerálů.

Biologické složky moči

V moči najdeme absolutně všechny prvky, jež organismus sám produkuje: hormony, enzymy, vitaminy a podobně. Zejména hormony jsou v moči zastoupeny všechny, ale některé jen v nepatrném množství. *Urina* zdravých mladých lidí má správné a vyvážené hormonální složení. Z tohoto hlediska je však nejlepší jednoznačně moč těhotných žen. Známy lékař A. A. Zamkov získal zpracováním těhotenské moči vysoce kvalitní prostředek *gravidan*.

Moderní medicína se na poli užívání umělých hormonálních přípravků poněkud spálila. Jemný mechanismus přirozené hormonální výměny se nedá jen tak uměle obnovit a ve většině případů jsou umělé přípravky

neúčinné. Naopak, **organismus** se po požití chemických **monálních** prostředků ještě víc *destabilizuje*. Přírodní hormony získané z lidské moči mají celou řadu **předností**: zaprvé jsou s organismem „**kompatibilní**“ a on na **ně** příznivě reaguje; zadruhé si **organismus** sám vyměří množství dávky, jakou potřebuje. V procesu regulérní tónové léčby se obnoví i ztracená hormonální rovnováha v těle.

Hormonální terapie má silný vliv na **organismus** člověka a my se jí **budeme** věnovat z hlediska a návaznosti na urinoterapii (viz obrázek č. 12 a 13).

Slovo **hormon** pochází z řeckého slova *hormas* a znamená vysoce aktivní prvek, který i v nepatrném množství ovlivňuje látkovou výměnu v organismu a jeho rozvoj, růst, stárnutí, chování, schopnost reprodukce a podobně. Stačí, aby byl některý z hormonů v těle v přebytku nebo naopak nedostatku, a činnost celého organismu se naruší.

Hormony jsou *produkty endokrinní soustavy*, jež se skládá ze žláz s *vnitřní sekrecí*, které se dají považovat za samostatné orgány, a z *endokrinních buněk*, jež jsou rozptýleny různé po *epiteliálních tkáních sliznice* žaludku, střev, žlučníku, dýchacích cest, plic, močových a na

Kromě hormonů se v tkáních a orgánech tvoří biologické a chemické aktivní prvky - *tkáňové hormony* neboli *biostimulátory* či *biogenní stimulátory*.

V medicíně se hormony získávají z endokrinních **žláz** jatečního dobytka, z krve, zvířecí a lidské moči a také při procesu umělé syntézy.

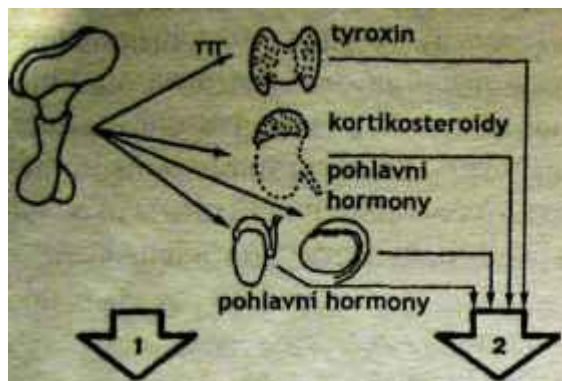
Hormonální **neboli** endokrinní soustava patří mezi funkce **životního** principu **slizu** a má vlastní *hierarchii*

i *regulační systém*. Patří do ní například **nervová** centra, která se nacházejí v mozku (*struktury limbického systému*, oblast **hypotalamu** a **hypofýzy**), kanály přímého spojení (nervové dráždění povzbuzuje **hypofýzu**, a produkovala **tropní hormony**, a ta zase působí na žlázy organismu, aby produkovaly hormony), a také kanály zpětného spojení (když vyprodukované hormony cirkulují v krevním řečišti, ovlivňují oblast hypotalamu a hypofýzy a posilují, či naopak tlumí její aktivitu).

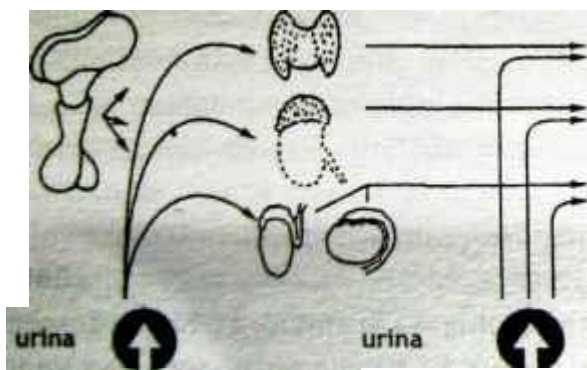
Hypotalamus

Skládá se ze třiceti dvou párů jader a každé z nich má svou specifickou funkci. Hypotalamus kontroluje základní procesy probíhající ve vnitřním prostředí organismu, je odpovědný za emoce a *vegetativních reakce* a reguluje činnost žláz s vnitřní sekrecí. K tomu využívá *tropní hormony hypofýzy*, například *thyreotropní hormon*, jenž aktivuje štítnou žlázu, *gonadotropní hormon*, který ovlivňuje pohlavní žlázy, a *adrenokortikoidní hormony*, jež posilují funkci nadledvinek.

Při procesu stárnutí v jádrech hypotalamu probíhají změny a některé funkce se rozladí a tím se zhorší regulace vnitřního prostředí organismu. Profesor V. M. Dil'man je přesvědčen, že zvýšení prahu citlivosti hypotalamu na pohlavní hormony vede k tomu, že se (při zvyšování věku) zvětšuje i vylučování *gonadotropinů*, jež ovlivňují tvorbu pohlavních hormonů. V knize *Bol'sšije biologičeskije časy* (Velké biologické hodiny) uvádí následující fakta:

Obrázek č. 12: Ztráta hormonů. Šipky označují ztráty: 1. regulujících **hypofyzárních** hormonů, 2. obyčejných hormonů produkovaných **endokrinními** žlázami.

Obrázek č. 13: Šipky ukazují, jak se hormony a jejich součásti vrací do organismu při urinoterapii (po vnitřním nebo zevním užívání **uriny**). **Zlepšuje** se regulace vnitřního prostředí organismu, na němž se podílí hypothalamus a hypofýza, a endokrinní soustava tak funguje lépe.

„**Pětačtyřicetiletá** zdravá Žena má v porovnání s **pětadvacetiletou** šestkrát až desetkrát vyšší hladinu vylučování gonadotropinů! Nejprve (v raném mládí) se **zvýší** práh citlivosti k pohlavním hormonům, **ty** se **postupně shromažďují** v organismu a napomáhají procesu **pohlavního** zrání a aktivují reprodukční funkci. Tento proces pokračuje i dále, má však opačné následky: organismus je přesycen pohlavními hormony, a to má za **následek klimakterické krvácení**, nárůst nádorových **onemocnění** a útlum pohlavních funkcí, protože organismus pak není schopen produkovat dostatečné množství hormonů.“

Vidíme, že náš organismus pracuje jako fabrika produkující hotové zboží: stroje se postupně opotřebují a projeví se nedostatek stavebního materiálu.

Víme, že velké množství hormonů vylučujeme v moči. Kdybychom je zase zavedli zpátky do těla, pak bychom naši „živé fabrice“ ušetřili stroje a zařízení, stavební materiály i energii nezbytnou pro výrobu. V tomto případě se organismus neopotřebovává tak rychle a silně a stárí se všemi nemocemi, které je nezbytně doprovázejí, se oddálí. Této skutečnosti si všímá i starodávná *Sivambukvalpa*: „*Užívej pravidelně moč a nikdy to nepřeruš! Každý muž i každá žena znovu získá plnou potenci a zbaví se příznaků stárnutí.*“

Hypofýza

Tento maličký orgán o velikosti hrachu, jinak zvaný **podvěsek mozkový**, váží jen jeden a půl gramu a skládá ze tří částí **čili laloků: předního, středního a zadního**, z nichž každý produkuje své vlastní hormony. Oslabení **předního** laloku hypofýzy a zhoršení jeho činnosti může vyvolat zadržetí růstu, nadváhu, **atrofi pohlavních orgánů** a samovolné přerušování těhotenství. Hormony **předního** laloku navíc regulují činnost jiných endokrinních **žláz**. Střední lalok produkuje **melanotropin**, který ovlivňuje **pigmentaci**. Nedostatečná činnost zadního laloku vede k narušení ledvinové činnosti a vyvolává žíznivku. Hormony produkované v zadní části **hypofýzy** ovlivňují krevní tlak a tonus hladkých svalů. Většina vývojových poruch organismu je vyvolána právě narušenou funkcí hypofýzy. Její fungování se však dá upravit a harmonizovat - vždyť základem hormonální soustavy je **samo-regulace**.

Užívání moči, vlastní anebo člověka stejného pohlaví a stejného věku, příznivě ovlivňuje vývin rostoucího organismu, vytvoří se zpětná vazba a upraví nedostatečné funkce. Tuto schopnost močové terapie zaznamenali i dávní mudrcové ve starodávných textech:

„Kdo si pravidelně čistí ústa močí a správně praktikuje techniky Šivambu minimálně jeden měsíc, zbaví se veškerých nemocí, i vrozených, a důkladně si promyje vnitřnosti. Po dvou měsících mu zbystrí smysly a po třech měsících se vyléčí ze svých nemocí jednou a provždy.“

Šišinka (epifýza)

Žláza zvaná šišinka vylučuje v noci **zvláštní hormon** melatonin, jenž je velmi důležitý pro regulaci **den-ního** rytmu člověka, a kromě toho uklidňuje, **uspává** a tlumí bolesti. Je pokládán za hodnotný protirakovinný prostředek. Obsažený je v ranní moči a **vypijete-li** ráno po probuzení sklenici **uriny**, organismus získá iluzi, že spal mnohem déle než ve skutečnosti. V tom tkví přednost různých způsobů meditace: budete moci spát **kratší** dobu, ale se stejným účinkem. Melatonin uklidňuje a podle některých vědců usnadňuje meditaci. Pokud však chceme dosáhnout hlubokých změn, musíme užívat **urinu** alespoň několik týdnů.

Štítná žláza

Její hormon se jmenuje **tyroxin** a představuje velmi složitou látku s obsahem jodu a ovlivňuje aktivitu enzymů. Pokud jej organismus neprodukuje v dostatečném množství, látková výměna i rozmnožování buněk se zpomaluje. Takový člověk se nemůže dostatečně duševně vyvíjet a zaostává mentálně i fyzicky (**kretenismus**). Na tom není nic divného: v tomto místě se nachází energetické centrum odpovědné za to, aby tělo mělo správnou formu a vyvíjelo se, jak se patří. Úrina má na štítnou žlázu velmi příznivý vliv: umožňuje uchování dostatečného množství jodu, zejména pokud člověk konzumuje potraviny, jež neobsahují dostatek jodu.

Štítná žláza se skládá **z folikul** naplněných **koloidem**, což je tekutina podobná hlenům, a v ní se shromažďuje hormon. Pokud se koloid špatně rozpouští, hormon není buňkami vylučován v plném množství a organismus trpí jeho nedostatkem. **Moč** užívaná vnitřně podporuje lepší

zředění koloidu, snižuje jeho viskozitu a aktivuje proces volného vstřebávání **tyroxinu** do krve. Nemoci štítné žlázy jsou **nejčastěji** vyvolány *energetickou stagnací* v dané oblasti těla, ale na vině mohou být i různé stresy, deprese a negativní prožitky. V takovém případě je nutné kombinovat urinoterapii s očistou životního pole; v opačném případě bude mít léčba jen malý efekt.

Odsud vyplývá také *varování*: pacienti s *Basedowovou chorobou*, tedy nadměrnou funkcí štítné žlázy, by měli být při užívání **uriny** opatrní. Pokud se nemoc začne zhoršovat a objeví se nespavost, podrážděnost, svalová **ochablost** a náhlá ztráta tělesné hmotnosti, užívání uriny je zakázáno.

Příštítné žlázy

Jsou všehovšudy čtyři a mají na starosti regulaci výměny vápníku v organismu a udržování jeho hladiny v krvi na patřičné úrovni. Správný poměr znamená, že na iont vápníku připadají dva *ionty kalia*; tento obsah udržují *parathormony*. Jestliže jich máme v těle nedostatek, mohou se objevit křeče, nejčastěji v končetinách. U mnoha nemocných bylo po urinoterapii pozorováno zlepšení zdravotního stavu a není divu - díky **urině** si doplnili v organismu zásoby **parathormonů**.

Brzlík (thymus)

To je žláza s vnitřní sekrecí, která produkuje **deset** hormonů, mezi nimi i růstový hormon. Hlavní funkce brzlíku tkví v tom, že určuje obranyschopnost **organismu**. Co je vlastně obranyschopnost? Tělo dokáže **vcas** rozpoznat a zničit všechno cizorodé - **patogenní mikroorganismy**, rakovinné, staré a chorobně pozměněné buňky i všechny ostatní buňky, jež nejsou pro **organismus** typické. Brzlík produkuje *T-lymfocyty*, hlavní „**zdivo**“, z něž se skládá „**obranný val**“ před mikroby a rakovinou. Jak člověk stárne, brzlík ubývá na hmotnosti a snižuje se i celková obranyschopnost **organismu**, který je nyní náchylnější k infekcím. Kromě toho narůstá riziko *arteriosklerózy*, *roztroušené sklerózy*, *rakoviny*, *Parkinsonovy choroby* a dalších nemocí. V tabulce číslo 2 je uveden vývoj a *involuce* brzlíku.

Dětská moč, uznávaný léčebný prostředek dávnověku, dokáže tento vývoj zvrátit, protože je nasycena všemi prvky nezbytnými pro správnou imunitu organismu. Nejlepší je užívat moč novorozenců a mladších dětí do věku dvanácti až třinácti let.

Věk v letech	Hmotnost brzlíku	
	absolutní v gramech	specifická v gramech
Novorozenec	13,26	4,2
1-5	22,98	2,2
6-10	26,10	1,2
11-15	37,52	0,9
16-20	25,58	0,5
21-25	24,73	0,4
26-35	19,87	0,3
46-55	12,85	0,2

Jak si všimli už mudrcové v dávnověku, neúčinnější je moč osmiletých chlapců mimo jiné i z důvodu, že jejich organismus už je ve všech aspektech zformovaný, ale pohlavní funkce nejsou ještě aktivované. K aktivaci a udržování aktivní pohlavní funkce je nutné vynaložit velké množství energie a spotřebovat spoustu biologicky aktivních prvků. Organismus osmiletého chlapce je zcela vyvážený a veškerá energie je využívána na životní funkce. Říká se: kdyby se organismus v tomto věku ustálil a přestal růst, člověk by žil několikanásobně déle.

Chcete-li zvýšit svou *protiinfekční, protivirovou* a *antirakovinnou obranyschopnost* a zbavit se cizorodých tkání v organismu, například *bílého zákalu* (bělma) na oku, pravidelně užívejte moč malých chlapců do dvanáctého roku věku.

Slinivka břišní

Váží kolem osmdesáti gramů a její šťávy napomáhají správnému trávení přijaté potravy. Slinivka břišní vylučuje známý hormon zvaný *tezulín*, jenž reguluje hladinu

cukru v organismu. Pod jeho vlivem dochází k **ukládání** cukru v organismu, například ve svalech, játrech a podobně. Dalším hormonem vylučovaným slinivkou **břišní** je *glukagon*, jehož úloha je přesně opačná funkci inzulínu. Při narušení funkce slinivky břišní se vyvine **cukrovka**; praxe však ukazuje, že **urinoterapie** tuto **nemoc** zcela zlikviduje, zejména v případech, kdy nedospěla do pokročilého stadia. Problémy se slinivkou břišní **mají** obdobné příčiny jako nemoci štítné žlázy: pokud **člověk** prožívá silné emoční vypětí, jeho energetické centrum se **zablokuje** a rozvine se **cukrovka**.

Nadledvinky

Nadledvinky sedí na špici ledvin jako čepičky. Skládají se ze dvou vrstev: *vnější* čili *kůry* a *vnitřní* neboli *dřeně* a každá z nich produkuje své vlastní hormony, které se složením výrazně liší. *Adrenalin*, vyměšovaný dřeně nadledvinek, má rozsáhlý vliv na organismus: zužuje cévy, zvyšuje krevní tlak a zrychluje srdeční stahy. *Glukokortikoidy* (od slova *cortex* - kůra) tvořené kůrou nadledvinek regulují výměnu glycidů a dusíku v těle, a proto jsou právem pokládány za stimulatory veškerých životních procesů. Tyto hormony kůry nadledvinek jsou těsně spojeny také s hormony pohlavních žláz a jejich nedostatek vede k narušení té části životního pole, jež je spojena s pohlavním životem a pohlavními znaky člověka. Například ženám začnou růst chlupy na obličeji, mužům se mění barva hlasu a obecně se u obou pohlaví vytrácí smysl pro sexualitu a vnímání sebe sama jako pohlavní bytosti.

Je známo hodně případů, kdy se nemocnému po užívání moči, zejména odpařené, normalizoval růst ochlu-

pení. To ocenily především ženy, jež se trápily tím, že jim kupříkladu na tváři rostly mužské chloupky. Mužům zase zlepšila potence a vytratily se všechny nemoci vyvolané právě narušenou funkcí nadledvinek.

Pohlavní žlázy

Produkují **celý komplex hormonů**, na nichž je závislý náš zdravotní stav, zevnějšek, nálada i obecně to, jak se celkově cítíme. Jak bylo uvedeno dříve, s přibývajícím věkem se činnost pohlavních žláz zhoršuje, rok od roku je pro ně těžší udržovat pohlavní aktivitu člověka na patřičné úrovni. Zároveň se snižuje citlivost **hypotalamu**. Pokud bychom však vyloučené hormony užívali zpětně, proces opotřebování pohlavních žláz by se zpomalil a my bychom si prodloužili mládí a vypadali stále jako mladíci.

Prozkoumáme-li urinu osob různých věkových kategorií právě z tohoto hlediska, získáme následující obraz.

- moč dětí do dvanáctého až třináctého roku obsahuje velmi málo pohlavních hormonů, ale mnohommenných tělísek, a má silný energetický potenciál;
- moč osob ve středním věku, tedy od dosažení pohlavní zralosti do třicátého pátého roku, je harmonizovaná, obsahuje pohlavní hormony i imunní tělíska a má průměrný energetický potenciál;
- moč osob nad třicet **pět** let má málo imunních tělísek, ale je nasycená hormony;
- moč osob po klimakteriu má zcela jiné složení, které se s věkem mění, a je nyní slabší, má málo hormonů i imunních tělísek. Celá hormonální soustava je rozladěná a moč má velmi nízký energetický potenciál.

Někteří znalci doporučují užívání takové uriny jež byla vyloučena bezprostředně po pohlavním styku. Proč? Protože během sexuální aktivity endokrinní **žlázy** vylučují určité hormony, jež mají na organismus **mლა-**zující vliv; to se týká mužů i žen.

Další důležité složky uriny

- *Agglutinin a precipitin*. Neutralizují **virus poliomyelitidy** (dětské mozkové obrny) a některé další viry.
- *Alantoin*. Napomáhá hojení ran. Je to **produkt** okyselení močové kyseliny, přidává se například do kosmetických krémů.
- *Antineoplastin*. Je schopen zastavit růst rakovinných buněk a přitom neomezuje vývin normálních buněk.
- *Dehydroepiandrosteron*. To je steroid produkováný nadledvinkami. Ve vysoké koncentraci je zastoupen především v mužské moči. Brání hromadění tuků v těle, prodlužuje délku života a napomáhá léčbě mnoha nemocí, mimo jiné chudokrevnosti, cukrovky a rakoviny mléčných žláz u žen. Dehydroepiandrosteron stimuluje vývoj kostní dřene a produkci veškerých částic, které se v ní tvoří (červené krvinky, leukocyty a podobně).
- *Depresanty žaludeční sekrece*. Pomáhají proti žaludečním vředům.
- *Glukuronová kyselina, indikan a hipurová kyselina* - tyto prvky podporují správné vyprazdňování.
- *Enzym urokináza*. Podporuje přitékání krve k srdci. Působí podobně jako **nitroglycerin**, například rozšiřuje cévy a rozpouští krevní sraženiny.

– **Kortizon.** Je to účinný protizánětlivý, protia-
teřgtcký a **antitoxický** prostředek. Používá se na-
příklad při léčbě alergií (například senné rýmy
nebo astmatu), kožních nemocí (ekzém, psoriáza)
a zánětlivých onemocnění (**revmatismus**). Urinote-
rapie je efektivní léčebnou metodou všech uvede-
ných nemocí.

Běžné vitaminy jsou v moči zastoupeny jen v nepa-
trném množství.

Ledviny produkují enzymy, které urychlují produkci
vitaminu D, proto je urina neocenitelným pomocníkem
při léčbě rachitidy a jiných onemocnění, jejichž příčinou
je **právě** nedostatek tohoto vitamínu.

Jak **řekl** S. Buržinský, na urinu bychom měli pohlí-
žet jako na zdroj některých unikátních biologicky aktiv-
ních prvků, například **antineoplastonů** s protinádorovým
účinkem.

Urina obsahuje také některé komponenty krve, tekut-
é tkáně organismu. Lékařská věda zvaná *organoterapie*
se věnuje léčbě výtažky ze živočišných i lidských orgá-
nů a tkání (patří sem i klasická trans fuze krve od dárce).
A jelikož moč obsahuje biomolekuly - aminokyseliny,
bílkoviny, tuky, hormony a další látky, jež do ní postu-
pují z tkání organismu, i urinoterapii můžeme zařadit do
organoterapie.

Normální moč zdravého člověka obsahuje víc jak
tisícovku různých prvků, **ale** ani tím celý seznam nekon-
čí

Prvky, které se v organismu tvoří při nemoci (vakcinace urinou)

Organismus každého člověka, tedy **zdravého** i **ne-**
mocného, je nucen bez přestání bojovat s **infekcemi**. Jeho
imunitní soustava produkuje sloučeniny, jež fungují jako
vakcína, a ty se potom vylučují **spolu** s močí. Pokud **se**
do organismu znovu vrátí, představují dodatečný a ne-
smírně efektivní prostředek v boji s infekcí (na **principu**
vakcinace).

Při každé odchylce od normálu, například **během**
nemoci, organismus začne dělat vše proto, aby **zregulo-**
val vlastní funkce, aby se vše rychle vrátilo do zaběhlých
kolejí, a tedy se uzdravil. V tomto období zvýšené akti-
vity organismu vznikají nové prvky a energie, které mají
za úkol napomáhat uzdravení. Ve zdravém organismu,
a tedy i v moči zdravého člověka, tyto prvky logicky
chybí. Vědecký výzkum potvrdil například výskyt an-
titělisek salmonelózy v moči, ale také záškrtu, tetami,
dětské mozkové obrny, a dokonce i nemoci AIDS.

Často v sobě nosíme zárodky nemocí, jež se ještě
nestihly projevit, ale organismus je registruje a snaží se
je vyloučit. Urina vytváří takové prostředí, že se jejich
vyloučení z těla urychluje. V organismu probíhá zvláštní
proces podobný imunizaci; ovšem týká se jen nemocí,
které jsou v daný okamžik v těle přítomné, a projevují
se různě podle toho, o jaký zárodek nemoci jde: od
lehčí nevolnosti doprovázené průjmem či jinými projevy
až po těžké krize trvající dva až tři měsíce. Kromě toho
využívá tělo při imunizaci urinou vlastní síly a nikoli

postranní **materiál**, který zanáší, znečišťuje a znehodnotí krev. Každý organismus sám produkuje ty prvky, které potřebuje k uzdravení. Je přirozené, že se tyto prvky pak vylučují spolu s močí. Podíváme se na tuto záležitost **podrobněji**.

Jak organismus vylučuje škodliviny společně s urinou

Při jakémkoli patologickém procesu se tělo snaží zbavit všech **nepřírodných** produktů této nemoci: chorobných energií, látek vytvořených organismem v boji s nemocí, odumřelých buněk, hnisu a spousty dalšího. V homeopatii pak existuje zvláštní směr - *léčba nozodami*. Do organismu jsou uměle vpraveny silně rozředěné látky, jež jsou přímými *aktivátory* nemoci: toxiny, patologicky změněné tkáně a další látky. Podle zákona podobnosti se tyto prvky dají využívat při léčbě odpovídajících nemocí. Léky tohoto druhu nazýváme **nozodami** - skutečně už existují a jsou využívány.

Carmen Thomas ve své knize *Moč, ta zvláštní šťáva* píše o případu muže, jenž osobně vyzkoušel homeopatické přípravky z uriny - a jejich účinky byl nadšený.

Terapie nozodami má své přednosti i nedostatky. **K těm** druhým se řadí především fakt, že tato terapie má o stupeň nižší účinnost než **homeopatická** léčba. Naopak její předností je **poměrně** jednoduchý výběr potřebného léku v porovnání s výběrem homeopatických preparátů.¹⁶

V **léčbě** nemocného *adenomu prostaty* se odpovídajícím způsobem použije nozod **adenomu** prostaty. Moč jakéhokoli člověka je prosycena všemi nozodami, které **jeho** organismus vytváří (myslím organismus s ne-

mocemi, jimiž dotčený trpí). Proto můžeme **směle** prohlásit, že urina je tím nejlepším léčebným **materiálem**, jaký můžeme v přírodě nalézt - a právě příroda nám jej posílá jako dar, abychom se jím léčili. Urinoterapie se hodí takřka při všech nemocech a představuje **nejmodernější** a nejúčinnější způsob léčby.

Léčba urinou předpokládá dva typy léčení - *homeopatická* a *izopatické*. Princip homeopatie zní: podobné se léčí podobným; princip **izotopie**: léčíme tímtéž, co vyvolalo nemoc. V obou případech to znamená, že při léčbě využijeme prvky, které pocházejí přímo z organismu.

V organismu člověka trpícího těžkou nemocí **probíhá** intenzivní rozpad tkání a jejich následné vylučování. Na obnovu tkání tělo musí vynakládat velké množství energie: nejprve na trávení přijaté potravy, **potom** na *distribuci* živin do organismu a nakonec na jejich proměnu v jiné prvky či sloučeniny, jež jsou přijatelné. A teprve poté z nich tělo vyprodukuje syntézou ztracené tkáně. Pro zesláblý nemocný organismus je to obrovská zátěž, a proto uzdravení v mnoha případech probíhá velmi pomalu a často s komplikacemi. Avšak akademik L. S. Stern je přesvědčen, že tyto *metabolity*, tedy rozpadlé prvky, jsou vlastně „odštěpky“ molekul bílkovin, hormonů, enzymů a podobně, a proto podle něho mohou posloužit jako stavební materiál a podněcovat a regulovat hlavní životní proces!

Akademik V. P. Filatov zašel ještě dál a zveřejnil teorii o tom, že těžce nemocný organismus se snaží bránit všemi dostupnými metodami a mobilizuje všechny obranné mechanismy na boj s neuhem, v prvé řadě energetické síly. Zmobilizovaný organismus začne produkovat jistě *ne bílkovinné prvky*, přesněji řečeno *zvláštní*

energie,¹⁷ jež působí nikoli na každou tkáň jednotlivě, nýbrž **na organismus** vcelku a ovlivňují všechny životní funkce najednou. Říká se jim *biostimulátory a jsou nosi-*----*----* mocných energií. Později se Filatov snažil svá tvrzení ověřit v praxi a dosáhl pozitivních výsledků. Komplexní léčba **energiemi**, nozodami, biostimulátory a metabolity **přináší** velkolepé léčebné úspěchy. Mimochodem urina všechny **výše** jmenované elementy obsahuje.

Nyní si můžeme vyvodit závěr, jak a čím vlastně urina působí na organismus a v čem tkví podstata jejího léčebného efektu.

Jak organismus šetří energii při urinoterapii

Léčba urinou umožňuje organismu šetřit všemi druhy energií. Urina má spoustu mimořádných vlastností, jejichž výčet zde uvádím.

- Strukturovaná tekutina, nasycená energiemi.
- Tekutina obsahující určité *izomery vody*.
- *Luminiscenční* tekutina.
- Tekutina obsahující metabolity (roztavené prvky).
- Tekutina obsahující různorodé soli.

Léčebný efekt při užívání moči vzniká

kvůli tomu, že:

- **má** kyselou reakci;
má imunitní a antibakteriální vlastnosti;
- obsahuje močovinu;
obsahuje biostimulátory;
- má **multihormonální** vliv;
obsahuje energii a informace konkrétních nemocí **organismu**;

- je univerzálním **nozodovým** lékem;
- močové metabolity v ní povzbuzují a **regulují** životní procesy.

Vidíme, že urina coby léčebný prostředek působí

jako:

- baktericidní a antivirový prostředek;
- močopudný prostředek;
- imunologický prostředek;
- hormonální prostředek;
- roztok plný živin, především lehce vstřebatelných;
- její složky jsou vesměs léčivé - močovina, soli, biologicky aktivní prvky či močové enzymy;
- má také kosmetický účinek a další ozdravné efekty;
- jsou s ní spojeny psychologické a některé další terapeutické faktory.

Autor na základě známých skutečností o moči dospěl k závěru, že moč je základem všech léků, nejučinnějším a nejsnáze dostupným univerzálním léčivým prostředkem.

Když urina nepomáhá

Ačkoli je urina přírodní medikament těch nejvyšších kvalit, v některých případech nepomáhá. Není tomu však proto, že by na některé nemoci nestačila, nýbrž z jiných vědecky vysvětlitelných důvodů.

Nemoci se vyvíjejí kvůli **neblahodárným** fyzickým, psychickým a duševním faktorům. S fyzickými **si** moč hravě poradí: o tom svědčí i případy vyléčených nemocných, kteří trpěli jedním z nejtěžších fyzických neduhů – **rozpadem** tkání v důsledku *gangrény*.

U psychických faktorů urina pomáhá jen v **regeneračním** období. **Zabírá** u pacientů, u nichž emoční **krize** odezněla, ale jejich organismy jsou stále oslabeny; v takovém případě **urina** rychle dodá nedostávající **síly** a **energie**. Ovšem pozor, užívání vlastní moči **bezprostředně** v období emoční krize není žádoucí, dokonce je i **škodlivé**, protože je nasycena negativními energiemi, **stresovými** hormony a dalšími **neblahodárnými** prvky.

Proti duchovním faktorům je urinoaterapie bezmocná. Tady se pohybujeme ve zcela odlišné oblasti, kdy je nutné se sebou pracovat na **jiné** úrovni. Není nutné pít urinou, nýbrž vylepšovat sami sebe jako osobnost a zvyšovat svou morálku.

Je-li u člověka něco v nepořádku s jeho duší a jeho duševní zdraví je narušené, mívá to za následek závažné psychické a fyzické nemoci. Mnozí lidé však toto spojení a poslušnost nechápu a snaží se urinou léčit pouze fyzické nemoci. Po léčbě nezřídka nastane krátkodobá **úleva** a zdravotní stav člověka se skutečně zlepší, ale neodstraněné duchovní příčiny stále dřímají v jeho nitru a přinášejí opakovaná zhoršení nemoci: dostavují se **periodické stavy emoční nevyrovnanosti** i **recidivy nemocí** fyzického těla.

Celkový pohled na tuto problematiku a popis komplexní metodiky práce na vlastním uzdravení jsem **vsvětlil** v knize *Bioenergetika člověka*.

Buďte rozumní, zůstaňte stát nohama **pevne na zemi** a vězte, že nemůžete po **urině** chtít nemožné – jsou v které ani ona nedokáže.

Druhy uriny a jejich zvláštnosti

*„Brzy nastane čas,
kdy bude celý svět velebit urinu.“*

Jean Rostan

Při urinoterapii musíme mít vždy na paměti, že existují různé druhy moči a každá má své zvláštnosti, jež náleží pouze jí. A to i přesto, že obecné vlastnosti moči jsou pro všechny druhy společné. Každý druh uriny má svou specifikou a také určitým způsobem působí na organismus.

Různé druhy uriny

- První, prostřední a poslední část pramínku moči.
- Sudý a lichý počet doušek uriny.
- Ranní, denní, večerní a noční moč.
- Čerstvá, ochlazená, stará, velmi stará, odpařená, **zmrazená**, ochlazená, aktivovaná urina a urina sycená různými prvky,
- První **moč novorozence, dětská, mužská a ženská** urina, moč *těhotných žen, osob ve středním věku a starců.*

-N kvalitu a složení uriny má vliv *stravování*, *emoční stav* a *individuální konstituce*.

- Je nutné mít na zřeteli i *vliv měsíčního cyklu* a *roční doby*.

Z výše řečeného vyplývá, že na každý druh nemoci

ebo funkční poruchu je nutné využít jinou moč, *takovou*, která má vhodné a odpovídající vlastnosti. Pokud si nebudete vědomi specifických charakteristik různých druhů uriny, čeká vás zklamání a proklamované zázraky urinoterapie se nedostaví.

První, prostřední a poslední část pramínku moči

I v *Šivambukvalpě* najdeme metodické pokyny urinoterapie, konkrétně: „*Pijte jen prostřední část pramínku moči*.“ Pramen moči je zde přirovnáván k hadovi, *stříbřitě zmiji*. *Zmije* totiž uchovává svůj jed v hlavě a v *ocasu*, stejně jako je pramen moči jedovatý na počátku a na konci.

Moderní badatelé tento jev vysvětlují následně: pramen moči není stejnorodý, protože z organismu vychází hodně žluči a močové kanály se promývají od škodlivých mikrobů; tyto prvky jsou pak vylučovány z těla jako první. V poslední části pramínku moči je naopak **žluči** málo. Optimální množství i poměr prvků, jež mají ozdravný vliv a přinášejí vynikající léčebné výsledky, má pouze prostřední část pramínku moči. Já si ale myslím, **e je** to velmi zjednodušený pohled na velmi vážnou záležitost. Jestlipak jste se někdy zamysleli nad tím, proč je floutek ve vejci umístěn přesně uprostřed?

Obrázek č. 14

Koncentrace chronální energie ve slepičím vejci

Existuje určitý typ energie, která bez přestání „**přiživuje**“ program vývoje lidského organismu a udržuje jej ve stavu stability. A. I. Vejník jí říkal *energie času* neboli *chronální energie*. **Má ji** každý člověk, ale její množství se individuálně liší podle toho, jak těžkou má *karmu*, a až ji všechnu využije, přichází stáří. Existence této energie byla experimentálně dokázána a byly zjištěny i její vlastnosti, z nichž nejdůležitější je ta, že je nositelem kompletních informací o všech procesech probíhajících v organismu člověka. To ale není všechno: k dalším jejím charakteristikám se řadí i skutečnost, že pokud prochází skrze nějaký prvek, vytváří *vlnovou interferenci*. Někteří badatelé zastávají názor, že právě toto záření léčí různá onemocnění na stejném principu jako v lékařství užívané ozařování, *aktinoterapie*. Kromě toho probouzí okultní síly *siddh*. Na tomto principu funguje také známý *Reichův akumulátor*, s nímž se dají úspěšně léčit některá onemocnění. Jestliže se uvnitř pyramidy nachází *sarkofág naplněný vodou*, která je nabitá *chronální energií*, slouží jako akumulátor této energie. Do takové vody se nořili lidé například při obřadu vysvěcení.

Mocné záření pozvedá celkovou energetiku organismu a člověk pronikne do světů vyšších energií a získá odtud **důležité informace**.

Příklad. „Mému synovi je šest let a během posledního roku jsme byli třikrát v nemocnici kvůli **bronchitidě**. Při našem posledním pobytu v roce 1994, když bylo klukovi diagnostikováno i astma, jsem se rozhodla, že ho budu léčit podle vaší metodiky. Od třetí do páté hodiny ranní jsem shromažďovala jeho moč a pak mu dávala jedním douškem vypít střední padesátigramovou porci. Kromě toho jsem mu třikrát za den přikládala na hrudník a **horní** polovinu zad **urinové** obklady a po nich vždy vypil výtažek z kořene lékořice. Po týdnu už byl na nohou, ale měl silnou rýmu. Tak jsem mu začala proplachovat nosohltan **urinou** a vrátila se k podávání moči mezi třetí a pátou hodinou ranní. Léčba byla nesmírně efektivní a výsledek nás oba mile překvapil. “

V močovém měchýři se kromě chronální energie koncentrují i další druhy energií, jež tvoří energoinformační pole člověka. Odráží se od stěn orgánu a shlukují se v centru, proto je právě prostřední část objemu moči vyloučené z močového měchýře nabitá chronální energií.¹⁸ Tato energie určuje, zda organismus člověka bude stabilní, a dokonce i jak dlouho bude žít. Ztrácíme-li chronální energii, ztrácíme tím část života... A zároveň platí, budeme-li část chronální energie vracet do těla zpět, ať už pitím nebo masážemi, prodloužíme si život. Proto bylo **právě** pití prostřední části pramínku moči ve starověku nazýváno *technikou, která přináší úspěch*.

Sudý a lichý počet doušků uriny

Urinu je třeba vypít **jedním** douškem anebo si loknout lichý počet doušků; to je důležité pro vznik vlnové interference. Podstata interference tkví v tom, že se dvě stejné vlny prolínají a **vzájemně ovlivňují** - buď se neutralizují, anebo naopak jedna druhou zesiluje. V prvním

případě bude **efekt** urinoterapie nulový, ve **d** zvýšený. Pokud člověk při pití uriny dělá přestávky, **do** jdoucí za sebou **se** mohou navzájem potlačovat **p** kvůli interferenci. Pokud však člověk **vypije urinou na je** den zátať, takovéto potlačení nenastane.

Nyní už je nám zcela jasný význam **věty**: „*Každé ráno piji tři doušky vlastní moči a pomalu se uzdravuji*“ Lichý počet doušků a využívání interference doporučují i Sarčuk a Zubovová, jejichž metoda je považována za nejmodernější (jde o *ozářenou vodu*). Kořeny této léčby sahají do daleké minulosti, avšak byly již zapomenuty.

Ranní, denní, večerní a noční moč

Možná se vám to na první pohled nezdá, ale mezi ranní, denní, večerní a **noční** močí existují podstatné rozdíly. Urina není vždy stejná, její vlastnosti se mění v závislosti na denní době.

- Od třetí hodiny ranní do patnácté hodiny odpolední trvá v organismu takzvaná kyselá fáze a od patnácté hodiny odpolední do tří hodin ráno alkalická fáze. Moč vyloučená v období kyselé fáze napomáhá hojení ran, rozpouští nádory a normalizuje hnilobné procesy probíhající v organismu.

- Ranní moč obsahuje v porovnání s močí vyloučenou v jiných částech dne největší množství hormonů. Dvě hodiny před probuzením se aktivuje spodní část mozku (*hypotalamus*), podvěsek mozkový (*hypofýza*) a poté i ostatní žlázy. Například nadledvinky vylučují nejvíc glukokortikoidů v časných ranních hodinách, kam spadá i vrcholová aktivita **štítné** žlázy a slinivky břišní. Z tohoto důvodu je ranní moč nejvhodnější a nejužitečnější.

Proto si nenechte ujít příležitost vypít ranní **horčičný** koktejl: urina vyloučená v ranních hodinách **je** mimořádně užitečný prostředek při ženských nemocech, může se pít i přikládat na tělo v obkladech. Má **analgetický** účinek a lépe se po ní obnovuje poškozená sliznice pohlavních orgánů.

*Příklad. „Žila jsem v letech 1954-1955 na Sibíři a silně jsem se tam nachladila. Celou zimu jsem prokašlala a někdy se mi zdálo, že mi ten kašel trhá hrud'. Jednou se mi objevila ve vykašlané hmotě krev — a to mi někdo z místních poradil, abych začala pít vlastní moč. Tak jsem se do toho pustila: nejprve jsem ráno nazdarbůh polkla pár doušků, na kolik jsem měla sílu, bez jakéhokoliv systému. Už si nepamatuji, jak dlouho jsem takovéto **léčení** utáhla, ale bylo to pro mne dost těžké. Nejvíce jsem se styděla, když mě mezi lidmi přepadl silný záchvat kašle. Asi týden jsem chrchlala hleny, ale pak vše ustalo a já jsem po dlouhé době mohla zase snadno a hluboce dýchat. ”*

- Ve druhé půlce dne a večer je moč nasycena živinami a produkty denního metabolismu, proto může být využita jako potravinový doplněk.

- V noci je však moč *choroboplo*dná. Pijte jen ranní moč a dodržujte lichý počet doušků.

- Aktivita ledvin se mění během dne: v ranních až odpoledních hodinách ledviny vylučují vodu, elektrolyty a produkty výměny dusíkatých látek, v noci kyseliny, **amoniak** a ionty vodíku. Za účelem **okyselení** organismu se nejvíce hodí urina, kterou organismus vyloučí hned po probuzení. Opakují, že časná ranní moč získaná po probuzení je ve všech

směrech nejužitečnější, proto ji směle užívejte ve všech **možných** případech: jako lék **při** nemoci, jako posilňující **prostředek**, z **profylaktických** důvodů nebo za jiným účelem.

*Příklad. „Narodila jsem se 6. května 1950, **urino**terapii praktikuji poslední tři roky. Již třináct **tet** mám na děložním čípku **fibrózní defekt** velikosti zralé švestky, proto šest měsíců piji jen ranní moč. **Také** si s ní umývám obličej a krk a denně si dělám **urino**vé výplachy. Jednou se mi na postiženém místě vytvořila ranka a začala krváčet, naštěstí jen maličko. Lékaři mi doporučili operativní odstranění bud jen zasaženého místa, anebo celé dělohy, ale já jsem se bála a nepřistoupila na to. Později se přidružily silné bolesti v bocích, a to jsem musela znovu začít urinovou léčbu. Denně jsem se budila mezi druhou a čtvrtou hodinou ranní a pila svou moč. Připadalo mi to, jako by nade mnou někdo bděl a vždy mě přesně v pravý čas vzbudil. Pila jsem tehdy jen noční urinu a ranní jsem vynechávala, a tak to pokračovalo celý měsíc. Jednou mi po ukončení měsíčního cyklu začal téct z pochvy tekutý bílý hlen s trochou **hnisu**. Začala jsem pít dětskou moč - odpařovala jsem ji a přikládala si na **kos** trč urinové obklady; a kromě toho jsem si odpařenou dětskou urinou masírovala ruce a nohy. Výtok však pokračoval, a **tak** jsem se rozhodla prověřit, co se s mým děložním čípkem děje. Zjistila jsem, že se defekt zmenšil o polovinu, ale stále byl hmatatelný. Bolesti v bocích naštěstí ustaly. “*

-U všech orgánů v našem organismu se střídá aktivní a pasivní období, a to se odráží mimo jiné i na kvalitativním a kvantitativním složení moči.

Například játra jsou nejméně aktivní po dobu dvou hodin denně a právě tehdy se v moči nalézá největší koncentrace prvků produkovaných játry - **metabolitů** jater. Totéž platí například o slinivce břišní: v období její nejvyšší aktivity moč obsahuje ve zvýšeném množství její **metabolity**. Chceme-li upravit činnost nějakého orgánu, musíme nejprve vědět, v jakém období je činné a kdy je na vrcholu aktivity. Potom musíme shromáždit moč vyloučenou právě v tomto období, aktivovat ji, například nechat odstát na temném místě nebo povařit s následným prudkým ochlazením, a užívat ji opět během nejvyšší aktivity orgánu.

Bolí vás žaludek a víte, že je aktivní od sedmé do deváté hodiny. Musíte nashromáždit moč vyloučenou v tomto období, dát ji na tři až čtyři dny do lednice (mrazáku) a poté ohřát na teplotu čerstvě nadojeného mléka. Urinový lék bude na žaludek působit opět mezi sedmou a devátou hodinou. A tak můžete postupovat s jakýmkoli orgánem, dokud nedosáhnete sto procentního uzdravení.

O tomtéž hovoří i čínská medicína:

„Voda v krvi, míšní tekutině, lymfě a tkáních, v očích bulvách omývá jangové a jinové orgány a přichází do kontaktu se živly - ohněm, zemí, vodou a éterem a také s principy slizu, žluči a větru. Teprve poté se mění v urinu a odnáší informace o těchto orgánech a jejich složení. Taková je to kouzelná tekutina. Jak bychom o ní mohli říkat, že je to prachobyčejná moč? Urina je přece nositelem informací o všech procesech probíhajících

v organismu. Každé dvě hodiny (během období mini mální aktivity toho či jiného párového meridiánu, viz kapitola Východní diagnostika podle uriny) shromáždit urinu energii těchto aktivně fungujících kanálů. Pokud je meridián plný anebo naopak prázdný, urina na tento patologický stav reaguje tak, že mění své energetické vlastnosti, charakteristické pro dané období dne. Tak můžete během dne shromáždit urin u dvanácti meridiánů.“

Podle tvrzení jednoho homeopata, ranní urina pomáhá v osmdesáti procentech při ranní nevolnosti těhotných žen; je třeba ji však důkladně provařit a přidat do ní prostředek neutralizující hořkost, aby byla pitelná.

Čerstvě vyloučená urina

Čerstvě vyloučenou urinou **užijte** okamžitě, jakmile vyjde ven z organismu. Mějte na paměti, že čerstvá urina zdravého a nemocného člověka se velmi liší. Zdravý člověk by měl urin užívat zejména jako prevenci před některými nemocemi a jako prostředek podporující hormonální rovnováhu v organismu či kvůli šetření energetických a hmotných zdrojů organismu. Pro nemocného člověka je urina univerzálním medikamentem.

Čerstvě vyloučená moč je sterilní a dobře se hodí k omývání ran; je také **vynikajícím** baktericidním prostředkem k zevnímu upotřebení.

Když moč stydne, ztrácí některé své úžasné energetické vlastnosti a vyprchávají z ní životní energie (moč přestane světélkovat), teplo, struktury tekutých krystalů a podobně.

Příklad. „Přistoupila jsem k urinové léčbě, po ránu pila svou moč a udělala si dvacet klystýrů, vše s následujícími výsledky:

-Začalo se mi snáze dýchat, i u srdce jsem pocítila zlepšení.

- **Kůži** na tváři jsem měla suchou, celkově mi bylo lépe.

- Kručení v břiše ustalo, přestala mě pálit žába a zbavila jsem se i skytání.

- **Vyměšuji** pravidelně, ale občas mě trápí **zácpa**.

- Dřív jsem cítila tlak v játrech od zad a bolest vystřelovala do pravého podpaží, ale to vše je nyní pryč.

- Dásně mi krvácejí mnohem méně, každé ráno si je **proplachuji**.

- Už tolik netrpím na rýmu a nachlazení, nekašlu, nemám slzy v očích a také mi to lépe myslí.

- Zlepšily se mi i nohy - mám na mysli z kosmetického hlediska.

- Často si dělám výplach s urinou.

- Zdá se mi, že také lépe vypadám, v obličeji jsem hezčí.

- Mám lepší tělesný pach."

Ochlazená urina

Ochlazená urina je taková, která hodinu či trochu déle bezprostředně po vyloučení z organismu odstála. Při ochlazení **uriny** dochází ke ztrátě některých jejích užitečných vlastností, ztrácí životní energii a prvky se strukturou tekutých krystalů. Postupně z ní uniká životní síla, jež je v okamžik močení přítomna, ztrácí fluorescenci a rozpadá se i její vnitřní struktura. Při vnitřním i zevním **upotřebení** vytahuje z organismu energie a vsakuje je, aby obnovila svou strukturu a fluorescentní vlastnosti.

To je typická vlastnost staré moči, již si všimli i **š** rodávní jogíni, a varovali.;

„*Nikdy nevyužívej na masáž moč, která nebyla předběžně odpařená na jednu čtvrtinu **původního obje***

Ani já vám neradím tuto moč používat, ale **shromaž** d'ovat ji a dále odpařovat můžete, a dokonce musíte.

Velmi stará urina

Pokud moč zapáchá jako čpavek, znamená to, že se v ní začaly rozkládat bílkovinné prvky a **kyselé** pH se mění na alkalické. Právě díky alkalickým vlastnostem stará urina potlačuje životní činnost **mikroorganismů**, předchází infekcím a tlumí hnisavé procesy.

Filatov byl přesvědčen, že smrt nezasahuje všechny orgány a tkáně současně, ale některé ještě žijí i poté, když je organismus jako celek mrtvý. A protože se nacházejí v mimořádně nepříznivých podmínkách, produkují vysoce aktivní prvky, jež byly později nazvány biostimulátory. Ty působí nikoliv na orgány jednotlivě, nýbrž silně ovlivňují organismus vcelku.

V rozkládající se moči jsou také mimořádně nepříznivé podmínky, takže se v ní vytvářejí biostimulátory. Maximální množství vzniká v období mezi třetím a sedmým dnem při teplotě kolem dvaceti stupňů Celsia. Už John Armstrong vytušil, jaké vlastnosti má stará moč, a také ve své knize publikuje názor, že starší **moč**¹⁹ se hodí především k potírání těla, případně může být pro tyto účely smíchána s močí čerstvou.

Velmi starou urinu užíváme hlavně jako posilující a tonizující prostředek k vnějšímu upotřebení. Její pH se mění **ze** slabě kyselého na alkalické, a proto je schopná rozpouštět různé usazeniny kyselého původu. Má štípla-

vý zápach po **čpavku**, který otevírá póry na kůži, a ona **jími** snáze proniká do organismu. Navíc vědecké průzkumy ukázaly, že zápach čpavku stimuluje výkonnost v práci.

Podle starověkých léčitelů se stará urina s čpavkovým zápachem výborně hodí k detoxikaci organismu. **Cpavek** vytlačuje z organismu ven toxiny, jež snadno vycházejí rozšířenými póry ve velkém množství. Používá se také jako prostředek proti *roupům*, štiplavý a dráždivý čpavek je spolehlivě ničí. Stará urina čistí cévy a odstraňuje případná ucpání a stagnaci. Pára ze čpavku je prchavá a všechno přivádí do pohybu a v důsledku toho se aktivuje očistný proces. Mrtvé hnilobné (alkalické) tkáně se odtrhávají a rozpouštějí, neboť na ně alkalický čpavek velmi silně působí (na alkalické působí silnější alkalické). Jakmile se čpavek dostane ke zdravé kyselé tkáni, proces se zastaví. Takto se léčí i zadržování moči, protože je často vyvoláno *spazmatickými křečemi* a *zúžením průchodů* a čpavkové výpary je rozšiřují.

Jak používat starou urinu

– Chcete-li pročistit tlusté střevo od hlístů a usazenin, proveďte klystýr z jednoho litru staré moči s čpavkovým zápachem. Měli byste ji předtím nechat jeden až tři dny odstát při teplotě kolem dvaceti stupňů Celsia. Silně páchnoucí moč se nehodí, protože může sliznici tlustého střeva popálit. Moč by měla trochu zapáchat, ale ne pronikavě.

- Chcete-li si pročistit cévy a zbavit se ucpání, přikládejte si obklady ze staré uriny. Můžete ji použít

i k očištění ran a povrchu těla od odumřelých a zrohovatělých tkání. Zpočátku je vhodné používat **urinu**, jež příliš nezapáchá, a když si **na** to zvyknete, užijte starší a silněji páchnoucí moč.

- Chcete-li rozpustit soli v organismu, **přikládejte** si rovněž urinové obklady. Čím **starší** jsou **solné** usazeniny, tím silněji zapáchající moč užijte. Ovšem dbejte na to, aby **nedošlo** ke zmiňovaným **popáleninám**. **Vyzkoušejte různé** druhy obkladů a dalších procedur, a po odstranění obkladu si kůži potírejte **olejem**.

Jak připravit starou moč

Moč sbírejte do skleněných lahví, třeba od okurek. Hrdlo uzavřete *gázou* nebo víčkem, aby nepřiléhalo moc těsně: je nutné, aby se dovnitř dostalo trochu **vzduchu** a spolu s ním i bakterie, protože jinak by moč nekvasila. Při procesu kvašení se pod vlivem bakterií v moči vytvářejí enzymy, které ji aktivují a posilují očistný proces.

Starou urinu je nutno uchovávat ve sklenicích na temném místě. Čím déle ji necháte odstát, tím víc čpavku se oddělí od močoviny a tím silněji se alkalizuje. Přitom vznikají vápníkové soli, jež ji kalí a tvoří usazeniny. To je naprosto přirozený proces, které nemá na léčebný účinek moči vliv.

Nejčastěji se užívá čtyřdenní až **sedmidenní** urina. Někteří léčitelé jsou však přesvědčení, že kvalita uriny se zvyšuje s prodloužováním doby odstát, a proto můžete použít i starší moč.

Urina odpařená na čtvrtinu objemu

Ve **starodávných** indických textech *Šivambukvalpa* se dočteme o radách léčitelů, že nejvhodnější k užívání je odpařená urina. Získáme ji tak, že nalijeme čtyři sta mililitrů moči do smaltované nebo skleněné nádoby (v žádném případě ne kovové!), postavíme na plotnu a necháme vřít tak dlouho, dokud nezůstane sto mililitrů. Moč můžeme použít libovolnou, jakou máme k dispozici, tedy čerstvou nebo starou, dětskou či smíšenou. I množství vezměte takové, jaké chcete, třeba jeden nebo dva litry, ale nakonec vždy musíte získat čtvrtinu původního objemu. Nyní se podíváme, co se vlastně s močí děje během odpařování.

1. V souladu s Filatovovou teorií se biostimulátory tvoří v organických látkách pod vlivem extrémně nepříznivých podmínek. A k takovým podmínkám se dozajista řadí i var. Necháme-li biostimulátory získané z tkání organismu odstát čtyři až šest dní při teplotě od -3 až -4 stupňů Celsia v temném místě, vydrží pak i teplotu sto dvacet stupňů Celsia! Tudíž se nezbytně nabízí závěr, že biostimulátory nemohou být bílkovinné, protože jinak by se rozpadly. Jsou to **zvláštní** látky odolné vůči nadměrným teplotám. Nejspíš to však jsou zvláštní energie, které nezničí ani chlad, ani horko.

Při nadměrných teplotách se v moči tvoří mnohem víc **biostimulátorů**, než jich je ve velmi staré moči.

Moč se nedá odpařovat více než na jednu čtvrtinu původního objemu, jinak se změní její vnitřní struktura (bude se podobat mýdлу). Tudíž Armstrongův zákaz, že **varit** moč se nesmí, neplatí, zatímco doporučení starodávných jogínů jsou velkolepá.

Příklad. **Žanna a Volod'a Veselovi**

„Manžel **si** vyléčil **houbovitě** onemocnění mezi **prsty** u nohou, které ho trápilo celých devět let, a kromě toho se mu vylepšila i popraskaná kůže.

Dvakrát denně po tři dny jsem mu dělala **urinové** nátery, přičemž jsem moč odpařila na jednu čtvrtinu původního objemu. **Urinový** obklad si přikládal na velkou modřinu a ta rovněž po pěti dnech zmizela. Nebyla to nějaká malá modřinka, byl to obrovský nateklý flek, jež při chůzi silně bolel. Pak jsme se oba divili, jak rychle byl pryč.

Tak jsem objevili nejen kouzlo urinoterapie, ale **také** ochutnali dietu bohů.”

2. Léčba odpařenou urinou je v podstatě alchymii těla. Namísto obyčejné vody s běžnou strukturou krystalů používáme tekutinu, která je vůči vysokým teplotám rezistentní, nerozpadá se, a proto je pro organismus zdravější. Přeneseně řečeno, uhlík se přetváří v diamant. Teoreticky to můžeme vysvětlit takto: moč člověka obsahuje čtyřicet osm přírodních druhů vody. Při odpařování se však zůstanou jen ty z nich, jež jsou odolné **vůči** vysokým teplotám, a ostatní se odpaří.

Christopher Bird ve své slavné knize *The secret life of plants* (Tajemný život rostlin) píše: „**Čím je životnost** tekutého krystalu delší, tím je pro organismus **zdravější** a tím víc se podobá jeho tekutému prostředí. **A právě** takové krystaly získáme při odpařování uriny.”

Doktor G. Sergejev v článku *Voda pomnit vsjo* (Voda si vše pamatuje)²⁰ dodává:

„Bylo objeveno, že neživá hmota i živé **organismy** při **stárnutí** vykazují obdobné zákonitosti. “

Odsud se dostáváme k jednoduchému závěru: **je-li** **ces** stárnutí **neživé** i živé hmoty podobný, znamená to, že lidský organismus i betonový blok se rozpadají každý svou vlastní přirozenou rychlostí. **Použijeme-li** odlišný typ vody - voda je základem betonu i lidského **těla** - značně zvýšíme délku života a tvůrčí, aktivní období obou. Tuto skutečnost znali i naši dávní předchůdci, neboť tyto své poznatky zvětšili v textu *Šivambukvalpy*:

„ Ten, kdo své tělo masíruje Sivambu třikrát ve dne a třikrát v noci, dlouho neztratí plodnost a schopnost mít potomky. Má pevné klouby, zbaví se nemocí a dosáhne blaženosti... Kdo pije moč jednou denně a vtírá si jido kůže po celé tři roky, získá nové tělo plné síly, které jen září zdravím. Kromě toho si osvojí nové poznatky ve vědách a v umění, získá dar vyřečnosti a žije dlouho, tak dlouho, dokud existují hvězdy a Měsíc. ”

A nyní příklad ze současnosti. Existuje městečko *Hunzakut*,²¹ v němž nezvykle žije hodně osob požehnaného věku a kde se mnozí dožívají až sto dvaceti let! V lokalitě se totiž nachází pramen neobyčejné vody. Ta byla samozřejmě podrobena zkoumání a ukázalo se, že obsahuje minerály nikoli ve formě iontů, ale záporně nabitých koloidů. Moč člověka je roztok koloidů se záporně nabitými *micelami*. Základ **micel** tvoří *mukopolysacharidy* a právě ty pokládal známý vědec a příznivec urinoterapie F. S. Chaněňa za klíčový léčebný faktor.

Voda načerpaná v regionu *Hunzakut* ukázala své mimořádné vlastnosti v celé výši: byla přimíchána do **betonu** a ten měl menší hmotnost **než** beton připravovaný % obyčejné vody a nepůsobila na něj koroze. **Nejdůležitější** však bylo, že vydržel stokrát větší zátěž než

obyčejný beton, konkrétně čtyři tuny na čtverec dva a půlkrát dva a půl centimetru.

Příklady. Lisa Bočarova z městečka Engels napísla:

„ V září jsem začala pít po ránu urinu - nejdřív čerstvou a potom odpařenou - a také si s ní pročistila střeva. A výsledky? Fantastické! Zhubla jsem o šest kilogramů, střeva mi začala normálně a hlavně pravidelně fungovat a ztišily se i vleklé bolesti hlavy, jež se mi opakovaně vracely. Celé tělo bylo pružnější a přestalo mě bolet i v kříži a v kyčelních kloubech. Pročistila se mi i pokožka a je nyní hladká jako u novorozence – prostě jsenze všeho tak šťastná, až se mi občas zdá, že létám radostí.

A tato citace je z dopisu Olgy Ovenské:

„Je mi třicet let a pátým rokem trpím bronchiálním astmatem. Jsem povoláním dětská lékařka, a tudíž dobře vím, že nemoc je chronická a v podstatě se jí člověk už nezbaví. Přesto v hloubi duše doufám v uzdravení. Zkoušela jsem různé druhy klasické léčby a také fyzioterapii, ale všechno vedlo jen ke krátkodobému zlehčení; později se nemoc stejně zase vrátila.

Naštěstí se mi dostala do rukou jedna z vašich knih a já jsem přistoupila k očistě těla a detoxikaci. Provedla jsem dvě dvoutýdenní očistné kúry tlustého střeva, s intervalem jednoho měsíce. Použila jsem přitom urinu, odpařenou na čtvrtinu původního objemu. Výsledek byl vynikající – jestliže jsem předtím měla záchvaty čtyřikrát až pětkrát denně, nyní se opakovaly jen jednou, a to v noci. zatímco ve dne jsem měla úplný klid. Později jsem provedla i proceduru očisty jater, během níž mi bylo často nevolno a zvracela jsem žluč a hleny. Jinak

Účba probíhala přesně tak, jak bylo popsáno v knize. Po **kolika dalších** dnech záchvaty dusnosti zcela zmizely a **p** kašli či hleny nezůstaly ani stopy a tento stav trvá už tři měsíce."

Američané podrobně zkoumali vodu ze zdroje u Hunzakutu a na **základě** výsledků vypracovali recept na ozdravný nápoj z koloidů obsažených v mateřském mléce a třešňové dužině. V prodeji je v koncentrovaném stavu a dále se ředí *destilovanou* vodou v objemu čtyři a půl litru na jedno balení. Vědci jsou přesvědčeni, že nápoj má na lidský (ale i zvířecí, jakýkoli živý organismus) podobný biologický efekt jako živorodá voda z Hunzakutu.

Mimochodem, jeden novinář o této vodě napsal:

„Jistý stařec byl zase čilý jako zamlada. A jeho neplodná herka, již pojil stejnou vodou, zničehonic zabředla a povila celou kupu hříbat. Trojické vředy mizí jako mávnutím kouzelného proutku. A genetické vady krve a krevní plazmy, jako jsou srpkovité erytrocyty, se vytrácejí a už se po nich neobjeví ani stopy. “

Ovšem odpařená urina svými vlastnostmi nijak neustupuje ani vodě z Hunzakutu, ani americkému kouzelnému nápoji z mateřského mléka a třešňů. Nacházejí se v ní všechny prvky přítomné v obyčejné moči v koncentrované podobě a navíc má všechny mimořádné vlastnosti, které se tvoří při převařování.

Příklad. Kateřina, invalidní důchodkyně II. skupiny z městečka Bublino, píše:

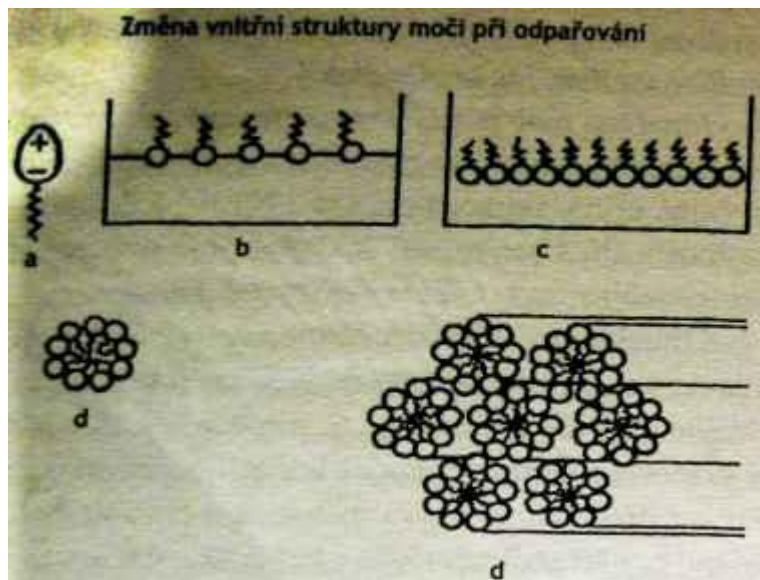
„ Už sedmnáct dnů shromažďuji prostřední část praminku moči vyloučené mezi třetí a čtvrtou hodinou. Pak ji odpařuji na jednu čtvrtinu a piji tři doušky. Jak jsem si vtímla, začala mi lépe fungovat střeva, zmizel polyp

žaludku, břicho změklo a v neposlední řadě se mi zlepšila srdeční činnost Kromě toho si s urinou potírám ruce a nohy - a cítím, jak to pomáhá. “

Odpařená moč je sice koncentrovaný, ale **přirozeně** solný roztok, a proto je několikanásobně **účinnější** než obyčejná urina, zejména má vyšší očištné a **detoxikační** vlastnosti. Při **klystýrování** důkladně pročistí nejen **sliznici** tlustého střeva, nýbrž celou břišní dutinu.

Klinická medicína zná několik způsobů, jak očistit organismus od **toxických** látek. Nejčastěji se používá **živočišné uhlí**, **ale je** nutno mít na paměti, **že je** to syntetický přípravek, jenž může mít i vedlejší negativní účinky. Dávám přednost takovým metodám a látkám, které je možno používat dlouhodobě a bez rizika. Pokusy se zvířaty prokázaly²² vysokou efektivitu střevní očisty běžným živočišným uhlím. A výsledek? Zvířatům se výrazně prodloužil život, v průměru až o více než čtyřicet tři procent.

Odpařená urina na základě **osmózy** vsakuje a udržuje v sobě toxiny a produkty odpadu těla a také **hleny** a **parazity**, ale přitom nedráždí, nýbrž naopak podporuje obnovu organismu. Autor sám i mnoho jeho příznivců se přesvědčili, že **urinové miniklystýry** (s odpařenou močí) s objemem od sto do dvou set gramů tělo zbaví toxinů a usazenin, zejména v ledvinách, slinivce břišní, na stěnách močového **měchýře**, v pohlavních orgánech a v pojivu i svalech v oblasti třísel. Vylučovací soustava se celkově uvolní a pročistí. Odpařenou urinou je možno pít, ale je třeba přitom hlídat stravování. **Budete-li** užívat urinou vnitřně i zevně, brzy se dočkáte překvapivých výsledků.

Obrázek č. 15
 Takto se mění struktura vody při odpařování: a) micela, b, c, d, e) čtyři etapy, na nichž je zachycena proměna vody v urinu v šestihran.

Na obrázku je znázorněno, jak se micely postupně při snižování podílu vody v moči propojují a tvoří malé „agregáty“. Ty se zvláštním způsobem rozmisťují po celém objemu moči a dodávají jí jedinečnou strukturu. Vnitřní struktura moči je taková, že dokáže hromadit energii, včetně energie času (chronální energie), a vytváří „*stojaté vlny*“. Ozařování chronální energií je vhodné pro lepší organizaci struktury těla (snížení entropie) a výsledkem bude omládnutí organismu.

Nejlépe dokáže shromažďovat energie pravidelný šestihran. Příroda tuto skutečnost také využívá, například při stavbě medových plástů anebo *benzolových molekul*. A protože šestihrany najdeme i v odpařené urině,

lehce pochopíme, kvůli čemu má **vlastně** tak **vyv** **energetiku**, nejsilnější ze všech druhů uriny. Další odpařování (nad jednu čtvrtinu původního objemu) **ve** k tvorbě mýdla a ztrátě šestihranných struktur.

Odpařená urina mění chuť **a** barvu - u **normál** **zdravého** člověka **hořkne a** získává silné očištění **vlas** **nosti**. **Dostane-li** se do styku s tělesnými **patologiemi**, například polypy tlustého střeva či **žaludku**, nádory a jinými, buňky těchto novotvarů a parazitárních **výrůst-** **ků** odumírají a odtrhují se a parazité „**vyskakují**“ z těla ven. Proto **mnoho** pacientů po prvním urinovém **klyst-** **týru** pozorovalo, jak z jejich těla ve velkém vycházeli hlísti, polypy a další **patvary**, jinak zcela rezistentní **vůči** **obyčejným klystýrům**, například připravovaných dle **re-** **ceptů** Normana Walkera s vlaštovičником a dalšími ingrediencemi.

*Příklad. „Je mi třicet osm let, ale už tři roky jsem na tom se zdravím tak špatně, že nemůžu pracovat. Začnu asi tím, jak jsem si poprvé pročistila střeva... Kdybyste jen viděli, co všechno ze mě vyšlo! Dva dny jsem plakala hrůzou a strachem, protože jsem si představila, co by se stalo, kdyby všechno to svinstvo ve mně zůstalo. Po několika klystýrech z odpařené uriny jsem ve velkém množství vyloučila hleny. Doslova se ze mě vyvalilo sedm nebo osm chomáčů **hlístů**, takových světle hnědých až průzračných - tvořily čtvercové struktury o délce deseti až patnácti centimetrů. Po nich následovali bílí velcí červíci dlouzí také tak deset až patnáct centimetrů a za nimi vypadl jakýsi kulatý chuchvalec, uprostřed nějž bylo cosi bílého a pevného, co nedokážu ani popsat. Mělo to **v průměru dva až tři centimetry a** po krajích to bylo ochlupené. Celkový průměr toho chuchvalce bez chlupů byl*

ani pět až šest centimetrů. A za tímto odporným výkalem vyšel **další bílý hustý patvar**, avšak zakulacený. Jiný bílý chuchvalec **se** objevil později, byl hodně pevný **a** po krajích obalený v hlenech. Na konec ze mě vyteklo na půl záchodové mísy **kašovitě** břechky meruňkově barvy, v níž plavala průzračná žlutá kolečka. "

Příklad. „Je mi šedesát let a v padesáti jsem podstoupila operaci dělohy. V pětapadesáti mě začala šlepně bolet záda a v pravé noze **mě** při chůzi strašně píchalo. Tak jsem si záda i nohu potírala lihem a zdálo se, že bolesti na chvíli polevily. Ale když jsem si přečetla vaši knihu, zjistila jsem, že nic není zažehnáno a raději jsem přistoupila k **očistě klystýry**. Připravovala jsem si je z odpařené uriny, vždy ráno a večer po sto mililitrech. **Vycházeli** ze mě červi se dvěma vousy a větovitými ocasy, asi tak deset kusů, a jakési další červovi té patvary jako hříbky, které byly seshora jakoby pokryté krunýřem a zezdola poseté chloupky, taky deset, a nechyběly ani odporné medúzy, jež byly rozměrem docela velké. Připadalo mi, že mají vrtulky. To všechno se stalo za jediný den! A potom ze mě tekly husté hleny, během dne jich bylo tak sto až sto padesát mililitrů.

Už dva měsíce si pravidelně dělám dvakrát denně **klystýry** z odpařené uriny, ale výtoky ani další vylučování nepřestává. Někdy ze mě teče světlehnědý, jindy průzračný tlustý hlen, zejména po defekaci. A po deseti minutách se mi zpravidla chce zase na velkou a vylučuji bílý hnis, objemem asi tak na dvě polévkové lžíce.

Po týdnu léčby **klystýry** jsem se zbavila **hemoroidů**, ale za čtyři dny byly zpět. Také jsem vyloučila spousty kalových kamenů, které byly ostré, jako by je někdo speciálně nabrousil.

Měsíc poté, co jsem **si** začala **dělat** klystýry, jsem přistoupila i k vnitřnímu užívání uriny. **Má moč nesmírně** zapáchala, ale po měsíci se vše spravilo. **Chu** však měla slanou i hořkou **dohromady**. Nyní piji tak sto **gr** mů čerství uriny dvakrát denně, ráno a **večer**.

Už je to dva měsíce, co jsem začala s **klystýry**, moč piji měsíc. Vytékají ze mě černohnědé hleny **a** chuchvalce kůže a žluči, asi tak dvě stě mililitru **najednou**. Po defekaci je hnis někdy zbarvený dožluta nebo **doběla**. **Za** den vymočím asi litr tekutiny, naštěstí už tolik **nepáchne**. Pochopila jsem, že jsem měla organismus tak **zanesený** svinstvy a toxiny, až jsem se v nich málem utopila. Nevím, co to ze mě teče, asi mě opouští **rakovina**. **Budou** to zbytky nádoru - **vždyť to je skutečná hustá tělesná tkáň!**"

Pokud nemocný zcela vědomě změní **stravovací** návyky a přejde na kaše, ovoce (v zimě sušené), med, bylinkové čaje, ořechy a luštěniny, jeho moč bude **obsahovat** méně solí, a tudíž bude mít i lepší chuť. Při odpařování tolik nezhořkne, naopak bude chutnat jako opékaná strava. Získá barvu medu a svěží, příjemný zápach připomínající balzám. Podporuje činnost srdce a její zlatavá barva působí na temné patologické energie ničivě a vyhání je. Odpařená urina má mimořádné léčebné vlastnosti, to už prověřily celé generace před námi.

Nyní se podíváme podrobně, jak vzniká a působí **efekt světélkování moči**. M. M. **Bogačichin** napsal článek *Svět, vidimyj němnogim* (Světlo, jež vidí jen někteří), v němž se věnuje otázce energií a jejím barvám. Barva je nositelem určitých vlastností: energie světlých odstínů zpravidla na člověka působí blahodárně, neboť se z nich tvoří **holografické** tělo, zatímco tmavé odstíny člověka

ničí. Někteří **lidé** s mimořádnými vlohami jsou **schöp vidět** tmavou energii, která obklopuje nemocné orgány. Nakolik je nemoc těžká, to závisí i na barvě - čím tmavší, tím hůře je organismus zasažen nemocí. Naučíme-li se během léčby správně směřovat světlou energii, vytlačíme ven tmavé energie a nemoc nakonec ustoupí.

Zde jsou charakteristiky léčebných vlastností jednotlivých barev, které má i odpařená urina.

- Červená barva vytváří hemoglobin, aktivuje játra a zvyšuje tepelné schopnosti organismu. Léčí tyto nemoci: *anémii, bronchiální astma, zácpu, apatii, zápal plic a mentální postižení a kromě toho příznivě působí na celou endokrinní soustavu.*

- Žlutá barva aktivuje pohybové nervy a podněcuje produkci energie ve svalech. Dále stimuluje průtok žluči, vyhání hlísty a očisťuje játra, střeva a kůži. Dají se s ní léčit tyto nemoci: *cukrovka, narušené trávení, meteorismus, hemoroidy, revmatismus, ekzém a další. Kromě toho působí na ledviny, játra a slezinu.*

- Oranžová barva *stimuluje štítnou žlázu a dýchání a uvolňuje při křečích.* Napomáhá správné výměně vápníku v organismu a *upevňuje plíce.* Léčí *astma, revmatismus, nemoc dna, žlučové kameny, nemoci ledvin a plic nebo zhoubné i nezhojné nádory.*

Pro léčebné vlastnosti barev existuje vysvětlení: jsou to vlastně světelné ekvivalenty energií, produkovaných čakrou v **jaterní oblasti.**

Při jejím oslabení nebo **celkovém** zablokování se objeví různé poruchy a zdravotní komplikace, spojené **právě** s touto oblastí. **Dodáváme-li** tělu energie v podobě barev, vyrovnáváme tak funkce organismu, které

jsou na těchto energiích závislé. Nejlepší způsob spočívá v odblokování tohoto centra s **pomocí** speciální meto-

Shrnuto a podtrženo, odpařená **urina** je ze všech druhů moči nejlepší a hodí se pro **nemocné** i zdravé.

*Příklad „Je mi dvaadvacet let a už tři měsíce se s celou rodinou, tedy s mými rodiči, zabýváme **urinoterapií**, kterou kombinujeme s jinými ozdravnými **procedurami** a zdravým stravováním. Výsledky na sebe nechal dlouho čekat: mám spoustu **energie**, **čistou pleť** a jasnou hlavu.“*

Někteří odborníci si myslí, že urina při **odpařování** ztrácí část svých léčebných vlastností, ale jak **ukázala** praxe, mýlí se.

Ochlazená moč. Pokud čerstvou urinou necháme **odstát** v chladném a temném místě (-3 až -4 stupně Celsia) po dobu tří až šesti dnů, tak se v ní pod vlivem **neblahodárných** podmínek vytvoří biologicky aktivní prvky. To je třetí varianta, jak získat **biologicky** aktivní prvky z moči.

Zmrazená moč. Koncentrovanou moč získáte kromě odpařování také zmrazením; tento způsob má svoje přednosti i nedostatky.

Moč je třeba **zmrazovat** v mrazničce v kastrolku a použijte veškerou moč vyloučenou během dne. Nechte ji zmrazit a **vyčkejte**, až se *částečně* promění v led - ovšem polovina, třetina nebo čtvrtina objemu musí zůstat tekutá. Pokud se bojíte zápachu v lednici, omotejte kastrolek igelitovým pytlíkem a pevně zavažte.

Necháte-li moč nějakou dobu zmrazovat, **větš** či menší část zledovatí. Skutečně hodnotný močový koncentrát získáte, až zmrzne polovina až tři čtvrti-

y tekutiny. Poté led vyhodíte - je to jen zmrzlá voda s trochou **příměsí.** Vás zajímá zbytek - zmrzlá tekutina je hodnotná, nasycená minerály, organickými prvky a zvláštními krystaly; tedy přesně to, co potřebujete. Je to obdobný koncentrát jako odpařená urina, jen jste jej získali jinou cestou, odmrazováním. Může se skladovat v lednici delší dobu a při nulové teplotě takřka neomezeně dlouho.

Jaké má tato metoda přednosti? Proces koncentrování moči je celkem jednoduchý a nevyžaduje zbytečnou námahu. Nevyskytuje se při ní zápach, jenž může lidem v okolí vadit, a tím odpadá i problém mít k léčbě k dispozici vlastní místnost. Během zamrzání se vytváří biologicky aktivní prvky, ale co je hlavní - přírodní prvky obsažené v moči se nerozpadají, jak se to stává během odpařování při dlouhodobém vaření. Největší předností tohoto způsobu je, že všechny prvky zůstávají ve zmrzlé moči neměnné a jen se koncentrují; to ji dělá léčebnou, jedinečnou a nenahraditelnou.

Zmrazená moč se dá užívat vícero způsoby. Na snížení teploty a celkové uklidnění organismu rozpáleného žářem nemoci se používají obklady z vychlazené uriny a za studena se i pije. V ostatních případech se zmrazená urina před ožitím ohřívá, ale ne nad čtyřicet až padesát stupňů Celsia, protože vzácné přírodní prvky by se mohly rozpadat.

Ke zmrazení se hodí urina dětí, od novorozenců až po desetileté, dále moč těhotných žen do třetího až pátého měsíce gravidity, někdy i výše, ale také moč normálních zdravých lidí. Doporučuji *léčebné hormonální koktejly*, přičemž čím mladší dítě a nižší stadium tcho-

tenství, tím silnější omlazující efekt má **urina taková** člověka na organismus starších osob. (Tady by **mě staší** lidé zbystřit pozornost.)

Moč nasycená různými prvky

Ze starodávných pramenů (*Ájurvéda, Šivambukvalpa, Čžud-ši*) se nám dochovaly vědomosti, že **vlastnosti** moči je možné měnit podle svých potřeb, **hlavně tím** přidáním různých ingrediencí či látek. Takto záměrně posílíme nebo oslabíme určitou vlastnost **moči** a tím **po**tažmo tu či onu funkci organismu. Například **přidáme**-li do moči kus drahého kovu, například zlata či **stříb**ra, a necháme ji vřít, posílí se její baktericidní a další vlastnosti. Pamatujte: „Zlatý písek léčí **nemoci ledvin** a uvolňuje moč, aby nebyla zadržována.“ „*Pozlacenou*“ či „*postříbřenou*“ **moč** připravíte **celkem** jednoduše: před odpařováním do ní položíte předmět z drahého kovu a odvar použijte na obklady při léčení ledvinových onemocnění. Jinou variantou je přidat do uriny bylinky nebo jejich směsi, jelikož se tak nasytí stopovými prvky (**patří** mezi ně například mořská kapusta). Bylinková moč se hodí na obklady, neboť tak organismus **přikrmujete**, aby měl dostatek důležitých prvků. Na omlazení organismu ji přidáváme do koupele.

*Příklad. „Přečetl jsem si některé vaše knihy a **myslím, že jsou výborně zpracované, takovou práci jsem ještě nečetl. A vždyť všechno je tak jednoduché- ten nejlepší lék se nachází přímo uvnitř nás!***

O sobě napiši jen stručně: kdysi jsem prodělal nesmírně těžkou nemoc, a sice tuberkulózu. Dlouho jsem se léčil na lůžkovém oddělení nemocnice a polykal spous-

ty **průzků**, které byly mimochodem velmi účinné, neoalespoň já osobně si to myslím. Později jsem se rozhodl **vyzkoušet fytoterapii** a hltal jeden rostlinný recept za druhým, převážně z novin a časopisů. Nejvíc mne zajímaly ty, jež se výslovně hodily na mou nemoc. Velmi mi pomohly a už deset let se cítím velmi dobře. Absolvoval jsem fluorografické vyšetření, ale naštěstí žádné příznaky tuberkulózy mi nebyly zjištěny, prostě jsem prakticky zdrav - nebo aspoň to o mně doktoři napsali. K **urinoterapii** jsem se zatím nedostal, i když o ní už dlouho přemýšlím, a věřím, že ji jednou vyzkouším. Měl bych si také pročistit organismus, ale kdy se k tomu dostanu, zatím nemám tušení. Zda mám pravdu, posuďte sám. Je to můj názor a nevypadá to, že bych jej brzy změnil.

Jak jsem napsal výše, od doby mého onemocnění se pravidelně léčím rostlinami a přípravky z nich. Chodím často do lesa, sbírám několik desítek druhů bylin a rostlin, zejména listy lesních plodů, například maliny, brusinky, borůvky, ostružiny a další. Často je po špetkách míchám dohromady a dělám si z nich čaj. Všiml jsem si, že pak po dlouhou dobu netrpím nachlazením. Při urinoterapii by se měly užívat léčebné bylinky, jsem přesvědčen, že léčba pak bude mnohem účinnější. Každý člověk by se měl léčit sám a přihlížet ke zvláštnostem svého organismu a onemocnění. Měl by si vybrat určitou léčebnou metodu a nikoli bezhlavě věřit všemu, co se kde napíše. Je nutné, aby nemocný člověk procítil, že mu ta či ona metoda vyhovuje a zlepšuje jeho zdravotní stav. Mé přesvědčení je, že člověka léčí jeho vlastní mozek, a že pokud mu ten nemůže pomoci, pak nepomůže nic. Je to však mé mínění a nemusíte se mnou souhlasit. "

Přidáme-li do moči med a cukr, její chuť se vražně **změní**, a dokonce když někdo neví, co pije, může si myslet, že to je **skutečný** bylinkový odvar, který je **navíc** chuťově příjemný. Sladký **urinový** nápoj stimuluje duševní i fyzickou výkonnost a umožňuje nám, abychom si na moč zvykli. Díky své příjemné chuti se hodí **i pro** děti.

Fantazii se meze nekladou - moč můžeme nasytit všemi možnými přípravky a preparáty, zde se odkrývá široké pole působnosti. Možná, že budete experimentovat a zcela náhodně odhalíte skutečný **elixír zdraví**. V tom tkví vyšší škola urinoterapie, kterou si osvojujeme s přibývajícím **praxí**.

*Příklad. „Já jsem si na vtírání do těla a na obklady na ledviny sestavil vlastní recepturu - léčebný prostředek na základě uriny. Původně jsem chtěl používat odpařenou urinu, jak to doporučujete, ale bohužel jsem pro to neměl vhodné domácí podmínky a nemohl odpařovat moč v otevřeném kastrolku. Tak jsem dal na vaše slova, že urina nasycená různými prvky a látkami je výjimečný lék, u jehož přípravy se dá experimentovat. Nechal jsem tedy své fantazii volný průchod, ovšem tak, aby zni neunikalo příliš mnoho výparů, protože máme plotnu v nevytápěné místnosti na verandě, a když se pára usazuje na stropě, je tam moc vlhko. Použil jsem tlakový hrnec a vařil jsem urinu pod tlakem. Přidal jsem do ní přípravek **Bishofit**, což je sůl s **chlórem**, hořčíkem, jodem, bromem a dalšími dvaceti stopovými **prvky**. Věřil jsem, že ji tak obohatím a zvýším **podíl** užitečných solí. Před varem jsem do uriny vhodil malý stříbrný předmět. A pravdou je, že jsem získal vysoce hodnotný elixír zdraví.*

V pod tlakem **mění** strukturu uriny **i její povrchov napětí**. Podle horoskopu patřím ke znamení Lva, a tudíž trpím nedostatkem hořčíku a siry. **Bishofit** obsahuje hodně hořčíkových solí a já jsem si přikládal obklady z uriny, obohacené minerálním přípravkem, a vstřebával hodnotné prvky přes kůži. Hořčík působí příznivě na nervovou soustavu a obnovuje její potenciál. **To** je skvělý objev pro nemocné rakovinou - vhodný způsob, jak organismus přikrmit hořčíkem kůží. Také jod a brom, jež jsou rovněž obsaženy v **Bishofitu**, organismus zklidňují; proto tuto kúru doporučuji při nemoci **struma**. Urinová směs s **Bishofitem** tělo ohřívá, a to je velmi důležité například při očistném hladovění. Ale dá se použít i na obklady, **protože** má stavivé a stahující účinky. **O** tom jsem se přesvědčil při kúře očistného hladovění, když jsem potřeboval ulehčit svým ledvinám. Zpočátku jsem obklad neproplachoval, ale když jsem jej smočil v urině, měl namísto jantarové mléčně bílou barvu, to kvůli nadbytku jedů a odpadu. Nejdřív jsem tomu nevěnoval příliš velkou pozornost, ale když mé ledviny sténaly bolestí, protože byly nuceny zpětně vstřebávat vyloučené jedy, dovtípil jsem se, že tkaninu použitou na obklad je nutné bezpodmínečně proplachovat. Později jsem našel potvrzení i ve vašich knihách. Tuto směs jsem použil také na **klystýry**, protože díky osmotickému tlaku dobře rozpouští a vylučuje různé usazeniny a nečistoty. Když hladovím, vtírám si bylinně urinovou směs do kůže a někdy i na noc mimo hladovou kúru, protože **uklidňuje** a působí proti stresu. Na to vše jsem přišel v praxi, jsou to mé osobní **zkušenosti**. "

Příklad „Je mi dvacet pět let, mám střední zdravotnické vzdělání, ale v současné době jsem bez práce

Dříve jsem měla příšerné bolesti hlavy - **záchv** **mi-grény**. **Tak** jsem se ze zoufalství dala na přírodní medicínu a hodně sama se sebou experimentovala **a musím říct**, že ty nejkrutější bolesti už se **neopakují**. **Očistila** jsem si také ledviny, a to tak, že jsem si připravila minovou směs s **jedlovým** olejem. A ony Vám nyní **děkují** – **jsou** novou při životě a dobře fungují. Předtím byly takřka polomrtvé a někdy se mi zdálo, že se **z nich táh-**nou žíly a namísto jater mám jen **scvrklý** kus kamene. Nyní mám odlišný pocit, že mi játra vyrostla **a jsou** velmi teplá."

Aktivovaná moč

Když propouštíme moč skrze *magnetron*, její **micely** (*mukopolysacharidy*) se nabíjejí energií a ona se aktivuje ve všech směrech. Jestliže jakoukoli moč necháme projít varem, její vnitřní struktura se promění tak, **aby** propouštěla silný proud tepelné energie. A pokud **tuto** strukturu zafixujeme, můžeme ji a její zvýšenou energetiku později využít k posílení organismu. Je třeba moč uvést do varu a poté zprudka ochladit, například pod tekoucí studenou vodou. Při takovém ochlazení se její *superstruktura* zmrazí a ustálí a vy ji můžete bez problémů využívat. Avšak jen ihned po ochlazení a při teplotě čerstvě nadojeného mléka, jinak se struktura rychle rozpadne. Pomalé ochlazování nepomůže, neboť se struktura neustálí a kýžený efekt se nedostaví. Léčebné schopnosti aktivované moči jsou několikanásobně silnější a na rozdíl od **magnetizované** moči ji můžeme využívat neustále.

Magnetizovaná voda se hodí na koupele a vůbec k zevnímu upotřebení, protože zvyšuje celkovou ener-

Moč těla. Doporučuji ji nepohyblivým pacientům a **ám** dehydrovaným, protože se **jejich** celkový náboj **organismu** vyrovnává.

Prudce ochlazenou moč je nutné užívat k pití i na obklady opakovaně, pak pomáhá při různých **dysfunkcích** nemocech včetně nádorových.

Ještě účinnější je kombinování vícera ozdravných metod: například odpařte urinu na jednu čtvrtinu původního objemu, prudce ochlaďte a **nechte** protéct **magnetronem**, pak v ní namočte bavlněnou tkaninu a přikládejte si na postižené části těla. **Chcete-li** si připravenou urinu uchovat, použijte termosku, protože v ní její superstruktura vydrží déle. Na obklady ji užívejte tehdy, když k tomu cítíte potřebu.

Zmrazenou moč je nutné před upotřebením nechat protéct **magnetronem**.

Dynamizace moči probíhá následovně: několikrát ji přilijte z jedné sklenice do druhé a přitom držte sklenice vysoko. Je to velmi jednoduchý způsob, ale stačí k tomu aby se moč nasýtila **kinetickou energií** jako proud vodopádu a její léčivé schopnosti vzrostly.

Moč nejsnáze aktivujete tím, že sklenici podržíte v rukou a přitom pronesete modlitbu nebo zaklínadlo. Představujte si, jak energie proudí vašimi rukama i očima, proniká do struktury uriny a ustaluje se v ní. Můžete ji navíc ozářit barevnými paprsky.

Novorozenecká urina

Když se dítě narodí, jeho moč má v prvních dnech života prudce kyselou reakci. Vylučuje se v ní hodně **dušiku**, většinou jako močovina. **Kromě** toho **je** moč vorozenců nasycena informacemi o životních procesech malého organismu, které se rychle aktivují a „**nabírají** obrátky“. Novorozenecká moč se díky svým **vlastnostem** hodí k potlačování hnilobných a kvasných procesů **v organismu**, při nichž je **vnitřní** prostředí alkalické a člověk doslova uhnívá zaživa. **O** existenci tohoto jevu **svědčí** typický stařecký zápach. Doporučuji starším lidem, kteří trpí právě tímto postižením, aby pili novorozeneckou urinou. A osobám s **dysbakteriózou** v tlustém střevě a dalšími funkčními poruchami zase radím klystýry. Novorozenecká urina skvěle hojí hnisavé rány a pomáhá při gangréně i dalších podobných nemocech. Kvůli vysokému obsahu močoviny se hodí jako přirozený **močopudný** prostředek, jenž spolehlivě vyhání přebytek tekutin z **organismu**. Snižuje **tlak mozkomíšního moku**, **nitrolebeční** a **nitrooční tlak** a léčí **ledviny**, zejména **infekce**. Pijte ji na posílení trávicího procesu a oslabení infekčních onemocnění, na rozpouštění krevních sraženin a při **onkologických nemocech** (pití i obklady).

Dětská urina

Urina dětí od jednoho měsíce do třinácti let má několik výjimečných předností: jednou z nichž je **nasyčenost imunními tělisky**. Z tohoto hlediska je nejlepší moč kojenců, kteří jsou krmeni mateřským mlékem.

Nyní si něco povíme o **imunitě**. **Imunitní systém** zahrnuje **centrální** a **periferní** orgány. K první skupině se

f mícha a brzlík, do druhé patří slezina, **lymfatické** uzliny a **lymfoidní** tkáň žaludku a střev.

Ke stáří **se** brzlík scvrkne až o devadesát procent původního objemu a **slezina** na polovinu. To znamená, **e** organismus přechází od jednoho způsobu ochrany **organismu** ke druhému - od imunitního systému k energetické ochraně na úrovni pole. Jak člověk dospívá, jeho **tělo** je stále víc zamořeno toxiny a odpadem a obranyschopnost, jež spočívá na správném fungování *míchy* a *lymfatických uzlin*, slábne a je potlačována. Ochranný systém **pole je** plnohodnotný, pokud člověk vede aktivní způsob života, má své vědomí pod kontrolou a vyhýbá se nadměrnému stresu. To však ve skutečnosti dodržuje málokdo, a proto také málokdo má organismus natolik silný, aby byl schopen se ubránit všem druhům virů a infekcí. Pacient, který se chce vyléčit z *virových, infekčních* či *nádorových* onemocnění, musí kromě užívání dětské uriny také kompletně pročistit vlastní organismus na buněčné úrovni. Efektivním způsobem je urinovové hladovění. Takový člověk musí mít pod kontrolou své emoce, používat rozum a adekvátně reagovat na situace a události všedního dne.

Ve starodávných textech se uvádí, že nejvhodnějším lékem je urina osmiletého chlapce. Ale proč zrovna osmiletého a ne třeba o rok mladšího či staršího? A proč jen chlapce a dívky nikoli? K osmi letům věku je dětský organismus zcela zformován a nachází se na energetickém vrcholu. Jak dále stárne, část jeho energií se vyčerpává na fungování a podporu činnosti pohlavní soustavy. Změní se i vědomí člověka, jež je nyní zaměřeno na pohlavní funkce (formuje se energetické ložisko pohlavních odlišností a chování). Ovšem činnost celého

organismu se změní, protože pohlavní funkce je aktivována a uvedena v činnost. Nyní **už** asi chápete, **co dokáží** že energetiku organismu rozhodit a rozladit její **stabilitu**. Dítě mladšího věku se jako dárcce **uriny** nehodí, **proto** u něj ještě probíhá intenzivní **růst** a energie **se nerozvinuly** v plné míře.

A proč chlapce a nikoli děvčete? V počátečním **stadiu prenatálního** života je každé *embryo* **bezpohlavní**. Aby měl vyvíjející se človíček ženské pohlaví, **energie** ve spodní části trupu musí proudit dovnitř a vytvořit pochvu, dělohu a vaječníky. U mužského pohlaví je tomu naopak: energie musí proudit ven a stvořit penis, orgán analogický pochvě, **šourek**, jenž je adekvátní děloze, a vlastně je „dělohou naopak“, a varlata, což jsou orgány analogické vaječníkům.

Orgány se normálně vyvíjejí uvnitř těla, a aby mohl probíhat jejich vývin zvenčí, je nutná dodatečná energie. Proto je muž silnější a aktivnější než žena, ale zato snáze energii ztrácí. Z energetického hlediska je mužský organismus méně spolehlivý v porovnání s ženským a statistika životnosti to potvrzuje - ženy žijí déle. Ale ve věku osmi let jsou to právě chlapci, jejichž urina je víc nasycená energiemi, nikoli dívky. A proto je vhodnější pro léčebné účely, v tom tkví její působnost

Příklad „Prodělala jsem už dvě srdeční operace, ale stále to nestačí a chlopeň se mi znovu zužuje. Mám pravostranný zánět tlustého střeva, gastritidu se sníženou kyselostí a mastopatii.

Už měsíc se aktivně zabývám urinoterapií, piji denně sto až sto padesát mililitrů moči svého pětiletého vnuka. Proplachuji si vagínu odpařenou urinou a také si v moči

namáčím tampony, které si zavádím do pochvy na noc, a dělám si i klystýry.

*Kdysi mě postihly krize, ale nebyly nijak silné. Měla jsem cystitidu a vylučovala jakési nedefinovatelné chomáče. Ničím jsem se ale neléčila, vše později přešlo samo. Bolela mě spodní část zad, tak jsem si ji potírala **urinou** - a ejhle, všechno bylo pryč. Nějakou dobu mi bylo strašně zle, ale po čase se to samo urovnalo.*

Zhubla jsem a mám více energie i chuti do života. Omládl mi obličej - dodávám, že je mi už šedesát tři let. A po kolitidě, která mě trápila celých sedmnáct let, nezbylo ani památky. Nyní si dovolím jist potraviny, jež pro mě byly dlouhá léta zakázány. "

Mužská a ženská moč

Mužská i ženská moč mají každá své specifické vlastnosti, které jsou závislé především na souboru hormonů v organismu a míře jeho magnetizace mužskou nebo ženskou podstatou. Obecně se doporučuje, aby člověk užíval urinu osoby (čili od dárce uriny) stejného pohlaví. Je však možné, byť jen ve výjimečných případech a na krátkou dobu, aby nemocný užíval urinu dárce opačného pohlaví.

Urina dítěte od jednoho do deseti let obsahuje málo hormonů spojených s pohlavní soustavou, a proto ji mohou bez problémů užívat i osoby opačného pohlaví. Přesto nedoporučuji, aby takováto urinová kúra trvala déle než tři měsíce. Čím mladší dítě, tím déle můžete jeho moč užívat, a samozřejmě naopak, čím je starší, o to se zkracuje i délka kúry.

Matčin organismus je ještě dlouhou dobu po porodu energeticky propojen s organismem dítěte a může mu energie také dodávat. Nemocné děti proto **mohou** pťi léčbě užívat moč svých matek. Důkaz nalezneme v **moč** letých tradicích některých národů, například u **Mongolů** nebo Gruzínců.

Dokud je matka dítěte živá, to se nemusí obávat žádných nemocí, neboť její moč vše vyléčí (viz obrázek č. 16).

Onemocní-li kojeneček, hodí se moč jeho matky, **pokud** je stále ještě krmí svým mlékem. .

Urina těhotných žen

Tento druh moči je unikátní a svérázný. Složení moči a její vlastnosti jsou v tomto případě závislé na tom, jak organismus nastávající matky funguje, jak se projevuje a plní svou úlohu děloha a placenta a také jak se vyvíjí organismus nenarozeného dítěte. Je to unikátní tekutina a nikde jinde takovou sestavu hodnotných prvků a „zapsaných“ funkcí nenajdeme.

*Příklad. „O urinoaterapii se zajímám teprve rot V těhotenství mi prokázali přítomnost bílkovin v moči. Tak jsem dva dny pila urinu a všechny neblahé **projevy** ustaly. Po porodu jsem v **kůře** pokračovala a pila veškerou moč vyloučenou během dne, pouze krvavé shluky jsem vynechala. Měla jsem velmi tučné mléko, a když zůstalo chvíli v lahvi, objevil se oranžový povlak. Před mnoha lety mi vytrhli **nerv** ze zubu: při dotyku jsem jej necítila, ale **nyní** je zase citlivý. Tomu se divím, protože lékaři říkají, že se nervové buňky neobnovují.*

*Mé **kamarádky** si léčily erozi děložního čípku **urinovým** tampony a lýplachy a do tří měsíců se zpravidla vyléčily.*

Také jsem měla na obličejí skvrnu od popáleniny
se úplně vytratila. "

Nyní si krátce popíšeme, jaké má **urina** těhotných žen zvláštnosti a jaké **změny** probíhají v její vylučovací soustavě. V těhotenství dochází v ledvinách a močových cestách ke strukturálním a funkčním změnám, přičemž neaktivnější období je dvacátý až třicátý pátý týden těhotenství. Proud krevní plazmy protékající ledvinou se zvyšuje o čtyřicet pět procent, filtrace se zvyšuje o šedesát procent. V důsledku toho tělo vylučuje spolu s močí **metabolické** a **vyživovací** prvky ve velkém množství, k nimž se řadí *glukóza*, *aminokyseliny* a *vitaminy* rozpustné ve vodě. Nejvíce se vylučují *aminokyseliny*, *glykokol*, *histidin*, *treonin*, *serin* a *alanin* -jejich množství se šestnáctý týden zdvojnásobí a před porodem se zvýší oproti hodnotám, jež tělo vykazovalo před těhotenstvím, čtyřnásobně až pětinašobně. Ve zvýšené míře je vylučován *kortizol* a některé rozpustné vitaminy, někdy třikrát až čtyřikrát více (patří k nim *foliová kyselina*, *cyankobalamin*, *kyselina askorbinová* a další). Zvyšuje se také podíl konečných

Obrázek č. 16

Oba organismy - matčin i dítěte - se navzájem ovlivňují, moč matky je mnohem kvalitnější než normální moč a má rozsáhlé léčivé účinky. Obsahuje program vývoje plodu a matčiny hormony.

produktů výměny bílkovin v moči (**močoviny**) a **vý** **nukleoproteinů**..

Z ledvin zase vychází enzym *erythropoetin*, jenž **stimuluje** tvorbu červených **krvinek**, a těhotné ženy jej mají ve druhé polovině těhotenství pětkrát více než mimo **tě**hotenství. Kromě toho ledviny vylučují prvky, **které sni**žují **obranyschopnost periferních cév** krevního oběhu.

Dospěli jsme k závěru, že urina těhotných žen je v podstatě **svérázný** vyživovací koktejl obsahující **glukózu**, **aminokyseliny** a **vitaminy**. Zvýšený obsah močoviny z ní dělá **skvělý** močopudný a protirakovinný prostředek, jenž **stimuluje** **krvetvorbu** a pomáhá při všech typech **anémie**.

Z **energoinformačního** hlediska je moč těhotných žen silně nasycena energiemi, které vytvářejí **ideální** podmínky pro růst budoucího plodu. A plod zase vylučuje moč nasycenou informacemi o svém rychlém rozvoji. Takové soustředění různých energií nenajdeme v žádném jiném typu uriny, a proto je urina těhotných žen unikátní.

Energetické charakteristiky moči těhotných žen se mění během dnů a týdnů, zejména v první půlce těhotenství, a pokud se některý orgán plodu formuje v těch či oněch dnech a týdnech, moč těhotné ženy je v tomto období nasycena informacemi o procesu. Můžete si ji ve správnou dobu „odchytit“: aktivujete ji, užíváte v souladu s *lunární* a *denní aktivitou* nemocného orgánu a přikládáte si obklady na část kůže spojenou s tímto orgánem.

Některé finančně zaopatřené ženy v západních zemích si nechávají pravidelně píchat injekce hormonálního přípravku z moči těhotných žen, aby lépe vypadaly.

My **známe** dostupnější a stejně účinný způsob - odmrazování moči na jednu Čtvrtinu objemu, při níž dosáhneme koncentrace vhodných prvků. Můžeme **tento** vysoce **účinný** přípravek zavádět do konečníku **miniklystýrem** (třicet až padesát **miligramů**), kde se důkladně vstřebá. Tak nejsou žádné injekce potřeba, abyste omládlí.

Staří Egypťané používali moč k diagnostikování těhotenství v raném stadiu. Část zrn pšenice zalili močí ženy, jež měla podezření na těhotenství, a druhou část močí **ženy**, která v pozeňnaném stavu nebyla. Rychleji vyklíčila ta zrna, jež byla zalita močí těhotné ženy, čili aktivnější růst zrn svědčil právě o tom, že k početí došlo. Jak to vlastně funguje? Jednoduše - zrna zalévané močí těhotné ženy rostou rychleji, neboť je nasycena hormonem růstu, vylučovaným embryem.

Jak je vidno, moč těhotné ženy je univerzálním prostředkem na všechny možné nemoci a na stimulaci ochranných sil organismu před stárnutím. Máte-li možnost tento lék získat, nenechte si ujít příležitost.

Urina mladších osob

Urina osob věkové skupiny od osmnácti do třiceti let je energeticky i hormonálně vyvážená, a proto se používá jako prostředek na zlepšení funkcí organismu starších osob (od čtyřiceti let). K léčení nemocí se používá výhradně vlastní urina, ale pokud jste se rozhodli užívat moč od dárce, vyberte si mladého a zdravého člověka stejného pohlaví a identické konstituce. Seznamte se s **jeho** životním stylem, zvyky a stravováním, vnímejte, jak je vám příznivě nakloněn, a vysvětlíte mu svoji situaci.

*Příklad. „Je mi padesát jedna let a nedávno jsem si náhodou koupil Armstrongovu knihu o **urinoter**. nedalo mi to a vyzkoušel jsem to. **Po pití** uriny jsem **■** val často žízeň, a tak jsem ji zapíjel silným čajem. Ale to jsem nevěděl, že čaj snižuje léčebné vlastnosti uriny. Jsem řidič z povolání a často **pracuji** na dálkových trasách a zažil jsem i situace, kdy jsem na cestách musel pít vlastní moč. Díky ní jsem přežil, například v zimě, když byla vozovka zledovatělá a neprůjezdná a **nedalo** se dojet ani k nejbližší obci anebo když došlo k hromadné havárii v dáli od obydlených míst. Dva **roky** jsem v podzimním období velmi trpěl z průvanu v kabině, ale nyní jej snáším bez problémů.“*

Urina starších osob

Bohužel je nutné říct, že člověk vyššího věku žije jako bezpohlavní tvor se sníženou imunitou a rozladěnými hormonálními funkcemi. Jeho urina se proto pro léčení nehodí; výjimku tvoří některé konkrétní nemoci a poruchy. Můžete ji užívat v případech, kdy urychleně potřebujete močopudný prostředek.

Vliv emocí, stravování a individuální konstituce člověka na kvalitu a složení jeho moči

Obyvatelé indických ášramů také praktikovali urinoterapii, a aby dosáhli lepší účinnosti, jedli potraviny, které při ní působí blahodárně: rýžové placky, vařenou zeleninu, luštěniny (hrách a čočku, ale v omezeném množství) a někdy také čerstvé ovoce a zeleninu. Po takové *dietě* má moč člověka příjemnou chuť. Ovšem jídelníček si můžete upravit sami podle vlastních chutí a potřeb, v souladu se svou konstitucí a také s **přihléd-**

nutím k vašim **nemocem** (zde nutno dodat, že nemoci také **vznikají** v závislosti na individuální konstituci). Například při léčbě hepatitidy a žlučových problémů se hodí sladké plody, vařící voda a speciálně pak kompot ze sušených jablek.

Já jsem osobně také v praxi vyzkoušel, jak strava ovlivňuje vlastnosti uriny. Pravidelně užívám vlastní moč a musím říct, že je vynikajícím indikátorem přijaté potravy. Nejlepší urinu máme po přírodních produktech: ovoci, zelenině, kaších, ořechách, medu a bylinkových čajích. V omezeném množství je dovoleno jíst maso, vejce, brambory, tvaroh a mléko, ale je nutno dbát na správnou kombinaci. Naopak po nezdravých produktech je moč nepříjemná na chuť a má i další nevhodné vlastnosti, zejména hovořím o rafinovaných, nasolených a umělých potravinách a také po nesprávně kombinované stravě. **Budete-li** delší dobu užívat vlastní moč, po jisté době bezpečně poznáte, jaké potraviny máte jíst a jakým se máte vyhýbat. Nebude-li tato zpětná vazba fungovat, je celkem zbytečné něco vysvětlovat o správném stravování.

Strava obsahující potraviny bohaté na bílkoviny se rozkládá na močovinu a dusíkaté látky, jež se dále štěpí na čpavek, který moči dodává její specifický zápach. Jídlo je nejdůležitější faktor, jenž ovlivňuje kvalitu moči, zejména její chuť a pach. Potraviny obsahující hemoglobin, například maso, člověku zatemňují mysl, takže je po nich výbušný a prudký jako dravé zvíře.

V *Damartantře* jsou uvedena doporučení na užívání uriny v souladu s ročním obdobím. Můžeme se jimi řídit i v naší době s přihlédnutím k současným podmínkám.

*„Pokud vrcholí deštná **sezona**, užívejte následnou směs: roztlučte několik plodů terminalie,“ **přidejte** trochu soli a rozmělněných kořenů papriky a všechno to zalijte mlékem. Poté vypijte trochu uriny: **rozzáří** se ve vás oheň, jež rozhodně učedníkovi nemůže uškodit.“*

Jak tomu porozumět? V období dešťů je v **tam** končinách velmi vysoká vlhkost vzduchu. Z tohoto důvodu doporučují starodávni **mudrcové jíst produkty, které** regulují *teplotorné procesy* v organismu - a právě k nim patří i sůl nebo kořeny papriky. A když člověk následně vypije urinu, ztlumí případné škodlivé následky.

*„V zimním období se doporučuje sušený zázvor, **sušené ovoce**, plody terminalie a cukr krystal - recept se dá obměňovat.“*

Sušený zázvor, sušené ovoce a urina stimulují teplotorné vlastnosti organismu, plody terminalie a cukr zase podporují distribuci důležitých prvků po celém těle.

Existuje i další nuance ve vztahu k užívání různých léčebných produktů: například odvar z pelyňku má na organismus rozpustné a baktericidní účinky. Látky obsažené v odvaru pelyňku procházejí organismem, slučují se s rozpuštěnými prvky a uhynulými bakteriemi a tvoří hmotu, která při opakovaném užívání působí na patologii, z níž se vytvořila. Je to v podstatě variace léčby nozodami, kdy nemoc není v aktivním stadiu. Efekt opakovaného užití uriny (pití nebo vtírání do kůže) je vždy mnohem hlubší než při prvním užití.

Dobrou urinu vylučuje člověk, jenž dva, tři i více dní konzumoval celozrnný chléb bez jakýchkoli pochutin a také ovoce i zeleninu. Jeho moč má mnohem silnější léčebné účinky než běžná moč a hodí se i k **urinovému**

dárcovství, tedy může být podávána jiným lidem. A pokud do **ní** přidáme med, sotvakdo na chuť rozpozná, že jde o moč a ne bylinkový roztok.

*Příklad. „Moje matka trpí deformující **osteochondrozou** v kříži, a **to je** jen jedna, ta nejtěžší, nemoc z celé její ‚sbírky **bolísteček**‘.*

*V únoru roku 1993 si pročistila střeva podle **Walkerových doporučení** a nato v březnu dvakrát provedla očistu jater. Dočkala se vynikajících výsledků a byla sama překvapená, co vlastně v sobě nosila. V neposlední řadě také zhubla o dvanáct kilogramů.*

*Jeden známý lékař ji přesvědčil, aby se šla léčit do nemocnice a vyléčila se z osteochondrózy. Tam jí nasadili **kapačky**, tablety ve velkém množství a injekce. Výsledky léčby byly hrozné, a když ji propouštěli, museli jsme ji doslova nést na rukou. Mohla jen nehybně ležet na posteli s nohama zvednutýma do výše, jinak trpěla strašnými bolestmi a neustále plakala.*

V červnu onoho roku přistoupila k léčbě urinoaterapií a užívala vnitřně každé ráno dvě stě padesát až tři sta mililitrů uriny. Dělal si klystýry s odpařenou urinou a také si s ní potírala tělo a přikládala si na bolavá místa hliněné zábalý z bílé hlíny, urinové obklady (z odpařené moči), k nimž někdy přidávala lopuchy. Všechny procedury jsme prováděli v souladu s měsíčními cykly a v nevhodnějších hodinách, kvůli tomu jsme si vedli i deník.

První reakcí bylo zhoršení a osypala se po celém těle, nejvíce na páteři. Po třech měsících se však její zdravotní stav zlepšoval. Začala také cvičit, ale samozřejmě opatrně, a zátěž zvyšovala jen pozvolna. K tomu praktikovala tibetská dýchací cvičení.

*Vběhlo sedm **a půl** měsíce a dá se říct, že matka už je zase na **nohou!** Bolesti mívá jen zřídka a nejsou tak silné, jako byly předtím. Veškeré práce v **domácno** si obstará sama a pokračuje v uvedeném léčebném komplexu.“*

Také během hladovění se tvoří urina, jež má **uni-**kátní vlastnosti. Při hladovce organismus přechází na vnitřní (*endogenní*) stravování a k tomu využívá **tukové** tkáně a bílkoviny v těle. Když se hladovění **prodlužuje**, organismus provádí syntézu aminokyselin z **ketonových tělísek**, dusíku a kyslíčnicku uhličitého. V těle se **začíná** jí rozpouštět a vylučovat **toxiny** i škodlivé látky a moč je jimi nasycena. Pokud užíváme vnitřně všechnu **denní** moč (vyloučenou jen ve dne), v organismu se rozpustí všechny **toxické usazeniny** a vyléčí se i skrytá ložiska infekce na homeopatickém **principu podobné působí na podobné**. Čím delší hladovění, tím se organismus snaže zbavuje nepatřičných prvků a očišťuje se až do **hloubky** ke kostní tkáni. I já jsem si ve čtyřiceti letech vypěstoval ohebné tělo jako skutečný jogín. Moč je při takové léčbě ostrá a štiplavá, její rozpustné a ozdravné vlastnosti vzrůstají a je schopna z těla „vyhnat“ veškerou patologii. Přitom se sama nasytí odpadem a solemi v takové míře, že ji tělo vylučuje análním otvorem, a tak přirozeným způsobem pročisťuje tlusté střevo.

Jakmile je hloubková očista ukončena, k čemuž dochází dvacátý až třicátý den (ovšem jen v případě, pokud byla předtím provedena očista střev a jater), moč znovu získá normální chuťové vlastnosti. O ukončení hladovky se můžete rozhodnout podle chuťových vlastností moči: tento přístup je velmi individuální a není nutná pomoc od jiné osoby.

Abychom **pochoopili**, jak naše myšlení, emoce a **osob-** ni konstituce ovlivňují zdraví, musíme se podívat orga- nismu „**na zoubek**“, jak vlastně **funguje**. Už víme, že zá- kladní strukturální úrovní těla není molekulární úroveň, nýbrž kvantová. Na kvantové úrovni se k sobě energie a **hmota** přibližují natolik, že se jedna stává druhou, na- vzájem se „suplují“. Jak říká filosofie Véd, nejprve se vytvoří podstata člověka na úrovni pole, která má silné (ovšem neviditelné) vibrace. A ty nutí *kvanty*, aby se spo- jovaly v *atomy*, *molekuly* či jiné *částice hmoty*. Moderní výzkum v institutu *Maharaši Ajurvědy* toto starodávné tvrzení potvrdil.

Lidská bytost má svou úroveň pole, které je řízeno myslí, emocemi a náladami. Každá myšlenka vytváří na kvantové úrovni kvantové fluktuace a v jejich důsledku se tvoří určité fyzické látky. Například ve strachu orga- nismus vylučuje adrenalin, radost zase podněcuje tvorbu *endorfinů*. Všechny tyto látky různým způsobem ovliv- ňují fyziologii organismu člověka a samozřejmě se do- stávají i do moči a mohou její vlastnosti proměnit tak, že je buď léčivá, anebo naopak jedovatá. Praxe ukazuje, že hněv, starosti a další negativní emoce vytvářejí škodlivé látky, jimiž se snadno nasytí i moč. Pokud se dostanou zpět do organismu, způsobují otravu. Při radostné nála- dě je moč nasycena blahodárnými a užitečnými prvky, jež při opakovaném použití představují balzám pro tělo. I v *Šivambukvalpě* je zdůrazňováno, že osoby, které se chtějí léčit **urinoterapií**, by měly mít své emoce a city pod kontrolou. Pokud se ve vědomí a mysli naladíme na uzdravení, v těle se nám vytvoří vlastní léčebné látky a my je můžeme po vyloučení opakovaně užívat s mo- čí. V tomto ohledu nesmírně pomáhá autogenní trénink

a léčebná práce s vědomím podle doktora **Sym**. A jestliže k tomu užíváme **urinu**, efektivita metody se násobí.

Odsud dále vyplývá: při nervovém **zhroucení** při pocitu zoufalství, neštěstí, uražení a podobně je zakázá- no užívat moč a je nutno počkat jeden až **tři** dny, až se pročistí.

Jak nás učí *Ájurvěda*, v místě, kde se úroveň **polí** našeho organismu mění v hmotnou, tedy kvantovou **úro-** veň, působí tři hlavní životní principy, jimž se také říká *dóši* (doslova vlhkost, výpotek). U každého člověka jsou čistě individuální a v regulují všechny funkce v jeho soustavě *úroveň polí (vědomí) – fyzické tělo*. Dóši před- stavují energie vyprodukované čakrami, přičemž každý člověk je má specifické. Například urina osob s konsti- tucí slizu má víc prostorových a časových charakteristik, a proto se hodí osobám s rozbouřeným větrem. V tako- vém případě se nanáší jako obklady na kůži v **bederní** oblasti, ihned po převaření, když je ještě **horká**; nebo se přilévá do koupele. A naopak při podrážděném slizu je vhodné užívat urinu nasycenou vibračními, **rotačními** a gravitačními energiemi, které organismus stlačují. K tomuto účelu se nejlépe hodí odpařená urina v **kly-** týru nebo při masáži těla. Osobám s podrážděnou **žlu-** nejvíc pomůže ochlazená moč osob konstituce slizu; **po-** kožku je nutné pomazat.

Kromě výše jmenovaných metod vyzkoušejte **n-** sledující varianty užívání vlastní moči: v horku **stude-** né obklady a zábaly, při chladu naopak **horké obklady** (z odpařené uriny) na končetiny nebo se moč přidává do koupele. Při nadváze zkuste *energickou masáž z ochl-* zené uriny, odpařené na polovinu původního obje

—napomáhá k rozehrání těla. Tyto zajímavé metody organismus zavláží a nasycují solemi a celkově na něj působí i chemicky a energeticky. Zkuste je - uvidíte, že jsou skutečně efektivní.

Vaše osobní konstituce má vliv i na to, jakou budete mít moč, přesněji řečeno v ní zanechává svou stopu, takže vždy zůstane jedinečnou tekutinou s neopakovatelnými vlastnostmi.

Doporučuji vyzkoušet unikátní proceduru, jež sice vypadá na první pohled nepříjemně, ale je velmi účinná: říká **se jí mokry plášt'**. Zahalte se do pláště nebo županu omočeného do uriny a uložte se ke spánku — „**léčebný oděv**“ z hlubin vašeho těla vytáhne veškerou plísňovou a onkologickou patologii. Houby a plísně zareagují na vlhkost a **mikroskopické** složení moči a nechají se „vylákat ven“.

Lunární a roční cyklus a urinoterapie

Pokud víme, jak funguje náš organismus během měsíčního cyklu a při různých ročních obdobích, můžeme využívat moč k léčbě a stimulaci životních funkcí mnohem důkladněji a efektivněji.

Během lunárního cyklu (lunárního měsíce) působí na člověka gravitační síla Slunce a Měsíce, a proto se funkce jeho organismu maličko mění (jsou aktivní v různé **míře**).

První fáze

V první třetině fáze (první mezifázi) je **aktiv** mozek a obličej, zejména horní čelist a **oči**.

Ve druhé třetině *Eustachova trubice*, dolní **čelis** hrdlo, krk a krční obratle.

V poslední třetině jsou to ramena, ruce (**po lokty** plíce a nervová soustava).

Druhá fáze

V první třetině fáze jsou aktivní prsa, hrudník, **date** krajina břicha mezi pravým a levým obloukem **žeb**erním (*regio epigastrica*) a loketní klouby.

Ve druhé třetině srdce, **hrudní** část páteře, žlučmk a játra.

V poslední třetině žaludek, tenké a tlusté střevo a další orgány břišní dutiny.

Třetí fáze

V první třetině jsou aktivní ledviny a bederní oblast.

Ve druhé třetině pohlavní žlázy, močový **měchýř** a **konečník**

Ve třetí třetině **kostrč**, hýždě a stehenní kosti.

Ctvrtá fáze

V první třetině jsou aktivní kosti (celý kostní systém), kolena a kůže.

Ve druhé třetině kotníky a zápěstí.

V poslední třetině chodidla a také se aktivuje střevní **peristaltika** a oběh tělesných tekutin.

Chcete-li vyléčit či posílit jednotlivé orgány těla, přistupujte k akci v období jejich zvýšené aktivity.

Kromě *měsíční periodicity* střídají tělesné orgány aktivitu i během dne, tudíž mohou hodnoty jejich funkcí během dvaceti čtyř hodin kolísat.

Pokud jsou v první třetině první fáze (sedm dní a něco) aktivní hlava a mozek, ve druhé třetině hrdlo, krk a **obratle**. ve třetí ramena, ruce po lokty a nervová soustava, pak jsou ve druhé fázi aktivní úplně jiné části lidského organismu a ve třetí a čtvrté části opět jiné.

Kromě toho v první a třetí fázi lunárního cyklu organismus vsakuje prvky zvenčí a **udržuje** je v organismu, a naopak ve druhé a čtvrté fázi se organismus zbavuje toxinů a nepotřebných látek. V tomto období je vhodné provádět léčebné očistné procedury, například urinovou očistu střeva. **Chcete-li** svůj organismus zasytit určitými prvky, například močovými solemi, přistupte k akci v první nebo třetí fázi. A pokud potřebujete cíleně působit na nějaký konkrétní orgán, vyberte si jeho nejaktivnější období během dne.

Příklad. „Je mi dvacet šest let. Jako dítě jsem byla vždy bledá, slabá, neduživá a často jsem marodila. Také jsem trpěla krvácením z nosu a měla jsem silné migrény - prostě jsem vyrostla na lécích.

Nejprve jsem provedla citronovou detoxikační střevní kúru a vyšlo ze mě hodně hlenů a dalších nečistot. 18. března jsem si pročistila játra a jeden den jsem vydržela bez jídla, jen jsem pila Čistou jablečnou šťávu. Vyšly ze mě tři kousky velké asi jako švestky, které vypadaly jako kusy masa protkané modrými žilkami. Přitom tak strašlivě páchly, že jsem na chvíli myslela, že hnusem snad

*umřu. Asi to byli polygové, protože poté se mi začaly od-
lupovat všechna visací mateřská znaménka na těle.*

Při očištění jater jsem chodila na stolicí pětkrát za den s intervalem půldruhé hodiny. Během celé kúry jsem nasbírala dvě a půl sklenice kamenů a za dva dny se vytvořily veškeré alergické projevy. V průběhu několika dnů po očištění jsem se cítila celá rozlámaná, protože mě tělo stále něco vylučovalo a pořád ze mě něco vytékalo či se vysypávalo: hleny, chrchle, tmavý písek v moči a hlavně se mi z pochvy valily neustávající pramínky páchnoucí našedlé husté tekutiny - celé „divadlo“ pokračovalo asi pět dní. Nyní mám krásnou, zdravou barvu v obličejí, růžový jazyk a jasné myšlení. Nechybí mi ani dobrá nálada a cítím se jako znovuzrozená.

Moje máma se v roce 1974 sama hladověním vyléčila z rakoviny dvanáctníku. Celých dvacet sedm dní byla o vodě, aniž by přijala jen špetku jídla, a k tomu si zaváděla klystýry. Za tu dobu zhubla o osmáct kilogramů. Ošklivý nádor se z jejího těla vyloučil a za ním následovaly i metastázy. Nyní je jí padesát tři let, k lékařům už nechodí, často praktikuje ozdravně hladovění a pije urinu.“

Je dávno dokázáno, že orgány lidského těla jsou různě aktivní v to či ono roční období. Podle starodávných pozorování jsou **nejdůležitější** orgány těla, tedy játra, srdce, plíce a ledviny, aktivní sedmdesát dva dní v roce.²⁵

Jinými slovy, toto období roku je nejpříhodnější pro ozdravení a očistu těchto orgánů. Kdo tuto příležitost nevyužije, dělá velkou chybu. Jak se to dělá v praxi? Podle čínského kalendáře máme prvních sedmdesát dva dnů v roce aktivní játra, vrchol jejich činnosti spolu se

čínkem spadá do období mezi dvacátou třetí hodinou večerní a třetí hodinou ranní. V těchto dnech se do krve **vylučuje** největší množství jaterních **metabolitů**, jež se dále dostávají i do moči. Nemusím připomínat, že taková **moč** se nejvíc hodí pro léčbu jater, neboť je jim „příbuzná“. Moč shromažďujte, aktivujte (jakýmkoli popsáním **způsobem**, můžete ji i odpařovat) a přikládejte si urinové obklady na játra, a to výhradně v té části dne, kdy jsou nejméně aktivní.

Bereme-li v potaz roční aktivitu orgánů, lunární cyklus (po lunární fázi) a aktivitu orgánů během dne, budeme cíleně a efektivně působit močí na orgány vlastního organismu. Odsud pramení hlavní pravidlo, jak se uzdravit a používat **urinoterapii**: pusťte se do léčení jakéhokoliv orgánu v období jeho nejvyšší aktivity, podle ročního období a měsíčního anebo denního cyklu. V takovém případě dosáhnete nezbytných výsledků a vyvarujete se komplikací.

*Příklad. „V červnu se můj manžel vrátil z pětiměsíčního pobytu na Kubě a přivezl si odtud celkem vzácné onemocnění: do jeho organismu se „nastěhovala jedna buněčná vodní rostlina z čeledi **chlamydomonád**“ Nately mu pohlavní orgány, bolelo ho v podbřišku a pátilo v močovém měchýři.*

*Lékaři na Kubě však nemoc nesprávně diagnostikovali a píchli mu několik injekcí antibiotik, kvůli nimž se mikroorganismy „proměnily v **kapsule**“, nebo aspoň takto mu to lékaři vysvětlili. Pak ho poslali na různá vyšetření a rozborů a nakonec stanovili diagnózu. Navíc ho varovali, **že** se mohou přidružit další komplikace – **prostatitida** a prudké zhoršení zraku či bolesti v kloubech.*

***Pak** pro něho sestavili dlouhodobou léčbu injekcemi. (byly to drahé zahraniční preparáty).*

*Přečetla jsem také hodně knih a dospěla **k závěru**, že by můj muž neměl užívat maso a ryby a namísto **toho** by měl provádět procedury na okyselení organismu a očistit tlustého střeva. Na všechno ochotně přistoupil, začal si potírat tělo odpařenou urinou a přikládal **urinové obklady** na oblast močového měchýře a bedra.*

*Nyní už se léčí osm nebo devět dní, bolesti se **snížily** a pálení v podbřišku také. Dva **dny** pil urinou, třikrát během dne. Kromě toho si odpařenou urinou pročistil **močové cesty**. Objevily se mu **otoky pod očima**, a tak snížil četné dávky uriny na jednorázové ranní užívání.*

*Výsledky byly celkem pozitivní: nemoc se stahuje a pokožka bledne, **jeho** penis získal zdravou barvu a už není nazelenalý jako předtím, kdy vypadal, jako by byl uvnitř naplněný hnisem - **nyní** je normální. Pocit těžkosti kolem močového měchýře se vytratil a očistil se **mu** i jazyk, který byl dříve rovněž zeleně povleklý (jenom špičku jazyka má ještě bílou, ale i to už se zlepšuje)."*

Mechanismus působení urinoterapie

*„Užíváme-li moč vnitřně, filtruje se a mění barvu na průzračnou a stačí k tomu jeden jediný postní den. Přitom se užívá jen obyčejná voda z kohoutku. Moč nejprve celkově **pročistí** organismus, potom odstraní všechny překážky a uvolní ucpaní a nakonec obnoví životně důležité orgány a průtoky tělesných tekutin - ty mohou být poničené nemocí. Urina regeneruje slinivku břišní, játra a mozkové tkáně, srdce a sliznici vnitřních orgánů. Takto se projevila i při léčbě některých „smrtečných“ onemocnění jako například tuberkulózy střev nebo zhoubné kolitidy. Urinoterapie dokáže věci, kterých se nedá dosáhnout při jednoduchém půstu o vodě nebo ovocných šťávách.“*

John Armstrong

Než přistoupíme k jakékoliv **léčbě**, musíme si nejprve upřesnit, na jakém mechanismu **funguje, jaká** komplikace a vedlejší účinky **mohou** případně **nastat**, kvůli čemu k nim dochází a co dělat, pokud se tak **skutečně** stane. Jediné takováto důkladná a promyšlená léčba může být celkově úspěšná.

Nyní se budeme věnovat teoretické **přípravě** - terapie - jak ji provést, aby léčba měla skutečně **správný** efekt.

*Co se v organismu děje, když užíváme urinou **vnitřně**?*

*Jiným slovem se ptáme, jak na organismus působí pití uriny. Když moč nabereme do dutiny ústní, **ihned** začne působit: **dezinfikuje** ji a **dekontaminuje**, ničí a **potlačuje** veškeré infekční a hnilobné procesy a hojí **nemocné** mandle. Pokud si s ní důkladně propláchneme a vykloktáme ústa (jednu až pět minut), posiluje ústní sliznici, pozastavuje **zubní karies** a **dezinfikuje** **mandle**.¹⁶*

A jestliže si budete ústa proplachovat patnáct až třicet minut,lepší se i **zubní sklovina**, protože zuby nasají důležité prvky z moči. Nejvhodnější je provádět proceduru večer před spaním.

Někteří lidé, kteří **důkladně** praktikují urinoterapii a myslí to s ní **vážně**, používají urinou i namísto zubní pasty. A dělají dobře - urina je velmi šetrná na sliznici úst, zpevňuje zuby a **dezinfikuje** ústní dutinu. Zubní pasty nebo bělicí prášky ústní dutinu **vysušují**, dráždí a pálí (a my si myslíme, že je to správné a zdravé!). Já osobně jsem **přesvědčen**, že lepší prostředek na hygienu dutiny ústní **neexistuje**. **Proplachování** ústní dutiny urinou ozdravuje také kořínky zubů, protože z nich vytahuje hnis či

další infekce a protože se do nich naopak dostávají **hodnotné** minerální látky z moči. Upevňují se zubní kořínky a díky nim i celé zuby. Tímto způsobem se dá vyléčit i zánět sliznice dutiny ústní (*stomatitida*).²¹

*Příklad. „Před dvěma a půl měsíci jsem od vás dostala písemná doporučení na léčbu mých nemocí. Pochválně jsem se jimi řídila, pila jsem urinou, dělala jsem si **urinové** výplachy, potírala si kůži odpařenou urinou a zaváděla klystýry. Také jsem si umývala uši a proplachovala ústa urinou. S výsledkem jsem víc než spokojena: angínou už netrpím, zácpou taky ne, jen hleny se zatím stále vylučují.“*

Dalším faktem je, že ústní dutina pohlcuje *luminiscentní energie* z moči, a to má na organismus rovněž příznivý vliv.

Z trávicí trubice moč putuje do žaludku (viz obrázek č. 17) a přitom čistí její sliznici a dezinfikuje ji. V žaludku se dlouho nezdržuje, zejména užíváme-li ji nalačno a před jídlem, ale přesto tu vykoná ozdravnou práci. Má schopnost rozpouštět a vstřebávat různé látky, a proto čistí žaludek od patologických hlenů. Tytéž vlastnosti má i její horká chuť. Probíhá proces osmózy, a tudíž moč vsakuje tekutiny, a tak promývá *sekretorní buňky* žaludku. Není divu, že pak žaludek i celé trávení lépe funguje. Urina obsahuje enzymy, hormony a protizánětlivé látky, napomáhá hojení a upevňuje sliznici. Kromě toho je kyselá, a proto hojí i vředová onemocnění (a pokud ještě nepropukly, působí preventivně). Žaludeční vřed je destruktivní hnilobný proces vyvolaný nedostatečným vyživováním oblasti a také nedostatkem energie. Užívání uriny všechny tyto nedostatky spolehlivě odstraňuje: tím rovněž vysvětlíme, proč urinoterapie dosahuje tak

dobrých výsledků v léčbě žaludečních vředů a **dvanáctníku**. Moč užívaná k léčebným účelům **by** neměla být moc slaná, a tudíž během léčby nesolte, zato jezte **hodně** zeleniny a kaší a pijte čerstvě vymačkané **šťávy**.

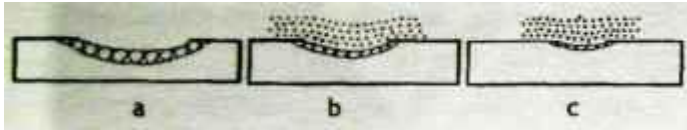
Máte-li v žaludku polypy, pak se naopak hodí moč s vyšší koncentrací solí. Je třeba ji odpařit na **polovinu**, třetinu nebo čtvrtinu původního objemu. Odpařená **tekutina** je hořká a jako taková působí na plísňová a **hobová** onemocnění, k nimž patří i polypy: je schopná **je** odtrhnout, odsát a vyloučit. Při užívání uriny se také nepatrně zvyšuje teplota, a to podněcuje tvorbu biologicky aktivních prvků, jež silněji působí na různé orgány, sliznici žaludku nevyjímaje. Pro tyto účely se však hodí jiný druh odpařené uriny, vytvořené po konzumaci jídel uvedených výše (žaludeční vředy).

Ze žaludku putuje částečně rozpuštěná urina do dvanáctníku a dále do tenkého střeva. Stále působí osmóza, a proto urina pohlcuje vodu v dutině střevní, a tak čistí stěny dvanáctníku. Mikroskopické chloupky na střevních stěnách nyní fungují lépe, zejména se zlepšuje proces vsakování rozštěpených živin dovnitř organismu. Nemocnému se zlepší chuť k jídlu a upraví i jeho tělesná váha. Urina normalizuje *střevní mikroflóru* léčí úpornou dysbakteriózu a další nemoci.

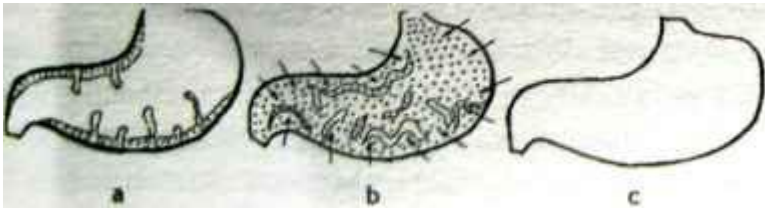
Dále než do tenkého střeva se moč nedostane vyjma případů, kdy je konzumována ve velkém množství. Prochází celou trávicí soustavou, vyvolává průjem (jako solné projímadlo) a čistí - ale pouze v prvním týdnu, maximálně tři týdny. Dále se moč vsakuje a její projímavý efekt slábne nebo se zcela vytratí. Stolice se upraví a je přirozená.

Obrázek č. 17.1
 a) patologické hleny v žaludku (vyznačeno čárkováním); b) přijatá **urina** vsakuje tekutiny ze žaludku a odtrhává hleny. Šípkami je **vyznačeno** vsakování a vylučování hleny: vyčárkovaná oblast znázorňuje **vylučované** hleny, tečkami je vyznačena **urina**; c) očištěný žaludek.

17.2
 a) **žaludeční vřed** nebo vřed **dvanáctníku** v průřezu. Čárkami je označena oblast, v níž probíhá hnilobný destruktivní proces, jenž se vyznačuje **alkalizací**; b) příjem **uriny** (tečky) strukturu obnovuje a tlumí **hnilobné** procesy; c) vřed se **při** pravidelném užívání ranní uriny stahuje.

17.3
 a) patologické hleny (**vyčárkováno**) a **polypové** či jiné výrůstky v **žaludku**. Podobný obrázek se nám naskýtá i ve střevech, ale je ještě výraznější a výrůstky větší; b) při **užívání** uriny, zejména odpařené, se **polypy** odtrhávají a hleny se rozpouštějí; c) zdravý, **očištěný** žaludek **po urinalterapii**.

Do tenkého střeva se urina dostane silně ředená vodou, takže se její osmotický tlak vyrovná s tlakem mezibuněčné tekutiny a začne se vstřebávat. Léky a látky, **je** jsou pro organismus škodlivé, jsou zadržovány **stě** střev - vždyť tenké střevo kromě všeho **ostatní** také plní vylučovací funkci –a posléze **jsou** vyváděny **koneč-** níkem ven. Proto se moč při opětovném zavedení do **or-** ganismu očistí a namísto kalné je z ní nyní čirá **tekutina**, která už není po druhém vyloučení nasycená jedy, **nybřž** je z ní prostě **jen** přebytečná voda.

Vsákne-li se urina skrze stěny tenkého střeva, **dosta-** ne se do krve, kde se začnou naplno projevovat její **po-** zitivní léčebné vlastnosti, jež má především díky **tomu**, že obsahuje různorodé hodnotné prvky. Pokud užijeme urinu ráno na lačný žaludek, vstřebá se do organismu beze změn; **pijeme-li** ji však během dne, působí na ni trávicí enzymy, a to tak, že snižují účinnost hormonů, vitaminů a dalších prvků.

Když se urina dostane do krve, ředí ji a mění, takže je více fluidní. A protože veškerá krev ze žaludku a střev teče do jater, nejblahodárnější vliv uriny pocítíme právě na játrech, která se pročistí a upraví se i jejich funkce. Žluč je méně viskózní, rozředěná a tekutá, takže se v ní postupně rozpustí všechny husté výtvořky, chuchvalce a sraženiny, k jejichž tvorbě nezbytně dochází. Také žlučové kameny se pod vlivem nozodů postupně rozpouštějí a rozpadají. Zde také můžeme hledat vysvětlení, proč je urinalterapie při léčbě žloutenky a žlučových kamenů tak úspěšná.

Jakmile moč projde játry, její složky jsou krví **roz-** nášeny do celého organismu a pozitivně jej ovlivňují: můžeme jmenovat jev interference na ložiska nemocí,

hormonální **regulaci** v důsledku zpětné vazby se **žláza-**mi s vnitřní sekrecí a přítomnost rozpustných faktorů, jako je například sekret **urokináza** a další. Ty **napomáhají** **zpouštění** krevních sraženin a **arteriosklerotických plátů** na **stěnách** cév. Močovina jako přirozený **močopudný prostředek** stahuje **otoky** a vysává z nich vodu a také má **otirakovinné** účinky, čili potlačuje mikroskopická ložiska nádorů a stimuluje činnost srdce a ledvin. A to **je jen** zkrácený výčet všech blahodárných pozitivních vlivů, jaké má **urina** na organismus a díky nimž jej uchovává ve zdraví.

Urina tedy prochází všemi tkáněmi organismu, všechno čistí, omývá a stimuluje a nakonec se dostane do ledvin, kde se mění v ideálně čistou tekutinu, a **přítom** očisťuje a ozdravuje ledvinovou tkáň. Stejně jako na **játra**, má urina doslova kouzelný vliv i na ledviny –obnovuje je a omlazuje. A poté, v podobě strukturované tekutiny nasycené všemi informacemi o organismu, vychází z těla ven.

***Příklad.** „Jmenuji se Galja a je mi sedmadvacet let. Zatím jsem ještě nepřistoupila ke speciální očištění těla, jen jsem si dělala urinové klystýry. Po prvním klystýru jsem měla silné bolesti v pravém boku a podbřišku, doslova jsem se svíjela **utrpením**. Pak ze mě vyšly jakési chomáče a bílé **sraženiny**, ale poté se mi ulevilo. Později jsem si připravila **miniklystýr** zuriny, odpařené na jednu čtvrtinu původního objemu. A neuvěřitelně se mi zlepšila kondice! Jestliže jsem se předtím udýchala dřív, **než** jsem po schodech v domě došla ke dveřím svého bytu, nyní se snadno pohybuji tak snadno, že po schodech skoro létám. **Také** jsem zkusila běh a nyní vydržím i delší trasu bez zadýchání. Začala jsem si urinou proplachovat ústa*

*a krk a umývala v ní tváře, ruce a **dekolt**. Kůže vypadá skvěle a mladě a vůbec jsem celá omládlá a vypadám na dvaadvacet.“*

Urina má schopnost okyselovat organismus, a proto spolehlivě ničí všechny možná ložiska rozkladu a **nětlivých** procesů, jež jsou zpravidla důsledkem jiných nemocí. Urina obsahuje i bílkoviny, takže aktivuje proces **resyntézy**, opakovaného použití, a obnovuje zničené tkáňe. Tohoto jevu si všiml i John Armstrong, když napsal, že žádná léčebná metoda nedokáže obnovovat zničené orgány - kromě **urinoterapie**.

Zde se musím zmínit, že při užívání uriny vnitřně (orálně) není vliv na energoinformační procesy tak zřetelný, energie pole obsažená v **urině** se totiž v dutinách funkčních orgánů (zejména žaludku a střev) mění, slábne a rozkládá se.

Tak jsme si popsali proces průchodu uriny organismem po vypití a zmínili se o tom, jaký má na ta či ona místa organismu vliv. **Budete-li** pít dětskou urinu, k výše uvedeným vlastnostem ještě připočtete omlazující efekt a posilování imunity.

Co se v organismu děje při urinových klystýrech?

Při pití uriny se ozdravuje zejména **horní** část trávicího traktu, žaludek a dvanáctník. Klystýry zase vylepšují činnost tlustého střeva (na tenké střevo **vliv** nemají). **Budete-li** kombinovat pití uriny a klystýry, ozdravíte tak celou trávicí soustavu svého organismu.

***Příklad.** „Když jsem si přečetla vaše knihy, dospěla jsem k rozhodnutí, že **urinoterapii** musím vyzkoušet. Nejprve jsem si pročistila střeva urinou, přičemž první týden jsem užívala obyčejnou a druhý týden odpařenou*

na čtvrtinu objemu. Začala jsem u objemu sto mililitrů a později přešla až k pěti stům.

Výsledky na sebe nenechaly dlouho čekat, upravil se mi **spánek a bolesti hlavy** skoro zmizely. "

Je dokázáno, že ze všech druhů **klystýrových** roztoků se nejvíc hodí **urina** v libovolné podobě - odpadová na půlku či čtvrtinu objemu, dětská, aktivovaná chladem, syčená stopovými prvky a další druhy. To vysvětlíme hned několika důvody: zaprvé je pro organismus **neškodná**, takže člověku jen tak nehrozí předávání. Zadruhé šetrně dezinfikuje dutinu tlustého střeva a přitom nedráždí jeho stěny. Zatřetí přirozenou cestou normalizuje **pH** a potlačuje patogenní **mikroflóru** tlustého **střeva**, aniž by jakkoli škodila té normální. Začtvrté pobíhá proces **osmózy** a urina vsakuje ze střevní dutiny vodu, takže jsou stěny tlustého střeva důkladně **očištěny**. Zapáté má protizánětlivé účinky a skvěle obnovuje sliznici, jež může být narušená v důsledku **kolitidy** nebo jiných nemocí. Zašesté radikálně vyháňá z těla všechny parazity, zejména ty, jež se usazují v tlustém střevě ~ polypy, hlísty a další havěť. Zasedmé, když si vyčistíte tlusté střevo a upravíte jeho činnost, že funguje jako hodinky, zvýšíte energetiku a obranyschopnost vlastního organismu a prodloužíte si život.

*Příklad 1. „Je mi už dvaasedmdesát let a jako dítě jsem onemocněla malárií a několikrát také těžkou angínou. Snadno jsem se unavila, a když jsem dlouho nejedla, příšerně **mě** bolela hlava. Několikrát jsem protrpěla **rápal** plic a bronchitidu, o chřipce ani nemluvě (ta mě v zimním období takřka neopouštěla). K tomu se přidružily hemoroidy, pupeční kýla, vratká chůze, cukrovka a někdy mě píchá a tlačí u srdce.*

*Dva měsíce jsem si Čistila tlusté střevo, **nejprve b** **lečným** octem a potom vlastní urinou. **Klystýry** jsem **si** dělala vždy ráno po defekaci a také večer, kdy ze **mě vy** cházelo velké množství hleny, a zdálo se mi, že **jsem** jimi doslova přeplněná. Také jsem vylučovala písek a jakési chuchvalce. Pila jsem sklenici uriny třikrát až **čtyřikrát** denně a ejhle, léčba zabrala. Po hemoroidech nezůstaly takřka ani stopy, nateklé žíly na nohou splaskly, tlak se mi snížil a bolesti u srdce už také nepociťuji."*

Příklad 2. „Je mi šedesát sedm let, měřím sto šedesát sedm centimetrů a vážím pětasedesát kilogramů. Po chvíli váhání jsem přistoupil na urinoterapii a užívám dávku sto padesáti mililitrů vlastní moči čtyřikrát denně, vždy ve čtyři hodiny, v sedm, ve třináct a v osmnáct hodin. K tomu si čistím střevo přesně podle vašeho návodu. První týden léčby mě silně pálilo mezi lopatkami, zejména v noci, a tak jsem si nebyl výsledkem jistý. Ale během dvou týdnů kúry se ztratily všechny bradavice a mateřská znaménka, a to jsem jich měl hodně, zejména na ruku od prstů přes zápěstí po lokty. Po pravidelných klystýrech z uriny, odpařené na čtvrtinu objemu, ze mě vyteklo hodně světlého hnisu a já se cítím lépe. "

Co se v organismu děje, když si promýváme urinou nosohltn?

Nosohltn nejlépe promyjeme tak, že vtahujeme nosem urinu a vyplivujeme ji ústy - to je velmi efektivní očištná metoda. Dutina ústní je vybavena větším množstvím nervových vláken, jež uskutečňují **reflexní spojení** sliznice se všem orgány těla. **Jsou-li** určité části nosní sliznice drážděny, má to vliv na funkce některých orgánů a systému i na organismus jako celek. Na počátku dva-

cátého **století se proto** objevila metodika terapie nosních
jestliže dezinfikujeme některé místo na nosní **sliz-**
nici, stimulujeme tím určitou funkci organismu.

ichové receptory jsou propojeny se spodní čás-
tí **mezimozku hypotalamem**) a ten spolu s **hypofýzou**
Kontroluje činnost většiny žláz s **vnitřní** sekrecí. Když
nasáváme nosem **urinu**, nabíráme prvky, které jsou v ní
obsaženy (hormony, enzymy, vitaminy, močovinu, soli,
fragmenty dělení hormonů a podobně). Ty dráždí či-
chové buňky a sliznici, a to následovně zase specificky
ovlivňuje i **hypofýzu**. Prvky obsažené v moči pronikají
do **mozku** skrze čichovou kost a působí na něj přímo.
A dále se toto působení šíří v organismu na principu
řetězové reakce: hypotalamus - hypofýza - endokrinní
buňky - žlázy - buňky organismu. Je to zdvojená zpětná
vazba, při níž *urina vyrovnává a koordinuje funkce orga-*
nismu a jeho vnitřní prostředí a léčí jej celkově.

Některé prvky obsažené v moči stimulují celé tělo.
V laboratořích byly provedeny pokusy, při nichž byl tes-
tované osobě podáván k dýchání i čpavek. Zjistilo se, že
jeho práceschopnost vzrůstá a on vykoná za určité časo-
vé období mnohem více práce. Moč člověka obsahuje
několik různých *derivátů čpavku* a ten je v největším
množství zastoupen, jak jsme si již vysvětlili dříve, ve
staré **urině**.

Přesvědčení **starověkých** jogínů, že vdechování moči
nosem léčí nemoci větru, **slizu** i žluči, byla potvrzena
i vědecky. Léčivý vliv mají výpary velmi staré uriny, proto-
že organismus celkově stimulují; proto doporučuji ob-
časnou inhalaci. I John Armstrong měl částečně pravdu,
když říkal, že dvouhodinová masáž velmi starou **urinou**

tělo ozdraví. Pokud se nemocný člověk masíruje **urino**
a přitom vdechuje její výpary, celkově ho to **posiluje**.

Zde bych se chtěl ještě vrátit ke zpětným **vazbám**:
první je uskutečňována ústy, neboť endokrinní žlázy **pro-**
dukují prvky, jež jsou dále krví roznášeny po **organismu**
a putují až k **hypotalamu**, na nějž působí a ovlivňují jeho
produkci. Pokud se z nějaké příčiny toto spojení naruší
(například při stárnutí se citlivost hypotalamu snižuje),
korekce nebude odpovídat přesným potřebám organis-
mu a pití moči bude neefektivní. Na hormony působí
enzymy trávicího traktu a jater a aktivují je. **Je-li** moč
do organismu vpravena nosohltanem, funguje zdvojená
zpětná vazba: zaprvé prostřednictvím dráždění čicho-
vých receptorů a zadruhé, když se prvky dostanou do
mozkové dutiny. Regulace hormonů v těle je přesnější
a náš zdravotní stav bude stabilní a dlouhodobě na dobré
úrovni. Všem doporučuji, aby si po ránu promyli noso-
hltan čerstvě vyloučenou urinou.

*Příklad. „Každý den jsem si nos propláchl urinou
a vždy ze mě vyteklo hodně sklovitého průhledného hle-
nu. Nyní vypouštím nažloutlé hleny v chomáčích.“*

*Co se v organismu děje, když si nanášíme urinou na
kůži?*

Kůži si můžeme hypoteticky představit jako několik
vrstev obinadla, jimiž pronikají do těla při urinové ma-
sáži aktivní prvky. Čpavek reaguje s tuky kůže a tvoří se
v podstatě přirozené mýdlo.

Pokud se bojíte, že budete po natření urinou nepří-
jemně páchnout, tak vás hned uklidním. Zápach čpavku
se drží jen na povrchu kůže a velmi krátce a po několika

měsících začíná slábnout. Nejdéle vydrží u kořenů vlasů --e jakmile je opláchnete teplou vodou, vytratí se.

Pokud si potíráte tělo urinou, tak potom nepoužívejte **mýdlo -vysušuje** kůži a navíc se léčebný účinek oslabuje.

Zdravá kůže sama o sobě obsahuje asi jedno procento močoviny a k tomu velké množství solí. Při nedostatku jednoho či druhého je kůže vysušená. Zejména ti pacientů s **neurodermitidou** je charakteristický nízký obsah **močoviny** v kůži na postižených místech. Typickými příznaky nedostatku močoviny v kůži jsou praskliny, červenání, zhrubnutí a svědění.

Z jaké příčiny kůže trpí nedostatkem močoviny? Může jich být víc, ale na prvním místě je pobyt v nevhodném prostředí a škodlivé vnější působení; dále nesprávné stravování, nevhodný životní styl a někdy i povolání.

Kůži nejvíc ubližuje nadměrné užívání mýdlových prostředků a vůbec přehnaná starostlivost o tělo, chemické čisticí prostředky používané k úklidu domácností a někdy i k osobní hygieně, prací prášky a časté používání **umělých** krémů, zejména takových, které nejsou vyrobeny z přírodních produktů. Svůj podíl má i chlad, sucho, vítr, horko a přímé sluneční paprsky.

U některých osob však má kůže specifické individuální zvláštnosti a vylučuje pot a kožní tuk v takovém poměru, že je pro ni nedostatek močoviny typický. Přírozená ochranná vrstva na kůži se naruší a není účinná.

Po nanášení uriny na kůži (zejména odpařené) bude **kčí**, hebčí a zdravější. K **těmto** účelům se však hodí **akoli** urina - **čerstvá**, stará, zmrazená i odpařená. **Čer**stvá urina pokožku zvlhčuje, stará rozšiřuje póry a čistí

ji (tyto vlastnosti patří prchavému **čpavku**, který je **v** jejím složení hojně zastoupen). Urina odpařená **na je** čtvrtinu objemu má celou řadu pozitivních vlastností. Mimochodem, odpařenou urinou můžete nechat uležet a používat ji v kombinaci s jinými typy moči.

Ve starodávných textech jsou hojně vyzdvihovány urinové masáže nebo pomazávání kůže (zejména odpařenou močí), **jimž** se dokonce dávala přednost před pitnou kúrou. Abychom porozuměli, jak konkrétně urina na člověka působí, povíme si něco víc o kůži a jejích vlastnostech a funkcích.

1. Jak se tvoří kůže

Už i malý plod v prenatálním věku má kůži, jež se vytváří z *ektodermy* - vnějšího povrchového listu. Z něj se vyvíjí i nervová soustava, všechny smyslové orgány a také nejdůležitější žlázy s vnitřní sekrecí, například *hypofýza* a *epifyza*. Odsud je zřejmé, že při působení na kůži ovlivňujeme i nervovou a endokrinní soustavu. Tak se tvoří jakýsi řetězec stimulací: kůže -nervová soustava - endokrinní žlázy - buňky organismu.

2. Segmentace kůže

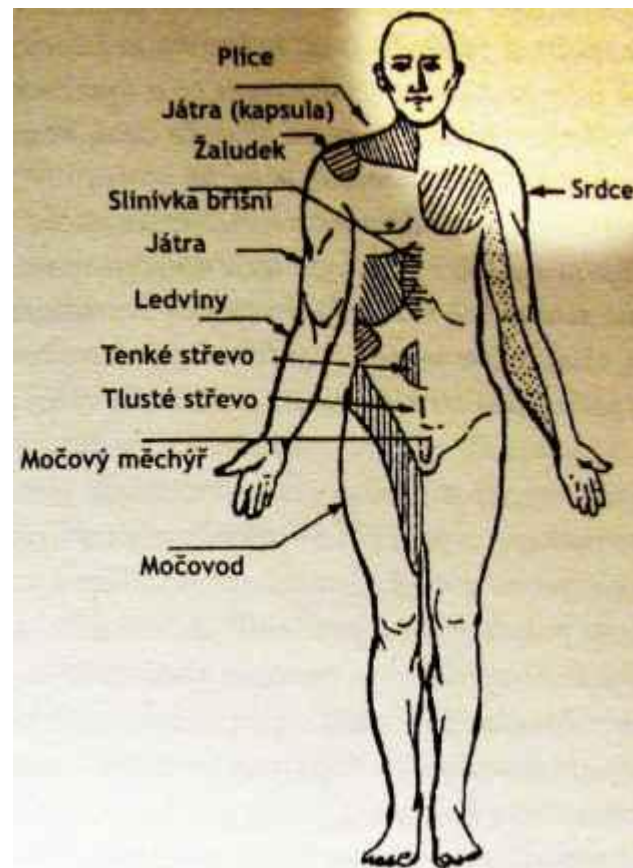
V nejranějším stadiu vývoje organismu člověka se centrální nervová soustava dělí na segmenty. Mícha má třicet jedna segmentů a ty jsou velkým množstvím nervů spojeny s odpovídajícími segmenty kůže - *dermatomy*. Každý úsek kůže je tedy v těsném spojení s určitým segmentem mozku, vnitřního orgánu (který je odpovědný za tento úsek) a kostmi a svaly (je to znázorněno na obrázku č. 19). **Dráždění** kůže fyzickými podněty, například světlem, teplem či elektrinou, má vliv i na odpovídající

centrální nervové soustavy a prostřednictvím ganglií (*shluk nervových buněk*) se rozšiřuje i na odpovídající orgán a kostní a svalovou soustavu.

Ve Výzkumném ústavu fyzických léčebných metod **M. Sečenova** v Sevastopolu byla v letech 1928-1933 **pod vedením** doktora A. J. Ščerbaka vypracována *segmentární reflexní metoda*. Specializovala se na oblast krku a beder- v těchto místech také lékaři zkoumali působnost vnějšího dráždění (říkalo se jí *krční metoda*).

Příklad. „Je mi třicet šest let a celý život jsem byla nemocná, trápila mě neurodermitida. V březnu roku 1994 jsem si přečetla vaše knihy o urinoterapii a začala jsem ji praktikovat. Po nějaké době se mi kůže vylepšila. Jestliže jsem se předtím neobešla bez krémů, nyní je vůbec nepotřebuji. Také jsem se zbavila zácpy. “

Klinické pozorování a laboratorní pokusy prokázaly, že výše citovaná krční metoda dráždění má vliv na krevní oběh v mozku, tlak mozkomíšní tekutiny, vyšší vegetativní centra, srdeční a cévní soustavu, různé procesy látkové výměny a funkci štítné žlázy a hypofýzy.

Obrázek č. 18
Zacharinovy-Hedovy zóny

Příklad. „Je mi čtyřicet let a z toho sedmnáct let jsem vedena na poliklinice jako pacient. Byla mi diagnostikována difuzní netoxická struma třetího stupně.

Léky jsem nikdy moc nechtěla užívat, raději jsem pátrala po jiných možnostech vyléčení. Tak jsem si jednou objednala v zásilkovém obchodě tři vaše knihy. Zaujaly mě, a tak jsem v březnu přistoupila k detoxikaci tlustého střeva a jater, při níž jsem byla takřka o hladu, jen jsem

pila **banu** a snědla dvě nebo tři jablka (mimořádně, **mám je ráda**), S výsledky jsem byla **více** než spokojená a cítila **jsem** se lépe. Ale když jsem se o tom zmínila ošetřující lékařce, řekla mi, že za žádnou cenu nesmím hladovět, protože by mi to mohlo uškodit.

Vyteklo ze mě na půldruhého litru modrozelené kašy, v níž plavaly jakési vločky. **Plet'** v obličeji se mi vyčistila, toho si všimli v mém okolí všichni. Jestliže jsem před zahájením léčby vážila osmdesát dva kilogramů, nyní mám sedmdesát tři kilogramů (ovšem šly dolů postupně).

Každý den vypiji střední porci uriny. V létě jsem si navíc často potírala celé tělo i vlasy odpařenou urinou (do čtvrtiny objemu) a **také** jsem si zavedla sedm klystýrů. Byla jsem **pohyblivější** a pružnější a celé tělo měla lehčí a hbitější. Najednou jsem měla spoustu energie a **ráno** jsem se budila úplně svěží a čilá, což jsem předtím nemívala. Spala jsem dobře, cítila jsem se dobře -prostě se můj život změnil k lepšímu. "

Pásová metoda má vliv i na pohlavní funkce, krevní oběh a výživu dolních končetin, na fungování ledvin a nadledvinek, orgánů malé pánve a spodní část střevního traktu.

Je přirozené, že i malé lokální příznivé působení má blahodárny vliv na celé tělo, zejména na krevní oběh, tepelnou regulaci a látkovou výměnu.

Segmentární reflexní metoda široce působí na organismus v mnoha směrech a vyvolává několik zpětných reakcí.

Jak se ale moč dostane do organismu, jaké **mechanismy** tu působí? Vědecké výzkumy prokázaly, že značná voda putuje kůží stejnou rychlostí oběma směry,

tedy zvenci dovnitř do těla stejně tak jako z vnitřku do vnějšího prostředí. Ale to je jeden z mnoha možných způsobů.

Na kůži člověka se nachází velké množství **receptorů**, mimo jiné i v oblastech **akupunkturních bodů**. **Receptory** jsou vlastně **vysokomolekulární bílkoviny** v určitém stavu, které přijímají, transformují a předávají informace i energie od vnějšího drážditele do akupunkturní soustavy. **Akupunkturní kanál** je podle vědeckých výzkumníků z Oděsy urychlující elektroved, v němž vzniká **efekt superfluidity** (*supertekutosti*). A prvky se z povrchu kůže rychle dostanou spolu s proudem tekutiny do organismu. To je druhý způsob, jakým se urina vsakuje do těla.

V přírodě je znám fenomén dálkového působení. Co to vlastně je a v čem spočívá? Běžné léky mají energoinformační vlastnosti a ty se rozšiřují v prostoru na principu vlnění. A pokud se dostanou k jinému hmotnému objektu, část energie vyzařování je pohlcována a **objekt, jež ji pohlcuje**, získává tytéž vlastnosti jako objekt, který je vyzařuje. To je třetí a zřejmě nejdůležitější způsob, jak organismus přijímá informace z uriny. Výzkumy prokázaly, že nanese-li na kůži jakýkoliv léčebný preparát, reakce se projeví za tři vteřiny!

3. Z čeho se skládá kůže

Na kůži se nacházejí **potní**, tukové a slzné žlázy, dále **receptory** a **exteroreceptory** a také biologicky aktivní neboli akupunkturní body. Z kůže rostou vlasy a ochlupení.

Potní žlázy

Celkově se na kůži lidského těla nachází kolem tří milionů potních žláz, jež za den v normálních podmínkách vyprodukují tři sta až osm set mililitrů potu a v extrémních až do půldruhého litru, tedy tisíc pět set mililitrů. Nejsou ale rozloženy rovnoměrně - nejvíc jich je na dlaních, chodidlech, na Čele, prsou, na břicho a na předkoleních. Celkem povrch kůže, schopný produkovat pot, činí pět metrů čtverečních.

Složení potu vylučovaného potními žlázami se také liší, obecně řečeno je to kombinace mnoha prvků. Jistý podíl v něm má močovina, jíž je v jednom litru přibližně jeden gram, a minerální soli.

Slzné žlázy

Slzné žlázy produkují slzný sekret, jež ovlivňuje rychlost hojení ran na kůži. Zraněná místa na kůži potíraná slzami se hojila až o třicet procent rychleji než normálně. Jak je to možné? Zaprvé obsahuje slzný sekret prvky, které napomáhají procesu hojení, a zadruhé je silně slaný. Uvedeme si pár čísel pro srovnání: krevní plazma obsahuje osm procent solí, moč třicet procent, mezibuněčná tekutina šedesát čtyři procent, slzný sekret sedmdesát dva procent a podobně je na tom potní sekret - sedmdesát pět procent solí. Ovšem mezi potním a slzným sekretem je podstatný rozdíl: zatímco obsah soli v potním sekretu je závislý na tom, co jíme, je nestálý a navíc obsahuje také toxiny a další škodlivé látky, které vyvádí z organismu ven; obsah soli v slzném sekretu je stálý a nemá jedovaté látky.

A jaký si z toho vyvodíme závěr? Čím více solí²⁸ v tekutině, tím má lepší léčivé schopnosti - samozřejmě

za předpokladu stejných podmínek. Při zmrazení nebo odpaření uriny na Čtvrtinu prvotního objemu dosáhneme silné koncentrace solí, takže je tekutina mnohem hodnotnější než třeba slzný sekret a má také silnější hojivé účinky.

Příklad. „Mám třicetiletou dceru, u níž se bohužel před pěti lety objevila epilepsie. Taky se celá osypala a na lýtku se jí vytvořil hnisavý vřed. Zkoušeli jsme všechno možné a v neposlední řadě také urinoterapii — pilaji a dvakrát denně si sni potírala kůži. Na nohu si přikládala urinové obklady a v pití potírání pokračovala až do úplného zahojení kůže. ”

Tukové žlázy

Na kůži člověka se nachází asi dvě stě padesát tisíc tukových žláz, ovšem dvě stě dvacet pět tisíc z nich se podílí na procesu maštění vlasů a zbylé ochraňují kůži před vysycháním. Nejaktivnější tukové žlázy mají novorozenci. Pak do čtyřiceti let fungují normálně, avšak poté se produkce tukového sekretu prudce snižuje a kůže začíná vysychat. To má nepříznivý vliv na celý organismus.

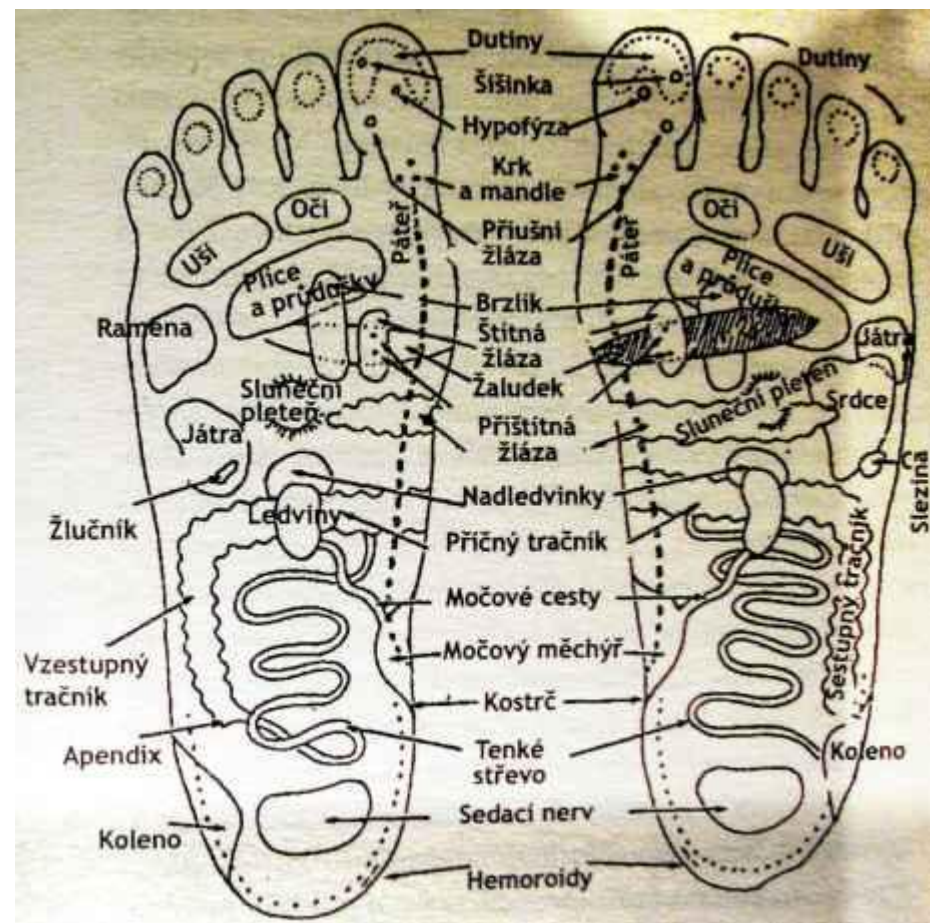
Člověk má v průměru na hlavě od třiceti tisíc do sto padesáti tisíc vlasů a mezi nimi probíhá nekonečný proces, kdy některé odumírají a zaměňují je nové a mladé. Při dosažení pokročilého věku vlasy šednou, což je spojeno s nedostatečnou tvorbou pigmentu melaninu v pigmentových buňkách vlasových cibulek. Pokud si do vlasů začneme vtírat urinu, tvorba přirozeného pigmentu se obnoví. Mnoholetá praxe urinové léčby dokázala, že je možné s pomocí zlatavého nektaru obnovit přirozenou barvu vlasů i zlepšit jejich kvalitu, a v některých přípa-

dech dokonce i povzbudit jejich opětovný růst po vypadávání.

Představu o tom, nakolik je kůže **citlivá**, si můžeme udělat podle následujícího údaje: na každém čtverečním centimetru **se** nachází sto padesát až dvě stě bodů, které **vnímají** bolest, dalších pět až třináct bodů vnímajících chlad, pak jeden až dva body vnímající teplo a dvacet pět bodů vnímajících tlak a jeho změny. Urinová masáž proto musí být energická a silná, taková, aby kůže cítila slabší bolest - pouze v takovém případě se dočkáme Optimální zpětné reakce nervové soustavy a vnitřních orgánů,

Na těle existuje kolem sedmi set biologicky aktivních čili akupunkturních bodů (někteří hovoří o vyšším Čísle, přesahujícím i tisíc). Pokud na tyto body půsíme jemnými vpichy, prohříváním, tlakem při masáži nebo nanášením dráždivých látek, organismus odpovídajícím způsobem zareaguje. Ve Staré Číně byly tyto body dobře známy, skrze ně může docházet ke zmiňovanému jevu supervodivosti.

Na obrázku číslo devatenáct jsou znázorněna spojení mezi různými oblastmi chodidel a vnitřními orgány. Pokud tyto části kůže správně stimulujeme, například na ně přikládáme obklady z odpařené uriny, má to blahodárný vliv na **odpovídající** orgány a urychluje to jejich ozdravení.

5

mezi různými body na chodidlech s vnitřními orgány

Urinoterapie a léčba hlínou

Hliněné zábaly nebo obklady mají silnou pohlcovací **schopnost**, a proto jsou velmi efektivní. Dělaví se i **urinové** zábaly, jež se různě obměňují a tím jejich léčebná **efektivita** vzrůstá. **Urina** je schopná nemoc „rozponyvat“ a vyhnat z organismu, zatímco hlína ji vsakuje. **Je to mimořádně** užitečná procedura, která se využívala v minulosti po staletí, dokonce i tisíciletí. Ve starém Tibetu se doporučovalo na nemocné klouby či bolavé nohy přikládat horké zábaly z hlíny, považené v moči. Taková hlína totiž lépe zbavuje organismus jedů a zejména se osvědčila při nemocech principu *váta*.

Příklad. „Narodila jsem se v roce 1929 a není divu, že jsem ve svém věku už nashromáždila pěknou řádku nemocí. Mám vysoký krevní tlak II. stupně, zánět žlučnku, artritidu, zánět tlustého střeva a ischemickou chorobu srdeční.

*V květnu roku 1993 jsem si koupila Armstrongovu knihu **Elixír života** a hned jsem se pustila do devítidenního hladovění. Zhubla jsem a celkově se cítila lépe, mé tělo bylo lehčí, hlava a játra už mě nebolely a také tlak se mi snížil a zůstal trvale na normálních hodnotách.*

Pak jsem si jednoho dne koupila i vaši knihu a podle receptů jsem odpařila urinu, namočila do ní obklad a přiložila na chodidla. Najednou jsem pocítila nebyvalý přívál energie a radosti; chtělo se mi vstát z postele a tancovat. Dříve mne silně bolely nohy, oči mne svédily a pálily a byly často slzavé. Nyní jsou tyto příznaky pryč a přitom jsem po celý rok nemusela polknout jedinou tabletu!

Jen jednou, po zimní návštěvě u dcery jsem dostala chřipku, ale na tep jsem si přiložila vatu omočenou

*v **urině** a noc a **den** jsem hladověla. Chřipka se vytratila jako mávnutím kouzelného proutku.“*

Poznámka. Na nohou se nachází větší množství zón, jež jsou nějakým způsobem propojeny s celým organismem. Pokud **chodidlům** dopřejeme doplňující výživu, pomůžeme tím celému tělu. O tom se přesvědčila i pacientka ve výše uvedeném případě.

Hliněné a urinové zábaly

Kombinované hliněné a urinové zábaly si připravíte takto: nejprve hlínu smíchejte se starou, dětskou nebo odpařenou urinou. Hlína by měla být konzistentní asi jako hustá smetana, neměla by téct. Namočte do ní **bavlněnou** nebo vlněnou tkaninu, přiložte na bolavé místo a na to naneste dvou- až třicentimetrovou vrstvu hlíny. Omotejte další tkaninou nebo voskovaným papírem, zábal můžete upevnit elastickým obinadlem nebo něčím podobným. Mějte vždy na paměti, že při všech nemocech *váta* se obklady a zábaly přikládají horké a při nemocech *slizu* a *žluči* studené, aby se nemoc vytáhla z těla ven.

Při *radikulitidě* nebo *ústřel*u se hlína vloží do režného pytlíku a nosí se na oblasti kříže. Doporučovány jsou i zábaly podle metodiky A. J. Ščerbaka, které používal i *Mahátmá Gándhí*: hlínu namočil v **urině**, pak ji nasypal do podlouhlého látkového pytlíku (podobného rukávu od košile) a ovázal si s ním bedra na zadní straně - tvrdil, že mu to pomáhá při radikulitidě.

Ruští lékaři používali několik druhů zábalů a hliněnou náplň do nich připravovali různými způsoby. Často do ní přimíchali silný bylinkový vývar, například z *vlaš-tovičnicku*, ovšem ten nechali nejprve dva měsíce kvasit, až zčernal a nepříjemně páchnul. Alternativně využívali *pryskyřičník*, *truskavec ptačí*, *vlašské ořechy* (přesněji

membrány mezi dvěma **jádry**), *pelyněk* nebo *mumijo* (to jen zřídka). Složení bylinek není až tak důležité, **hlavn** je správné **načasování** procedury - hodí se druhá a čtvrtá měsíční fáze, když organismus vylučuje všechno ven. Věděli i o léčebných účincích uriny a leckdy hlínu **na-** **česali** právě v ní. Tak dosáhli mocné hojivé kombinace hlíny, uriny a bylinkového odvaru. Do hlíny přimíchali například jemný prášek ze sušených bylin a dále kravské, koňské nebo kozí exkrementy, neboť ty obsahují **fermentované** lesní a luční byliny (jež prošly jejich **žalu-** **dečním** a střevním traktem).

Smícháme-li hlínu s urinou, oba komponenty se navzájem ovlivňují, hlína mění strukturu moči a prosycuje ji svým zářením. Jak? Hlína totiž obsahuje v přirozeném množství a poměru radioaktivní prvky a ty mají blahodárný vliv na lidský organismus. Vždyť i plodová voda má v sobě radioaktivní prvky, aby se dítě rychleji vyvíjelo. Moč se kromě toho také nasytí stopovými prvky, možné je to následovně: necháme urinu odstát od jednoho do pěti dnů v kovové nádobě, například cínové nebo měděné. Potom do ní přimícháme hlínu a směs využíváme při léčbě vážných onemocnění. Taková moč stárne a její vlastnosti se mění na alkalické, a to znamená, **že je** schopná kvůli vyššímu podílu čpavku odtrhávat odumřelé tkáně. Je nasycená kovovými ionty, například měděnými, které disponují jangovou energií. I alkali-zace samotná se řadí k **jangovým** faktorům a má stahující účinek. V tom tkví i schopnost léčit rakovinu: růst nádoru, rozšiřování tkání je sám o sobě jinový proces. Když při léčbě využíváte jeho protiklad, tedy stahující **jangový** proces, můžete nádor blahodárně ovlivnit. Tímto poznatkem se řídili i starodávni ruští **léčitelé** při léčbě

nádoru mozku: nejprve nechali moč několik **dnů** odstát v měděné nádobě, dokud **nezískala** příznačný **zapa** **čpavku**. Potom v ní rozmíchali hlínu a léčebnou **hm** nanášeli nemocnému na hlavu tak, že vytvořili něco jako „**hliněnou** helmu“, takže dotyčnému koukaly jen oči, nos a ústa. Zábál bylo nutné měnit každé dvě až tři hodiny, protože hlína časem usychala. Hliněná hmota se používala vždy studená, aby ochladila hlavu, a jak postupně teplala, pohlcovala nemoc.

*Příklad. „Je mi pětatřicet let, měřím sto šedesát centimetrů a vážím padesát tři a **půl** kilogramů. Trpím několika chronickými nemocemi, mezi nimi gastritidou a zánětem tlustého střeva. Měla jsem také peptické vředy, hemoroidy, **pankreatidu, cholecystitidu** a časté alergie v podobě **dermatitidy, osteochondrózu** a další. Byly mi vyoperovány mandle, slepé střevo a cysta na pravém vaječníku.*

*V rámci komplexní léčby jsem si dvakrát pročistila střeva, z toho dvakrát citronovou vodou, jednou čerstvou urinou a jednou odpařenou. Poprvé ze mě vyšly jakési **chuchvalce, omotané bílými šňůrkami**. A po klystýru z odpařené uriny jsem navíc **vy** loučila tmavohnědé a šedé velmi tvrdé kalové kamínky. Při všech klystýrech jsem cítila bolesti. Dvakrát jsem si pročistila játra a **vy** loučila tmavozelené hrášky.*

*Také jsem několikrát hladověla o délce třiceti šesti hodin a takto pokračuji už čtyři roky. Výjimečné jsem **vy** držela i jednodenní hladovém jednou týdně, opakovaně prováděné po dobu dvou měsíců. Přikládala jsem si na oblast kříže a beder obklady z obyčejné i odpařené uriny anebo smíchané s hlínou **a** nemýlila jsem se v předpokladech - bolesti brzy přešly Urinu jsem používala*

I **to** **tonizující** prostředek na pleť, jimž jsem se vždy natírala před spaním. **Proplachovala jsem si vaginu** čerstvou **urinou a výtok** brzy ustal. Před umytím hlavy jsem si potřela vlasy Čerstvou nebo odpařenou urinou a **nechala** hodinu působit, a tak se zbavila lupů. Před koupelí jsem si natřela tělo odpařenou urinou, nechala patnáct minut působit a důkladně se umyla. **Proplachovala jsem si i nosohltanu** oči, protože jsem kdysi měla těžký zánět dutin. Zkrátka a dobře, pocítila jsem na sobě mocnou léčebnou sílu uriny a po dalších dvou týdnech jsem se cítila jako nový **člověk**, takřka jsem létala. "

Průzkumy ukázaly, že kůže je to pravé místo, kde můžeme naplno využít léčebnou moc uriny. Působíme-li na kůži, největší orgán lidského těla s unikátními vlastnostmi, propojený s ostatními orgány, působíme na celý organismus a on na léčbu reaguje lépe než při ústním užívání uriny. Urina je jedinečný léčebný prostředek, jenž stabilizuje kůži i její normální fungování. Nyní už víme, proč se starodávni jogíni zaměřovali spíše na zevní upotřebení zlatavého moku než na pití a proč tolik vyzdvihovali urinové masáže. Urinová masáž - to je tajemství správného využití urinoterapie.

Urinoterapie a věk

Vlastně my všichni jsme kdysi aktivně praktikovali urinoterapii - v prvních devíti měsících našeho života čili v prenatálním období. A proto pro nás nemůže být problém se k ní v libovolném období vrátit. Ale nemusíte se upínat jen k pití uriny - klidně ji užívejte i na kůži, připravujte z ní obklady, přidávejte ji do koupele, potřete se s ní a masírujte, prostě fantazii se meze nekladou. K pití **stačí** jedna porce denně od padesáti do sta miligramů.

Urinoterapie je nejučelnější a **nejvíc** pomáhá **osobám** s oslabenou energetikou, jejichž vnitřní prostředí v **orga-**nismu je nevyvážené směrem k alkalickému. V tom případě vlastně organismus pomalu uhnívá - tento proces je charakteristický zejména pro starší osoby. Pití uriny v těchto případech přináší velmi uspokojivé výsledky.

Příklady z dopisů pacientek

*Příklad 1. „Byla jsem často nemocná a **překonala** čtyři operace, navíc jsem **měla** ve čtyřiceti šesti letech otravu krve, ve čtyřiceti pěti zánět pohrudnice a dále vysoký krevní tlak, **tachykardii**, **extrasystolii**, gastritidu a nemocné žlučovody.*

K urinoterapii jsem přistoupila 20. března roku 1992, kdy jsem pila denně až čtyři sta mililitrů.

*Během roku jsem si vyléčila všechna vážná onemocnění, mezi nimi **arytmii**, přestalo mě bolet v žaludku, ustaly i potíže se střevy, s kostrčí a nepříjemné pocity v hlavě. Nakonec se upravil i krevní tlak a začaly se vytrácet i doprovodná onemocnění a komplikace, jako například následky **pleuritidy** v levém boku. Nyní mne už krk nebolí, když otáčím hlavou, zlepšil se mi zrak a vytratily se nateklé žíly. Od té doby jsem nebyla ani jednou nachlazená, zbavila se **hemoroidů** a zlepšily se mi vlasy - už nevypadávají po chomáčích, naopak zhoustly. Upravila se mi stolice a nyní je pravidelná, zmizela **plynatost**, otoky na střevech a pálení **žáhy**. Když se předkloním, nemám závratě jako předtím a nebolí mě **v žebrech**. Také se **zdravěji** stravuji a dávám si **menší** porce. **V** noci se nebudím kvůli **křečím** a celkově **spím** dobře. Na procházce už mi neslí oči a neskáčou mi před nimi tmavé skvrny a tečky. Křečové žíly se mi už nezhoršují a obecně se cítím lépe."*

Příklad 2. „**Urinoterapii** praktikuji čtvrtým rokem a ráda bych se **poděl** o **výsledky**, jichž jsem po delší léčbě dosáhla. Přestalo mi šumět v uších a **začala** jsem znovu **slyšet** na **levé** ucho. **Už** nemívám studené ruce a vyrovnaly se mi i prsty na nohou a rukou. Pročistila jsem si žlučník, z nějž vyšly žlučové kameny, a tři měsíce jsem vylučovala písek. Splaskl mi nádor v kolenou a vyléčila jsem si **podagru**. Začala jsem si **promývat** oči urinou a příznaky počínajícího šedého zákalu se vytratily. Když jsem pak šla k očnímu lékaři, řekl mi, že mám oči takřka úplně zdravé. Jinak **doktorům** o své léčbě moc nepovídám, protože by mi stejně nevěřili — zejména to, že jsem se **vyléčila** z cukrovky. A přece je to pravda — nemám cukr ani v moči, ani v krvi. Lékař mě chválí za to, že mám **tak** dobré výsledky, myslí si asi, že dodržuji dietu, ale já prostě piji urinou.

Taky mě asi pět let silně bolela slezina, ale i tu jsem si vyléčila, a to tak, že jsem si na ni přikládala obklady a nechávala je deset až patnáct minut působit.

Když piji třikrát denně stomililitrovou porci uriny, ve **žlučníku** započne ‚pracovní směna‘, jako by tam pracovala horda kameníků. Přímou cítím, a někdy dokonce snad i slyším, jak se drtí a drolí mé žlučové kameny.

Také jsem si vyléčila hemoroidy a žíly na nohou. Celý život jsem měla popraskanou kůži na chodidlech a zápěstí a v **létě** jsem kvůli tomu nemohla nosit otevřené boty. Měla jsem bronchitidu a po ní jsem neustále mrzla a byla nachlazená. V létě jsem po bytě chodila v tričku bez rukávů, ale nyní po koupeli chodím jen tak a vůbec mi to nevádí. Už z toho nejsem nemocná, protože se mi zvýšila imunita."

Příklad 3. „**Měla jsem zubní paradentózu**, za **pět** let mi vytrhli třináct zubů! Ale hnisavě váčky **na dásn** mi bohužel zůstaly. Začala jsem si **je** však masírovat urinou a vypadá to, že se konečně daly na ústup. Už k **lékařim** nechodím, stejně mi nepomohou.

V levém uchu se mi **vytvořil** vřed, **takže** jsem na ně skoro neslyšela. Po pravidelném promývání uší urinou se mi sluch vrátil a nyní je velmi dobrý. Dcera si zase urinou vyléčila ekzém a vnučka astma.

Sousedka měla otevřený vřed na žilách na nohou, takový velký a hnisavý, takže musela i v létě v tom největším parnu chodit v punčocháčích. Poradila jsem jí, aby si ránu promývala urinou, a brzy se jí zahojila, takže je nyní zcela v pořádku.

Rozhodně nejsem ani trochu líná. Jakmile brzy ráno vstanu, hned přistoupím k urinoterapii a cítím se po ní skvěle. Dříve jsem bývala taková divná, pomalá a bez energie, jako by ze mě vyprchal všechn život. Nyní mám chuť jako mladá dívka a ve svých sedmdesáti letech vypadám mladší než před patnácti lety. Lidé mi většinou stejně nevěří, že už mám sedmdesát. Kdyby nebylo urinoterapie, už bych asi dávno ležela v hrobě, ale nyní mám tělo tak lehké, že někdy ani sama sebe necítím."

Příklad 4. „Chci vám poděkovat za všechny vaše knihy o urinoterapii. Je mi už osmdesát, ale přesto jsem se od dubna 1993 začal léčit urinou. Užívám ji vnitřně několikrát za den: poprvé v noci kolem druhé hodiny, podruhé kolem jedné hodiny **odpolední** před obědem, potřetí v šest hodin večer, rovněž hodinu před jídlem a **počtvrt** před spaním; poté si vyčistím zuby.

Dřív jsem trpěl chronickým onemocněním žlučníku a **před** šesti lety mi operovali **adenom**. Přibližně v té **é** jsem měl taky těžký záchvat mrtvice a velmi vysoký tlak. Jak vidíte, překonal jsem ty nejtěžší nemoci. Po mrtvici jsem pořád užíval nějaké léky, ale od doby, kdy **jsem přistoupil** k urinoterapii, žádné nepolykám. Stravuje **ji e** zcela normálně a žádné nemoci mi naštěstí nezne-
příjemňují život.“

Příklad 5. „Jako sedmiletá jsem prodělala úraz **hlavy** a tři střeptiny v ní **zůstaly**. Ukončila jsem **zdrárně** střední školu a **hned** šla do práce. Celých dvaadvacet let jsem pracovala jako dělnice hodinářka v hodinkářském závodě a proseděla všechny pracovní směny s lupou na očích. Málo jsem se pohybovala a večer mě tak bolely oči, že jsem si nemohla ani číst. Ve třiceti osmi letech jsem se stala invalidou druhého stupně. Pak jsem prožila všechno to, co Jurij Vlasov popsal ve své knize *Návrat do života*, měla jsem úplně stejné symptomy.

Doktoři mi řekli, že jsem nevléčitelný případ, a doporučili mi operaci hlavy - ale to jsem odmítla. Spolykala jsem velká kvanta prášků, ale všechno zbytečně. V naší rodině se zhoršila finanční situace, protože spousta peněz šlo právě na drahé léky. Vytoužené zdraví se však stejně nedostavilo.

V padesáti dvou letech se můj zdravotní stav prudce zhoršil, měla jsem slabé srdce. Navštívila jsem několik lékařů, ale všichni jen krčili rameny a říkali, že to je konec - sama jsem to slyšela. Moje matka se tak vylekala, ie **zůstala paralyzovaná** a dodnes je nepohyblivá. Dcera mi naštěstí koupila vaše knihy, a když jsem je přečetla, začala jsem **popíjet** urinou. Nejprve třikrát denně tři doušky (přitom jsem ještě pokračovala v léčbě klasický-

mi medikamenty). Po šesti měsících jsem se **uzdravila**. Nyní mi je pětapadesát let, ale vypadám **na čtyřicet**. **Při** výšce sto šedesát čtyři centimetrů vážím šedesát **kilogramů** a jsem velmi ohebná a pružná. Jestliže jsem dřív pomalu nemohla ani otočit hlavou na stranu, nyní udělám dvacet předklonů jako nic. Chodím rychle, bez zastávek vyběhnu po schodech nahoru a někdy **si** jdu i zaběhat.

Pokud vám někdo **bude** tvrdit, že člověk, jenž je na umření, nemá žádnou šanci, nevěřte tomu. Vždy se najde hlavní léčivý prostředek, a **tím** je urina. Lýdie B."

S paní Lýdií nesouhlasím v tom, že urina je hlavní léčivý prostředek. Protože ten nejdůležitější prostředek člověka v boji za zdraví je - naše vůle. Pokud člověk napne všechny síly a vzepře se smrti navzdory všem okolnostem, pak se vše stane tak, jak si přeje, a on nad smrtí zvítězí.

Neexistuje nic silnějšího než vůle člověka. Nemoc parazituje na lidech se slabou vůlí, na lidech bez znalostí a rozhledu. Každý člověk je od přírody tak silný, vševědoucí a nezávislý, že k jeho výbavě už ani není co přidávat. Je však možné mu odebrat, tedy ohlupovat, vysilovat a podřizovat. A takto se chová „civilizovaná společnost“ ke každému jedinci od okamžiku početí - klame ho, vysává a manipuluje jím.

My ani nemáme ponětí, jak to žijeme a co všechno děláme špatně. A přitom můžeme snadno navrátit našemu organismu přirozenou harmonii a užívat si života. Ve svých knihách se snažím o přiblížení této cesty, chci ukázat celou sílu, vědomosti a lásku a vnést je do života každého člověka. Ale nikomu nechci nic vnucovat, jenom přináším inspirace. Role autora nespočívá v tom, že by měl léčit, on jen podněcuje a dodává duševní sílu.

Vyléčit **z** jakékoli **nemoci** se však musí každý sám. Kdo **ne** ze **ne** na den a přijímá vše, co mu život přináší, zničí sám sebe.

Příklad „Vážený Gennadiji Petroviči, urychleně potřebuji Vaši pomoc. Mému manželovi je jedenačtyřicet let (jsem stejně stará) a začal si čistit a detoxikovat Organismus podle vašich rad a doporučení. Nejprve si zaváděl klystýry z obyčejně uriny, a ačkoliv nebyl nemocen, po dvou týdnech pravidelného provádění procedur se cítil mnohem lépe.

Jednou však na něho dolehla deprese, zavřel se v garáži a napil se vodky -přesněji řečeno vypil porci za dva. Po několika dnech mu nateklo břicho: bylo tvrdé jako buben a obrovské, jako by byl těhotný. Celý se nafoukl jako balon a vypadal hrozně. V nemocnici mu provedli testy žaludku, jater, ledvin, prostaty i močového měchýře. Žádnou patologii však nenašli, vše bylo v normálu - jenže mužův stav se horšil a horšil. Nevěděli, co s ním je, a tak ho poslali do nemocnice. Nyní ho chtějí operovat a vysát mu tekutiny z břicha. Hladověl noc a den na vodě, ale břicho stále roste a roste. Už nevím, co mám dělat."

Doporučení. Na břicho „těhotného muže" nejlépe pomáhají urinové obklady, musí se ale přikládat nepřetržitě. K tomu doporučuji pít sto mililitrů uriny třikrát až čtyřikrát denně. Provádějte také čtyřicetiminutovou urinovou masáž dvakrát denně. Namísto hladovění o vodě doporučuji ozdravnou kúru s urinou, neboť má močopudný účinek, a určitě zlepší i zdravotní stav vašeho **muže**. Velká hloupost je při vodnatelnosti pít vodu –namísto aby se tělo tekutin zbavovalo, vy mu ještě **přiléváte**.

Když se jedna hloupost skloubí s druhou, nemůže z toho vzejít nic dobrého, jen neštěstí.

Urinoterapie a individuální konstituce člověka, roční období a věk

Každý člověk má svou individuální **konstituci**, a proto i jeho čerstvá moč má jedinečné účinky, například může organismus vysušovat nebo rozechřívát. Také každý druh uriny má své vlastnosti: urina odpařená, stará či ochlazená, každá na nás bude působit jinak. Se specifickými vlastnostmi každého druhu uriny je nutno počítat, jinak vzniknou vedlejší efekty, jež účinnost urinové terapie sniží.

Podíváme se na to zevrubně.

Ve starodávných pojednáních se píše, že *moč člověka je horká a vysušuje tělo. Je ostré chuti a pronikavá, má v sobě hodně solí* Je velmi vhodná pro osoby slizu, neboť vysušuje jejich vlhká těla, hřeje, aktivuje trávicí enzymy a posiluje procesy látkové výměny v těle.

Příklad. „Na počátku roku 1993 jsem se začala špatně cítit a hlavu jsem měla nezvykle těžkou, jako by mi ji někdo ze všech stran zmáčknul. A když jsem vstala z postele, točila se mi tak silně, že jsem nebyla schopna ani udržet rovnováhu.

*Přistoupila jsem k urinoterapii, ale po dvou týdnech léčby u mě vypukla silná **rýma** a z obou nosních dírek **mi** tekly tmavé husté hleny a **hnis**."*

Poznámka. Rýma, hleny a tloustnutí jsou hlavními příznaky podrážděného slizu.

*„Po prvním užití moči jsem po čtyřiceti minutách dostala silně nutkání na stolicí, tekly ze mě tekuté **hnědé** břečky. Urinu jsem pila asi pět měsíců, poté jsem se*

měla cítit lépe. Také jsem silně zhubla; předtím jsem měla výraznou nadváhu, až sto pět kilogramů, nyní vážím mnohem **méně** a všechny šaty na mě plápolají. Lehce se mi chodí, srdce mi lépe funguje a už nepolykám **žádné** prášky. Taky se mi upravil spánek a snadno usínám nepřevaluji se z boku na bok jako dřív. "

Když se člověk větru dá na urinoterapii, může dostat zácpy a rychle hubne, přestože se celkově cítí lépe. Osoby žluči zase snadno postihnou trávicí potíže a kožní vyrážky.

Komplexní urinoterapie, tedy urinové masáže a klystýry, spolu s hladovou kúrou a pitím moči mají největší ozdravný účinek na osoby konstituce slizu. Osoby větru příliš silně hubnou, a proto je nutné při léčbě kombinovat urinové klystýry s mléčnými a olejovými a urinovou masáž s potíráním těla olivovým olejem. Není nutné dlouho hladovět, stačí krátkodobé kúry převážně v teplém letním období.

Příklad. „Vaše knihy mi přinesl manžel a přesvědčil mě, abych vyzkoušela urinoterapii a detoxikaci organismu. Poprvé jsem se pokusila napít uriny v květnu roku 1994, ale skutečné jsem to dokázala až pátého července. A už jsem nepřestala.

Proč jsem vlastně začínala? Měla jsem vleklé a těžké ženské potíže a nezhoubné onemocnění prsní žlázy (mastopatii). Tak jsem třikrát denně pila lichý počet doušek uriny, začínala jsem ve tři až čtyři hodiny ráno. Celkem za den vypiji tak čtyři sta mililitrů moči. Urinu také odpařuji, ale ne svou, spíš manželovu a synovu: dělám si z ní teplé obklady a přikládám je na prsa, oblast krize a okolí ledvin. Dávám přednost teplým obkladům nejraději na noc a ráno se celá důkladně omyji teplou

vodou. Tyto procedury dělám denně už šest měsíců bez přestání a vlastně si ani nejsem jistá, zda dělám všechno správně.

Kromě toho jsem upravila stravování a přestala jíst chleba či maso a začala konzumovat kaše. Ráno na lačný žaludek sním dvě polévkové lžíce pšeničných klíčků s půlkou kávové lžičky medu.

Během šesti měsíců jsem dvakrát hladověla po dobu deseti dnů o vodě i urině. Dostavila se krize a probíhala přesně tak, jak jste popisoval ve svých knihách. Vyskočila mi horečka až na čtyřicet stupňů Celsia, tlak mi děsivě klesl a měla jsem závratě, ani jsem se neudržela na nohou a vrávorala jako opilá. Ale jakmile jsem hladovku ukončila, všechny příznaky přešly a já byla zase normální. Strach jsem neměla, protože je ve vašich knihách jasně uvedeno, že se takto projevuje probíhající očistné krize.

Měla jsem příznaky alergického astmatu, trápila mě dýchavičnost a vleže jsem nemohla ani spát. Naštěstí však nemoc nedospěla tak daleko, že bych musela používat aerosoly. Nyní, po půl roce léčby, jsou všechny příznaky pryč. Mám podagru a často mě bolí nohy. Na noc si dělám obklady na chodidla a cítím, e je mi mnohem lépe. Teď už mohu chodit na vysokých podpatcích a do práce se leckdy projdu pěšky, což jsem dříve nezvládala. Držím dietu a piji bylinkové odvary. Hodně jsem zhubla, a kolegové a kamarádi mě neustále chválí a lichotí mi, jak mi to teď sluší. Já však nikomu nic nepovídám, myslím si, že to je hlavně moje věc. "

Komentář. Prudké snížení tělesné hmotnosti u této pacientky je spojeno s předrážděním principu větru. Dieta nebyla vybrána úplně správně a užívání odpařeného

y bylo **přehnané**. Pokud žena **změní** stravovací ná-
y a do léčby zařadí více tepelných procedur či olejo-
vé masáže, zato sníží množství odpařené uriny, všechny
problémy zmizí a ona se uzdraví.

*Příklad. „Je mi právě třicet let, mám výšku sto šede-
sát centimetrů a vážím čtyřicet kilogramů. Podle tabulky
dáš jsem si **zjistila**, že u mě převládá váta, na druhém
místě je pitta a kapkaje velmi nízká.*

***Stíně** šilhám od narození a **chtěla** bych se toho zba-
vit. V dětství jsem měla časté **akutní respirační onemoc-**
nini a bronchitidu. Trápí mě stálý tlak na oko, takřka
každý den mám bolesti hlavy či zácpu a bolí mě břicho.
Po večerech mi bývalo špatně od žaludku, tak jsem šla
na vyšetření a ultrazvukem mi objevili, že mám ucpané
žlučovody. Psychicky se cítím špatně a dost se divím, že
si toho lidé v okolí nevšimli a myslí si o mně, že jsem
rozumná a chytrá. Ovšem já mám někdy pocit, že se můj
duševní vývoj zastavil v šestnácti či osmnácti letech. Ně-
kdy se chovám jako dítě, mám záchvaty podrážděnosti
a bývám **nevrlá a urážlivá**. Všechno vidím jen v černých
barvách, jsem velmi nespokojená se svým životem a vě-
řím v prorocké sny, věštění i horoskopy. Když něco ve
spánku uvidím nebo si přečtu nepříznivou předpověď,
tak o tom přemýšlím a jsem neklidná, mnohdy se bojím
nastávajícího možného nebezpečí. Mám temné, nezdra-
vé myšlenky.”*

*Poznámka. To, co popisuje tato mladá žena, jsou
charakteristické příznaky silného předráždění životního
principu větru čili váta.*

*„Nyní napiši, co všechno jsem ve svém životě změ-
nila.*

*1. Dne 28. ledna 1994 jsem přešla **na dělenou st**
a začala jíst hodně syrového ovoce a zeleniny. **Schválně**
jsem nechávala klíčit pšenici.”*

*Poznámka. Surové ovoce a zelenina způsobují pře-
dráždění principu větru.*

*„2. Po večerech jsem si čistila střeva se dvěma litry
vody s **citronovou šťávou**, kúra trvala tři týdny.”*

Poznámka. Klystýry také mohou rozbouřit vítr.

*„3. Od prvního února stejného roku jsem se zača-
la léčit urinou, přestala konzumovat mléčné **výrobky**
a maso a přešla na kaše, syrovou a dušenou zeleninu.
Pila jsem jen roztátou vodu a z **ní** si dělala také svůj ob-
líbený nápoj, šípkový čaj s medem.*

*4. V roce 1992 jsem byla u doktora **Sytina** v Moskvě,
ale z rodinných důvodů jsem musela léčbu u něho přeru-
šit. Snažila jsem si pěstovat silnou vůli a **poslouchala me-**
ditační nahrávky, ale výsledek se dostavil teprve nyní, po
ozdravném hladovění. Na svět kolem pohlížím pozitivně
a mám zdravé vnímání světa. Jsem klidnější a vyrovná-
nější, své myšlenky dokážu kontrolovat a umím si vytvo-
řit čistou, světlou a radostnou mysl. To jsem dřív nedo-
kázala, možná proto, že jsem měla organismus ucpaný
a zanesený jedy.*

*5. Nyní napiši o svém prvním **hladovění**: dne 5. úno-
ra jsem zvýšila množství užívané uriny a pila ji pětkrát
až sedmkrát denně. **Vynechala** jsem bílkovinné produkty
smažená a tučná jídla a jedla především saláty, duše-
nou zeleninu a občas v menších porcích kaše. **Pila** jsem
většinou roztátou vodu a šípkový čaj. 6. února jsem celý
den jedla jen jablka a pila bylinkově odvary a vodu. Po
oba dny jsem si navíc po večerech pročistila střeva. 7.
února ráno jsem dostala **chuť na** jídlo, ale pak to přešlo.*

tlak v očích a **šilhavost** zůstaly. Jak **se** jich mohu **vit**?

Jsem velmi hubená, a **když** piji moč, **hub** **ješt** víc. Nejím mléčné a masné výrobky, protože prvky, **jež j** v nich **obsaženy**, dostávám do organismu s urinou.. A nechci s **urinoterapií** přestávat, protože okamžitě pocítím nezdravé psychické změny."

Otázka. „Jak mohu kombinovat urinoterapii a výživnou dietou, abych přibrala na váze? Je obojí možné nebo jen **jedno**? Mám tedy jen dvě možnosti na výběr: buď budu rozumnou chodící kostrou, anebo **bláznivou** ženou s krásnou postavou? A co mám dělat s očima?"

Odpověď. Tlak v očích a šilhavost vzniká na **energoinformačním** základě. Samotná **urinoterapie** ve vašem případě nestačí, musíte si ještě pročistit životní pole a ztláčit rozbouřený vítr. Teprve poté z vás bude skutečně vyrovnaná, krásná a rozumně uvažující mladá žena.

Poznámka. Tato žena získá **urinoterapii** mnohem víc, **bude-liji** kombinovat s jinými **léčebnými** metodami a přitom dbát na zvláštnosti vlastní konstituce.

Lidem se zřetelně vyjádřenou konstitucí zluči stačí užívat urinou vnitřně jen jednou denně, jeden až tři doušky ráno. Zato je vhodná **urinová** masáž, po níž by měla následovat studená sprcha a **zchlazení** těla.

Osoby s rozbouřeným větrem by si v suchém chladném počasí měli připravovat teplé koupele, do nichž přidají odpařenou urinou v poměru jeden litr na plnou vanu, a **každý** den si potírat **tělo** olivovým **olejem**.

Příklad. „Je mi třicet dva let a mám gynekologické potíže. Tak jsem se pustila do **urinové** léčby, ale **asi** jsem nezačala **správně**, protože jsem byla příliš dychtivá, abych se co nejrychleji zbavila svých **nemoci**."

Celý den **jsem** se cítila lehká a svěží, ovládala mě radost ze **ivota**. Navečer jsem měla nepříjemné pocity nejprve v břiše – **jakoby** se mi tam něco převracelo, chvíli mě **zplavovalo** horko a poté zimnice. Zeslábla jsem, točila se mi hlava a bylo mi špatně od žaludku. V noci jsem **racela** velmi hořkou tekutinu a měla jsem průjem. Pak se mi udělalo lépe, ale uvnitř mi bylo pořád horko a obličej mi zežloutl (normální barva se mi do tváře vrátila až po pěti dnech). Dne 8. února jsem se probudila tak slabá, ani jsem nemohla vstát na nohy, zavíraly se mi oči a v ústech jsem měla sucho. **Pila** jsem roztátou vodu a všechnu vlastní urinou vyloučenou v období od tři do osmi hodin. Bohužel nemám možnost, abych urinou také odpařovala, proto si nemohu dělat masáž. Alespoň se tedy několikrát denně omývám urinou, promývám si s ní oči, nos a ústa. Toho dne jsem ukončila úplně hladovění a začala pít odvar ze šipky s medem, později začala jíst jablka a večer si udělala dušenou zeleninu. "

Poznámka. Tato žena hovoří o hladovění, ve skutečnosti držela ovocnou a zeleninovou dietu.

Otázka. „Očistila se mi játra během tohoto hladovění?"

Odpověď. Samozřejmě že ne. Jen jste je maličko podráždila a zbavila jste se toho, co se nacházelo zkraje. Radikální očista jater na buněčné úrovni vyžaduje tři až čtyři týdny hladovění, **během** nichž člověk pije jen vodu a moč a dělá si klystýry i urinové masáže.

„Pak jsem hladověla ještě dvakrát, vždy po dobu dvou dnů. A výsledky? Na těžké bolesti hlavy jsem mohla zapomenout, zbavila jsem se vleklých zácep i bolestí břicha a byla jsem klidnější, vyrovnanější a uvážlivější. Dokonce jsem neměla ani jednou rýmu! **Nedělalo** mi potíže vstávat brzy ráno v šest hodin (období váta), ale

Moč jsem začala užívat třikrát denně v objemu sto až dvou set **militrů** a přitom jsem si prováděla souběžně i očistu střev, potírala si tělo urinou a dělala si **výplachy**.

Zpočátku jsem byla zklamaná, protože namísto zlepšení zdravotního stavu nastalo zhoršení; já jsem na to **byla** ale naštěstí připravená. Začalo mě bolet v játrech, **osypala jsem se** po těle a v tříselech se mi vytvořila plíseň jako hříbek, který vypadal tak trochu jako popálenina. **Trochu** jsem se vylekala, ale přesto jsem pokračovala v pití uriny, očištění klystýrování i proplachování. Jsem totiž celou svou duší přesvědčená, že se všechno po čase navrátí do normálu a já budu zase zcela zdráva. To mi stojí za to, abych vydržela různé útrapy a zkoušky a abych ustála těžké očištné krize. Dobře chápu, že za dva měsíce není možné dosáhnout výjimečných úspěchů a uzdravit se. Vždyť můj organismus byl po celé dlouhé roky a desetiletí tráven jedy!

Brzy jsem pocítila zlepšení, jež se projevilo mimo jiné tím, že zmizely plísně, **upravila se stolice** a měla jsem měkčí hrud'. Také mě už tolik nebolí v oblasti jater - čistila jsem si je jednou a v nejbližší době se chystám proceduru zopakovat. Všem blízkým a známým jsem rozhodně **vaši** metodu doporučila a jako příklad jsem uváděla své osobní úspěchy."

Poznámka. Žena se nachází ve **věkovém** období žluči a má i zřetelnou žlučovou konstituci. Když začala zčistajasna užívat velké dávky uriny, organismus na to reagoval jednak tím, že se zbavoval odpadu a toxinů z organismu, a také tím, že u ní došlo k předráždění životního principu žluči, které se projevilo bolestmi v játrech a vyrážkou na **těle**. Jakmile byla detoxikace organismu završena a játra ozdravena, harmonizoval se i princip žluči. A pacientka se začala cítit **lépe** a vytratily

se všechny symptomy předráždem principu **tělesné** horké tekutiny.

Popis a průběh nemoci, který uvedla v dopise, svědčí o tom, že urina vytlačuje z organismu na povrch onemocnění skrytá uvnitř něj, a také vysává parazity (jako v tomto případě plíseň v oblasti třísel). Pokud by k tomu nedošlo, plíseň by se rozrůstala a v budoucnu by se vytvořilo **mycelium** (podhoubí) čili onkologické **onemocnění**. Všechny gynekologické potíže této ženy pramenily z toho, že byl v jejím organismu **usazen plísňový parazit**.

Ve stáří u člověka převládá životní princip větru, a to se **projevuje** mnoha příznaky, například tím, že organismus špatně zadržuje vodu, je dehydratovaný, usychá a nedokáže produkovat dostatek tepla. Všechny ozdravné procedury by měly být koncipovány tak, aby organismus neztrácel vodu a teplo (zvláště se to týká osob se zřetelnou konstitucí větru). Pro ně nejsou příliš účinné urinové masáže jako spíše horké koupele s urinou, nejlépe ráno a večer. Po ranní koupeli je dobré si potřít tělo olivovým olejem."

Příklad. „Je mi čtyřicet sedm let, koupila jsem si vaše knihy a rozhodla se léčit podle nich. Pila jsem odpařenou urinou, myla si s ní vlasy a užívala ji i navenek. Brzy jsem měla sluchové a zrakové halucinace a nakonec jsem skončila v těžkém stavu v psychiatrické léčebně. Léky mi pomohly od halucinací, ale nohy mě neposlouchají a celkově jsem v těžkém stavu. Dříve jsem byla silná, sebejistá a fyzicky zdatná žena, která nebyla skoro nikdy nemocná, ale **teď** už marodím skoro tři týdny a **vůbec nevím, co mám dělat.** " "

Poznámka. Tato žena překročila věkovou hranici vetru, i kdy/ měla původně kombinaci slizu a žluči (to

uje i **scbejistota** a fyzická zdatnost). Jakmile začala **užívat** odpařenou urinou, jež je solným koncentrátem, její vítr se rozbouřil a uvolnila se skrytá patologie **psychického** původu; možná to byl parazit v životním **poli**. Kombinace obou faktorů měla za následek ženi-onemocnění. Měla zvolit jiný začátek léčby: klystý-**ry** z obyčejné uriny, ranní pití moči a urinovou masáž chodidel, nejlépe s odpařenou na polovinu původního objemu. Žena se z *tohoto* stavu dostane jedině tak, že pozastaví léčbu a začne provádět léčebné koupele dvakrát až třikrát denně.

Všem osobám, které to myslí s urinoterapií vážně, doporučuji, aby se **při** stravování řídili zvláštnostmi své individuální konstituce, věkem a ročním obdobím. Také různé přísady do moči, například sušený zázvor, napomáhají lépe rozpouštět **sliz**. Nemocný se uzdraví z plicních nemocí, jejichž většina je vyvolána právě hromaděním hlenů a podrážděním životního principu slizu.

Musíte střídavě ohodnotit svůj zdravotní stav a začas polevit nebo zcela pozastavit urinoterapii. Nikam nespěchejte a udělejte si na ozdravné procedury čas.

Starodávné recepty na užívání moči a jejich moderní interpretace

Některá starodávná doporučení a pověry o urinové léčbě nyní vidíme v novém světle.

- *Pokud kůže tmavne a má nezdravou barvu, použijeme čpavkový výtažek smíchaný s čerstvou chla-peckou urinou.*

Kůže tmavne i v případě, že se v ní nahromadí nadbytek pigmentu; ten odstraníme s pomocí těkavých a žíravých látek. Takový je čpavek, ale měli bychom jej

užívat spolu s urinou chlapců, protože ta zase **obnovuje** a upravuje látkovou výměnu kůže.

- *Poškození a zranění očí léčíme medem, jež rozpustíme v lehce vařící urině chlapce.*

Med i moč jsou vynikajícími *antiseptiky* a **obsahují** všechny potřebné látky pro hojení ran. Navíc příznivě ovlivňují žluč a zejména tu její složku, jež je odpovědná za zrak.

- *Při zánětu hrtanu v jakémkoli stadiu pomáhá urinové kloktání; pro lepší účinnost se špetkou šafránu.*

Moč je výborný dezinfekční prostředek a šafrán zase napomáhá obnovovat tkáň zničené nemocí a **obnovuje** krev. Obě složky se navzájem doplňují a posilují svou účinnost, proto je tento urinový roztok pokládán za nezaměnitelný lék při zánětu hrtanu.

- *Trápí vás třes v rukou a kolenou? Pomohou vám urinové tampony a potírání vlastní urinou, jež se používá čerstvá a ještě teplá.*

Třes končetin je příznakem předrážděného principu větru, jež charakterizuje chlad a sucho. Teplá urina organismus zvlhčuje a ohřívá a také neutralizuje patologické procesy, takže se nemocný brzy uzdraví.

- *Při počínající vodnatelnosti je nutné po nějakou dobu pít na lačný žaludek vlastní ranní urinou. Stejný postup pomáhá i při žloutence.*

Urina má totiž přirozené močopudné vlastnosti, a proto vylučuje zbytky tekutin z organismu. Při žloutence se žluč dostává do krve, místo aby odtékala do střev, a z krve je vylučována spolu s močí. Pokud tuto moč pijeme, tedy ji opakovaně zavádíme do organismu, činnost jater se upraví.

- **Urinu** doporučuji ženám, které mají nepravidelný menstruační cyklus. Nejlépe jim pomáhají pro tyto účely sedavé koupele z ohřáté chlapecké uriny, do níž se přidává trochu rozmělněného česneku.

Menstruace totiž vyžaduje vysoký potenciál životní energie, bez něj se nespustí. Ten má v sobě urina chlapců a při smíchání s česnekem se její působení násobí. Česneková urina dodává organismu nezbytné teplo a energii, které vytvářejí hlavní předpoklady správného měsíčního cyklu ženského organismu.

Kromě toho směs potlačuje bakteriální infekce, jež představují příčiny narušení.

- Opruzení a **kondilomata** kolem řitního otvoru, na hýždích a jiných intimních místech nejspíše odstraníte tím, že si inkriminovaná místa budete potírat speciálním roztokem uriny s výtažkem z kamenu.

Způsob přípravy je následující. Nasbíráte obyčejné kameny či dlažební kostky, roztavíte je do červena a zalijete chlapeckou urinou. Moč se pod vlivem „kamenného vývaru“ promění a jako štiplavá tekutina s dezinfekčními účinky spolehlivě zahojí opruzená místa.

- Při svědění v okolí ženských pohlavních orgánů provádějte pravidelné teplé urinové výplachy.

Svědění může být buď bakteriálního původu, anebo důsledek nachlazení. Čerstvá moč blahodárně působí na obě příčiny.

- Urina je také nepostradatelný pomocník v případě, kdy potřebujeme z těla odstranit cizorodě tělíska, například třísku na noze. V tomto případě nohu namáčejte do teplé uriny a **nechte jítam tak dlouho**, jak to půjde; třísku poté snadno vytáhnete.

K vytažení cizího **předmětu** musíte napřed změkčit a sterilizovat - urina dovede obojí.

- Při epidemii moru středověcí lékaři doporučovali preventivně zhltnout pár doušků vlastní **ranní uriny**, protože posiluje obranné síly organismu.

Já bych jim ještě poradil každodenní potírání těla urinou, třeba i dvakrát či třikrát denně, **obranyschopnost** před nákazou by byla stabilnější.

A protože se epidemie moru nemusí vyhnout ani naší době, doporučuji pít směs čerstvé a staré uriny v poměru půl na půl, a to po každém vymočení, a zapíjet dostatečným množstvím vody (spíš častěji v menších dávkách).

- Pokud vás kousl komár nebo vás píchla včela, přiložte si na místo ihned tampon namočený v **urině**. Moč obsahuje látky, které působí jako protijed a okamžitě neutralizují hmyzí jed, jež se dostal do organismu po bodnutí.

- Je vhodné si každý den promývat oči teplou urinou, tím zrak posilujeme a dlouho si jej uchováme zdravý a ostrý.

Zrak patří mezi nejdůležitější funkce principu žluči a právě tento princip je obsažen i v čerstvé urině. Já jsem si na vlastní kůži, respektive přeneseně „na vlastní oči“, prověřil, že to skutečně funguje.

Pověry o moči ve světle moderního bádání

- Dříve se věřilo, že moč zahání čarodějnice.

Zvířata si značkují **teritorium** močí, protože velmi přesně rozeznají svou stopu od cizí. Tím se mohou řídit i lidé: pokud místnost pokropí svou močí, vytvoří se svérázné ochranné pole. To je vždy propojeno s pánem domácnosti a řídí se jeho myšlenkami. A když myslíte na to, jak svůj domov ochránit před vniknutím nezvaných

hostí, například čarodějnic, temných sil či běsů, domácnost se doslova „naladí“ na tuto ochranu. Ochranné pole tvořené vlastní močí (při pokropu místnosti) vytlačuje **všechny** cizorodé bytosti ven a třmí jako neviditelná bariéra, přes kterou se nedostanou.

– Jako ochranu před nechtěným těhotenstvím pijte moč neposkvrněných panen.

Samotné početí je docela složitý akt a nezáleží jen na tom, zda spermie pronikne do vajíčka a splyne s ním. Do matčiny dělohy se musí dostat také duše člověka. A co je to duše člověka? Energie, která se vtiskne do vajíčka a dále řídí proces formování nového hmotného těla.

Existuje mnohem jednodušší způsob, jak se ubráníte nežádoucímu početí - prostě si ho nepřejte. Je-li žena naladěna vůči těhotenství negativně, kolem ní se vytvoří zvláštní pole, jež duši brání, aby se dostala do dělohy a napomohla vzniku nového života. Vědomí musí obsahovat zcela přesnou a konkrétní představu, že těhotenství není vítáno a že k němu žena není připravena. Je nutné, aby se takováto mentální příprava odehrála před pohlavním stykem a nikoli po něm, to už může být pozdě.

Urina panny může organismus před pohlavním stykem „oklamat“ a zamezit početí. V informačním poli se udržuje přesvědčení, že těhotenství je něco špatného či škodlivého, a to svádí novou duši, která touží po převtělení, tuto cestu opustit. V takovém případě nenalezne místo, kudy projít, protože všude naráží na panenské vibrace.

Z tohoto hlediska je velmi zajímavý fenomén zvaný **telegonie**. Podle něj se panna, mladá žena bez pohlavních zkušeností, podobá čistému listu papíru. A první muž, jenž s ní dosáhne orgasmu, ji ozáří svými energiemi. Or-

gasmus je mimo jiné také silným uvolněním energií, které jsou nositeli individuálních mužových **vlastností**. Na panenském listu papíru se objeví první zápis, **kteřý** již nikdo nikdy nesmaže, a v budoucnu ovlivní i **nenarozené** dítě této ženy, přestože bude mít jiného **biologického** otce. Z tohoto důvodu se například v bílé rodině **může** narodit dítě s tmavou kůží a podobně.

- Mužova síla se obnoví, bude-li močit skrze snubní prsten.

V tomto případě dochází k napojení na *egregóry manželství*, jež určují mužovu i ženinu potenci a jejich schopnosti plodit děti. Klíčem k nim je ryzí znak manželství, snubní prsten. Je třeba s nimi vejít v těsné spojení na energetické úrovni a lepší zdroj své vlastní energie, než je moč, která se tvoří z krve, nenajdeme. Propouštíme-li moč skrze prsten, nevědomky se spojujeme se zdrojem plodné síly a jeho funkcemi, takže se naše pohlavní potence obnovuje.

Namísto závěru

V této knize jsme se dozvěděli, jak se vytváří v **organismu** člověka moč a jaké má vlastnosti, jakými energiemi je nasycena a jaké prvky obsahuje. Ale hlavně, jak to všechno ovlivňuje organismus člověka a jeho zdraví či případnou nemoc. Probrali jsme, čím se liší jednotlivé **druhy** moči, jak na organismus působí a jak mohou být díky svým specifickým vlastnostem využívány v těch či oněch situacích. Pojednávali jsme nikoli o abstraktní léčbě močí, ale konkrétních oblastech jejího využití. Zbývá nám, abychom se přesvědčili v praxi, nakolik je efektní, kdy skutečně pomáhá a proč někdy přesto končí nezdarem.

Tyto zkušenosti přineseme ve druhém díle *Urinoterapie v praxi*.

Poznámky

1. symbol plodnosti boha **Šivy**, symbolický falus představující Šivovu neosobní sílu - pozn. **překl.**

2. bengálské slovo *sádhána* znamená **usilování**, snahu či naplnění - pozn. překl.

3. *Ebersův papyrus*, který dostal jméno podle svého objevitele, německého egyptologa *Georga Moritze Eberse*, pochází z období kolem roku 1600 před Kristem. Dalo by se říct, že je biblí našich vědomostí o staroegyptském lékařství, neboť obsahuje na devět set receptů. Odborníci zjistili, že svitek byl opsán podle mnohem starších předloh, a jak jsou tedy tyto léčebné postupy staré, to se můžeme jen dohadovat - pozn. překl.

4. převzato z knihy *A. N. Maslennikova* - pozn. aut.

5. od slova gravidita - pozn. aut.

6. Tělo za den přefiltruje sto osmdesát litrů krve, což je čtyřikrát až pětkrát víc než objem všech tekutin v těle. Tudíž všechny složky postupují z krevního oběhu - pozn. aut.

7. Některé prvky však skutečně vyrábějí samy ledviny, například *renin*, který reguluje krevní oběh v ledvinách, dále *erythropoetin*, jež stimuluje krvetvorbu v kostní dřeni, a *prostaglandin*, jež snižuje citlivost buněk ledvin na některé hormony, ale v malém množství - pozn. autora.

8. neschopnost udržet vodu v těle - pozn. překl.

9. Mějte na paměti varování tibetských léčitelů: „Pokud má moč zápach po některých potravinách, znamená to, že je organismus nezpracovává. V tom případě byste měli tyto potraviny buď vyloučit, anebo zlepšit trávicí schopnosti žaludku a střev.“ - pozn. aut.

10. V Tibetu je zvláště oceňována moč svatých osob. Mnozí se pokoušejí získat *dalajlamovu moč* a využít ji, neboť věří, že tak do svého organismu vpraví alespoň nepatrnou část jeho svatých vibrací a alespoň maličko se prosvětlí - pozn. aut.

11. novátorský zde však znamená zapomenout staré - pozn. aut.

12. Zde jsou ve skutečnosti vysvětleny základy pro obnovení zdraví: správné emoční chování je nutné proto, abychom sami nevytvářeli defekty v *energoinformačních strukturách organismu*. A ty stávající je nutné odstranit metodikou očisty struktur životního pole a urinovou terapií. Dále je nutné očistit organismus s pomocí různorodých procedur a hladověním a také stimulovat jeho rezervy přímým cíleným působením vůle. Jak je zde správně uváděno, abychom dokázali vyléčit člověka, je nutné nejprve obnovit všechny životní procesy. Medicína je pouze odstraňuje, a tak vytváří iluzi vyléčení. Takový postup ovšem časem pacientův stav jen zhoršuje - pozn. **překl.**

13. Také při hladovění dochází k rychlému okyselečnímu organismu. Spojení uriny a hladovění je nejvhodnější kombinací, neboť obě metody posilují jedna druhou a zvyšují navzájem svou efektivitu. A tak napomáhá rychlému uzdravení - pozn. aut.

14. ranní moč je v podstatě koncentrovaná močovina a silně působí na nádory - ve formě obkladů se přikládá na kůži - pozn. aut.

15. každý rok jsou objeveny nové hormony a také nová pole pro jejich užití - pozn. aut.

16. Výběr správného *homeopatického léku* není jednoduchý. Zaprvé je nutné správně určit faktor, který danou nemoc způsobuje. Pokud přitom uděláme chybu,

pak namísto vyléčení jedné **nemoci si** uženeme jinou. A zadruhé, i když vybereme homeopatický lék správně, musíme jej také sladit s energetikou nemoci. To znamená, že energie daného preparátu by se měla nachlup rovnat energii nemoci, neboť jen v takovém **případě dojde** na základě interference ke vzájemnému potlačení. **Bude-li** však energie přípravku menší nebo větší, k **plnohodnotné** anulaci stejně nedojde a v našem organismu **zůstane** přesně tolik patologie, o kolik je energie přípravku, jež v nás částečně nemoc potlačil, vyšší nebo nižší. **Při** užívání moči vše klapne na sto procent - pozn. aut.

17. tyto prvky či energie zatím objeveny nebyly, ale podle **jejich** působnosti víme, že existují - pozn. aut.

18. *chronální energie* působí velmi podobně **jako** životní energie - pozn. aut.

19. která má zápach - pozn. aut.

20. publikováno v časopise *Svět*, č. 9, rok 1990 - pozn. aut.

21. v severním Pákistánu - pozn. překl.

22. V. V. Frolkis: *Dolgoletije, dějstvitelnoje i vozmožnoje* (Dlouhověkost, co je skutečné a co je možné), vydalo nakl. Nauk. dumka, Kyjev 1989, str. 236-237 - pozn. aut.

23. druh stromů rostoucí v Indii a ve střední Asii - pozn. překl.

24. *Sytinova metoda* je popsána v knize *Energetická rovnováha organismu*, vydala Eugenika v roce 2007 - pozn. překl.

25. **Sezonní** aktivitu lidských orgánů je třeba počítat od počátku roku dle východního kalendáře. Prvních sedmdesát dva dny jsou aktivní játra a žlučník a dalších osmnáct dní slezina, slinivka břišní a žaludek. Dále je sedmdesát dva dny aktivní srdce a tenké střevo. Osmnáct

dní je aktivní slezina a **slinivka** břišní, dalších **sedm** dva dni plíce a **tlusté** střevo a osmnáct dní zase slezina a slinivka břišní.

Poté jsou sedmdesát dva dní aktivní ledviny a **močový měchýř** –pozn. aut.

26. očista mandlí vzniká v důsledku **osmózy**: **moč** vsakuje vodu a spolu s ní vytahuje hnis, dále **upravuje** prostředí kolem mandlí a ničí případné hnilobné procesy - pozn. aut.

27. *Stomatitida* se může vyvinout i v důsledku **po**žívání znečištěné stravy - v tom případě urina pomůže. Někdy je však stomatitida důsledkem onemocnění **tlustého** střeva a pak **průplach** dutiny ústní sám nepomůže, je třeba působit přímo na zdroj nemoc - pozn. aut.

28. Pocení při fyzické aktivitě nikdy nebylo zkoumáno z hlediska elektrické vodivosti a nebylo řešeno, zda se zvyšuje **průnik** svobodných elektronů do organismu. Příroda moudře předpokládala, že kůže člověk při intenzivní fyzické námaze získává dodatečnou energii, když se kůže zapotí, a tedy pokryje tekutinou nasycenou solemi, její elektrická vodivost rapidně vzroste a svobodné elektrony pronikající do organismu kůže zabezpečují *ermentální procesy*. Jak vidíme, všechno bylo velmi chytře vymyšleno - organismus potřebuje víc energie, a tak vylučuje pot, jež vytváří prostředí, při kterém si může načerpat tolik energie, kolik potřebuje - pozn. aut.

URINOTERAPIE

Lék z vlastní čistírny

Druhá, praktická část Malachovova díla o urinoterapii uvádí množství skutečných případů i zkušeností s urinoterapií a odpovídá na otázky s nimi spojené. Dozvíte se, co vás při léčbě čeká a jaké jsou možné projevy krize. Naučíte se, jak a kdy s touto formou terapie začít, a hlavně zde najdete různé postupy, recepty, kúry a návody na léčbu konkrétních potíží, díky nimž pochopíte rozmanité účinky moči.

Ozdravná krize – Rady pro správnou urinovou léčbu - Jak správně začít - Vliv potravy a dalších faktorů - Osm kritérií nemoci - Urinoterapie v kombinaci s hladověním

GENNADIJ MALACHOV

LEK Z VLASTNI CISTIRNY

URINOTERAPIE

Gennadij Malachov

Lék z vlastní čistírny. Urinoterapie - praxe

Přeloženo z ruského originálu

Геннадий Малахов

Из сосуда своего

Copyright © G. P. Malachov, 2002

Překlad © Ariana Trávníčková

První vydání

PRAXE

Obsah

PRVNÍ ČÁST

Co nás může potkat **při** urinoterapii.....9

PRVNÍ KAPITOLA

1. Urinoterapie –ano či ne, aneb Nebojte se krize.....	10
2. Ozdravná krize při urinové léčbě	27
Rady pro správnou urinovou léčbu.....	27
3. Projevy krize a jak se jich vyvarovat.....	33
Průjem.....	33
Vyrážka na kůži.....	33
Nevolnost , zvracení.....	33
Zvýšená teplota.....	34
Kašel a nachlazení.....	34
Celková slabost.....	34

DRUHÁ KAPITOLA

Jak správně začít s urinoterapii.....	37
1. Co vás při léčbě čeká a nemine.....	37
2. Vliv potravy a dalších faktorů na kvalitu uriny.....	39
3. Jak zvládnout urinovou léčbu krok za krokem	41
Kdy a jak začít s urinoterapií ?.....	41
Jak si pročistit střeva.....	42

TŘETÍ KAPITOLA

Urinoterapie: starodávné poznatky a moudrost Východu.....	49
1. Vizuální technika aneb Jak rozpoznat nemoci těla podle vzhledu uriny.....	49
2. Východní metody diagnostiky podle uriny.....	51
Osm kritérií nemoci dle východní medicíny.....	51
Syndromy horka a chlodu	52
Syndromy prázdnoty a plnosti.....	52
Klasifikace procesu chladnutí uriny.....	53
Tabulka srovnání uriny podle různých charakteristik a syndromů.....	54

Charakteristika uriny podle horka a chlada	
Urina při syndromu horka	
Urina při syndromu chlada	
3. Starodávne recepty zdraví , nemoci a kondice s užitím uriny.....	
Diagnostika urinou a mlékem rodičky.....	

ČTVRTÁ KAPITOLA

Způsoby užívání uriny.....	
1. Jak používat urinu na klystýry	
1.1. Co jsou urinové klystýry.....	
1.2. Urinové klystýry a očista tlustého střeva.....	
1.3. Nasycení organismu stopovými prvky, stimulace celkové energetiky.....	
1.4. Odstranění polypů a parazitů , léčba střevních potíží a nemocí tlustého střeva.....	
1.5. Preventivní kúra proti zácpám a k aktivaci peristaltiky tlustého střeva.....	
1.6. Vaginální výplachy.....	
2. Jak užívat urinu skrze kůži	
Pravidla při potírání těla urinou.....	
2.1. Očista organismu přes kůži	
12. Léčba organismu a nasycení stopovými prvky, stimulace celkové energetiky.....	
23. Cílené ovlivňování nemocných orgánů.....	
24. Biologicky aktivní body.....	
25. Kosmetický účinek.....	
26. Jak se starat o vlasy.....	
27. Celkové omlazení organismu.....	
28. Léčení otevřených ran a popálenin	
3. Jak užívat urinu nosem , skrze uši a na oči.....	
3.1. Prevence nemocí a léčení organismu.....	
3 2. Detoxikace mozku , obnova zraku, čichu a paměti.....	
33. Obnova sluchu a prevence ušních onemocnění.....	
34. Urinová inhalace.....	
35. Zakapávání očí urinou.....	
4. Příjem uriny ústy.....	

4.1. Pravidla pro pití uriny.....	
4.2. Sanace dutiny ústní a mandlí.....	
4.3. Upevnění zubní skloviny	
4.4. Ozdravení žaludku a dvanáctníku	
4.5. Odstranění polypů , různých novotvarů v žaludku a v tenkém střevě.....	
4.6. Jak se zbavit dysbakteriózy v tenkém střevě.....	
4.7. Léčba žlučových kamenů a nemocí jater.....	
4.8. Infekční onemocnění	
4.9. Zvýšení obranyschopnosti organismu.....	
4.10. Hormonální potíže.....	
4.11. Ozdravení a léčba ledvin.....	
4.12. Potravinový doplněk s profylaktickým účinkem .	
4.13. Rychlá očista zažívacího traktu.....	
4.14. Močopudný prostředek při srdečních chorobách .	
5. Urina jako homeopatický lék.....	
5.1. Podobné léčí podobné.....	
5.2. Podávání uriny jako homeopatika.....	
5.3. Speciální homeopatický urinový roztok	
6. Urinová „vakcinace“ a další metody.....	
6.1. Vakcinace sebe sama.....	
6.2. Agadžanantův efekt.....	
6.3. Lék z vlastní cisterny.....	
7. Podkožní a mtrosvalové urinové injekce.....	
7.1. Podkožní injekce - metodika doktora Chanění.....	
7.2. Urinové injekce v praxi	

DRUHÁ ČÁST

Urinová léčba pro konkrétní případy a nemoci.....	
1. Urina a infekční onemocnění.....	
2. Urina a plísňová onemocnění.....	
3. Urina jako kosmetický přípravek.....	
4. Urina a omlazení organismu.....	
5. Urina a nemoci očí.....	
6. Urina a léčba zubů.....	
7. Urina a nemoci žaludku	
8. Urina a nemoci jater.....	
Léčba jater	

9. Urina a nemoci ledvin.....	148
10. Urina a onkologická onemocnění.....	157
Ozdravné recepty Lýdie Sazanové.....	150
1. Osikový extrakt.....	160
2. Odvar z membrán vlašských ořechů.....	161
3. Léčebný program se šťávami	161
4. Bylinkové čaje a mletý zázvor.....	161
5. Kombinovaná kúra z bylinkových čajů a ovocných a zeleninových šťáv	162
6. Urinová léčba při rakovině.....	163
Jednadvacet příběhů úspěšného vyléčení.....	168
11. Urina a cukrovka.....	179
12. Urina a srdeční nemoci.....	185
Mechanismus vakcinace a fungování imunitního systému	191
14. Urina a kožní nemoci.....	199
15. Urina a ženské nemoci.....	206
Léčba neplodnosti urinou.....	209
16. Urina a ukládání solí , polyartritida.....	212
17. Urina apliční onemocnění.....	217
Metodika léčby plicních patologií.....	218
18. Urina a gangréna , špatně se hojící rány, těžké úrazy, popáleniny, kousnutí a další případy.....	226
19. Urina a pohlavní nemoci.....	235
20. Urina a dětské nemoci.....	237
Plínky ze surové vlny pro novorozence.....	238
Jak připravit viněnou plínku	239
21. Urina jako lék pro zvířata a rostliny.....	240
Závěr k první a druhé části knihy.....	244

TŘETÍ ČÁST

Urinoterapie v kombinaci s hladověním.....	245
Jak určit délku hladovění.....	251
Shrnutí - čeho jsem dosáhl při léčbě:.....	256
Namísto závěru.....	266
České prameny.....	268
Poznámky.....	269

PRVNÍ ČÁST

Co nás může potkat při urinoterapii

1. Urinoterapie - ano či ne, aneb Nebojte se krize

„Lidská moč je mnohostranný lék na všechny nemoci, jenž nám byl seslán speciálně pro naše potřeby, abychom jej měli v potřebný okamžik po ruce. Vždyť její vlastnosti a složení se v libovolný okamžik mění.“

(Ingeborg Allman)

V předchozí knize s názvem *Urinoterapie — teorie* jsme probrali různé druhy uriny i jejich vlastnosti a víme, jak na organismus působí a jak daný mechanismus funguje. **Urina** ovlivňuje organismus různým způsobem, protože je to tekutina s pestrým složením, která obsahuje velké množství prvků a látek.

Pokud člověk užívá urinu poprvé, ať už vnitřně či zevně, mohou se dostavit těžké reakce a nežádoucí jevy. U **některých** k tomu dochází okamžitě, ihned po zahájení kúry, jindy až po několika měsících. A jsou lidé, **kteří** ozdravnou

urinovou léčbu snášejí dobře, žádná krize se neobjeví a oni se pozvolna uzdravují.

Obecně se lidé bojí toho, že by během léčby mohla nastat krize, neboť na ni nejsou připravení a nevědí, co mohou očekávat. Jsou případy, kdy lidé vyzkoušejí urinu, udělá se jim špatně a myslí si, že se jí otráví. A tak hned běží na pohotovost nebo do jiného zdravotnického zařízení, aby tam našli pomoc, ale zdravotníci jim vynadají a zároveň pomluví všechny urinoterapeuty.

Někteří uznávaní odborníci z řad lékařů a vědců v oblasti medicíny jsou přesvědčeni, že při léčení je krize nezbytná, a pokud se během kúry nedostaví citelné zhoršení zdravotního stavu, člověk se neuzdraví. Krize vždy svědčí o tom, že léčba zabrala a nemoc vychází z těla ven. Ukrajinský odborník V. V. Bolotov si myslí, že bez stresu vyvolaného léčbou se tělo vůbec nevyhlídí. Japonský profesor Kacudzo Niši, jenž prostudoval sedmdesát tisíc literárních a jiných písemných pramenů o uzdravení a úspěšně vyléčil mnoho případů rakoviny, tvrdí, že vyléčení není možné, pokud se navenek neprojeví určité symptomy, při nichž se zdravotní stav nemocného dočasně prudce zhorší. Jakmile se tělo zbaví choroby, rychle se uzdravuje a nemoc se vytratí jednou a provždy.

Praktickým otázkám užívání moči jsme se v předchozí knize nevěnovali, a proto se jim podíváme na zoubek nyní, ohodnotíme urinovou léčbu po všech stránkách a vše dokážeme na praktických příkladech.

Tak se náš pacient konečně rozhodl k urinoterapii a užívá svou moč vnitřně, několik doušek denně. Většina lidí má v žaludku a střevech hleny a další patologické látky, ale zpravidla o tom nemají ani tušení. Když nemocný zahájí léčbu urinou, všechny tyto patologie (hleny, toxiny atd.) se začnou uvolňovat či odtrhávat a tělo se je snaží vyloučit ven. To samozřejmě není snadný proces a organismus na něj

leckdy reaguje krizí, která může mít různý stupeň intenzity. Vše závisí na zdravotním stavu člověka, čili nakolik je jeho organismus zahlcen patologiemi a kolik má v zásobě životních sil na obnovu organismu. Zde uvedu několik příkladů kdy nemocní lidé vyprávějí o svých zážitcích a praktických zkušenostech s urinoterapií.

Příklad 1. „Urinoterapii praktikujeme od 5. ledna roku 1995, konkrétně několikrát denně pijeme svou urinu. Začínáme ve tři nebo čtyři hodiny ráno, kdy polkneme několik doušků, potom ještě spíme a po konečném probuzení se napijeme podruhé. Třetí dávku si dáváme hodinu před obědem, a sice střední stomililitrovou porci. Pro dceru připravuji urinové obklady, přičemž zpočátku jsem je namáčela v obyčejné urině a nyní zkouším odpařenou.

Počínaje prvním ‚urinovým‘ dnem dcerka začala v noci dobře spát. Ve dvě nebo tři hodiny v noci se však budila a silně kašlala; organismus se zbavoval nahromaděných hlenů (vyplivávala je). Proč právě v tuto časnou hodinu raní?"

Poznámka. Protože v této době jsou plíce nejaktivnější a intenzivně se zbavují hlenů.

„Prokašlala vždy asi dvacet až třicet minut a zbývající dobu klidně spala. Pak se jí ustálila normální tělesná teplota a ustalo i skřípání a sípot v hrudním koši."

Příklad 2. „Od března tohoto roku jsem se začala léčit urinou částečně i proto, že jsem vyslechla spoustu příběhů o úspěšném vyléčení. Začala jsem s jednodenním příjmem uriny, vždy po sto padesáti až dvou stech mililitrech. Ovšem po týdnů léčení se objevily silné žaludeční potíže, jež trvaly celé dva týdny, a vyloučila přitom obrovské množství hlenů. K tomu se mi samovolně v noci vyčistila i játra. Nakonec všechny žaludeční potíže ustaly stejně rychle, jako přišly.“

U těžce nemocných pacientů, jejichž zesláblé organismy jsou silně zasaženy patologiemi (zejména játra), se mohou objevit další dočasné komplikace. Musí je nezbytně překonat, jinak kvalitních výsledků nedosáhnou.

Příklad: „Trpěla jsem nepřestávajícími bolestmi v krku, které se stupňovaly zejména na podzim a v zimě, a k tomu mne pobolívala játra, protože jsem v minulosti dvakrát onemocněla *hepatitidou*. Začala jsem s urinoterapií a během prvního týdne pila veškerou moč vyloučenou za den, ale neměla jsem tekutou stolici, ale naopak zácpu. Pila jsem proto čistou teplou vodu, avšak po ní mi otekla víčka. Rozhodla jsem se tedy pro nižší denní dávky uriny: nejprve jsem ji pila dvakrát až třikrát za den a později jen jednou, a sice ráno. Třikrát do měsíce jsem si tělo potřela urinou, vždy na noc ve třiadvacet hodin. Ke konci měsíce jsem se cítila doslova mizerně: játra mne bolela, v boku píchalo a řezalo a někdy to bylo takřka nesnesitelné. Přerušila jsem veškerou léčbu a nyní piji jen šťávy, ale nemohu jíst. Lékařka si myslí, že mám v těle skryté zranění a urina je podráždila. A já se ptám sama sebe: je možné, že mi urina poškodila, rozežrala játra? Moje moč je nyní hustá, zakašená a velmi tmavá. Co mám dělat? Dokud jsem nezačala s urinoterapií, měla jsem světlou, průzračnou a dobrou moč. Moje rodina mi vylála, že jsem naivní a hned všemu věřím. Jsem velmi unavená a vysílená, ale jíst nemůžu. Zdalipak mě někdo z toho všeho vyléčí?"

Poznámka a doporučení. Organismus této ženy je přeplněn toxiny a škodlivinami, o čemž svědčí mimo jiné i častá nachlazení a nemocná játra. A protože užívala urinu vnitřně a ve velkém množství, tělo se škodlivin intenzivně zbavovalo a mnohé z nich se dostaly do krevního řečiště. Vylučovací soustava byla přetížená a to se projevilo zpomalenou funkcí střev a bolestmi jater. Usazeniny v moci a zkalení svědčí o tom, že organismus je přeplněn

toxiny a zbavuje se jich. Spustil **se** mechanismus očisty a vylučování, což je velmi dobré znamení; tento proces je **však** nutno dovést do konce.

Nemocná žena měla ozdravnou kúru začít očistou střev, poté denně ráno pít urinu a k tomu si přikládat na oblast kříže a beder urinové obklady. V dané situaci organismu pomůže komplexní urinová terapie kombinující vnitřní příjem v malých dávkách, tedy jeden až tři doušky každé ráno, urinové obklady na játra a urinové klystýry. Kromě toho této ženě doporučuji pít jen roztátou vodu a občas si zajít do páry - ovšem jen na chvíli podle toho, jak se na to cítí.

Začínáte-li s urinoterapií a provádíte procedury poprvé v životě, všimněte si, jak na ně vaše tělo reaguje a dávky zvyšujte jen pomalu a obezřetně. A neposlouchejte hlupáky, kteří vám budou tvrdit, že vám urina rozežrala játra.

Je-li člověk opravdu vážně nemocný, ale má dostatek životních sil, má také velkou šanci uzdravit se, ale musí počítat s tím, že ho nemine silná krize. A právě v těchto případech bývají ozdravné krize nejsilnější.

Příklad. „Měl jsem časté křeče a velmi mne bolely všechny klouby, přičemž ty na ruku i nohu byly takřka nepohyblivé. Někdy se mi nohy téměř zkroutily bolestmi a nemohl jsem chodit ani sedět. Bylo to, jako bych se úplně rozsypal: cukrovka, revmatismus, psoriáza, houbová a **plísňová** onemocnění, to je jen krátký výčet ze seznamu mých bývalých neduhů.

A nyní? Všechny nemoci mne nechaly na pokoji a já nejen normálně chodím, ale dokonce se amatérsky věnuji společenskému tanci. Mé tělo **nezná** únavy a můj životní tonus se významně pozvedl. Dvakrát jsem si pročistil játra, z toho poprvé olivovým olejem s močí, kdy jsem oba komponenty smíchal v poměru 1:1 **neboli** 200 ml oleje na 200 ml moči (půlka tohoto množství uriny, 100 ml, byla **čerstvá** a druhá půlka, dalších 100 ml, byla velmi stará sed-

midenní urina). Chtěl jsem zařadit i citrony, ale žádné jsem v tu roční dobu nesehnal³. Detoxikoval jsem si organismus, proces očisty byl mocný a silný. Večer onoho čistného dne jsem měl trochu průjem a ráno na druhý den, od čtvrté do sedmé hodiny ranní, trval bolestivý záchvat, kdy mi v břiše **všechno** tlačilo a měl jsem pocit, že mi vnitřnosti vylezou ven. Takřka nepřetržitě ze mne něco teklo, chvíli něco hnědého, potom černého, pak zas jakési vločky, **sraženiny** a chomáče, bylo toho dost. Během jednoho týdne jsem zhubl o dvanáct kilogramů."

Poznámka a doporučení. I tento člověk měl tělo až po okraj přeplněné toxiny a „na kontě" si nesl spoustu nemocí, ale měl ještě dostatek životních sil a slušný věk - sedmačtyřicet let. To, že se jeho tělo čistí v období od čtvrté po sedmou hodinu ranní, když funguje tlusté střevo, a vylučuje i stolici, potvrzuje přítomnost životních sil.

Tím, že do svého urinového léku přimíchal velmi starou urinu obsahující biologicky aktivní prvky a enzymy napomáhající očistě epitelových vrstev, jeho účinnost podstatně zvýšil. Tak získal prostředek neobyčejné síly a jeho organismus se kompletně pročistil a ozdravil, ale nejen to - zbavil se i dvanácti kilogramů patologických tkání, toxinů a odpadu. Jeho tělo doslova okřálo a jeho tkáně **jako** by se znovuzrodily.

Příklad. „Je mi **čtyřiašedesát** let a **více jak** deset let jsem nemocný. **Mám psoriázu** má hlava a uši jsou bílé, ruce pod lokty taktéž a oblast kříže a nohou pod koleny mám pokryté krokodýlí kůží. V létě se stydím **chodit** po městě. Léčil jsem se, čím se dalo, vyzkoušel jsem víc než deset různých hormonálních mastí. Lékař mi řekl, že si tuto nemoc s sebou odnesu na onen svět. Kromě ní **mám** i jiné nemoci.

V květnu roku 1994 jsem si koupil tři díly *Léčebných sil*. Přečetl **jsm** je několikrát a začal se uvedenými radami striktně **řídít**. Hladověl jsem dvakrát po sedmi dnech

a dvakrát po čtrnácti. **Během** hladovění jsem pil urinou a vařící vodu s medem a prováděl denně očistné klystýry s odpařenou (do jedné čtvrtiny) urinou.

Výsledky na sebe nenechaly dlouho Čekat: uši a ruce se mi zcela očistily a na zádech i nohou zůstala ložiska nemocí, ale byla mnohem menší. Z pravé nosní dírky vyšlo hodně hnisavých slupek, podařilo se mi zbavit se jich čištěním nosu a dýcháním skrze postiženou nosní díрку. Nepochopím, kde se ve mně vzalo tolik nečistot? Po celou dobu hladové kúry, tedy deset dní, jsem tyto kožní výkaly vysoušel a nakonec se mi vešly do poloviny číše s objemem 100 ml. Pokud bych je však sbíral od začátku, byl by jich asi litr."

Poznámka. Během čtyřiašedesáti let života se tělo člověka natolik intoxikuje a přeplní nečistotami, že se všechny základní životní procesy naruší a projeví jako anomálie a patologie, mezi něž patří i krokodýlí kůže. Z ideálně čistého objektu s božským obsahem se tělo promění v odklaďišť všeho přebytečného a nepotřebného. U tohoto muže byla detoxikace organismu skutečně mimořádná: mezi 100 000 lidmi bychom stěží našli jednoho, kdo by na tom byl hůře než on (čili 99 999 osob by na tom bylo lépe).

Kdyby nemocný při hladovění vynechal medový roztok, dosáhl by lepších výsledků. Jeho léčba nebyla vysloveně hladovkou, ale medovou dietou v kombinaci s urinoterapií, je však vidno, že i ona přinesla pozitivní výsledky.

Při zevním užívání uriny na kůži někdy vypukne krize a specificky se projeví.

Příklad. „V jedenatřiceti letech mi zničehonic začaly hojně vypadávat vlasy ve velkých chuchvalcích. Moje kaděrnice, starší **Íránka** mi poradila, abych si před umytím hlavy na vlasy přiložila teplý urinový obklad. Nejprve jsem se nechala ostříhat nakrátko, a pak prováděla proceduru celých **šest** měsíců dvakrát až třikrát týdně. S **výsledky** mohu být **víc** než spokojena: vypadávání se zastavilo a narostly

mi pěkné, husté a **lesklé** vlasy, na omak příjemné jako hedvábí. Kromě toho mne urina zbavila lupů a nepříjemného svědění hlavy.

Ovšem v prvních týdnech po třech až čtyřech procedurách se mi pokožka hlavy osypala - naskákaly na ní vřídky, které strašně svědily. Já jsem to ale vydržela, protože jsem byla ujištěna, že to brzy přejde.

Od té doby už uběhlo neuvěřitelných sedmnáct let, ale stále mám na hlavě hustý porost. A za radu, které se mi v potřebné chvíli dostalo, jsem oné dámě dodnes velmi vděčná."

Poznámka a doporučení. Při vnějším užívání uriny se organismus očistí: veškeré nečistoty jsou jakoby vytaženy ven z těla. Prožijete-li něco podobného a po čtyřech až pěti urinových masážích hlavy se vám pokožka osype, znamená to, že se očistný proces spustil a vy byste mu měli napomáhat, a sice si hlavu potírat urinou nebo jí hlavu masírovat (obden nebo každé tři dny). Občas si zajděte do páry, zapořte se a pomozte své pokožce, aby se zbavila všech škodlivin.

Příklad. „Napsala jsem vám v prosinci o tom, co se mi stalo, když jsem si začala léčit polypy podle vašich doporučení. Namísto zmenšování se polyp začal po urinovém obkladu zvětšovat a já se toho tak zděsila, že jsem vám ihned napsala. Ale moje obavy byly zbytečné - po několika opakovaných nočních obkladech se polyp zmenšil a já pokračuji v léčbě i nadále s vírou, že se časem zcela vytratí.

Napíši vám, jak moje tělo reagovalo na léčbu odpařenou urinou. Nejprve jsem se osypala na krku, na rukou po lokty a na nohou pod kolena: naskákaly mi velké puchýře a **uhry**, které praskaly a vytékala z nich tekutina - to ze mne vycházel ekzém (mám jej dědičný). I nyní mám silné **svědění** a vyrážku na zádech a v menší míře i na bedrech a břiše, **přičemž** se neudrím a stále si musím postižená

místa **krábat**, **zejména** v noci. Každé ráno a večer se sprchuji, ale na **svědění** to nepomáhá; to stále trvá a zesiluje zejména k večeru a na noc.

Nyní se mi začala očišťovat plet', mateřská znaménka odpadávají a na jejich místě vyrůstá mladá růžová kůže. I vlasy se vylepšily a už nejsou šedé, nýbrž mají normální přirozenou barvu, ačkoli trochu šedin mi ještě zůstalo."

Zde bych chtěl všechny varovat před nadměrným užíváním uriny: zejména v prvním stadiu léčby dejte pozor, abyste ji nepřijímali v příliš velkých dávkách. Proč? Pravděpodobně si ani nedokážete představit, jak je váš organismus skrz naskrz prohnitý a kolik nemocí se ve vás za bydlelo, a třebaže o sobě nedávají vědět, jsou tam a vyčkávají na vhodný okamžik. Jsou připraveny kdykoli využít vaší slabé chvílky a projevit se. Urina je vyvádí na povrch a s nimi vytahuje z těla vše (včetně nečistot a jedů), o čem jste ani nevěděli.

Příklad. „Zkoušela jsem si masírovat hlavu urinou, vždy před koupelí jsem proceduru třikrát opakovala. Po prvních pokusech jsem se zbavila lupů a dosáhla toho, že mi vlasy hezky zhoustly a změkly. Když jsem si však masírovala hlavu urinou počtvrté, den nato mne přepadly šílené bolesti hlavy a tlak mi vyskočil na 160/100 mm Hg³⁰. Tak jsem s masážemi přestala a urinoterapii omezila na pití jednou denně. Po týdnu bolesti v hlavě ustaly."

Poznámka a doporučení. Organismus této ženy byl silně zasažen patologiemi a zanesen toxiny - vždyť užívala tolik léků, ba přímo je hltala v množství, jako by jedla bonbony, a každý týden u ní byla „na návštěvě" lékařská pohotovost. Masírovala si hlavu tak intenzivně, až to silně ovlivnilo **akupunkturní body** i **reflexogenní zóny** a objevily se výše popsané odvetné reakce. Příčinou náhlého vzestupu krevního tlaku byla znečištěná a **zanesená** játra, neboť ta je nutno nejprve očistit a detoxikovat.

Zde jsou symptomy, které vznikají při rozpouštění krevních sraženin na nohou.

Příklad. „Po malárii mám nemocná játra a na pravé noze ucpané cévy. Přečetla jsem si vaše knihy od začátku až do konce a nyní už měsíc piji urinu. Noha mě začala svědit tam, kde jsem měla ucpaná místa - a jak jsem si všimla, všechna jsou pryč! Měla jsem z toho takovou radost, že jsem začala urinu pít a to hned třikrát denně."

Hodně lidí má žlučové nebo ledvinové kameny, ale nevědí o tom a užívají urinu kvůli léčbě úplně jiné nemoci - a pak se diví, že vylučují spolu s ní i písek. Tím se nechte zviklat - to organismus pracuje, tedy čistí sám sebe a zbavuje se prostřednictvím moči veškerých usazených patologií.

Příklad. „S urinoterapií jsem začal v roce 1990, protože jsem měl neustálý šum v uších, na levé ucho špatně slyšel a měl jsem pořád ledové prsty. To všechno ustalo, na postižené ucho jsem brzy začal slyšet lépe a k tomu se mi vyrovnaly dříve zkrivené prsty na rukou a nohou. Také jsem vyloučil kameny z močového měchýře a tři měsíce močil písek. I otok v kolenou se vytratil."

Přistoupíte-li k očistě tlustého střeva urinovými klystýry (čímž se zároveň pročistí celé tělo), první reakce organismu bude negativní: moč je ihned aktivně vylučována z těla a často při silných bolestech. To svědčí o patologiích usazených v tlustém střevě i celém organismu. Klystýry z odpařené uriny vyhánějí z těla hlísty, škrkavky a tasemnice, dále medúzovité sraženiny a chomáče, nepříjemné zhuštěniny, tmavě Černé jako dehet, odtržené polypy a další nečistoty. Pokud tyhle patvary vylučujete, znamená to, že urina skutečně působí a odvádí svou očistnou práci. Klystýry si zavádějte ob jeden nebo ob dva dny a v ostatních dnech **nechte** organismus odpočívat, aby se regeneroval a ztišily se **bolesti**. Očistné procedury opakujte, dokud se

funkce organismu neupraví: to poznáte podle toho, že **urin** a ve střevech udrží dvacet minut či déle.

Příklad „Chtěla bych vám napsat, jakých výsledků jsem při **detoxikaci** organismu dosáhla. Dvakrát jsem si pročistila střeva a vyšel ze mne takový patvar: vypadal jako **pletenec** z neidentifikovatelné hmoty a k němu jako by byly pověšeny korálky z kalu. Později ze mne tekly další nečistoty, všechno se to ani nedá popsat. Když jsem si zavedla miniklystýr z odpařené uriny, vylučovala jsem různé sraženiny a kousky tkání, až jsem dostala strach: tohle všechno bylo v mém těle? Když jsem si čistila střeva poprvé, měla jsem zrovna zánět, což u mě není nic neobvyklého - na jaře se mi vždy zhoršuje chronický zánět tlustého střeva. U toho jsem měla silné bolesti břicha, ale pomohly mi hliněné zábaly, které jsem si musela měnit třikrát denně.“

Poznámka a doporučení. Tato žena se při střevních bolestech zachovala velmi rozumně - využila hliněné zábaly, po nichž se jí ulevilo, ale cyklus urinových klystýrů se tím nenarušil. Při druhém cyklu klystýrů se jí podařilo ze sebe dostat patologické tkáně usazené v hloubi organismu, na něž kromě odpařené uriny nepůsobí nic. Druhá očista už tedy proběhla bez komplikací. Odsud pramení závěr: **při očištění střev urinovými klystýry začínejte s obyčejnou močí**, a teprve poté přejděte na odpařenou.

Urina se užívá jako lék i při gynekologických, proktologických a dalších onemocněních, ale je třeba počítat s tím, že léčbu zpočátku doprovázejí ostré bolesti. Vznikají kvůli tomu, že urina je kyselá, respektive sama má kyselé prostředí, a proto silně působí na hnijící alkalické rány a ostatní defekty či narušené tkáně. Po několika procedurách se bolest zpravidla ztiší a vše se rychle zahojí.

Autor Maslennikov⁴, o němž jsem hovořil v první knize *Urinoterapie - teorie*, vypráví o šestatřicetileté pacientce s **erozi děložního čípku**. Nemoc se u ní poprvé objevila

už před dvanácti lety po těžkém porodu a během posledních roků se prudce zhoršovala. Jako léčebnou metodu jí doporučili ranní výplachy vlastní čerstvou teplou urinou a na noc vaginální tampony namočené ve staré (rovněž vlastní) **urině**. Po prvním výplachu nemocná žena cítila jen slabé píchání a štípání, ale za dvě až tři hodiny po prvním tamponu (druhou noc léčby) u ní vypukly příšerné bolesti. Trápila se natolik, že si tampon vyndala a zapřísahala se, že už se k této metodě nikdy nevrátí. Ale Maslennikov ženu přesvědčil, aby v léčbě pokračovala, a vysvětlil jí, že bolesti doprovázejí intenzivní očištný proces v těle a dokud urina neodstraní starou poškozenou sliznici a neobjeví se nová zdravá tkáň, bolesti od tamponů budou pokračovat.

A skutečně žena ještě tři až čtyři dny trpěla, po týdnu se však bolesti naštěstí vytratily. Také se přinutila vypít urinu, ale povedlo se jí to až napotřetí (nejprveji dvakrát zvrátila). Po deseti či patnácti dnech se vydala ke gynekoložce, která ji nejdřív dlouho prohlížela, poté studovala její několik let staré lékařské záznamy ve složce, a pak s údivem řekla:

„To je divné, na kartě toho máte hodně napsáno, ale já jsem nic nenašla, **vše je zdravé a čisté.**“

Poznámka a doporučení. V tomto případě se tampony mají dělat nikoli ze staré, ale čerstvé, třeba i dětské uriny, neboť má protizánětlivé a analgetické účinky. Teprve poté je možné přistoupit k odpařené, **rozmražené** nebo velmi staré **urině** schopné odtrhávat patologické a mrtvé tkáně.

Příklad. „Měl jsem dříve zánět v okolí konečníku, dokonce jsem kvůli tomu byl na operaci. Chvilí byl klid, jenže nyní se nemoc vrátila a já mám u konečníku nádor jako pěst, takže nemohu ani chodit a lékaři mne posílají na opakovaný zákrok. Gennadij **Malachov** mi doporučil, abych si dělal miniklystýry z odpařené uriny, a také si na okolí análního otvoru a hráz přikládal urinové obklady. Po prvním **miniklystýru** mne šíleně pánilo u konečníku, jako kdy-

by mi tam někdo přiložil roztavené železo, nicméně jsem **zatl** zuby a tiše trpěl. Taky se zjistilo, že jsem měl vnitřní **hemoroidy**, o nichž jsem nevěděl - přišel jsem na to teprve tehdy, když vyšly z organismu v podobě jakéhosi přívěšku z tkání. Pokračoval jsem však v léčbě a hemoroidy se **zátahly**, po dalších dvou týdnech byla pryč i **paraproktitida**, zánět v okolí konečníku. Od té doby už uběhly tři roky, ale **já** nemám žádné zdravotní **potíže**.“

Ano. bolesti mohou být při **urinových** tamponech abnormální, o tom se autor přesvědčil na vlastní kůži. Trápily mne vnitřní hemoroidy a **měl** jsem nádor, který bránil normální defekaci. Po urinové léčbě propukly **příšerné** bolesti, jež vystřelovaly do nohy, zad a šourku, a trvaly celé dva týdny. Já jsem to však vydržel a v léčbě pokračoval, ačkoliv jsem musel výrazně zkrátit dobu, kdy jsem měl zaveden tampon – **ze** dvou hodin na dvacet minut. Bolesti mne neopouštěly: šíleně mne znervózňovaly a já chtěl být pořád sám, nikoho jsem nemohl ani vidět. Byla to prostě muka nebo chcete-li těžká životní zkouška. Až jednoho dne jsem konečně pocítil, že bolesti v oblasti stěn tlustého střeva ustupují dovnitř organismu a „vypalují“ metastázy. Tehdy jsem přešel na tampony z odpařené uriny a bolesti zmizely nadobro; později se všechno uvedlo do normálu. Léčba trvala celkem **čtyři** dny, z nichž první dva byly doslova nezapomenutelné - právě tenkrát **jsem** pochopil, co cítí nemocný rakovinou předtím, než odejde z tohoto života: šílenou, nekonečnou a beznadějnou bolest. Takový člověk už si nepřeje nic jiného než smrt, chce zemřít jakýmkoliv způsobem, třeba být **přeříznut** na **dvě** poloviny, hlavně aby už byl konec a ty prokleté bolesti přestaly. Během oněch dvou týdnů jsem prožil jakýsi duchovní přerod, **prostě** jsem vyspěl a proměnil se **jako** osobnost. Změnil jsem se nejen fyzicky, ale i morálně, a **věřím** i **tomu**, že mne ty bolesti zbavily nahromaděných karmických **dluhů** z minulosti i **oučasnosti**.

Urinová terapie zabíjí onkologické nádory, které se odtrhnou a vyloučí. Přitom nemocný **pocítuje** ukrutné bolesti a prožívá další nepříjemné symptomy, ale to vše je nutno vydržet, protože na konci trnité cesty leží uzdravení a nový život.

Příklad. „V roce 1988 mi zjistili rakovinu levého prsu. Do roku 1990 jsem s tím nic nedělala a nechala nádor, **ať** si roste, takže se zvětšil na velikost husího vejce. Nicméně mne nic nebolelo a nádor o sobě nedával vědět. V říjnu roku 1990 jsem přistoupila k urinoterapii, pila jsem po ránu na lačný žaludek urinu a na prso si přikládala urinové tampony.

Do června roku 1992 se vše obešlo beze změn až na to, že nádor naštěstí přestal růst. V červenci mi z prsní bradavky začal vytékat hnis a později i krev. V srpnu se na ní vytvořila ranka velikostí malé mince a jednoho dne začala silně krváčet. Nasbíralo se hodně krve, asi tak na třetinu džbánku, a potom krvácení samo ustalo. Děti mne odvezly na příjem k onkologovi, jenž mne prohlédl a řekl, že krvácení je přirozený projev nemoci a že bych si měla lehnout do nemocnice na komplexní vyšetření. Já jsem to ale odmítla a vysvětlila mu, že provádím urinoterapii a přikládám si urinové obklady. Na to jen pokrčil rameny a nic neřekl. V září a říjnu se pak krvácení opakovalo docela často, někdy i obden, v listopadu řídkěji a v prosinci zcela ustalo. Stále mi však z prsu vytékal hnis a kolem prsní bradavky mi naskákaly uhříky buď po jednom, anebo v seskupeních, praskaly a tekly z nich hnis a **krev**.“

Poznámka a doporučení. Rakovinná tkáň se odtrhla a vycházela z organismu skrze kůži. Aby se rozkládající zhoubné tkáně rychle vyloučily z organismu, je nutné si na nemocná místa často přikládat hliněné zábaly a urinové obklady. Pokud se nádor zmenšuje a tělo vylučuje hodně hnisu, je *to* dobré znamení, neboť uzdravovací proces již

začal Je však třeba v léčbě setrvat až do **vítězného konce**

Urinová terapie také ovlivňuje to, že v **těle** začne docházet k **stému** jevu, *akumulaci*, jež se často vyskytuje například **při** psychických **onemocněních**: osobnost **člověka** je napadena **cizí** bytostí a ta se „přistěhuje“ do jeho **těla**, většinou ho zcela ovládne, čímž se vytvoří *druhotné patologické vědomí*. Někdy **Člověk** může mít takovýchto patologických vědomí i několik. Při užívání uriny se postupně v těle akumuluje **světla** energie života a vytěsňuje patologické energie. Probíhá doslova **vnitřní** energetický **boj**: cizí bytost anebo patologické vědomí (strach, hněv, lítost a podobně) **samozejmě** nechťejí tělo opustit a vyvolávají různé akutní a **krizové** stavy - snaží se člověka přimět k **tomu**, aby **urinoterapie** zanechal a přestal s nimi bojovat. V dalším příkladu necháme hovořit přímo postiženého člověka, jak se s tímto stavem vypořádal.

V prvních dnech urinové léčby vše probíhá v pořádku, ale později se započne intenzivní očištný proces a z organismu vycházejí **skryté**, hloubkové **patologie** jemných **úrovní**. například z jeho holografického těla. Člověk pak mívá nepříjemné pocity a vůbec se s ním dějí podivné chorobné **věci**, jimiž si ovšem musí projít, aby se zbavil **všech** poskvrn. Musí **ovšem** bezpodmínečně věřit v kladný výsledek **čby** (více je popsáno na obrázku č. 1).

koro každý člověk má zasažené životní pole, tyto defekty jsou viditelné jako černota a tmavý dým.

Energetická **stagnace** v oblasti u krku vyvolává bolestivé pocity.

Řezání a bolest v oblasti solární pleteně a pod hrudní kosti, pálení žáhy. Ostrá bolest v loketních kloubech.

Bolesti nohou v **kolenních** kloubech, pocit chladu.

Bolest v **hlezenních** kloubech, pšsnová onemocnění.

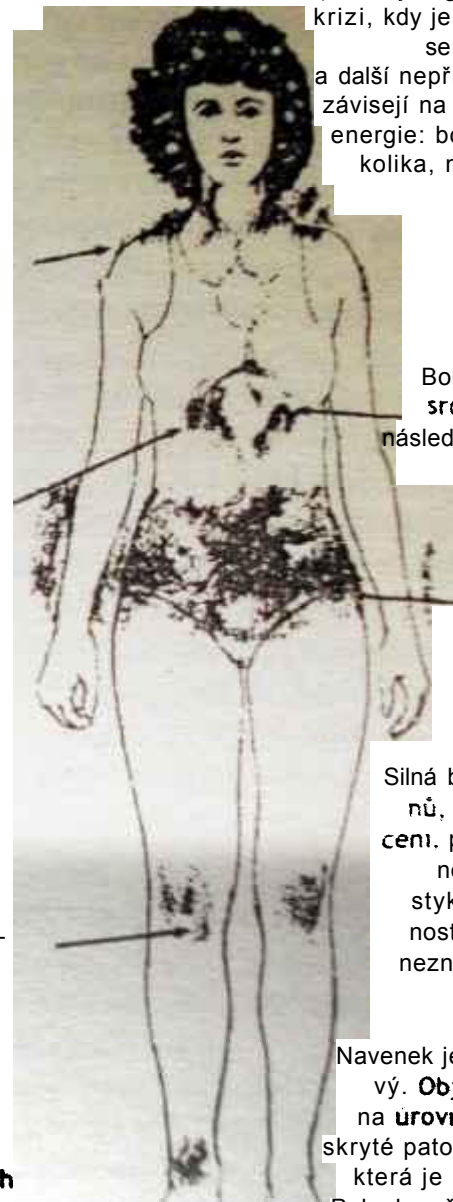
Urina vytlačuje černotu a patologie z celého objemu životního pole. A když patologické energie **opouštějí** organismus, vyvolává to krizi, kdy je člověku špatně a cítí se zle. Objevují se další a další nepříjemné projevy, které závisejí na lokalizaci patologické energie: bolest, píchání, řezání, kolika, návaly horka, vyrážka, plísně a další.

Bolesti a píchání **u** srdce, **srdeční arytmie** - to jsou následky zablokované srdeční čakry.

Ostrá bolest v zápěstí.

Silná bolest pohlavních **orgánů**, řezání a **pálení** při **močení**, píchání v dutině břišní, neschopnost pohlavního styku, **hemoroidy**, neplodnost a impotence. **Vyrážky** neznámé **etymologie**, **uhry**, **vřidky**, plísně

Navenek je člověk mladý a zdravý. **Objevují** se první defekty na **úrovní** poli. Urina vytlačuje skryté patologie a vypukne krize, která je přijímána jako otrava. Pokud se člověku něco **podobného** přihodí, svědčí to o tom, že je silně zasažen patologiemi.

Příklad ..Od nového roku piji střední část pramínku ranní moči. dodržuji pravidelné jeden den ozdravného hladovění a po něm chodím do páry. Zejména v ní cítím, jaký má urina ozdravný vliv: prosedím tam i tři hodiny, ozdravím se a užívám si to. Lidé, kteří toto potěšení neznají, jsou v životě o něco ochuzeni. Už patnáct let chodíme s rodinou do veřejných lázní a dbáme na zdravé stravování. Vždy jsem byla pevně přesvědčená, že urina nezpůsobuje nevolnost, otravu ani další negativní projevy, o nichž se hodně psalo například v časopisech (zejména v nich bylo uveřejněno varování před urinoterapií a vyvracení jejího léčebného účinku).

Sousedka měla intoxikovaný organismus, byla přeplněná škodlivinami a přejídala se, zejména masem a solenými potravinami. Byla i duševně nevyrovnaná a vrhala se od jednoho extrému k druhému v očekávání okamžitých výsledků. Pár dní pila urinu a dostala se do nemocnice, prý otrava. Tak jsem jí řekla, že každá léčba je individuální a že ji člověk musí vykonávat s citem i rozumem, s ohledem na nemoci, například vředovou kolitidu či gastritidu. Ona představuje přesně ten typ lidí, o nichž se píše v novinách, jak naletěli podvodným receptům. Ostatní lidi to odrazuje od správného a přirozeného léčení, které navíc omlazuje, a to je škoda.“

2. Ozdravná krize při urinové léčbě

K typickým symptomům ozdravné krize se řadí zvýšená teplota, vyrážka, nadměrná potivost, uhry, průjem, nevolnost, zvracení, bolesti hlavy a záchvaty kašle. Průvodní jevy krize se zpravidla drží od několika hodin do několika dní a jakmile krize odezní, zdravotní stav se zlepší a nemocný se cítí mnohem lépe.

Je třeba, abyste krizi ustáli a urinovou kúru nepřerušili, i když je povoleno ji v případě obtíží zkrátit nebo program pozměnit tak, aby vám vyhovoval. V obzvlášť těžkých případech je nutné udělat přestávku a chvíli hladovět, aby se organismus uklidnil a měl dostatek času na regeneraci.

Nyní se s vámi podělím o důležité rady, které byste si měli při léčbě vzít k srdci. Časem poznáte sami, co vám nejlépe vyhovuje a čeho byste se měli naopak vyvarovat.

Rady pro správnou urinovou léčbu

1. Po ukončení klasické léčby si udělejte přestávku minimálně dva, ale raději víc, i sedm dní, a teprve poté začněte praktikovat urinoterapii.

2. V případě venerické nemoci urinu neužívejte.

3. Pokud jste nasadili intenzivní léčbu urinou, například denně pijete od **tří** sklenic **výš**, jezte potraviny, které neobsahují mnoho bílkovin a solí. **Vy** lučte z jídelníčku nepřirozenou a rafinovanou stravu, k níž se radí cukr, bílá mouka, konzervy a tak dále.

4. Omezte alkohol, kávu a kouření cigaret. Urinoterapie bude účinnější, pokud vyloučíte i maso.

5. Krizovým stavům během urinové terapie se vyhnete, pokud si předem detoxikujete organismus klystýry a provedete očistu jater i tekutého prostředí organismu.

6. Při některých nemocech a také během hladovění je urina koncentrovaná a má pronikavý, štiplavý a nepříjemný zápach i chuť. Obsahuje však potřebné minerální látky, soli, *nozody* další hodnotné prvky, a proto je třeba užívat alespoň tři až pět doušků denně; případně ředit vodou anebo ochutit medem.

7. Těhotné ženy musí užívat urinu jen velmi opatrně, aby nedošlo k samovolnému potratu. Zakázáno je klystýrování, zejména s odpařenou urinou, a nesmí se pít ostrá, hořká anebo příliš koncentrovaná urina, neboť působí jako solné projímadlo. I při praktikování jiných urinoterapeutických metod doporučuji zvýšenou obezřetnost.

8. **Ženy** mohou užívat svou moč i při menstruaci, ale lepší je udělat si přestávku.

9. Mějte na paměti, že každý člověk je unikát a cizí zkušenosti nemusí vždy pomoci. Urina se dá užívat mnoha způsoby: hledejte takový, který vám osobně vyhovuje nejvíc.

Příběh. Léčba a proměna osobnosti.

„V dětství jsem měl různé nemoci, stejné jako ostatní děti. Když jsem byl ve druhé třídě základní školy, odvezli mne do nemocnice a vyoperovali mandle. Testy prokázaly **revmatismus** a až do šesté třídy mi praskaly a loupaly všechny kosti. Měl jsem nemocné srdce a nadváhu, kvůli **muž** jsem si občas musel vyslechnout jízlivé poznámky a úšklebky od spolužáků a zvykl si na to, **že** pro mne

vymíšleli všelijaké urážlivé přezdívky. Ve třinácti letech jsem začal intenzivně sportovat, protože jsem **chtěl** jít na **střední** technickou školu se specializací pro budoucí **pilo-**

ty. Můj sen se vyplnil, na školu jsem se dostal a v osmnácti letech ze mne byl normální, silný a zdravý mladík. Bohužel šťastná doba netrvala dlouho a **učiliště** jsem nakonec nedokončil. Vyvinula se u mne totiž psychická porucha, která po čase nabyla vleklou chronickou formu a každý rok nebo i půl roku jsem musel pobývat na psychiatrické klinice. Přestože jsem žádnými jinými nemocemi až do pětadvacátého roku netrpěl, dali mi invaliditu druhého stupně. Mezi pětadvacátým a třicátým rokem jsem velmi trpěl na rýmy, ale nikdy neužíval klasické léky; nabyt jsem přesvědčení, že organismus musí bojovat s nemocí sám.

Někdy jsem se cítil opravdu zle a prožil si i opravdu těžké chvíle: měl jsem pevnou vůli žít, ale na druhou stranu jsem si života vůbec nemohl užívat tak, jak bych chtěl. Občas mi bylo šíleně smutno, tížila mne melancholie a neustálé starosti ze mne vysávaly síly... Leckdy jsem všechno kolem sebe viděl v tmavých barvách. Navíc mne před půldruhým rokem začaly strašně bolet zuby, tři z nich jsem si nechal vytrhnout a místo nich zavést implantáty. Nevím proč se to stalo, vždyť jsem o zuby pečoval vzorně.

Zcela náhodou jsem doma našel vaši knihu *Urinoterapie a biorytmologie*⁵ zakoupila ji moje matka, která pracuje ve zdravotnictví a o takové knihy se zajímá a ráda je čte. Než jsem se poprvé napil vlastní moči, důkladně jsem všechno přečetl a opatřil si maximum informací. Pak jsem se pustil do léčby, a aniž bych se k tomu musel nějak speciálně připravovat, bez problémů jsem třikrát denně pil vlastní čerstvou moč, vždy z prostřední části pramínku, naráz a lichým počtem doušků. Přitom jsem se vždy řídil kompasem a orientoval směrem k východu. První příjem uriny jsem si načasoval na třetí až pátou hodinu ranní, druhý **od** jedenácté hodiny dopolední do třinácti hodin odpoledne a **třetí** mezi sedmnáctou a devatenáctou hodinou večerní.

Po dvacáté hodině večerní až do tří hodin do rána jsem urinu nikdy nepil a také masáže jsem vyloučil.

Myslím si, že při praktikování **urinoterapie** by lidé ve vašem okolí neměli vědět, jak a co děláte. U nás doma dodnes nikdo neví, že piji urinu: já stále nosím na rukou hodinky a v kapse skládací hrníček, který se dá použít kdykoli a kdekoli. Jednou jsem se chtěl s matkou pustit do rozhovoru na toto téma, ale ona mi hned odpověděla, abych si dával pozor, protože k nim do nemocnice už přivezli několik lidí, již se přiotrávili močí anebo z ní měli zdravotní komplikace. Tehdy jsem tomu nevěnoval pozornost a nadále **urinu** pil, jako by se nechumelilo. Naopak výsledky léčby mne povzbudily: ačkoliv jsem během chřipkové epidemie onemocněl jako vždy, tentokrát nemoc trvala jen dva dny namísto čtyř až pěti jako dříve.

V prvních třech měsících urinoterapie nedocházelo k žádným komplikacím, jen ke zlepšení, například jsem chodil na velkou každý den pravidelně ve stejném čase, což jsem dříve rozhodně nemohl⁷.

Někdy po třech a půl měsících mne začala bolet zápěstí a kolena a v nohou bývaly tak silné křeče, že jsem nemohl nic dělat, jen ležet bez hnutí se stisknutými zuby. Následovaly hemoroidy, bolesti v pohlavních orgánech a páteři, **řezání při močení**, pohlavní neschopnost, bolesti v pravém boku, pod hrudním košem a v oblasti solární pleteně, pálení **žáhy**, píchání v plicích a u srdce. K tomu mě bolelo v krku a v pravém uchu, měl jsem ucpaný nos a rozbolely mne zuby, z nichž některé se dokonce rozviklaly. Osypal jsem se po celém těle, aniž bych **měl** tušení z čeho; byly **to** malé uhříky (naštěstí nežity se neobjevily). Zato mne začaly trápit plísň mezi prsty u nohou a kolem slabin, byly **silné** a vůbec **jsem** se **jich** nemohl zbavit, teplotu jsem však **neměl**⁸.

Tak to pokračovalo asi měsíc, jedna nemoc bez přestání stíhala druhou, některé mizely, jiné přicházely a další se vracely a měl jsem i dny, kdy se mi zdálo, že se najednou „zapnuly“ i tři nemoci zároveň. Byla to úplná hrůza, že ani nevím, k čemu to přirovnat: malé Waterloo nebo velké osobní peklo. Tu jsem si vzpomněl na matčina slova a měl jsem chvíli pocit, že už nemám sílu jít dál.

Raněné zvíře je mnohem nebezpečnější než zdravé. Měl jsem však zvláštní chladnokrevnost a slepou víru (hraničící s fanatismem) v to, že se vše spraví. A tak jsem stále pil tu svou urinu a k tomu přidal urinové kloktání a průplachy krku a nosohltanu; a večer se vždy osprchoval. Poté se mi vždy udělalo lépe, ale musím přiznat, že do skoku mi po celou tu dobu nebylo nikdy.

Samozřejmě jsem se duševně připravoval na krize, o nichž jste psal ve svých knihách, ale něco takového bych opravdu nečekal. To nebyla jen tak obyčejná krize, to byl nelítostný a tvrdý boj zdravých sil s nečistotami, nemocemi a bolístkami, jimiž člověk zpravidla netrpí a o jejichž existenci nemá ani ponětí. Kolo strašné války se rozjelo a zdálo se, že je nic jen tak nezastaví... Tak jsem se modlil, křížoval a doufal⁸.

Po pátém příjmu uriny se mi znatelně ulevilo a po šestém jsem si vyšel zaběhat. Zamlada po vojně jsem několikrát zkoušel terénní závody, ale po zdolání dvou až tri kilometru mne rozbolely všechny svaly a to tak **silně**, že jsem neměl chuť v tréninku pokračovat. Nyní jsem první den uběhl tri kilometry jako dřív a jistě si dovedete představit můj údiv, když jsem se na druhý den ráno probudil a svaly mne vůbec nebolely. Na druhý den jsem tedy zkusil **pětikilometrovou** trasu a další den jsem se odhodlal k šesti. Cítil jsem jen příjemnou únavu po celém **těle** a nohy mi brněly jako transformátory. Později **jsem** dokázal uběhnout až deset kilometrů a u toho jsem /ustal, dále jsem trasu neprodlužoval. Ještě

nikdy jsem takovou vzdálenost neuběhl, a proto jsem se divil m sobe, jak jsem to dokázal. Sám nevím, jak se to stalo, ale měl jsem najednou výjimečnou výdrž a uběhl vše hravě a bez jakýchkoli problémů. Měřím sto osmdesát centimetrů, vážím devadesát dva kilogramů a je mi jedenatřicet let - dost vysoká hmotnost na můj věk, to vím.

V sedmém a osmém měsíci minové léčby jsem často ústy vyplivával vlasy a jednou dokonce klubičko ze čtyř zamotaných vlasů, což mne překvapilo, protože nice takového jsem nečekal. Matka mi řekla, že mne opouštějí nemoci a tyto vlasy se musí spálit, což jsem s velkou radostí provedl.

Nyní vážím osmdesát kilogramů jako zamlada, kdy jsem byl nonnální a zdravý dvacetiletý mladík, mám čisté, pružné, pěkné a silné tělo a vypadám mladě; vytratily se i vrásky na tváři. Děkuji vám za vaše knihy, jen díky nim jsem konečně začal vidět život v jiném světle, z jiného úhlu pohledu. Ale co je hlavní, už dva roky jsem nebyl v psychiatrické léčebně, a to je skutečně nečekaná radost. Nyní si s chutí užívám každý den i každou roční dobu, což jsem zamlada neuměl a vím, že každá doba má svůj půvab. Nyní jsem konečně pochopil, jak je zdraví důležité a že je skutečně tím největším pokladem, jaký může člověk vlastnit, s nímž vnímá veškerou krásu přírody i vše dobré v lidech... Lidé vyhledávají všelijaké bylinky, utrácejí velké peníze za chemické léky a **vůbec** si neuvědomují, jakou šanci k přežití a prožití kvalitního života nám dává sama příroda. Já už tuto šanci nikdy neupustím a budu ji využívat každý den; chci pravidelně po celý život užívat lék ze své „čistírny“ a nic mne v tom nezastaví, protože jsem pochopil, že po vnější a vnitřní fyzické očistě organismu se člověk vylepší i duchovně, duševně a morálně, a to je vrchol lidského snažení, k němuž už nemám co **dodat**.“

Dopis tohoto mladého člověka nechávám bez komentářů.

3. Projevy krize a jak se jich vyvarovat

Průjem

Na průjem nejlépe zabírá hladovění a absolutní klid. Vyhýbejte se dehydrataci organismu, zejména žijete-li v oblastech s teplým podnebím, a pijte roztátou nebo zmagnetizovanou vodu. Máte-li s hladověním potíže, přidávejte si do vody citronovou šťávu. Vhodné je, abyste se posilnili vařenou rýží anebo rýžovým odvarem a jakmile průjem ustane, znovu začněte užívat urinu.

Vyrážka na kůži

Na postižená místa si nanásejte starou nebo čerstvou urinou. Drobné uhříky se vymačkávají a po jedné až dvou hodinách se kůže omývá teplou vodou bez mýdla. Pokud to nestačí, přiložte si na nemocná místa obklad. Budete-li při léčbě postupovat správně, do tří až sedmi dnů na kůži nezůstane jediný uhřík.

Na větší hnisavé rány rozhodně nesahejte, jen si na ně opatrně přikládejte obklady.

Nevolnost, zvracení

Tyto projevy jsou důkazem, že se organismus snaží očistit horní cestou.

Někdy je vyprovokuje žloutenka nebo jiná nemoc doprovázená výšnou teplotou; urina má v tomto případě ostrý, štiplavý a nepříjemný zápach a chuť. Ale je třeba ji

† přesto pít. protože léčí (uvedené nemoci se zvýšenou teplotou), organismus se po ní rychle regeneruje a jeho správné funkce se obnovují v plné výši. Může se stát, že se vám **po** vypití uriny na lačný žaludek udělá špatně; pak doporučuji očistné hladovění a hojné pití vody (čistí žaludek). Urinu je třeba na **nějaký** čas vynechat, ale jakmile se vše v těle uklidní, opatrně se za pozvolného zvyšování dávek k léčbě vraťte.

Zvýšená teplota

Zvýšená teplota **při** urinové léčbě znamená, že se tělo snaží spálit toxiny a škodliviny uvolněné po užití uriny. Organismus zvyšuje svou teplotu, protože se tak efektivněji zbaví všech nechtěných prvků a látek. Očista a promytí tlustého střeva rozhodně pomůže, v těžších případech je nutné nasadit hladovění a pasivně odpočívat.

Potřebujete-li snížit teplotu, přikládejte si urinové obklady na místa s hmatatelným pulsem, například na zápěstí, kotníky, čelo a oblast ledvin (to je neúčinnější). Můžete se také polévat anebo sprchovat studenou vodou.

Kašel a nachlazení

Doporučuji časté promývání nosohltanu urinou, neboť se tak uvolní horní cesty dýchací od hlenů a hnisu. Můžete také hladovět, ale pokud se rozhodnete normálně jíst, vynechte potraviny **napomáhající** tvorbě hlenů, tedy mléčné, **škrobovité**, tučné a rafinované produkty.

Celková slabost

Postihuje pacienta, jehož tělo musí bojovat s krizí a **snaží** se zbavit škodlivin a **toxinů**. Pomáhá absolutní klid, odpočinek a také hladovění.

Věnovali jsme se různým krizovým stavům a možnostem, jak je překonat. Víme, že krize vzniká v těle, jež stimuluje své životní síly, aby se zbavilo nemoci. Přeji si, abyste léčbu brali vážně a nad vším se zamýšleli. Nevěřte knihám, které slibují rychlý a snadný výsledek bez potíží. Mějte na paměti, že se každý z nás jednou setká tváří v tvář s nemocí, jíž se nebude chtít vaše tělo jen tak opustit.

Zde končí první a nejdůležitější kapitola, v níž jsme si vysvětlili nejdůležitější praktické informace. Zda se rozhodnete pro urinoterapii, či nikoliv, to záleží jen na vás. Mým cílem je srozumitelně přednést vyčerpávající informace o urinové léčbě a o tom, s čím se během léčby můžete setkat a jak to překonat. Pamatujte na slova starodávných mudrců: „Urina je lékem pro odvážné“.

Jak správně začít s urinoterapií

1. Co vás při léčbě čeká a nemine

Jakákoliv léčebná metoda funguje jedině tehdy, pokud člověk zná mechanismus jejího působení a pokud odpovídá následujícím požadavkům: neškodnost, bezpečnost, účinnost, přehlednost a jednoduchost v užívání.

Až dosud jsme se věnovali otázkám, jak provádět urinoterapií. Nyní si povíme, co vás během léčby čeká a jak postupovat pro dosažení maximálních výsledků. Abyste pochopili princip a mechanismus urinové terapie, musíte překonat jisté psychické bariéry a být si vědomi toho, jak ovlivňují tělo a jeho fyziologické funkce.

Jakmile tyto problémy vyřešíte, jste připraveni k uvědomělé, seriózní léčbě urinou a úspěch vás nemine.

Co jsou to vlastně *psychické bariéry* a jak ovlivňují fyziologii člověka? Vysvětlíme si to na příkladech. Aby si člověk něco zapamatoval v jeho energoinformačním poli se musí vytvořit uzel z energií strukturovaných zvláštním způsobem. Takovýchto „uzlíků“ máme v hlavě miliony a jakmile si něco nového přečteme, uvidíme nebo uslyšíme, porovnáváme to s „katalogem uzlíků“, který máme, a zjišťujeme, co to je a jak se k tomu postavit. Tento mecha-

mus, **přestože** vyžaduje určité energetické výdaje ze strany **goinformačního** pole. nezbytně potřebujeme, abychom mohli žít náš každodenní normální život a abychom se v různých **životních** situacích **zachovali** tím nejlepším možným způsobem.

Větší uzlíky se skládají z dílů - menších uzlíků a formují mozaiku našeho **chování**. Tím, že žijeme určitý **životní my**, splétáme nové a nové uzlíky, jež určují, *co* pro nás je dobré a vhodné a *co* naopak špatné a nemorální. Mimořádně **všechno**, *co* se týká pohlavních **orgánů**, máme spojeno se zákazem. Vytvořil se **mocný** energoinformační **uzel** určující vzorce chování v životě (nejen pohlavním) - například že si *máme* vnější pohlavní orgány zakrývat a nedotýkat se jich rukama a že **všechno**, *co* jimi vylučujeme, je odporné a nevkusné. Jakkap by to mohlo být odporné, když jsme všichni **byli** zrozeni pohlavními orgány a „vyloučení“ z pohlavního orgánu, božské brány života? **Zde** vidíme pravý, ukázkový příklad psychologického bloku, **jenž** na své udržování vysává z organismu mnoho energie. Když člověk slyší o urinoterapii a o tom, že by měl pít vlastní moč, aktivuje se příslušný „uzlík“ neboli „energetická závara“ a uvolňuje se energie; člověku jsou přitom vnucovány nesprávné reakce na minovou léčbu i vše, *co* s ní souvisí. Člověk musí překonat sám sebe a přijmout **skutečnost**, že vlastní moč **je** možné pít, pak se **psychologický** blok sám od sebe vytratí a dotýčný už není energeticky svázaný ani potlačený, ba naopak je silnější. Vypěstujete-li si svobodný, **nezakomplexovaný** postoj k urinoterapii, uděláte velký krok k **úspěchu**, zvláště **jste-li** přesvědčeni o tom, že se zbavujete psychických i fyzických pout. Proto **tarovécí** poutníci hlásali, že moč osvobozuje **pránu**, **energii** rozumu a **těla**. Jakkmile se vám podaří rozbít okovy ve vlastní mysli, které vás svazují a odrážejí od užívání **moči** - všechny fyziologické a energetické procesy budou

probíhat hladce a bez **zábrhelů**. **Urinová** terapie je vysoce hodnotnou metodou nejen na poli fyzickém, ale i psychickém, a je účinným lékem pro duši. Jak poznáváme **urinoterapii**, přesvědčujeme se, že moč **může** být i **užitečná**, a měníme postoje k různým věcem: to, *co* jsme dřív pokládali za nevkusné a nepříjemné, nyní vidíme jako normální a přirozené. Jsme životaschopnější, energičtější a uvolněnější, připraveni odhalovat další a další tajemství života. Například se lépe chováme k přírodě (ve smyslu toho, že pozitivně přijímáme všechny přirozené **přírodní** procesy) a vše neznámé pokládáme spíše za hádanky a tajemství než za odporné a nechutné věci vzbuzující strach.

Jakkmile se zbavíme psychické bariéry uvnitř sebe **sama**, poznáme, že užívání moči je bezpečné a jednoduché a ona sama je neškodná a jako lék účinná. Každý se však musí přesvědčit sám na vlastní kůži, že urinoterapie je hodnotná léčebná metoda a všechno pozitivní, *co* o ní bylo **vyřčeno** skutečně platí a léčba přináší kýžené výsledky. A když pozoruje zlepšení zdravotního stavu a vidí, že mu moč neškodí, už jej nic nezviklá a nikdo mu nevnutí opačný názor.

2. Vliv potravy a dalších faktorů na kvalitu uriny

Největší vliv na hmotné tělo mají potraviny: během **procesu** trávení se mění na krev a z krve se tvoří moč. Čím lepší jídlo konzumujete, tím bude vaše moč **chutnější**, příjemnější a kvalitnější. Je třeba mít na **paměti**, že urinoterapie je schopná tvořit zázraky a léčit **sama**, ale v kombinaci se správným stravováním má mnohem vyšší účinnost.

Budete-li jíst potraviny bohaté na stopové prvky a užitečné látky, nasýtí se jimi i vaše urina a nebude **nadměrně** nahuštěná škodlivinami a nečistotami. Při následném užití **své** uriny tyto látky opakovaně vpravíte do **těla**, organismus

je vstřebá a tím se ozdraví. Jednostranná, nevyvážená a nepřirozená strava obsahující hodně rafinovaných produktů **organismus** zprvu oslabuje a později vyvolává i nemoci a nemohoucnost. **Budete-li** se však správně a zdravě stravovat, vyvarujete se toho.

Při **urinoterapii** je doporučována čerstvá nebo správně uvařená zelenina, hodně čerstvého i sušeného ovoce, kaše, **semena**, ořechy, luštěniny, přirozené sladkosti jako například med a podobně, čerstvě vymačkané ovocné a zeleninové šťávy a čistá voda. Naopak nejsou doporučovány mléčné výrobky, respektive ne ve velkém množství; v omezeném množství je jíst můžete.

Zkušenosti z praktické urinoterapie ukazují, že nejlepší chuť **urině** dodávají pokrmy z Čerstvé zeleniny a zeleninové šťávy. Naopak nejhorší chuť má urina po bílkovinách (ve velkém množství), škrobových produktech a nevhodně smíchaných jídlech (hodně škrobu a bílkovin najednou) a dále po nepřirozených a umělých potravinách; v takovém případě se moč chutí i barvou podobá pomýjí.

Toto pravidlo však k výběru správného jídla nestačí, musíte se řídit také individuální konstitucí a žít v souladu s biorytmy; i to jsem popisoval v dalších svých knihách⁹.

Věnujte se profylaktické detoxikaci organismu: dvě, tři nebo čtyři preventivní očištné kúry vám pomohou, abyste udržovali své tělo vždy očištěné, bez škodlivin a nečistot. **O procesu očisty organismu jsem psal v knihách *Léčivá detoxikace organismu ~ teorie, Léčivá detoxikace organismu - praxe* nebo *Totální detoxikace - úplná očista organismu*¹⁰.**

Člověk musí během dne řešit různé problémy a čelit překážkám, tím **se unaví** a psychicky vysílí. Na to pomáhají meditace a absolutní uvolnění organismu. **Nejdůležitější je**, abyste se naučili, jak si vypěstovat a udržet duševní zdraví – pak pro vás bude mít smysl praktikovat **urinoterapii**

K dalším příznivým faktorům patří procházky na čerstvém vzduchu, cvičení a pohybová aktivita obecně. Doporučuji také otužování a vodní procedury; o všech těchto aspektech se také dočtete v mých výše jmenovaných knihách.

Mějte vždy na paměti: ať už vám kdokoli radí cokoli, musíte si být vždy vědomi, co děláte, jak to děláte, proč to děláte a jaký léčebný mechanismus zde působí. Nešetřete časem, dostatečně se věnujte studiu a pročítejte si všechny materiály, jež vám přinášejí potřebné informace. U všech ozdravných metod a postupů byste si měli být jisti, jak působí a co vám přinesou, a pak si z nich vyberte ty, které se pro vás nejlépe hodí: to se týká nejen užívání uriny, ale veškerých ozdravných metod.

Člověka totiž neléčí urina, ale jeho rozum, neboť je to on, kdo organismus ponouká, aby vyvíjel aktivitu určitým směrem, čili aby se uzdravil. Urina je jen vysoce efektivní pomocník vhodný zejména pro ty, kdo se o své tělo starají a mají se skutečně rádi (v dobrém smyslu slova). Urina nasycená vibracemi dokáže dělat divy!

3. Jak zvládnout urinovou léčbu krok za krokem

První výsledky se dostaví už za týden, větší změny Čekejte tak po měsíci a ty nejdůležitější, nejnámennější a nejlepší po půl roce. A potom se můžete sami rozhodnout, zda budete v léčbě pokračovat, či nikoli.

Kdy a jak začít s urinoterapií?

Kdykoli začínáte nějaký léčebný cyklus, dbejte na jeho správné načasování - na začátek *lunárního cyklu*, neboť jde o **přirozený** rytmus a léčba by měla probíhat v souladu

s ním. Lunárním cyklem by se měli řídit především muži a děti, zatímco ženy mohou léčbu provádět také podle menstruačního cyklu, to znamená zahájit procedury den nebo dva po ukončení menstruace. Vše proběhne v souladu s přírodou a přirozený průběh fyziologických procesů se nenaruší.

Mnoho zvířat močí (stejně jako provádějí defekaci) skrze konečník; bývá tomu tak i u člověka po některých typech operací. Proto je logické, že byste měli urinovou kúru začínat očistou střev a klystýry. Je to právě tlusté střevo, které se nejvýznamněji podílí na celkové intoxikaci organismu (alespoň u moderního člověka), protože se v něm zadržuje *velké* množství nečistot vytvořených ze špatné stravy. Urinové klystýry střevo rychle pročistí, což poznáte už po týdnu; ovšem za předpokladu, že vaše střeva nejsou vážně nemocná či poškozená.

Jak si pročistit střeva

První etapa. Klystýry se zavádějí vždy po defekaci a s pomocí gumového přístroje na podávání klystýrů, lidově označovaného jako balonek. Doporučuji 200 až 400 ml moči nadvakrát nebo načtyřikrát, jeden klystýr za druhým. Hodí se urina dítěte do deseti let nezávisle na pohlaví¹¹. Pokračujte po dobu jednoho týdne; tato první etapa vám napoví, jak na vás urina působí a zda se pro vás hodí. **Přesvědčíte** se, že je to neškodný a účinný prostředek, jehož užívání je velmi jednoduché.

Druhá etapa. Nyní poznáte **urinoterapii** hlouběji a je vám znám i rozsah její účinností. V této etapě je vhodné si proplachovat nosohltan **urinou**, potírat si s ní pokožku na rukou a obličej a zavádět klystýry z odpařené nebo **rozmrážené** uriny. Ranní moč sbírejte do džbánu a **promývejte** si s ní nos a potírejte tváře, ruce a možná i krk. Jakmile kůže oschne, opláchněte si tato místa **studenou** vodou

a **utřete** se ručníkem. Pokud trváte na mýdle, tak se nejprve namydlete, opláchněte a vyčistěte, pak se potřete urinou, **nechte** uschnout a znovu opláchněte čistou vodou¹². Vidíte, že je to jednoduché: budete se cítit výtečně, zlepšit se vám nálada i vaše pokožka znovu zjemní a zkrásní.

Postupně přecházejte na kvalitnější stravování: nejprve pozměňte přijímané tekutiny, potom začněte jíst zeleninu a ovoce podle toho, jaká **sezona** vrcholí (v zimě sušené ovoce a dušenou zeleninu), a teprve poté zařaďte do jídelníčku kaše z **celozrnných** krupic, nejlépe neochucené a s minimem přísad. Také jezte v dostatečném množství ořechy, brambory, maso a další přirozené potraviny - ovšem odděleně. Jakmile se vám podaří přestavět jídelníček, přesvědčíte se, že vaše moč je chutnější a vy sami jste zdravější a ve všech směrech lepší člověk. Budete mít kvalitní moč vhodnou k odpařování, odmrazování i do klystýrů. K poslednímu jmenovanému (do klystýrů) používejte urinu odpařenou na čtvrtinu prvotního objemu nebo rozmraženou a opakujte proceduru každý druhý den. Na první klystýr stačí 50 ml, odvážnější mohou vyzkoušet i 100 a za dva dny přidejte dalších 50 ml. Pokračujte a vždy po dvou dnech zvyšte objem odpařené nebo **odmražené** uriny v klystýru o 50 ml. Brzy dosáhnete množství 250 až 500 ml; poté je postupně snižujte stejným způsobem - obden si zaveďte do střev o 50 až 100 ml uriny méně; tato procedura *vzestupného klystýrování* trvá kolem dvaceti dnů. Jakmile si střeva pročistíte, poznáte, co všechno se ve vás „zabydlelo“ a o kolik lépe se vám bez těchto „sousedů“ žije.

Třetí etapa. Nyní, když jste se seznámili s urinoterapií a vyčistili svou vylučovací soustavu, můžete přistoupit ke třetí etapě, jež by měla být koordinována s lunárním cyklem. Patří sem **vnitřní** užívání uriny: začněte pít prostřední část pramínku moči (lichý počet doušek), **promývejte** si nos a dvakrát až třikrát denně (lze i častěji) si po-

tírejte anebo masírujte tělo odpařenou nebo rozmraženou **urinou**. Jestliže vám masáž připadá složitá, zkuste obklady na chodidla, krk a bedra: nejprve si je přikládejte na deset až dvacet minut, a pokud organismus nebude reagovat, prodlužte dobu působení na dvě až čtyři hodiny, respektive **nocte** působit celou noc. Ženám k tomu doporučuji urinovné **výplachy** pohlavních orgánů čerstvou urinou; ovšem pro tyto účely vyzkoušejte různé druhy uriny, tedy i starou, odpařenou, **odmraženou** či dětskou, a vyberte si tu, která na vás působí nejlépe.

Klystýry nejsou v této etapě nutné, dopřejte i je, jen pokud se na ně cítíte. Až ukončíte šestiměsíční urinovou kúru, bude z vás jiný člověk. Mějte však na paměti, že vás neminou očistné a **ozdravné** krize a jednou či několika si budete muset projít v každém případě. Jejich množství a intenzita závisí na vašem zdravotním stavu. Nakonec se dočkáte významného - pevného zdraví, jaké jste předtím nepoznali.

Příklad. „Je mi sedmdesát let, mám konstituci větru, vážím 55 kilogramů a měřím 172 centimetrů. Jsem pacientem Centrální vojenské polikliniky v Moskvě s kombinovanou diagnózou: mám **IBS**¹³, arteriosklerózu mozkových cév a cév dolních končetin, chronický zánět žaludku a míšních kořenů, **adenom** předstojné žlázy a ještě navíc polypa v pravé nosní dírce. S pravou nohou mám potíže už od roku 1991, kdy mi začala v **zimě při** procházce mrznout (ve spánku mi někdy mrznou obě nohy), a od jara roku 1994 mi občas znečistí ví a brní v ní, i když to není klasické mravenčení. Někdy mne **příšerně** bolí chodidlo, **nemůžu** s ním pohybovat nahoru a dolů. To je nepříjemné, pokud mne to zastihne při chůzi venku, protože se musím zastavit v **půli** cesty a chvíli si odpočinout. Naštěstí po pěti až deseti minutách se zpravidla **vše** upraví a já mohu jít dál.

V listopadu roku 1994 jsem byl u lékaře, vysvětlil mu své potíže a on mi doporučil operaci. **Tu** jsem samozřejmě odmítl

a raději se léčil podle vašich metodik. V listopadu roku 1994 a v březnu roku 1995 jsem si pročistil tlusté střevo. V říjnu téhož roku jsem si ve druhé a čtvrté lunární fázi přikládal na noc na pravé koleno a chodidlo obklady z uriny odpařené na jednu čtvrtinu původního objemu a k tomu denně pil **150** ml uriny jedním douškem.

Ve dnech 13. a 27. března téhož roku jsem praktikoval cvičení *šank prakšalana*, obešlo se to bez jakýchkoli komplikací. Nadále konzumuji rostlinnou stravu a od 12. března si dávám směs z naklíčeného obilí, řepy, mrkve, sušeného ovoce a rozinek. Od 20. března nejím černý a žitný chléb a konzumuji jen rostlinné potraviny.

Ačkoli jsem toho neudělal pro své zdraví zas tolik, výsledky byly překvapivé: srdeční záchvaty ustaly jako mávnutím kouzelného proutku, přestala mě pálit **žáha**, vytratil se pocit těžkosti v žaludku (nastal zpravidla po jídle) a už rok se mi nezhoršuje *radikulitida*. Zato mám víc energie a už se tak rychle neunavím."

Příběh. Rozhovor s pacientem - vyléčení komplexu nemocí urinou.

„Kdy jste se vlastně začala léčit urinou?"

„Nyní jsou to dva roky a od ledna tohoto roku jsem našla na pravidelné denní užívání.“

„Co vás k tomu vedlo?"

„Můj dlouhý seznam nemocí čítající chronický zánět pavoučnice (*arachnoiditidu*) chronický zánět slinivky břišní (*pankreatitidu*) a žlučníku (*cholecystitidu*), peptické vředy, chronickou vředovou *kolitidu* a **revmatické** poškození srdečního svalu. **K** tomu jsem měla šílenou alergii, celé tělo mne svědilo a nemohla jsem nic jíst. Byla to zřejmě reakce na velké množství **prašků**, které jsem denně polykala, a vypadalo to, že už mi **není pomoci**¹⁴. Cítila jsem se úplně bezmocná a **neviděla** východisko."

„Jaké urinové metody jste konkrétně prováděla?“

„Nejdřív jsem pila urin v takovém množství, kolik se do mne vešlo, vždy lichý počet doušek - od sedmi do patnácti. **Ovšem** mé doušky byly tak velké, že jsem do sebe vpravila naráz tak 200 ml uriny. Také jsem se jednou **deně** potírala urinou a masírovala se, podle toho, jak mi čas dovolil - většinou ráno, přes den a pak ještě i večer. Ale od **večerních** urinových masáží jsem nakonec ustoupila, neboť po nich docházelo k předráždění; klystýry jsem ponechala. Celkem praktikuji urinoterapii už dva roky, z toho jeden rok urin i piji, vtírám i ji do kůže (většinou odpařenou urinou) a dělám z ní výplachy. Podařilo se mi změnit stravování a dospěla jsem k názoru, že moč je velmi hodnotný lék. **Nyní** je moje urina příjemná a chutná, s jemným pachem a nemám s jejím užíváním problémy. Doma si ji **převařuji** a odpařuji, má urina však absolutně nezapáchá, takže **mám-li** někoho na návštěvě, nikdo nic necítí, ani nepozná¹⁵.“

„Čeho jste konkrétně dosáhla při celkovém ozdravení organismu?“

„Je mi dvaapadesát let a fakticky se mi vrátilo ztracené zdraví, takže se cítím jako pětatřicetiletá žena. Chodím běhat a plavat, a to i v zimě, chodím po zasněžených cestách - prostě se raduji ze života a hltám jej plnými douškami. V oblasti solární pleteně mi sálá oheň a zahřívá mne a namísto očí mám dva projektory. Zdraví se mi navrátilo přesně v takovém rozsahu, v jakém jsem je ztratila!

„Jak jste se změnila v duchovní rovině?“

„Během roku jsem se zbavila veškerých temných myšlenek a už **nepohlížím** na **svět** tmavými brýlemi. Také jinak **chápu** smysl života: dospěla jsem k víře a věřím v Boha, v sílu dobra, světla a lásky. Cítím působení těchto Božských **sil** na sobě samé, celým tělem i duší a vnímám i vesmírné vibrace, které mnou prochází. Je ze mne jiný člověk: v porovnání s osobou, jakou jsem byla dřív, jsem vyspě-

lejš prostě jsem vyrostla. Mám jiné myšlenky i pocity, vnímám lásku - bezbřehý oceán nadpozemské neomezené lásky. Nejsm na ničem závislá a k ničemu (k žádnému předmětu) se neupínám. Občas mám pocit viny před **celou** Zemí, vodou, vzduchem a sama sebe vnímám jako součást vesmíru. Mám obrovskou radost ze života, z jednoty a z toho, že jsem někomu ku prospěchu. Vydala jsem se cestou Služebníka světla.“

„S jakými komplikacemi jste se během léčby potýkala?“

„Všechny nemoci, které jsem si s sebou vláčela od dětství, odezněly, přestože byly v akutním stadiu. Byla jsem tak nemocná, že si to nedovedete představit - měla jsem modré rty a z očí mi tekl hnis, že jej bylo možné sbírat do hrníčku, a po ránu jsem nemohla ani otevřít oči, jak jsem je měla slepené. Celé dny jsem proležela jako mrtvola, ale všechny příznaky do týdne přešly.“

Tri dny mne bolely ledviny, vyskočil krevní tlak, loupalo mi v kostech, svrběla kůže... Myslím, že jsem v těle neměla jediný orgán, který by nebolel. Opakuji, že všechno se to dostavilo v akutní formě a v některých dnech jsem nebyla schopná ani vstát z postele. Zůstala mi však neoblomná víra a nekonečná naděje. že mi to všechno pomůže; a tyto dvě souputnice stály při mne až do konce léčby a pomáhaly mi, abych vše vydržela. Pokud někdo doufá v okamžitý výsledek, ale přitom má nemocemi zamořené celé tělo, má strach, ohlíží se a **nevěří**. ten ničeho nedosáhne. Musíte jít rázně kupředu a když už jste se rozhodli pro urinoterapii, vydržte to s ní. Pijte urin, dělejte si z **ní** klystýry a vtírejte si ji do kůže, všechno v rámci jednotného ozdravného programu. Urinu byste měli pít, aby **se** vám vyléčil žaludek a zlepšila střeva. Na velkou byste měli chodit tolikrát, kolikrát přijímáte potravu, a pokud je stoli-

ce pravidelná. **znám** to, že vaše střeva byla požehnána a **teplo** se rozlévá po celém těle."

„Jak užíváte urinu dnes?“

„Vždy po ránu piji odpařenou urinou a klystýry si dávám **tehdy**, když je potřebuji. V létě zpravidla jím jen svěží produkty a málo škrobů a klystýry neprovádím skoro vůbec. V zimě si však dávám vařená jídla a kaše, a proto občas dojde i na klystýry, někdy i obden. Ba co víc, život bez **klystýrů** a odpařené uriny už si nemohu ani představit, protože vnáší do těla energetický náboj a pocit blaha na celý den.“

„Co byste ještě chtěla povědět o urinoterapii?“

„Každý člověk si to musí vyzkoušet a uvěřit - bez víry žádná metodika ani žádný systém nefungují.“

Toto je příklad, jak se má správně začínat s urinoterapií - postupně, krok za krokem. Později přejděte na odpařenou a rozmraženou urinou, léčba bude efektivnější. Při jiných způsobech močové terapie může tělo reagovat a člověk získá negativní zkušenosti a odpor k moči. Proto se řiďte tím, **jak** to popsala paní Galina N., v minulosti velmi nemocná žena.

Urinoterapie: starodávňé poznatky a moudrost Východu

1. Vizuální technika aneb Jak rozpoznat nemoci těla podle vzhledu uriny

Není to ani tak dlouho, nějakých sto let zpět, kdy lékaři ochutnávali moč svých pacientů, aby stanovili správnou diagnózu. Každý student medicíny byl veden k tomu, aby překonal strach a odpor z cizí moči: to byl jeden ze základních požadavků na mediky. Budoucí lékař se učil, jak zjišťovat hustotu a barvu moči, rozpoznávat její chuť a všimnout si různých usazenin a jejich změn.

Budete-li pravidelně pozorovat vlastní moč, zjistíte, co se ve vašem organismu děje a časem dosáhnete jeho ideálního fungování. Především je nutné uvést do souladu a vyrovnat životní principy slizu, žluči a větra v tele. Urina je skvělý **ukazatel**, v jakém stavu se v těle nacházejí životní principy.

Je-li rozbouřený vítr, moč silně pění a tvoří se v ní větší bublinky, V takovém případě je nutné ihned **změnit** jí-

delníček a přistoupit k ozdravným procedurám, přičemž o účinnosti obou metod můžete soudit zase podle uriny. Analogicky postupujte i v případě předrážděného slizu nebo žluči: nakonec dosáhnete toho, že váš organismus bude fungovat bezchybně - nejlépe, jak je to možné vzhledem k vašemu věku, konstituci a ročnímu období. Jakákoli léčba, která nebere v potaz věk, konstituci a roční dobu, je předem odsouzena k nezdaru: nemoc bude pouze potlačena, ale nezmizí a přejde na chronickou úroveň.

Sledujte, jakou máte moč, neboť ona vám poví vše, co se ve vašem těle den co den odehrává (viz obrázek č. 2).

Bublínky větru

Bublínky slizu

Bublínky žluči

Zde jsou znázorněny bublinky větru, slizu a žluči, podle nichž se dá určovat míra podráždění toho či onoho principu. Rozhodněte se pro léčbu včas a přistupte k příslušným ozdravným procedurám.

Všimněte si, jak pramínek moči vypadá: v některých případech je první a poslední část kalnější než prostřední, a to znamená, že jíte příliš mnoho potravin s přísadami, které organismus nepotřebuje, a tak je rozpouští a vylučuje společně se solemi a kameny.

Příklad. „Koupila jsem si vaše knihy, důkladně je pročtla, se vším se obeznámila a nakonec přistoupila k praktikování urinoaterapie. Vše jsem vyzkoušela na sobě a vše se mi povedlo, skvěle to funguje. Moc děkuji, neboť dnes jsem zdravá a bez potíží. Do konce života budu pít urinou a profylakticky detoxikovat svůj organismus.“

2. Východní metody diagnostiky podle uriny

Kvalita vyloučené moči vypovídá o tom, v jakém stavu se nachází váš organismus. Budete-li ji sledovat, můžete vždy včas upravit jeho narušené funkce a udržovat se ve zdraví.

Organismus může být oslabený z mnoha důvodů - a ze stejných důvodů se v něm také vyvíjejí nemoci. Na celkovém oslabení se podílí dlouhodobý stres a neklid, nesprávné stravování, pobyt v prašném a špinavém okolním prostředí, parazité, nerozumný životní styl a ignorování přirozených biorytmů, nadměrná fyzická aktivita či naopak nehorázné lenošení (mimochodem obojí vyvolává obdobný pocit únavy), nevyhovující podnebí (přílišné horko nebo chlad, průvan, vlhkost, klimatické změny) a mnohé další.

Osm kritérií nemoci dle východní medicíny

Východní medicína rozpoznává nemoci podle osmi kritérií, která tvoří dvojice:

- *vnitřní - vnější*

Podle tohoto kritéria se posuzuje stadium nemoci, nako-lik je organismus zasažený chorobou a patologiemi.

- *chlad - horko*

Toto kritérium vypovídá o podstatě nemoci.

- *prázdno - plné*

Charakterizuje souboj mezi chorobnou podstatou a obrannými silami organismu.

- *jin – jang*

Představuje základní klasifikaci nemocí.

Léčba je zaměřena na odstranění prvotních příčin nemoci a stimulaci obranných sil organismu. Využívá se proto:

- vyrovnaní emočního stavu pacienta
- **detoxikace** organismu
- správné stravování
- normalizace životního stylu

Podle nutnosti se užívají preparáty s rostlinným základem, s minerály a živočišnými produkty nevyjímaje urinu; a dále masáže, dezinfekce (1 vypalováním) a akupunktura.

Naruší-li se v organismu rovnováha mezi principem jin, který představuje hmotnou strukturu organismu, a jang, což je jeho energetika, mohou se objevit ty či ony syndromy horka nebo chladu.

Syndromy horka a chladu

- *Horko.* Charakterizují jej následující příznaky: žízeň (spíš na studené nápoje), záchvaty horečky, neklid, červené tváře, krátkodobé močení, ztížená defekace, suchý jazyk a rychlý tep.

- *Chlad.* Charakterizují jej malá potřeba příjmu tekutin (spíš teplých), absence žízně, studené končetiny, zimomřivost, hojné močení, průzračná moč, průjem, bíle povleklý jazyk, hluboký a pomalý tep.

Syndromy prázdnoty a plnosti

Vyjadřují poměr mezi chorobnou podstatou a obrannými **silami** organismu: prázdnota znamená sníženou obrannou **schopnost** těla, zatímco plnost naopak svědčí o tom, že se **tělo** aktivně nemoci brání. **Někdy** je v **těle** nadbytek obranných sil¹⁶.

rázdnota. Zvýšená únava, celková slabost, tichá mluva, krátké, přerušované a neslyšné dýchání, silné pocení vlhká kůže, neklid a slabý tep.

- *Plnost.* Hodně vylučované vláhy (hleně a podobně), pocit horka a pocení, žízeň, zvýšená spotřeba tekutin, tvrdé břicho, hlasité dýchání, zácpy.

Syndromy plnosti se zpravidla objeví na počátku nemoci, zejména u lidí s pevným zdravím, kteří zničehonic po dlouhé době onemocní. Naopak u lidí s chabým zdravím při dlouhodobém onemocnění vznikají syndromy prázdnoty.

O všem, co se v organismu nemocného člověka děje a nakolik je jeho tělo zasaženo patologiemi, můžeme soudit podle jeho moči.

Diagnostikuje se podle barvy, zápachu, pěny, chuti, usazenin, povlaku a změn v moči.

Ve starodávném tibetském pojednám *Čžud ši* najdeme několik způsobů určování nemoci, které vycházejí z postupného ochlazování moči. Urina postupně stýdne a tento proces se dělí na tři etapy, v každé z těchto etap probíhají konkrétní změny.

Klasifikace procesu chladnutí uriny

- *první období:* čerstvá, právě vyloučená moč je teplá
- *druhé období:* z uriny se přestane kouřit, ale začnou se v ní tvořit usazeniny a povlak (přikryjeme-li ji sklíčkem, nezapaří se)
- *třetí období:* vystydlá moč pokojové teploty

Tabulka srovnání uriny podle různých charakteristik a syndromů

CHARAKTERISTIKA	SYNDROM (je syndromem čeho)
<i>Barva</i>	
Červená, oranžová	horka, plnosti, přebytku energií
Bleděmodrá	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
Žlutá	horka, plnosti, přebytku energií
Tmavé barvy (jako pivo)	horka, plnosti, přebytku energií
Bezbarvá moč	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
<i>Vypařování</i>	
Intenzivní a dlouhodobé	horka, plnosti, přebytku energií
Slabé, dlouhodobé	horka, plnosti, přebytku energií
Slabé a rychlé	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
Nepřavidelné vypařování (chvilí slábne, pak zesiluje)	horka a chladu
<i>Zápach</i>	
Silný, trvalý, nepříjemný	horka, plnosti, přebytku energií
Slabý, nestabilní nebo není žádný	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
<i>Bublínky</i>	
Malé	horka, plnosti, přebytku energií
Velké	horka, prázdnoty, nedostatku energií
<i>Pěna</i>	
Silná s namodralým příděncem	chladu, prázdnoty, nedostatku energií

Slabá se žlutým odstínem, rychle mizí	horka, plnosti, přebytku energií
Slabě viskózní	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
Duhová	horka, plnosti, přebytku energií
Načervenalá	horka, plnosti, přebytku energií
Drobné bublinky ve skupinkách	horka i chladu zároveň
<i>Usazeniny</i>	
Tlustá vrstva	horka, plnosti, přebytku energií
Tenká vrstva	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
Vypadají jako dlouhé nitě	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
Vypadají jako krátké nitě	horka, plnosti, přebytku energií
Usazeniny s hnisem	horka, plnosti, přebytku energií
Připomínající oblaka	horka, plnosti, přebytku energií
Připomínající písek	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
<i>Povlak na povrchu</i>	
Tlustý	horka, plnosti, přebytku energií
Tenký	chladu, prázdnoty, nedostatku energií

Při syndromech horka, plnosti a přebytku energií všechny změny v moči probíhají během prvního období chladnutí. K těmto změnám patří usazeniny, vytváření povlaku, objevují se a zase **splaskávají** bublinky a pěna a mění se barva uriny. Při syndromech chladu, prázdnoty a nedostatku energií všechny změny probíhají ve druhém období a při smíšeném typu (syndromy horka a chladu jsou v rovnováze) v období třetím.

Charakteristika uriny podle horka a chladu

Urina při syndromu horka:

- červená, oranžová či žlutá barva, případně zbarvení jako pivo
- je nasycená (má hustou koncentraci), má sytou barvu
- má silný a stabilní zápach
- vypařování je intenzivní a dlouhodobé
- bublinky jsou drobné jako pěna, rychle mizí
- povlak na povrchu a vrstva usazenin je tlustá, často nažloutlá
- moč se začne měnit předtím, než vystydne

Urina při syndromu chladu:

- průzračná, bezbarvá nebo bleděmodrá
- nenasycená (barvou ani koncentrací)
- má slabý a nestálý zápach
- vypařování je krátkodobé
- velké bubliny
- povlak na povrchu a vrstva usazenin je tenká, často bílá
- " moč se začne měnit až po vychladnutí

3. Starodávné recepty zdraví, nemoci a kondice s užitím uriny

Diagnostika urinou a mlékem rodičky

Ve starověku se využíval způsob, při němž lékař předpověděl vyléčení pacienta a předpokládanou dobu přežití, případně smrt. Urinu nemocného smíchali ve džbánu s mlékem rodičky a pokud se mléko usadilo na dně, znamenalo to, že pacient je nevléčitelně nemocný a umře. Pokud se mléko shromáždilo v centru nádoby, pacientovi předpově-

děli těžkou a vleklou nemoc a pokud vyplavalo na povrch, znamenalo to brzké uzdravení. Tento test se prováděl ve starověkém Egyptě či Řecku a znal jej i Hippokrates.

Vysvětlení. Urinu zdravého člověka tvoří *micely*, které mají náboj. A totéž platí i o mléce; všechny jeho částice jsou nositeli náboje. V oslabeném organismu těžce nemocného člověka jsou však micely zbaveny náboje a když přilijeme mléko, jeho micely ztrácí náboj a usazují se na dně. Normálně nabitě micely zdravého člověka vytlačují mléko na povrch.

Někdy se část mléka usadí a část vyplave na povrch. Podle toho, v jakém poměru se mléko v urině usazuje či vyplouvá, můžeme usuzovat o těžkosti nemoci. Jestliže spíše klesá ke dnu, jde o těžkou chorobu, která odebírá mnoho sil, ale pokud se drží blíže k povrchu, nemoc je lehčí a snáze léčitelná.

Test s pálivou kopřivou

Ve starodávných textech najdeme kromě jiného recept s pálivou kopřivou: čerstvě utrženou rostlinu namočili v urině nemocného a sledovali, co se s ní stalo. Pokud brzy zvadla a ztrácela barvu, takovému člověku předpověděli smrt, pokud zůstala zelená a čerstvá, nemocný se mohl uzdravit.

Vysvětlení. Základem tohoto jevu je tentýž fenomén: všechno živé včetně rostlin kolem sebe šíří energii života čili auru, která svítí. Náboj životní energie se nachází jak v moči, tak v čerstvé kopřivě. A když čerstvou rostlinu ponoříme do uriny nasycené energiemi, čerpá z ní energie a dále žije. V případě slabého energetického potenciálu moči dojde k opačnému procesu, k odčerpávání energie z rostliny, jež tudíž rychle zvadne.

Chlorofyl obsažený v *rostlině* svědčí o energetických zásobách: pokud rostlina energii odevzdává, ztrácí barvu. V tom tkví podstata testu zdraví a nemoci člověka.

Těhotenský test s topolovými listy

Jeden z nejstarších těhotenských testů byl založen na užívání uriny. Žena se vymočila na čerstvé topolové listy a pokud tyto zůstaly i po třech dnech zelené, znamenalo to, že dotyčná rozhodně netrpí neplodností.

Pokud topolové listy namočené v ženině **urině** zůstaly po tři dny **zelené** a čerstvé, znamenalo to, že tato žena má normální životní potenciál. V případě sníženého potenciálu by žena neměla dost energie na to, aby vydržela těhotenství a donosila **plod**.

Galénův test s čočkou

Claudius Galén byl přesvědčen, že plodnost či neplodnost se dá zjistit podle obyčejné čočky. Semena čočky se namočí v **urině** ženy: pokud vzklíčí, znamená to, že její schopnost mít potomky není narušená, a naopak nevzklíčení semen signalizuje problémy.

Poznámka. Pohlavní funkce a tím spíš těhotenství mohou fungovat pouze v případě (respektive na úkor) přebytečné životní energie.

Staroegyptský těhotenský test

Z uriny těhotné ženy se dá rozpoznat i pohlaví budoucího dítěte a to tak, že se jí zalijí zrna pšenice a ječmenu. Pokud dřív vyklíčí pšenice, narodí se holčička, pokud ječmen, přijde na svět **chlapeček**¹⁷.

Způsoby užívání uriny

1. Jak používat urinu na klystýry

1.1. Co jsou urinové klystýry

Nejjednodušší je zavádění klystýrů do konečníku pomocí gumového přístroje zvaného balonek s objemem 50 až 100 ml. Jaká urina se hodí na klystýry nejlépe? Rozhodující je, čeho chcete dosáhnout a jakou nemoc léčit; většinou se používá čerstvá, stará, odpařená, odmražená nebo aktivovaná urina, případně i jiné druhy.

Hlavní předností urinového klystýrování je to, že tekutina skrze sliznici tlustého střeva působí na celý organismus. Není to jediná přednost této metody: klystýry patří ke snadným procedurám a dále změkčují stolicí a upravují režim vyměšování (je pravidelné), to je důležité zejména pro starší osoby.

K důkladné očistě tlustého střeva používejte větší klystýry s objemem od jednoho do dvou litrů; čím více tekutiny střevy projde, tím lepšího očištného výsledku dosáhnete.

Na očistu střev se hodí čerstvá urina, do níž postupně přidáváte starou se zápachem Čpavku (dávky se zvyšují pozvolna s každým klystýrem). Právě čpavek dělá ze staré

unny vynikající rozpustný přípravek s očistnými vlastnostmi, který je mnohem účinnější než jakýkoli umělý produkt. **Příklad:** na první klystýr smíchejte 950 ml čerstvé uriny a 50 ml čtyřdenní až sedmidenní staré uriny, na druhý klystýr 850 ml čerstvé a 150 staré a dále 800 ml čerstvé a 200 ml staré uriny. Tak pokračujte a zvyšujte množství staré uriny podle toho, jak se cítíte. Zcela stačí, když dospějete k poměru 500 na 500 ml, v krajním případě 300 na 800 ml.

Při zavádění klystýrů ctěte pravidlo: příliš se nevzdalujte od **toalety**, protože silné nutkání se může dostavit kdykoli. Jakmile pocítíte potřebu, jděte okamžitě na toaletu, ale pokud se vám nechce, pak se do toho nenuťte a nesnažte se defekaci vyprovokovat: urina zapůsobí sama a v pravý čas. Tento proces ovlivňují i zvláštnosti individuální konstituce: osoby větru mají sušší organismus a proto se obsah klystýru rychle vstřebá, zatímco u osob slizu funguje ihned.

Velmi vhodné je zavádění léčivých miniklystýrů na noc, přičemž se hodí jakákoli urina, ale nejlepší je rozmražená s objemem 30 až 50 ml. Větší objem se ve střevech zpravidla neudrží a člověk má nutkání na toaletu.

Klystýry mají před pitím uriny tu výhodu, že z tlustého střeva se voda vsakuje rychleji a lépe než při příjmu ústy.

I německý lékař Hans Krebs léčil urinovými klystýry mnohá onemocnění, přičemž dával přednost teplé čerstvé uriny, kterou pacientům zaváděl do análního otvoru gumovým přístrojem. Dávky určoval podle věku nemocného: kojencům od tří do pěti kubických centimetrů, mladším dětem od pěti do patnácti kubických centimetrů a dospělým od pěti do třiceti. Podle něho stačil jeden až dva klystýry denně. Začátek kúry a její celková délka se určuje podle charakteru nemoci: při akutních **nemocích** je třeba léčbu **neprodleně** zahájit a poté ji opakovat tak často, dokud **se** všechny symptomy nemoci nevytratí. Při chronických **nemocích** je lépe pokračovat i několik měsíců. Dovoleny

sou jednodenní nebo dvoudenní pauzy, při nichž je třeba dodržovat lunární cyklus a řídit se aktivitou orgánů.

1.2. Urinové klystýry a očista tlustého střeva

Na očistu střev jsou nejlepší klystýry s vlastní, předem ohřátou urinou, případně smíchanou se starou, již je třeba **po** vařit a poté ochladit na teplotu čerstvě nadojeného mléka. Takováto urinová směs je velmi účinná a proto by se to s jejím množstvím nemělo přehánět: stačí půl litru až litr uriny na jednu proceduru. Po deseti až patnácti procedurách s klystýry z vlastní uriny prováděných každý druhý den si zaveďte stejný počet klystýrů s urinou odpařenou nebo odmraženou na polovinu až čtvrtinu původního objemu. Dávkování zvyšujte postupně: začněte u 100 ml a při každé proceduře 50 až 100 ml přidejte, až dospějete k objemu 500 ml, kdy je třeba dávky stejným způsobem snižovat. Vyzkoušejte do klystýrů různé druhy uriny podle toho, jak se cítíte, vždy v souladu s lunárním cyklem (hodí se určité dny druhé a čtvrté fáze).

Urinu můžete obohatit solemi a dalšími prvky, například se do ní při odpařování přidává jedna lžice sušené mořské kapusty nebo pár lžic bylinkového čaje či bylinkové směsi (čím rozmanitější směs, tím lépe). Při odpařování na jednu čtvrtinu původního objemu nakonec ze dvou litrů normální uriny získáte 500 ml odpařené, která je navíc nasycená stopovými prvky a solemi, lépe se uchovává a je bez zápachu.

Jak nasycit **rozmraženou** urinou stopovými prvky? Je to jednoduché: než ji nalijete do nádoby a postavíte do mrazáku k **odmrazování**, přilijte do ní silný bylinkový odvar nebo nasypete mořskou kapustu v prášku. Postupným rozmrazováním se **urina** zbaví nepotřebného ledu a vy získáte **jedinečný** lek plný soli a stopových prvků.

Příklad 1. „Jaká škoda, že se mi vaše kniha *Léčebné síly* dostala do rukou příliš pozdě. Během dvou a půl měsíce **jsem** si dvakrát pročistil játra a jednou tlusté střevo. **Užívám** urinou dvakrát denně, ráno a **navečer**, celkem 250 až 300 ml. Nečekal jsem žádné zázraky, ale vidím, že se ze mne stal jiný člověk. **Ty tam jsou** hemoroidy, cholecystitida, gastritida či pálení žáhy, to všechno zmizelo a nezanechalo po sobě ani stopy.“

Příklad 2. „Je mi pětadesát let, po dobu jednoho měsíce dvakrát denně piji svou urinou, ráno si dělám urinové **klystýry** a masíruji si s ní hlavu, tvář, uši a krk. Hemoroidy mě už **nezneklidňují**, zlepšila se mi stolice, která je nyní normální a pravidelná, a zmenšil se šum v uších.“

1.3. Nasycení organismu stopovými prvky, stimulace celkové energetiky

Doporučuji dvacetimililitrové až padesátimililitrové urinové **miniklystýry** s bylinkovými odvary, mořskou kapustou a dalšími ingrediencemi. V případě vyššího dávkování vznikne silné nutkání na vyprázdnění a organismus se očistí.

1.4. Odstranění polypů a parazitů, léčba střevních potíží a nemocí tlustého střeva

Léčba je obdobná jako v předchozím bodě.

Příklad. „Je mi pětaticet let, koupila jsem si a hned přečetla vaši knihu a rozhodla se, že léčbu vyzkouším. Co má paměť sahá, byla jsem neustále nemocná: v osmnácti a devatenácti letech mne dětské nemoci stíhaly jedna za druhou. Nyní mne někdy bolí v krku, jindy mám vlekou rýmu, chvíli to a pak zase ono. Posledních šest let mi je opravdu špatně a je to rok od roku horší. Dva roky jsem

nemohla nic dělat, měla jsem silné bolesti v břiše i v celém těle a vyrostlo mi několik polypů.

Tak jsem přistoupila k urinoterapii a sama si naordinovala léčebný program. **Jedla** jsem jen rýži a cucala olej a k tomu si jednou pročistila střeva a třikrát játra, ale chci to dotáhnout k pěti očištěním procedurám. Po třech očištěních jsem začala třikrát denně pít urinou, zakapávala si s ní nos a vtírala každé ráno urinou odpařenou na jednu Čtvrtinu původního objemu do pokožky. Vyšlo ze mne hodně tekutých nečistot i hutné kalové zbytky, kůrky, hleny a jakási zelená hmota.

První očištěnou kúru na šťávách jsem snášela dost těžce, bylo mi špatně od žaludku, zvracela jsem a vyloučila hodně žluči a černých vloček. Po očištění jater ze mne horní cestou vytékala celou noc černá tekutina, po klystýru pro změnu spodní cestou tekutina zelená. Po druhé a třetí očištění jater ze mne vyšly zelené a potom i hnědé kamínky. Začala jsem jíst víc zeleniny i ovoce a dodržuji principy dělené stravy.

Do léčebného programu se zapojila i moje matka a pod mým vedením provedla očištěnou střevní kúru s urinou. Začala ji také pít a chystá se, že začne detoxikaci těla s odpařenou urinou. Vyloučila hodně kalových částic, hlenů a polypů a od čtvrtého dne také písek, který měl rezavou barvu. Jinak se léčila stejným způsobem jako já a slinivka břišní už ji nebolí.“

1.5. Preventivní kúra proti zácpám

a k aktivaci peristaltiky tlustého střeva

K profylaktickým účelům a k vylepšení vyprazdňování střev se hodí miniklystýry z uriny odpařené či **odmražené** na čtvrtinu prvotního objemu, stačí 100 ml obden. **Máte-li** problémy s vyměšováním, například trpíte zácpou, zamyslete se, jak se stravujete a jakým životním stylem žijete, protože právě zde může spočívat příčina těchto potíží. A je jasné, že bez odstranění příčiny se zácpy nezbavíte. Jestliže vám

odmražená ani odpařená urina nepomohou, pak příčina tkví v oblasti, kam léčebný účinek uriny nedosahuje - v životním **pole**. V oblasti tlustého střeva se nachází psychologický blok, **jenž** se dá odstranit pouze očistou životního pole. Pokud to neuděláte, hrozí, že se zácpa po ukončení urinové kúry zase vrátí.

Nebojte se urinových klystýrů, je to přirozený prostředek pro **tělo** složený z jeho vlastních látek. Je pro ně přijatelný, nevyvolává ničivé **procesy** v **těle** a není návykový.

Upozornění. Ani s klystýry byste to neměli přehánět, zejména těmi s odpařenou nebo odmraženou urinou, protože **silně** stimulují energetiku organismu směrem dolů a to může způsobit například vyhřeznutí hemoroidů. Samozřejmě klystýry užívané v rozumné míře hemoroidy léčí.

1.6. Vaginální výplachy

K provádění vaginálních výplachů se užívá 50ml až 100 ml gumový balonek stejný jako na klystýrování. Z profylaktických důvodů se hodí nejvíc čerstvá ranní nebo odmražená urina; je to šetrná procedura, která při každodenním provádění ženě uchová stabilní zdraví a funkční pohlavní oblast.

Pro léčbu vaginálních onemocnění nebo k očistě se užívá čerstvá, stará nebo jiná urina. Při vaginálních infekcích zejména pomáhají kontrastní výplachy: první výplach **starou**, Čtyř- až sedmidenní urinou, a druhý čerstvou, teplou anebo odmraženou urinou. Namísto odmražené můžete pro druhý výplach použít i odpařenou nebo dětskou urinu nebo si vymyslet vlastní kombinace. Při prvním výplachu **sc sliznice** čistí a zbavuje škodlivých mikrobů a plísni, při druhém se normalizuje kyselé prostředí ve **vagině** a na **sliznicích** probíhá aktivní hojivý proces.

Stejný účel jako vaginální výplachy splní urinové tampony namáčené do různých druhů uriny a v mnoha ohledech je i předčí, neboť působí déle.

2. Jak užívat urinu skrze kůži

John Armstrong se na urinové potírání a obklady díval takto:

„Kůže musí dýchat! Proto doporučuji nosit spodní prádlo z jednoduchých materiálů a naopak neradím nadměrné pomazávání pokožky mastmi či jinými přípravky a přehnané oblékání do teplého prádla - tělo musí být volné a ne zabalené do tkanin jako kukla.

Při vtírání se vylučuje teplo, které otevírá póry. Je nesmírně důležité, jaké prvky jsou obsaženy v tekutině, již používáte na obklady anebo si vtíráte do kůže. Obyčejné obklady, které z těla jen vytahují a nic mu nedodávají nazpět k regeneraci, jsou k ničemu, neboť z nemocného organismu vysávají veškeré síly. Naopak urinové obklady jsou velmi vhodné, stejně jako potírání kůže. Nejlepší je stará urina, případně smíchaná s čerstvou. Urinu před užitím mírně ohřejte, ale nesmí vřít! Uchovávejte ji v lahvích, neboť je to šetrný a praktický způsob, a při užívání ji přelijte do široké misky nebo jiné nádoby s plochým dnem tak, abyste si v ní mohli omočit dlaně. Pak si ji dlaněmi vtírejte do pokožky a mírně masírujte, dokud neoschnou, přilijte do nádoby víc uriny a postup zopakujte. Jde o hygienický a šetrný postup, protože na podlahu neukápne ani kapka. Kousek tkaniny prosycený urinou si přiložte na nemocné místo, nechte působit a když oschne, znovu jej omočte (měl by být vždy vlhký).

Na popáleniny, vředy, rány, výrůstky, boule, nádory a zatvrdlinky se hodí urinové obvazy; tato bolestivá místa není třeba urinou zvlášť potírat. V žádném případě si nepotírejte podezřelé výrůstky neznámého původu, zatvrdlinky či novotvary a ani **místa**, která k nim bezprostředně přiléhají. Potírejte si chodidla, krk, obličej a pokožku pod vlasy, tato místa jsou při léčbě nejdůležitější. To však neznamená

že si urinou nemůžete namazat celé tělo; pokud nemoc nevyžaduje obklady, pak je **právě** jemná masáž a **pomazávání** vhodným doplňkem kombinované urinové léčby. Obklady dodávají nemocnému tělu nezbytné látky a během hladovění **je přikrmují**. Urina je navíc nejlepší potravou pro kůži, která v mnohém předčí všechny ostatní umělé preparáty.

Pochybovači si myslí, že suchá masáž nebo potírání těla vodou se vyrovná masáži urinové. Ale to si nemyslím: vyzkoušel jsem suchou i vodní masáž a musím dodat, že hladovění na **urině** bez potírání může být doprovázeno silným srdečním tlukotem, nemluvě o hladovění na vodě."

Pravidla při potírání těla urinou

Osoba s normální tělesnou konstitucí spotřebuje na potření celého těla přibližně čtvrt litru uriny, již je třeba sbírat dopředu. Dále se odpařuje, odmrazuje, aktivuje nebo se nechává po určitou dobu odstát, aby z ní byla klasická stará **urina** se čpavkem.

Tělo si potírejte jedenkrát denně, procedura by měla trvat dvě hodiny, Pokud se rozhodnete, že se budete potírat dvakrát denně, stačí sedmdesát pět minut a k preventivnímu potírání je dostatečná třicetiminutová akce. Nejvíc biologicky aktivních bodů na těle se nachází na hlavě, krku, obličeji, zápěstí a chodidlech, těmto místům je třeba věnovat maximální pozornost a v některých případech stačí potírat právě **jen** tato místa.

S potíráním těla **začněte** u hlavy, respektive u pokožky pod vlasy, a pokračujte dolů přes celé tělo až k nohám. Jakmile je procedura u konce a urina se vsaje do kůže, osprchujte se teplou vodou bez mýdla anebo si potřená místa **opláchněte**. Mýdlo nedoporučuji z toho důvodu, že vysušuje pokožku a splachuje ochrannou vrstvu, která na kůži zůstala po **urině**.

Obyčejně Člověku po třech až pěti dnech potírání urinou na kůži vyskáčou malé bílé puchýřky, jež potvrzují detoxikační proces - tělo se přes kůži zbavuje nepotřebných látek. Je to normální jev a nemusíte mít žádné obavy, klidně v potírání těla pokračujte, neboť toxiny a nečistoty se během několika dnů vyloučí a kůže bude zase normální. V případě velmi silné reakce organismu proceduru pozastavte, začněte ozdravné hladovění, proveďte pár očistných **klystýrů**, pijte hodně vody nebo třeba chodte do páry: prostě pomozte svému tělu, aby se rychle zbavilo všeho nepotřebného, co se v něm za léta nashromáždilo. U člověka, který si předem detoxikoval organismus, taková reakce nastane anebo má slabší průběh.

Vtírání uriny do kůže je užitečné a hodnotné, neboť organismus se tak nejen pročistí, ale zlepší se i pokožka, zvýší energetika celého organismu a v neposlední řadě se prosytí svou vlastní energií a hodnotnými prvky.

Při potírání těla urinou se samozřejmě tvoří zápach, který může být zejména zpočátku hodně nepříjemný, ale jak už jsme si říkali, se změnou jídelníčku zmizí a moč nejenže nebude zapáchat, ale dokonce začne libě vonět. Jezte méně živočišných bílkovin, škrobových jídel, sladkostí a pečiva, zato konzumujte ve větším množství přirozené potraviny - kaše, ovoce a zeleninu, sušené ovoce, ořechy, luštěniny, semínka, jedlé bylinky a další produkty, po nichž moč získá příjemnou vůni. Odpařená urina někdy voní jako kadidlo a tato vůně působí jako přirozená ochrana před vnějšími temnými silami a parazity v životním poli.

2.1. Očista organismu přes kůži

Chcete-li si očistit tělo, masírujte i je nebo potírejte starou, odmraženou či odpařenou urinou (na čtvrtinu původního objemu). Pokud se na pokožce objeví vyrážka, nelekejte se to je jen znamení, že se očistný proces už započal a toxiny vycházejí kůží ven. Rozhodně kvůli tomu nepřerušujte léčbu, nýbrž v ní pokračujte až do úplného očištění kůže. Jen v případě silné vyrážky si udělejte přestávku, vyčkejte den či dva a poté se znovu vraťte k léčbě, kterou můžete kombinovat i s klystýry a párou, neboť se tím očistný proces ulehčí a urychlí.

Příklad. „Začal jsem s urinoterapií nedávno, měl jsem neléčitelný ekzém na rukou. Ten je nyní skoro pryč, ale já se budu potírat a koupat v urine tak dlouho, dokud nezmizí úplně.“

2.2. Léčba organismu a nasycení stopovými prvky, stimulace celkové energetiky

Doporučuji masáže, potírání těla a teplé koupele s urinou trvající od pěti minut do dvou hodin, někdy i více. Příkladujte si na chodidla obklady, protože velmi účinně stimulují celkovou energetiku organismu.

Pro léčebné účely se víc hodí odmražená, dětská nebo chladem aktivovaná unna a také urina stará, ale ne starší dvou až tři dnů. Samozřejmě se užívá i starší urina, ale spíš na rozpouštění a vymývání solí z organismu; stejnému účelu dobře slouží také urina odpařená nebo odmražená na jednu čtvrtinu objemu. Stará urina obsahuje čpavek a tudíž rozšiřuje póry na kůži. Kromě toho v ní je zvýšené množství solí, kvůli čemuž vzniká jev zvaný osmóza a usazeniny a nečistoty jsou vytlačovány ven z organismu. Pokud se váš zdravotní stav při jejím užívání zhorší, vynechejte ji a zkuste urinou odpařenou. A **dojde-li** k reakci i po ní, léčbu na chvíli přerušete a nechte organismus, aby se zbavil solí a odpočinul

i Reakce může znamenat, že organismus „vytahuje“ z moči soli a dodává je na postižená místa, rovněž podle zákona osmózy. Zvolte jiné metody očisty a detoxikace organismu, například terapii šťávami a hladovění.

Příklad. „Urinoterapie mi skutečně pomohla: obnovila se mi zubní sklovina a zuby zbělaly, všechny kameny se rozpustily a zmizely i tmavé skvrny a černě. Vylepšil se mi zrak a přestal jsem kašlat. Dvakrát jsem si pročistil játra, tři týdny jsem pil čaj na ledviny podle receptu a metody Rudolfa Breusse a takřka měsíc si čistil střeva urinou. Vyšlo ze mne několik cholesterolových kamenů, hodně slizu a písek a k tomu jsem močil velmi kyselou tekutinu připomínající dýňovou šťávu, asi tak sto mililitrů.“

K energetické stimulaci organismu se hodí urina aktivovaná magnetickým polem, odmražená či odpařená na jednu čtvrtinu prvotního objemu (tyto dva druhy uriny můžete dodatečně aktivovat magnetickým polem).

Příklad. „V létě jsme s rodinou na dva nebo tři měsíce odjeli na venkov a já se tam cítila velmi unavená, protože jsem se hodně pohybovala, byla pořád na nohou a takřka neseděla, jak jsem tomu byla zvyklá (inu, rozmazlený měšťan se sedavým zaměstnáním). A protože jsem celý den chodila naboso, vždy večer jsem si umyla nohy nejprve v čisté teplé vodě a potom v čerstvé urině (opláchla jsem si je až po kolena). Do pěti minut se únava vytratila a bolest nohou zmizela jako mávnutím kouzelného proutku. Navíc se mi zjemnily nohy i chodidla: nejlépe to bylo viditelné na patách a v místech, kde dřív byla zhrublá kůže, jsem měla kůžičku jako nemluvně.“

Připravujte si sedavé koupele nebo malé lázně pro nohy s urinou. Jsou to však poněkud složité procedury, a tak namísto lázní pro nohy si můžete na noc navléci „urinové ponožky“ a namísto sedavých koupelí si zavádět urinové klystýry.

Co to jsou „urinové ponožky“? Vlněné nebo bavlněné ponožky namočte do jakékoli uriny, a pak si je normálně **oblečnete** na nohy. Přes ně si můžete natáhnout igelitové pytlíky nebo (místo nich případně i na ně) jiné suché ponožky. **Vaše** chodidla budou „**naložená**“ v **urině**, ale vy nemusíte **ztrácet** čas sezením s nohama v lavoru a necítíte nepohodlí. V urinových ponožkách můžete normálně chodit, spát, uklízet, pracovat na zahradě či dělat cokoli jiného. Časově je tato procedura takřka neomezená, ale měli byste v ponožkách vydržet **nejméně** hodinu či dvě; avšak můžete v nich chodit třeba celý den.

Ohřátá stará urina velmi dobře pomáhá při omrzlinách, plísňích a dalších nemocech nohou; ovšem ani **odmražená** nebo **odpařená urina** nemají o nic horší vlastnosti.

Sedavé urinové koupele posilují krevní oběh a skrze reflexogenní zóny působí na celý organismus. Jsou doporučovány při nemocech vnějších pohlavních orgánů, řitního otvoru a stydké kosti.

Jak se připravuje urinová koupel? Nalijte do lavoru či vaničky dva litry ohřáté uriny a posad'te se do ní alespoň na patnáct minut, nebo ještě lépe na hodinu. Poté se osprchujte teplou vodou bez mýdla nebo se důkladně omyjte.

Pokud se vám dva litry vody zdají málo, rozřeďte ji teplou vodou.

Mimochodem, **potřebujete-li** i rychle rozchodit nové boty, vymočte se do nich anebo je vycpěte tkaninou **namočenou** v **urině** a **nechte** chvíli působit. Nakonec urinu slijte š ještě za mokra si boty obujte.

Příklad. „Udělala jsem si radost a koupila si krásné, elegantní značkové lodičky z pravé kůže, které byly velmi drahé. Mají ale jeden, a to velmi významný, nedostatek

když v nich dlouho chodím, tak dřou na patě. Dostala jsem od otce radu, že bych se do nich **meia** vymočit: **vyprávěl mi, jak** si vojáci za války močili do holínek, aby je

změkčili a zbavili se otláčenin. Přímou vyčůrat do bot jsem se nedovázila, ale namočila jsem v urině dva hadříky a lodičky jimi vycpala. Pak jsem chvíli počkala, než se urina vsákne, a hadříky zase vyndala. Asi jsem se u toho šklebila odporem, ale botky **jsem** si obula... A stal se zázrak - chvíli jsem se v nich procházela a ejhle, nic mne netlačilo, ani nedřelo, neobjevily se žádné puchýře, ani vydřená místa. Lodičky seděly na nohou jako ulité a nosily se jako měkké bačkůrky."

2.3. Cílené ovlivňování nemocných orgánů

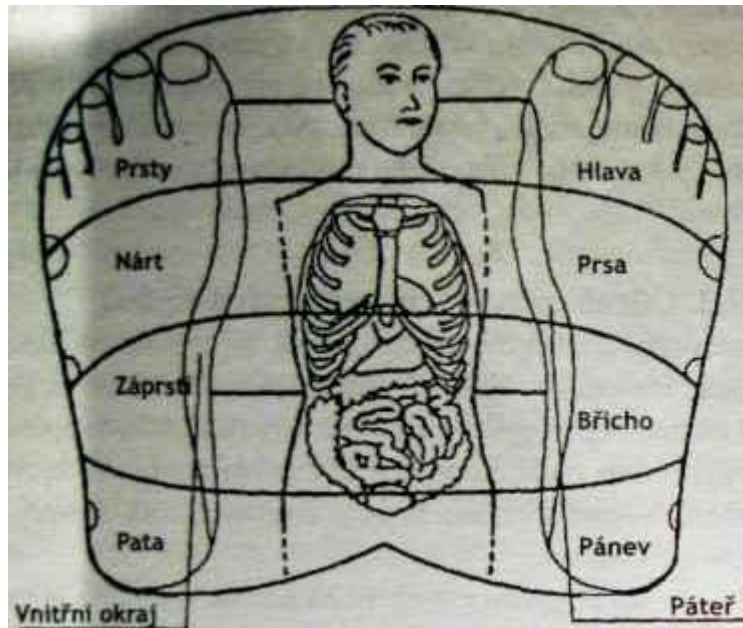
Doporučuji segmentovou masáž a urinové obklady na postižená místa. V tomto případě je velmi efektivní, pokud na nemocné orgány působíme skrze chodidla a zápěstí. Je však nutno vědět, jaká zóna na dlani či chodidle odpovídá tomu či onomu orgánu (více je znázorněno na obrázcích č. 3, 4 a 5).

Metodika cíleného působení na nemocné orgány je nesmírně jednoduchá. Namočte vlněnou rukavici anebo ponožku do uriny, oblečte si ji, přes ni natáhněte igelitový sáček a nahoru ještě jednu suchou rukavici či ponožku.

Aby si kůže snáze zvykla a zabránilo se silným reakcím organismu, vydržte s obkladem napopné alespoň hodinu a postupně dobu působení zvyšujte. Později si jej můžete nechat i na noc a ráno se opláchněte teplou vodou.

K posilování a stimulaci nemocných a oslabených orgánů se hodí pomazávání kůže urinou nebo obklady, ale vše v souladu s denním cyklem aktivity daného orgánu, lunárního cyklu a ročním obdobím.

Zóny na chodidlech a trupu - jejich vzájemné propojení

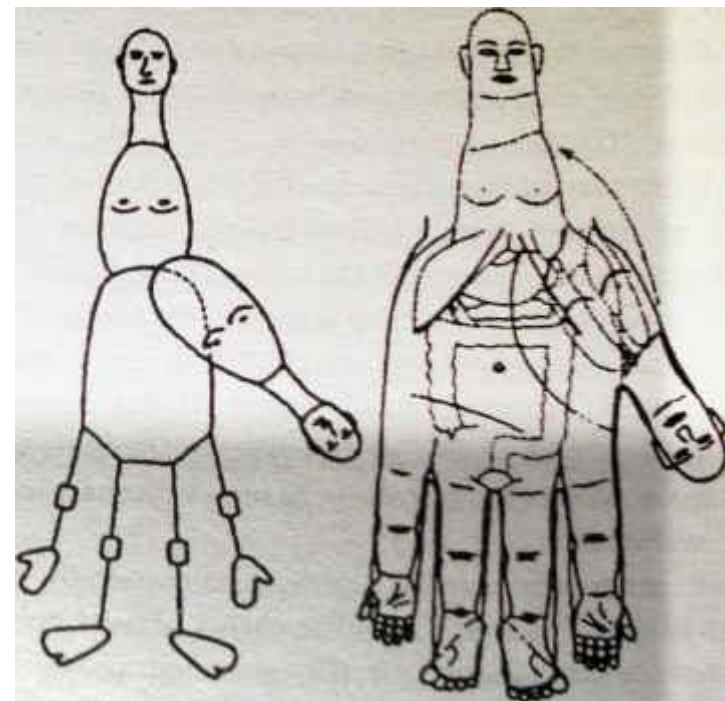

Obklady musí být přiloženy na určité segmenty chodidel, pak budou působit na odpovídající orgány či části těla.

K obkladům směle využívejte všechny druhy uriny a vyberte si ten nebo ty druhy, které vám vyhovují nejvíc. Můžete procedury různě kombinovat, například urinoterapeutické metody spojte s užíváním léků nebo jinými léčebnými metodami. Lýdie Sazanová doporučuje na **ischias** (lidově) a zánět míšních kořenů (radikulitidu) léčbu **křencem a hlinou**.

Recept s křencem a hlinou (na ischias a jiné nemoci)

„Křenové kořeny promyjte, očistěte a umelte v mlýnku na maso. Smíchejte je s vlastní urinou a důkladně rozmíchejte, abyste získali stejnorodou hmotu připomínající smetanu. Vezměte bavlněnou tkaninu a křenovou směs na ni naneste, aby se vytvořila vrstva tloušťkou asi jeden centimetr, a přiložte na postižené místo. Bude vás to pálit (někdo možná zná hořčičníky, je to podobné pálení), ale je nutné, abyste to chvíli vydrželi. Proceduru provádějte na noc nebo před spaním až do úplného uzdravení.“

Spojení mezi zápěstím a ostatním organismem. Palec je propojen s hlavou a hrudníkem a tak dále.

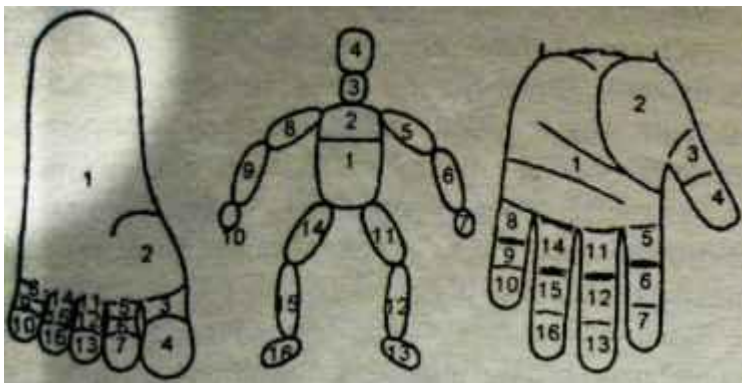
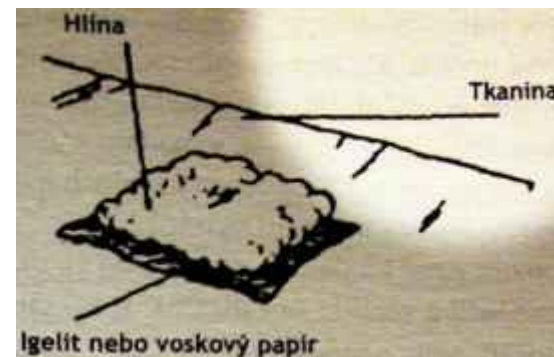

Schéma znázorňuje, jak určité segmenty **těla** odpovídají segmentům chodidel a dlaní - vyznačeno stejnými číslicemi.

Chcete-li si rány vyčistit od hnisu či dalších cizorodých látek, užíjte směs uriny s hlínou (hodí se jakákoliv: bílá, žlutá či červená).

Hlínou nasypete do nádoby s ochlazenou urinou odpařenou na čtvrtinu objemu a důkladně promíchejte; získáte kašovitou směs připomínající smetanu. Na postižené místo si přiložte mokrou bavlněnou tkaninu a naneste na ni hliněnou urinovou směs, aby vznikla vrstva tlustá jeden až půldruhého centimetru (viz obrázek č. 6). Pak zábal ještě **jednou** ovažte, aby dobře držel a byl pevný, například jinou tkaninou. Mějte **však** na paměti, že brzy vysychá a je třeba **jej** zavčas měnit.

To je nesmírně důležité a kdybyste tak neučinili, můžete si uškodit. Proč? Když se hlína ohřívá, aktivně pohlcuje a vsakuje cizorodé prvky a tělo se komplexně očišťuje. Jakmile se ohřívání zastaví, pozastaví se i tento užitečný **léčivý** proces, ba může se naopak zvrátit (z hlíny se cizorodé látky vsakují zpět do těla). Z tohoto důvodu neustále dbejte, abyste měli zábal vždy čerstvý, a proceduru opakujte **na** do úplného uzdravení.

Správně provedený hliněný zábal

Příklad „Můj dvouletý syn má silnou *diatézu*. Těhotenství probíhalo těžce a já měla neustále silnou *toxikózu*, nemohla se zbavit únavné a vyčerpávající zvýšené teploty a vůbec jsem byla šíleně zesláblá a popudlivá. Hrozilo mi, že dítě nedonosím a budu mít samovolný potrat. Hojně jsem užívala tablety *No-Spa* a byla plná obav. Nakonec jsem těhotenství vydržela a porodila dítě, jež jsme si s manželem oba velmi přáli. Syn přišel na svět v termínu, zdravý, čilý a prvního půl roku rostl zcela bez problémů. Bohužel jsem ho kojila jen jeden měsíc, pak se mi přestalo tvořit mateřské mléko a já musela přejít na umělé směsi jako *Sunar* a další. Někdy jsem kupovali obyčejné mléko a synovi je **pře**vařovali. Je možné, že právě to mu uškodilo? Nevíme, ale od té doby začaly potíže. Slabé projevy diatézy se objevily už po narození, zejména na tvářičkách, ale při odjezdu z porodnice mne lékař ujistil, že to brzy přejde samo. Po umělých mléčných výživách dítěti vyskákaly suché stroupky na ručkách a po povinné vakcinaci proti spalničkám se nemoc rozšířila na rukou i nohou a silně svědila. Vyzkoušeli jsme všechny možné masti, ale nic nepomohlo.

Proto jí doporučuji, aby nasadila chlapci nejprve antiparazitární léčbu a poté urinoterapii.

2.4. Biologicky aktivní body

Již dříve jsme si říkali, že biologicky aktivní body představují „vstupní bránu“ do organismu. Je jich hodně zejména na ruku po lokte a nohu po kolena, na hlavě, obličejí a krku. Skrze ně je možné s využitím efektu „supertekutosti“ vpravovat urinou do organismu. Pokud bojujete s nedostatkem času, využijte tento rychlý a jednoduchý způsob, který navíc dobře stimuluje organismus.

2.5. Kosmetický účinek

V květnu roku 1998 jsem byl pozván na *Druhou světovou konferenci urinové terapie*, která se konala v Německu, a na ní jsem byl představen paní Ingeborg Allman¹⁸. Byla to už starší dáma, ale na svůj věk vypadala velmi dobře a pleť na obličejí měla zdravou. To jsem ještě nevěděl, že je také autorkou rozsáhlé publikace o urinoterapii a sama se jí řídí. Zřejmě pečlivě, protože výsledek byl viditelný na její hladké a mladě vypadající tváři. Urinoterapeuti sami na příkladě svého života dokazují starodávné pořekadlo: „Kdo léčí, ten má vždy pravdu.“

Proč to vlastně píší? Protože masáž s čerstvou urinou je skvělá a užitečná procedura, díky níž si pokožku udržujete zdravou, mladou a v bezvadném stavu. Přece víte, jak příjemnou a hebkou pokožku mají právě narozené děti. V útrobách ji omývá matčina plodová voda, sestávající především z uriny, jež má na kůži dítěte vliv jako „božské tonikum“: udržuje ji zdravou a krásnou a plíce či dutinu ústní ideálně zdravé. **Užíváte-li** na pleť teplou čerstvou urinou, vytváříte pro svou kůži skvělé podmínky. I v některých moderních krémech na *pleť* je obsažena močovina, ale v nejlepší formě se nachází stejně jen v urině.

Tak **jsme** si přečetli Armstrongovy knihy a rozhodli se, **že** zkusíme ještě **urinoterapii**. Vyrážku jsme dítěti pomazali jeho vlastní urinou, ale nepomohlo to, jak jsme očekávali. Mezitím jsme ho začali krmit normální, byť speciálně připravovanou stravou. V létě vše vypadalo v pořádku, chodila jsem se synem hodně na čerstvý vzduch a on se opálil, takže projevy diatézy se skoro vytratily.

Na podzim jsme ho dali na půl dne do školky, ale hned se tam nachladil a zesílila se i diatéza; rozškrábané vřidky bolely, hnisaly a nic nepomáhalo.

Byla jsem už zoufalá, když se mi naštěstí dostaly do rukou vaše knihy. Hned jsem je přečetla a začala dítě léčit odpařenou urinou: potírala jsem mu s ní každý den, vždy navečer před koupelí, celé tělo, všechna nemocná místa až do úplného zaschnutí. Potom jsem mu nakapala urinou do nosíku a posadila ho do vany, kde plaval a hrál si v teplé vodě. Nakonec jsem ho opláchla chladnou vodou, na což si rychle zvykl. No a do měsíce zmizely všechny příznaky nemoci."

Poznámka. Tato žena si vytvořila problém sama tím, že synkovi dávala nevhodnou stravu. Malé dítě ještě nedokáže strávit škroby obsažené v umělých mléčných směsích. Jeho malý organismus se tak zahlenil a přeplnil nestrávenými škroby, že se snažil skrze kůži vyloučit vše nepotřebné; a to je příčina diatézy.

V létě se chlapcův zdravotní stav z pochopitelných důvodů zlepšil: v tomto období s dostatkem slunečního tepla je tenké střevo aktivní a lépe pracuje a organismus si s přijímanými škroby snáze poradí. Jakmile však aktivita střev poklesne, organismus si **opět** s nesprávnou stravou neví **radu** a znovu se objeví diatéza. Na podzim se také aktivní rozmnožují parazité a podle matčina popisu to vypadá, že se jeden zabydlel i v organismu tohoto malého chlapce.

Tomu, kdo se chce starat o svou pleť a vlastně i o celý **organismus**, doporučuji každodenní masáž čerstvou a **odmraženou** urinou nejlépe večer anebo ráno. Jedna procedura vám nezabere víc jak třicet minut, poté se osprchujte teplou vodou bez mýdla.

Přejdete-li na správné stravování, vaše moč nebude nepříjemně páchnout, ba naopak při nanesení na kůži začne příjemně vonět. Urina působí také jako prvotřídní voda po holení a přestože maličko štípe, dobře kůži změkčuje. Poté je třeba ji opláchnout teplou vodou.

Coen van der Kron píše: „Předtím, než se osprchuji, si potřu celé tělo a zvláště tvář a vlasy čerstvou urinou. Kůže pak hezky vypadá a je hladká a hebká a vlasy vypadají **zdravě** a přirozeně se lesknou.“

Tento postup dnes využívá hodně lidí včetně autora této knihy.

Kromě čerstvé uriny je vhodná také aktivovaná (chladem nebo magnetickým polem) či odpařená urina. Namažte si ji na obličej, ruce a krk, nechte uschnout a poté opakujte ještě několikrát; nakonec se umyjte teplou vodou bez mýdla.

Jedna žena, jež se léčila patnáct let urinoterapií, vyprávěla, že urina nemá na rozdíl od jiných syntetických přípravků žádné vedlejší účinky. Vypracovala také vlastní jednoduchý, ale mimořádně účinný kosmetický recept na krásu: „Namočte kousek bavlněného hadříku ve vlastní **urině** a přiložte jej na tvář, zakryjte maskou z látky (s otvory na nos) a **nechte** tři čtvrté hodiny působit. Kůže se zvlhčí, vyhladí a vypadá mladší.“

Stejným způsobem se léčí i křečové žíly na nohou, ale měli byste si sami vyzkoušet, jaký druh uriny se vám hodí **nejvíc**. O tom, že urina má schopnost léčit křečové žíly, napsalo mnoho lidí a mnozí se s ní zdárně vyléčili.

Příklad. „Když mi **bylo** šestnáct let, měla jsem hodně problémů dermatologického i psychického rázu. Doufala jsem, že brzy přejdou, ale všechny mne pronásledovaly až do dospělosti. Na kůži jsem měla vřídky a uhříky, **trápi-la** mne *seborea* čili zvýšená tvorba mazu kožními žlázami (mazotok) a alergie na veškeré kosmetické přípravky, takže mi lékařka poradila, abych se jakékoliv kosmetice vyhýbala. Alergie vyvolala silné svědění na tváři, **dermatitidu** a ekzém kolem rtů, ale zbavila jsem se toho za pět až sedm dní. Jak? Před spaním jsem si potírala tvář ‚mrtvou urinou‘ starší dvou týdnů. Urina nejdřív silně štípala, zejména kolem rtů, až jsem myslela, že se mi oloupe kůže; a navíc mi z podráždění urinovými výpary slzely oči. Na noc jsem ji nesmývala a ráno si potřela tvář slabým čajovým odvarem. Po několika dnech všechny neblahé projevy přešly a kůže kolem rtů byla růžová a úplně čistá! Přestaly mě také svědit tváře, řasy a obočí, vytratily se uhříky a vřídky. Později jsem si na noc potírala obličej velmi starou a ihned po několika minutách čerstvou urinou, a uhry se po této důsledné kúře už neobjevily. Ráno jsem se umyla mýdlem a obličej si potřela krémem. Uplynul nějaký čas a já si mohla klidně líčit obličej kosmetickými přípravky, aniž by mi to vadilo, a žádná alergie se neprojevila. Všichni známí byli udivení tou proměnou a ptali se mne, jak to dělám a jak jsem dosáhla toho, že mám najednou tak Čistý obličej.

Dříve jsem navíc každou zimu **přetrpěla** angínu, většinou oboustrannou. Ale pak jsem si přečetla v novinách, že při ní pomáhá urina, a tak jsem ji při každém podezření na nachlazení hned pila. Zafungovala vždy okamžitě a poklesla mi po ní **teplota**, bolesti se zmírnily a nedostavily se návaly horka ani migrény.“

Příklad 2. „Zbavila jsem se bradavice na Čele tak, že jsem si jeden či půldruhého týdne přikládala na postižené místo minový tampon namočený ve vlastní čerstvé moči.

Bradavice se začala smrskávat a zmenšovat, až nakonec sama odpadla.*

Příklad 3. „Vyléčila jsem si urinou zánět Highmorových dutin (*highmoritidu*). Klasické léky mi nepomáhaly, ba naopak mi po nich bylo ještě hůř, a tak jsem si připravila urinové obklady a tampony, proplachovala nos a krk čerstvou urinou a dva nebo tři dny vydržela léčebné hladovění. Lékaři doporučovali chirurgický zásah, ale ten jsem odmítla. Nyní mám trochu rýmu a občas mne škrábe v krku, ale při prvních symptomech nemoci si promývám nosohltan urinou a brzy se vše napraví.“

Příklad 4. „Manželovi se podařilo vyléčit postižení zákožkou svrabovou - urinou. Osypal se na celém těle a měl všude jizvičky, které se po třech až čtyřech dnech zatáhly a zmizely. Chudák se předtím trápil dva měsíce, ale nyní nemohl ani věřit vlastním očím, jak rychle to pomohlo.“

2.6. Jak se starat o vlasy

Vzpomínám si na jednu známou, která dříve pracovala na poště. Všichni návštěvníci poštovní přepážky museli obdivovat krásné, dlouhé, husté a lesklé vlasy této pracovnice. Když otočila hlavu, aby orazítkovala dopis nebo něco naťukala do počítače, světlo dopadající na její vlasy se odráželo a přelévalo všemi barvami. Před nějakou dobou vážné onemocněla a přišla za mnou pro radu. Tak jsem jí věnoval několik výtisků svých knih a vyprávěl jí o kouzelné síle uriny a - následoval přerod z nešťastné a bolestmi utrápené Popelky v krásnou, zdravou a okouzlující Princeznu. Brzy poté se vdala, v práci dala výpověď a nyní má mnohem lepší zaměstnání a k tomu šťastnou rodinu.

Krásné vlasy jí však zůstaly, neboť o ně vždy speciálně pečovala a vyzradila mi svůj kouzelný recept.

Recept na krásné vlasy

Nejprve si ke kořínkům vlasů vtírala starou urinou, což jí trvalo tak patnáct až třicet minut¹⁹, a když byly vlhké, nasadila si na hlavu igelitovou čepičku a omotala ji ručníkem, a tak vydržela třicet minut až hodinu. Nato si vlasy důkladně propláchlou teplou vodou bez mýdla a šamponů a promyla vaječným žloutkem. Znovu je propláchlou vodou, vyždímala a vysušila ručníkem; někdy si jej omotala kolem hlavy, a jakmile vlasy vyschly, důkladně si je pročesala. Tuto proceduru opakovala jednou za půldruhého týdne až čtrnáct dnů.

A výsledek? Měla fantastické, nádherné husté vlasy, a protože k tomu měla i hezký obličej a štíhlou postavu, proměnila se v takřka pohádkovou bytost. Přerod si vyžádal asi tři měsíce pravidelné urinové péče o vlasy.

Urina je vynikající prostředek proti lupům, léčí neživé, lámavé a zničené (barvením či trvalou) vlasy. Pomáhá i proti vypadávání a zamezuje tvorbě pleši a lysinek. Tu si vzpomínám na jeden dopis obsahující vlasy; poslal mi ho starší pán, který začal praktikovat urinovou léčbu a pak se sám nestačil divit, že mu najednou rostou vlasy na hlavě. Při zvýšeném vypadávání vlasů je doporučováno vtírání čerstvé nebo velmi staré uriny do pokožky, intenzivní, ale s mírou. Mimochodem desetidenní urina se pokládá za prvotřídní šampon. Nechává se půl hodiny až hodinu působit a pak se smyje teplou vodou bez mýdla či jiných umělých mycích přípravků. Pokud ji ovšem nesmyjete, účinnost procedury bude ještě vyšší, ale každý takovou možnost nemá.

Coen van der Kron napsal: „Používám-li tuto metodu, na hlavě, takřka na holém místě mi znovu rostou vlasy. Urina by se však neměla užívat jako *panacea*: vypadávání vlasů a plešatost může být vyvolána mnoha faktory, nemusí jít nezbytně o poruchu kůže.“

Já bych k tomu dodal: nejčastěji příčina vypadávání vlasů tkví ve zvláštностech individuální konstituce.

„Proti vypadávání vlasů pomáhá směs bramborového prášku a síry smíchaná se starou urinou příjemné teploty. Touto směsí je nutné si potřít hlavu a vypadávání vlasů se zmírní. Přidává se do ní třeba i telecí žluč²⁰.“

Příklad. „Trochu jsem experimentovala s urinou: dvakrát nebo třikrát jsem si s ní potřela hlavu, přičemž mne při první kúře přestala bolet a při druhé se mi vlasy mírně zvlhnily.“

2.7. Celkové omlazení organismu

Na omlazení organismu je nejlepší masáž či potírání urinou nebo koupele s dětskou urinou, které se přidává půl litru na vanu, někdy i víc.

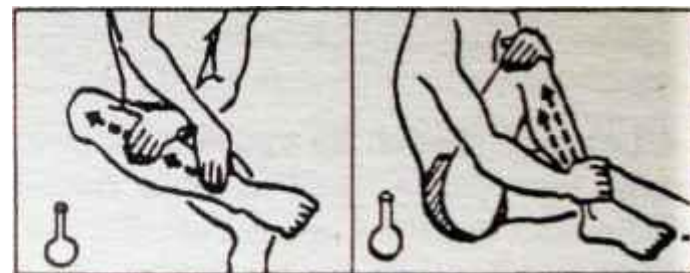
Tibetští lékaři využívali léčivou sílu drahokamů a doporučovali na ně močit. Drahokam omytý urinou vsákne její informace, a tak se mezi drahokamem a organismem člověka vytvoří zvláštní spojení. Zvýší se ochranná síla drahokamu, ale také se přizpůsobí energii člověka. Krystaly fungují mnohem lépe - ochraňují a ozdravují organismus.

Příklad. „Nedávno mi bylo sedmdesát let a bolelo mě celé tělo. V roce 1994 jsem si koupila vaši knihu o urinateapii. Po půl roce poctivé urinové léčby se mohu pochlubit těmito výsledky:

- velmi dobře spím a nemám divoké sny
- nebolí mne hlava
- měla jsem pleš, ale nyní mám hustou vlasovou kštici
- splaskly mi nateklé lymfatické uzliny
- zmizela cukrovka, už dlouho nemám cukr v moči ani krvi
- játra jsou v normě
- nemám hořkou pachuť v ústech
- z ledvin jsem vyloučila písek, nyní fungují výborně
- zmenšila se žláza, která byla viditelná
- nohy už mi neotékají, nebolí, nemám ucpané žíly

- rozplynul se i **myom** (operaci jsem odmítla)
- mám hladkou, sametovou pokožku
- krevní tlak mi naměřili 90/140 mm Hg a na této úrovni se drží
- omládlá jsem v obličejí, narovnal se mi vrásky

Lidé mi (dokonce i v nemocnici, kde člověk nevypadá zrovna nejlépe) tipovali šedesát let, osmapadesát a jednou dokonce osmačtyřicet, ale nikdo neuhodl, že už jsem překročila sedmdesátku. Strávila jsem na lůžkovém oddělení dvacet dní, šlo spíš o preventivní komplexní prohlídku. EKG potvrdilo, že už nemám ischemii, cukrovku ani hypertoni. Cožpak se nestal zázrak? Doporučila jsem tuto léčbu pěti šesti dalším lidem, mezi nimi i lékařům, a všichni mají na kontě jen pozitivní výsledky.“

Vtírání uriny do kůže

Vtírání uriny do kůže

Při vtírání uriny na pokožku **netlačte**, spíš ji lehce hladěte a provádějte jemné pohyby rukama jako na obrázku č. 7. Později můžete tlak zesílit, aby se objevila lehká bolest, a potom pokožku zklidněte měkkými dotyky a hlazením. Pokud byste hladověli o urinu a vodě, ale nevtírali si urinu také do pokožky, hladovění by nemuselo kvůli přetížení srdce přinést žádoucí výsledky.

Potírání těla urinou se zátěž na srdce sníží a hladovění **ude probíhat** snáze. O tom se přesvědčil i John Armstrong i autor této knihy to může jen potvrdit. Armstrong věřil, že **pn potírání** těla urinou se zlepšuje krevní oběh a normalizuje tep, takže organismus šetří své síly a má dost energie, **lověk** může efektivně pracovat.

Některá zvláštní doporučení

Měli byste je dodržovat při vtírání uriny do těla přes kůži. V první a třetí lunární fázi tělo přijímá, proto je vhodné užívat urinu, aby se hodnotné prvky z ní dostaly do organismu. Ve druhé a čtvrté fázi organismus vylučuje, takže **je** lépe toto období využít k celkové očistě.

Po masážích a dalších kožních procedurách se urina omývá ihned po uschnutí, po dvou až pěti minutách, nejprve teplou a potom i studenou vodou; poté je třeba se utřít ručníkem.

Urinové obklady a potírání ulevuje také pokožce spálené slunečními paprsky.

2.8. Léčení otevřených ran a popálenin

Urinová metoda léčby všech možných zranění byla v minulosti široce využívána, zejména během válek, jichž bylo v dějinách bezpočet; mimochodem nic jiného k ošetření ran leckdy ani nebylo. A lidé s údivem i nadějí pozorovali, **že** se jejich otevřené rány rychleji a lépe se hojí a vše probíhá bez infekcí a hnisavých procesů.

Příklad 1. Jeden muž z kruhu mých známých na chatě přibíjel hřebík a silně si poranil palec kladivem. Sice si nezlomit kost, ale měkké **tkáně** to škaredě odnesly. Poradil **jsem** mu, aby si prst obvázal obinadlem a každou **půl** hodinu se na něj vymočil. Ošíval se, ale nakonec souhlasil a vše provedl, jak **jsem** mu řekl. Za šestnáct dní se mu prst **dobře zahojil.**

Příklad 2. „Byl jsem na návštěvě u známých, zrovna když se u nich malovalo a omítal se dům. Do očí se mi dostalo trochu vápna, šíleně to začalo štípat, bolet a pálit a postižené oko zarudlo a nateklo. Tak jsem si je opláchl vodou a chtěl zajet na pohotovost, ale pak mě napadlo, že existuje urinová léčba. Tak jsem šel namísto k lékaři na toaletu, vymočil se a třikrát propláchl oko urinou. Nejprve to strašně pánilo, až jsem se lekl, zda jsem si nepřitížil, ale byl jsem rozhodnut s procedurou pokračovat. Po dvou hodinách jsem postup zopakoval a protentokrát oko pánilo méně. Léčil jsem se urinou dnem i nocí další tři dny a oko zcela vybledlo, po zarudlém pozadí nezůstalo ani stopy.“

Příklad 3. „V září roku 1995 mne porazilo auto, utrpěla jsem otřes mozku a těžce si poranila hlavu. Dostalo se mi prvotřídní léčby, ale přesto se mi stále vracely urputné bolesti hlavy, jako kdyby mi do ní někdo zapíchl kůl, a asi rok jsem nemohla hlavou otáčet.“

V létě následujícího roku jsem upadla na asfalt a zranila si kolenní klouby. Byla mi předepsána parafinoterapie, prošla jsem asi deset procedur, ale výsledek byl minimální a prudké bolesti pokračovaly. Měsíc jsem pak chodila o holi a nevěděla, zda se ještě někdy úplně uzdravím. Jednou mi probleskla hlavou myšlenka: a proč bych to nezkusila s urinou?

Po prvním obkladu jsem se v noci vzbudila a poprvé po dlouhé době necítila při pohybu bolest. Nemoci se zlepšily s každým dnem a bolesti slábly. Někdy po páté proceduře jsem zařadila urinové obklady na chodidla a výsledek mi udělal ohromnou radost! Po devíti seancích jsem mohla konečně nechat berle doma, přestalo mne bolet v bedrech, kříži i krční části páteře (předtím jsem se neobešla bez ulevujících náplastí, nyní už je nepotřebuji).“

Bývalá dětská lékařka, nyní důchodkyně.

Příklad 4 Jednou jsem si nešťastnou náhodou propíchl chodidlo rezavým hřebíkem. Asi po hodině mi noha hrozivě **natekla** a skoro jsem se nemohl pohybovat. Tak jsem si na místo přiložil obklad z uriny odpařené na čtvrtinu původního objemu. Naštěstí se otok po třech či čtyřech dnech vstřebal a za dalších sedm či osm dní jsem mohl znovu cvičit, běhat a plavat. Kdyby nebylo uriny, tak bych asi ležel v posteli celý **měsíc** a kdo ví, jak by to celé skončilo."

Příklad 5. „Loni nám po havárii potrubí nějakou dobu netekla teplá voda a já ji musela na koupání pro sebe a děti ohřívat. Jednou jsem na sebe omylem vylila kbelík vařící vody a silně si opařila záda: celá byla jako jeden veliký puchýř. Zachraňovala jsem se odpařenou urinou a přikládala si na záda dnem i nocí obklady. Nyní už mám záda v pořádku, po úraze nezůstalo ani stopy."

Příklad 6. „Když jsem si poprvé přečetl Armstrongovu knihu *Elixír života*, nevěřil jsem, že je obyčejná moč léčivá. Ale brzy jsem se o tom měl přesvědčit: nešťastně jsem se popálil a rozhodl se, že si na místo přiložím urinový obklad a ještě jej ovážu obinadlem namočeným v urině. Pokračoval jsem v léčbě čtyři dny a když jsem si obinadlo konečně sundal, namísto ošklivé popáleniny na mne vykoukla malá ranka obklopená narůžovělou zdravou kůží. Po čase toto místo zbělelo a zmenšilo se, nyní už skoro ani není vidět."

3. Jak užívat urinou nosem, skrze uši a na oči

Uši, oči a nos jsou propojeny a navzájem tvoří soustavu, skrze niž probíhá vlastní očista. Někdy však dojde k jejich ucpaní hlenu, ale urina je vždy pročistí. Hodí se čerstvá, stará **nebo smes** obou dvou druhů, **vyzkoušejte sami**, co vám lépe pomáhá. Stačí nakapat pět až deset kapek a hlenu se začnou **pouštět** a postupně jsou vylučovány z těla ven. Nemůžete

čekat, že se tak stane hned napoprvé, během jediného dne, ale věřte, že k tomu při důsledné léčbě určitě dojde.

Lehněte si na záda, hlavu zakloňte, jak nejvíc dokážete, a nakapejte si do nosu urinu, nejlépe obyčejným kapátkem. Setrvejte v této poloze deset až patnáct minut, aby se urina dostala dovnitř skrze čichovou kost. Totéž doporučení platí i při zakapávání uší, do nichž doporučuji vkládat urinové vatové tampony.

Při všech uvedených procedurách se řiďte především vlastními pocity, co vám nejlépe vyhovuje.

Upozornění. Pacientům s cystitidou nebo jinými nemocemi vylučovací soustavy nedoporučuji při léčbě ječného zrna využívat vlastní moč: obsahuje totiž patogenní bakterie, kvůli kterým se nemoc naopak rozšíří víc.

3.1. Prevence nemocí a léčení organismu

Pro mývání nosohltanu urinou je vynikající hygienická procedura, díky níž budete mít nos, stejně jako čelní a Highmorovy dutiny vždy zdravé. Nejlepší je proceduru vykonávat ráno hned po probuzení.

Promývání nosohltanu čerstvou urinou. Urinu je třeba nasávat střídavě oběma nosními dírkami ze sklenice nebo ještě lépe z čajové konvičky s úzkou hubicí.

Nádobu si přiložte k nosním dírkám a pomalu nasávejte urinu v množství, jaké zvládnete - čím více, tím lépe. Pak otevřete ústa a **nechte** tekutinu volně vytéct; proceduru opakujte několikrát. Nakonec si propláchněte nos, abyste se zbavili zbytků uriny.

Možná, že je pro vás **tato** procedura zpočátku složitá a nepříjemná - ovšem tato metoda je velmi účinná při rýmě, onemocněních vedlejších nosních dutin a horních cest dýchacích a má blahodárný vliv na oči, neboť zlepšuje zrak. **Zdá-li se vám** urina příliš koncentrovaná, je dovoleno ji ředit vodou.

K **profylaktickým** účelům je vhodné užívat čerstvou **vlastní**, dětskou anebo chladem aktivovanou urinou (tu je nutné před upotřebením ohřát). Dále vyzkoušejte různou urinou odpařenou na polovinu, třetinu či čtvrtinu původního objemu a jako smíchanou s čerstvou nebo bez ní.

Příklad. „Když jsem si pořídil vaše knihy, o urinoterapii už jsem trochu věděl. V období od 10. ledna do 9. března 1995 jsem si každý den před spaním zakapával nos čerstvě vyloučenou urinou z prostřední části pramínku moči a dvakrát denně ji také užívám vnitřně: poprvé mezi třetí až čtvrtou hodinou ránní a podruhé kolem dvaadvacáté hodiny večerní, vždy 50 ml.

Nejprve jsem měl tekutou stolicí, ale časem se vylepšila a normalizovala. Najednou jsem cítil dosud nepoznanou lehkost v organismu, můj zdravotní stav se zlepšil.“

3.2. Detoxikace mozku, obnova zraku, čichu a paměti

Několikrát denně si nakapejte pět až dvacet kapek různých druhů uriny do nosu.

Příklad. „Je mi osmapadesát let, urinoterapii praktikuji už dva a půl roku a výsledky léčení jsou vynikající: obnovil se mi zdravý krevní tlak, zlepšil zrak a zhubl jsem ze sto čtrnácti kilogramů na sto pět. Kromě toho mi organismus omládl a já jsem plný energie a radosti ze života. Cítím se dobře, jsem čilý a schopný práce.“

3.3. Obnova sluchu a prevence usních onemocnění

Kapejte si do uší urinou, stačí pět až deset kapek několikrát denně.

Můžete odzkoušet různé druhy uriny a vybrat si tu, která se vám hodí nejlépe.

Příklad. „Je mi padesát osm let, ale vypadám o deset let mladší. Urinoterapii praktikuji od srpna roku 1995,

jednou jsem si odpařenou urinou pročistila střeva a dvakrát játra, dále jednou či dvakrát denně piji sto padesát až dvě stě mililitrů uriny a jednou týdně se celá potírám odpařenou urinou. Připravuji si také jednou týdně urinovou koupel, používám jeden litr staré uriny na plnou vanu. Urinou si promývám nos, oči, krk a obličej, zejména čerstvou po ránu, a také si jí potírám ruce až po lokte.

Zcela se vytratilo šumění v uších, nyní slyším dobře a čtu a píši bez brýlí.“

3.4. Urinová inhalace

K vyléčení plicní infekce a odhlenění plic vdechujte výpary staré uriny po dobu pěti až patnácti minut. Stará urina se slabým zápachem čpavku se používá také ke stimulaci výkonnosti organismu. Pokud potřebujete aktivovat své tvůrčí schopnosti a zvýšit výkonnost, vdechujte výpary odpařené uriny. Vyzkoušejte to: namočte v urině kousek vaty a chvíli k ní čičejte. Starodávné prameny však připomínají, že pro tyto účely se hodí pouze urina velmi čistého člověka anebo Nositele světla. Urina takovéto osoby má aroma připomínající nejlepší vytříbené orientální vůně. například kadidlo nebo santal. Pomažte si urinou ruku. dejte si ji pod nos a pozvolna vdechujte.

Několika osobám se podařilo přežít plynovou komoru a zachránit se před jistým udušením tak, že dýchali skrze hadřík namočený v urinu. **Vyprávěli** o tom přímo Němci, naučili se to ve *Wehrmachtu* na měsíčních kurzech chemické obrany.

Výpary čerstvé uriny pomáhají také na zvýšení sexuality a aktivaci pohlavního pudu; přičemž toto je jeden z mála případů, kdy se dává přednost urině osoby opačného pohlaví. Výpary se mohou jen lehce čichat anebo přímo inhalovat, zápach uriny aktivuje centra instinktů a stimuluje některé základní potřeby člověka.

Pach ženského těla se mění podle měsíčního cyklu i v **závislosti** na tom, nakolik je sexuálně vzrušená. Samozřejmě obdobným způsobem se mění i pach mužského těla. Sekret ženských pohlavních orgánů, *kopulin*, vylučuje pach, který silně stimuluje pohlavní pud mužů. Ženská **urina**, která obsahuje kopulin, je silným afrodisiakem a povzbuzuje chuť na sex. Můžete do ní namočit vatový tampon a vdechovat ji, tento postup zejména **doporučuji** mužům se sníženou pohlavní aktivitou. Ve starověké Evropě používaly prostitutky pohlavní sekret namísto voňavky a mazaly se jím za ušima a na krku; věřily, že tak snáze přilákají klienty.

Ženám, které ztratily zájem o sex (například v důsledku nemoci), ženám frigidním nebo se slabě vyvinutým pohlavním smyslem doporučuji čichat urinou muže, který je pohlavně vzrušen.

3.5. Zakapávání očí urinou

Při bolestech v očích a na posílení unaveného zraku pomáhá propláchnutí unou anebo zakapání několika kapkami čerstvé ranní moči. Zpravidla to chvíli pálí, ale pak se očím uleví. Pravidelná urinová očista zlepšuje zrak a zbavuje oči únavy; to je důležité zejména pro osoby, které pracují dlouhou dobu s počítačem (autor to vyzkoušel na sobě).

Do každého oka si kapátkem naneste tři až pět či více kapek a postup opakujte z profylaktických důvodů každý druhý den, v případě vážných onemocnění i častěji, až do úplného vymizení všech příznaků. Pokud nechcete používat kapátko, pak si oči **urinou** jednoduše omývejte.

Příklad. „Dceři začaly hnisat oči a to takovým způsobem, že se jí slepily řasy a oči nemohla ani otevřít. Tak si **ona** začala pronývat vlastní teplou urinou a za několik dní se **vše** urovnalo.“

4. Příjem uriny ústy

Urina se běžně užívá ústy jako jakýkoliv jiný tekutý lék, ale má to několik pravidel, které je třeba dodržovat.

4.1. Pravidla pro pití uriny

- K vnitřnímu užití se hodí pouze prostřední část pramínku moči, vyjma očistné hladové kúry. Užíváte-li první ranní moč, odeberte pouze její prostřední část.
- Urinu vypijte jedním douškem bez přestávek.
- Nejhodnotnější je ranní urina vyloučená zejména mezi třetí a šestou hodinou ranní.
- Pijte kromě uriny i jiné tekutiny, zejména roztátou vodu, alespoň jeden litr za den.
- Urinu nepijte v období léčby medikamenty, nýbrž až dva až čtyři dny po ukončení tohoto léčení.
- V případě intenzivní urinové léčby, tedy když ji pijete třikrát nebo vícekrát denně, je nutné dodržovat speciální jídelníček. Vylučte z něj sůl a jezte minimální množství bílkovin, vyhýbejte se loupaným a syntetickým potravinám jako například cukru, jemně mleté mouce, konzervám, klobásám a dalším uzeninám či sýrům. Některým osobám doporučuji vynechat i mléčné produkty. Pamatujte, že po kořeněných jídlech budete mít nepříjemně páchnoucí a nechutnou moč, proto je během urinové léčby vynechejte.

4.2. Sanace dutiny ústní a mandlí

Nejlepší je čerstvá ranní urina anebo směs sestávající se z 60–90 % z čerstvé a z 10–40 % staré, čtyřdenní až sedmidenní uriny, ale vyzkoušet můžete i odpařenou nebo odmraženou **urinou**²¹.

Při **proplachování** dutiny ústní a při kloktání převalujte tekutinu v ústech alespoň deset až dvacet **minut** nebo tak dlouho, jak to půjde. Urina působí blahodárně na bolavý **krk**, jazyk a sliznici, ulevuje při bolestech zubů a pomáhá udržovat dásně v dobrém stavu.

Příklad „Je mi šestadvacet let a mám dvouletého syna. Jakmile se u něho objeví známky nachlazení a teče mu z nosu, ihned mu zakapu nos ohřátou urinou. Dávám mu tři až čtyři kapky každou hodinu, někdy i v noci. Teplota se udržuje na hodnotách třicet sedm až třicet sedm a půl stupně Celsia a po dvou dnech je chlapec zpravidla zdrav, aniž bych s ním musela jít k lékaři.

Když mu byl rok a dva měsíce, měl jakousi podivnou chřipku a ani lékaři nerozpoznali, co to vlastně bylo. Strašně kýchal a tři týdny mu z nosu tekly husté zelené hleny a sopl. Dávala jsem mu tablety a nosní kapky, ale moc to nepomohlo. Pak mi poradili, abych zkusila právě urinou: tak jsem mu tedy zakapala nos a po čtyřech dnech už zase volně dýchal. Později se úplně uzdravil, bylo to jako zázrak. Od té doby jsem příznivcem urinoterapie a dětské léky moc synovi nedávám."

Je-li sliznice dutiny ústní zasažena nemocí a pacient má zhněsáné mandle (při folikulární angíně), je třeba provést kombinovanou sanaci: nejprve si jednu minutu proplachujte dutinu ústní čerstvou urinou a poté se vykloktejte ohřátou urinou odpařenou nebo odmraženou na jednu polovinu až jednu čtvrtinu původního objemu. Ovšem jen v případě, pokud se vhodně stravujete a tudíž vaše urina není silně nasycená solemi.

Odpařenou urinou skladujte v lednici, abyste ji **měli** vždy po ruce, a když se potřebujete vykloktat, odlijte 50 ml a ohřejte je na teplotu čerstvě nadojeného mléka.

Příklad „V pátek se můj devítiletý vnuk vrátil domů se **vytlenou** teplotou: tak jsem ho hned prohlédla, podí-

vala jsem se mu do krku a ihned viděla, že je to angína. Zavolala jsem pohotovost, lékař přijel a předepsal chlapci standardní soubor léků, který se podává při angíně. Můj vnuk však trpí také diatézou, a tak jsem se rozhodla, že ho budu léčit urinou. Když to chlapec slyšel, hned se ohradil, že přece nebude pít své „čůrání“. Ale když viděl, že i dcera (jeho matka) a já jsme si bez problémů lokly jeho moči, tak se napil také a vykloktal se s ní. V průběhu dalších tří dnů si **pětkrát až šestkrát** denně propláchl krk odstátou urinou a poté půl sklenice vypil. Hned první den léčby mu poklesla horečka a na třetí den se nemoc vytratila. V pondělí jsme šli na prohlídku k lékaři a on byl velmi příjemně překvapen, když uviděl kluka takřka zdravého. Mandle měl čisté bez hnisu a krk nezarudlý, naprosto zdravý."

(Napsala Lýdie Sazanová).

„Při angíně spolehlivě pomáhá průplach hrdla lidskou močí, do níž se může přidat hrst šafránu²²."

4.3. Upevnění zubní skloviny

Je třeba, aby urina na zubní sklovinu dobře zapůsobila: proto si proplachujte čerstvou urinou usta delší dobu, tak třicet minut. Případně můžete využít i urinou odpařenou na polovinu původního objemu a přidat do ní mořskou kapustu, která ji vhodně nasytí přirozenými prvky. Vyzkoušejte více druhů uriny a rozhodněte se **sami**, která vám vyhovuje nejvíc. Přitom mějte na paměti: čím déle necháte urinou působit na organismus skrze chuťové zóny na jazyce, tím lepšího léčebného efektu dosáhnete.

Příklady. „Mám vyzkoušeno, že urina odpařená na čtvrtinu skvěle působí na chodidla –přikládám si urinové obklady. Je mi třiašedesát let. dlouho jsem těžce fyzicky pracoval a i nyní, v **duchodu**, jsem velmi činný, například na chatě. Od té doby, co jsem vyzkoušel urinou, mne nebolí nohy, mam spoustu energie, cele **tělo** lehké a snadno se pohybují.

Nedávno jsem byl u zubního lékaře na plombování a poprvé v životě okusil, co to je, když člověka příšerně bolí zuby. Celou noc jsem se zmítal v bolestech, ale nic nepomohlo, ani analgetika (normálně léky neberu) a zub bolel a bolel dál... Třetí den mi navíc otekla tvář a to už jsem to nevydržel a přiložil si na ni urinový obklad. Brzy splaskla a do dvou dnů mě zub přestal bolet, jako by ani nikdy nebolel."

Příklad 2. „Vaše kniha o detoxikaci organismu a urino-terapii se mi náhodou dostala do rukou v květnu, když jsem byla zrovna po zápalu plic. Z nemocnice mne sice propustili, ale rentgenové snímky ukázaly, že plíce ještě nejsou stoprocentně čisté.

Tak jsem začala každé ráno pít střední porci uriny, lichý počet doušek čili tři, pět nebo sedm. Zakrátko jsem se zbavila kašle, lépe se mi dýchalo a zmizel i sípot v hrudi a ochraptělost. Ještě jsem se potřebovala zbavit paradentózy, a tak jsem si urinou proplachovala ústa. Výsledky mile překvapily: jestliže jsem předtím trávila dlouhé hodiny na klinice a absolvovala různé ozdravné procedury, které mi vlastně moc nepomohly, nyní jsem se léčila v klidu doma a přitom výsledky byly úžasné!

Nakonec jsem se rozhodla, že si urinou promyji i nosohltan. Vtahovala ji nosními dírkami, jenže se mi spustila silná rýma, jakou jsem ještě nezažila, a doprovázela ji sinusitida, zánět vedlejších nosních dutin. Dva týdny jsem ležela doma na nemocenské a měla velké potíže: nemohla jsem se například předklánět ani zaklánět a šíleně mne bolela hlava. Krom toho mi z nosu tekl hnis, a tak jsem začala chodit na fyziologické léčebné procedury. Doktorovi jsem řekla, **že** užívám urinou a to možná zapříčinilo můj zdravotní stav - a on se mnou souhlasil. Nakonec, po všech peripetech se mi důkladně pročistil organismus, a nyní se mi lehce dýchá (přestože žiji hned vedle chemického závodu).

Také moje tříadvacetiletá dcera měla dýchací potíže j a vleklou rýmu. V dětství jí museli vyoperovat mandle a adenoidní vegetaci a dnes si myslím, kdybych věděla o urino-terapii dřív, k těmto operacím nemuselo dojít. Ale pozdě bycha honit - nyní se dcera léčí urinou, vtahuje ji nosem a čistí si nosohltan, a stal se zázrak: rýma je tatam a dívka konečně může lehce a volně dýchat."

4.4. Ozdravení žaludku a dvanáctníku

Pijte čerstvou urinou ráno na lačný žaludek a pak ještě dvakrát až třikrát před jídlem, vždy po 100 ml. Postupně si do ní můžete přidávat urinou odpařenou na půlku původního objemu: například 80 ml čerstvé uriny a 20 odpařené a za dva dny proporci změnit a dát si 70 ml čerstvé a 30 odpařené a postupujte dále, dokud nedosáhnete optimálního složení a požadovaného efektu. Nezapomínejte také na dětskou urinou aktivovanou například chladem. Všechny druhy jsou účinné k regeneraci sliznice a léčí vředy. Výsledek však nebude dokonalý, pokud nezměníte stravování a životní styl. Musíte najít příčinu nemoci, jinak bude výsledek jen krátkodobý.

Příklad. „Po nějakou dobu jsem užívala urinou a mezitím se mi vyléčil peptický vřed, přestal mne bolet dvanáctník a celkově se cítím mnohem lépe než před rokem."

4.5. Odstranění polypů, různých novotvarů v žaludku a v tenkém střevě

Doporučuji užívat odpařenou urinou na čtvrtinu původního objemu a také urinou dětskou. Ale pozor, začněte nejprve s čerstvou a na odpařenou přecházejte jen pozvolna. Například první den užíjte směs sestávající z devadesáti procent z čerstvé uriny a z deseti procent z odpařené a postupně tento poměr obměňujte, až dojdete k takové směsi, která vám skutečně vyhovuje. Užíváte-li takovou urinou vnitřně,

vyhněte se soleným, rafinovaným a umělým produktům a jezte jen přírodní potraviny.

Příklad. „Poprvé jsem se o urinoterapii dozvěděla před čtyřmi lety z Armstrongovy knihy. Zkoušela jsem urinou pít asi měsíc jsem experimentovala, ale pak jsem toho nechala a vše zapoměla. V říjnu roku 1996 mě však rozbolel žaludek a osypala jsem se na tváři pupínky, jež strašně svědily. Lékaři mi diagnostikovali atrofickou gastritidu, erozi žaludečních stěn a tři polypy. A hned mi doporučili léčbu eroze a následné chirurgické odstranění polypů.

V tu dobu jsem si přečetla několik vašich knih, z nichž jedna se stala mou osobní biblí. V prosinci téhož roku jsem přistoupila k seriózní léčbě, dodržovala dietu a pročistila si střeva. Také jsem urinou třikrát denně pila a odpařovala ji na klystýry a masáže. Nakonec jsem se odhodlala i k hladovění a vydržela to nejprve jeden den a později tři dny. Po očistě střev jsem se nestačila divit, co všechno ze mne vyteklo: jakési medúzovité hleny, černé kalové kousky, tmavé kameny, které se podobaly kusům mokrého kaučuku, a hodně písku. Ale zhubla jsem a krásně se mi pročistila pleť. Den jsem začínala unnovou koupelí, potírala si urinou chodidla a proplachovala oči a později přidala i zakapávání nosu a uši. Drive mne trápila alergie na prach a na některé léky, ale nyní jsem přestala kýchat a zmizely i další alergické projevy. Celou zimu jsem se držela ve zdraví a ani jednou neonemocněla. 6. května roku 1997 jsem šla na kontrolní endoskopii žaludku, ale nenašli mi ani polypy, ani erozi.

Je mi čtyřicet let, ale vypadám mladší, jsem štíhlá a mám pružné, lehké tělo. Mnozí z mého okolí se mi ptají, co dělám, že tak dobře vypadám a jakou že to držím dietu, ale já jim toho moc nevykládám. Přesto stále piji urinou a jednou týdně si pročistím střeva. Mám normální a pravidelnou stolici, i když drive jsem měla buď zácpy, nebo prujem.

4.6. Jak se zbavit **dysbakterií** v tenkém střevě

Je třeba pít čerstvou, dětskou nebo aktivovanou urinou (například chladem), dvakrát až třikrát denně po padesáti až sto mililitrech. Nejezte potraviny obsahující kvasnice a také omezte příjem potravy po šestnácté hodině.

příklad. „S vašimi knihami jsem se seznámila už dříve: dostala jsem je darem od matky, již se podařilo vyléčit **dysbakterií** v těžké formě. Několikrát jsem si pročistila játra a věnovala dost času sobě a péči o zdraví: měla jsem na to dost času, protože v našem podniku se propouštělo a neminulo to ani mne. Pročistila jsem si játra a střeva, ale jen jednou: víc jsem nestačila, protože jsem si brzy našla novou práci. Měla jsem z ní trochu strach a byla ve stresu, tudíž jsem se nemohla léčbě věnovat tak, jak bych chtěla. Přesto jsem vyloučila čtyři velké žlučové kameny, které mi znepříjemňovaly život.“

4.7. Léčba **žlučových kamenů** a nemocí jater

Vypijte třikrát denně před jídlem jedním douškem 50 až 100 ml uriny.

Příklad 1. „Mám čtyřicetiletou sestru, která se po urinové léčbě zbavila všech nepříjemných pocitů, bolestí a *mastopatie*. Také můj třiaosmdesátiletý otec si během tří měsíců urinoterapie zlepšil zdraví: po léčbě ani jednou nedostal záchvat spojený s neprůchodností žlučodů. To jsme pokládali za velký úspěch, protože předtím měl podobné záchvaty velmi často, byl kvůli nim v nemocnici na komplexním vyšetření a tam mu řekli, že má dva velké kameny (větší než samy žlučovody) a že by měl podstoupit operaci na jejich odstranění a korekci nesprávně umístěných žlučodů. Nyní však doufáme, že nakonec operace nebude nutná.“

Příklad 2. „Ve čtyřiceti letech jsem onemocněla s ledvinami a více méně nemocí trpěla až do svých pětadeset-

sáti **et. Mívala** jsem opakované silné záchvaty, kdy **jsem** e svíjela po zemi v bolestech. Několikrát mne kvůli tomu poslali do nemocnice na hospitalizaci, absolvovala jsem spoustu vyšetření a spolykala velké množství prášků, ale vše pomohlo jen dočasně a já nakonec skončila na druhém stupni invalidity. Myslím, že jsem si těmi léky zkazila játra a taky jsem zchudla, protože zahraniční preparáty jsou pro důchodkyni velmi drahé.

Tak jsem se pustila do urinoterapie podle metody Malachova, pila urinu ve dne i v noci jako vodu a zavedla si pět **klystýrů** s objemem 250 ml, po nichž jsem se cítila velmi dobře.

Nyní je mi dvaasedmdesát let, ledviny ani močový měchýř mě nebolí a dokonce jsem začala znovu chodit do práce: provádím úklidové práce v kancelářích. A protože dostávám důchod i výplatu, můžu si dovolit lépe žít, stravovat se na úrovni a jsem spokojenější."

4.8. Infekční onemocnění

Pijte 50 až 100 ml uriny, zejména je-li nemoc akutní nebo při zhoršení chronické nemoci.

Příklad. „Přečetla jsem si jednu vaši knihu o urinoterapii a každé ráno vypila tři doušky středního pramínku moči, později jsem přidala i potírání těla odpařenou urinou.

Po měsíci nastalo zlepšení zdravotního stavu: jestliže mi dříve často brněla pravá ruka a levá noha, nyní nic takového nepozoruji, pravou ruku si můžu při spánku dát klidně pod hlavu a levou nohu v pohodě ohýbám v kolenu.

Dvacet let jsem pracovala jako dělnice v pekárně a **možná** proto trpím chronickým zánětem průdušek a trvale (**nejvíc** ráno) pokašlávám, jako kdybych měla tuberkulózu. **Jakmile** jsem přistoupila k pití uriny a potírání hrudníku odpařenou urinou, mé **tělo** se začalo zbavovat nečistot a já

ilně chrchlala a vyplivávala hleny. Vydřela jsem kúru **až** do konce a nyní téměř nekašlu.

Také jsem měla zvýšený krevní tlak, který takřka **nekle-**sal pod hodnotu 180–190/100 mm Hg, a tak jsem byla míle překvapená, když mi doktorka nedávno naměřila 140/100 mm Hg.

Dnes už nemusím jíst žádné tablety, a pokud mě rozbolí hlava, piji radši urinou nebo si na čelo přikládám **urinový** obklad; vždy to spolehlivě pomůže a bolest po chvíli ustane. Jsem vám velmi vděčná za práci, kterou děláte."

4.9. Zvýšení obranyschopnosti organismu

Nejllepší je pít dětskou urinou jednou nebo dvakrát denně, vždy po 50 až 100 ml.

Příklad. „Před třemi lety jsem měla operaci křečových žil na nohou a po ní jsem dva měsíce silně kašlala, protože jsem měla poškozenou průdušnici. Někdo mi však poradil, abych pila dětskou urinou, tak jsem se do toho pustila, ovšem bez předchozí průpravy a taky jsem nezměnila stravování. Přesto se kašel do deseti dnů vytratil!"

4.10. Hormonální potíže

Doporučuji pít dvakrát až třikrát denně 50 až 100 ml vlastní uriny, provést celkovou detoxikaci organismu a očistné hladovění. Níže uvádím dva příklady, jimiž se můžete inspirovat a sami sestavit ozdravný program „na tělo".

Příklad 1. „Je mi teprve třiaadvacet let, ale stačila jsem si podrobně přečíst některé vaše knihy. Největší noční můrou pro mne jako pro ženu bylo, když mi v pubertě na celém těle začalo růst nenormální, velmi silné ochlupení. Doktorů předepisovali jeden hormonální přípravek za druhým, z nichž **některé** růst vlasů naopak podporovaly, zejména na tváři; jiné jej naštěstí zase tlumily a udržovaly jejich růst v přijatelné normě. Moc dobře jsem věděla, že nemůžu

celý život užívat hormony, ale žádné jiné východisko jsem neviděla.“

Poznámka: Tento postoj podporuje vznik silného psychologického bloku, pocitu méněcennosti a neplnohodnotnosti, který narušuje a zpomaluje celkovou cirkulaci energií v organismu, způsobuje energetickou stagnaci a podporuje hromadění škodlivin.

„Po přečtení vašich knih jsem se rozhodla, že to na sobě vyzkouším, ať se děje, co se děje. V létě jsem si klystýrem pročistila organismus, často si připravovala urinové koupele a týden hladověla. Ztratila jsem mnoho kilogramů tělesné hmotnosti a byla tak vyhublá, že jsem vypadala, jako kdyby mne propustili z koncentračního tábora. V září jsem se zase trochu spravila a zaoblila se, nyní mám krásné ženské tvary.“

Poznámka. Tohle všechno dokazuje, že organismus se intenzivně zbavuje všeho nepotřebného a vyhání patologie ven. Když se tělo zbaví těžkého nákladu škodlivin i nečistot a oprostí se od tíživého psychologického bloku, obnoví všechny své funkce. Tato žena se postupně vyléčila z komplexu méněcennosti, který způsoboval psychologický blok, a zlepšila se jí nálada i ženská přitažlivost.

„Do měsíce jsem se zbavila chloupků na obličeji a měla jsem nyní krásnou růžovou, hebkou pleť a husté nadýchané vlasy. Po celém těle jsem cítila lehkost, jako bych se vznášela. Týden jsem hladověla, ale urinu jsem pila i po ukončení ozdravné kúry. Dříve jsem si připadala nemocná a litovala sama sebe, nyní věřím v Boha i ve své síly.“

Příklad očisty a hladovění s proměnou osobnosti

„Je mi třiaadvacet let a v únoru roku 1995 jsem si koupila tři díly *Léčebných sil*. Začala jsem očistou tlustého střeva urinou, po níž mi splasklo nafouklé břicho. Po patnácti procedurách vykonávaných obden jsem zhubla o čtyři kilogramy, ze sto šesti na sto dva, a naštěstí si tuto váhu udržela.

Pak jsem přešla na dělenou stravu, zcela vyloučila chléb, pečivo a těstoviny a začala pít urinu, nejprve 100 a později 200 ml vždy ráno po probuzení. Dva týdny od začátku kúry jsem se osypala na obličeji.“

Poznámka. Očistná krize se projeví na obličeji v případech, pokud člověk dříve trpěl rýmou, nachlazením nebo zácpou.

„Pupínky se později pokryly strupy a držely se na tváři čtrnáct dní. Řekla jsem si, že léčba začala působit, a trpělivě čekala, co dalšího mne ještě čeká.“

9. května jsem si všimla, že se mi zanítil visící výrůstek pod prsy, nevím, jak ten útvar lépe nazvat. Před pěti lety to byl skutečně jen malý výrůstek, ale stále se zvětšoval až nabyl rozměru fazole a navíc ztmavl, což vzbudilo pozornost chirurga. Ten mě poslal na prohlídku na onkologii, ale já jsem tam nešla. A 9. května se fazolka nafoukla jako tenisový míček, zakulatila a zaplnila vodou. Nebála jsem se, naopak jsem měla radost, že léčba zřejmě zabírá. Na postižené místo jsem si přikládala obklady z odpařené uriny, a výrůstek se protrhl a z ranky tekla krev pramínkem. Znovu jsem si přiložila nový obklad a nepříjemné pocity zmizely, rána jako by prosila nové a nové dávky uriny. Vše pokračovalo až do třicátého května, kdy jsem si všimla, že se výrůstek zmenšil, ranka se zatáhla a nekrvácela, ani nemokvala. Od tohoto dne jsem si přestala dělat urinové obklady. Nyní je výrůstek maličký jako hlavička od sirky a stále se zmenšuje.“

Poznámka. Tento výrůstek dokazuje, že v organismu se usadila polygová patologie.

„V tentýž den 9. května se mi také zhoršilo onemocnění žaludku, jater a slinivky břišní, byť jen krátkodobě. Skoro jsem křičela bolestmi a nevěděla, co mám dělat, ale po třiceti nebo čtyřiceti minutách se vše ztišilo. To byl asi vrchol krize, po němž se můj zdravotní stav už jen zlep-

šoval Zhubla **jsem**, pracovala na tvarování postavy, měla **průžné** a ohebné **tělo**, snadno jsem se zakláněla i předkláněla a vůbec byla plná života a hodně se pohybovala. Mimochoodem **jsem** od přírody smíšek, ale po nemoci se můj pohled na život trochu zatemnil. Nyní už jsem zase veselá a o životě smýšlím optimisticky. Také ustaly bolesti v knži, které mne trápily už rok, celkově se cítím úplně jinak než dřív."

Poznámka. Tak se projevuje ozdravná krize - energoinformační základ nemoci opouští tělo.

„Posilněna úspěchy jsem se rozhodla od 22. května hladovět a vydržela to čtrnáct dní. Ačkoli mě bolelo celé tělo a bylo mi hrozně, byla jsem si jistá, že to vydržím a úspěch **mne** nemine. Hladověla jsem o vodě, pila skoro všechnu denní urinou a dělala si klystýry z odpařené uriny. Zhubla jsem o dalších dvanáct kilogramů a nyní vážila devadesát. Dokonce jsem se poprvé po dlouhé době začala líbit sama **sobě**, byla jsem celkem spokojená s figurou a moje komplexy méněcennosti z plnosti se vytratily."

Poznámka. Psychologické bloky se projevují různě, i třeba jako vyrážka v obličejí, protože právě odtud aktivně vycházejí škodliviny z těla.

„Oblíbila jsem si saunu, přestože jsem ji během hladovění těžce snášela - zrychlovala se mi srdeční činnost (mám sklon k *tachykardii*). Po ukončení hladovky jsem přešla na dietní kúru se šťávami a později přidala syrovou a dušenou zeleninu, med a ořechy, naproti tomu zcela vyloučila maso, ryby a mléčné výrobky. Občas jsem mezi jídly dostala žaludeční koliku a trochu se zadýchala, ale vše vždy v krátké době přešlo.

Od 17. července hladovím podruhé v přesvědčení, že to bude protentokrát lehčí - vždyť jsem se začala **správně** stravovat a můj organismus se pročistil. To byl velký **omyl** od čtvrtého dne hladovky mne **příšerně** bolela hlava, až **jsem** v **noci** ani nemohla spát a chtělo se mi křičet. Pro-

vedla jsem masáž skrání a vtírala si do pokožky urinou, ale to vše zmírnilo bolesti jen maličko. Teprve sedmého dne nastalo skutečné zlepšení a osmého dne jsem se probudila s lehkou, čistou a jasnou hlavou. Tím ale peklo nekončilo a pro změnu mne začaly **příšerně** bolet klouby, píchat u srdce a pulzovat v játrech, někdy jsem cítila i cukání ve slinivce břišní. Při této hladové kúře jsem vypila urinou jen dvakrát, neboť na větší množství jsem nenašla sílu, takový se ve mne vypěstoval odpor. Ale zvládla jsem několik urinových klystýrů z odpařené uriny. Každý den bylo mé tělo asi o dva až tři kilogramy lehčí a nakonec jsem vážila sedmdesát sedm kilogramů, čímž jsem dosáhla nevídaného snížení váhy a byla na svém životním rekordu."

Poznámka. To ukazuje, že se organismus snažil bojovat s kořeny nemoci, jež umí člověku „na odchodu“ zavařit a vyvolávají obdobné symptomy. Jsem rád, že to pacientka vydržela a přál bych si, aby to dotáhla až do vítězného konce.

„Nakonec jsem hladovění ukončila a přistoupila k regenerační fázi prováděné obdobně jako předchozí, se zeleninou a šťávami. Na rozdíl od první regenerace, kdy jsem nepřibrala ani deko, jsem nyní ztloustla o tri kilogramy, i když jsem jedla jen maličko."

Poznámka. A toto je důkaz, že organismus je skutečně čistší a zdravější a je schopen obnovovat sám sebe. Bylo dosaženo obrovského úspěchu, k němuž této ženě **blahopřeji**.

„Jestliže jsem po první hladovce neměla na jídlo ani pomyslení, nyní mám naopak **stále** hlad, ale držím se a kontrojuji své stravování. Myslím, že se mi žaludek zmenšil a vytvořil si jistý limit, kolik jídla chce, a nadbytek tam prostě nepustí. Navrátila jsem se k pití ranní uriny, kterou **mám** nyní průzračnou, světlou a bez chuti a zápachu.

Od 2 října jsem hladověla potřetí o celkové délce deseti dnů. Hlad jsem protentokrát snášela dobře, lehce a bez potíží, zato se mi přitížilo v regenerační fázi po jeho ukončení. Silně mi otekly nohy a tělo se pokrylo ošklivě vypadající vyrážkou, jež se nejprve objevila kolem rtů, pak se rozšířila na krk, prsa a břicho, a nakonec, když tato místa opouštěla, se přenesla na ruce a nohy. Šíleně to svědilo, ale já si ulevila tím, že jsem si celé tělo několikrát denně potírala urinou. Kůže na patách a prstech u nohou mi popraskala a celá kúra byla těžkou zkouškou, která trvala dva týdny. Jakmile tyto nepříjemnosti vymizely, na nohou vyskočily hnisavé vřidky a jeden z nich, na koleni, se povážlivě zvětšil a nakonec se proměnil v nežit o velikosti větší mince. Příkladala jsem si na něj urinový obklad, který pomohl jen částečně: hnis z něho vytekl, ale pořád mám při chůzi bolesti. Při poslední hladovce jsem zhubla na sedmdesát kilogramů a váhu si držím, protože dodržuji přísnou dietu. Měřím sto šedesát pět centimetrů a při své hmotnosti vypadám celkem dobře."

Poznámka.. Hladovění nakonec zcela změnilo osobnost této ženy: vyšla z ní ven nemoc vyvolaná psychologickým blokem, projevílo se to vyrážkou po celém těle. Nyní se žena líbí sama sobě, protože se zbavila předchozího komplexu, že není přitažlivá a žádoucí. Psychologický blok ztratil svou sílu a už nedokázal kontrolovat ženino vědomí - to ona nyní plně kontrolovala sama sebe. Toto je skutečné vítězství! Nyní už chápete, že práce na sobě sama a na vlastní proměně je nesmírně těžká -- ale už víte, co dělat, abyste se změnili.

„Hladověla jsem i dříve, v průměru patnáct dní jednou za rok, ale poté jsem zpravidla ztracené kilogramy znovu nabrala. Zlobila jsem se sama na sebe za svou nedůslednost, znovu hladověla a poté nabírala kilogramy zpět a tak se to celé opakovalo jako nekonečný kolotoč. Neustále si přečítám vaše knihy, neboť mi dodávají sílu, abych vydržela“

la a nevzdávala se, přináší mi sílu a důvěru v sebe sama. Díky vám jsem se zbavila mnohých komplexů a nestydím se za sebe. A to není všechno, čeho jsem léčbou dosáhla: na podbradku a tvářích mi vyrůstaly chloupky, ale po hladovce a urinové léčbě už je nemám a když se nějaké objeví, rostou mnohem pomaleji.

Tři roky jsem neměla menstruaci, ale po pátém klystýru ze mne dva týdny tekla krev a krvavý hnis a měsíční cyklus se mi plně obnovil až po druhé hladovce.

Díky vám je ze mne dnes jiný člověk s novým zevnějškem a proměněnou psychikou."

Tento ozdravný program, který mohu nemocným jen doporučit, vyvolává občas abnormality a mimořádné projevy v organismu. Ty jsou většinou zapříčiněny znečištěním na hmotné i energetické úrovni a po očištné kúře se jich všech zbavíte.

4.11. Ozdravení a léčba ledvin

Pijte 50 až 100 ml své nebo dětské uriny, nejlépe osmi-letého chlapce, a pokračujte až do úplného vyléčení.

Příklad. „Od čtyřiceti do pětadesáti let mne bolely ledviny a měla jsem kameny a pyelonefritidu, hnisavý zánět ledvinné pánvičky. Víte, co to jsou bolesti ledvin? Já jsem se válela po zemi a svíjela v křečích. Několikrát mne hospitalizovali, v nemocnici jsem proležela dlouhé týdny, absolvovala spoustu vyšetření a spolykala množství prášků, ale vše pomohlo jen dočasně a já nakonec skončila v invaliditě. Myslím, že jsem si těmi léky zkazila játra a navíc se mi provětrala peněženka, protože zahraniční preparáty jsou dost drahé.“

Tak jsem se pustila do urinoterapie podle metody Malachova, pila jsem urinu jako vodu ve dne i v noci a zavedla si i pět klystýrů po 250 ml, po nichž jsem se cítila velmi dobře."

Příklad 2. „Manžel měl nemocné ledviny a v močovém měchýři písek. Když se začal léčit, propukly u něho všechny symptomy popisované ve vašich knihách najednou. Hladověl čtyři dny a třetího dne vyloučil písek a dva kameny, očistily se mu ledviny a přestaly ho bolet ruce. Nyní se cítí dobře, pokračuje v ranním užívání uriny a někdy ji vypije i během dne.“

4.12. Potravinový doplněk s profylaktickým účinkem

Pijte 100 až 200 ml dvakrát až čtyřikrát denně, můžete s medem nebo cukrem.

Urinová sůl

Připravte si solný přípravek s urinou zvaný *Amritkalaš*, který se hodí k doplňování zásob stopových prvků v organismu. Urinu shromažďujte od dvaadvacáté hodiny večerní do východu Slunce. Jezte hlavně rostlinnou stravu a při močení se otočte tváří k východu, aby pramínek přetínal magnetické pole Země.

Začněte souběžně s počátkem lunárního cyklu a ukončete kúru s jeho koncem, celá procedura bude trvat třicet dní. Urinu uchovávejte ve skleněné nádobě a před užitím, po uplynutí třiceti dnů, ji přelijte do široké, nejlépe smaltované nádoby a postavte na místo, kde by na ni dopadaly přímé sluneční paprsky. Tak se bude další měsíc odpařovat.

Získáte kvalitní urinovou sůl vhodnou k léčbě. Jeden gram rozpustíte ve 100 ml převařené vody, případně ochutíte medem, a můžete roztok používat k pití i potírání těla při nemoci i ve zdraví jako prevenci.

Můžete zkoušet i jiné postupy, například shromažďujte urinu dva měsíce namísto jednoho a odpařujte ji nikoli na Slunci, **nybrž** na elektrickém vařiči. První způsob odpařování je však efektivnější, protože při dopadání slunečních paprsků se minerály soli nabíjejí sluneční energií a to **při** jiných metodách

není možné. Při shromažďování uriny berte ohled na aktivní období orgánů (sedmdesátí dvoudenní) a dále s ní pracujte tak, abyste se vhodným způsobem ozdravili. Amritkalaš se dá použít na mnoho způsobů, k léčbě i prevenci nemocí.

Ještě upozorňuji, že soli, které prošly organismem člověka, mají několikanásobně vyšší hodnotu než obyčejné soli, jež jím neprošly.

4.13. Rychlá očista zaživacího traktu

Pijte veškerou urinu vyloučenou během dne v průběhu dvou až čtyř dní a proceduru nejlépe zopakujte za týden. Urina se pije ve druhé a čtvrté fázi lunárního cyklu. Chcete-li zvýšit účinnost obyčejné moči, přimíchejte do ní moč odpařenou. Dále doporučuji cvičení *šank prakšalana*.

4.14. Močopudný prostředek při srdečních chorobách

Pijte dvakrát až třikrát denně 100 ml uriny, výsledek na sebe nenechá dlouho čekat.

Příklad 1. „Je mi už dvaasedmdesát let. Jako dítě jsem onemocněla malárií a několikrát také těžkou angínou. Snadno jsem se unavila a někdy, zejména když jsem dlouho nejedla, mne příšerně bolela hlava. Několikrát jsem protrpěla zápal plic a bronchitidu, o chřipce ani nemluvě (ta mne v zimním období takřka neopouštěla). K tomu se přidružily hemoroidy, pupeční kýla, vratká chůze, cukrovka a někdy mne píchalo a tlačilo u srdce.“

Dva měsíce jsem si čistila tlusté střevo nejprve jablečným octem a potom vlastní urinou. Ráno po defekaci jsem si dělala klystýry a někdy je opakovala i večer, protože **ze** mne vycházelo velké množství hlenu, písek a jakési chuchvalce a zdálo se mi, **že** jsem jimi doslova přeplněná. Pila jsem sklenici uriny třikrát až čtyřikrát denně a ejhle,

léčba zabrala. Po **hemoroidech** nezůstala takřka ani stopa **nateklé** žily na nohou splaskly, tlak se mi **snižil** a bolesti **u** srdce už také nepocít'uj i."

Příklad 2. „Chci vám poděkovat za všechny vaše knihy o **urinoterapii**. Je mi už osmdesát, ale přesto jsem se v dubna 1993 začal léčit **urinou**. Užívám ji vnitřně několikrát za **den**: poprvé v noci kolem druhé hodiny, podruhé kolem jedné hodiny odpolední před obědem, potřetí v šest hodin večer, rovněž hodinu před jídlem, a počtvrté před spaním; poté si vyčistím zuby.

Dříve jsem trpěl chronickým onemocněním žlučníku a před šesti lety mi operovali adenom. Přibližně v té době mne postihl těžký záchvat mrtvice a poté jsem míval velmi vysoký tlak. Jak vidíte, překonal jsem ty nejtěžší nemoci. Po mrtvici jsem pořád užíval nějaké léky, ale od doby, kdy jsem přistoupil k **unnoterapii**, žádné nepolykám. Stravuji se zcela normálně a žádné nemoci mi naštěstí neznepříjemňují život.“

Poznámka. V tomto případě léčba zapůsobila rychle, protože organismus starého muže byl silně intoxikován. Jakákoliv i jednoduchá očista přinesla kladný výsledek a okamžitou úlevu.

Příklad 3. „Podle zvěrokruhu jsem **Vodnář**, je mi dvaadvacet let a v květnu roku 1995 jsem protrpěl těžký infarkt myokardu, který se v říjnu téhož roku opakoval.

V listopadu jsem si koupil čtyři vaše knihy a v lednu zahájil **ozdravné hladovění** podle Vojtoviče, ale s **urinou**. Vydržel **jsem** to dvacet jedna dní, v březnu pak dvacet tři a v květnu osmnáct dní.

Nejprve se mi očistily ledviny a já z nich vyloučil pět kamenů. V dubnu jsem sedmkrát provedl čtyřdenní **očistu jater** (zdvojené čištění) a vyšlo ze mne neuvěřitelných **29** kamínků různých velikostí. Ze sto šesti kilogramů mi

hmotnost spadla na osmdesát čtyři a to odpovídá mé výšce sto osmdesát tři centimetry.

Hladovím tehdy, když se na to cítím, jeden, dva nebo **tři** **ny** v týdnu, někdy i pět až sedm dní bez přerušení.

V současné době se cítím dobře a můj zdravotní stav je stabilizovaný, vyhýbám se ale nadměrnému zatěžování. Sousedé a známí se nestačí divit, že jsem se tak rychle vyškrábal ze všech nemocí a změnil se i jako osobnost. Já jim doporučuji **unnoterapii** a velebím vaši práci. Co se týče stravování, tady mne ještě čeká kus práce, zatím však stále bojuji sám se sebou. Nicméně se mi podařilo vyloučit z jídelníčku maso, vejce, mléko, pečivo, převařená jídla, čaj a kávu. Díky vám nyní pohlížím na život z jiné stránky a velmi si jej vážím."

Poznámka. Začnete-li provádět ozdravení organismu, zjistíte, že největší překážka leží ve vašem vědomí. Jakmile zvítězíte nad vším, co je ve vás špatné a nežádoucí, znovu získáte plné zdraví. Právě zlovyky a nepřiměřená přání člověka nejvíc potlačují, vysávají z něj životní sílu a tlumí Božský proud energií procházející skrze něho. Hladovění a **urinoterapie** jsou nejlepšími prostředky na odblokování a aktivaci životního energetického proudu.

5. Urina jako homeopatický lék

5.1. Podobné léčí podobné

Otec homeopatie Samuel Hahnemann odhalil skutečnost, že léky vždy působí podle jednoho a téhož principu: léčí **pouze** ty nemoci, které samy u zdravého člověka také vyvolávají. Tak byl objeven *zákon podobnosti* - léčba podobného podobným.

Hahnemann si byl vědom, že léky jsou pro zdravý organismus nevhodné a pouze jej poškozují, a proto se snažil **nalézt** jiné léky, jejichž léčivá síla spočívá v něčem jiném a řídí se zákonem podobnosti.

Většina léků je ve větší či menší míře jedovatá, a proto nemohou být pacientu podávány ve velkých dávkách; začíná se vždy s malými. A právě tyto malé dávky na organismus působí podivuhodným způsobem: zaprvé, čím menší dávka léku, tím rychleji a lépe působí (pokud podle zákona podobnosti přesně odpovídá nemoci), a za druhé, když se lék ředí, aby se zmenšily dávky (metodu vymyslel Hahnemann), jeho léčebné vlastnosti vzrůstají.

Zředíme-li postupně plavuň, křemen a uhlí, získáme hodnotné léky s neobyčejnou léčebnou silou.

Později bylo zjištěno, že některé prvky mají při silném, třeba stonásobném zředění zcela odlišné vlastnosti než při nižším, desetinásobném zředění. Tento jev se nazývá *dynamicizace léků* a předpokládalo se, čím vyšší ředění, tím je lék účinnější. Jinými slovy zvyšujeme-li míru zředění léku, jeho účinná síla se osvobozuje od samotného léku a je nezávislá.

Valerij Jerofejev, autor knihy *Tanoje lečenije (Tajemství léčby)* se rozhodl využít princip homeopatie i v urinoterapii.

Doporučuje, aby se s urinou začínalo v malých dávkách **ktaré** podle jeho slov „stačí k tomu, aby se povzbudila organická reakce. Lék by měl na nemocného působit

nenásilně, jinak by mohly být poškozeny jiné, dosud zdravé orgány nebo části těla."

Podle něho je urinoterapie dobrá k tomu, aby „se probudila životní síla (organická reakce) potlačená nemocí a bojovala s ní nebo aby posílila funkční obranyschopnost organismu a pomáhala mu v cestě za zdravím, na kterou se již vydal. To je jediná možnost, kdy lék skutečně pomáhá a to tak, že podporuje léčivou sílu přírody a podporuje ji ve snažení o obnovu funkcí organismu, dosažení vítězství nad nemocí a návratu k přirozenému zdraví. Pokud nemocnému podáte lék odpovídající nemoci, ale v nadměrném množství, potlačuje přirozené reakce organismu a otravuje jej a tím člověku spíše uškodí, než vyléčí, a posílí nemoc."

Z výše řečeného vyplývá, že urina je nejdokonalejší lék ze všech: odpovídá podstatě nemoci ve všech kritériích a bojuje s ní od počátku až do konce. Zbývá zjistit, v jaké koncentraci je nejučinnější a harmonicky dávky zvyšovat (tak zvaný mechanismus klíčů a zámků).

5.2. Podávání uriny jako homeopatika

Jerofejev doporučuje následující způsob, jak připravit urinový lék v malých dávkách:

„Vezměte kapku uriny a jeden litr syrové vody ze studánky či pramene a směs důkladně promíchejte: to je tak zvané *první ředění*. Potom vezměte jednu kapku zředěného roztoku a smíchejte ji s jedním litrem stejné pramenité vody, čímž získáte *druhé ředění*. Stejným způsobem připravíte i třetí a čtvrté ředění, až dojdete ke třicátému. Všimněte si, že v procesu ředění se léčebná síla oprostuje od léku a osamostatňuje se. *Čím vyšší míra zředění, tím vyšší léčebná síla*. Ale pozor, léky se musí ředit výhradně ručně! A ještě mějte na **paměti**, že prvotní příčinou všech vnitřních nemocí je nedostatečné trávení.

Doporučuji léčbu začít s malými dávkami: vezměte obyčejnou **tenkou** jehlu (nejlépe stříbrnou, **seženete-li** ji), **namočte** její ostří v prostřední části pramínku ranní uriny a pak ji vhodíte do sklenice s pramenitou vodou. Předtím ji **můžete** chvíli podržet na přímém Slunci, aby na ni působily sluneční paprsky, a přitom ji pozvolna obracet pravou rukou. Směs se normálně pije a s každým dnem se dávky zvyšují. Po dvou dnech můžete v urině namočit polovinu jehly, kterou pak zase vhodíte do sklenice s vodou, a dále můžete pokračovat s celou jehlou. Dojdete k jedné kapce uriny, pak dvěma, třem a tak dále, takže vodní urinový roztok bude více koncentrovaný, a jednoho dne budete mít Čistou urinu.

Každá nemoc je podrobena změnám, nejvíc je k nim náchylná čtvrtý a pátý den. Proto začínejte léčbu s malými porcemi staré čtyřdenní uriny odstáté pod slunečními paprsky. Můžete ji zapíjet citronovou šťávou nebo pramenitou vodou s citronem, ten totiž neutralizuje škodlivé látky anebo je přímo vsakuje, a tak napomáhá očistě organismu.

Chcete-li si léčbu zjednodušit, rozpustíte jednu kapku vlastní uriny ve třech litrech pramenité vody, to je další varianta prvního ředění. Po čtyřech dnech dávku zvýšte na tři kapky uriny, jež rozmícháte ve stejném množství vody, a po dalších čtyřech dnech užijete devět kapek uriny. Dodržujte čtyřdenní intervaly a postupně zvedněte dávku na dvacet sedm kapek, dále na osmdesát jedna kapek na **tři** litry vody a tak dále. **Budete-li** takto pokračovat, brzy budete moci do tří litrů vody vlít jednu osminu sklenice uriny, dále jednu čtvrtinu, jednu polovinu a nakonec dospějete k jedné **celé** sklenici posvátného moku. Nakonec můžete pít **všechnu** vyloučenou urinu, na to budete potřebovat **třicet dní**.

Možná vám tyto koncentrace připadají vysoké - pak navrhuji ještě další alternativní způsob: jednu kapku **uriny** rozpustíte v jednom litru pramenité vody a dobře ji rozmíchejte - to bude první **ředění**. Dále z jedné kapky tohoto roztoku připravíte druhé ředění, z něj stejným způsobem třetí ředění a tak pokračujte dále až ke třicátému ředění. Důležitý je i správný výběr nádoby, která by měla být sterilizovaná a pokud možno skleněná. Víme, že hmota je dělitelná do nekonečna, a proto můžete používat třicáté i vyšší ředění, při němž dochází k hloubkovému jemnému působení na úrovni různých energií. Roztoky s nízkou a střední koncentrací jsou vynikajícím léčebným prostředkem, protože neškodí, neotravují organismus a nenarušují působení látek.

Hahnemannův objev platí nejen ve vztahu k jednoduchým prvkům, ale také k těm kombinovaným. Léčba by měla probíhat souběžně s úplným hladověním, při těžkých nemocech se začíná s vyšší koncentrací zlatavého moku ve vodě a postupně přechází k nižším koncentracím. Interval je možné snížit na jeden den, ale nesmí být menší. Jste-li po pátém příjmu přesvědčeni, že nemoc ustoupila, můžete pít jednu osminu, jednu čtvrtinu, jednu polovinu a potom i celou sklenici své uriny, ale vždy ve směsi s čerstvou pitnou vodou. Léčba pak bude trvat nikoli třicet šest, **ale jen devět dní**.

Posvátný mok užívejte po kapkách, jak je uvedeno výše. Přecházejte od jednoho kroku k druhému (od jedné koncentrace k druhé) **plynule**, den po dni, přičemž rozestup **mezi** dvěma kroky může být **minimálně jeden**, ale **maximálně čtyři dny**.

První univerzální metodika příjmu uriny

První den - tři litry vody - pět kapek

Druhý den - tři litry vody - deset kapek

Třetí den - tři litry vody - čtyřicet kapek

Čtvrtý den - tři litry vody - osmdesát kapek

Pátý den - tři litry vody - osmdesát pět kapek

Šestý den - tři litry vody - devadesát kapek

Sedmý den - tři litry vody - osmina sklenice uriny

Osmý den - tři litry vody - celá střední porce uriny

Devátý den - tři litry vody - celá ranní dávka uriny

Desátý den - pijí se střední porce uriny vyloučené do sedmnácté hodiny, bývá jich různé množství, nejčas-
těji tři až čtyři

Jedenáctý den - vypijte veškerou urinou a určitě ji
zapijte pramenitou nebo měsíční vodou.

Coen van der **Kron** vypracoval vlastní metodu homeo-
patického užívání uriny: doporučuje ji rozmíchat v poměru
1:1 000 000, polknout a nechat působit pod jazykem. Dáv-
kování se začíná s dvěma kapkami a postupně se zvyšuje
na deset kapek.

5.3. Speciální homeopatický urinový roztok

Budete potřebovat kapátko a šest tenkých skleněných
nádob. Do každé kápněte osmnáct kapek vody a rozložte
tak, abyste si je nemohli splést, například je označte štítky
s čísly od **jedné** do šesti.

Shromážděte prostřední část pramínku moči, naberte
ji do kapátka a přidejte dvě kapky do sklenice č. 1. Pak ji
vezměte do rukou (obejměte pěsti), uzavřete otvor palcem
pětadvacetkrát až padesátkrát **protřepete**. Aktivní promíchá-
vání dodává roztoku přirozené energie a dynamizuje jej.

V **následujícím** kroku naberte kapátkem dvě kapky roz-
toku ze sklenice č. 1 a vlijte je do sklenice č. 2. Postup opa-

kujte, naberte roztok ze sklenice č. 2 a vlijte do **sklenice**
č. 3 protřepete a opakujte, dokud nedojdete k šesté **sklenici**,
v níž dosáhnete šestého ředění v poměru 1:1 000 000, které
je vhodné jako lék při mnoha nemocech. Pozor, kapátko
po každém použití důkladně propláchněte!

Kron na rozdíl od Jerofejeva doporučuje homeopatic-
kou léčbu zejména pacientům, již nejsou schopni pít vlast-
ní urinou anebo na ně působí příliš silně.

A máme tu ještě jeden způsob, jak z uriny vyrobit ho-
meopatický prostředek. Připravte směs v poměru jedna část
uriny na devět částí vody nebo lihového roztoku. Je možné,
že se někomu tato směs může zdát příliš trpká, pak kon-
centraci snižte a chuť uriny prakticky nebude cítit. Někteří
lékaři přírodní medicíny si myslí, že takový lék je mnohem
účinnější než obyčejné pití uriny.

6. Urinová „vakcinace“ a další metody

6.1. Vakcinace sebe sama

Léčbu urinou můžeme pokládat za formu přirozené
vakcinace sama sebe. S urinou se z těla vylučují látky, jež
se tvoří při nemoci, a když je poté pijeme či vpravujeme
do těla vtíráním, vakcinujeme tak sami sebe. Putují nejprve
do střev či se vstřebají do kůže, odkud se dostanou do krve
a imunitní systém má možnost se na oslabených původcích
nemoci „trénovat“. Organismus pak bude dlouhodobě při-
praven s danou nemocí bojovat.

Nyní tento fenomén osvětlím trochu podrobněji. Jak
organismus onemocní? Dostanou se do něj mikroby, roz-
množují se a chorobný proces začíná. Imunitní systém se
s těmito **mikroby** setkává poprvé, reaguje a zkouší na ně
působit, ovšem v důsledku tohoto boje se vytváří vedlej-
ší produkty – **leukocyty** a uhynulé mikroby, jež jsou dále

vyučová s **moči**. To je skrytý proces, jež člověk nemůže vůbec rozpoznat a pocítit, ale on přesto aktivně probíhá v jeho organismu.

Mikroby se zpravidla rozmnožují velmi rychle a imunitní systém na ně někdy nestačí zareagovat včas. Teprve až zaplní celý organismus a představují pro něj skutečnou hrozbu, obranné síly se rychle aktivují, zvyšuje se tělesná teplota nezbytná k povzbuzení tvorby lymfocytů, které spalují a rozkládají infekci, a lymfatické uzliny se zvětšují, neboť aktivně pracují na tvorbě nových lymfocytů. Tělo se potí, neboť je třeba urychleně vyvést uhynulé mikroby a jejich toxiny ven. Organismus pracuje na nejvyšší obrátce a samozřejmě slábne a vyčerpává se, protože všechny své síly soustřeďuje na boj s infekcí.

Pokud člověk preventivně užívá urinou, pak jej počínající nemoc nevykolejí. Organismus zareaguje na signál o přítomnosti chorobných mikrobus rychle a také hbitěji aktivuje svůj obranný mechanismus. Je to, jako kdyby se předem trénoval na oslabeném nebo mrtvém materiálu, aby se dokázal s větší razancí postavit skutečným živým mikrobus.

6.2. Agadžaňanův efekt

Existuje však ještě jeden, neméně silný a efektivní mechanismus ničení mikrobus, říká se mu *Agadžaňanův efekt*. V čem spočívá? Vezmou se dvě stejné buňky živé tkáně a izolují se, aby jedna na druhou „viděla“, čili měla o přítomnosti té druhé „povědomí“. Na jednu z nich se přidá prostředek, jenž pro buňky smrtelný, a ona samozřejmě uhyne. Před smrtí však vyše svou „poslední depeši“ - hynoucí buňky vylučují ultrafialové záření a v něm kód s informacemi o tom, v jakém stavu se nacházejí. Živé buňky v tomto případě mají možnost „pozorovat“ smrt svých kolegů, zachytí jejich ultrafialové signály a - **samy** také umírají. Byly provedeny

stovky pokusů, ale vždy se stejným výsledkem - **zaražené** buňky cítí, že jejich družky hynou, a umírají také.

Vpravíme-li do organismu opakovaně spolu s urinou mrtvé, dříve vyloučené buňky rakoviny nebo mikroby infekcí, živé rakovinné buňky v těle a živé mikroby jsou v šoku a - hynou. To vysvětluje, proč urina obsahující hnis pomáhá při těžkých nemocech, jak to ve svých knihách popisuje John Armstrong. Opakované požití trupů onkologických buněk vyvolává paniku mezi živými rakovinnými buňkami či patogenními mikroby a ty podle Agadžaňanova efektu umírají. Právě proto se v některých případech, které popisoval Armstrong, nemocní rakovinou nebo těžkými infekcemi vyléčili a to rychle.

Tento fenomén také zkoumali lékaři Remington a Marler a zjistili, že micely, čili částice bílkovin obsažených v moči, jsou schopné vázat a neutralizovat některé původce nemocí.

6.3. Lék z vlastní čistírny

Obdobným průzkumům se na počátku dvacátého století věnoval rovněž doktor Charles Duncan, jenž se snažil zjistit, jak působí mechanismus léčení organismu látkami pocházejícími přímo z něj, takovými, které si organismus produkuje v průběhu nemoci sám. Nevynechal ani uroterapii a na základě své praxe **potvrdil**, že nemocný s kapavčitou uretritidou se může vyléčit sám vlastní urinou. Léčba spočívala v tom, že pacient polkl kapku své uriny s hnisem a nechal ji chvíli působit na jazyku, aby stimulovala přirozené síly organismu. Metoda prokázala svůj silný ozdravný účinek ve všech stádiích nemoci a bylo zřejmé, že při včasné užití si nemocný sám vyléčí kapavku.

Praxe ukazuje, že organismus člověka je schopen využít jakýkoli jed produkovaný vlastními nemocnými tkáněmi i mikroorganismy vyvolávajícími nemoc. Tento jed

pak **smětuje** proti tomu, kdo jej vytvořil - rakovinným **buňkám** nebo patogenním mikroorganismům. Tento proces **byl** znám i v minulosti a urina byla proto vždy pokládána za univerzální léčebný prostředek, který máme vždy u sebe - vlastní „čistírnu“, studnici. Urina obsahuje přesně tolik „léčebných prostředků“ a v takovém poměru, aby nám to stačilo k úplnému vyléčení.

7. Podkožní a nitrosvalové urinové injekce

7.1. Podkožní injekce - metodika doktora Chaněni

Urina nemocného se sbírá do čisté sterilizované nádoby - nejlépe v období, kdy má zvýšenou teplotu, protože je nejučinnější. Pak ji sterilizujete a kapátkem přelijte do deseti zkumavek s objemem deseti mililitrů, jež se uzavírají vatomými tampony. Počet zkumavek, které by měly být rovněž důkladně převařeny, je přibližný a určuje se s ohledem na těžkost onemocnění.

Zkumavky nyní již naplněné urinou se znovu i s obsahem sterilizují a to tak, že se položí do nádoby s horkou vodou a nechají se projít varem. Použijte smaltovaný džbáněk či **kastrůlek** a dno vystelte bavlněnou tkaninou nebo gázou. Zkumavky musí být ve svislé poloze a hladina vody by měla o maličko převyšovat hladinu uriny ve zkumavkách. Považte **je** dvacet pět až třicet minut, potom ochlaďte a **nechte** odstát, aby se v nich vytvořily usazeniny a **urina** se zkalila. Není vhodné usazeniny odfiltrovat, ale pokud se k tomu rozhodnete, filtrát znovu deset až patnáct minut sterilizujte. **Denaturované** bílkovinné komponenty se zpravidla snadno usazují a **tudíž** je možné urinový preparát nabírat injekcí; je-li urina mírně kalná, vůbec to nevádí a na účinnost přípravku

to nemá vliv. Zkumavky si důkladně označte, abyste si je později nespletli.

Doktor Chaněňa říkal sterilizované urině *nativní tera-pin* a využíval ji v lékařské praxi. Obsahuje **teplovzdorné rozpustné mukopolysacharidy**, které nemocný organismus produkuje jako obranné látky proti onemocnění.

Čím těžší onemocnění, tím větší objem uriny a tím pádem i víc zkumavek se využije. Připravte si takové množství, aby vystačilo na celou léčebnou kúru. Jakmile začnete léčbu, aktivita uriny se bude snižovat.

To platí pro všechny urinoterapeutické metody - podkožní injekce, pití a tak dále.

Pokud si připravujete zkumavky s urinou dopředu, musíte je uchovávat v lednici při teplotě kolem dvou až čtyř stupňů Celsia a přitom hlídat, aby teplota neklesla pod dva stupně.

Před každým užitím byste měli zkumavku alespoň deset až patnáct minut dodatečně sterilizovat, poté hned ochladit a nabírat preparát injekční stříkačkou. Poté jej dejte znovu do lednice a uchovejte pro další užití. Dbejte, abyste si nespletli zkumavku.

Léčebné injekce se zavádějí pod kůži v bederní oblasti; nitrosvalové a nitrožilní injekce jsou méně aktivní, jak bylo mnohokrát prověřeno v praxi. Dospělé osoby užívají dva až tři, maximálně však pět mililitrů sterilované uriny, děti pak 0,2; 0,3; 0,5; 1,0 až 1,5 mililitru podle věku a těžkosti onemocnění. Injekce se píchají dvakrát až třikrát denně, ve výjimečných případech až dvanáctkrát každé dvě hodiny, a léčba trvá až do úplného vyléčení.

Kontraindikace. Poruchy a selhání ledvin, zvýšení *azotemie*²³ a *uremický syndrom*,

Přednosti metod Při vysoké teplotě nemocného se metoda využívá okamžitě, nemusí se čekat na výsledky testů a **stanovení** diagnózy, protože tím by se léčení oddálilo.

7.2. Urinové injekce v praxi

Německá lékařka přírodní medicíny S. Ulrika léčí své **pacienty** injekcemi jejich vlastní uriny, zejména při **alergickém** astmatu, kožních nemocech vyvolaných alergiemi, senné rýmě a alergii na sluneční paprsky. Urinové injekce snižují citlivost organismu na alergeny, aniž by vyvolávaly vedlejší účinky. Ve většině případů stačí jediná injekce uriny (na jaře) a nemocný bude celé léto méně náchylný na alergii na sluneční energii a sennou rýmu.

Jiný německý lékař, Rainer Holtzhüter, využívá speciální injekce z uriny samotného pacienta. Několik mililitrů uriny rozpustí v solném roztoku v poměru 1:10, sterilizuje ozonem a zavádí do svalů - homeopatické dělení **D** vze-
stupné dávkování. K úplnému vyléčení zpravidla stačí pět až deset injekcí.

Doktor Holtzhüter vysvětluje léčivý účinek tohoto postupu tím, že urina nemocného člověka obsahuje původce nemoci a antigeny, hormony a spoustu dalších částic. Jde o klasickou homeopatickou léčbu: podobné se léčí podobným.

Tato metoda výjimečně dobře pomáhá při uhrované vy-
rážce, astmatu, ekzémech, nežitech a *neurodermidě*, dále je vhodná při křečích hladkých svalů (průdušky, cévy, děloha), alergiích různého druhu, virových a bakteriálních infekcích, nemocech provázejících těhotenství a dalších ženských nemocech (infekce či potíže spojené s klimakteriem).

V neposlední řadě urina při takovéto léčbě ředí krev a tím se zlepšuje krevní **mikrooběh** v kapilárách. Člověk je odolnější vůči infarktům a krvácení do mozku, proto je vhodné provádět urinovou kúru i preventivně.

Mnozí lidé však dávají přednost podkožním a **mimo-svalovým** injekcím z čerstvé uriny. Já osobně jsem si píchal injekce z uriny aktivované chladem (nechal jsem ji tři až čtyři **dně** odstávat v lednici při teplotě dva až čtyři stupně

Celsia). Jak jsem čekal, injekce byly mimořádně účinné, neboť při aktivaci chladem hodnota uriny stoupá. Celkově však musím říct, že injekce nepokládám za nejlepší způsob vpravování uriny do organismu. Vyzkoušel jsem injekce i jiné metody, a proto je mohu porovnat a jmenovat jejich silné a slabé stránky. Nicméně nechci injekce čtenářům rozmlouvat, necht' se každý rozhodne sám, **jaké** metody bude využívat.

Kůže je schopná vstřebávat urinu přímo, a proto jsou podkožní injekce zbytečné.

Naopak mají své slabé stránky, protože při zavedení uriny pod kůži je organismus nucen vynakládat další energii na její vstřebávání. A také není jednoznačné, jak obsah injekce a zavedené prvky na organismus působí. Distribuce prvků organismem trvá po injekčním vpravení mnohem déle než při přímém nanesení na kůži. Jen si porovnejte, kdy se urina bude vstřebávat lépe: když ji přímo nanese na povrch kůže nebo když ji píchne pod kůži? Urinové injekce samozřejmě také stimulují organismus, ale nikoli přirozenou cestou, nýbrž trochu patologickým způsobem.

Při injekčním způsobu se totiž v organismu najednou octnou prvky, které v daném místě nemají co dělat a nejsou pro něj přirozené. Organismus je rozpozná jako cizorodé a aktivuje na jejich vstřebání a rozpuštění všechny síly. Dále tyto prvky postupují do vnitřního prostředí organismu a působí na ně; v tom tkví **léčebný** účinek urinových injekcí²⁴. Dojde-li k předávkování **nebo** je-li užívání injekcí dlouhodobé, reakce organismu se utlumí nebo patologicky pozmění a vzniká **infiltrát**. To je podstata **jevu**, který byl pozorován u léčebných kúr prováděných doktorem **Zamkovem** a Chaněňou: **probíhaly** v etapách a první etapa byla mnohem efektivnější než následující. Urinová masáž podle systému **jogínů** umožňuje, aby si Člověk do těla vpravoval i větší dávky uriny **přirozenou** cestou a přitom mu nehro-

lo předávkování. Metoda může být praktikována po celý život a přináší vynikající výsledky.

Tak jsme se věnovali způsobům vpravení uriny do organismu a osvětlili si mechanismus, jak urina uvnitř těla působí. Víme, jak a k čemu urinu užívat, abychom se vyléčili. Nemusíme ji využívat nazdařbůh, jak to bohužel někteří dělají. Na konci této kapitoly ještě jednou zdůrazňuji, že nejúčinnější způsob užívání moči je příjem kůží.

DRUHÁ ČÁST

Urinová léčba pro konkrétní případy a nemoci

„Složení uriny odpovídá patologickému stavu člověka, je na něm závislé. Urinová léčba příznivě ovlivňuje všechny druhy nemocí vyjma úrazů nebo nemocí vyvolaných mechanicky. Lékař nemusí riskovat, že z mnoha tisíců dostupných léků vybere nesprávný... Co si může vypočítat organismus sám vlastními silami, to by se nemělo vypočítávat silami mimo něj.“

Doktor Wilson Ditchman

V **Indii je léčba** močí široce využívána a není na tom nic **divného**, vždyť první prameny o **urinoterapii** pocházejí rovněž z **Indie**. Zkušenosti **několika** tisíciletí se **vytratily, ybrz** předávaly z pokolení na pokolení. Indičtí odborníci **jsou** schopní **urinou** vyléčit celou řadu akutních a chronických **nemocí**, mezi nimi i astma, cukrovku, **revmatismus**, vysoký i nízký krevní tlak, **rakovinu**, srdeční choroby, kožní nemoci, **hemoroidy**, herpes pohlavních orgánů, nádor **■edstojné žlázy**, ledvinové kameny, **revmatické** poškození srdečního svalu, vaginální **infekce**, chronický zánět čelních dutin (**sinusitidu**), alergickou dermatitidu a úplavici způsobenou amébami. Navíc **jsou** indičtí lékaři přesvědčení, že **urina** skvěle léčí také lepru a hojí vředovaté jizvy, které **jsou** pro tuto nemoc typické.

V USA také vyzkoušeli urinu při léčbě AIDS a Coen van der **Kron** ve své knize uvádí šest případů, kdy moč úspěšně vyléčila pacienty s touto nemocí.

Urina je takový „multifunkční přípravek“, který na organismus působí v mnoha směrech. Může se podávat vnitřně a to hned několika způsoby, existuje několik metod **urinové** léčby a navíc je snadno kombinovatelná s jinými druhy léčby, přičemž účinnost obou se navzájem posiluje. **K metodám** kombinované léčby patří urinoterapie a hladovění, **urinoterapie** a hliněné zábaly a podobně. Odsud se nabízí **závěr**, že zdravý člověk by měl preventivně užívat jednu metodu a k léčbě konkrétní nemoci úplně jinou.

Na tyto otázky se nyní podíváme.

I. Urina a infekční onemocnění

Urinoterapie je velmi efektivní při různých infekčních **oběch**, protože má schopnost interference a působí jako **nozody** Užívání **je velmi** jednoduché: **pije** se střední porce tedy 50 až 100 ml uriny jedním douškem, aby **se** tekutina

rychle dostala do žaludku. Pokud se vám to nedaří, **loknět** si lichý počet doušků uriny. Při horečce tělo produkuje **vysoce** koncentrovanou urinu, která je na pití nepříjemná, to se však dá snadno napravit pitím většího množství roztáté nebo převařené vody **případně** bylinkového čaje. Na **snížení** teploty si podle starodávného receptu přikládejte na tep urinový obklad a pokud to nepomůže, vyzkoušejte obklad na hrudní koš, respektive si hrudník zabalte do bavlněné tkaniny namočené v **urině**, seshora omotejte igelitem a na to si oblečte vlněný svetr. **Nechte** zábal působit, dokud teplota nepoklesne, a přitom občas navlhčete tkaninu urinou, aby byla stále mokrá.

Příklad. „Kdysi jsem onemocněl silnou zimnicí střídanou horečkou. Žil jsem sám, neměl po ruce žádné léky a nevěděl, jak si pomoci, a v zoufalství si vzpomněl na urinoterapii. Vždyť matka příroda nám seslala ten nejcennější lék, jaký existuje. Nabral jsem svou urinu do sklenice, stiskl zuby a vypil jedním douškem.

Stalo se to v roce 1988 ve dvě v noci a já měl pocit, že jsem se během pěti minut uzdravil. Nemoc se už nikdy víc neopakovala.“

Maslennikov ve své knize popisuje příklad vojína umírajícího na malárii za války v polní nemocnici, protože k dispozici nebyly žádné medikamenty. Tak vypil hrníček své moči a brzy se uzdravil, přičemž nemoc se neopakovala.

Armstrong zase napsal o **léčbě** horečky následující:

„**Nyní** přidám několik slov o horečce a akutních **nemocích**, která zvýšení teploty zpravidla doprovází. Lékaři se často snaží snížit horečku umělým způsobem, ale tím **přírodě** jen brání v léčbě a v některých případech dokonce **přímo** ohrožují pacientův život nebo v **něm** zasévají semena budoucích **neduhů** Vysoká tělesná teplota je ve skutečnosti **léčivý proces**, **jenž** vytvořila sama příroda, aby v tele ne-

mocného zahubila všechny jedy. Některé léky na zápal plic **se** pokládají za zázračné, protože rychle snižují horečku a pacienti **ulevují**. Ve skutečnosti však mnozí později umírají na srdeční nemoci, protože léky nepříznivě ovlivňují srdce. Ze zkušenosti vím, že nejlepším a nejúčinnějším prostředkem léčby zvýšené teploty je urinové hladovění, když **se** veškerá vyloučená urina pije do poslední kapky a zapíjí vodou. Vysoká teplota se rychle sníží, **nejčastěji** během třiceti až třiceti sedmi hodin, a za několik dní se pacient zcela uzdraví. Nemocní mívají hustou moč s nepříjemným zápachem, vylučovanou v malém množství: organismus totiž ztrácí hodně **solí** a dalších potřebných prvků. S tím je spojena i celková slabost pacienta, prázdno v hlavě, blouznění a další projevy. Pokud však nemocný užívá urin, ztracené prvky se do těla zase vrátí. To jsem mnohokrát dokázal při léčbě **záškrtu**, planých neštovic, spály, chřipky a jiných nemocí doprovázených vysokou teplotou. A vše bez jakýchkoli vedlejších účinků charakteristických pro umělé nepřírozené léky: sice potlačují nemoc, ale zároveň ničí celý organismus."

K tomu bych dodal následující: zvýšená teplota těla je vlastně proces, kdy se tělo očisťuje od patologií a snaží se je vyhnat ven horečkou a žárem. Škodliviny se během období se zvýšenou teplotou rozpouštějí a jsou vylučovány ven, patogenní mikroby **jsou** ničeny a aktivita enzymů vzrůstá. Organismus uvolňuje velké množství energie, aby se tento proces udržel na vysokém stupni aktivity, a proto se člověk někdy cítí slabý a malátný. Právě malátnost je způsobena tím, že se v organismu rozpouštějí toxiny, cirkulují v krevním řečišti a znovu vyvolávají lehčí intoxikaci. Musíte to však vydržet a pomoci svému tělu, aby se jedů zbavilo. Pijte **hodně** teplé roztáté vody a urinu, abyste dostali znět do těla ztracené hodnotné prvky: stačí 100 ml **tříkrát** **a čtyřikrát** denně. Nepohrdejte ani urinovými obklady

a nebo si přikládejte urinové zábaly na hrudní koš. **Doporučuji** hladovět, aby se toxiny lépe vyloučily z těla a **organismus** nemusel ztrácet energii na trávení přijaté potravy. **Budete-li** se naopak snažit horečku snížit antipyretiky, toxiny se pevněji usazují na „svých místech“ a patogenní mikroorganismy si je po čase zase najdou a živí se jimi. Toxiny mají zpravidla stejnou konzistenci jako hleny a časem se kazí, což má za následek, že se vnitřní prostředí **mění** z kyselého na alkalické, čili hnilobné. A v tomto prostředí se snadno vyvíjejí různé nemoci, zejména onkologické. **Nechcete-li** si v sobě „vypěstovat“ nádor, neužívejte léky na snížení teploty.

Klasické dětské nemoci jsou velmi dobře léčitelné dětskou urinou. B. N. Zil'berman ve svém pojednání s názvem *Automočoterapija při kokluše (Autourinoterapie při černém kašli)*²⁵ napsal, že užívání uriny zkracuje trvání nemoci na dva týdny namísto třiceti až čtyřiceti dnů a přináší úspěch v devadesáti pěti procentech případů bez jakýchkoli komplikací.

2. Urina a plísňová onemocnění

Na člověku cizopasí i patogenní mikroorganismy rostlinného původu, jež jsou nebezpečné tím, že při svém vývinu produkují alkalické **hnilobné** prostředí. Pokud se ochranný „kyselý skafandr“ na kůži oslabí, snadno se jim na nás parazituje. Měli bychom dbát na dostatečné okyselení kůže a posilovat ji obyčejnou nebo odpařenou urinou, **napomáhá** to lepšímu uzdravení. Přikládejte si urinové obklady na postižené části kůže.

Příklad. „**S** vaší knihou o **urinoterapii** jsem se bohužel seznámila příliš pozdě, rok po operaci prsou a chirurgickém odstranění **lymfatických** uzlin. Měla jsem tri kúry chemoterapie a poté mne léčili **ozařováním**. Silně mi natekla

ruka, tak **jsem** s tím šla na polikliniku, kde mi diagnostikovali fibrózu.

Začala jsem se léčit různými léky a otok ramene se trochu **zmínil**. Pak se **ale** dostavila reakce a já musela léčbu přerušit. Zkoušela jsem se léčit u bylinkám, očistila si dle jejich rady játra a chtěla si vyléčit ruku bylinkovými odvary. Pila jsem jich však příliš mnoho v koncentrované podobě a přiotrávila se jimi. Po týdnu jsem se chtěla k léčbě vrátit, ale **už** jsem je nemohla pít, dělalo se mi z nich špatně. Tu jsem dostala od přátel vaši knihu o urinoterapii a rozhodla se, že všechno vyzkouším na sobě, vždyť jsem stejně neměla co ztratit. Bez jakýchkoli problémů jsem každé ráno vypila 100 ml vlastní uriny a promývala si s ní uši a nos. Zbavila jsem se alergií a dalších potíží, oči mi **po urině** ještě trochu červenají, takže **í** je musím proplachovat vodou, ale jinak jde vše hladce. Také jsem vyzkoušela miniklystýry s odpařenou urinou ředěné vodou a masáže rukou, po nichž si na nemocnou ruku a chodidla přikládám obklad, který nechávám tak půldruhé hodiny až dvě působit. Vyléčila jsem se z plísňových onemocnění a už se mi skoro vůbec neloupe kůže. Musím říct, že po jednom a půl měsíci praktikování urinoterapie má ruka vypadá mnohem lépe."

Doporučení. Až si budete děla miniklystýry z odpařené uriny, tak **je** neředěte vodou, ale odpařte urinu jen na polovinu původního objemu. A později, až si na to zvyknete, zkuste koncentraci uriny snížit na třetinu a nakonec i na čtvrtinu.

A. N. Maslennikov ve své knize vypráví o tom, jak si sám vyléčil deset let starou **plíseň** na nohách. **Nejprve** zkoušel různé lidové recepty a podařilo se mu plíseň **potlačit**, ale ne **úplně**. Pod **nehtem** palce zůstalo ložisko nemoci a **čas** od **času** ho trápilo, nehet stále tmavnul a loupal se ve vrstvách. Jednou v létě se vydal na cesty a protože **cho-**

čil drsnou přírodou, nazul si uzavřené pevné boty. Nohy se mu spařily a plíseň se rozlezla po celém chodidle. Maslennikov si tedy před spaním omyl chodidlo vlastní urinou a plíseň se zmenšila. Tak to opakoval i další dny a plíseň se nakonec vytratila. Povzbuzen úspěchy si potíral **odlupující** se nehet urinou napůl odpařenou na Slunci. Nehet se nasýtil hodnotnými prvky a to stačilo, aby se Maslennikov zbavil nepříjemné plísně provždy; nehet se upevnil a vypadal zase normálně.

Poznámka. Urina odpařená na Slunci je zkvašená bakteriemi a jejich enzymy mají neobyčejnou sílu čistit kůži. Kromě toho má zvýšený obsah solí, obdobně jako slzný sekret, a to zaručuje silný hojivý efekt.

Urina výborně pomáhá při léčbě nežitů v počátečním stadiu i nežitů otevřených ve stadiu pokročilém. Měli byste se potírat urinou ihned, dřív než se nežit začne rozvíjet. Urina se vtírá do kůže třikrát až čtyřikrát denně v průběhu deseti minut, jemně a bez tlačení, a poté se nesmývá vodou. Vyzkoušejte také urinový obklad: přiložte si jej na bolavé místo a přelete leukoplastí; musíte jej během dne neustále vlhčit urinou. Po dvou až třech dnech nežit zmizí.

Kandidóza je druh my kůže, infekce vyvolaná kvasinkou *candida*, se po třítýdenním urinovém hladovění úplně vyléčí.

3. Urina jako kosmetický přípravek

Urina vhodným kosmetickým přípravkem je zlepšujícím kvalitu pokožky a vlasů; vysvětloval jsem to výše. Můžete ji užívat jako očištnou pleťovou vodu, zejména na zastaralé **nečistoty**, které **se** „zažraly“ do kůže. Močovina a čpavek v ní **se** postarají o skvělou očistu. Uvedu také zkušenosti **z praxe**.

John Armstrong ve své knize *Elixír života* píše:

Jistý druh drahého vytříbeného toaletního mýdla se až donedávna vyráběl z kravské moči! Respektive z extrahovaných tuků a solí zbavených vody. Také některé kosmetické krémy obsahují hormony moči."

Maslennikov píše něco podobného;

„Velmi pomáhá, pokud si večer před spaním natřete pleť na obličejí nikoli pleťovou vodou, *ale* čerstvou urinou! Namočte do ní kousek sterilní vaty a očistěte s ní kůži od nečistot a kosmetických přípravků. Pak namočte nový, znovu potřete a *nechte* urinou působit třicet až čtyřicet minut. Potom omyjte studenou vodou. Ženy si mohou obličej lehce navlhčit prsty a přitom si pokožku jemně masírovat. Budou ji mít hebkou a hladkou, vylučování mazových žláz se upraví a nebude už potřeba užívat krémy. Vylepší se jim i barva tváří a objeví se přirozený zdravý ruměnek."

Ze zkušeností vím, že odpařená urina kůži nesmírně pomáhá, vyživuje celý organismus a dodává mu obrovské množství energie. Soli se při odpařování uriny koncentrují a struktura vody mění, takže je příhodná a přirozená pro zdravý a silný organismus. Můžete použít i urinou aktivovanou chladem, protože obsahuje všechny nezbytné hormony a navíc i biologicky aktivní prvky. Výborně se hodí i dětská moč (do deseti let věku), neboť obsahuje program rozvoje a ten se vám může předat. Stimuluje kůži a potažmo i celý organismus, ale ne ve všech případech je lepší než vlastní urina.

Příklad 1. „Je mi dvaatřicet let a urinou jsem začala používat ke kosmetickým účelům a vaginálním výplachům. Po dvou měsících mám mnohem lepší pleť a přesvědčila jsem se, že ranní urina, přesněji její prostřední část, je nejlepší kosmetický přípravek, jaký znám. Když si masírují tvář a krk, mám pocit, *e* je to léčebný olejíček, který změkčuje a hladí. Zkusila jsem i synovu urinou a ta je úplně jiná."

Příklad 2. „Má tvář byla ošklivá a posetá rudými *uhříky* a lékaři nevěděli, co s tím. Byla jsem na speciální klinice v Moskvě, ale ani tam mi nepomohli. Jakmile jsem začala užívat urinou, všechno se vrátilo do normálu."

Příklad 3. „Od puberty jsem trpěl na *uhry* a myslel si, že se to časem spraví - ale ono ne. Vyvinul se mi komplex méněcennosti a stydlivost před přáteli, zejména děvčaty. Používal jsem různé krémy, ale nepomohly, ba naopak vyrážka ještě zhoršily. Tak jsem zkusil urinou, ale napoprvé bezúspěšně: *uhříky* se rozlezly po tváři a já toho nechal. Zkusil jsem ale pro změnu urinou pít a do týdne se vyrážka začala ztrácet. Za dva týdny se mi obličej pročistil a *uhry* do jednoho zmizely."

Poznámka a doporučení. Když to čtu, musím si položit otázku: proč ten nebohý člověk osm let zbytečně trpěl, utrácel peníze a hledal lék venku? Krása a zdraví jsou blízko, na dosah ruky, v každém člověku - ale my je nevyužíváme. Jakmile je tento mladík objevil a vyzkoušel jejich čarovnou léčebnou moc, všechno se zlepšilo a zahraniční léky ani drahé krémy nebyly potřeba. K tomu ještě důrazně doporučuji změnit stravování, neboť *uhry* a vyrážky jsou příznakem přesycení škroby a bílkovinami - krev není čistá a tělo se snaží této špíny zbavit skrze kůži. Máte-li vyrážku, už jste v podstatě nemocni - a *uhry* jsou prvním důkazem.

Urinoterapie v kombinaci s hladověním detoxikuje organismus a stimuluje uhasínající síly a to vše napomáhá rychlé obnově a regeneraci organismu. Další příklad pochází opět z citované Armstrongovy knihy:

„Pacientem je šedesátiletý muž po dvou mrtvicích, první ho postihla poté, co se snažil vyléčit z chřipky dietou z čerstvého ovoce a ovocných šťáv. Ztratil paměť a vznikla stařecká demence, což lékaři okomentovali: zbývá mu několik týdnů života."

Byl **zahájen** **urinový** půst s masážemi, který trval **pade** **at** **devět** dní, potom měl nemocný dvoutýdenní přestávku, kdy mu bylo dovoleno jedno jídlo denně, a léčil se dalších třicet **pět** dní. Paměť a mluva se nemocnému obnovily dvacátého dne první léčebné kúry a během druhé ozdravné fáze byla odstraněna příčina nemoci, artritida, a léčba byla ukončena.

Muži dříve vypadaly všechny šedé vlasy, ale během léčby mu narostly nové a dokonce měly původní barvu - tak zapůsobily pravidelné urinové masáže pokožky hlavy. I další pacienti psali, že jim narostly vlasy na lysinách a pleši a vrátila se jim původní přirozená barva; zpravidla po vtírání staré uriny."

Poznámka a doporučení. Stará urina působí na vlasové cibulky, jelikož má v sobě biologicky aktivní prvky: ty se tvoří v procesu „umírání“ uriny. Kromě toho je díky vyššímu obsahu Čpavku žíravá a tím stimuluje pokožku hlavy.

Čerstvá urina je světlé tekutina s „jangovou“ podstatou. Naproti tomu stará páchnoucí urina, která je kalná a rozpadá se, je „jinová“, a proto povzbuzuje právě jinové procesy, k nimž se řadí i růst vlasové pokrývky hlavy.

Nyní chápeme, proč právě stará urina, a nikoli ostatní druhy, stimuluje růst vlasů.

A ještě jedno doporučení. Vtírejte si do hlavy urinu nebo si přikládejte obklady ve třetí fázi lunárního cyklu, kdy se organismus stahuje a přijímá. **Máte-li** problémy s vlasy, po vnitřní i vnější urinové terapii je budete mít lesklé, pevné a zbavíte se lupů. V **urinových** obkladech můžete také užívat lopuchový olej.

Některí čtenáři dokonce na ukázkou v obálkách zaslali prameny svých vlasů, aby ukázali, **jak** jim zhoustly a obnovily svou přirozenou barvu.

Příklad z knihy A. **Maslennikova** *Tajemství nápoje bohů:*

„Moje matka měla ekzém celých patnáct let. Jednou jí jedna babka na tržišti poradila, aby vyzkoušela vlastní urinu. Matka později vyprávěla, jak se léčila.

„**Mnohokrát** jsem vstávala uprostřed noci a umývala si ruce v **urině**, neboť jsem se styděla to dělat ve dne. Po měsíci jsem si najednou všimla: vždyť mám čisté bílé **ruce!**“

Poznámka a doporučení. Vidíte, jak jednoduché je navrátit krásným ženským rukám jejich ztracený půvab: stačí jejich mytí v **urině** v rozmezí od třetí hodiny ranní do patnácté hodiny odpolední. Tato žena by měla také zkoumat, proč se jí objevil ekzém, zamyslet se nad svým životním stylem a změnit jídelníček, jinak se vše může zase vrátit.

Já si potírám kůži svou urinou po holení kvůli dezinfekci, neboť jsem vyzkoušel spoustu prostředků, ale nic lepšího nenašel. Když jsem si víceméně pročistil organismus a změnil stravování, moje urina po odpaření voněla libou vůní a při nanesení na kůži se rozléhala vůně jako po decentní voňavce. Takový odér můžete klidně vdechovat jako příjemný parfém. Teprve tehdy jsem si uvědomil, že urina je skutečný nektar *amrítá*, libě vonící léčivá tekutina.

4. Urina a omlazení organismu

Urinu užívají i zdraví lidé, kteří netrpí žádnými konkrétními zdravotními obtížemi, jen si chtějí zvýšit celkový životní tonus organismu a jsou v tom úspěšní. Následující informace se hodí pro toho, kdo si přeje prodloužit mládí a cítit jako za mlada.

„Kolik byste řekl, že mi je **let?**“ zeptal se jeden farmář v rozhovoru s kolemjdoucím.

„Kolem padesátky?“ tipnul si muž.

„Jo? Tak to **se** mýlíte, mám osm křížků! A za to, že tak **vypadám**, vděčím s prominutím obyčejné moči.“

Tím **farmářem** nebyl nikdo jiný než Louis Armstrong.

Příklad 1. Je mi čtyřiašedesát let a když jsem si přečetla **va** rady, začala jsem užívat urinu: **nejdřív** si s ní **proplachovala** ústa a omývala tvář, a potom si ji mazala i na vlasy. Už je to dva a půl měsíce, co denně piji sto padesáti **mililitrovou** střední porci, většinou po ránu. Ráda se s ostatními podělím o výsledky léčby, protože byly fantastické.

Zaprvé začaly mi velmi dobře růst vlasy. Už jsem **měla** na hlavě lysinku, šíleně mi vypadávaly, ale nyní si můžu klidně vyčesat vysoký účes a to je prostě úžasné. Také mi zmizely šediny a mé vlasy mají pěknou, sytou přirozenou barvu.

Za druhé zhubla jsem o pět až šest kilogramů a má tělesná hmotnost se snížila z osmdesáti šesti na osmdesát kilogramů.

Za třetí jsem omládlá a nehledě na ztrátu váhy mi zmizely mi vrásky a vylepšila se barva ve tvářích.

Za čtvrté jsem energická a raduji se ze života, mám dostatek sil i dobrý životní tonus; někdy mám pocit, že bych mohla hory přenášet.

Za páté zlepšila se mi paměť a zbavila jsem se neustálého šumění v uších, které mne trápilo zejména při vysoké únavě.

Za šesté upravil se mi krevní tlak: měla jsem 140/80 mm Hg a nyní mám 130/70 mm Hg.

Za sedmé zbavila jsem se bolestí v kloubech a pocitu těžkých chodidel, **jenž** mne doprovázel po celý život (mám **revmatismus**). **Prostě** zázraky se dějí, moc vám děkuji."

Příklad 2. „Jmenuji se Afanasij a jsem už velmi starý muž, ročník narození 1926. Profesí jsem technický inženýr, šestým rokem v důchodu. **Měl** jsem převážně sedavou práci a **trpěl** nedostatkem pohybu, a tak jsem si ‚**vypčsto-val**‘ celou sbírku nemocí, **mezi** nimiž nechyběla hepatitida, opakovaný zápal plic, chronická bronchitida, eroze žaludku a dvanáctníku, časté zácpy a problémy s defekací, vysoký krevní tlak a nepravidelný srdeční rytmus.

Devátého dubna jsem přistoupil k urinoterapii a zaváděl si po defekaci urinové klystýry podle Walkerova návodu. Z tlustého střeva jsem vyloučil nepříjemně páchnoucí **ka-**lovou hmotu. A před týdnem jsem vyzkoušel i **odpařování** a připravil si z **uriny** se čtvrtinovým objemem první **mi-**niklystýr, po němž ze mne vyšla nemocná tkáň v podobě hlenových chuchvalců - přesně tak, jak to popisujete **vy** i vaši čtenáři ve svých knihách. Stolice se mi poté upravila, takže mohu jen potvrdit, že miniklystýr z ranní uriny je nejlepším očistným prostředkem pro tlusté střevo.

Pomohlo mi i jednorázové pití uriny denně: začal jsem po ní odkašlávat hleny a stále ještě kašlu, ale hlenů je pořád méně a neteče mi už z nosu (předtím mi z něj teklo neustále). V obličeji mám nyní zdravou narůžovělou barvu a lépe se mi dýchá (dříve jsem se často zadýchal), jsem čilý a víc toho vydržím."

Příklad z knihy A. N. Maslennikova. „Týden jsem si potíral chodidla urinou, potom jsem proceduru rozšířil i na ruce a ramena a brzy nastalo viditelné zlepšení."

Také jedna zpěvačka si vyléčila bolesti v krku a zlepšila hlas po urinové kúře.

„Ráno jsem si propláchla krk čerstvou urinou a několik doušek jsem si i lokla. Hlas mám pevnější a zlepšila se mi i barva, prostě zázrak!"

Poznámka. Pokud by tato dáma zařadila do své ozdravné kúry ještě dýchací cvičení podle A. Strelnikové, výsledek by byl ještě **lepší** a její hlas by se zlepšil nepopsatelným způsobem."

Příklad 1. „Vyzkoušela jsem sama na sobě, co dokáže urina a hlad. Vzala jsem si v práci dvouměsíční neplacenou dovolenou, odjela pryč a věnovala se urinoterapii s hladověním. A když jsem se z dovolené vrátila, rodina a známí **se** nestačili divit, jak jsem se měnila. Zhubla jsem o dvacet

kilogramů z osmdesáti na šedesát a půl a vypadala jsem **mladší Úžasné, děkuji!**“

Příklad 2. „**Koupili** jsme si vaše knihy a s celou rodinou je **důkladně** studujeme. Jsou to prosté poklady! **O** **urinoterapii** jsem si přečetla poprvé v roce 1991 v novinách, deset dní jsem zkoušela **hladovění** s urinou, přičemž jsem pila jen urinu čerstvou, protože jsem o odpařování nevěděla. Přesto byl výsledek fantastický - omládl jsem, získala zdravou barvu v obličeji (nažloutlý nezdravý nádech zmizel) a celé tělo jsem měla lehké. Ale hlavně jsem se zbavila bolestí ve slabínách (na levé straně), od nichž mě tři roky bolela noha, koleno a kost. Jsem s výsledky léčby více než spokojena.“

Příklad 3. „Můj děd se dožil sto dvaceti čtyř let, ale neumřel přirozenou smrtí, nýbrž zahynul při tragické události - při pádu stromu v lese. Tatínek mi potom vyprávěl, že děda, kdykoli se necítil dobře, užíval urinu a k tomu se každý den sprchoval studenou vodou.“

Poznámka a doporučení. Je vidno, že mnozí čtenáři četli mé knihy o urinoterapii, ale málokdo si všiml další knihy pojednávající o bioenergetice a biosyntéze. V ní jsem se věnoval odhalování tajemství biosyntézy a jejího využívání **jako** prostředku k dosažení dlouhověkosti. Jednou **z metod je** i polévání **těla** studenou vodou nebo (ještě lepší) kontrastní sprchování: teplá voda - studená voda - teplá voda - prudké ochlazení na dvě až pět vteřin. Při provádění této procedury byste **měli** brát ohled na vlastní konstituci. Tato **originální** metoda slučující dva silné ozdravné faktory - urinovou terapii a polévání - vám prodlouží život.

5. Urina a nemoci očí

Urina je skvělým pomocníkem při očních nemocech a defektech a její užívání je jednoduché: oči **se** zakapou **anebo** propláchnou, v těžších případech se na **ně** přikládají

obklady z čerstvé uriny a dodržuje se hladovění. Na **oci je** obzvláště vhodná dětská nebo aktivovaná urina. Doporučuji také starodávné recepty, které se zakládají na urinových sotech. Je nutno urinu odpařit na Slunci a usazeniny si **nanaš**et na oči. Tento způsob doporučuji zejména osobám, jimž v zimě v mrazivém počasí oči slzí (pro tyto účely se hodí také dětská urina).

Na *bílý zákal* zabírá „medová urinová kasička“: do měděné nádoby nalijte 50 ml medu a 100 ml uriny a dobře promíchejte. Pak postavte na plotnu a vařte, dokud se polovina objemu neodpaří. Začínáte s jednou kapkou do každého oka a postupně přejděte k pěti kapkám. Medová urinová kašička se hodí i na jiné oční nemoci.

Z biblických dob se zachovala další jednoduchá, ale velmi efektivní a hlavně dostupná metoda, jak odstranit bílý nálet z rohovky: spočívá v zakapávání oka rybí žlučí, nejčastěji štičí.

Nejvhodnější je žluč čerstvě ulovené štiky. Kápněte maličko do oka - jedna kapka stačí. Oko samozřejmě zčervěná a začne slzet, ale vydržte, protože to je normální reakce. Běльмо se rozpustí, respektive odloupne od oční rohovky během několika minut. Můžete použít i žluč jiných ryb, ale mějte na paměti, že je mnohem silnější; proto buďte nadmíru opatrní a zbytečně neriskujte.

Příklad (z pera lékaře). „Pacientovi se do oka dostala kovová střepina a silně mu nateklo. Otok se naštěstí podařilo odstranit do sedmi hodin a *hyperémii* sliznice očního víčka během dvanácti hodin. Z postiženého oka vytékal hnis, ale po čtyřech až pěti hodinách po počátku urinové léčby to ustalo. Dále byla použita čerstvá teplá urina - každých třicet až čtyřicet minut si pacient propláchl oči anebo si na ně přiložil vatový tampon namočený v urině.“

Příklad 2. „Koupili jsme si všechny tři díly vašich *Léčba sil*. důkladně je pročítali a zahájili vlastní **urinovou** léčbu. Moc vám za ně děkujeme.

S manželem jsme bývalí sportovci a osm let jsme **hladověli** podle Braggova programu: dvacet čtyři až třicet šest hodin týdně, a dále jsme dodržovali tří denní, pětidenní a **sedmidenní** až devatenáctidenní hladovění během roku. K **urinovému** hladovění jsme přistoupili v roce 1985 po koupi Armstrongovy knihy *Elixír života*. Ale o možnosti odpařování jsem nevěděli, poznali jsme ji z vašich knih. **Hladovění** nám přineslo dobré výsledky: mně se upravil zrak, takže mohu pracovat bez brýlí, zbavila jsem se **arytmie** a nikde mne zatím nebolí. Pročistila jsem si organismus a s močí vyloučila hodně škodlivin, zejména škrobovité hleny. Nyní mám moč čistou a zlatavou jako jantar.

Manželovi se také zlepšil zrak, rovněž si vylepšil **arytmii**. nikde ho nebolí a také se mu upravilo vyprazdňování střev, které je nyní snadné a pravidelné."

Příklad 3. „Vaši brožurku o **urinoterapii** jsem dostal darem už v roce 1992, léčil jsem se podle ní a své zkušenosti publikoval v našich místních novinách *Kislovodskije věsti (Zprávy z Kislovodsku)*. **Vše** jsem vyzkoušel na sobě: vyléčil si **alergii** na antibiotika (vznikla po jejich dlouhodobém užívání) a úspěšné **si** na hlavě pěstuji novou křtici. Také **jsem měl** na pravém oku šedý zákal a už jej nemám. Známému jsem pomohl k vyléčení hemoroidů v těžkém stadiu -poradil jsem mu léčbu **urinou** a skutečně mu zabrala."

Článek tohoto pána si dovoluji zde přetisknout.

Příběh. Urina - multifunkční lék na všechny nemoci

Měl jsem šedý zákal na pravém oku a před sebou operoval ve špičkové moskevské nemocnici. **Těsně** před odjezdem mi známá věnovala knihu G. P. Malachova o **urinoterapii**, **již jsem** přečetl, ale zapomněl ji vzít s sebou. Naštěstí jsem

si dobře zapamatoval, že vlastní **urina** je vynikajícím lékem na různé nemoci.

V *Ústavu očních nemocí Ruské akademie věd v Moskvě* jsem absolvoval cyklus předoperačních vyšetření, jejichž výsledky byly příznivé a operace měla podle závěrů **probíhat** normálně. Těsně před operací mne vyšetřil i vrchní lékař a uznávaný odborník, doktor N. P. Narbut, a ujistil mne, že se nemusím ničeho bát a z nemoci se vyléčím.

13. listopadu 1992 nastal den D - operace. Nevěřím na pověry, ale operace v pátek třináctého by se bál i ten největší hrdina. A také při ní nastaly nepředvídatelné okolnosti: možná, že se spletl anesteziolog a nedal mi potřebnou dávku anestetik, možná, že se chirurgovi zatřásla ruka, ale - došlo k přeríznutí oční cévy. Následoval silné krvácení do oka a poškození sítnice a zřítelnic (přesunutí). Během operace jsem měl úplnou narkózu.

Když jsem se večer probudil z narkózy, u postele seděla doktorka Světlana Vladilenovna Sdobniková.

„Co se stalo, paní doktorko?" zeptal jsem se.

„Pane Paršuto, nemějte strach! Oční čočku se nám nepodařilo voperovat, ale uděláme všechno, co je v našich silách, abychom vám zachránili oko," pronesla šeptem.

Hrozilo totiž, že oko vyteče a já se domů vrátím se skleněnou protézou. V tomto okamžiku mi hlavou probleskla myšlenka, zda bych neměl zkusit léčbu **urinou**. V pět ráno jsem vstal a po paměti provedl proceduru tak, jak ji ve své knize popisuje Malachov. To jsem opakoval každý den a po deseti dnech se mi před okem začalo „zrnit". Ihned jsem o tom pověděl ošetřujícím lékařům.

„Kde, ve kterém místě?" ptala se Světlana Vladilenovna.

„Nahoře," odpověděl jsem.

„Vidím, vidím," zaradovala se doktorka. „To je moc dobře, ihned zavolám přednostu oddělení."

Za několik okamžiků se dostavila vedoucí oddělení doktorka (a kandidátka věd) E. V. Firsová. Prohlédla mně a byla rovněž nadšená.

„To mám radost, jak se nám uzdravujete. A co vlastně děláte, pane Paršuto?“

„**To je** moje tajemství,“ řekl jsem s úsměvem. „Ale až se mi oko zahojí úplně, tak vám to řeknu.“

V léčbě urinou jsem trpělivě pokračoval dalších třicet dní a nakonec jsem jednoho dne nemocným okem mohl pozorovat ohňostroj nad Moskvou. Tak jsem nejprve radostí zaplakal, a pak vyskočil a objal Světlanu Vladilenovnu.

Prohlédli mě i další lékaři a všichni dospěli ke stejnému závěru: Paršuto se nějakým zázrakem sám vyléčil. Ještě je třeba doléčit drobné krvácení a oko bude s kontaktní čočkou nebo brýlemi vidět úplně normálně.

„Tak mi povězte, čím že jste si to léčil oko,“ vyzvídala doktorka.

„Svou **urinou**,“ vyhrkl jsem.

Když jsem se vrátil z nemocnice, tak jsem si ještě několikrát přečetl Malachovovu knihu o urinoterapii. Vyléčil jsem si ještě paradentózu, zbavil se mozolů na nohou a nyní se pokouším i o obnovu vlasového porostu, abych **neměl** pleš. Všechno zatím probíhá úspěšně.

Urinovou léčbu jsem doporučil také rodině a přátelům a krátce se pochlubím výsledky. Zdravotní sestřička Táňa z naší místní městské polikliniky, kde jsem se rovněž léčil, naříkala, jak ji bolí zuby. Tak jsem jí dal **urinový** recept a když jsem za několik dní znovu přišel na vyšetření, byla už zdravá. Syn Nikolaj se z výletu vrátil s nateklým a bolestivým **zubem** a také dva moji přátelé si stěžovali na zuby. **Všem** jsem doporučil urinu a všichni se také vyléčili, aniž by museli jít k zubaři. Mám známého Jamščikova, který trpí cukrovkou, a na mé doporučení začal užívat urinu. **Zde**

jsou jeho výsledky: obsah cukru v krvi se snížil z **15,2 %** na **6,8 %**, a navíc se mu zlepšil i adenom prostaty.“

(Štěpán Paršuto, *Kislovodskije věsti*)

Poznámka. Pan Štěpán Paršuto dokazuje, že moderní medicína je na rozdíl od **urinoterapie** při léčbě některých očních nemocí bezmocná. Pacient se mohl vyléčit i bez operace, protože urina šedý zákal zvládne sama.

Příklad 1. „Před rokem jsem se silně nachladil a jako následek se mi zanítila rohovka levého oka. Před očima jsem měl jakési tmavé skvrny a trápily mne bolesti, takže jsem měsíc proležel v nemocnici. A i poté, co mne propustili, mi skvrna před očima zůstala, ačkoliv byla menší a světlejší. Lékaři mi řekli, že se časem ztratí, ale bohužel se můj stav nezlepšil. Tak jsem zkusil urinové kapky do očí a po nějaké době se skvrna skutečně ztratila.“

Příklad 2. V roce 1989 mi lékaři v Kyjevě diagnostikovali šedý zákal. Nemohl jsem ani číst, po pěti minutách se mi písmenka slévala dohromady a žádné léky nepomáhaly. Tak jsem si začal pravidelně každý den před spaním proplachovat oči vlastní urinou. Léčbu jsem prováděl dva týdny a musím konstatovat, že mám nyní zrak v pořádku.“

Příklad 3. „Měl jsem vrozený šedý zákal na obou očích, rozhodl se vyzkoušet urinoterapii a hladověl o vodě a urině devět dní. Žaludek však na léčbu reagoval záporně a musel jsem kúru přerušit. Přesto jsem se dočkal pozitivních výsledků: od šestého dne se mi zrak začal zlepšovat a zlehčil se i průběh *katarakty*.“

Poznámka a doporučení. John Armstrong ve své knize *Elixír života* píše: „Ve **většině** případů stačilo k vyléčení oční nemoci deset dní a povlak na očích se rozpustil. Maximální doba byla dvacet osm dní.“

K úplnému vyléčení vrozeného šedého zákalu však bylo nutné **hladovět** déle, přikládat si urinové obklady

na **oči** anebo si **je** potírat medovou **urinovou** směsí –pak by **nemocn** dosáhl úplného úspěchu.

Na **urinovou** léčbu příznivě reaguje také jiné oční **onemocnění**, **zelený zákal čili glaukom**. I v tomto případě nemusí chirurgický zásah pomoci, zatímco **urina nemoc zvládne**.

6. Urina a léčba zubů

Nejlepší prostředek k upevnění zubů je **dásní je urinov**é kloktání, jež by se mělo provádět alespoň pět až deset minut denně. V případě bolesti si zuby propláchněte **uhnou**, **nechte** ji dvě až tři minuty působit a postup opakujte pětkrát až šestkrát denně: uvidíte, že se bolesti ztiší. Nebo si na zub (třeba i do dírky) přiložte vatou omočenou v **urině**, nejlépe staré. Vyzkoušejte i jiné druhy **uriny** –starou, **odpařenou**, dětskou a tak dále - a vyberte si tu, která vám pomáhá **nejlépe**.

Maslennikov doporučuje při paradentóze zubů **vatové** tampony **hustě** nasáklé starou nebo čerstvou **urinou** a proceduru opakovat tak často, dokud pomáhá.

Příklad 1. „**Ze** zubů mi vytékal hnis (*pyorea*) a měla **jsem** zanícené **dásně**. Zuby ztratily svou přirozenou bílou barvu a **lesk** a **já** se kvůli tomu trápila. Zkoušela jsem různé zubní pasty a **bělící** prášky, ale nic nepomáhalo. Tak jsem po dobu dvou dní vtírala do **dásní urinu** a **proplachovala** s **ní** i dutinu ústní. Nastalo rychlé zlepšení a do čtyř dnů se **vytratil** nepříjemný pach z **úst**. Metodu užívám i nadále a **kromě** toho jsem zjistila, že se mi po **urině** snižuje chuť k jídlu.“

Příklad 2 Je mi **šedesát sedm let** a trpím akutní **polyartritidou**. Už dva roky **se** léčím **urinou** a zbavila jsem se opakovaných a vleklých nachlazení i paradentózy a **upev**nily se mi zuby **už** se mi neviklají a nevypadávají.“

7. Urina a nemoci žaludku

Urina skvěle léčí nemoci žaludku a střev a tomu bychom se neměli divit, vždyť jsme na ni všichni zvyklí od prvních dnů našeho života v matčiných útrobach. Jako rostoucí človíček v břiše matky polykáme vlastní vyloučenou tekutinu a tím posilujeme svou trávicí soustavu, která se rychle vyvíjí a proces štěpení potravy s ní probíhá lépe. Pálí vás žába, máte zvýšenou kyselost anebo žaludeční vředy? Nic vám nepomůže lépe než vnitřní příjem **uriny** a nejlepší je v tomhle ohledu **novorozenecká urina** od dítěte, které ještě saje **mateřské mléko**. Urina obsahuje velmi cenné minerální a další prvky a pokud porovnáme složení minerální vody a **uriny**, uvidíme, že **urině** se nic nevyrovná a má i lepší vlastnosti než jakákoliv jiná léčivá tekutina.

Příklad 1. „Můj otec si v mládí vyléčil žaludeční vředy tím, že celý měsíc popíjel ráno na lačný žaludek **urinu**, nejprve střední porci a potom veškerou, již vyloučil během rána. Sklenici **uriny** zpravidla zapíjel **sladkým čajem**.“

Příklad 2. „Napíši, jak jsem si léčil vředovou kolitidu. V létě se dostavil těžký záchvat a můj zdravotní stav se zhoršil. Po defekaci ze mne tekla krev pramínkem. čehož jsem se lekl a hned odjel do nemocnice, odkud jsem po pěti dnech zase sám na revers odešel. Rozhodl jsem se, že se raději budu léčit sám **urinou**: několikrát **jsem** hladověl, vždy sedm dní, a přitom pil jen vodu, unnu a zaváděl si **miniklystýry**. Po pár dnech krvácení ustalo.“

Příklad 3. „Matka se rozhodla, že se bude léčit **urinou**, ale začátky byly těžké: měla velkou psychologickou bariéru a tu musela těžce překonávat. Ale nakonec si vyléčila **peptické vředy**, **obnovila** funkci štítné žlázy a celkově se zotavila po těžké onkologické operaci (měla velký nádor, který potlačoval orgány v břišní dutině a navíc velkou **cystu**).“

Příklad 4. Měla jsem velké štěstí, že jsem se dostala

k šim kniha ještě loňské léto - kdyby se tak nestalo, nevím co by se mnou bylo. Děkuji vám za všechno, co dělat a přejí hodně zdraví a úspěchů.

Je mi padesát dva let a vždy jsem měla a ještě mám **dv** zaměstnání. Také už dvacet let trpím na těžké zácpy a po každém ze dvou porodů jsem se dlouho nemohla zotavit. **K urino**terapii mne dohnaly vážné ženské nemoci, a tak jsem začala pít **urinu**, a to v hojném množství, ráno a večer. Kúru jsem vydržela půldruhého týdne a snažela ji opravdu špatně: kymácela jsem se ze strany na stranu, motala se mi hlava a nechtěla jsem nikam chodit, protože jsem se bála, že upadnu. Raději jsem množství přijímané uriny snížila, a poté vypukly silné bolesti v žaludku; později jsem vyloučila hojnou tmavou stolicí. Byly to ošklivé patvary, takové černé zvrásněné tučné chuchvalce, které páchly, jako když se čistí špinavé smradlavé vodovodní potrubí. Ty chuchvalce se vůbec nedaly ani spláchnout, jak byly tučné a lepiły se. Po této očistě jsem však měla pravidelnou normální stolicí jako klobásky, nikoli kašovitou hmotu. Omlouvám se, že to takto otevřeně píši, ale myslím si, že pro správnou léčbu je důležité vědět všechno. Před léčením jsem měla výrůstek na levém vaječniku, ale když jsem šla na vyšetření ultrazvukem po urinové kúře, nic se nenašlo."

Poznámka a doporučení. Ženské nemoci často vznikají jako důsledek těžkých zácep a infekcí. Každý by měl dbát na to, aby mu správně fungovala střeva a v případě pochybností upravit příjem potravy a změnit její skladbu a také provést urinové léčení.

Ještě bych **chtěl** všem zájemcům o urinoterapii poradit, jak se zbavit zácpy: přikládejte si na břicho mokré urinové obvazy. Část konzumované stravy by **měla** obsahovat hrubé vlákniny saláty a zeleninu, například mrkev či lí. **A pokud můžete**, ajděte si po ránu zaběhat.

A. N. Maslennikov ve své knize vypráví o svém známém, který při pálení záhy a překyselení pije svou urinu a velmi mu to pomáhá.

Poznámka a doporučení. Urina upravuje funkce žaludku a normalizuje jeho kyselost. Má-li však pacient často obtíže popsané výše, je nutné pořádně přehodnotit a změnit jídelníček i životní styl obecně. Zvýšená kyselost není nic jiného než podrážděný princip žluči.

John Armstrong popisoval příklad ženy, která se vyléčila ze zánětu pobřišnice (*peritonitidy*). Absolvovala pětaticetidenní hladovění na urinu a vodě, jež kombinovala s potíráním těla urinou během celého dne.

Poznámka. Urinové hladovění skutečně pomáhá nemocnému, aby se zbavil různých ranek a strupů, neboť normalizuje holografické tělo.

8. Urina a nemoci jater

V *Ájurvédě* je urina pokládána za vynikající prostředek k léčbě mnoha těžkých nemocí, v první řadě jaterních. Jak to probíhá, to jsme si popisovali dříve.

Léčba jater

Pijte urinu dvakrát až čtyřikrát denně a na noc si na játra přikládejte urinové obklady z vlněné tkaniny (nejvhodnější je odpařená urina). Ze všech druhů urin vyberte tu, jež vám vyhovuje nejvíc.

Léčivý účinek má také silný šípkový odvar, ale pokud zrovna nemáte šípek k dispozici anebo jej nemáte rádi, pijte teplou převařenou vodu.

Co je to *hepatitida*, lidově (poněkud nesprávně) žloutenka? Játra produkují žluč, ale ta se kvůli zablokovaným žlučovodům nedostane do střev, nýbrž je vstřebána do krve

a odtud vyloučena s močí. Člověk má při tom bolesti, je mu **nevolno**. má závratě a je celkově slabý. A nedostatek žluči v trávicím traktu má za následek nesprávné trávení, zejména tuky a bílkoviny nejsou náležitě zpracovány. Lékaři v tomto případě předepisují léky, které nedostatek žluči kompenzují, ale - tyto **komponenty** obsahuje i urina! Při příjmu uriny mohou být využity a neztratí se: opakované užívání uriny při žloutence vylepšuje trávení a upravuje funkce jater a to dvěma způsoby - na homeopatickém principu a tím, že promývá **žlučovody**.

John **Armstrong** píše, že v letech 1860–1870 byl mezi lidem rozšířen zvyk pít uriny při žloutence a tuto léčbu svým pacientům předepisovali dokonce i někteří odvážní lékaři. Jeden z pacientů mu vyprávěl, jak ho v dětství děda nutil pít veškerou vyloučenou urinu a tím ho vyléčil ze zánetu žlučníku.

I John Armstrong sám léčil pacienty s hepatitidou a všiml si, že už během prvních dvou či tří dnů urinové léčby se nažloutlé zbarvení kůže vytrácí a později při pokračování kúry získá kůže zdravý narůžovělý nádech jako pleť mladých dívek. Byl přesvědčen, že po deseti dnech urinové léčby, nejlépe spojené s hladověním, se pleť upraví a **zkrásní**.

Proti **urinoterapii**, tedy užívání uriny jako léčebného přípravku, aktivně vystupuje církev. Podle ní jde o hřích, ale skutečné příběhy vyléčených lidí (jako například ten, který následuje níže) dosvědčují něco jiného.

Na počátku dvacátého století, kdy žádné dobré léky v podstatě nebyly dostupné, onemocněla jistá žena těžkou žloutenkou (mimochodem ani dnešní moderní léky nemají stoprocentní účinnost). Jednou se v noci modlila **za** uzdravení a zjevila se jí Panna Maria, jež řekla: „Pij vlastní urinu a za týden se uzdravíš.“ A k touni jí poradila,

aby ji užívala také během epidemií, které byly tehdy časté (zejména chřipkové). Vysloveně ji varovala před nadcházející epidemií a doporučila preventivně pít vlastní zlatavý mok. Žena poslechla a skutečně se uzdravila. Na tom ale není nic zázračného - příjem vlastní uriny při žloutence zabírá bez výjimky a můžeme se o tom přesvědčit i v našich dnech.

Příklad. „Už je tomu rok a tři měsíce, co jsem začala každé ráno pít vlastní urinu, odpařovat ji a provádět urinové masáže. Dosáhla jsem pozitivních výsledků, už netrpím na angíny a nachlazení jako dřív, spím jako nemluvně a pracuji celý den bez přestání, aniž bych cítila únavu. Takřka jsem se zbavila **osteochondrózy** játra mám také v pořádku, protože jsem si je třikrát pročistila a vyloučila spoustu odporné tmavé žluči a změkčených kamínků. Předtím jsem se léčila u klasického lékaře a vyšlo ze mne šestnáct velkých kamenů a celá sklenice malých.“

Poznámka a doporučení. Tato dáma si pročistila střeva, aniž by upravila stravování a denní režim, a proto kameny rostly dále. Urina však rozředila žluč, ozdravila játra a navrátila jim normální funkčnost. Je však třeba, aby žena dodržovala zdravou dietu a změnila i životní styl.

Příklad. „Rozhodl jsem se praktikovat urinoterapii, jednou týdně k tomu hladověl a pročistil si játra a střeva. Vyléčil jsem se z depresí a těžkých **hypertonických** záchvatů, které se s železnou pravidelností opakovaly mezi třetí a pátou hodinou ranní. Nyní upřednostňuji dělenou stravu a to mi pomohlo při léčbě hepatitidy a zbavilo mne častého nadýmání ve střevech.“ (Lékař z Dněpropetrovska).

9. Urina a nemoci ledvin

Při léčbě nemocí ledvin je nutné přijít na kloub jejich **příčinám** a ty pak odstranit; bez toho bude jakákoli léčba **neefektivní** a přinese jen krátkodobé výsledky.

Mezi nejčastější příčiny infekčních onemocnění vylučovací soustavy a močového systému se (v 75-90 % případů) řadí tyčinkovité bakterie *escherichiacoli* a v ostatních případech rod bakterií *proteus*, stafylokoky, enterokoky, aerobní bakterie, bakterie *pseudomonas aentginosa* a další bacily. Odkud se tyto bakterie berou a jak se jim daří proniknout do vylučovací soustavy lidského organismu, například do ledvinových pánviček, močovodů či močového **měchýře**? Pocházejí z tlustého střeva, protože v něm vzniká hnilobné prostředí a výše jmenovaní původci infekcí se tam mohou rozmnožovat. Bakterie *escherichia coli* je za běžných podmínek vůči organismu přátelská, ba je pro **něj** nezbytná, ale za určitých okolností se mění na patogenní. Příčinou hnilobných procesů ve střevech je nesprávné stravování. V těchto případech je nezbytné dodržovat biorytmy a podle nich se i stravovat: sem patří zákaz jíst po šestnácté hodině, zákaz pít cokoli jiného kromě přírodních odvarů a podobné. Proč není vhodné jíst pozdě večer? **Mezi** osmnáctou a dvacátou hodinou večerní jsou aktivní ledviny a močový měchýř, a pokud v tuto dobu požijeme jídlo, bude z organismu vytahovat dodatečnou energii, nezbytnou pro trávení a zpracování. Ledvinám se pak nedostává energie a tím se vysilují. No a když si takhle dopřáváme večerní hody každý den, ledviny jsou systematicky oslabovány a mohou onemocnět. Schválně zkuste, jaké to **je**, když už pozdě večer **nic** nejíte: poznáte, že se váš zdravotní stav zlepšuje a budete se cítit lépe (zejména platí pro osoby s nemocnými ledvinami). Program léčení ledvinových nemocí vypadá takto: úprava stravování - očista

a uklidnění tlustého střeva - zakyselení urinovými klystýry - působení na prvotní příčinu nemoci.

Ledviny jsou také citlivé na změny psychiky, nervozita či stres jim škodí. V oblasti ledvin vznikají trhliny, které tento orgán potlačují, tlumí jejich aktivitu, narušují jejich funkce a vyvolávají onkologické nemoci. V těžkých případech je nutné, aby si člověk očistil také životní pole.

Urina úspěšně léčí celou řadu akutních i chronických ledvinových nemocí a přitom je její užívání velmi snadné: pije se padesát až sto gramů jedním douškem třikrát denně před jídlem a na ledviny se přikládají obklady z vlněné tkaniny omočené v **urině**. Druh uriny si vyberte podle vlastních potřeb, hodí se dětská, aktivovaná i odpařená. Nutností je očista tlustého střeva a v těžších případech také urinový půst kombinovaný s jednodinovými až tříhodinovými masážemi celého těla. Právě urinové masáže vhodným způsobem zakyselují organismus a ničí infekce usazené v ledvinách. Mimochodem ložiska infekcí v ledvinách a močových cestách podněcují také tvorbu kamenů a písku, proto se uvedená doporučení hodí i pro nemocné s močovými či ledvinovými kameny.

Příklad. „Píše vám čtyřiašedesátiletý důchodce s celým souborem nemocí, které mu přinesl tak zvaný ‚civilizovaný‘ způsob života. Od pěti let jsem měl kloubní revmatismus, zánět Highmorových dutin, zubní kaz, tříselnou kýlu, ischemii, polypy v tlustém střevě, hemeroidy a křečové žíly na pravé noze. **Četl** jsem vaše neocenitelné knižní poklady a provedl kurz léčení podle **vašich** doporučení. Léčba ještě není u konce, ale už nyní **cítím**, že nad těmi nemocemi zvítězím. Některé výsledky už jsou zřetelné: highmoritida je pryč, zubní kazy jakbysmet, ledviny mám očištěné (vyloučil jsem sedmdesát až sto gramů písku) a věřím, že se jejich seznam brzy rozroste. Přeji vám vše dobré a vážím si vašeho talentu.“

Další příklad pochází z Armstrongovy knihy *Elixir života*:

„**Pani C.** Age, věk něco přes čtyřicet. Lékaři jí dávali dva dny života. Velká dusnost, moči se tvoří málo, je hustá a vypadá **jako** směs krve a hnisu. Bývala velmi šarmantní ženou, jak jsem mohl posoudit z fotografií asi tak rok předtím. *Její* normální váha pro ženu její výšky byla sto čtyřicet čtyři liber (asi šedesát pět kilogramů), ale když mě poprvé zavolali, abych k ní přišel, vážila dvě stě osmdesát liber (přibližně sto dvacet sedm kilogramů). Navzdory ortelu lékařů jsem si však nemyslel, že vypadá na umření, i když její stav byl velice vážný a bolestivý. Naštěstí o ni pečovaly dvě starší velice zkušené zdravotní sestry, které měly navzdory své profesi pramalou důvěru v medicínské postupy. Nikdy nebudu moci dostatečně ocenit jejich velikorýsý **přístup**, jakým se mnou spolupracovaly. Když jsem si prostudoval pacientčiny záznamy, vůbec jsem se nedivil, že ztratily důvěru v léky. Při pohledu na dlouhý seznam lahviček jsem nabyl dojmu, že ta nebohá paní byla ‚pokusným králíkem‘. Ale protože jsem už viděl mnohem horší stavy postižení srdce, dýchacích obtíží a městnání³¹, přislíbil jsem jí rychlou úlevu od jejích symptomů a předpověděl jsem, že během jednoho týdne se u ní vylučování moči zvýší alespoň stonásobně. Tak mocný je účinek pití vlastní moči, která dokáže uvolnit **městnání** ve všech částech těla.

Moje předpověď se vyplnila a během čtyř dnů se průtok moči zvýšil z nepatrných 60 ml (moč byla velmi hustá, **horká**, aromatická, kalná a plná drti) na přibližně šest **litrů** za dvacet čtyři hodin. Navíc se moč začala čistit, až **ostupně** nabyla vzhledu čisté vody. V průběhu Čtvrtého dne po vypití každé kapičky, kterou pacientka vyloučila, **yla** moč prakticky bez chuti a zápachu a už **vůbec** nebyla **neptijemná**.

Kromě moči měla paní C. dovoleno pít po douškách tolik obyčejné vody, kolik si jen přála. Musím dodat, že po třech dnech přestala mít pocit žízně.

Od čtvrtého dne dál jsem ztratil veškerý strach o pacientku a až na krátké nepravidelné návštěvy jsem ponechal další léčbu v rukou oněch dvou inteligentních a ochotných sestřiček.

Dvacátý třetí den již pacientka vykazovala takový stupeň uzdravení, že jedna ze sester mě prosila, zda by nemohla zkusit účinek šťávy ze syrové mrkve ochucené citronem. Výsledkem bylo zhoršení celkového stavu a během dvou hodin se u pacientky na obou pažích objevila svědivá vyrážka. Ve stejnou dobu začalo vylučování moči váznout a objevil se otok a podráždění břicha. Sestra namočila kousek látky ve své vlastní moči a přiložila ho pacientce na břicho. Současně ji koupala a potírala obě paže stejnou tekutinou. Po čtyřech hodinách břicho vstřebalo vlhkost z močových obkladů a průtok moči se obnovil. Tu pak pacientka vypila a následující den byl její stav, až na vyrážku a svědění, stejný jako předtím, než vypila mrkvovou šťávu. Co se týká kožní vyrážky, trvalo skoro týden, než zmizela.

Jedním ze znaků urinoaterapie je potírání celého těla pacienta močí po dvou hodinách bez přerušení, pokud ovšem není příliš zesláblý nebo vyhublý, aby to vydržel. Paní C, si potírala tělo dvakrát denně po dobu dvou hodin. Během čtyřicátého osmého dne už byl její stav natolik normální, že jsme přerušili půst a podali jí v poledne trochu pomerančové šťávy. Ve čtyři hodiny odpoledne pak dostala vysát šťávu z celého pomeranče. Tentýž den vypila všechnu moč, kterou vymočila, což znamenalo, že je všechno už v pořádku. V půl sedmé snědla malý kousek sušené ryby a dvě brambory vařené ve slupce. Vážila sto devatenáct liber. Další den měla dvě malé porce jídla, které podle rady polykala po malých soustech pečlivě rozkousané. Za týden

už **byla** na nohou, mohla si obléct šaty, ve kterých chodila před **rokem** a snadno přecházela z pokoje do pokoje.

I když už byla zdravá, pokračovala v požívání moči a také v **potírání těla** (nejdůležitější partie jsou obličej a krk) močí s překvapivými výsledky na kůži, vlasech, pleti a celkovém **vzhledu**. **Skutečně**, moč je kožní potravou par excellence, právě tak jako lékem na všechny kožní choroby.

A tady končí dlouhý příběh paní C, které dávali jen dva dny **života!**“

Poznámka a doporučení. To je charakteristický příklad toho, jak působí **urinoterapie** v praxi. Jak to, že některým lidem už ve čtyřiceti letech vynechávají ledviny? Každý člověk se dnes při jakémkoli onemocnění léčí tabletami a dalšími chemickými přípravky, jeho tělo se intoxikuje a jako první to odnášejí ledviny, které nechtějí takto pracovat. A když ledviny nefungují, tělo otéká, protože voda není dostatečně vylučována z organismu: zátěž na srdce se zvyšuje a ono slábne. A pokud srdce nefunguje, jak má, organismus dostává málo kyslíku a silně se zadýchává. V důsledku toho všeho tělo otéká, slábne, zaplňuje se toxiny a nakonec předčasně umírá, přestože mu byla poskytnuta nejmodernější léčba.

Vnitřní užívání uriny, potírání těla a různé obklady působí na ledviny velmi příznivě, neboť mají mírně močopudný efekt a obnovují přirozený proces vylučování toxinů (skrze ledviny a tlusté střevo). Tím se ulehčí srdci a obnoví se **správné** dodávání kyslíku ke tkáním. To všechno má celkový kladný vliv na organismus a člověk se cítí mnohem lépe, splasknou mu všechny otoky a jeho tělo vypadá jinak.

Proč však mrkvová a citronová šťáva podaná pacientce dvacátého **třetího** dne hladovění nadělaly paseku? **Organismus** aktivně pracoval na vlastní **detoxikaci** a byl **zaneprávněn** vylučováním škodlivin a nečistot, takže proces **vyčištění** byl pozastaven. Dodatečná zátěž toxinů způsobila

přetížení beztak slabých ledvin a ty vypověděly funkci. Organismus tedy začal vylučovat nevhodné látky skrze kůži - proto ta vyrážka a alergický projev na kůži.

Urinové obklady přikládáné na břicho mají specifický účinek. Bylo řečeno, že začaly fungovat už po čtyřech hodinách, ale kdyby byla na jejich přípravu užita odpařená urina, působily by mnohem rychleji a silněji. Pochopte jednoduchou věc: urina se v ledvinách tvoří proto, že v jejich tkáních je zvýšená koncentrace solí. Podáváme-li tělu skrze kůži soli (spolu s odpařenou urinou), přikrmujeme tím i ledviny, a energetika uriny stimuluje srdeční činnost. Tím se vytváří filtrační tlak a ledviny jsou nuceny, aby normálně fungovaly. Vězte, že obklady z odpařené uriny přikládáné na oblast beder jsou pro ledviny nejlepším možným léčebným prostředkem!

K absolutní detoxikaci organismu u paní C. došlo až čtyřicátého osmého dne hladovění, kdy bylo přípustné hladovku pozastavit. Jenže způsob ukončení a regenerační fáze byly v tomto případě velmi vzdáleny ideálu při nemocích ledvin: ryba a brambory při trávení nejdou dohromady a v regeneračním období jsou stejně nejlepší přírodní cukry. O štěpení bílkovin a škrobů nutno říct, že zde je vyžadován větší výdaj energie a zvýšená aktivita enzymů. Ihned po ukončení hladovky se může normálně stravovat jen málokdo, protože obnova trávicího procesu vyžaduje svůj čas a ve většině případů jídlo pro organismus představuje nevhodný materiál, který jej opakovaně zaplňuje jedy.

Ostatní Armstrongova doporučení jsou pravdivá: dobře potravu rozžvýkat, pít svou **urinu** (i když v menším množství než při hladovění) a masírovat si tělo. On také vyléčil v roce 1920 jednu mladou pacientku slečnu S., s níž lékaři „experimentovali“ obdobným způsobem jako s paní C. Nutno dodat, že ani na počátku jednadvacátého století se přístup lékařů k nemocným s ledvinami moc nezměnil

a další příklad sedmnáctileté dívky z Voroněže tomu jen nasvědčuje.

Příklad. „Měla jsem chřipku s dopadem na ledviny: **proležela** jsem půl roku v nemocnici s diagnózou akutní *glomerulonefritida s nefrotickým syndromem*. Léčila jsem se antibiotiky, heparinem i různými protizánětlivými léky, píchali mi denně devět až deset injekcí, polykala jsem třicet až pětatřicet tablet během dne a nechyběly ani kapačky - ale nic z toho mi nepomohlo. Tak mi naordinovali hormony a provedli krevní transfúzi. Kdo ví, jak by to všechno skončilo, kdybych neměla štěstí a náhodou se nedozvěděla o léčebném programu pana Malachova.

Jako první jsem se pustila do urinové léčby a po pěti až sedmi dnech byly všechny mé testy v pořádku (předtím jsem měla bílkoviny na hodnotě 2). Hormony, z nichž jsem přibrala na váze (zvýšila se mi hmotnost z padesáti sedmi na šedesát osm kilogramů) a osypala se na celém těle, jsem vysadila a namísto toho pila každé ráno tři doušky uriny. Po dvou týdnech urinoterapie se mi upravila menstruace, která po hormonech úplně vynechávala, přestal mne bolet žaludek a zlepšila se i střevní činnost. Vyrážka se postupně vytratila a tělesná hmotnost se vrátila téměř k předchozím hodnotám. Prostě jsem se léčila podle vaší metodiky a všechno se zase dalo do pořádku."

Poznámka a doporučení. V tomto případě se vše obešlo bez hladovění. Je třeba organismu pomoci při obnově sebe sama a při jeho očištné práci, kdy se zbavuje všeho nepotřebného a přebytečného; pak regenerace proběhne v pořádku. V opačném případě chemoterapie organismus spíš rozhodí, jako se to stalo v případě této dívky nebo jako v případě uvedeném Armstrongem. Nejhorší však je hormonální léčba, která je návyková a dělá z lidí závislé zákazníky lékáren až do konce života a někdy přímo invalidy. Navíc přináší pocit, že je člověk bez východiska, **odcibí-**

víru ve vyléčení a ničí lidské osudy. Je **jednoduché** si za dva týdny navrátit přirozenou cestou zdraví, ale obnovit je po několika letech hormonální „léčby" - na to už člověk potřebuje spoustu trpělivosti a vynalézavosti. **Poznávejte** svůj organismus a nikomu své zdraví nesvěřujte; pečujte o ně sami a řiďte se výhradně vlastním rozumem. Skrze vás proudí Božská síla života a vy se jí držte. Jak se říká v *Bibli*:

„Mne opustili pramen vod živých, aby sobě vykopali čistírny, čistírny děravé, kteréž nedrží vody.“(Jeremiáš, 2,13)

To znamená, že byly vyzkoušeny různé metody léčby, které ovšem „neudrží vodu", jinými slovy nenapomáhají člověku uchovat si život a nepodporují ho.

Armstrong vyprávěl příběh pacienta, jehož vyléčil z ledvinových kamínek: rentgenové vyšetření ukázalo, že nemocný má obrovský kámen v ledvinné pánvičce. Lékaři mu po vyšetření řekli, že bez chirurgického odstranění může být jeho život ohrožen. Muž tedy uposlechl Armstrongových rad a pil veškerou svou urinu vyloučenou během dne a k tomu několik dnů po sobě hladověl. Po pár dnech se jeho stav zlepšil, bolesti ustaly a jeho urina vypadala zase normálně. Po třech měsících bylo v nemocnici opakováno vyšetření, při němž se ukázalo, že činnost ledvin se stabilizovala.

Poznámka a doporučení. Budete-li si na oblast ledvin na dvě až čtyři hodiny denně přikládat obklady z vlněné tkaniny, důkladně omočené v odpařené **urině**, ledviny se pročistí mnohem rychleji.

Příklad. Teta N. A. Maslennikova měla ledviny přečpané kameny a bylo jí nabídnuto operativní odstranění. Protože však operace pro nemocnou představovala silnou zátěž, lékaři jí vyňali kameny pouze z jedné ledviny a ve druhé je ponechali s příslibem, že při opakované ope-

raci za půl roku vše napraví. Teta se však bála a namísto toho začala pít urinu pětiletého kluka.

Po šesti měsících se dostavila na rentgenové vyšetření a snímky (k velkému údivu chirurgů) ukázaly, že neoperovaná **ledvina** je čistá a bez kamenů. Nyní se paní cítí velmi dobře: operovaná ledvina ji sice maličko zlobí, ale ta neoperovaná je úplně v **pořádku**²⁶.

Poznámka a doporučení. Ledvinové kameny svědčí o psychologickém bloku v oblasti ledvin anebo o infekčním procesu probíhajícím uvnitř ledvin (i kvůli němu se někdy tvoří kameny). Infekce do ledvin zpravidla proniká z tlustého střeva, proto nejlepším lékem je úprava stravování a **vnitřního** prostředí střev.

V tomto případě měla urina pětiletého dítěte mimořádný ozdravný vliv: nejen že rozpustila kameny, ale také posílila imunitu. Jestliže si pacientka vylepšila imunitu dětskou urinou, tím si vyléčila také ledvinový zánět a kameny se rozpustily samy.

Ženu však nadále trápila operovaná ledvina, co by tedy měla **dělat**? Zprvė bych jí doporučil, aby si na oblast ledvin (konkrétně té postižené) přikládala obklady z odpařené unny a za druhé radím častěji provádět střednědobé, třídnenní až sedmidenní hladovění na urině. Za třetí by měla přehodnotit **svůj** jídelníček, vhodným způsobem jej upravit a všechno vařit na roztáté vodě.

A nyní bych vám chtěl povědět o vlastních zkušenostech s urinoterapií. Měl jsem potíže s ledvinami, které fungovaly hůř a hůř, a potom začal zlobit i močový **měchýř** a močové cesty. Tam jsem začal jíst řepu, pít **řepnou** šťávu nebo její směs s jablečnou. Nejprve se moje urina někdy (ale ne vždy) zbarvila do příznačné načervenalé **řepné** barvy, ale později se vyčistila, trochu zakalila a **příjemně** voněla, vždy po nějakém přirozeném jídle, například pohankové **kaši**. S každým močením se zmenšil objem vylučované **le-**

kutiny, až došlo na půl litru moči denně a později ještě míň. **A** také mne při močení občas bolelo a pálilo v močovém kanálu. Byl jsem na návštěvě u jedné jasnovidky, jež mne prohlédla a řekla, že mám v močovém měchýři nádor, obě ledviny zamořené pískem, v pravé ledvině navíc kámen.

Tak jsem se rozhodl pro **třídvacetidenní** hladovění - ne náhodně, nýbrž proto, že začínalo zimní období Střelce, kdy aktivita ledvin vzrůstá. Pil jsem veškerou urinu vyloučenou za den a pravidelně si dělal urinové klystýry, přičemž urinu jsem odpařoval střídavě na polovinu nebo na třetinu původního objemu. Kromě toho jsem si oblíbil teplé koupele s přidáním uriny a dvakrát až třikrát týdně jsem zašel do páry. Kombinace všech léčebných postupů byla mimořádně efektivní: pročistil jsem si ledviny, vylučovací i pohlavní soustavu a důsledně je regeneroval. Množství vylučované uriny se zvýšilo až na litr na jeden zátaħ a zlepšila se i její kvalita: byla čistá a mimořádně léčivá. Močový měchýř mi nyní fungoval normálně a splaskl mi i nádor. Při močení ani po něm už jsem neměl žádné nepříjemné pocity ani bolesti, vše probíhalo v normálu. Zbavil jsem se bolestivého tlaku v bederní oblasti, obratle se samy posunuly na svá místa a funkce meziobratlových plotének se obnovily. Můj organismus nyní produkuje více tepla, lépe zadržuje vodu a rychleji nabírá hmotnost, kterou si snáze udržuje.

10. Urina a onkologická onemocnění

Možná se tomu těžce věří, ale urinoterapie je mimořádně efektivní léčebný prostředek proti různým nádorům, onkologické nevyjímaje. Nejlépe působí v kombinaci s hladověním nebo potíráním těla (minimálně dvouhodinovým) starou urinou.

V lehčích případech stačí urinu přijímat vnitřně, přikládat si obklady na nemocnou část těla a v těžších případech

přidat urinové **hladovění** a hliněné zábaly. Tato komplexní léčba je natolik účinná, že se člověk brzy vrátí k plnohodnotnému životu.

Podívejme se na zkušenosti z praxe pana Armstronga.

„Od mého prvního případu rakoviny jsem léčil velké množství pacientů v různém stadiu této nemoci. Někteří z nich byli předtím ošetřeni chirurgicky a i jinak medicínsky. V **důsledku** toho jsem neměl možnost shromáždit dostatečně zajímavé údaje - většina z těchto případů je v rozporu s tradičními medicínskými teoriemi a populárním představami. **Vezmeme-li** v úvahu vžitě dogma, že opravdová rakovina je nevyléčitelná a že existuje zákon, který zakazuje komukoli z laiků dokonce i jen naznačit, že by uměl rakovinu vyléčit, nebo dejme tomu ji už léčil, budeme muset připustit, že všechny dále uvedené případy, které lékaři prohlásili za rakovinu, byly nesprávně diagnostikovány.

Nejprve bych uvedl pět případů²⁷ úspěšně vyléčených žen. Ani jedna z nich nepodstoupila žádnou předchozí léčbu a nemoc měla jen krátkou anamnézu. Jejich případy svědčí o moudrosti rychlého a správného přístupu k věci. **Měl** bych však zdůraznit, že ani jedna z těchto pacientek nebyla hned na začátku označena nálepkou ‚rakovina‘. Nicméně pro jistotu jsem každou z nich podrobil půstu a podle mého rozpisu a doplnil jsem ho přidáním minových obkladů - a měl **jsem** úspěch. Kromě toho, že zmizely nádory, měla léčba za následek celkově výborný zdravotní stav, lepší než **před** zahájením půstu. Nádory zmizely zcela beze stopy tak, že **jsem** všichni byli přesvědčeni, že nemohly být maligní. Ani já jsem během svých konzultací nikdy nevyslovil slovo rakovina, malignita, dokonce ani slovo nádor.

Ted' popíšu případ paní R, narozené v roce 1923, již bylo v té době **něco** přes čtyřicet. Celkový stav **anémic**, **vyška** podprůměrná, lehká podváha, bulka o velikosti sle-

pičího vejce v jednom prsu, kterou již předtím doktor **Rabagliati** diagnostikoval jako rakovinu. Navrhl okamžitou operaci, ale tu pacientka důrazně odmítla. Držela **urinový** půst a k tomu denně pila asi **jeden** a čtvrt litru studené vody z kohoutku. Manžel jí dvě hodiny denně celé tělo od hlavy až k patě potíral svou vlastní urinou a na obě prsa přikládal ve dne v noci obklady namočené v moči. Uzdravila se za deset dní. K doktoru Rabagliatimu se vrátila dvanáctý den od poslední návštěvy u něj a ten už v jejím prsu nenašel ani stopy po anomáliích. **Anémie** taky zmizela a pacientka se těšila perfektnímu zdraví."

Je vždy důležité vědět o zkušenostech a poznatcích o léčbě ostatních lidí, poznat, jak jim léčba pomohla a jak na ně působila. Často se totiž stává, že lidé vstřebávají něčí poznatky a časem je doplňují svými anebo dokonce vylepšují. A my se od takovýchto lidí vždy můžeme něčemu přiučit. Já si myslím, že využívání cizích zkušeností je zcela normální a správné.

Níže cituji z knihy *Vosstanovljenije utračennoho zdorovja (Obnova ztraceného zdraví)* autorky Lýdie Sazanové, které mne pokládá za svého rádce a učitele.

Paní Lýdie se vyléčila sama a o svých zkušenostech vypráví takto:

„Žila jsem obyčejným životem člověka moderní civilizace a proto není nic divného na tom, že **jsem** časem onemocněla mnoha chorobami včetně rakovinného nádoru. Léčila jsem se na onkologickém oddělení nemocnice a byla podrobena klasickému ozdravnému programu: injekce, penicilin, **streptomycin**, **kapačky**, radioterapie a další vymoženosti novodobé medicíny. Přesto léčba moc nepomohla a nádor se zvětšoval. Byla jsem postavena tvář v tvář před nutností si pomoci sama a v přesvědčení, že rakovina se dá vyléčit i lidovou medicínou, jsem k této léčbě přistoupila.“

Pani Lýdie se nakonec vyléčila a je přesvědčená, že **za úspěch** by měla vděčit především očistě a detoxikaci organismu. Z tlustého střeva, jater i žlučníku vyloučila kalové **kameny**, písek a detoxikovala si i ostatní orgány včetně ledvin, dále kloubů, které zbavila solí, a tekutinu lymfu, již si pročistila od toxinů. Kromě toho se začala také zdravě stravovat.

Zvolila správný postup a lidové protinádorové prostředky spolu s detoxikací organismu a zdravým způsobem života přinesly kýžené výsledky. A když se paní Lýdie dostavila na jedno z mnoha komplexních lékařských vyšetření, ošetřující lékařka nemohla věřit svým očím. Prohmatávala pacientce místo, dříve tolik nemocné, a zamyšleně řekla sestřičce: „Hledte Táňo, paní byla tak dlouho nemocná a nakonec se obešla bez operace.“ Pak se sklonila nad papíry, pod posledním zápisem provedla tlustou čáru a připsala: „Onemocnění není pozorovatelné.“ To už ovšem paní Lýdie dobře věděla, že je zdravá.

Jakou antinádorovou kúru vlastně dodržovala?

Ozdravné recepty Lýdie Sazanové

1. Osikový extrakt

Šest set gramů osikové kúry nasypete do dvou litrů vody a dvě hodiny **po** vařte na mírném ohni. Poté ochladíte, vymačkejte vodu a **přilijte** půl litru vodky. Rozdělte na dvacet porcí a pijte po dobu dvaceti dnů, vždy jednu dávku půl hodiny před jídlem. Paní Lýdie provedla **dvě** takovéto kúry, mezi nimiž dodržela půlroční přestávku.

Poznámka, Tento odvar zejména dobře působí na různorodé energetické patologie, protože ty, jak je známo, osiku **nesnášc**

2. Odvar z membrán vlašských ořechů

používají se pouze membrány mezi dvěma jádry uvnitř ořechu. Vezměte jich tak dvacet až dvacet pět a zalijte dvěma sty mililitry vodky. Popíjejte patnáct až dvacet kapek na sklenici bylinkového čaje nebo vody třikrát denně, vždy čtvrt hodiny před jídlem a pokračujte v kúře po dobu dvou měsíců.

Poznámka. Membrány z vlašských ořechů jsou nesmírně léčivé, protože mají vysoký obsah jódu. Vyhánějí z těla mikroskopické parazity a plísně žijící v krvi, o nichž jsou někteří odborníci přesvědčeni, že právě oni jsou původci rakoviny.

3. Léčebný program se šťávami

Hodí se mrkvová, řepná, zelná a bramborová šťáva (z modrých brambor), v množství padesáti až sto gramů dvacet až třicet minut před jídlem třikrát denně. Léčba se provádí v několika opakovaných kúrách trvajících dvacet pět dní a mezi nimi se dělá minimálně třídenní přestávka. K tomu si paní Lýdie přikládala na nemocné místo obklad s utřenou zeleninovou dření.

Poznámka. Uvedené šťávy mají protirakovinné účinky.

4. Bylinkové čaje a mletý zázvor

Paní Lýdie je přesvědčená, že bylinky mají největší účinnost tehdy, pokud si je sami nasbíráme a usušíme. Nejlepší způsob uchovávání je v látkových pytlíčcích nebo papírových krabicích. Sbírejte bylinky jen ve svém okolí a vybírejte takové, které mají prokazatelné léčivé účinky. Paní Lýdie sama užívala měsíček, balšám, řebček, fialku trojbarevnou, čekanku, vlašovičnick, pelyněk hořký, třezalku, truskavec ptačí, pampelišku, pastuší tobolku, jitrocel, kopřivu, heřmánek Či podběl. Dále doporučuje listy rakytníku, jabloně, ořechů, černého bezu,

malinové, břízové, angreštové, rybízové a višňové. Všechny **sušené** bylinky a listy se smíchají a zalijí vřelou vodou v **poměru** jedné lžičky **směsi** na jednu sklenici vody. Můžete pit odvar jen z jedné bylinky anebo ze dvou, tří, čtyř anebo také ze všech nasbíraných bylinek najednou - o tom se rozhodněte individuálně podle stupně pokročilosti a typu rakoviny a v závislosti na tom, jaké komplikace či další podružné nemoci ji doprovázejí.

Poznámka. Zázvor zvyšuje protirakovinné účinky bylinek, protože směsi dodává vlastnosti ohně, jež organismus potřebuje pro lepší rozpouštění a následné vyloučení cizorodých těles a patvarů či k posílení imunity.

5. Kombinovaná kúra z bylinkových čajů a ovocných a zeleninových šťáv

Paní Lýdie doporučuje šťávy z následujících druhů ovoce: černého bezu, černého rybízu, rakytníku, kaliny, vlašských ořechů a fejchoa. Užívá se jedna až dvě lžičky ovocné šťávy na jednu sklenici bylinkového odvaru třikrát denně patnáct až dvacet minut před jídlem. Nejlepší jsou plody z okolní oblasti a osobně nasbírané, přičemž je musíte trhat s láskou a vděčností k rostlině.

Dále si uvedeme některé recepty ovocných a bylinkových šťáv podle paní Lýdie.

5.1 Černý bez

Nasbírejte zralé plody, promyjte je, osušte a poté z nich vymačkejte šťávu ve smaltované nádobě. Opracujte dřevěným tloučkem tak, aby pustily tekutinu. Potom ji **sced'te** skrze síto anebo kousek gázy přeložené na čtyřikrát. Bezovou šťávu pak smíchejte s medem v poměru 1:1 nebo cukrem v poměru 1:1,5. Stejným způsobem se dá **připravit** i šťáva z rakytníku nebo kaliny, které mají rovněž **červenou** barvu a jsou nasycené vlastní **životadárnou energií**, již nemají rády onkologické patologie.

5.2 Černý rybíz a klikva

Připravuje se obdobným způsobem, jen se nevymačkává, dobře se utře a smíchá s medem a cukrem.

5.3 Fejchoa

Fejchoa je nejlepší **umlít** v mlýnku na maso a smíchat s medem nebo cukrem podle návodu uvedeného v předchozích receptech.

5.4 Šťáva z vlašských ořechů

Nejvhodnější doba ke sbírání ořechů je od desátého do dvacátého července: když do nich píchnete jehlou, vytéká šťáva. Pak je nařezejte nadrobno nožem z nerezů a smíchejte s medem nebo cukrem v poměru 1:2.

Čerstvě připravené šťávy přelijte do sklenic, uzavřete sterilními víčky z polyethylenu a uchovávejte v lednici.

Paní Lýdie dále říká:

„Bylinkové čaje a ovocné šťávy jsou živé božské léky seslané samotnou přírodou. A připravujeme-li je vlastníma rukama, získáme mimořádný lék proti veškerým nemocem nevyjímaje onkologické choroby, ba přímo nejhodnotnější ze všech, jaké existují.“

Nádory usazené v těle takovéto živé působení odvarů a šťáv nevydrží - a pomalu se rozpouštějí a vycházejí ven. V těle koluje čistá krev a vyvádí zbytky nádorů z těla ledvinami, střevy a kůží (aby byla krev co nejčistší, proveďte detoxikaci jater). A jakmile se zbavíte onkologických patologií usazených v těle, znovu nabudete ztracený vnitřní klid a štěstí.

6. Urinová léčba při rakovině

Paní Lýdie také užívala urinů a to na mnoho způsobů: pila ji, potírala si s ní tělo, přikládala si urinové obklady, koupala se v urinové lázni, proplachovala si nos a dutinu ústní a v neposlední řadě si zaváděla urinové **klystýry**.

6 *Urinové potírám těla*

Urinu je třeba nasbírat do sterilizovaných láhví od šampaňského a nechat týden odstát. Pak se jí v koupelně opatrně natřete a zvolte například tento postup:

„Použijte třeba malý oválný lavor, do nějž budou kapky **uriny** při potírání stékat.

Třetinu připravené uriny odlijte do smaltovaného džbánku, trochu ohřejte a postavte v koupelně na dostupné místo, abyste ji měli po ruce. Mějte na paměti, že tělo musí být zcela čisté, proto se musíte před procedurou osprchovat. Pak se postavte do lavoru a začněte se potírat. Já začínám od hlavy: opatrně si namočím dlaně v urině a lehce jimi promasíruji pleť na obličejí a pokožku pod vlasy, jako bych do nich urinou vtírala. Hned poté si na hlavu nasadím igelitovou koupací čepici (v nejhorším stačí i obyčejný sáček vhodné velikosti) a ovážu šátkem, neboť tak se urina lépe vstřebá do kořínků vlasů (po několika kúrách jsem skutečně získala krásné a zdravé lesklé vlasy). A dále pokračuji v potírání celého těla stejným způsobem, přičemž zvláštní pozornost věnuji hlavě, obličejí, krku a chodidlům. Masíruji se po dobu čtyřiceti minut směrem k srdci a dále si po těle roztírám veškerou zbývající urinou, což trvá přibližně dvě hodiny. Jakmile jsem hotová, nechám urinou půldruhé až dvě hodiny působit, a pak se osprchuji nebo vykoupu, ale bez mýdla či jiných umělých čistících prostředků. Mezitím se mi všechno v těle vsákne a vstřebá, jak má, a organismus se přes kůži nasytí nezbytnými prvky."

Pani Lýdie kombinuje ozdravné potírání také s **urinovým** hladověním: první dva dny hladoví úplně a dalších pět dní si jednou denně dopřává nějaké velmi lehké a snadno stravitelné jídlo. Dlouhou hladovku nevydrží a musí jíst, protože měla infarkt a nechtěla by organismus zatěžovat ■ složíte se přeorientovávat na vnitřní výživu (při dlouhodobém hladovění je to nevyhnutelné).

Při ukončení hladovky je velmi opatrná, zejména první dva dny, a řídí se doporučeními Johna Armstronga. První den pije jen čerstvé šťávy, ovoce a zeleninu, které si připravuje na páře a nezbytně do nich přidává med - to kvůli specifickým své vlastní konstituce. Obecně jí jen malé porce, aby trávicí systém zbytečně nezatěžovala.

Po provedení dvou sedmidenních kúr s půlročním intervalem se cítí velmi dobře a prožívá neobyčejný příliv energie.

Léčivou moc uriny popisuje takto:

„Jednou jsem si potřela tělo urinou a hned nato se vypravila s přáteli do přírody na procházku a nasbírat nějaké bylinky. Chtěla jsem to zvládnout do dvou hodin, abych stihla svůj oblíbený seriál. Šlo se mi snadno a rychle, až se zdálo, že mne energie uriny prostě nese sama. Po chvíli jsem se odtrhla od celé skupiny a kráčela si to vepředu, zatímco ostatní, mezi nimiž byly i osoby dvakrát mladší než já, zaostávali. Tak jsem poprvé pocítila, co skutečně dokáže urina - všechno se poznává při srovnání.“

Zde nutno dodat, že ani paní Lýdii se nevyhnuly krize, například se osypala vyrážkou po celém těle. Přesto však pokračovala v léčbě a nemýlila se: vyrážka se rychle ztrácela, zmenšovala se po každém osprchování a nakonec vyzněla do ztracena.

6.2 *Pití uriny*

Pití uriny jí také přineslo skvělý, silný **ozdravný** efekt.

„Denně jsem vstávala mezi třetí a čtvrtou hodinou ráno, otáčela se tvář k východu a shromažďovala prostřední část ranní uriny, kterou jsem později jedním douškem vypila. Mimo chodem vždy jsem při tom počítala doušky a dbala na jejich lichý počet: pět, sedm, devět a tak dále.“

V tomto období urina obsahuje informace o nemoci ■ mnoho protilátek a hormonů schopných na nemoc zapůsobit ■ právě díky nim má mimořádné léčebné vlastnosti.

V jiných obdobích (mimo časné ráno) urina obsahuje informace o přijaté potravě, a proto je méně užitečná.

Paní Lýdie na základě svých zkušeností sestavila několik stěžejních principů, jež bychom měli všichni *při* užívání uriny dodržovat.

- Není vůbec na škodu, pokud použijete zlatou, stříbrnou nebo měděnou nádobu, neboť tyto cenné kovy **urině** předávají část svých volných elektronů a tím ji sytí energiemi. Pokud takové nádoby nemáte, stačí bílý porcelánový džbánek nebo miska.

- Při praktikování urinoterapie neužívejte žádné medikamenty a dbejte na to, aby mezi dnem ukončení kúry s léky a počátkem urinoterapie uběhly alespoň dva až čtyři dny.

- Ve vašem jídelníčku by bílkoviny a soli měly být zastoupeny jen minimálně, stejně jako jiné syntetické a loupané produkty jako například cukr, hrubá mouka, klobásy a salámy, sýr a mléčné výrobky. Po kořeněném jídle bude mít vaše urina nepříjemnou chuť a zápach.

- Alkohol a tabák omezte na minimum.

- Urinu pijte podle následné metodiky: za prvé - pijte urinu třikrát denně v pravidelných úsecích, od třetí do čtvrté hodiny ráno, hodinu před obědem a dvě hodiny po večeři. Za druhé - pijte veškerou urinu vyloučenou během dne, očista organismu proběhne rychleji a dostanou se z něj všechny nemoci. Já už jsem svůj organismus detoxikovala, takže piji jen pět doušek ráno.

6.3 Urinové obklady

Paní Lýdie doporučuje přikládání obkladů z odpařené **uriny** na nohy: na to spotřebuje dvě stě mililitrů uriny odpařené na čtvrtinu původního objemu.

Urinové ponožky. Přikládejte si na nohy obklady z uriny odpařené na čtvrtinu původního objemu.

řehněte napůl kousek bavlněné tkaniny nebo ubrousek z bavlněného papíru, namočte jej v urině a omotejte si jím nohy od chodidel až po hlezenní kloub. Svrchu navlečte igelitový sáček, na něj suché ponožky a **nechte** kompletní zábal působit po celou noc. Ráno si „urinové ponožky“ svlékněte a nohy omyjte v teplé vodě; kůžičku na chodidlech můžete lehce ošetřit **pemzou**.

Mozoly a otláčeniny zpravidla rychle zmizí a kůže změkne a je elastická. Navíc budete během dne cítit lehkost a neobyčejný příliv energie.

Paní Lýdie má tento postup obzvlášť ráda, vždyť zdravé nohy jsou polovinou zdraví.

6.4 Promývání Highmorových dutin, kloktání a sanace ústní dutiny, masáž dásní a oplachování zápěstí a chodidel

Tuto proceduru paní Lýdie provádí především ráno a nešetří chválou na její adresu.

„Měla vynikající výsledky: zbavila jsem se paradentózy, která mne trápila celých osmnáct let, a kromě toho jsem si vyléčila alergii na ambrózie a další bylinky. Zlepšil se mi zrak, sluch a paměť, nebolí mne hlava a nebývám často nachlazená.“

Procedura v jejím provedení vypadá takto:

- Čerstvou urinu nabírám do hrníčku a pak ji vtahuji oběma nosními dírkami (i když jednou je to lepší) do nosu. Obsah vyplivnu ústy a opakuji čtyřikrát až pětkrát.

- Naberu si urinu do úst prstem a masíruji si s ní během dvou až tří minut dásně a okolí zubů - ze všech stran, někdy i zubním kartáčkem.

- Kloktám urinu a proplachuji si krk jako při onemocnění angínou.

- Myji si čerstvou urinou obličej, uši, oči, krk, a omývám tak hlenovité usazeniny.

- Včerejší urinu ohřívám na čtyřicet stupňů a přelévám do lavorku. Posadím se v koupelně na víko od zácho-

dové misky (máme spojený záchod a koupelnu), nohy spustím do **lavoru** a teplou urinou si omývám nohy po kolena a ruce po lokty (asi **pět** až deset minut). Je to jako energetické cvičení pro organismus na celý den: vyzkoušejte to a přesvědčíte se o tom. Opakuji, že zdravé nohy jsou polovinou zdraví.

Je to krásný pocit, když se semena vědomostí dostanou do plodné půdy a vyklíčí z nich ušlechtilé mladé rostlinky.

Ale my zde paní Lýdii opustíme a budeme se věnovat dalším příběhům obyčejných lidí, kteří nad touto nemocí, metlou moderního lidstva zvítězili.

Jednadvacet příběhů úspěšného vyléčení

Příklad 1. Maslennikov popisuje případ pacienta, který se vyléčil z rakoviny trávicí soustavy: užíval kromě uriny také lihovou tinkturu z břízových pupenů.

Tinktura z břízových pupenů. Jedno balení přelijte půl litrem vodky nebo lihu a nechte deset dní odstávat na temném místě. Třikrát denně užívejte jednu čajovou lžičku půl hodiny před jídlem.

Příklad 2. Jiný muž zase užíval *kočičí moč*: naučil svého domácího mazlíčka chodit na speciální sterilní látkový kobereček, který potom vyždímal a touto močí si zakapal nemocné místo.

Poznámka. Není divu, že to mělo hojivý účinek: moč zvířat je totiž kyslejší než lidská.

Příklad 3. „Mám na víčku mateřské znamínko. Vždy večer jsem si místo potírala tváře a ruce čerstvou urinou - kůži mám měkčí a lépe zbarvenou. Mateřské znamínko **mne** však zneklidňovalo, a tak jsem si na ně začala přikládat obklady ze staré uriny. Po týdnu se protrhlo a vytékal z **něj** hnis, pak se mi objevila nová zatvrdlá místa kolem ucha, za uchem a u cév podél klíční kosti. Měla jsem bolesti, u onoho znamínka, a tak jsem si ještě jednou přečetla

vaši knihu a potírala si místo odpařenou urinou. Znamínko se zmenšilo, hnis přestal vytékat a bolesti také ustaly.”

Poznámka a doporučení. Tato žena by měla projít celou očistnou kúrou a absolvovat všechny procedury, aby si pročistila tlusté střevo i játra. Doporučuji taktéž kompletní detoxikaci těla. A na ono znamínko jsou nejlepší obklady z odpařené uriny.

Příklad 4. „Je mi čtyřicet šest let a už druhým rokem, přesně od 22. listopadu roku 1994 se léčím podle vašich metod. Měla jsem silné bolesti hlavy, cysty na obou vaječnicích a fibromyom dělohy (šest až osm týdnů). Hodnotím-li výsledky roční léčby, jsem spokojená: cysty jsou pryč a fibromyom je mnohem menší. Urinu jsem začala pít hned a dodnes ji užívám ráno mezi třetí a čtvrtou hodinou.”

Příklad 5. „V září loňského roku jsme si s manželkou koupili tři vaše knihy *Léčebné síly* a hned se pustili do léčby.

Je mi padesát čtyři let a měl jsem zvětšenou předstojnou žlázu a ledviny a k tomu ztížené močení. Nyní se to mnohem zlepšilo a i já se cítím lépe.

Provedl jsem všechny očistné procedury a piji tři až pět doušek uriny každý den. Nejprve mne silně bolely klouby levé raky, kolenní a kyčelní kloub, ale nyní je všechno pryč. Za to vděčím vám.”

Příklad 6. „Moje žena si před čtyřmi lety nešťastnou náhodou uškrábala velké mateřské znamínko na zádech. Na onom místě se vytvořila větší jizva, která bolela a nechtěla se vyléčit. Po celou dobu se to snažila léčit, ale bezvýsledně: rána se chvíli pokryla strupem, a pak zase otevřela a měla nezdravou tmavočervenou barvu s namodralým odstínem. Když si na místo začala přikládat urinové obklady, jizvička zmizela a nová kůže už je zdravá a růžová. Jsme podiveni, jaké má urina účinky, ale jsme tomu rádi.”

Příklad 7. „Mám miminko, ale trpím Častými záněty mléčných žláz, takže mléko nevytéká, jak má. Příkladala **jsem** si na ně urinové obklady, respektive jsem používala jednorázové plenky nasycené dětskou urinou a zápal po nich povolil během několika hodin. Všem známým jsem tuto metodu doporučila a s úspěchem. Při krvácení z kapilár na prsou pomáhá výtažek z uriny, který krev okamžitě zastaví a změkčuje ranky, takže se nevytvářejí **strupy**.“ (Doporučení jednatřicetileté ženy)

Příklad 8. „Měla jsem silné bolesti v prsou a objevily se i zatvrdlinky. Chtěla jsem jít na vyšetření do nemocnice, **ale** dostala se mi do rukou vaše kniha. Tak jsem si řekla, že urinou vyzkouším: pila jsem ji ráno a při obědě a zatvrdlinky brzy zmizely.“

Příklad 9. „Před šesti lety mi vyoperovali cystu z pravého vaječníku a chvíli byl pokoj, ale před nedávnem se objevila další. Lékaři mi doporučili operaci, ale já jsem se bála a namísto toho začala hladovět: vydržela jsem to deset dní, během nichž jsem čtyřikrát denně pila sedmdesát pět mililitrů vlastní uriny. Nejprve se mi cysta zmenšila na polovinu a později už ji vůbec nenašli. Fantastická věc, jsem takovými výsledky velmi potěšena.“

Poznámka a doporučení. Žena v dopise poukazuje na potíže se střevy, které je nutno odstranit, protože cysta vznikla vlastně následkem těchto problémů.

Příklad 10. „Bylo to v prosinci roku 1991: silně jsem se nachladila a začala kašlat. Nemohla jsem se z toho tři měsíce dostat, a tak mi známá poradila, abych pila svou urinou. Radu jsem hned přijala, protože jsem už dříve zkoušela různé druhy léčby včetně pití **petroleje**. Přistoupila jsem k vnitřnímu příjmu stomililitrových porcí několikrát denně, **aniž** bych změnila celkový stravovací režim. A stal se **zrak** do týdne jsem přestala kašlat a v **tříslech** mi splaskla

lymfatická boule viditelná pouhým okem. Do dvou měsíců jsem byla zcela fit.“

Příklad 11. „Sousedka měla otok na močovém měchýři, a tak jsem jí vyprávěla o urinoterapii. Pila svou teplou urinou a detoxikovala si střeva. Nevím sice přesně, co dělala, jak dlouho to trvalo a čím se léčila, ale když jsem ji potkala a zeptala se na zdraví, řekla, že má poprvé po pěti letech normální moč.“

Příklad 12. „Píšu vám plný radosti a zářící štěstím, protože jsem se úspěšně vyléčil ze zhoubného nádoru velikosti hrášku lokalizovaném v pravém koutku levého oka u nosu. Léčil jsem se odpařenou urinou: jemně ji nanášel do oka, ale nevtíral jsem ji. Nedokážu vám říct, kolik dní to celkem trvalo, než zmizel, ale někdy druhý týden ráno jsem se podíval do zrcadla a zjistil, že už jej nemám.“

Příklad 13. „Píše vám invalida, veterán *Velké vlastenecké války*. Řídil jsem se vašimi radami a během jednoho roku se i bez hladovění zbavil hemoroidů, bolestí v nohou a bedrech, zapomněl jsem, co je to rýma, zánět Highmoryých dutin a dokonce i adenom, ježž mi už dvakrát chtěli odstranit chirurgicky.“

Příklad 14. „Léčil jsem se hladověním, měl jsem adenom předstojné žlázy. Vydržel jsem to jednou pět a podruhé sedm dní, přičemž jsem pil veškerou vyloučenou urinou.“

Dnes se cítím mnohem lépe a upravilo se i močení, které je nyní bezbolestné. Dříve jsem chodil dvakrát až třikrát za noc na malou, nyní jen jednou. Adenom se trochu zmenšil.“

Příklad 15. „**Chtěla bych** vám povědět, jak se moje matka před dvaceti lety léčila urinou. Měla strašnou diagnózu: nádor konečníku a trhlínu. Po celý rok pila několikrát denně bez přestání **urinou** - trhlina se zocelila a nádor splaskl. Urinovou léčbu jí poradila jedna známá, která se rovněž dříve vyléčila z rakoviny konečníku.“

Příklad 16. „Před rokem se mé dceři narozené roku 1988 prudce zhoršil sluch kvůli polypům. Provedli jí dvě operace za sebou, ale přibližně rok po každé operaci se polypy objevily znovu. Tak jsem jí dva týdny po každém močení kapala do nosu čerstvou a do uší odpařenou urinou. A výsledek? Nyní má stoprocentní sluch, a přitom jí lékaři předpovídali nedoslýchavost druhého stupně. Velmi vám děkuji.“

Poznámka. Ze všech výše uvedených příkladů vyplývá, že nedošlo k narušení energoinformační podstaty organismu. Příčinou vzniku nádoru byla intoxikace organismu a porucha hormonální výměny, a to jsou případy, při kterých urinoaterapie působí skvěle.

Příklad 17. „Před dvěma dny jsem se náhodně seznámil s jednou ženou a dali jsme se do řeči. Před třemi lety měla úraz a poranila si hrudník, takže jí natekla prsa a zbarvila se červenomodře. Na levém prsu se objevil nádor velikosti menšího vejce a lékaři jí zapsali na onkologickou operaci. Ona se toho však velmi bála a na radu známých začala pít ráno a večer střední porci uriny a na noc si přikládala obklady omočené v ohřáté urině, v níž rozpustila po čajové lžičce sody a octa. Měla silné svědění a dokonce i menší popáleniny, tak si na nějaký čas udělala přestávku a s obklady přestala, ale později se k nim zase vrátila. Po měsíci se nádor viditelně zlepšil a operace byla zrušena, přestože lékaři byli dříve přesvědčeni, že je nevyhnutelná. Uběhl ještě měsíc a nádor se úplně rozplynul.“

Poznámka a doporučení. Nikdy do uriny nepřidávejte **dv** výše uvedené ingredience, protože právě ony způsobily popálení kůže.

Příklad 18. „O urinoaterapii jsem se dozvěděl teprve před rokem, když mou rodinu postihlo neštěstí. Můj otec v padesáti jedna letech vážně onemocněl: lékaři stanovili diagnózu - rakovinu hrtanu ve IV. stadiu. Řekli mi, že

na operaci už je pozdě a jediná možná léčba v tuto chvíli je ozařování. To jsme ale odmítli, protože v tomto stadiu už to nemělo cenu a ani to nepřinášelo pozitivní výsledky. Tehdy se u nás zastavil jeden známý a vyprávěl o urinoaterapii. Otec o tom nejprve nechtěl ani slyšet, ale pak souhlasil. Zpočátku jsme mu urinou ředili šťávou z kompotu, protože si na čistou urinou nemohl zvyknout, ale potom se naučil ji pít, i když jí ještě musel zapíjet vodou. Později si přečetl vaše knihy a dnes už pije urinou, aniž by jí musel zapíjet. Už je to rok, co otci dali tu strašlivou diagnózu, ale zatím žije...“

Nevyhnuly se mu však krize: zvrací, má silný kašel, zvýšenou teplotu a vylučuje hleny. Než jsme si přečetli vaše knihy, mysleli jsme, že přichází konec a otce brzy ztratíme. Ale pochopili jsme, že probíhá očista organismu a to je dobře. Děkujeme za vaše skvělé knihy.“

Poznámka a doporučení. V tomto případě pomohou urinové obklady na hrdlo, nejlépe z odpařené nebo dětské uriny (dítěte do osmi let). K tomu je třeba provést detoxikaci tlustého střeva a jater a doplnit ji urinovým kloktáním odpařenou urinou a také změnit jídelníček.

Příklad 19. „Vaši knihu mi věnoval synovec, jemuž onemocněla manželka - měla leukémií. Skoda mladé ženy, učitelky s vysokoškolským vzděláním. Ona se však nevzdávala a aktivně se léčila, pila urinou, potírala se s ní a do roka se uzdravila.“

Příklad 20. „Moje přítelkyně má rakovinu lymfatických žláz a několik měsíců se léčí podle vašich knih. Dlouho ležela v místní nemocnici (jsme obě z města Buchara), ale propustili ji se špatnými výsledky testů. Tak se uchýlila k urinoaterapii a nyní se cítí mnohem lépe. Má lepší barvu obličeji (zdravě narůžovělou) a měkkou elastickou kůži. Poslední výsledky krevních testů byly dobré - a také díky vám.“

Příklad 21. „**Nemocná** je třicetiletá žena s chudokrevností, podváhou a bulkou velikosti slepičino vejce v hrudi. Diagnózu nemusíte hádat dlouho - rakovina. Doporučili jí okamžitou operaci, ale žena ji odmítla a namísto ní začala užívat urinou a hladovět. Každý den vypila jeden litr a čtyři sta dvacet mililitrů obyčejné studené vody z vodovodu a dvě hodiny denně se natírala od hlavy až k patě urinou. Na prsa si dvacet čtyři hodin denně přikládala urinové tampony a už za deset dní jí bylo lépe. Tak zašla za ošetřujícím lékařem a ten nemohl předchozí nádor objevit, prostě - nezůstaly po něm žádné stopy. Kromě toho se zbavila chudokrevnosti a zcela se uzdravila." (Podle Armstrongovy knihy)

Poznámka a doporučení. Zde se kombinují dva účinné prostředky k zakyselení vnitřního prostředí organismu - hladovění a **urinová terapie**, které dokáží dělat divy. Léčbu bylo možné vylepšit minovými obklady a masážemi s odpařenou urinou a také si očistit tlusté střevo miniklystýry.

A nyní se podíváme na několik dalších případů léčby nádorů jiného druhu.

Maslennikov hovořil s jistou ženou a ta mu vyprávěla, **jak** vyléčila svého syna z nádorového onemocnění starou urinou. Nádor o velikosti větší mince byl lokalizován na chodidle a rostl, takže dítě nemohlo chodit a později se vůbec jakkoli pohybovat.

Lékaři matce doporučili chirurgické odstranění nádoru, dokud není rozšířen a **nemetastazuje**. Žena se však rozhodla, **že** k operaci přistoupí až v krajním případě, a na nádor **mu** přikládala obklady ze staré uriny, které **nechávala** působit celou noc. Po třech obkladech se nádor začal zmenšovat a **po** delší **léčbě** se úplně **vytratil**

Příběh. Léčba rakoviny u dítěte

„Jsem matkou sedmileté dcery, které provedli desátého listopadu roku 1993 operaci a odstranili jí dělohu a **vaječníky**. Diagnóza zněla: vrozený (embryonální) **teratom** vaječníku. Lékaři po histologickém vyšetření zjistili, že nádor rozměrem dvacet čtyři na třicet čtyři centimetrů byl z části zhoubný a zčásti nezhojný a zabíral takřka celou dutinu břišní, ale naštěstí **nemetastazoval**.

Do roku 1994 šlo všechno normálně, ale nyní se jí **bříško** zase o něco zvětšilo a je nafouklé (vyčnívá). V Ústavu klinické onkologie v Sankt Petěrburku mi řekli, že došlo k recidivě, nemoc se bohužel vrátila a je nutná okamžitá operace. Nezbyvalo než souhlasit a dcera od září do listopadu absolvovala tři seance chemoterapie, ale - bezvýsledně. Lékaři mi řekli, že je to beznadějně, a upřesnili diagnózu: nezralý teratom s prvky adenokarcinomu pravého vaječníku, recidiva s metastázami v játrech, nemoc je progresivní.

Ještě bych chtěla dodat, že moje dcera ještě dávno před touto nemocí, od útlého dětství trpěla na zácpy a plynatost. Když jsem si přečetla vaše knihy, pochopila jsem, že to všechno je důsledek nesprávného stravování (dávala jsem jí potraviny, které jsou v tomto věku zakázané). Kojila jsem ji do jejích šesti měsíců.

Dceru jsem vzala z nemocnice domů a léčím ji sama: přikládám jí na břicho obklady z odpařené uriny a potírám nohy od chodidel po kolena, ruce po lokty, bederní oblast, hlavu a krk. Dívinka bohužel obklady nevydrží déle než na půl druhé hodiny, protože jí to spaluje kůži.

Je v dobrém stabilizovaném **stavu**, po pití uriny se jí zlepšuje chuť k jídlu a sama si vybírá, na co má chuť; a já tomuto jejímu vnitřnímu hlasu naslouchám. Žádné maso kromě kuřecího nejí, nemá ráda mléčné výrobky a nepije

Zejména po ránu jí dávám mrkvovou šťávu (dvě **hodiny** po příjmu uriny).

Jestliže dříve spala neklidně, pořád sebou házela a vrtěla se, nyní spí velmi klidně, **e ji** takřka ani nepoznávám. Zato **ve dne je čilá** a plná energie, pobíhá venku s kamarádkami, **na** hlavě jí rostou krásné vlasy a má zdravou narůžovělou

Ovšem břicho se objemově nezmenšilo, i když se nám s manželem zdá, **e je** v oblasti jater maličko měkčí. Stále má kruhy pod očima, lékaři říkají, **e je** to signál ledvinových nemocí (objevily se po chemoterapii).

I když **ji** lékaři už odepsali, já ji sama vyléčím!"

Poznámka. Toto je **příklad**, jak rodiče své děti z neznalosti vhánějí do náruče smrtelných nemocí. Potom děláme vše, **co je** v našich silách, abychom se ze smrtelného objetí vymanili, ale ničíme se léčbou, a přestože přežijeme, není to plnohodnotný život, ale jsme zmrzačené a nikomu nepotřebné osoby.

Proto **si** važte božského pramene a poznání o něm a celým srdcem i rozumem se upněte k jeho nevyčerpatelné síle.

Příklad. „Předepsali mi operaci na odstranění hematomu na hlavě, **ale** já jsem začal raději hladovět na urině - vydržel **jsem** to sedm dní. Testy brzy začaly vykazovat dobré výsledky, ale lékaři přesto trvali na operaci. Přikládal jsem na nemocné místo hliněné zábaly s urinou a nádor se po pár dnech protrhl. Lekl jsem se a šel za doktorem, protože **jsem** si nebyl jistý, co se stalo, a on mi ránu pročistil. Řekněte mi, co mám nyní **dělat**, jak s léčbou postupovat?"

oporučení. Příkladujte si na ránu obyčejné obklady z odpařené nebo čerstvé dětské uriny (hodí se od dítěte do osmi let).

Příklad. „Jednou jsem snědl hroznové víno postříkané **bordóskou jichou**³². Otekl mi krk i ústa, nemohl jsem hovořit ani **polykat K** lékaři jsem však nešel, nýbrž si propla-

choval krk vlastní urinou. Po třech dnech se nádor zmenšil a já mohl zase normálně jíst i mluvit."

Poznámka. Jak vlastně vysvětlíme, že urina a hladovění pomáhají při léčbě onkologických onemocnění? Mnozí se na to ptají sami sebe, ale odpověď není jednoduchá; přesto se o to pokusíme.

Mechanismus léčby onkologických nemocí

Podle *Světové zdravotnické organizace* (WHO) mohou za vznik rakoviny v pětáosmdesáti až devadesáti procentech chemické faktory okolního prostředí. Na druhém a třetím místě jsou fyzické *karcinogeny* a *onkogenní viry*.

Do organismu člověka se skutečně dostává velké množství chemických nečistot a škodlivin: přijímáme je při dýchání, s jídlem a pitím, při používání chemických čistících prostředků, ale také z oblečení, domácích potřeb a dalších. Všechny jmenované věci obsahují anebo vylučují škodlivé, potenciálně karcinogenní látky. Chemické faktory skutečně vévodí, fyzických karcinogenu je mnohem méně, jen deset až patnáct procent, a tudíž se jich nemusíme tolik bát. Patří k nim všelijaká záření, mechanické působení, úrazy a další.

Co se vlastně děje v organismu, když se do něj dostanou karcinogenní látky?

Vezmeme si na pomoc spektrometr, který je schopen číst záření, a definovat tak prvek, tkáň anebo živé novotvary v lidském organismu. A všechny případy *spektrometrálního měření* dokazují existenci zákonitosti: všechny chemické faktory se shromažďují v orgánech nebo tkáních organismu a v nich slouží jako návnada pro onkogenní viry, mikroby a další parazity. Spektrometr dokáže zachytit jejich záření. Parazité se rádi usazují v místech, která jim skýtají blahodárné podmínky pro rozmnožování, a vytvářejí nádory. Někdy nádor vznikne přímo v místě, kde se rozrůstá samotná kolonie parazitů - alespoň k takovýmto závěrům

dospěla **ve** svém bádání T. Sviščeová. V jiných případech parazité vylučují výkaly a škodliviny a **ty** neblaze působí na normální buňky organismu - tuto teorii zase podporuje **H** Clark.

A co se v nemocném organismu děje při hladovění? Zprv, negativní chemické faktory se vylučují ven. Očistná vlastnost organismu a jeho schopnost se zbavovat škodlivin a nečistot při hladovění vzrůstá až tisíckrát a ložisko onkologické nemoci v těle je oslabeno. Za druhé, hlad stimuluje obranyschopnost a aktivuje leukocyty, aby **byly** schopné ničit v těle vše cizorodé. Za třetí, během hladovění je upraven a aktivován dědičný aparát v každé buňce, takže jsou silnější a odolnější vůči různým onkologickým mutacím a dalším faktorům.

V roce 1957 došlo k pozoruhodnému objevu: byl odhalen *interferon*, faktor, který ochraňuje stabilitu vnitřního prostředí organismu. Zjistilo se, že všechny buňky v organismu produkují interferon, protože představuje spolehlivou ochranu před průnikem cizorodých látek, zejména virů, alespoň v prvních hodinách po napadení buňky.

Interferon vylučují i buňky poškozené viry, krev jej roznáší po celém těle a aktivuje zdravé buňky, aby byly schopny reagovat proti virům a rakovinným změnám uvnitř buňky. To je dobré řešení, ale problém spočívá v tom, že interferon působí jen krátkodobě a rychle se z organismu vylučuje.

Urinoterapie nás zbavuje mnoha zdravotních problémů, například i v otázce zmiňovaného interferonu: urina podporuje jeho vysokou hladinu v krvi, a právě tento fenomén vysvětluje rychlé vyléčení z infekcí a snížení horečky. Při **masáži** těla starou urinou čpavkové výpary působí dvakrát: na jednu stranu vytlačují parazity a na druhou stranu aktivují **obranné** síly organismu.

Kombinovaná léčba zahrnující hladovění se všemi jeho pozitivními vlastnostmi a urinoterapii, která navrácí ztracené hodnotné prvky do organismu při pití nebo kožních masážích, dokáže úspěšně vyléčit onkologické onemocnění. Dokazuje to velké množství příběhů, těch uvedených výše i ostatních, které jsem publikoval v jiných knihách.

11. Urina a cukrovka

Urina bezproblémově léčí lehčí formy cukrovky - řadí se k nim případy, kdy nemocný nemá trhliny v energoinformačním poli (bývají umístěné na slinivce břišní). Doporučuji dvakrát až třikrát denně pít padesátimililitrovou až stomililitrovou porci uriny, detoxikovat tlusté střevo a játra a přikládat si obklady na oblast slinivky břišní (vybírám se takový druh uriny, který nemocnému vyhovuje **nejlépe**).

V počátečním stadiu cukrovky můžete cvičit šank prakšalanu, přičemž do osolené vody přidejte trochu odpařené nebo aktivované uriny. Opakujte cvik třikrát denně až do úplného vyléčení. Celkový objem tekutiny se pohybuje od tří do čtyř litrů a poměr mezi slanou vodou a urinou je pět set mililitrů uriny na tři litry vody.

Příklad. „Je mi šedesát osm let a mám cukrovku, vysoký krevní tlak a různé alergie. Vysadila jsem všechny léky, začala s urinoterapii a piji ráno prostřední část pramínku Čerstvé moči. Během prvního měsíce léčby mi hodnoty **cukru** v krvi vyskočily na dvě jednotky, ale druhý měsíc se k mé velké radosti snížily o 0,4 jednotky. Tak jsem pokračovala v léčbě: už pět měsíců ráno piji čerstvou urinou a večer odpařenou a od té doby takřka neznám únavu. Už se tak silně **nepotím** jako dřív, nejsem ospalá a nemám sucho v ústech. Přidala **jsem** i urinový výplach ústní dutiny a zbavila se zubního kazu. Poté, co jsem si začala potírat kolena urinou, mi splaskly otoky a obecně se cítím velmi

dobře, Už **nemusím** brát léky na snížení tlaku a alergie se také **neprojevují**. Pokoušela jsem se o **detoxikaci** tlustého střeva, **ale** dosáhla jen smíšených výsledků - zácpy zatím trvají."

Doporučení. Je vidět, že organismus této ženy je postižen na energoinformační úrovni. Vyléčí-li se, zbaví se vysokého krevního tlaku i zácpy, prvních příznaků aktivního **psychologického** bloku, a později se vyléčí úplně. Je třeba urinoterapii kombinovat s očistou životního pole a všechno v těle se normalizuje.

Příklad. „Jednou jsem se ve vlaku setkal s manželským párem staršího věku. Co mě na nich zaujalo, bylo, že nehledě na svůj věk sršeli energií a jejich obličejové vypadaly svěže a měly zdravou barvu. Nedalo mi to a zeptal jsem se jich, jak to dokázali, že tak dobře vypadají a jak si uchovali aktivitu, zdraví a radost ze života. Vyprávěli mi, že byli dlouho nemocní a léčili se s mnoha chorobami, cukrovku nevyjímaje, až jejich dcera jednoho dne přinesla od kolegů z práce několik receptů na léčbu urinou (byly ručně napsané). Tak si řekli, že to vyzkoušejí - a v léčbě pokračují. Zbavili se všech možných nemocí, vyléčili si cukrovku a v neposlední řadě se cítí mnohem lépe, mladší a plní života. Já jsem v tu dobu měl také už několik let cukrovku a obsah cukru v krvi mi povážlivě rostl, až dosahoval 29,7 jednotek. **Tak jsem** se rozhodl, že vyzkouším rady náhodných známých z vlaku a začal pít vlastní urinou. Ačkoliv **jsem** u toho nedržel žádnou přísnou dietu, za dva měsíce se má hladina cukru v krvi snížila na 5,4 jednotek a v moči **nebyl** cukr vůbec nalezen. Tento stav trvá dodnes."

Poznámka. Zdravotní stav tohoto muže se každým rokem zhoršoval a nemoc postupovala, protože jeho organismus byl v důsledku nesprávného životního stylu a **nezdravování** intoxikovaný a přeplněný Škodlivinami. **I pankce slinivky** břišní se narušila, ba takřka ustala, ale uri-

na ji znovu aktivovala a přivedla k normálu. Pokud se muž nezačne správně stravovat, nemoc se může vrátit a pak už ani urina nepomůže.

Níže si dovoluji otisknout několik výňatků z dopisů jednoho pacienta s cukrovkou, který dokazuje, že s nemocí je třeba bojovat, a přináší podnětné rady, jak na to.

Příběh. Urinová léčba cukrovky s komplikacemi

Dopis 1. „Už sedm let mám pokročilou cukrovku a k tomu pátým rokem ekzém způsobený plísněmi. 15. dubna roku 1992 jsem se začal léčit urinou: třikrát denně ji užívám vnitřně a jednou denně (po dvacáté třetí hodině) si odpařenou urinou masíruji dlaně, chodidla, krk a obličej. Dosáhl jsem přesně takových výsledků, jaké uvádíte ve vašich příručkách, je tu však jedna věc, která mi dělá problém - zčervenal a otekl mi pohlavní orgán. Bylo to tak bolestivé, že jsem se ho nemohl ani dotknout. Navštívil jsem kvůli tomu endokrinologické a urologické oddělení a nechal se vyšetřit. Během urinové léčby jsem žádné jiné léky neužíval. Mám v tom pokračovat?“

Doporučení. Je třeba provést očistu tlustého střeva a jater a detoxikovat organismus. Chodte občas do páry a nejezte nepřírodní, umělé a rafinované potraviny.

Dopis 2. „Jak jsem napsal dříve, mám cukrovku a ekzém. Dvakrát jsem si detoxikoval játra, jednou tlusté střevo a rovněž jednou si pročistil ledviny slunečnicovým olejem a klouby, kdy jsem použil rýži a bobkový list. V květnu jsem třikrát hladověl, ekzém se však léčí velmi pomalu: na dlaních sice vyrážka zmizela, ale na chodidlech je stále viditelná a zatahuje se strupy, jež nejdou dolů. Na pohlavní úd jsem si podle vaší rady několikrát přiložil urinový obklad a nyní je v normálu. Každý den si masíruji dlaně, chodidla a pohlavní orgán odpařenou urinou a můj zdravotní stav se pozvolna, byť velmi pomalu zlepšuje. Ve vašem posledním dopise jste **mi** doporučil, abych nejedl chleba a pečivo, protože mám

toxikovaný organismus. Není mi však zcela jasné, na jakou dobu mám přestat jíst chleba a zda se zákaz týká všech **moučných** výrobků, nejen chleba a housek? Trochu chleba **čas** od času snad neuškodí, ne?

Také **jsem** začal chodit do páry a vždy se po ní cítím skvěle. Pět let jsem si kvůli ekzému nedopřál pořádné koupání, zato nyní si vodních procedur užívám. Patnáctého března tohoto roku jsem přestal užívat veškeré tablety na cukrovku a léčím už jen **ekzém**, a to urinou. Cítím se dobře, ale potřebuji ještě několik rad:

zprv, **mohu-li** v omezeném množství jíst chleba a za druhé, co mám dělat, abych si vyléčil ekzém na chodidlech? Pokusím se vynaložit veškeré své síly na léčbu urinou. Zatím se mi vede dobře a nemám žádné viditelné potíže."

Muži jsem poslal následující odpověď: pokračujte s očištěním organismu, jezte hodně přirozených a naturálních potravin, pijte a vařte z roztáté vody.

Dopis 3. „Chtěl bych se podělit o výsledky léčby. V uplynulých měsících jsem třikrát denně přijímal vnitřně urinou a k tomu prováděl pětiminutové až desetiminutové masáže chodidel odpařenou urinou (dlaněmi). Čtyřikrát jsem hladověl na **urině**, ale vždy jen krátkodobě: dvakrát jsem to vydržel dva dny a dvakrát tři dny. Od prvního června jsem kúru maličko pozměnil: přijímám nyní urinou pětkrát až šestkrát denně a vyloučil **jsem** z jídelníčku veškeré pečivo - chleba, housky, sladké věci a podobné. Dvakrát jsem si pročistil **lusté** střevo, **pětkrát** játra a jednou **promyl** ledviny šípkovým odvarem. **K** tomu jsem pil roztátou vodu, odvar z bobkového **st** a jedl **vařenou** rýži, kaše, saláty a brambory.

Vyléčil jsem si hemoroidy a doufám, že také cukrovku, **ebor'** už na **sobě** nepozoruji žádný ze symptomů této **nemoci**, jako například **zvýšenou** potivost, celkovou slabost **a ucho** v **ústech**. V souladu s vaším doporučením navštěvuj **uzn dnou** týdně páru. Pokožka na chodidlech se zlepšuje

a odpařují z ní strupy, byť jde o velmi pomalý proces; dlaně jsem měl čisté už dříve. Chtěl bych se toho ekzému zbavit nadobro, prosím o další rady."

Muži jsem znovu napsal, dal mu příslušná doporučení a poradil mu, aby si do jídla přidával naklíčené obiloviny, protože obsahují hodně stopových prvků a vitaminů skupiny B, které organismus stimulují. Namísto urinové masáže postižených míst jsem mu poradil obklady z odpařené uriny a vůbec aby tuto urinou užíval **častěji**. Rovněž jsem mu napsal, **chce-li** dosáhnout hloubkové očisty organismu, musí hladovět častěji a to minimálně dva až tři dny, ale raději déle.

Dopis 4. „Zdravím vás, pane Gennadiji, bohužel se mi nepodařilo s ekzémem zatočit jednou provždy. Konzumoval jsem naklíčené obiloviny na lačný žaludek, pravidelně jsem si potíral chodidla odpařenou urinou a měsíc jsem se ani nedotknul chleba, housek či dalšího pečiva. Vydržel jsem o hladu celý týden a pil dvakrát denně odpařenou urinou, ale máme konec srpna a s nemocí jsem se nepoprál.

Držel jsem přísnou dietu - saláty, kaše, naklíčené obilí a šťávy, ale očekávaný výsledek se nedostavil, i když se mi chodidla takřka úplně očistila od sirupů a dlaně mám zcela hladké. Obsah cukru v krvi se přibližuje normálním hodnotám a jsem přesvědčen, že mne urinoaterapie jednou dovede k vytyčenému cíli - absolutními uzdravení."

Poznámka a doporučení. Od počátku léčby uplynulo jen pět a půl měsíce, ale pacient dosáhl vynikajících výsledků na to, že byl trvale po mnoho let nemocen (sedm let s cukrovkou a pět s ekzémem). Cukrovku se mu podařilo skoro úplně vyléčit, ale na ekzém musí nutně přidat očistu životního pole, urinové obklady a užívání staré uriny, po nichž by se odlepily strupy. Kombinace zakyselení a alkalizace organismu má **mnohem** vyšší působnost. Dále je třeba jíst hodně zeleninových salátů nebo dušenou zeleninu (zvláště

v zimě), kašic a maso - ale odděleně! Vše se vaří na roztáté vodě a je povoleno k jídlu přikusovat celozrnný chléb.

Proč tento muž dosáhl při léčbě jen polovičního úspěchu? Příčina tkví v tom, že má silně zasaženo energoinformační pole. Ačkoliv se zcela nevyléčil, dosáhl velkého úspěchu, protože si začal víc věřit, méně se koncentrovat na své bolístky a zbavil se komplexu méněcennosti. A co může být při léčbě lepší než víra ve své vlastní síly? A to všechno mu umožnila urinoterapie, kterou mudrcové velebí a již se mnozí z neznalosti vysmívají.

Také Maslennikov popisuje zajímavý případ, kdy se nemocná žena vyléčila z cukrovky. V těžkém stadiu nemoci začala pít urinou svého dítěte, kterou ihned zapíjela čerstvě nadojeným mlékem (žila na venkově a měli vlastní krávu). Za rok se úplně uzdravila.

Komplexní urinová a mléčná léčba již byla známa v dávných dobách, zmiňuje se o ní například Avicenna ve svém *Kánonu medicíny*:

„Lidská a velbloudí moč zapitá mlékem kojící velbloudice pomáhá při vodnatelnosti a ztvrdnutí sleziny. Podle slov prorokových: Kdybyste pili moč a mléko, byli byste zdraví.“

Poznámka. Tato léčba se však nehodí pro všechny, jen pro ty, již hladce tráví mléko. Urina stimuluje fungování slinivky břišní a aktivuje vylučování jejích enzymů. Čerstvě nadojené mléko je v přiměřeném množství ideální potravou, protože je tráveno z větší části svými vlastními enzymy. Čerstvé mléko má navíc zvláštní energetiku, která obnovuje strukturu a funkce slinivky břišní.

12. Urina a srdeční nemoci

Chcete-li upravit fungování srdeční soustavy a cév, musíte normalizovat celkovou cirkulaci energií v energoinformačním poli a obnovit funkci srdeční čakry (centrum pohybu v organismu). Poté je nutné pročistit krev, odstranit možná ucpání v krevním řečišti a zbavit se usazených parazitů.

Krev budete mít čistější po detoxikaci tlustého střeva a energetickou cirkulaci zase vylepšíte tím, že se zbavíte *portální hypertonie* a pročistíte si játra. Urina udělá ostatní práci sama, protože obsahuje veškeré nezbytné prvky, stimuluje srdeční sval a rozpouští krevní sraženiny. Doporučuji pít dvakrát až třikrát denně padesát až sto mililitrů uriny, vždy lichý počet doušků.

Příklad 1. „Je mi padesát čtyři let, ale šla jsem kvůli zdravotnímu stavu předčasně do důchodu. Byla jsem na tom špatně, dvakrát denně jsem musela chodit na injekce. Mám revmatické poškození srdečního svalu, šelest na srdci a revmatismus kloubů. Náhodou se mi dostala do rukou vaše kniha o urinoterapii a změnila můj život. Už půl roku nemusím chodit na injekce a namísto toho piji urinou, potírám se s ní a jednou nebo dvakrát za měsíc hladovím. Už se cítím mnohem lépe.“

Příklad 2. „Jsem vám velmi vděčný za důkladnou práci o léčbě urinou, kterou pro nás nemocné děláte. Koupil jsem si vaši knihu teprve před měsícem, ale hned se pustil do čtení i léčení a už mám i první pozitivní výsledky: na rozdíl od dřívějšího se mi lehce píše pravou rukou. Od roku 1988 jsem měl diagnózu *revmatická polyartritida* a *aneurisma* břišní části aorty. Má *rychlost sedimentace erytrocytů (ESR)* byla na hodnotě 60–70, nyní mám 30–40 a k tomu nepolykám žádné tablety!“

Příklad 3. „Je mi čtřiapadesát let a z toho osm let mám vysoký krevní tlak, který mi začíná stoupat zejména ve ve-

emich a nočních hodinách a někdy dosahuje až 200/120 mm Hg. V lednu 1991 jsem desetkrát vypila půl sklenice uriny na lačný žaludek a zakrátko jsem už nevěděla, co to **zvýšený** tlak vlastně je."

Příklad 4. „Jde o ženu ve věku šedesáti čtyř let, která trpí hypertonií prvního až druhého stupně a k tomu má arteriosklerózu, ischemickou chorobu srdeční a křečové žíly na nohou. Léčila se urinou, již užívala vnitřně třikrát denně a potírala si s ní **tělo**, a také dietou. Má dobré výsledky: krevní tlak je stabilní na hodnotách 130–140/80–85 mm Hg, vystouplé žíly, **venózní** uzliny a žilní městky na nohou zmizely a zlepšila se i srdeční činnost. Léčí se půldruhého měsíce a vše probíhá v pořádku." {Tento příklad mi zaslal lékař.}

Příklad 5. „K urinoterapii jsem se odhodlala v srpnu roku 1994, protože jsem si nashromáždila pěknou ‚sbírku‘ nemocí: nízký krevní tlak (*hypotenzi*), závratě a šum v hlavě, křečovitě bolesti v levé polovině hlavy a levém boku a k tomu se mi dělalo špatně od žaludku ve všech typech hromadné dopravy. Menstruaci jsem měla sice pravidelnou, ale vždy doprovázenou silnými bolestmi. Na nohou mi vyskákaly křečové žíly a občas, zvláště po ránu, jsem v nich měla takové bolesti, že jsem nemohla ani vstát.

Jak jsem se léčila:

- Jednou jsem si **pročistila** střeva a potom jsem si každý týden zaváděla několik **miniklystýrů** podle potřeby.

- Pila jsem urinu, zejména v noci.

- Dodržovala jsem dělenou stravu, ačkoli nikoli bezvýhradně. Někdy jsem měla silný hlad a raději jsem se normálně najedla.

- Ráno a večer jsem **chodila** běhat.

Čeho jsem dosáhla?

- V autě **ani** autobuse se mi už nedělá špatně.

- Hlava se **mi** točí jen zřídkakdy.

- V levém boku a levé polovině hlavy už mne nebolí, ale někdy mám v těchto místech pocit, jako když mě něco tlačí.

- Lýtka mne kvůli křečovým žilám také nebolí.

Urinu užívám jako antibiotika: když ji vypiji, cítím se mnohem lépe, což si ani sama nedovedu vysvětlit, a hlavně klidně spím až do rána. Má urina nyní chutná jako voda."

Příklad 6. „V srpnu tohoto roku mi známí věnovali třetí díl vašich *Léčebných sil*. Právě včas, protože jsem byla hodně nemocná: křečové žíly, vysoký krevní tlak, cerebrální sklerózu (stabilní forma) a alergie nejasné etiologie, která se neustále vracela.

Na počátku září jsem přistoupila k léčbě - neustále jsem si pročítala knihu, respektive jsem ji nepouštěla z rukou - pročítala jsem ji neustále dokola, protože jsem se bála, že něco udělám špatně. Ze začátku, asi po dva až tři týdny jsem žádné výsledky nepozorovala, ale později jsem si všimla, že už mne nebolí zuby, mění se barva vlasů a navíc mi vlasy nevypadávají (předtím jsem začala šedivět, nyní měly vlasy zase přirozenou barvu). Kromě toho ustoupily křečové žíly na nohou - a to jsem jich měla hodně, žilní městky se na kůži rozkládaly ve skupinkách a tvořily hotové ‚hrozny‘. Alergická vyrážka také přešla, ale co je nejdůležitější - normalizoval se mi krevní tlak, zlepšila paměť a polevily migrény."

Poznámka. Alergie a křečové žíly poukazují na znečištění střev a jater, proto je nutné provést jejich detoxikaci. Při očistě životního pole zmizí **strach**, **nejistota** a lepší se i paměť.

Urina je skvělým pomocníkem v boji s křečovými žilami: **příkládejte** si na ně **urinové** obklady, nejlépe ze staré, čtyřdenní až sedmidenní uriny, ale je třeba osobně vyzkoušet i další druhy.

Obklady si přikládejte na noc až do úplného vyléčení, můžete opakovat několik dní, pak si udělat přestávku a znovu v kůře pokračovat. Ráno se omyjte teplou vodou. Během léčby se může vyskytnout vyrážka či jiné projevy podráždění, na něž je nejučinnější olej z rakytníku. Vyzkoušejte i jiné druhy uriny, například čerstvou či odpařenou, aby bylo případné alkalické podráždění neutralizováno kyselým.

Maslennikov vypráví o ženě, která se zbavila křečových žil za pouhý týden léčby urinou.

Nyní se podíváme na několik kritických případů, kdy život člověka doslova visí na vlásku. Co dělat, jak se zachránit?

Příklad z knihy Johna Armstronga:

„Pan P, ve středním věku, nejenže trpěl onemocněním chlopně, ale měl podstoupit operaci pro podezření na nádor v oblasti solární pleteně. Často se mu stávalo, že na ulici omdlel a byl dopraven do nejbližší lékárny, kde mu podali posilující tablety (většinou je ale měl vždy u sebe v kapse). Na oděvu měl vždy připevněnou cedulku s instrukcemi, jak postupovat v případě záchvatu. Později už ale těmito záchvaty trpěl tak často, že mu lidé v jeho okolí neřekli jinak než ‚ten nebohý pan P.‘.

Takový byl jeho stav, když ke mně přišel. První věc, již jsem mu naléhavě radil, bylo pít veškerou urinou, kterou vymočil. Jak se dalo očekávat, zpočátku velmi zapáchala, ale brzy se vyčistila. Instruoval jsem pana P., jak si má močí potírat tělo, a pak jsem ho po dobu dvou hodin potíral sám. Nejdůležitější partie pro vtírání moči do kůže jsou obličej, krk a nohy. Po mé masáži se pan P. opláchl čistou teplou vodou z vodovodu. Tak jsme pokračovali několik hodin následující den. Pan P. pak chodil ke mně domů každé ráno, abych ho stejným způsobem natřel. Do nemocnice - ani na vyšetření, ani na plánovanou opera-

ci. Co se týkalo jídla, měl povoleno jíst jednou denně, ale jenom to, co jsem mu dovolil. Po uplynutí jednoho měsíce se jeho stav zlepšil natolik, že se mohl vrátit do práce. Za dvanáct týdnů už byl zcela zdrav a po srdečním onemocnění ani po nádoru v oblasti solární pleteně už nebylo ani památky, což jeho lékař přijal s neskryvanou radostí. Ode dne, kdy začal s léčbou, neměl ani jeden srdeční záchvat. Dokonce se natolik zbavil strachu z návratu nemoci, že hodil všechny tabletky do kamen!"

Poznámka a doporučení. Je-li moč zkalená a silně zapáchá, svědčí to o tom, že organismus je intoxikován a pacient má zanesená střeva, játra (o čemž vypovídá zápach) a možná každou buňku organismu. Je třeba věnovat zvýšenou pozornost očistným procedurám a celkové detoxikaci. Potírejte si tělo urinou, nejraději mezi jedenáctou hodinou dopolední a třináctou hodinou odpolední, protože tehdy je aktivován srdeční kanál a procedura působí přímo na nejdůležitější místa.

Doporučuji profylaktické léčebné kúry na posílení srdce: nejlepší období je léto, kdy je srdce schopné regenerace sebe sama. Kromě potírání těla urinou si přikládejte obklady z odpařené uriny na ty segmenty kůže, které souvisejí se srdcem. Určitě do jídelníčku zařaďte celozrnný chléb a dvě až tři lžičky naklíčené pšenice.

Je docela možné, že srdeční vady vznikají v důsledku psychologických bloků v oblasti srdeční čakry a nečistého tlustého střeva.

Příklad. „Je mi padesát čtyři let, ale poslední tři roky jsem vlastně ani nežila, spíš jsem se nacházela v polospánku a setrvala v blízkosti smrti. Život byl pro mě přítěží a nejednou mi hlavou probleskly myšlenky na sebevraždu.“

Měla jsem velmi vysoký krevní tlak, bolela mě játra, silná srdeční arytmie vysilovala a trápila mě také artróza kloubov a kyčelních kloubů. Nemohla jsem ani chodit,

ale přesto jsem se, byť se slzami v očích, denně dobelhala do práce, ačkoli každý krok **byl** pro mě utrpením. Vyzkoušela jsem všechny možné léčebné metody i medikamenty, **spoustu** času strávila v léčebnách a tělocvičnách, že jsem **se** tam pomalu styděla chodit. Sama jsem si dávala injekce do kloubů a polykala různé tablety, ruské i zahraniční, někdy jsem z nich měla šokové stavy. Byla jsem také na léčebném pobytu na Krymu v lázních *Maces ta a Jevpatorija*, kde jsem absolvovala například bahenní koupele. Pokaždé **mi** to dočasně pomohlo, ale v září 1994 se moje zdraví znatelně zhoršilo.

Tak jsem se pustila do ozdravné kúry, kterou jsem začala klystýry. Pít moč jsem na začátku nedokázala, ale po nějaké době jsem se k tomu přece jen odhodlala. Také jsem si přikládala obklady na klouby. Dělal jsem všechno podle pokynů a jedla jsem dělenou stravu. Dvakrát do týdne jsem hladověla osmnáct hodin nepřetržitě.

Takto se léčím už dva měsíce a můžu říct, že jsem konečně uviděla světlo na konci tunelu. Bolesti v kloubech se vytratily, játra se také uklidnila a arytmie se projevuje jen zřídka. Krevní tlak se ustálil na hodnotách 140/80 mm Hg namísto předchozích 200/100. Tablety už žádné nepolykám a v mém životě se obecně odehrálo hodně pozitivních změn, o nichž bych mohla napsat. Nejdůležitější je, že jsem **znovu** pocítila chuť žít a začala se zajímat o život."

Poznámka. Tato žena dříve využívala přesně podle biblických slov „*čistírnydĕravé, která nedrží vody*“. Nyní se vlak obrátila ke správnému prameni, jenž je vždy k dispozici a čeká, až si ho povšimneme - a proto se vše brzy normalizovalo. Pamatujte, živé vždy tihne k živému, zatímco tablety a vše umělé nesou smrt a dovádějí nešťastníka až k **sebevraždě**.

klad. „Je mi Šedesát Čtyři let a mám **anémii**, chronický zánět tlustého střeva, zánět **Highmorových** dutin

a srdeční ischémii. Půldruhého měsíce už praktikuji **urino-terapii** a mám vynikající výsledky: zaprvé, žádné těžké krize se nedostavily, za druhé, v oblasti srdce už mne nebolí. Kromě toho mi už neotékají nohy, upravilo se mi vyměšování a zmizela highmoritida. Celý den jsem plný energie, nohy mne nosí samy, mám dobrou náladu a normálně spím (dříve jsem trpěl nespavostí)."

Mechanismus vakcinace a fungování imunitního systému

V Armstrongově knize jsem našel spoustu zajímavých informací o možných příčinách rakoviny a srdečních či cévních chorob.

„Podle doktora Benchetrita jsou ‚séra a vakcíny v první řadě zodpovědné za zvýšení výskytu dvou nebezpečných nemocí - rakoviny a onemocnění srdce‘. A dále dodává: ‚Nějakou dobu jsem pracoval jako sérolog a vím, o čem mluvím.‘ Doktor Benchetrit není rozhodně jediný lékař, který kritizuje postupy v používání škodlivých obranných prostředků proti akutním infekčním nemocem.

Můžeme se ptát, zda jsou séra a vakcíny nakonec zodpovědné za vznik srdečních nebo jiných vážných chronických chorob? Jak stručně a jasně poznamenal doktor Alfred Pulford: ‚Když někdo umí zabránit výskytu něčeho, co neví, že se musí vyskytovat, je to vskutku zázrak všech **zázraků**.‘ Jisté věhlasné osobnosti lékařského stavu prokázaly, že i ty **nejsmrtelnější** zárodky nemocí jsou ve zdravém těle neškodné. Dočteme se, že ‚profesor Mečnikov řekl, že našel bacil asijské cholery ve vodě v mnohých lokalitách, ale nebylo známo, že by se v těchto místech někdy vyskytla epidemie v období před nebo po jeho nálezu‘. Profesor Tantenkoffer spolkl několik milionů zárodků **smrtelné** asijské cholery a nestalo se mu nic. Aby tento test

ověřil, vypěstoval profesor Emmrich kulturu ze střev z
stvě zemřelých obětí této choroby a spolkl milion zárodků
- **bez** patrných důsledků! **K** ještě důkladnějšímu prověření
přistoupil doktor Thomas Powell. Nechal si do krve **vstřík-**
nout zárodky sedmi smrtelných nemocí - a za deset let byl
stále **živ** a zdrav jako v den svého **pokusů**."

Poznámka. Co to vlastně jsou vakcíny a krevní séra?

Vakcíny jsou preparáty získané z mikrobů a produktů
jejich životní činnosti, které se používají za účelem aktivní
imunizace, preventivně nebo jako součást léčení.

Vakcína ve zdravém organismu vyvolává imunitní
a alergickou reakci různé intenzity (je buď silnější, anebo
slabší), a tělo odpovídá v závislosti na tom, jaký původce
nemoci se do něj dostal.

Co se v organismu děje, když tělo odpovídá a prodělává
imunitní a alergickou reakci? Imunitní systém se aktivu-
je a ničí oslabené patogenní mikroorganismy. A právě tyto
zničené mikroby vyvolávají ten či onen druh alergie. Aler-
gie **ve** své podstatě není nic jiného než snaha organismu se
rychle zbavit cizorodého materiálu.

Je na místě, abychom položili otázku: jak se mikroby
vakcíny zachrání před imunitním systémem? Mikroby vak-
cíny skutečně nečekají, až je tělíska imunitního systému
zničí, nýbrž se snaží udržet naživu a to dvěma způsoby:
zaprvé, silně se množí a za druhé, pečlivě se schovávají.
Rychlé dělení jim umožňuje, že se rozšiřují po celém orga-
nismu a nacházejí v něm „zákoutí", kde se mohou schovat
a ve zdraví přečkat, až nápor imunitních částic oslábne.
Na každou nemoc se vytvoří specifická imunita, která
nejakou dobu vydrží aktivní. Délka tohoto období závisí
na druhu vakcíny: Šest až osm měsíců při chřipce a tři až
pět let při neštovicích.

Jak se mohou mikroby vakcíny schovat? **Vybírají** si mís-
ta, kam imunitní tělíska jen tak neproniknou - **stěny** cév.

Zospělých jedinců se stávají buňky podobné **cystám** obklo-
pené pancířem ze zvláštního materiálu, takže jsou nyní pro
imunitní systém nedostupné. Vyčkávají, dokud se podmínky
nezmění a nejsou příhodnější (například se imunita oslabí
pod vlivem vnějších příčin anebo s postupujícím stářím),
a pak se rozmnožují a dělí jako normální buňky. Rychlost
není u každého druhu mikrobů stejná, a proto vyvolává růz-
né patologické jevy od **změn** cév a srdce až po zhoubné ná-
dory.

Krevní sérum se získává z krve zvířat, předběžně naka-
žených patogenními mikroby. Když zvíře toto uměle vyvo-
lané onemocnění přežije, je vůči němu imunní. Poté je mu
odebrána krev a z ní se vyrábí sérum. Pokud se toto sérum
zavádí do organismu jako cizorodá bílkovina, v některých
případech nastává rychlá smrt.

Sérum totiž blokuje svobodné toxiny cirkulující v krvi,
a to je na začátku nemoci užitečné a efektivní. Pokud se
však toxiny stejného druhu v krvi nevyskytují, krev se sé-
rem jen znečistí a vznikají různé alergické reakce.

13. *Urina a nachlazení*

Pítí uriny a kloktání přináší při nachlazení velkolepé
výsledky: v některých případech je doporučováno léčení
mírně starou, tedy jednodenní až třídenní urinou. neboť
obsahuje trochu čpavku, který dezinfikuje dutinu ústní. Po-
kud se procedura kombinuje s promýváním nosohltanu, tak
se navíc čistí **Highmorovy** a čelní dutiny a rovněž některé
oblasti mozku. Urinoterapie tedy radikálně zakročí proti
nachlazení, rýmě a zánětům dutin. Člověk, jenž se uriny
štíjí a nedokáže ji pít, by si měl na krk přikládat obklady
Z čerstvé anebo staré uriny - tak se vyléčí z nachlazení
i angíny.

Dobré zkušenosti mají nemocní s urinovými miniklys-
týry, které se hodí zejména pro malé děti trpící zvýšenou

teplotou: po několika dávkách se nachlazení rychle rozplyne

Při těžších případech je vhodné kombinovat vnitřní příjem uriny s hladověním, do pěti dnů se nemocný uzdraví, aniž by měl nějaké komplikace.

Než se dostaneme k příkladům z praxe, povíme si, v čem spatřoval příčinu rýmy John Armstrong:

„Bez přehánění lze říct, že i tak prosté onemocnění, kterému říkáme běžné nastydnutí, zůstává po staletí lékařskou záhadou, s níž si doktoři nevědí rady. Jeden lékař řekl kdysi jistému spisovateli: Jestli něco opravdu nerad léčím, tak je to obyčejná rýma z nachlazení.' Doktor Haig říkal lidem, že by měli být vděční, když si uženou pořádnou rýmu, při které teče z nosu, protože ta je považována za jakousi očistnou kúru těla a neměla by se nikdy potlačovat. Avšak naneštěstí pro lidstvo jako celek první věcí, kterou velmi často většina lidí okamžitě udělá, když cítí, že na ně něco leze, je, že si koupí v lékárně nějaký prostředek, který má rýmu ‚zničit hned v zárodku'. To ovšem není léčení, nýbrž pouze způsob, jak se přírodě plést do řemesla. Potlačení obyčejné rýmy vede pak často k horším nemocem, jako je například zápal plic.

Příčina nastydnutí a rýmy je stejně tak prostá, jako je rýma běžná. Leží totiž v nesprávné životosprávě. A protože většina lidí nemá správnou životosprávu, je tedy v různém stupni k rýmě náchylná. Nadbytek škrobů v potravě kombinovaný s nedostatkem potravin obsahujících důležité minerální látky podporuje vznik zánětů. Výpotek při zánětlivém stavu by sám o sobě měl být dostatečným signálem skutečné příčiny zánětu - nadbytku škrobovin. A navíc, tak jako je zřejmá příčina rýmy, je tím jasně i její léčení, jak jsem zjistil za dlouhá léta pozorování a zkušeností.

Doporučuji tedy i **urinoterapii** - tedy půst s pitím **mocí a studené** vody. Žádné medikamenty, ať už ve formě **pas-**

tilek nebo sirupů se nesmí brát. **Podstoupíme-li** **urinoterapii** rýma u jinak zdravých osob zmizí přibližně za dvanáct hodin. Dokonce i samotný půst o studené vodě vyléčí nachlazení přibližně za dvacet čtyři až čtyřicet osm hodin. je to však méně účinné než **urinoterapie**, která vede nejen **k** rychlému vymizení rýmy, ale postižený se pak cítí celkově mnohem lépe než předtím. A navíc se tak předejde chřipce, zápalu plic a jiným problémům, jež by pak už vyžadovaly alespoň desetidenní půst a hodně péče a starostí."

Příklad 1. „Piji zpravidla devět doušek uriny na lačný žaludek, a poté si proplachuji nos. Až kam má paměť sahá, vždy mne bolelo v krku a měla jsem chronické záněty mandlí (*tonzilitidu*). Nyní mohu pít i studenou vodu nebo chlazené kysané mléko, a to jsem nikdy dřív nemohla."

Příklad 2. „Nachladila jsem se a silně kašlala, ale jakmile jsem začala pít po ránu urinou, brzy došlo k uzdravení."

Příklad 3. „Zahájila jsem urinovou léčbu: piji urinou každý den ráno a jednou týdně hladovím jeden den na urině. Někdy si s ní proplachuji nos, krk a dásně, což mi pomáhá preventivně. Začalo jaro, ale já vůbec nejsem nachlazená jako obvykle a to je malý zázrak. Mám čistý, volný nos, nebolí mne v krku, posílily se mi dásně. Jednou mi vyskočila tvrdá bulka o velikosti hrášku, ale přikládala jsem si na to místo urinový obklad a všechno záhy zmizelo.“

Příklad 4. „Urinou jsem začala pít 5. července roku 1992 a až do roku 2000 jsem ji pravidelně pila ráno a někdy i ve dne. Dva měsíce po zahájení kúry jsem měla silnou rýmu, kdy ze mne vytékaly hleny a hnis. a trvalo celý měsíc, než jsem se toho zbavila. Kromě toho jsem si vyléčila zácpy a hemoroidy.“

Poznámka a doporučení. Člověk si běžně nemůže ani představit, jak moc je jeho hlava přeplněná hleny. Pokud si však promýváte nosohltan **urinou**, vycházejí ven v podobě hnilobné hmoty. Zpravidla se poté Člověku uleví alepší

se mu čich i sluch a ustanou i bolesti hlavy. A to se **sta**
i v tomto případě, kdy se hlenové masy odtrhly a vyloučily
nosohltanem a čelními či Highmorovými dutinami. To **je**
velmi dobré znamení, protože organismus se tím zbavuje
patologií. Je nutné pokračovat v promývání nosohltanu
tak dlouho, dokud hleny nepřestanou vytékat úplně. Potom
stačí, abyste si preventivně po ránu krátce propláchli nos
čerstvou **urinou**.“

Příklad I. „Měla jsem bolavé uši, takřka jsem ztrácela
sluch a tekly ze mne hleny, že jsem nemohla ani dýchat
nosem. Poté, co jsem si urinou promyla uši i nos a po ránu
propláchla hrdlo, se mi všechno vyléčilo a navíc od té doby
nejsem tak často nemocná.“

Další příklad názorně ukazuje, do jaké míry může být
hlava zanesena toxiny kvůli zácpě.

Příklad „Mívám často bolestivé záchvaty migrény
v hlavě a v uších mi šumí, hrozí mi ztráta sluchu. Už pat-
náct let mám velmi bolestivé nepříjemné zácpy, ale vždy
jsem se styděla kvůli tomu jít k doktorovi. Přestala jsem
užívat jakékoli pilulky a namísto nich piji urinou, vždy
na lačný žaludek mezi pátou a šestou hodinou ranní. Kromě
toho moč odpařuji a zakapávám si s ní nos a uši. Všechny
procedury měly výrazný očistný účinek: po dvou týdnech
mi z nosu a úst tekly chuchvalce hlenů a hnisavé chomáče,
trvalo to asi dva a půl nebo tři dny. Myslela jsem si, že ne-
příjemnosti nikdy neskončí: teklo ze mne a teklo a manžel
si myslel, že jsem silně nachlazená. Co mám dělat, pokračovat
s klystýry?

Lékaři mi jako diagnózu ustanovili stenózu sluchových
artérií a ischémii cév v hlavě a já k tomu přidávám vleklé
bolesti hlavy, závratě a nestabilní chůzí (motám se ze strany
na stranu). Ležela jsem i v Bakulijevově ústavu v Moskvě
na **oddělení** cévní chirurgie, dělali mi tam s hlavou všechno
možné. Kdybyste jen viděli, kolik jsem za tu dobu užívala

léků a kolik jich pořád ještě беру: všechny žíly mám popí-
chané od injekcí a kapaček. Ale nejhorší bylo, že mi řekli,
ať se s tím smírím, protože se s mými cévami už nedá nic
dělat. Prý neexistuje východisko: ať už mi nasadí jakouko-
li léčbu, každá bude mít jen dočasný účinek, nikoli stálý.
po přečtení vaší knihy jsem znovu uvěřila v uzdravení: po-
radte, co mám dělat?“

Poznámka a doporučení. Je pravda, když se říká, že
člověk nemá většího nepřítele než sám sebe. Kdyby tato
pacientka provedla dříve detoxikaci organismu, správně
se stravovala a zbavila zácpy, k žádné drastické léčbě ne-
muselo dojít. Namísto toho se její organismus intoxikoval
hned nadvakrát - jednou ze zácpy a podruhé z léků. Její
stydlivost, mimochodem následek psychologického bloku
spolu s celkovou neznalostí jí způsobily vážné zdravotní
problémy. Urina je však kouzelný nektar a lék pro smě-
lé - organismus se po ní rychle vrátil do původních kolejí
a všechno se dalo do pořádku. Je nutné si s ní proplachovat
nos, pít ji, detoxikovat tlusté střevo a játra, pročistit životní
pole, správně se stravovat, všechno vařit z roztáté vody, jíst
naklíčenou pšenici a často chodit do lázní. Kúra bude ještě
účinnější, pokud si do pokožky hlavy budete vtírat čerst-
vou nebo odpařenou urinou a do kůže na těle starou páchnoucí
nebo odmraženou urinou (provádí se až do úplného
vyléčení).

Příklad. „Už půl roku studuji veškerou dostupnou lite-
raturu o urinoaterapii a také se snažím využívat vaše neoce-
nitelné poznatky v praxi. Už je tomu skoro rok, co se mi
objevila alergie na některé potraviny, jež se projevuje se
různě: natékají mi a slzí oči a vytéká z nich podivná, sladká
a lepkavá tekutina. V roce 1994 jsem onemocněla, měla
jsem alergii na hovězí maso, mléčné výrobky a pšeničný
chléb. Do května roku 1994 jsem se stravovala chaoticky,
nadměrně jsem konzumovala bílkoviny a nesprávně potra-

Viny kombinovala - vlastně jsem je jedla všelijak, jak se dalo, žádných pravidel jsem se nedržela. Nyní bych ráda **tento** způsob života změnila: čtyřikrát jsem provedla **detoxikaci** jater a v roce 1995 také střev a pokaždé ze mne vycházely zelené chuchvalce a žluté či hnědé podlouhlé kameny (myslím, že pocházely z jater). Nevím, kde se to **ve** mně všechno vzalo, ultrazvukové vyšetření předtím nic z toho neobjevilo. Oči mi už neotékají, ale ještě trochu svědí. Jednou týdně po dobu dvaceti čtyř hodin hladovím. Dřív jsem byla šíleně slabá: jakmile jsem přišla z práce, musela jsem si tak dvě hodiny odpočinout na pohovce a teprve poté mohla zase něco dělat. Nyní si ráno a večer potírám obličej a krk čerstvou urinou a jednu minutu ji kloktám - pomáhá to a já cítím, že jsem den ode dne silnější.

Od listopadu roku 1994 pravidelně jím naklíčenou pšenici s medem a ta ze mne zřejmě vyhnala nečistoty, neboť jsem celý listopad a prosinec smrkala, chrchlala a odkašlávala. Ani jednou jsem však za celou zimu nebyla nemocná a nemám také bolesti hlavy. Dříve jsem nosila oblečení o velikosti padesát dva, nyní nosím číslo čtyřicet šest nebo čtyřicet osm. Před sedmi lety mne trápily návaly vysokého tlaku, nyní úplně zmizely."

Příklad 2. „Moje vlastní intuice mi napověděla, že nežiji správně a dopouštím se chyb takřka ve všem, co dělám. Chtěla bych se samostatně pokusit o nápravu, ale je to těžké. Četla jsem knihy od Bragga a Semjonové, ale to nestačilo. Až jednou jsem narazila na vaše *Léčebné síly* a **úplně** mne nadchly: naučila jsem se skoro všechno nazpaměť a stále se k tomu vracím a nacházím pro sebe nové a důležité věci.

Brzy mi bude čtyřicet let a měla jsem spoustu nemocí – nicméně jak vidíte, hovořím o nich v minulém čase, neboť jsem se většiny v krátkém čase zbavila - jen páteř ještě občas pobolívá. Jelikož jsem se rozhodla **úplně** změnit

svůj život, zkusila jsem jistou věc, v mých letech pozoruhodnou - absolvovat přijímací zkoušky na vysokou školu. A skutečně jsem se dostala na Omskou akademii tělesné výchovy a sportu. A taky bych ráda měla druhé dítě, ačkoli synovi už bude šestnáct let. Chtěla bych být mladistvá, hezká, energická, štíhlá, trénovaná, hodná, laskavá a duchaplná. Zdá se vám to hodně? A to ještě není všechno, ale věřím, že díky vašim zkušenostem a moudrosti, které předáváte lidem ve svých knihách, dosáhnu většiny z toho, po čem toužím. Mám ráda nové věci, ochotně se učím a rychle vstřebávám informace. Také jsem pohyblivá, ráda sportuji - o tom svědčí i výběr vysoké školy. Vedu si deník a vše si zapisuji, snažím se postupovat systematicky. Můj syn je na mne dnes pyšný.

Jen je mi líto minulých let, jež mi připadají jako strašný sen. Měla jsem zničenou nervovou soustavu a chtěli mě dát do ústavu pro psychicky narušené. Kromě toho mi diagnostikovali *arachnoiditu*, to je zánět prostřední z mozkových plen čili *arachney*. K tomu mne trápily časté angíny a bolesti v kloubech. Věřím však v organismus a jeho schopnosti léčit sám sebe a důvěřuji vám a vašim metodám. S pozdravem Galina Petrová."

Poznámka. Než se pustíte do léčby fyzických obtíží a nemocných orgánů, například srdce, hlavy, cév, plic a kůže, pročistěte si tlusté střevo a **játra** a vhodně upravte stravovací režim. Pokud ani poté choroba neustoupí, můžete zkusit klasickou léčbu a léky a také urinoterapii.

14. **Urina a kožní nemoci**

Také při kožních nemocech se užívá urina a to zejména vnitřně dvěma způsoby: jako pití a klystýry. Očista tlustého střeva a jater je nezbytná, ne nadarmo se říká, že kožní nemoci jsou usazené, respektive mají ložisko ve střevech.

A teprve po detoxikaci těla přistupujte k **urinové** léčbě: potírejte si **urinou** nemocnou kůži a přikládejte si obklad a tampony. I zde platí, že byste měli vyzkoušet různé druhy **uriny** a vybrat tu, jež vám pomáhá lépe: stará urina (**normální** i odpařená) odtrhává odumřelé tkáně a **vyvádí je ven** na bolavá místa se spíš hodí dětská, aktivovaná nebo odmrážená urina a změkčující účinek má zase čerstvá, vlastní nebo dětská urina. V každém případě doporučuji, abyste přehodnotili svůj dosavadní způsob života a změnili jídelníček. Pak si uvědomíte, v čem jste chybovali a z Čeho se vyvinula nemoc, načež můžete její příčiny spolehlivě odstranit.

Jak napsal John Armstrong ve své knize:

„Psoriáza a různé ekzémy reagují na urinoterapii velmi příznivě, pokud nejsou dlouhodobě neléčené v těžkém stadiu. Touto metodou se dají léčit i mnohem serioznější nemoci jako například *lupus*, přestože léčba bude trvat déle.“

A dále uvádí příklad šedesátiletého muže, který se dvěma týdenními hladovými kúrami vyléčil z psoriázy. Během hladovky se třikrát denně hodinu potíral vlastní urinou a brzy se úplně vyléčil. Ovšem užíval urinou i poté jako preventivní prostředek a omládl: v sedmdesáti letech vypadal na pětapadesát.

Atopický ekzém neboli *neurodermitida* je zánětlivé onemocnění kůže lokalizované zejména na ohybech loktů. Je spojené s tvorbou ohraničených ložisek z pupínků, které úporně svědí, a kůže je při něm nadměrně vysušená.

Lékaři na ně většinou předepisují masti obsahující hydrokortizon a močovinu, stejné prvky najdeme i v urině a proto je velmi léčivá. Močovina zvyšuje schopnost kůže vázat vodu a uklidňuje nepříjemné svědění. Tak se protrhne **zacarovaný** kruh suchosti a svědění. Močovina má **antibakteriální** vlastnosti, předchází infekcím a zabraňuje tvorbě

lupů a lišejů na hlavě. Kromě toho umožňuje **kortizonu** pronikat do kůže. To všechno jsou vlastnosti, které mají při kožních onemocněních výjimečný léčebný účinek.

Příklad. „Budu vám vyprávět, jak jsem se s úspěchem léčila urinou.“

Jednou mi vyskočilo ječné zrnko, ale na noc jsem si přiložila urinový obklad z čerstvé moči a ráno po něm nebylo ani stopy.

Můj syn měl na palci nohy u nehtu růži a cítil takové bolesti, že ani nemohl chodit. Stačil jediný urinový obklad na noc - a bolavé místo zčernalo a po dvou týdnech odpadlo, jako by nikdy neexistovalo.

Jednou jsem prala a nešťastně sáhla rukou do kastrolu s vařící vodou. Na palci mi vyskočil obrovský puchýř, který se později protrhl, hnisal a krvácel. Tak jsem si jej večer před spaním namazala odpařenou urinou: strašně to štípalo a nevydržela jsem to déle než sedm minut a i to stěží. Ráno jsem však nemohla věřit svým očím: mohla jsem snadno palcem pohybovat a v místě rány byla vidět mladá, nová hebká narůžovělá kůže. Kdyby mi to někdo vyprávěl, asi bych mu nevěřila, ale nyní vidím, že urina dokáže dělat zázraky.

Měla jsem popraskanou kůži na patách, až mi z těchto míst tekla krev, a dobrých sedm až osm let jsem se toho nemohla zbavit. Vyzkoušela jsem různé krémy, masti a vodičky, ale nic nepomohlo. Pak jsem si přiložila dva obklady z čerstvé teplé uriny a dva ze staré (celkem to zabralo tři až čtyři dny) a paty se rovněž proměnily: byla na nich zdravá a hebká kůže, růžová jako u novorozence. Po ránu jsem si dělala koupele nohou v teplé vodě, v níž jsem rozpustila polévkovou lžici medu. Výsledky byly skvělé! Všechny mozoly na patách a chodidlech zmizely za dva dny, zatímco dříve jsem se trápila minimálně dva týdny.“

Poznámka. Ano, tyto vědomosti jsou tu pro ty, již jim rozumí a dokáží je ocenit. Jsou jednoduché, dostupné a **neuvěřitelně** efektivní, protože se hodí takřka pro všechny případy života. **Zkuste** ji, provádějte různé procedury a vyléčte se sami!

Příklad „Na konci loňského roku mne trápil pásový opar a týden jsem se léčila medikamenty. Žádné **změny** k lepšímu jsem však nezaznamenala, a tak jsem zkusila hladovění a pití uriny, od něhož jsem ale brzy ustoupila, protože byla nechutná, hořkoslaná a nepříjemná. Několikrát denně jsem si však potírala pupínky urinou a zabralo to - zmenšily se a přestaly bolet. Rozhodně musím potvrdit, že urina byla celkově efektivnější než jakékoliv bylinkové výtažky a odvary, jež jsem rovněž v hojném množství vyzkoušela. Týden jsem hladověla na **urině** a ke konci měsíce se vyrážka vytratila - i bez medikamentů."

Poznámka a doporučení. V případě této ženy hladovění působilo jako očištná kúra a pomohlo jí lépe zakyselit organismus, který se potom mohl aktivně bránit nemoci a také se s ní nakonec úspěšně popral.

Příklad 1. „Moje kůže dříve vypadala opravdu špatně. byla tvrdá a hrubá na omak, a kromě toho mne sužovalo nadměrné maštění (*seбореá*) a kožní *dermografismus*. Zkoušel jsem se tedy léčit unnu a v prvních týdnech jsem byl spokojen, neboť se mi pokožka vyhladila a byla příjemná a vláčná. Potom se však projevila očištná reakce, při níž jsem se osypal na celém těle a dlouho jsem **se jí** nemohl zbavit. Nakonec se přece jen dostavil úspěch: poté, co jsem přešel na vegetariánskou stravu, pil urinu, zaváděl si **urinov**é **klystýry** a jednou za čtyři dny pravidelně hladověl. Nyní jsem spokojen, neboť je vše v pořádku."

Příklad 2. „**Jsem** veterán *Velké vlastenecké války* a nikdo se mi tedy nemůže divit, že mám celý soubor **nemocí**. Jedné z **nich** jsem se naštěstí úspěšně zbavil po **urinoterapii**

- **virového** oparu (*herpes*) na zádech a hýždích. Bojoval jsem s ním dlouho, několik týdnů chodil ke kožnímu lékaři a nechal si předepsat všechny možné prášky, ale vše bez **úspěchu**. Jakmile jsem se začal potírat starou urinou, svědění přestalo a nemoc zmizela."

Příklad 3. „Nemocnému je šedesát let a trpí psoriázou. Několikrát absolvoval jednotýdenní hladovění s urinou, přesněji jednou v červnu a dvakrát v září. Při **hladovění** jsme mu třikrát denně hodinu potírali tělo jeho vlastní urinou. Úplně se vyléčil, ale přesto jsme celých deset let pokračovali s preventivními urinovými kúrami. Nyní je mu sedmdesát, ale vypadá na pětapadesát."

Poznámka a doporučení. Jak napsal **Armstrong**: „**Psoriáza** a různé ekzémy reagují na urinoterapii velmi příznivě, pokud nejsou v těžkém stadiu a dlouhodobě neléčené. Dají se s ní léčit i mnohem **serioznější** nemoci jako například **lupus**, přestože léčba bude trvat déle."

Následující příklad jsem převzal z knihy *Močová terapie* a pojednává o léčbě *leukodermie*.

„Pacient původem z Indie byl nemocen celých patnáct let: jeho tělo se pokrylo bílými skvrnami a předčasně mu zbělaly vlasy. Hledal pomoc, kde se dalo - u mudrců, léčitelů a jogínů, zkoušel všechny možné terapie včetně duchovní léčby, ale nic nepomohlo, jak očekával. Nakonec ho zaujala kniha o *hatha-józe*, v níž **našel** zmínku o *Šivambukalpe* a některé z uvedených receptů s urinou vyzkoušel i v praxi. **Leukodermii** si úspěšně vyléčil, **ale** zaznamenal i další úspěchy, například zlepšení zraku (po nasávání uriny nosem). Po pravidelném potírání těla urinou kombinovaném s pitnou kúrou se bílé skvrny zmenšily a později se ztratily nadobro. Vlasy měl opět krásně černé a pokožka na těle získala přirozenou barvu. Všichni, kdo ho poté spatřili, byli výsledky **léčby překvapení**."

Poznámku a doporučení. Leukodermii v mnoha případech vyvolává psychická zátěž, například nervové zhroucení nebo silný strach. Kvůli nim se tvoří trhliny v životním poli a v nich probíhají škodlivé procesy, při kterých tělo neprodukuje v dostatečném množství kožní pigment a není možné dosáhnout pozitivních výsledků bez toho, aniž by se očistilo životní pole a zacelily trhliny. **edy** nutná kombinovaná léčba: zaprvé, působení na životní pole a jeho očista a za druhé, urinové obklady, s nimiž se spolehlivě zbavíte kožních skvrn.

Příklad. „Moje dcera (nyní desetiletá) onemocněla v roce 1992 velmi těžkou a ne příliš častou nemocí - sklerodermií.

Lékaři nám řekli, že nemůžeme čekat zázraky, protože nemoc je velmi těžce léčitelná, takřka neléčitelná. Na hrázi a spodní části holenní kosti se jí vytvořily bílé skvrny, které se dále rozšiřovaly.

Navštívila jsem s ní přední moskevskou kožní kliniku a tam diagnózu upřesnili: *lokalizovaná sklerodermie, jež má podobu skvrn, a sklerodermie vnějších pohlavních orgánů*, k níž se přidružila *hypoplazie dělohy a vaječnicků*. Velmi komplikovaná diagnóza pro malé dítě, i když nutno říct, že to malá snášela dobře a necítila subjektivní potíže. Později však bílá skvrna na noze začala zlobit: ztvrdla, atrofovala a popraskala a po biopsii na místě vyskočily trofické vředy.

Tak jsme byly v Moskvě podruhé a při opakované prohlídce byl odhalen vřed velikostí slepičího vejce. Dcerku si tam nechali na měsíc na komplexní vyšetření a samozřejmě jí předepsali velké množství chemických léků a hormonálních prostředků - ale vše **bezvýsledně**.

Když ji propustili, cítila se celkově dobře, ale **mokvající vřed** se ani trochu nezlepšil. Obrátily jsme se tedy k Bohu s **absolutní** vírou, že dosáhneme uzdravení. Vysadila jsem **dcery** léky a vyzkoušela urinoterapii. Zprvu ji nechtěla pít,

a tak jsem ji užívala spolu s ní. První ‚urinový den‘ proběhl hladce, později jsem přidala urinové obklady a tampony z čerstvé uriny. Osvědčily se, a tak jsem v léčbě pokračovala celý měsíc.

Konečně se vřed zatáhl, bílá skvrna hrázi zmizela a na holenní kosti alespoň ustoupila o jeden centimetr, místo zhnisané pokožky roste nová, hebká a růžová kůže. **Všechny** dosud provedené výsledky testů jsou příznivé."

Poznámka a doporučení. Léčba medikamenty nepřináší úlevu a ani nemůže - vždyť příčina nemoc tkví v životním poli a to umělé přípravky neovlivní. A podle popisu nemoci, jak jej napsala tato žena, nemoc pramenila právě ze životního pole, poukazuje na to hypoplazie dělohy a dysfunkce slinivky břišní. Prvním krokem k uzdravení je očista životního pole a následuje urinoterapie, která provede ostatní léčebnou práci.

Ještě poznamenám, že urina také skvěle pomáhá při zimnici a omrzlinách.

Příklad. „Za války mi omrzly nohy a měla jsem silné bolesti. Trápila jsem se tak, že jsem ani nemohla spát. Jedna dobrá stařenka mi poradila, abych si nohy koupala v lázni z teplé, čerstvě vyloučené uriny. Tak jsem ji poslechla - a po nějaké době symptomy zmizely navždy a už se neopakovaly."

Urina léčí i popraskanou kůži a trhliny na chodidlech. **K tomu** se hodí „urinové ponožky" anebo lokální urinové lázně.

Bradavice si vyléčíte potíráním čerstvou první ranní urinou - zpravidla procedura vyžaduje jeden až dva týdny.

Na závěr bych si dovolil citovat slova známého léčitele Parfenije Jengalyčeva: „Starých vředů a bolístek se zbavíte tím, že si je omočíte v **urině**. A ta dokáže zázraky: vyléčí vyrážky a lišajc, pupínky i svrab. Vyleptá a pohltí všechny kožní neduhy, **odčzene** veškeré nečistoty a to tak, že to ani

nepoznáte. Kůže se vám zlepší a posílí a nemoc už se nevrátí.“

Porodní báby tvrdí, že žádná jiná tekutina nepomáhá při **svědění lépe než** urina, zejména smíchaná se sodou. Léčí se s ní také vředy a vyrážka (prašivina) na hlavě, maligní nádor kůže *bazaliom* a nádory pohlavních orgánů.

15. Urina a ženské nemoci

Příčiny ženských nemocí rovněž souvisejí s poruchami psychiky, zejména se na nich podílí neschopnost kontrolovat své emoce a ignorování přirozených potřeb včasného vyměšování. Zácpa a nedostatečná stolice jsou metlou moderních žen. Proč? Protože ženy mají vyšší sklon konzumovat rafinované, nepřirozené a umělé potraviny a často se nepravidelně stravují a v jídle odbývají. Tlusté střevo není dostatečně stimulováno k vyprazdňování, zbytky potravy se v něm shlukují, stlačují se a **uhnívají** a toxiny z nich pronikají od krve a sousedních orgánů a tráví je. Jako reakce vznikají různé záněty, zejména v břišní dutině a orgánech ležících blízko střev, a v neposlední řadě i ženská onemocnění.

Proto jako první krok při léčbě doporučuji kompletní očistu střev a jater. Dále pijte alespoň jednou denně střední, 50ml až 100ml porci vlastní uriny, vždy jedním douškem. Používejte ji i na výplachy pohlavních orgánů a zavádějte si urinové tampony (nejprve namočené v čerstvé **urině** a později dětské nebo odpařené). Velmi užitečné jsou horké **koupele** s odpařenou či odmraženou urinou, která se přidává v poměru půl litru až litr na vanu. Na noc si do pochvy vkládejte tampony a pro dosažení lepších výsledků je střídavě omáčejte do různých druhů uriny, abyste poznali, jak na vás působí a který se hodí nejlépe. Kladného ohodnocení se v tomto směru od čtenářů dostalo také staré **urině**.

Při hormonálních poruchách, nepravidelném **menstruačním cyklu** a dalších vadách spojených s narušením pohlavní

soustavy (například silné, spíše mužské ochlupení na těle) pijte třikrát až čtyřikrát denně padesát až sto mililitrů uriny a potírejte si tělo odpařenou urinou. V těžších případech je nutné nasadit hladovění, jak **radí** John Armstrong.

„Pacientka trpěla více než dva roky příliš dlouhým a častým krvácením. Nejprve navštívila svého lékaře, ale bez účinku. Pak šla k bylinkáři, výsledkem však byla jen částečná úleva. **Její** potíže ji vyčerpávaly nejen fyzicky, ale měly vliv i na její duševní stránku. Během jedné dlouhé menstruace, která trvala už čtrnáct dní, se rozhodla vyzkoušet urinoterapii. I když byla v moči zpočátku hojně přítomna menstruační krev, pacientka ji statečně vypila. Během půstu pila po doušcích i čistou studenou vodu. Za tři dny byla moč normální, ale pacientka pokračovala v půstu přesně dvacet osm dní a denně si ještě masírovala několik hodin celé tělo močí. Výsledkem bylo úplné uzdravení. Zbavila se nejen menstruačních potíží, ale zmizel i chronický nosní zánět a zhoršující se porucha sluchu.“

Poznámka. Ranní urina obsahuje hormony, které regulují celkovou hormonální rovnováhu v organismu a také ovlivňují menstruační cyklus. Při potížích s menstruací ženám doporučuji užívat ranní, nejlépe odmraženou urinu.

Další alternativou jsou urinové klystýry (nejlépe na noc) a obklady z různých druhů uriny.

Příklad. „Vaše knihy jsem **si** přečetla s velkým zájmem a podle nich si pročistila organismus. Jsem lékařka gynekoložka, nyní je mi **třiapadesát let**, mám zdraví ještě dobré, ačkoli vzhledem k mému věku nikoli stoprocentní. Detoxikace mi pomohla, cítím se po ní mnohem lépe, jsem lehčí a svěžší. Budu se držet vašich rad i nadále.“

Jiná **pětačtyřicetiletá** žena napsala o svých - velmi dobrých - zkušenostech s urinoterapií. Po třech měsících léčby **se jí** upravil menstruační cyklus a zmizely i bolesti. V minulosti jí byla vyoperována cysta na vaječníku. Vylé-

čila si erozi děložního čípku aktivovanou dětskou urinou: **mažďovala** ji do nádoby, vařila na plotně a prudce ochladila na teplotu čerstvě nadojeného mléka, aby se hodila i pro vaginální výplachy.

Poznámka a doporučení. Užíváte-li dětskou urinou, dítě, které je dárce uriny, by nemělo být starší osmi let, a obecně platí čím mladší, tím lépe. Dětská urina je po ohřátí a následném prudkém ochlazení silně nasycena energiemi.

Jedna pacientka se neúspěšně léčila z bolestivého fibromu: nejprve u lékařů, pak se obrátila na léčitele a mastičkáře, ale všechno marné, nezabíralo nic. Dostalo se jí však rady, aby pila urinou a do vaginy si zaváděla urinové tampony. Pro této aktivní urinové terapii symptomy nemoci zmizely.

Další mladá dvacetiletá žena, už vdaná, měla zanícené vaječníky a těžkou neléčenou erozi děložního čípku. Dávala si však na noc do vaginy tampony a ráno se s ní vyplachovala a konečně dosáhla kýženého efektu - do čtrnácti dnů ze zbavila všech zdravotních potíží.

Poznámka. Vlastní urina je vynikající léčebný i preventivní prostředek na ženské nemoci. Čím vysvětlíme její neobyčejnou účinnost? Zaprvé obnovuje přirozené kyselé prostředí organismu a zabíjí parazity a za druhé působí jako analgeikum a tlumí bolesti. No a za třetí, což je neméně důležité, má antikoncepční schopnosti a chrání ženu před nežádoucím těhotenstvím.

Urina je kyselá a proto paralyzuje spermatozoidy; musí se ale užívat bezprostředně po pohlavním styku. Připravte i ji předem a vyzkoušejte i starou urinou, neboť její účinnost je maličko vyšší.

Příklad (od lékařů). „Jde o pacientku s diagnózou **romatoidní útvar na děloze**, cysta na vaječníku a zánět sliznice děložního krčku (**endocervicitida**). Předepsán byl jeden m aktivní **urinoterapie** včetně pití uriny jednou denně,

výplachů **vaginy** a vkládání urinových tamponů do vaginy. Při posledním kompletním vyšetření lékaři od diagnózy ustoupili."

O úspěšném vyléčení fibromu dělohy urinou mi psalo hodně žen. Mezi nejčastěji používané procedury patří vaginální výplachy vlastní čerstvou ranní nebo dětskou urinou. Tento postup mohu vřele doporučit i při léčbě nemocí vaječnicků a nachlazení, neboť urinová léčba má blahodárny vliv na ženské pohlavní orgány²⁸.

Léčba neplodnosti urinou

- Je-li příčina neplodnosti na straně ženy, zejména vyvinula-li se následkem zánětlivého onemocnění pohlavních orgánů, nasadte komplexní léčbu: proplachujte si vaginu urinou, nejprve čerstvou a poté odpařenou. Proveďte očištění tlustého střeva a na noc si zaveďte do pochvy tampony namočené v čerstvé nebo odpařené urině.

- Také porucha regulace vylučování hormonů nebo nedostatečně vyvinuté pohlavní orgány mohou způsobovat neplodnost. Provádějte urinové masáže celého těla, urinové sedavé koupele a užívejte zlatavý mok i vnitřně: třikrát až čtyřikrát denně pijte sto až sto padesát mililitrů uriny. V některých případech pijte urinou odpařenou na čtvrtinu původního objemu, stačí padesát mililitrů ráno na lačný žaludek.

- Některé ženy již jedno dítě mají, touží po druhém, ale mamě - těhotenství nepřichází. Doporučuji stimulovat plodnost a schopnost donosit plod; nejvhodnější je dvou až čtyřtýdenní urinová hladová kúra.

- Mnoho žen má zase odlišný problém: snadno otěhotní, ale nemohou plod donosit a jejich těhotenství předčasně skončí samovolným potratem. V mnoha případech pomůže celková detoxikace organismu a po ní masáže: několi-

krát denně si masírujte tělo aktivovanou nebo odpařenou (do **jedné** čtvrtiny původního objemu) urinou. Také pravidelně jezte na lačný žaludek naklíčenou pšenici anebo **cclozrný** chléb.

- Velmi účinná je také urina aktivovaná chladem.

Nechte ji čtyři až pět dnů odstát v temném chladném místě **při** teplotě dva až čtyři stupně Celsia: taková urina dokáže mimořádně silně stimulovat organismus a neefektivnější je na vnitřní užití při masáži.

Před počítím aktivně sportujte, běhejte, sprchujte se střídavě teplou a studenou sprchou (teplá - studená - teplá - studená). Vlastní urinu můžete i pít, ale stačí jednou denně (ráno) po padesáti až sto miligramech.

Zde je malá **rada**, jak bojovat s neplodností z pera (spíše brka) samotného **Avi cenny**.

„Mezi přirozené látky podporující vznik těhotenství patří sloní moč: žena by se neměla ostýchat ji pít, nejlépe před **pohlavním** stykem anebo během něj, protože podporuje početí. Ještě větší účinnost mají drtiny slonové kosti, výsledek se pozná ihned.“

Avicenna dokázal své přesvědčení i zdůvodnit: pro úspěšné otěhotnění a hladký průběh těhotenství je nutná silná **gravitační energetika**. Ta umožňuje, aby se plod mohl vyvíjet a **jeho** tkáně rostly a sílily a také jej udržuje v děloze. **Slon**, velké a těžké zvíře, má velmi silnou gravitační energii a ta se předává i do jeho moči. Proto pomáhá početí a úspěšnému **donošení** plodu. Mimochodem **všechny** zvířecí kosti mají gravitační energii a **dostanou-li** se v jakékoli podobě do lidského organismu, zvyšují jeho gravitační energetiku na úrovni polí. Netřeba připomínat, že největší účinnost pak **mají** drtiny kostí ze slona jakožto nejsilnějšího a nejvíc energeticky nasyceného zvířete.

Dnes asi těžko seženete pravou sloní kost, **ale** to **ani** **není** důležité; hlavní **je**, že znáte princip a víte, jak **doplño-**

vat v organismu zásoby gravitační energie. Jako doplněk k urinoterapii užívejte například kosti králíka, případně jiného zvířete, které připravíte běžným způsobem, vařením nebo opražením. Vyzkoušejte padesát až sto padesát gramů kostní tkáně zvířat a **důkladně ji** pokousejte. Nejlepším obdobím pro tuto léčbu je zima, protože gravitační energie **Země** je nejsilnější.

Užívejte urinu aktivovanou chladem, již uchovávejte po dobu čtyř až pěti týdnů na tmavém a chladném místě o teplotě od dvou do čtyř stupňů Celsia. Silný stimulační účinek má i **odmražená** urina, která se hodí spíše k zevnímu užití na kůži - k masážím a vtírání. Na „vlastní kůži“ poznáte, jaké má urina silné schopnosti.

Další příklad pochází z Maslennikovovy knihy.

„Přečetl jsem si Avicennovu bibli a vzpomněl na jednu známou osmnáctiletou dívku. Vdala se velmi mladá a záhy onemocněla cystou vaječníku, který následně praskl. Musela být okamžitě operována, ale následovaly další komplikace, zánět a otok stehu. Diagnostika lékařů zněla: „Možná recidiva a chirurgické odstranění druhého vaječníku. Je nanejvýš pravděpodobné, že už nikdy nebudete mít děti/“

Byla nasazena urinová léčba - pití, obklady na zanícené místo se stehy a vaginální vyplachy. Po nich se mladá žena cítila velmi dobře a mimo jiné přestala trpět na častá nachlazení, jež se vždy opakovala se železnou pravidelností s příchodem prvních mrazíků. Rovněž si také všimla, že na rozdíl od minulosti, kdy měla velmi bolestivou menstruaci a nikdy se neobešla bez prášků na utišení bolesti, nyní cyklus probíhá hladce a ona se během něj nemusí v ničem omezovat. A to i přes to, že se délka jedné menstruace zvýšila o den. Ale na to nejdůležitější bychom málem zapomněli - otěhotněla!

V dubnu roku **1990** k nám přišla na návštěvu, šťastná, zdravá a s osmnáctiměsíčním synkem v náručí.“

Poznámka a doporučení. Milé dámy, pokud se vám v životě přihodí něco podobného, zachovejte klid a vyvarujte se paniky. Žádné životní situace většinou nestojí za to, abyste na ně reagovaly emotivně. Jakékoli trápení a duševní trýzněm sebe sama bude mít vliv na vaše zdraví, vytvoří se různé cysty nebo i nádory a celá pohlavní soustava se rozladí. Důležité je dbát na správné fungování střev, protože v případě dysfunkcí to odnesou jako první pohlavní orgány a plodnost, naruší se schopnost otěhotnět a donosit plod. A když něco není v pořádku, prvními příznaky jsou častá nachlazení a bolestivá menstruace. Analgetika a další umělé přípravky na utišení bolesti přinášejí krátkodobou úlevu, avšak celkově organismus dodatečně intoxikují a zdravotní stav zhoršují. Prodloužení doby menstruace o jeden den je normální a dokonce dobré, protože organismus se snáze očisťuje a lépe funguje. Pamatujte: urina vám pomůže mnoho zdravotních problémů vyřešit, v opačném případě vás čekají jen zdravotní komplikace.

Urina také zmírňuje symptomy při klimakteriu, například neklidný spánek, návaly horka a podobné. V případě silných potíží vyzkoušejte urinové injekce z vlastního moku, urinové ponožky, v nichž byste měly vydržet alespoň tři až pět hodin a v neposlední řadě silné obklady na oblast beder a kříže.

16. Urina a ukládání solí, polyartritida

Urina skvěle pročišťuje organismus od solí, které se v něm rády usazují, a obnovuje jeho pohyblivost. Tělo je po detoxikaci ohebnější a pružnější. Urinová léčba je v tomto případě velmi jednoduchá: na postižená místa se přikládají obklady namočené v odmražené, odpařené nebo velmi **staré urině** (nejlepší je to **střídat**). Pokud na místo uložení solí působí kyselé a alkalické prostředí, jejich rozpouštění

a vylučování se urychluje. Pijte urinu několikrát denně a rozhodně si očistěte tlusté střevo a játra.

Ukládání solí je způsobeno poruchami látkové výměny v játrech. Proto doporučuji dodržovat vhodný dietní režim: jezte hodně ovoce a kaši a veškeré pokrmy vařte výhradně z roztáté vody. Chodte častěji do páry nebo si doma připravujte horké koupele, po nichž si do kůže vtírejte olivový olej, rozpuštěné máslo nebo jiný olej.

Podle Johna Armstronga je artritida v počátečním stadiu vyléčitelná vhodnou dietou, již by měl nemocný dodržovat dvanáct až čtyřicet dní, a urinovou léčbou, která počítá s využitím veškeré denní vyloučené uriny (co se vymočí, to se vypije). Někdy však pacienta znovu postaví na nohy desetidenní hladovění.

Příklad. „Ve svých dvaceti osmi letech (bylo to rok po katastrofě v Černobylu) jsem onemocněla polyartritidou a krátce nato i otěhotněla. Několik let jsem s nemocí bojovala, především obklady, ale moc to nepomohlo. Měla jsem často zanícené klouby na nohou a na nich modravé otoky a obyčejné obouvání zimních bot se pro mne stalo bolestivým peklem. Totéž se později rozšířilo i na klouby rukou, které rovněž otekly a zmodraly. Také jsem měla nemocná játra a často se cítila zesláblá. V roce 1990 jsem začala hladovět podle systému Paula Bragga, vždy dvacet čtyři hodin v týdnu. V roce 1991 jsem si očistila organismus podle Semjonové, ale vynechala jsem detoxikaci lymfy. Klouby mne nepříjemně bolely a tlačily, a tak jsem očistu jater sloučila s hladověním. Během půldruhého měsíce jsem prohladověla celé dva týdny a provedla tři **detoxikační kúry** v rozmezí tří až čtyř týdnů.

Celkem jsem za tu dobu zhubla o deset kilogramů. Po první očistě jater mi **ráno** splaskly otoky na palcích rukou, ale klouby mne stále pobolívaly a také játra mi nedala pokoje.

Po hladovění se mi narušil stravovací režim a někdy jsem se

přiložte na bolavé místo; dále omotejte igelitovým sáčkem a obvažte ručníkem (v zimě můžete navíc vlněným šátkem) a takto se uložte ke spánku. Ráno doporučuji teplou sprchu bez mýdla a umělých mycích prostředků.

Maslennikovovi osobně stačily dvě procedury k tomu aby se zbavil radikulitidy.

Příklad 1. „S urinoterapií jsem začal v září a zavedl si několik klystýrů s čerstvou a později i odpařenou urinou. Každý den piji **stomililitrové** porce své noční uriny, většinou ráno a někdy i před obědem. Také si s ní denně potírám tělo a přikládám obklady na ucho. Dřív mne silně bolely nohy, zejména na jaře, a vypadalo to, že se bez berličky neobejdu, nicméně nyní je vše zase v pořádku.“

Příklad 2. „V roce 1979 si má matka vyléčila ostruhy na obou patách. Na noc si je obvazovala urinovou gázou a přes den si do ponožek přidávala hrst rostlin svlačce, a tak chodila celý den. Během tří letních měsíců se ostruhy zcela vyléčily a po posledním rentgenovém vyšetření se doktoři velmi divili, protože nemohli žádné anomálie najít.“

Poznámka. Tato žena moudře zvolila zvyšování alkalické hladiny v organismu působením bylinky svlačce a souběžné zakyselení urinou.

Příklad 1. „Manželovi velmi pomohly urinové obvazy nohou, po nichž mu rychle zmizely výrůstky a nádory. Moc vám oba děkujeme.“

Příklad 2. „V roce 1990 mi onemocněly nohy a takřka jsem nechodil. Pracuji ve velkém závodě a naši závodní lékaři se mi dlouho věnovali, nicméně mi i přes veškerou snahu nepomohli. Tak mě aspoň poslali do lázní na **Jaltu**, kde jsem si sice skvěle odpočinul, ale nevyléčil se. Nevrátil jsem se však s prázdnou: poznal jsem tam lidi, kteří mi poradili urinoterapii. Po příjezdu jsem doslova ‚vybral moč‘ u **všech** členů rodiny, celkem asi tři litry, ohřál ji a připravil lázeň na nohy, kterou jsem pak opakoval každý večer

před spaním. Celkem jsem si takto léčil nohy desetkrát po patnácti až dvaceti minutách a zjistil jsem, že už nemusím pokračovat - bolesti jako mávnutím kouzelného proutku zmizely.“

Příklad 3. „Znám ženu, která ve svých sedmapadesáti letech musela kvůli infekční **polyartritidě** odejít na dva roky do invalidního důchodu. Měla oteklé hlezenní a kolenní klouby a také prsty na nohou. Její zdravotní stav se povážlivě zhoršoval, klouby byly napuchlé a nepohyblivé a později nemohla ani chodit, jen seděla. Dokonce i nasvatbuj její dcery ji museli přinést na nosítkách a při sezení u stolu přidržovat. Její ošetřující lékařka, která ji měla v péči po mnoho let, jen bezmocně lomila rukama a neviděla pro ni jinou perspektivu než trvalou invaliditu. Jednou jí řekla: ‚Všechno, co bylo v mých silách, jsem udělala - předepsala léky a poslala na potřebná vyšetření. Jediné, co mohu poradit, je lidová medicína, zejména urinové obklady na noc.‘

Žena přistoupila na půlroční urinovou léčbu, během níž si na kolenní i hlezenní klouby a chodidla přikládala obklady - bavlněné kousky tkaniny namočené v urině. A stal se zázrak - vyléčila se, zbavili ji invalidity a vrátila se do bývalé práce, kde pracovala až do svých sedmdesáti let.“
(Z dopisů *Lýdie Sazanové.*)

17. Urina a plicní onemocnění

Podle *Ájurvédy* **Čzud-šije** diafragma namáhána nadměrným hromaděním hlenů a nečistot a dochází k podráždění dóši zvané **kapha** čili principu **slizu**. Jak vlastně vypadají hleny, které trápi pacienty s plicními chorobami? Je to rosolovitá hmota zvyšující inertnost a chlad v organismu, hromadí se v plicích a hrudní dutině, kde vyvolává celou řadu plicních chorob. Urina, jak je známo, rozpouští hleny a celkově organismus ohřívá, čímž neutralizuje chladi-

vé vlastnosti hleny. Výborné ředí hlenové shluky a hustou hmotu obecně a dále podporuje jejich vylučování z organismu, čímž urychluje proces uzdravení. **Přidáte-li** léčbu **nozodami**, pochopíte, že lepší metoda než urinoterapie spolu s hladověním a tepelnými procedurami neexistuje.

Metodika léčby plicních patologií

- Dvakrát až třikrát denně užívejte vnitřně střední porci uriny (kolem 100 ml).

- Urinové zábaly hrudního koše. Použijte **nejraději** vlněnou tkaninu a namočte ji do **odmražené** nebo odpařené uriny. **Nechte** působit jednu až dvě hodiny a dbejte, aby se nemocný pořádně **propotil**, protože tak se rozpuštěné hleny vylučují z organismu a probíhá aktivní detoxikace.

- V těžších případech nasad'te urinový půst, jehož délku určete podle stadia nemoci a míry zasažení organismu.

K vnitřnímu užívání se nejlépe hodí dětská urina nasycená imunními tělísky, případně urina odmražená.

Příklad 1. Jedna pacientka měla těžkou formu zánětu pohrudnice a v dutině hrudní se jí nahromadilo velké množství hlenů. Žádné metody léčení nepomohly, a tak jí matka podávala k pití **urinu** jejího syna, ochucenou a přibarvenou višňovým sirupem. Žena se brzy uzdravila.

Poznámka a doporučení. Proč se této ženě nepodařilo vyléčit obyčejnými léky a metodami? Zaprvé se nevhodně stravovala a užívala potraviny, které podporují tvorbu hlenů, takže se jich v těle nahromadilo příliš mnoho. A za druhé, hleny se v organismu rozkládaly, vytvořil se hnis a vnitřní prostředí se **změnilo** na alkalické, tedy **hnilobné, které** je, jak je známo, příhodné pro rozmnožování bakterií. Užívané léky ženu nejenže **nevyléčily**, ale navíc **její** organismus oslabily a způsobily otravu. Teprve synova **urina** ji náležitě zakyselila a bakterie zbavené příhodného prostředí vyhnala ven. Svou práci provedla i imunitní **těliš-**

ka mladého organismu, jež zatočila s patologiemi a donutila je tělo opustit. Vše proběhlo, jak má a zdravotní stav pacientky se zlepšil.

Příklad. Jde o děvčátko staré půldruhého roku, jež bylo v nemocnici léčeno na *pleuritidu* všemi dostupnými prostředky, ale bohužel bezvysledně. Nakonec si je **vzala** domů babička a léčila svými vlastními prostředky: třikrát denně jí podávala teplou čerstvou urinu a ve zbývajícím množství, které se nevypilo, namáčela obklad a přikládala jí je na hrudník.

Pleuritida vzniká v dětském věku jako následek nesprávného stravování - malý organismus nezvládá takové množství škrobovité potravy, dětské tělíčko ještě neprodukuje potřebné enzymy v nezbytném množství. Hleny ze škrobu se vylučují jako **sopel** z nosu a hleny z dutiny ústní. V tomto případě urina vyhnala z těla ven přebytečnou vodu a hleny, zatímco obklady působily jako zahřívací prostředek a organismus děvčátka prohrály.

Příběh. Zápal plic a průdušek s komplikacemi.

„V srpnu roku 1994 těsně po závěrečných zkouškách devátého ročníku základní školy má patnáctiletá dcera onemocněla. Ztratila chuť k jídlu, měla závratě a stěžovala si na slabost. Myslela jsem si, že je holka prostě přetížená po zkouškách, a tak jsem ji o prázdninách koncem července poslala na venkov k babičce, aby si odpočala. Když jsem si v srpnu vzala volno v práci a přijela se na ni podívat, ihned mi bylo jasné, že je vážně nemocná - měla popelavě šedý obličej a sotva se udržela na nohou.

Z vesnice jsme jely hned do nemocnice, kde jí diagnostikovali levostranný zápal plic. Jsem povoláním zdravotní sestra, takže jsem ji hned začala léčit přesně podle nařízení lékařů.

Po několika injekcích dcera začala silně kašlat a prudce jí vyskočila teplota, jež se celé čtyři měsíce střídavě

zvyšovala a zase snižovala: dva tři dny byla bez teplot a **najednou** teploměr ukázal třicet osm celých a šest desetin **až** třicet devět celých a dvě desetiny stupňů Celsia. Za dva týdny **se** jí udělalo lépe a lékaři ji propustili do domácího ošetřování. Doma bylo pět dní vše v pořádku, ale šestého dne se nešťastná teplota opět zvedla, zesílilo i odkašlávání (nic na něj nezabíralo) a k tomu se přidružila dýchavičnost a sípot. Dcerka úplně přestala jíst.

Zavolala jsem pohotovost a lékařka konstatovala, že zápal plic je na ústupu, ale během léčby se vyvinul zápal průdušek a u něj jako komplikace astma. Okamžitě nás nechala odvézt na plicní oddělení okresní nemocnice a já jsem pochopila, že můžu svou jedinou skoro dospělou dceru ztratit.

Zde lékaři stanovili už třetí diagnózu - *bronchiectasis*, trvalé postižení (rozšíření) průdušek a řekli, že jde o vrozenou patologii. Celý měsíc dceři bylo zle a silně kašlala, přes den mokřým kašlem s hleny a v noci suchým, sípavým kašlem; ani vysoká horečka nepolevovala. Třikrát jí byla pod narkózou provedena bronchoskopie a sanace průdušek a lékaři se podívovali, kde se u tak mladé, patnáctileté dívky vzalo v **průduškách** tolik hnisu. Očista však vždy pomohla jen nakrátko a po týdnu vypukl mokřý kašel nanovo. Hlenu se tvořilo víc a víc a neumožňovaly dceři normálně dýchat **ani** spát. Po šesti týdnech znovu nastalo mírné zlepšení a dceru, přestože dýchavičnost a zvýšená teplota třicet sedm **celých** a šest desetin **stupně** Celsia trvala, opět propustili domů, pro tentokrát s diagnózou *chronická hnisavá bronchitida*.

A doma se vše opakovalo nanovo: čtyři dny byly bez teplot, ale dcera nemohla pořádně **spát** a pokašlávala. Pátého dne následoval prudký vzestup **tělesné** teploty až **m** třicet devět celých a **pět** desetin stupně **lsia** a doprovázela **jej** celková schvácenost. Od kašle jí neulevil *Eufillin*

ani další z množství předepsaných prášků, ba dokonce **ani** bylinková léčba a čaje nezabraly.

Pátého dne mi nezbylo nic jiného než podruhé zavolat pohotovost: opět nás ihned převezli do nemocnice a nechali si ji tam čtyři týdny. 30. prosince roku 1994 ji pustili domů na svátky, i když dýchavičnost a kašel trvaly. Doporučili nám hormonální inhalátor *Ingakort*. Vedoucí lékařka nás poslala na prohlídku v *Ústavuplicních nemocí v Petěrburku*. Bála jsem se, že dcera bude mít silné alergie, vždyť během posledního půl roku brala tolik léků!

Po tomto dceřině návratu z nemocnice se mi dostaly do rukou vaše knihy a hned jsem jim začala důvěřovat. Jako zdravotnice dobře chápu, co mohou hormony udělat s patnáctiletým organismem. Několikrát jsme podle vašich doporučení vyzkoušely urinové obklady na hrudník a pití uriny. Dceři se udělalo lépe, najednou mohla volně dýchat a v noci klidně spát. Nevím, co se stalo, že by **zázrak**?"

Poznámka. Když člověk svěří své zdraví do rukou někomu jinému, výsledek nemusí být vždy nejlepší. Kde hledat příčinu tak těžkého stavu u mladé dívky? Před zkouškami se bála a byla nervózní a to vyvolalo psychologický blok, jenž dále vedl k vytvoření trhliny v oblasti plic. V každé takové trhlině nezbytně dochází ke stagnaci energií a shromažďují se tam hleny, které uhnívají. Organismus se s nimi snaží bojovat, a proto zvyšuje teplotu - to aby se vše nepotřebné rozpustilo a produkty stagnace z těla vyloučily. Celý proces vyžaduje hodně energie a organismus slábne.

Urina v tomto případě rychle zakyselila organismus a urychlila **proces** vylučování škodlivin, potlačila hnisavý proces a zmírnila horečku. A to je podstata celého zázraku.

Nyní uvedu **další** příklad z Armstrongovy knihy.

„Pacientka - slečna C., jejíž obtíže označil lékař jako **průduškový** zánět. Řekl jí, že má počínající tuberkulózu. Její celkový zdravotní stav byl **špatný**, těžko se jí dýchalo

a musela se uchýlit k lékům, aby alespoň na chvíli získala **tolik** potřebný spánek. Cítila se slabá a oblouzená. Pak se doslechla o urinoterapii, čtrnáct dní držela půst a pila moč, ale bez zevního používání. Za tři dny dosáhla tak očividného **zlepšení**, že mohla mnohem *lépe* dýchat a každou noc spala i několik hodin. Půst **přerušila**, **jedla** jen dvakrát denně, ale v pití moči pokračovala. Jenže půst nebyl dostatečně dlouhý na to, aby její obtíže zcela odstranil, a tak se příznaky vrátily. Napsala mi proto o radu. Odpověděl jsem jí, že přerušila půst nesprávně a doporučil jí v něm pokračovat, ale doplnit jej ještě **urinovými** masážemi těla. Nařídil jsem jí dietu, kterou měla dodržovat mezi půsty. Konečným výsledkem bylo úplné uzdravení a pacientka zůstala i nadále ve výborném zdravotním stavu. V každodenním pití moči pokračovala dál a čas od času se uchýlila ke krátkodobému půstu. Vždy se pak cítila mnohem lépe než předtím."

Poznámka a doporučení. Při hladovění organismus efektivně vylučuje nečistoty a škodliviny ven, ale tento proces vyžaduje svůj čas. Tělo musí udělat všechno to, co bylo opomíjeno od začátku. Vtírání uriny do pokožky a hladovění na urině podporují celkové okyselení organismu a zastavuje všechny patologické procesy včetně tuberkulózy. Zánět průdušek je vždy následkem nadměrného hromadění hlenů v těle. Všechny dietní pokyny při léčbě směřují ke snižování příjmu potravin podporujících tvorbu **hlenů**, k nimž se řadí chleba, housky, pečivo i brambory; dále tuků a koncentrovaných bílkovin, vajec, masa a dalších. Slečna C. měla pravděpodobně konstituci větru, proto se projevil sklon k hromadění a tvorbě hlenů v organismu. Proti recidivě nemoci preventivně působí občasné hladovění. Řiďte se touto radou v praxi.

Příklad 1. „V březnu mi onemocněl manžel (má padesát čtyři let), zjistili mu velký nádor na levé plíci. Třicet dní hladověl na **urině** a roztáté vodě a já jsem mu dělala **urino-**

vé masáže, při nichž jsem použila synovu moč. Muž snášel hladovění dobře a zhubnul o třináct kilogramů, ale vypadal unaveně. Za měsíc šel k lékařům a ti ho poslali na fluorografické vyšetření, na němž se zjistilo, že nádor zmizel a zbyly po něm jizvy jako po zánětu **pohrudnice**. Dýchá se mu nyní lehce, cítí se dobře a nic ho nebolí."

Příklad 2. „Pacient je muž ve věku třiceti sedmi let, jenž byl propuštěn ze zdravotních důvodů ze služby u námořnictva. Astma se u něho poprvé objevilo ve čtrnácti letech a dále se jen zhoršovalo - pobyt ve vlhkém prostředí na moři udělal své. Nemocný špatně spal a v průměru čtyřikrát za noc se budil a musel užít léky (aerosoly), aby mohl dýchat. Tři měsíce pil urinu v objemu od půldruhého do dvou litrů denně a provedl dvě krátkodobé hladové kúry o délce třiceti šesti a čtyřiceti hodin (během nich pil jen urinu). Jeho zdravotní stav se natolik zlepšil, že už si na aerosoly ani nevzpomněl a přestal se nemoci bát. Nyní se cítí dobře."

Příklad 3. „V dalším případě pacienta s podobným onemocněním došlo ke zlepšení zdravotního stavu po čtyřech dnech urinového hladovění. Muž předtím ležel tři týdny na známé klinice přírodní medicíny, kde byl podroben přírodní léčbě, ale kladné výsledky to nepřineslo. Tak se dal na urinoterapii: po každém příjmu uriny jeho tělo vyloučilo hlenové chuchvalce. Poslední den hladovky se pacient rozhodl, že vyzkouší své síly a dýchací schopnosti: vydal se pěšky na výlet na jednu horu a výsledkem byl překvapen, neboť neměl žádné dýchací potíže a zvládl výstup lehce. Tak pozastavil léčebné procedury a vrátil se do **práce**."

Poznámka a doporučení. Na **bronchiální astma** jsou nejvíc náchylné osoby s konstitucí slizu neboli *kapha*. K němu patřil i onen sedmatřicetiletý námořník, což vysvětluje, proč u něho onemocnění vypuklo tak záhy, ve čtrnácti letech. Vlhké klima na moři pak dokonalo dílo zkázy: množství hlenu v organismu se pod vlivem počasí

zvýšilo, astma se neustále zhoršovalo a mělo akutní průběh. Práce námořníka není pro astmatika vhodná: člověk je vystaven vlhkému a chladnému počasí a to mu podkopává a zhoršuje zdraví. V některých těžších případech je pacientům s bronchiálním astmatem dokonce doporučováno, aby změnili bydliště a přestěhovali se do míst se sušším podnebím (a často to skutečně nemocným pomohlo k uzdravení).

Moderní léčba se zpravidla zakládá na „neškodných“ lécích v aerosolech a končí u hormonálních preparátů a dalších léků, po nichž se člověk ovšem promění v invalidu bez naděje na budoucnost.

Urina má silné tepelné vlastnosti a organismus prosušuje a očišťuje, což napomáhá uzdravení. Ještě účinnější je v tomto ohledu krátkodobé hladovění o délce šestatřiceti až čtyřiceti hodin s urinou.

Druhému muži pomohlo to, že hladověl dostatečně dlouho a jeho organismus měl možnost se hlenů zcela zbavit.

Příklad. Převzatý z novin, píše pacient Sokolov.

„Hladovění na urině je třeba kombinovat s potíráním těla urinou: kůže totiž také dýchá a vstřebává urinou a to příznivě ovlivňuje proces látkové výměny. Armstrongova metoda má tu přednost, že kombinuje několik způsobů užívání uriny od hladovění, přes pití, až k potírání těla. Samostatné hladovění, potírání nebo pití bez souběžného provádění ostatních metod nepřináší žádoucí výsledky.

Podle Armstronga však různé věkové skupiny potřebují k vyléčení různý počet dní: dorůstající osoby čtrnáct, lidé do třiceti let šest, lidé do čtyřiceti dva, lidé do pětapadesáti let padesát tři a lidé do sedmdesáti pěti let šedesát dní. Armstrong dále zdůrazňuje, že kombinovaná léčba umožňuje nejen uzdravení ze základního onemocnění, ale také celkově zlepšuje

stav organismu, spraví se barva pleti v obličeji, vytříbí sluch i zrak a člověk je po ní aktivnější a energičtější.

Urinu je nutné z preventivních důvodů užívat i po uzdravení a k tomu být fyzicky aktivní, běhat, otužovat se, provádět vodní procedury a hlavně nezapomínat na občasné profylaktické hladovění.

Metodu jsem doporučil jednomu známému, který osm let trpěl bronchiálním astmatem, pobíral invalidní důchod a bez aerosolů neprožil ani jeden den. Za tři měsíce se vyléčil, zbavili ho invalidity a vrátil se k původní práci řidiče z povolání, kterou vykonává dodnes, ačkoli už má jednapadesát let."

Pamatujte na jednu věc: bronchiální astma je následkem psychologického bloku, jenž způsobuje stagnaci energií v hrudním koši. Při něm se zpomaluje veškerý energetický oběh v organismu a jeho vnitřní prostředí se mění směrem k alkalickému, tedy hnilobnému. Vyléčení není možné, dokud se nemocnému nepodaří odstranit psychologický blok a okyselit vnitřní prostředí organismu, aby mohly být patogenní aspekty, jež dávají přednost hnilobě, vytlačeny ven a aby se tělo zbavilo nahromaděných hlenů. Nyní si uděláme krátkou analýzu metod vedoucích k vyléčení astmatu.

- K. P. Butějko doporučuje *hluboké dýchání a práci s vlastní vůlí*, při němž se v organismu koncentruje oxid uhličitý. Tak je možné okyselení organismu právě oxidem uhličitým.

- J. S. Nikolajev a V. G. Vojtovič léčili své astmatické pacienty hladověním, protože se tělo přitom okyseluje ketonovými tělísky a oxidem uhličitým.

- J. Armstrong dával přednost kombinované metodě urinové léčby a hladovění. Urina má silné okyselující vlastnosti díky obsaženým iontům vodíku a titrovaných kyselin a je k užívání vhodná, protože ji vyprodukoval sam organismus.

Urinové hladovění okyseluje organismus hned třikrát: **oxidem** uhličitým, **ketonovými** tělísky a ionty vodíku s **titrovanými** kyselinami. Pokud všechny faktory působí společně, **vnitřní** prostředí organismu se začne měnit směrem ke kyselému a obnoví se **jeho** vnitřní rovnováha. A **to je** základní krok k vyléčení. Nemůžeme se tedy divit, že se po každém příjmu uriny z těla vylučují chomáče hlenů a nemocnému se snáze dýchá.

Nyní také chápeme, proč ani přírodní medicína nepřináší astmatikům uzdravení: ačkoli přirozené léky napomáhají alkalizaci organismu a nasycují *jej* vláhou a chladem (čerstvé ovoce a zelenina organismus ochlazují), na astma to nestačí, protože jeho příčina leží v životním poli. Zde je **nutný** jiný **přístup**: odstranit trhlinu v životním poli a okyselit vnitřní prostředí **urinou** a hladověním. Dále je třeba si na hrudní koš přikládat zábaly z vlněné tkaniny omočené v odpařené urine. Po ukončení hladové kúry by pacient měl pobývat v suchém a teplém prostředí, nejlépe v teplejších krajinách, a konzumovat sušené ovoce, celozrnný chléb, suchary (z tohoto chleba) a dušenou zeleninu bez přidání oleje či jiného omastku. Je důležité, aby se nemocný řídil vlastním rozumem a naslouchal svým smyslům a pocitům: při takovém přístupu zvítězí nad astmatem jednou a provždy.

18. Urina a **gangréna**, špatně se hojící rány,

těžké úrazy, popáleniny, kousnutí a **další** případy

V méně závažných případech stačí, **budete-li** pít urinu jednou denně ráno, dále provádět masáže a na postižená místa si přikládat obklady a zábaly z uriny. Nebojte se častého provádění procedur, to proces uzdravení urychlí. Vyzkoušejte různé druhy moči a zjistíte, který vám vyhovuje **nejlépe**: praxe ukazuje, **že** nejučinnější **je** stará nebo **odpařená** urina. Okyselení poškozené části těla nebo celého

organismu výrazně podporuje uzdravení a přináší kladné výsledky.

Obecně se rány lépe hojí ve dne, proto si dávejte urinové obklady spíše v noční dobu, která není pro hojení vhodná - to aby se ve dne rány hojily samy a v noci na ně působila urina. Výsledek celkové léčby bude brzy viditelný.

Už starověcí léčitelé si všimli pozoruhodných vlastností *urinové směsi s popelem* při léčbě ran a popálenin. V těžších případech doporučuji přidat k výše popsaným metodám i hladovění.

Při těžkých úrazech anebo při natržení svalů pomáhají urinové obklady. Jestliže rána krvácí, zkuste starou urinu. Podívejme se znovu na zkušenosti z praxe Johna Armstronga.

„Pacientkou byla žena kolem čtyřicítky, která měla pravou nohu v takovém stadiu rozkladu, že její lékař naléhal, aby šla na okamžitou amputaci. Potíže začaly před dvěma lety otokem kotníku. Připisovalo se to jejímu povolání, kdy musela často klečct na tvrdé kamenné podlaze. Podstoupila mnohou léčbu a to jak ortodoxní, tak alternativní, ale její potíže to jen zhoršilo. Trpěla úpornou zácpou, měla hemoroidy, ekzém, anémii, trpěla nespavostí a nervovými tiky, depresi, bolestmi v obličeji, měla kožní výsev v obou ústních koutcích a aby to nebylo všechno, v postižené noze se jí objevily dutiny. Navzdory všemu tomu soužení zůstávala ženou s úžasnou duševní silou, a tak neviděla žádný problém v půstu, o kterém jsem jí **přesvědčoval**, ani v pití vlastní moči a studené vody po doušcích.

V prvních pěti dnech této nepříjemné léčby se kožní vyrážky začaly ztrácet a kůže na všech částech těla vypadala v každém ohledu zdravější. Bolesti v obličeji zmizely hned druhý den, třetí noc už zase po týdnech nespavosti tvrdě spala a koncem pívního týdne jí už opět normálně fungo-

valy ledviny a **močové** cesty. Za čtrnáct dní nebylo po **gan-
gréně ani** stopy a v místech, kde předtím byly v kůži dutiny, narostla nová kůže. Nemocná noha, která byla předtím dvakrát tak velká, jako ta druhá, byla teď **zcela** normální - dokonce nezůstala nikde ani jizvička, která by jí připomněla, čím **trpěla!** Následně jsem svou uzdravenou pacientku převedl na prvotřídní dietu s malými dávkami hroznového vína, banánů a čerstvých rajčat, jež trvala týden. Další týden jsem jí přidal čerstvé nepasterizované mléko a konečně třetí týden **jsem ji převedl** na normální stravu."

Poznámka a doporučení. Organismus této ženy byl otráven toxiny ze zácep a navíc se jeho vnitřní prostředí změnilo na **hnilobné**. Žena v podstatě pomalu uhnívala a to se projevilo vznikem dalších neduhů, chudokrevnosti a ekzému - to všechny byly v podstatě snahy organismu zbavit se škodlivin. Hnilobným procesem nejvíc trpělo tlusté střevo a odsud pramenily další potíže včetně depresí a nemocí dutiny ústní.

Léčbu bylo třeba začít takto: nejprve zavádět klystýry, po nichž by tlusté střevo začalo znovu pracovat normálně a organismus se zbavil části toxinů. Dále bylo nutné potírat tělo unnu a také ji alespoň dvakrát denně pít. Po týdnu by bylo vhodné hladovět, v tomto případě by pacientka snášela kúru lépe. Zvýšená pozornost se měla věnovat ukončení hladovky, **při** němž bych doporučil mrkvovou šťávu, bylinkové odvary s medem připravené z roztáté vody a celozrnný chléb z naklíčené **pšenice**. Právě naklíčené zrní dodává organismu stopové prvky a vitaminy v nezbytném **množství**, s **čímž** Armstrongova dieta nepočítá. Dále je nutné jíst zeleninu, v létě čerstvou a v zimě **dušenou**, ovoce, kaše a **celozrnný** chléb.

Přesně v souladu s Armstrongovými radami pijte **hodně vody**, protože při hladovění organismus vylučuje méně **mo** **která je** navíc silně **koncentrovaná** Budete-li pít více

vody, zejména roztáté, pak vaše urina nebude tolik koncentrovaná a kromě toho si pročistíte a propláchnete organismus.

Příklad. „O urinoterapii jsem se dozvěděla po operaci dutin. Po propuštění z nemocnice do domácího ošetřování jsem měla zdravotní komplikace (rána bolela), ale bála jsem se jít k lékaři, aby mně tam neposlali znovu. Opět do nemocnice se mi strašně nechtělo, a tak jsem raději vyzkoušela urinu, přesněji pití a obklady, jež jsem si přikládala na šev po operaci. Po čtyřech až pěti měsících už nezbylo po švu ani památky a na gynekologii mne zbavili pravidelných prohlídek.

K tomu jsem měla bolavý zub, ale nyní nebolí a kaz se viditelně zmenšil."

Také Maslennikov, autor knihy *Tajemství nápoje bohů*, píše, jak si vyléčil vřed.

„S vředy jsem měl osobní zkušenosti, protože jsem měl několik let (před třiceti lety) paraproktitidu, zánět v okolí konečníku. Chodil jsem dlouho po různých nemocnicích a poliklinikách, kde mne dlouze vyšetřovali, až jsem se nakonec dostal pod skalpel chirurgů z krasnojarské nemocnice. Neměl jsem ale štěstí: jestliže jsem měl před operací jeden vřed, po operaci to byly dva. Na návrh opakované operace jsem nepřistoupil a dalších deset let chodil s touto ‚nádherou‘.

Nakonec jsem přece jen našel **způsob**, jak se zbavit paraproktitidy: několik klystýrů ze silného odvaru z čerstvých květů měsíčku a pití sibiřského kamenného oleje. Od té doby mám od vředů pokoj, **žádná** recidiva se nedostavila.

Přesto jsem se s vředy setkal ještě jednou, ale to už jsem si přečetl knihy o urinoterapii. Vytvořil se mi absces v těle, přičemž velmi blízko dutiny jednoho z **orgánů**, takže **jsem** se bál **protržení**, při němž by obsah mohl vytéci právě

• této dutiny. Tak jsem si místo potíral ‚urinovým olejem‘ - to **je** něco mezi přirozenou urinou a **mikrokosmickou** solí z **Biruni**. Absces se otevřel a já jsem mohl místo vyčistit a odstranit jeho obsah. Ale ještě nebylo vyhráno - vedle se **začal** tvořit nový absces.

Věděl jsem, že bych se neměl snažit se ho zbavit násilím. Vždyť ‚**vnitřní** doktor‘ je nejmoudřejší ze všech a rozhodně má o léčení lepší vědomosti v porovnání s mými diletant-**skými** poznatky. Proto jsem se omezil na **pomazávání** rány unnovým olejem.

Absces brzy dozrál a uvolnil se, ale to už mi vyskočil třetí, který, **jak** jsem zjistil ohmatem, byl hluboký a tvrdý.

Ještě jsem měl v živé paměti svůj první vřed paraproktitidy. Myslel jsem si, že už nemám co ztratit, a tak jsem se léčil podle svého uvážení. Připravil jsem si čerstvý **urinový olej**, sterilizoval jej ve vodní lázni a každý den vpravoval do dutiny vředu. Při každé proceduře se vřed sám maličko pootevřel, jako by mne prosil, abych v léčbě pokračoval. Já jsem jeho prosby vyslyšel a hojně jej zaplňoval urinovým olejem. Po následném ohmatání jsem poznal, že se menší a už není tak hluboký. Po deseti dnech byl sotva znatelný a na místě se tvořila nová, zdravá tkáň bez zatvrdlin a dalších patologických jevu, která se ničím nelišila od sousedních **tkání**.“

Poznámka a doporučení. Urinové léčbě vředů se věnoval sám Avicenna, který o ní **napsal**:

„Vředy. Vezměte dětskou urinu a důkladně ji promíchejte v cínovém hmoždíři, dokud nezhoustne a zčásti **nevyschne**; poté je připravená k **užití**.“

Urinový olej je vlastně variantou **odpařené** uriny. V minulém díle *Urinoterapie - teorie* jsem psal, že urina odpařeni na čtvrtinu objemu má silnější účinky než slzy, **kteř jsou** pokládány za vynikající prostředek léčby zra-

Proč vlastně vznikají vředy? Pokud z rány vytéká hnis, svědčí to o celkovém znečištění organismu, jeho pomalém „**uhnívání**“ a o nákaze patogenními mikroorganismy. Do takového stavu se dostaneme zpravidla při nesprávném životním stylu a nezdravém stravování. Operační léčba v tomto případě nepomůže. Proto se Maslennikovovi namísto jednoho vředu vytvořily dva.

Po operaci si vyléčil vředy preparáty s vysokým obsahem solí - výtažkem z měsíčku a sibiřským kamenným olejem.

Jestliže se vředy tvoří opakovaně, znamená to, že nemocný nezměnil životní styl a nezbavil se zlovyků. Lokální užívání odpařené uriny napomohlo okyselení bolavých a zhnisaných míst, tvorbě zdravých tkání a následnému vyléčení. Takový léčebný postup se hodí pro nemocné paraproktitidou nebo v případě jakýchkoli vředů a abscesů. Pokud máte narušené **vnitřní** prostředí organismu směrem k hnilobě, musíte změnit stravování a životní styl, jinak k úplnému vyléčení nedojde a dosáhnete jen dočasněho úspěchu, jako tomu bylo i v Maslennikovově případě se třemi abscesy.

Maslennikov ve své knize dále popisuje strhující případ muže, který si vyléčil tuberkulózu kostí. Za druhé světové války mu kulka silně poškodila páteř, takže byl paralyzován na větší části těla od hrudníku dolů a navíc mu na zádech vyrostl hrb. Tělo měl takřka necitlivé - i kdyby se píchl jehlou až na kost, necítil by nic. Doktoři řekli, že mu zbývá jen několik měsíců života. Přestože se lékaři v nemocnici snažili, muži nepomohli. Postarala se o to později urina užívaná vnitřně. Muž, dříve odepsaný invalida, se uzdravil, znovu začal chodit a prožil ještě dvacet šest let.

Jiná mladá dívka nešťastně upadla a poranila si hlavu. Od té doby trpěla silnými migrénami a nepomáhalo nic: tablety, masáže, ani akupunktura.

Už chtěla zanechat studia na vysoké škole, protože **byla** přesvědčená, že kvůli svému zdravotnímu stavu nebude stejně nikdy schopná vykonávat povolání, k němuž se připravovala. Ale našla dostatek odvahy, aby vyzkoušela urinou, a skutečně problémy časem ustaly. Zde je úryvek z jejího dopisu:

„**Dříve** jsem každý rok s příchodem jara prožívala peklo: hlava bolela jako střep a nic mi nepomáhalo, ačkoli jsem hltala prášky. Nyní mám čistou, jasnou hlavu a žádné bolesti už nemívám.”

Poznámka a doporučení. Když se organismus vychýlí ze svého normálního stavu, snaží se sám vše napravit, a proto produkuje prvky, jež jsou k uzdravení nezbytné. A když je zavedeme do organismu zpět, uzdravíme se. V tomto případě navíc došlo ke zhroustnutí holografického těla, které bylo po úraze posunuto. Není nutné urinou pít, stačí si s ní potírat tělo a pokožku hlavy.

Silný úder při pádu však nepoškodil jen hlavu, ale také játra, jež trochu „popraskala”. Po urinové léčbě se však zase dala do pořádku.

Urina ze žaludku a trávicí soustavy obecně putuje přímo do jater. A vyléčení v tomto případě spočívalo v tom, že urina nasycená gravitační energií spojila a obnovila popraskané jaterní tkáň. Kyselé vlastnosti podporují biosyntézu a soli a další prvky rozpuštěné v urině představují zpevňující „cement”.

Příklad 1. „S odpařenou urinou jsem si za půldruhého dne vyléčila popáleninu od **ohně** lokalizovanou na ruce od **prstů** až po loket (na vnitřní straně). Nevytvořila se hnísající a **mokvající** rána ani puchýře, místo se jen pokrylo tenkou višňově tmavočervenou vrstvou. Chodila jsem ve dne i v noci s obkladem a potom se potírala urinou. Bolesti se utišily a oteklá místa splaskla. Nyní se léčím pátým dnem, cítím **se** dobře a popálené místo nebolí, jen trochu svědí.“

Příklad 2. „Mého synka škaredě štípl jakýsi hmyz, nepodařilo se mi jej identifikovat. Místo vpichu mu ihned nateklo a zčervenalo. Stěžoval si nejprve na pálení a svědění, ale potom ho štípnutí začalo silně bolet. Tak jsem mu na ně přikládala tampon namočený v čerstvé urině: po třiceti až čtyřiceti minutách bolest ustala a později polevilo i svědění a pálení. No a za další tři až čtyři hodiny otok splaskl a na kůži nezůstalo po vpichu skoro ani památky.”

Vlastní příklad. „Mou manželku (autorovu) štípla vosa a místo bolelo a páliło. Otekly jí oči, měla na nich doslova boule. Tak jsem jí poradil, aby si vpich potřela mou ranní urinou, čerstvou anebo odpařenou. Po patnácti až dvaceti minutách otok splaskl, jako by se nic nestalo. A po dalších dvou až třech dnech vůbec nebylo poznat, kde ji hmyz štípl. To bylo příjemné překvapení, protože dříve měla tak dvě až tři hodiny silné bolesti a stopy po kousnutí byly viditelné několik dní.”

Příklad od Maslermikova 1. „Mám ve Feodosii přítele, medika. Jednou byl s přáteli na výletě nedaleko Kyjeva: udělali si piknik v trávě a trochu na ní i poleželi, aby si odpočali. Kyjev není nikterak daleko od Černobyli, není ale ani moc blízko. Poté mu vlasy začaly vypadávat v chuchvalcích. Jako medik se zajímal o přírodní metody léčby a dobře znal i urinoterapii. Tak se po dobu jednoho měsíce léčil sám: na noc si hlavu oplachoval vlastní urinou, dělal si z ní obklady, vtíral do pokožky hlavy starou a pil vlastní čerstvou urinou. Výsledek byl **uspokojivý**: pročistil si krev od zbytku radioaktivního záření a vyrostla mu na hlavě bujná hříva z pevných a lesklých zdravých vlasů.”

Poznámka. Tento příklad znovu dokazuje, že močovina působí jako ochrana před škodlivou radiací a tlumí následky nadměrného radiačního záření. Močovina i kyselina **močová** jsou schopné zmírnit následky ozáření.

řiklad od Maslennikova 2. „Příběh vypráví o dívce **ze stejné** oblasti. Žila nedaleko Černobyly a byla ozářena. Krevní testy prokázaly zhoubnou **leukémií**. **O** urinoterapii už věděla z **dřívějších** dob, protože si jí léčila rakovinu hratanu (ještě před tragédií v Černobyly) a podařilo **se jí** pitím **uriny** ozdravit svou krev.“ (Z knihy A. Maslennikova.)

Zalíbila se mi i básnička z pera Maslennikovova přítele medika, který maličko ztratil víru v klasickou medicínu a v okamžiku rozčarování napsal:

„Zavřeme školy, instituty,
lékaře vyšleme na vyučenou,
dokud se pořádně nenaučí,
jak nemocné léčit urinou.*“

Poznámka a doporučení. Na oba případy se nyní podíváme pod lupou. V prvním případě urina způsobila zhuštění **holografického** těla a vysála z organismu radiaci. Muž byl ozářen a informace o radiaci se zapsala do tekutého prostředí jeho organismu. Když se urina dostala skrze kůži nebo ústy dovnitř organismu, došlo k interferenci a následky ozáření se navzájem vyrušily. Vypadávání vlasů, další následek ozáření, se lehce poddalo působení aktivních prvků obsažených v urině a muži znovu vyrostly zdravé a hebké vlasy.

V případě mladé ženy vyvstává otázka: jak to, že se rakovina vrátila? Je vidět, že tato dívka byla k onkologickým onemocněním náchylná. Mohla za to nesprávná strava nebo nevhodný životní styl? Už jednou se vyléčila urinou, ale pak na vše zapoměla a pokračovala v předchozím, **evidentně** nevhodném způsobu života a nesprávně se stravovala. **Černobylská** radiace byla jen spouštěcí mechanismus, po němž **se** nemoc rozhořela na plné obrátky, obdobně jako tomu bylo u Maslennikova při vředovém onemocnění. Dbejte na stravování a hlídejte si, co jíte! Nedopusťte, aby

se váš organismus **nadměrně** alkalizoval a uhníval, **a** preventivně pijte ranní urinou.

ři třase v kolenou a rukou pomáhá natírání vlastní urinou a umývání v ní. Vtírá se čerstvá, ještě teplá, ihned po vypuštění²⁹.“

Ve Středozemním moři **ži ježovky** neboli mořští ježkové s jedovatými ostny a je známo, že na ně někteří nepozorní rekreanti občas na pláži šlápnu. Jehla se zpravidla zapíchne hluboko do chodidla, případně i do jiné části těla, a někdy se uvnitř i ulomí. To pak silně bolí, člověk prožívá velká muka a navíc má zkaženou dovolenou. Řekové si však s ostny mořských ježků umí poradit - vytahují je ven urinou. Ranky se rychle hojí a chirurgický zákrok (vytažení ostnu) není třeba.

Příklad. „Byly jsme s kamarádkou na dovolené u moře v Řecku a ona si nešťastně zapíchla do kolena hned několik ostnů mořského ježka. Nejprve jsme se snažily je z těla vytáhnout, ale pak nám jeden místní Řek poradil, abychom zraněné místo potřely urinou. Pálení ustalo okamžitě a rána se brzy zahojila, aniž by došlo k hnisavému procesu. No a my si mohly zbytek dovolené hezky **užít**.“

Na poranění způsobené zvířetem či jiným živočichem je nejlepší vlastní urina. Nanáší se ihned po kousnutí psem, píchnutí ježkem a podobně. Pokud v ráně zůstanou ostny, žihadla či jehlice, omočte v unně normální **sterilní** mycí houbu anebo kus vlněné tkaniny, aby dobře nasákly, a poté ji přiložte na bolavé místo. Při hadím uštknutí je doporučen obklad s urinou smíchanou s popelem.

19. Urina a pohlavní nemoci

John Armstrong ve své knize popisuje případ muže, který si urinou vyléčil syfilis.

„Uvedu tady případ jednoho muže, který se nakazil touto pohlavní nemocí ve Francii během první světové války.

Trpěl mimochodem nějakou dobu také lupenkou, kterou léčil bylinnými mastmi. Tento muž věděl o přírodních metodách léčeni a snažil se léčit svou pohlavní chorobu tak, že se nějakou dobu živil pouze studenou vodou - doufal, že nemoc ‚vyhladoví‘. Po jedenácti dnech takového půstu se **však** jeho příznaky nejen nezlepšily, ale ještě významně zhoršily. A pak se mu dostal do rukou spis pana Baxtera. Výsledkem toho bylo, že se rozhodl pokračovat v půstu a přidat si k němu ještě urinoterapii. Výsledek byl nanejvýš potěšující: desátý den všechny známky pohlavní choroby zmizely a lupenka se také výrazně zlepšila. Pokračoval v léčbě dál, dokud se veškeré stopy na kůži neztratily. Došlo k tomu za další týden a on zjistil, že všechny jeho potíže jsou **tytam**. A nejen to: poznal, že jeho zrak, sluch, chuť a čich jsou ostřejší, než tomu bylo předtím."

Poznámka a doporučení. Z předchozího příběhu je vidět, že syfilis nozodovou léčbu nevydrží, a celkové okyselení organismu původci nemoci nedovolí, aby se množil a dokonal dílo zkázy. Zde vidíme i důkaz toho, že na lidském organismu parazitují i mikroorganismy rostlinného původu - ovšem za podmínek, že v něm najdou blahodárné vnitřní podmínky, tedy hnilobné prostředí. Proto v léčbě platí: nezbavíte-li se hniloby uvnitř a neupravíte své prostředí, jakákoli léčba medikamenty bude zbytečná a nepřinese žádoucí výsledek, naopak tělo jen oslabí.

John Armstrong ve své knize popisuje i jiná onemocnění pohlavní soustavy - *zánět varlat*, který vzniká z několika různých důvodů - po úrazu, kapavce nebo dalších infekčních nemocech, po nichž zpravidla vnitřní prostředí zůstane narušené. Pak stačí, aby se do něj dostal aktivátor, hnisavá infekce, a dále se nemoc vyvíjí podle schématu zánět - otok - bolesti - hnisání.

Hladověním a urinoterapii (při zevním i vnitřním užití) proces snadno zastavíte. V léčbě pokračujte tak dlouho, do-

kud nádor zcela nezmizí a tělo se nepročistí a nezbaví otrav všeho druhu. V tomto případě z Armstrongovy knihy léčba trvala dvacet šest dní.

Coen van der Kron ve své knize píše: „V indické křesťanské léčebně Bethany Colony se urinou léčí malomocní, přičemž nejrozšířenějším lékem je pomerančová šťáva s několika kapkami uriny (nemocného), jež se pije především ráno.

20. Urina a dětské nemoci

Také v Západní Evropě a Rusku se urina dříve používala k léčbě záškrtu, spály a černého kašle a mnoho dětí zachránila před takřka jistou smrtí.

Příklad. „Moje prababička mi vyprávěla o dívce ze sousedství, která dostala záškrť. Dala jí vypít její vlastní urinu a horečka do půldruhé hodiny ustoupila. Dívka začala hodně kašlat a vylučovat choroboplné hleny a smrtónosné kleště svírající její hrdlo nakonec uvolnily svůj stisk a ona se uzdravila."

Malým dětem trpícím *aftózní stomatitidou*, zánětem sliznice dutiny ústní s afty, se dávaly cucat plínky nasáklé jejich vlastní močí vyloučené v noci. Urinu doporučuji jako léčebný prostředek i pro děti postižené ekzémem a neurodermitidou:

„Zbavila jsem se rozsáhlého ekzému díky své mámě, jež mi moudře poradila, abych si nemocnou ruku přidržela pod pramínkem uriny. První pokus byl úspěšný a po dalších jsem se uzdravila."

Německý lékař Hans Krebs používal při léčbě dětských nemocí, například spalniček nebo černého kašle, urinu jako sérum, „vakuinující prostředek". Nemocným dětem předepisoval urinu osob z jejich okolí, bratrů, sester nebo jiných příbuzných, kteří tuto nemoc už prodělali a uzdravili se. V takovém případě měla choroba mnohem lehčí průběh.

Urinovou léčbu také doporučoval při nevolnosti a zvracení u dětí, střevní kolice, zácpách, poruchách spánku a dalších zdravotních potížích.

Plínky ze surové vlny pro novorozence

Zdravotní sestra H. Ruppert novopečeným maminkám doporučuje, aby namísto obyčejných plínek pro své malé ratolesti používaly *surovou ovčí vlnu*. Proč? Já tomu principu rozumím a vysvětlím jej. Surová vlna sice nevypadá na první pohled vábně: má špinavě šedou a pískovou barvu, páchne po ovcích a často se trhá, protože je slabá, a pokud **se** jí hodně dotýkáme prsty, například při pletení, jsou mastné a velmi měkké.

Nicméně **všichni**, kdo tento recept vyzkoušeli v praxi a použili surovou vlnu na plínky, hovořili o zázraku. Ovčí zápach brzy zmizel a plínky voněly příjemnou a svěží vůní. Vysvětlení hledíme v rozdílech mezi rostlinnými a živočišnými vlákny. Ovčí vlna je stejně jako hedvábí živočišný produkt, který se svou strukturou i vlastnostmi podobá lidské kůži. Bavlna, len, konopná nebo kopřivová vlákna - všechna tato přírodní vlákna mají zcela odlišnou strukturu než syntetické výtvořky a tento rozdíl poznáme i na omak - surová, nezpracovaná vlna nevlhne, protože se v ní vytvářejí mikroskopické komůrky, jež vsakují vláhu. Vlákna obsahují lanolin a ten je chrání před zvlhnutím. A když se urina z těchto komůrek odpařuje, voní jako čerstvé seno.

Urina má v sobě také čpavek a ten vlnu čistí, takže ji zbaví špinavé šedopískové barvy a obarví nabílo nebo do jiného velmi světlého odstínu připomínajícího barvu nového svetru z bělené vlny. Zde také tkví vysvětlení, že zvířata a především ovce nikdy zcela nezmoknou a nepotřebují se mýt. Mýdlo nebo jiné čisticí prostředky přírodní

vlnu naopak těchto důležitých vlastností zbavují: při praní se ničí přirozená mastnota a vlákna se začnou špinit.

V plínkách ze syntetických nebo rostlinných materiálů se bakterie množí mnohem rychleji než v plínkách z přírodní vlny a také vydávají nepříjemný zápach. Jestliže kojence přebalíme klasickou bavlněnou plínkou, brzy páchne po moči a vylučuje klasický zápach „pomočené plínky”. **Použijeme-li** surovou vlnu, zápach se neobjeví a plínka naopak zůstane dlouho svěží a sama se pročistí. Nepotřebujete pro své dítě žádné umělé „pampersky” a ani nemusíte dítě často omývat, mazat mu kůži krémy či posypávat dětskými zásypy. Namísto toho použijte přirozený zábal z přírodní vlny.

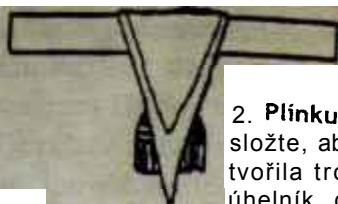
Jak připravit vlněnou plínku

Vlněná plínka připomíná studený zábal omotaný vlněnou tkaninou. Nejvhodnější je surová mastná vlna, která si uchovála svůj charakteristický ovčí zápach; čištěná vlna má o něco horší vlastnosti.

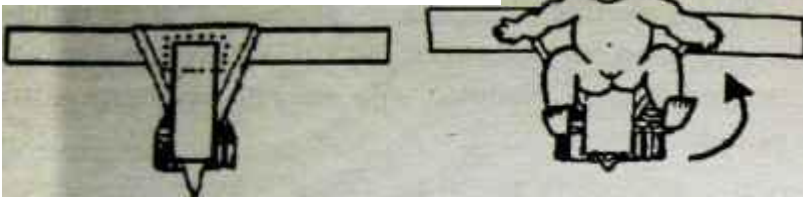
Použijte dvojnásobné vlákno a upleťte z něj vlněnou látku ve tvaru klasické plínky. Používá se takto: složte plínku do trojúhelníku, aby bylo možné ji vložit dítěti mezi nožky, a na ni dejte druhou plínku z obyčejné gázy. Dítě položte na plínku tak, aby v případě potřeby (zejména velké) se vše vyloučené zachytilo v horním zábalu z gázy. Plínku upevněte jako na obrázku č. 8. Dítěti můžete obléci vlněné dupačky, protože obyčejné bavlněné bohužel brzy zvlhnou a studí, takže je budete muset často měnit. Vlněné dupačky dítěti převlékejte jen po velké toaletě nebo pokud jsou úplně mokré.

1. Plínka ze surové vlny
Vložte **plínku** z gázy složenou jako **obinaadlo**. Na ni můžete dát rouno (střižní vlnu), je znázorněno čárkami.

2. Plínku složte, aby tvořila trojúhelník, dítě **by** ji mělo mít mezi nožkami.

4. Položte na ni dítě a přebalte je.

Jak mnozí rodiče potvrdí, ve vlněných oblečcích děti méně mrznou a tím pádem také méně často chodí na malou. Mají v nich vždy teplý zadeček a nejsou opruzené, protože pokožka může skrze vlnu volně dýchat. Plísňová onemocnění nejsou častá, ale pokud jimi dítě onemocní, vlněné plínky napomáhají rychlému uzdravení.

Při praní vlněných plínek nepoužívejte příliš mnoho pracích prostředků a nežehte je. Vlna se časem „uleží“ a udrží vláhu lépe než dříve.

21. Urina jako lék pro zvířata a rostliny

Urinoterapie pomáhá nejen člověku, ale také zvířatům a rostlinám. Zabírá i v případech, které by jinak byly pokládány za beznadějně. Někdy zvířata užívají svou moč sama, jindy potřebují pomoc člověka. Zde uvádím několik příkladů z praxe nebo z dopisů čtenářů.

Příklad 1. „Náš kocour Mourek měl velký vřed pod ocáskem a jak mi bylo známo, tento neduh zpravidla vede k brzkému úhynu zvířete. Několikrát jsme mu však nemocné místo omyli urinou a kocour, jenž byl už na umření, brzy ožil a vše se spravilo.“

Později se tentýž kocour začal často prát s jinými kocoury o teritorium a po několika rvačkách měl silně poškrábané tlapky, které mu zhnisaly a natekly, a vypadalo to s ním opět velmi špatně.

Tak jsem mu tlapky ošetřili urinovými zábaly a za dva až tři dny byl kocour zase „na nohou“. Hned se zase porval, protentokrát tak silně, že měl na boku velké tržné rány široké dva až tři milimetry a dlouhé od dvou do pěti milimetrů. Opět ulehl a my ho léčili stejnými urinovými obklady. K vyléčení stačily tři dny, ale neposedný kocour se účastnil pouličních kočičích rvaček dál a nakonec jsme tento postup léčby urinou museli opakovat čtyřikrát nebo pětkrát, už si to ani přesně nepamatuji. Ale světe div se - kocour stále žije, je zdravý a čilý a když se popere do krve, ví, že bude léčen a už se tomu nebrání. Nechá s sebou manipulovat a pak pár dní pokojně leží s ovázanými tlapkami, než se znovu nechá zlákat do kočičích bitev.“

Naskytá se otázka, zda můžeme při léčbě člověka používat zvířecí moč. V prvním díle této knihy *Urinoterapie - teorie* jsem se tomu trochu věnoval: použil jsem výtažek z díla lékaře Amirdovlata Amasiaciho, jenž ve své knize *Něnužnoje dlja něučej (Co nevzdělanci nepotřebují)* vypráví nejen o léčbě lidskou močí, ale i zvířecí, a popisuje některé metody jejího používání.

Obecně se má za to, že psi a kočičí moč je silně kyselá, a proto má při zevním užití silný okyselující efekt - poradí si s různými lišaji, houbami a plísněmi. Moč přežvýkavců, kteří spásají Šťavnatou travu ze slunných luk, se odedávna

používala jako lidový potravinový doplněk či biokoncentrat obsahující stopové prvky a speciální vodu.

Prostí vesničané vždy léčili své domácí zvířectvo urinou, jiné prostředky na léčbu zvířat tenkrát ani nebyly k dispozici.

„I prase někdy dostane kašel. A co dělat? Prostý člověk nemá na veterinární léčbu peníze. Tak se někdo z rodiny vymočil do prasečího korytka a kašel brzy ustal i bez dražšího léčení.“

Jízdní vojín (kavaleristé) zase potírali svým koňům hřívou starou urinou, protože se po ní obnovil zdravý přirozený lesk a srst se dala snáze vyčistit.

Starodávny recept. Pokud vás píchá v boku, bolí záda a trápí močové kameny, zkuste sůl z ranní kozlí moči. Kozla je třeba pevně chytit za nos, aby se vylekal a pomočil. Moč **nechte** v nádobě chvíli dostát, aby zkysla, a pak ji odpařte, aby zůstala jen sůl. Tu rozpustíte v horké vodě a užijete dvacet až dvacet pět kapek denně.“

Vlastnosti uriny si pochvalují také někteří zahradníci a pěstitelé. Aby ne, vždyť moč je vynikající a navíc zcela přirozené dusíkaté hnojivo. Dobře po ní rostou květiny i ovocné stromy, ale také například okurky, které jsou větší a lépe zrají.

Případnému popálení listů zabráníte tím, že moč opatrně nanesete pod kořeny rostliny anebo - a to je nejlepší - vyhloubíte malý důlek, nalijte do něj moč, necháte vsáknout a seshora zasypete půdou.

Příklad. „Měla jsem na zahradě šeřík, ale jednoho jara prostě nevykvetl, ač jsem se na jeho vůni těšila. Známí mi poradili, abych pod keř na kořeny nalila urinou své dcery, což jsem udělala. Příštího dne se zahradou rozprostřela svěží sladká vůně šeříku.“

Pokud nemusíte užívat chemická hnojiva, používejte přirozená, tedy moč.

Semena okurek, dýně, cuket a tykve zalijte urinou a **nechte** namáčet dvanáct hodin. Jde o prověřený **recept**, který skutečně funguje. Vyzkoušejte to i s jinými semeny a dobu namáčení si určete sami.

Urina je nejen přirozený, ale také šetrný a ekologický prostředek. I starodávne národy znaly pořekadlo: „Kdes snědl plod a vypěstoval novou potravu, tam jdi také na toaletu.“ Půda se nevyčerpává a dále přináší kvalitní úrodu. Tuto moudrost však moderní lidé zapomněli a zemědělství vedou tak špatně, že tím půdu jen ničí.

Některé rostliny mají pro člověka užitečné vlastnosti jen proto, že byly oroseny jeho urinou a „ozářeny“ informacemi o něm. A když vyrostou, předávají je do svých plodů, jenž mají s člověkem shodné informační charakteristiky, a při požití jako potrava se snadno vstřebávají.

Je třeba znát ještě jeden fenomén - některé rostliny i zvířata „nesouhlasí“ s tím, aby byly snědny, a brání se tomu na energetické úrovni.

Na závěr bych se rád zmínil o případech lidské vynalézavosti, kdy si lidé sami našli oblast, kde použít urinou. Některé z nich jsou vsutku originální: například jeden muž mi vyprávěl, že se mu podařilo díky urině vyprostit jazyk svého syna, jenž mu přimrzl ke klice u dveří.

Využijte rozmrazovací schopnosti uriny: můžete s ní například rozmrazit zámek od dveří automobilu nebo ji použít jako prostředek proti zamrznání (i jako nemrznoucí kapalinu do ostřikovačů aut) a k omývání oken. Obsahuje čpavek, který je součástí většiny čisticích. Čpavek brání rozmnožování mikrobů, a proto se tekutina v nádržce ostřikovače s urinou nekazí. Pro tyto účely můžete používat směs vody s urinou. Mějte na paměti, že bod zamrznání uriny nižší než bod zamrznání vody.

Závěr k první a druhé části knihy

V těchto dvou částech a jejich kapitolách jsme se věnovali čisté urinoterapii v praxi: víme, co se s organismem děje, když užíváme urinou různými způsoby, například ji pijeme, potíráme se s ní anebo z ní připravujeme klystýry. Jsou nám známy různé druhy uriny, například dětská, stará, odpařená, odmražená nebo nasycená, chápeme, co je to první část pramínku moči a co je jeho střední část. Máme přehled i o specifických vlastnostech každého z těchto druhů uriny. Máme vědomosti i o tom, že na léčbu některých nemocí se hodí *spíš* stará urina, jiných odpařená a dalších zase čerstvá nebo dětská. To se týká i způsobů užívání uriny u konkrétních onemocnění - pro jednu nemoc se hodí dětská **urina** užívaná vnitřně a pro jinou zase odpařená a k zevnímu upotřebení (na odpovídající část kůže). Zároveň máme povědomí o možných komplikacích vyskytujících se u každého ze způsobů užívání uriny a můžeme jim **předcházet**, případně s nimi bojovat. Obě kapitoly obsahují bohatý praktický materiál o tom, jak se lidé snažili v konkrétních případech vyléčit urinou, co pro to dělali, jak na ně léčba působila, jak dlouho léčba trvala, jaké přitom měli vjemy a pocity a jakých výsledků nakonec dosáhli.

Je třeba mít na paměti, že urinoterapie je vysoce účinná léčebná metoda, ale není jediná a také se nemusí praktikovat samostatně: dá se **skvěle** kombinovat s jinými ozdravnými metodami, například hladověním nebo metodami duchovní léčby. A pokud se pacient léčí urinou a zároveň provádí i jiné ozdravné procedury, snáze a efektivněji se zbaví svých zdravotních problémů a vydá se na cestu duchovního růstu. Nestačí, abychom se věnovali pouze urinoterapii, **protože** by léčba nebyla **kompletní**. V další, třetí části si povíme o **nejrozšířenější** variantě kombinace urinoterapie s **jinou** metodou - s hladověním.

TŘETÍ ČÁST

Urinoterapie v kombinaci s hladověním

*„Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene
vody živé.“*

Ježíš Kristus

Největší předností ozdravného hladovění je, že se při něm obnoví *energoinformační struktura* člověka. Příjem potravy na kvantové úrovni znamená, že se do těla dostávají cizorodá pole, která musí organismus přijmout, zpracovat a přizpůsobit. No a když člověk nic nejí, žádná cizorodá pole se do jeho organismu nedostanou a mocná energie podvědomí není plýtvána na tuto vnitřní „asimilaci“ potravy. Je tedy volná a může pracovat na regeneraci organismu a upevňování vlastních struktur pole, což jsou nejdůležitější předpoklady **uzdravení. V tom tkví nejhodnotnější aspekt hladovění, to nejlepší, co tato metoda léčby organismu přináší.**

Není to však jediný proces, jenž se v těle během hladovky odehrává: kromě toho se obnovuje genetický aparát buněk, aktivují se obranné buněčné bariéry a regeneruje se systém enzymů, ale hlavně probíhá detoxikace celého těla a vylučování starých a nemocných buněk. To všechno se samozřejmě odráží i na zevnějšku, který se rovněž zřetelně mění: člověk mládne, má víc energie i chuti do života a zlepšuje se jeho potence.

Nejsilnější účinky má „trojkombinace“ nejsilnějších metod - urinoterapie, hladovění a očista životního pole. **Na světě neexistují nemoci či poruchy, jež by proti těmto třem mocným prostředkům použitým dohromady odolaly - všechny to nutně vzdají.**

Urinoterapie spolu s hladověním umožňují efektivní detoxikaci organismu a sice tím, že podobné je rozpouštěno podobným. Urina rozpouští soli a toxiny, vsakuje je a vylučuje, a když je užíváme napodruhé, rozpouští je opakovaně a ještě lépe. To je vlastně takový přirozený a bezpečný zázračný jev.

Během hladovění probíhá aktivní korekce životního pole a dalších struktur polí. Informace o tomto procesu se ukládají nebo chcete-li „zapisují“ v urině a když ji pak vpravíme do těla podruhé, dosáhneme silné zpětné vazby. Tato léčba má vskutku tolik předností, že není jednoduché je všechny vyčíslit najednou.

Při urinovém hladovění se acidotická krize zpravidla dostaví dříve a to znamená, že se nezbytná doba hladovění zkracuje a organismus rychle přechází na *endogenní stravu*, kdy tělo spotřebovává vlastní zásoby. Proces biosyntézy probíhá volně, tedy organismus využívá oxid uhličitý a dusík přímo (podobně jako rostliny).

K dalším přednostem urinového hladovění se řadí i okamžitá likvidace ložisek infekcí a absence komplikací. Abych to vysvětlil blíže, při obyčejném hladovění se v těle rozpouštějí ložiska infekcí (kupříkladu toxoplazmózy, infekčního onemocnění způsobeného prvokem *Toxoplasma gondii*) a nákaza se dostává do krevního řečiště, kde, přestože je předběžně zneškodněna, vyvolává různé zdravotní obtíže. Proto si pacienti často při běžném hladovění stěžují na zhoršení zdravotního stavu a mají všelijaké zdravotní komplikace. Urinové hladovění má homeopatický efekt - léčba nozodami a interference - a proto ložiska infekcí ihned likviduje.

Když se do organismu s urinou znovu dostanou bílkovinné komponenty, které už byly jednou vyloučeny, stimuluje to proces regenerace. Z tohoto důvodu pacienti snášejí urinové hladovění lépe než obyčejné - a v tom spočívá hlavní rozdíl mezi oběma druhy hladovění.

Jak vypadá kombinace urinové terapie a ozdravného hladovění v praxi?

Etapy urinového hladovění

První etapa - přípravná fáze. Pacient se musí psychicky a duševně připravit na to, že ho hladovění silně změní: jeho kvantové tělo se upevní a on v důsledku toho omládne a zbaví se nemocí. Během léčby se vyvarujte veškerých negativních emocí nevyjímaje lítost sama k sobě, smutek, pochybnosti, úzkost a podobné. Jejich přítomnost svědčí o tom, že nemoc člověka zcela pohltila a skrze jeho vědomí ovlivňuje jeho náladu a emoce. Chce ho vykolejit ze správné cesty za uzdravením a vrátit k předchozímu

působu ota, kdy jí bylo dobře (a člověku samozřejmě špatně). Mějte na paměti, že jediným přirozeným duševním a emočním stavem člověka je absolutní radost, absolutní vědomost a absolutní klid. Všechny ostatní emoční stavy jsou nepřirozené a vlastně na Člověku parazitují; jsou to abstraktní patologické výtvořky. Ale pokud člověk bezvýhradně věří sám sobě a ve své síly, spatřuje před sebou cíl a směřuje k němu, znamená to, že nápor nemoci ustojí a léčba mu přinese vynikající výsledky.

Důležité je dbát na správné stravování: dva až jeden týden před plánovaným počátkem hladovění zcela vynechte bílkovinné a tučné potraviny a namísto nich jezte hodně rostlinné stravy, kaši a celozrnného chleba. Potraviny s vysokým obsahem buničiny vám předběžně pročistí játra, takže pro vás bude snazší začít hladovět. Je vhodné také více močit, častěji než obvykle.

Druhá etapa - urinové hladovění. Během něj nesmíte nic jíst, jen pijete vodu a urin. K tomu si zavádíte urinové klystýry a několikrát denně potíráte tělo odpařenou urinou. Nejsou povoleny žádné nápoje a to ani v minimálním množství. Je vhodné, abyste se při hladovce hodně pohybovali, chodili pěšky nebo běhali (ovšem s fyzickou zátěží to nepřehánějte, šc álcží na vašich individuálních možnostech a na tom, jak šc cítíte; Najděte si činnost nebo provozujte koníčky, které by vás rozptýlily a vy nemuseli neustále myslet na hladovění.

Příklad. Jsem bývalý student, je mi čtyřadvacet let a bydlím v městečku Kameněc-Podolskoje na Ukrajině. V šestnácti letech jsem začal kouřit a ve dvaadvaceti psychicky onemocněl. Jako diagnózu u mne stanovili depresi. Tři měsíce jsem se léčil na psychiatrické klinice, ale utekl jsem odtud a léčil se doma sám. Nejprve dělenou stravou, jíž dodržuji už osmý měsíc, a později, někdy uprostřed prounce roku 1994, jsem začal hladovět. Požíval jsem suchary a převařenou vodu a občas snědl trochu zapečených brambor.

Vydržel jsem to do 16. ledna, to byl úplněk. Onoho dne jsem si připravil horkou koupel a večer se mi udělalo špatně až na zvracení. Měl jsem pocit, jako by ze mne všechno chtělo ven oči mi lezly z důlků a bylo mi zle. Záchvaty nevolnosti se opakovaly celý týden, vždy mezi jedenáctou a třináctou hodinou a mezi devatenáctou a jednadvacátou hodinou a já si myslel, že to nepřeziji. Měl jsem strach, a proto začal hodně jíst, přičemž po ránu stále pil urin, většinou vystydlou. Nyní už je mi lépe a nemoci postupně odcházejí. Piji každé ráno veškerou urin vyloučenou do půl jedenácté hodiny dopolední a po obědě od třinácté do patnácté odpolední."

Poznámka. Suchary a brambory, které tento mladý muž jedl v mylném domnění, že drží hladovku, představují ukázkový příklad nevhodné stravy, jež organismus vysiluje a vyčerpává. I doba ukončení hladovky byla vybrána nanejvýš nevhodně - při úplňku tělo prožívá vnitřní stres, protože přechází od fáze rozšiřování ke stahování. Muž zřejmě zvracel kvůli tomu, že měl v oblasti sleziny, slinivky břišní a ledvin energetickou stagnaci (energetickou zácpu), která narušila proudění energií organismem (to vyvolává takovéto jevy). Takovýchto chyb se vyvarujte a neničte svůj organismus. Stejně vám to nepomůže, tělo se na vnitřní stravování nepřeladí a hloubkové mechanismy uzdravení se nespustí.

V zimním období nesmíte mrznout: pobývejte v teplých místnostech a jdete-li ven, oblékejte si teplé spodní prádlo. Doporučuji také horké koupele, abyste si změkčili pokožku těla a toxiny z vašeho organismu lépe vycházely.

Hladovění vždy začínejte v souladu s lunárním cyklem.

Doba hladovění je u každého člověka individuální a každý si ji určuje sám podle toho, jak se cítí. Je důležité

- dbát na vnější prostředí, například pokud je teplo, hodně se koupejte. Neméně důležitá je také tělesná konstituce - čím vyšší hmotnost, tím déle si můžete dovolit hladovět. Hodně silní lidé vydrží bez jídla i čtyřicet až šedesát dní, hubení

tak deset, maximálně dvacet, ale musí pobývat v příhodném prostředí. **Rozhodnete-li** se pro krátkodobé hladovění o délce dvaceti Čtyř až čtyřiceti dvou hodin, začínejte ve dnech *ekadaši*. Jakmile získáte s hladověním zkušenosti, snažte se kúru vydržet déle. To jsou ale jen obecná doporučení, vše závisí na individuálním zdravotním stavu **člověka** a na jeho schopnostech samostatně silou vůle řídit procesy probíhající v jeho těle pod vlivem hladu. Příklad urinového *hladovění*. První den si hned po ránu zacvičte **šank** prakšalanu a nebo si zaveďte několik větších očistných klystýrů, po nichž se vaše střeva zbaví zbytků potravy. Tělo si rychle zvykne, že nedostává klasickou potravu a snáze přejde na endogenní stravu, kdy spotřebovává vlastní zásoby. Počínaje tímto dnem také začněte pít urinu (stačí střední porce) a to tak často, jak často chodíte močit; u toho můžete pít vodu podle potřeby. První den se dvakrát nebo třikrát potřete od hlavy až k patě odpařenou urinou. Na druhý den a v následujících dnech při každém močení oddělte prostřední část pramínku moči a tu pak vypijte - a postup opakujte. Litrové až dvoulitrové klystýry z čerstvé uriny si zavádějte každé ráno, a pokud na to máte chuť a sílu, můžete i večer (ráno je to povinnost). Urina na klystýry se shromažďuje dva až tři týdny dopředu a před procedurou si pacient odlije tolik, kolik potřebuje a převaří ji, případně odpaří na polovinu nebo čtvrtinu původního objemu. Využívejte nejen vlastní, ale i urinu vašich blízkých a členů rodiny. Já sám mám dvě děti a využívám ke klystýrování jejich urinu, zatímco k pití a odpařování (na potírání těla a masáže) dávám přednost své. Večer před spaním urinu nepijte, budete klidněji spát. Režim striktně dodržujte ve všech následujících dnech.

Délku hladovění si určete zejména podle toho, čeho **chcete** kúrou dosáhnout.

Jak určit délku **hladovění**

- Očista žaludku a trávicího traktu a také celková regenerace organismu - dvacet čtyři až čtyřicet osm **hodin**, začíná se ve dnech ekadaši.
- Očista tekutého vnitřního prostředí organismu - do sedmi dnů.
- Očista měkkých tkání a částečně šlach - od sedmi do čtrnácti dnů.
- Hlubková očista organismu a obnova některých funkcí, například menstruačního cyklu, vyléčení z většiny nemocí - více jak čtrnáct dní.
- Delší hladovění se nasazuje v případě velkých poruch v energoinformačních strukturách, pokud se v nich nacházejí různé trhliny, například při zhoubných nádorech, a také za účelem duchovního zdokonalení.

Délka hladovění se kromě výše uvedeného cíle léčby určuje také podle individuální konstituce, ročního období, míře zasažení organismu a síly vůle.

Pokud organismus nevyklučuje moč v dostatečném množství nebo tělo otéká, používejte urinové zábaly na bederní a pánevní oblast. Zkuste pít urinu jiného dospělého člověka nebo dítěte do deseti let.

Ukončení hladovky a regenerační fáze. Je to velmi důležitý krok, jemuž byste měli věnovat veškerou péči. V den ukončení hladovky snižte příjem uriny na padesát mililitrů třikrát denně a začněte pít Čerstvě vymačkanou mrkvovou, řepnou nebo jablečnou šťávu anebo směs připravenou z dvaceti gramů řepy a dvou set gramů jablek. **Nemáte-li možnost** si připravit Šťávy, pijte místo nich bylinkové odvary s medem Či čaj ze sušeného ovoce s medem, to jsou skvělé prostředky na regeneraci organismu, které vás postaví na nohy. Zasyťte se tekutinami podle toho, jak potřebujete – neodpírejte si jejich příjem, ale ani to s **nimi**

nepřehánějte. Pokud jste hladověli *déle* než sedm dní, musíte vydržet na šťávoovém a odvarovém režimu minimálně jeden či dva dny. Posléze začněte jíst čerstvé zeleninové saláty s minimálním množstvím **omastku** anebo nejlépe bez něj. dušenou zeleninu a celozrnný chléb. Nepřestávejte s **urí novými** masážemi a provádějte je jednou až dvakrát denně. Po dvou až čtyřech dnech pozvolna přejděte na takové stravování, na jaké jste zvyklí.

Jak vlastně probíhá hladovění v praxi a jakých chyb se u toho lidé **nejčastěji** dopouštějí?

Příklad. „V prosinci roku 1989 jsem poprvé v praxi vyzkoušel **urinové** hladovění, ale už předtím jsem si o něm něco přečetl v tisku a nashromáždil nějaké informace. Měl jsem ucpané cévy na pravé noze, varikózní rozšíření žil v počátečním stadiu na levé a také torzi semenného provazce (*funiculus spermaticus*).

Nejprve jsem vydržel o hladu jeden den a následující týden tři dny. V lednu jsem provedl dokonce pětidenní a sedmidenní hladovou kúru a v zimě roku 1991 vše zopakoval: v lednu jednodenní a třídenní hladovění, v únoru pětidenní a v březnu sedmidenní.

Už si přesně ani nepamatuji, jak k tomu došlo, ale po poslední hladové kúře jsem si náhodou všimnul, že žilní městky a torze semenného provazce, jejichž příznaky se poprvé objevily ve čtrnácti či šestnácti letech, zmizely. A to jsem neprováděl **urinové** masáže či obklad a ani jsem se nepotíral urinou, protože o těchto léčebných procedurách jsem ještě nevěděl."

Poznámka. V tomto případě **bylo** hladovění moc krátké a zřejmě nebyl proveden správný přechod na normální stravování. **Jc** třeba hladovět déle a urinou využívat i k potírání a na **klystýry**.

Příklad. „**Jsem** už několik let těžce **nemocná**, měla jsem **tn** operace onkologických nádorů. V nemocnici v **Magadanu** mi **přimo** řekli, že nemám Šanci na úplné vyléčení. Když

mě posílali na čtvrtou operaci, odmítla jsem to a raději se začala léčit sama: nejprve si naordinovala hladovou kúru s urinou, masáže a obklady; celkem jsem se aktivně léčila osmnáct dní. Výsledky mne příjemně překvapily: nádor, který měl být vyoperován, splaskl a zmizel. Nyní provádím očistu a detoxikaci organismu, dbám na správnou dietu a **nejím** maso ani ryby. Dosáhla jsem mimořádných úspěchů a cítím se dobře fyzicky i psychicky."

Poznámka. Tato žena se zachovala velmi moudře: zaprvé hladověla dostatečně dlouho na to, aby se v jejím organismu zničily všechny nádorové buňky. To je velmi důležité, protože v případě příliš krátkého hladovění nejsou aktivovány procesy schopné ničit cizorodé prvky v organismu. A za druhé, vytvořila v těle takové podmínky, aby se tam onkologická patologie už nemohla vrátit. Musí se změnit životní styl a stravování a tato dáma to rovněž provedla. Rakovina se jí několikrát vrátila, protože měla velké trhliny v životním poli a ty se, jak je známo, nedají odstranit chirurgicky. Nicméně urina a hlad je „zalátaly" a žena se úplně uzdravila. Tuto metodiku doporučuji všem, kteří se chtějí vyléčit z nádorového onemocnění - navíc ale musíte provést očistu životního pole.

Níže následuje příklad toho, že nesprávně provedená ozdravná kúra přináší jen polovičaté výsledky. Pamatujte cesta k uzdravení vede jen přes dlouhodobé hladovění, totální změnu životního stylu a stravování a také změnu myšlení.

Příklad 1. „V létě loňského roku se mé ženě (je jí padesát dva let) vytvořil nádor mezi nosem a očima. Pravděpodobně vznikl kvůli dojíždění v autobuse z průvanu, ve kterém se nacházela. Zdravotní stav mé ženy se nelepšil, a tak se sama rozhodla, že vyzkouší hladovění s urinou; nejprve dvoudenní a potom i šestidenní a osmidenní. V únoru tohoto roku hladověla na urine deset dní a zároveň **s1** dělala obklady (z uriny, z jedné čtvrtiny odpařené).

Začala se lépe cítit, očistil **se jí** střevní trakt a zlepšil zrak a sluch, ale nádor nezmizel."

Příklad 2. „Od 17. prosince držím ozdravnou hladovku s **urinou** a plánuji, **že ji** prodloužím na sedmidenní. Dělal jsem všechno tak, jak píšete.

Druhý, třetí a čtvrtý léčby den jsem byla tak slabá, že jsem celé dny jen ležela a spala. Po každém malém **klystýru** jsem si šla ven **zaběhat**, ale většinou jsem zvládla jen pomalý, **maximálně** patnáctiminutový klus. Pátého dne jsem si zavedla větší klystýr a vyšlo ze mě sedm kalových kousků a hodně hlenů, večer pak dalších deset kalových kousků a další hleny.

I šestý den ráno jsem vyloučila kalové kousky, teprve k večeru se vše uklidnilo. Pátý, šestý a sedmý den ze mne vyteklo velké množství hlenů a jiné růžové a žluté shluky z neidentifikovatelné hmoty. Velmi mě bolelo břicho, bederní oblast a v kříži. Sedmý den jsem po klystýru pocítila silné nutkání na stolicí a vyšlo ze mě asi na jednu a půl sklenice nahnědlé tekutiny.

Každý den večer jsem si zavedla velký klystýr s výtažkem z vlašovičnicku, protože tekutina malého klystýru ze mě protentokrát vůbec nevytekla, ani jsem neměla nutkání. Velký klystýr vše napravil a mé tělo se očistilo od velkého množství hlenů. Po ukončení hladovky jsem pokračovala s pravidelnými malými klystýry a od té doby nevím, co to je zácpa."

Poznámka. Nemocnému se může na druhý až čtvrtý den léčby udělat špatně a přepadne ho slabost, protože se jeho tělo zbavuje toxinů a ty se dostávají do krevního řečiště a způsobují intoxikaci. Proto neustále pacientům doporučuji, aby si před hladovou **urinovou** kúrou detoxikovali organismus - poté budou hlad **snášet** mnohem lépe.

Proč pátého až sedmého dne tělo začíná hojně **vylučovat** hleny? Protože probíhá aktivní **okyselení** organismu a po **několika** dnech od počátku hladovky se v **těle** vytvoří **toxicové prostředí**, jež ničí mikroby produkující tyto **hleny**.

Do **klystýrů** nepřidávejte prvky, které organismus nedokáže strávit skrze tlusté střevo. K nim se řadí například **vlašovičnick**, **jenž** je mezi pacienty oblíbený, **citronová** šťáva a další rostlinné preparáty. Klystýry se při hladovění dělají se solí v poměru jedné čajové lžičky na jeden litr vody anebo jsou čistě **urinové**.

Bolesti v kříži jsou důsledkem nesprávné energetiky, respektive ukazují na energetický blok v daném místě. Vytékání hnědé tekutiny svědčí o částečné samovolné očistě jater a žlučníku: orgány se zbavily staré stagnující žluči a částečně rozpuštěného bilirubinu ze žlučovodů.

Pacientům s hemoroidy, zácpou nebo paraproktitidou rozhodně doporučuji, aby pokračovali v zavádění **urinových klystýrů** i během regenerační fáze. Preventivně si tělo pomazte olivovým olejem a dělejte si horké koupele - ukončení hladovky nebude drastické, nýbrž plynulé a příjemné. To se týká zejména osob s konstitucí větru a starších lidí. Naopak osobám slizu to nevyhovuje, ti by naopak měli hladovku ukončit obyčejně, bez klystýrů, koupelí a potírání těla olejem.

Příklad. „Píši vám až ze Sachalinu, jsem účastník *Velké vlastenecké války*. V srpnu roku 1994 jsem si zakoupil všechny díly vašich *Léčebných sil*.

Hladovět jsem začal dříve, v prosinci roku 1992, a vy držel jsem to dva týdny (pod lékařským dohledem). Pak jsem v roce 1993 **prohladověl** další tri týdny a **další** dva týdny pak v roce 1994. Naposledy jsem držel **třítydenní** hladovku v únoru tohoto roku. Pil jsem pouze urinu, při každém močení jsem sto padesát mililitrů odlil a využil k **léčebným** účelům. Také jsem si obden zaváděl klystýry z nekoncentrované uriny a potíral si s ní hlavu, obličej a **krk**. Během kúry jsem měl **tříkrát** tekutou **defekaci**, při níž ze mě vyšla tekutá černá břečka.

Po čtyřech hladovkách jsem se některých nemocí zcela zbavil a ty ostatní se alespoň zmírnily."

Shmutí –čeho jsem dosáhl při léčbě:

1. Přestal jsem nosit brýle, takže jsem mohl číst knih bez nich.
2. Ustaly bolesti v ledvinách. Provedl jsem čtyřikrát očistu podle Andrejeva.
3. **Vylepšila** se mi pokožka na obličeji a hlavě.
4. Vyléčil jsem si tachykardii.
5. Zlepšila se **plynatost**.
6. Už mne netrápila **osteochondróza**(nebo jen zřídka).
7. Zvýšila se pohlavní potence.

Poznámka. Kdyby tento pacient přidal urinové masáže, efekt by byl ještě lepší.

Proč se muži nepodařilo vyléčit *meteorismus* úplně a jenom *jej* zmírnit? Člověk, jenž dosáhl věku konstituce větru, je dehydratován a vysychá, dokazuje to nemoc osteochondróza. Plynatost vyléčíte jedině tehdy, budete-li se stravovat tak, abyste potlačili princip větru. Zároveň musíte zařadit do denního programu další ozdravné procedury, například horké koupele a potírání těla olivovým olejem.

Zrak se tomuto muži zlepšil v důsledku zlepšení funkce jater – jsou centrem, v němž se produkuje světelná energie. Vyléčení tachykardie zase svědčí o odblokování energetického centra v oblasti srdce. Potence vzrůstá, když se posílí **energoinformační** podstata lidského organismu. K tomu dochází po detoxikaci a hladovění a to vše náš pacient v pořádku provedl.

Příklad. „**Přečetl** jsem spoustu knih od Bragga po Sheltona, ale ty vaše jsou **jednoznačně** nejlepší.“

Hladovět jsem začal v roce 1991 a vydržel čtyřikrát **sedmidenní** kúru a k tomu několik tříapůldenních kúr, jejichž počet si přesně nepamatuji.

31. května roku 1993 jsem **přesně** ve 12.00 hodin místního času začal urinové hladovění. Užíval jsem urinu **vnitřně nosem** a ústy a tělo jsem si potíral starou urinou. Po pěti

dnech urina ztratila svůj zápach, chuť a barvu a stala se z ní čirá tekutina jako voda.

Když jsem hladověl, připadala mi sladká. I přes občasnou slabost a nevolnost jsem to vydržel patnáct dní. Měl jsem čistou hlavu, lehce se mi dýchalo, očistil se mi jazyk, na kterém se mi dříve tvořil povlak, a po čtyřech až pěti hodinách spánku jsem se cítil svěží a odpočatý.

Každý den jsem se důkladně myl a trochu opaloval na střeše pod paprsky Slunce. Vyloučil jsem jakousi tekutinu, myslím, že to byla žluč, a poté jsem pocítil nával energie. Po hladovění jsem jedl celozrnný chléb s rostlinným olejem a hodně čerstvého ovoce a zeleniny. Holdoval jsem dělené stravě, běhal a věnoval se atletice. Myslím si, že vše proběhlo skvěle a já byl na léčbu důkladně předem připraven. Měsíc po hladovění jsem začal občas jíst i sladkosti.“

Poznámka a doporučení. Bragg a Shelton opomenuli některé důležité aspekty hladovění, například celkové změkčení organismu, a nebrali v potaz ani individuální konstituci nemocného, věk a roční období. Byli přesvědčení, že všechny procesy, jež se v těle odehrávají při hladovění, probíhají u všech osob přibližně stejně; praxe to ale nepotvrdila.

Nicméně tento muž provedl detoxikaci těla úspěšně a pomohly mu i sluneční lázně. Hojně samovolné vylučování žluči střevy (bývá to **černá**, tmavohnědá nebo špinavě žlutá břečka) svědčí o silné intoxikaci organismu a v tomto případě by bylo lepší, kdyby se nemocný před hladověním důkladně pročistil.

Příběh. *Omlazení organismu, paradentóza, osteochondróza.*

„Absolvovala jsem šestnáctidenní urinové léčení hladem a výsledky jsem si pečlivě každý den zapisovala, hodinu po hodině.“

Měla jsem silnou paradentózu, **osteochondrózu** a v levé polovině hlavy mi pořád šumělo. Také se mi rychle zhoršoval zrak a já byla silně dalekozraká.

Během hladovění jsem dodržovala následující režim: v šest ráno vypila urinou a pokud jsem nemočila, tak rozřátou vodu z lednice. A vůbec, každou hodinu jsem do sebe vpravila sklenici nějaké tekutiny, buď vody, anebo uriny, a to v množství, kolik vyloučím (někdy bylo méně než jedna sklenice). O *půl sedmé* ráno začalo potírání urinou nebo masáž s vtíráním do pokožky, toto jsem prováděla obyčejně ve stoje uprostřed pokoje. Pod nohy jsem si položila hadřík a na něj nepromokavou plínku, aby urina nestékala na koberec, ale přitom abych v ní měla namočené nohy. Zpravidla jsem si smočila ruce ve džbánu s teplou starou urinou a potírala si pokožku těla po částech, dokud tekutina nevyschla. Procedura trvala kolem jedné hodiny; vlastně to byla minová masáž. Potom jsem (natřená urinou) cvičila a prováděla trénink pro ztuhlé klouby. Nato jsem se asi hodinu zabývala domácími pracemi, aniž bych se opláchla; urina mezitím na kůži uschla. Na závěr léčebného programu mne čekala teplá koupel, přičemž jsem při ní vždy používala dětské mýdlo. Od chvíle, kdy jsem se začala potírat močí až do okamžiku, kdy jsem se ponořila do teplé voňavé koupele, uběhly více než dvě hodiny. Během dne jsem si pětkrát nebo šestkrát propláchla dásně a deset patnáct minut převalovala urinou v ústech. Večer bylo nutné celou proceduru s vtíráním uriny a cvičením zopakovat. Zpravidla jsem chodidly stála na podložce, na níž urina stékala z mého těla. Natřená jsem vydržela do osmi hodin večer a po uplynutí jedné či půldruhé hodiny se znovu vykoukala.

Na počátku hladovění jsem za den vypila kolem dvou litrů vody a jeden a půl až dva litry uriny. Po šestém dni hladovky se výrazně snížil objem vylučované uriny a já jí pila méně, od jednoho do půl druhého litru. Už mě to nebavilo a měla jsem k pití uriny odpor, ale dokázala jsem se k tomu přinutit, protože jsem věděla, že jednoduše musím.

poslední den hladovky se mi nechtělo pít vůbec a nedokázala jsem polknout ani doušek uriny, prostě mi uvízla v hrdle. Zato se objevila chuť k jídlu, hodně jsem slinila a v žaludku mi kručelo - tak moc se mi chtělo jíst. Vůně jídel mi připadaly kouzelné a sladké a já je cítila všude, jako by se schválně slétaly z celého domu do mého pokoje, aby se mi vysmívaly.

Šestnáctého dne o půl třetí odpoledne jsem ukončila hladovku a začala jíst. Jako první jsem vycucala šťávu z pomeranče a zapila ji bylinkovým čajem s medem. Později jsem si dala ještě šípkový čaj s medem a několik sušených švestek. V deset hodin jsem šla spát a usnula klidným, zdravým spánkem.

Jak jsem se během kúry cítila? Za prvé musím říct, že jsem se na ni psychicky velmi dobře připravila. Občas jsem hladovky prováděla i v minulých letech (už od roku 1976), nejdřív podle Nikolajeva a potom podle Bragga a dalších odborníků. Většinou jsem setrvala bez příjmu jídla od pěti do Šestnácti dnů. Jednou to bylo jedenáct dní, potom třináct, patnáct, devět a sedm, podle toho, jak mi to umožnila práce. Hladovění jsem se tedy nebála a dobře jsem věděla, co mne čeká. Ale urina, to bylo něco jiného. Nešťítala jsem se jí ani trochu, ovšem bála jsem se, že bude příliš slaná. Naštěstí má moč byla už v poledne prvního dne hladovění světlá, průzračná a lehce osolená a druhý den byla jako čistá voda.

Nejprve jsem se při kúře cítila špatně, pálily mě dásně a zesílilo i zvonění v hlavě. Další den jsem se cítila skvěle a měla jsem spoustu sil, že bych byla schopná lámat skály. Pátý den se vše zase zhoršilo, byla jsem slabá a ospalá, měla jsem jazyk potažený šedavým povlakem a v ústech pachut' železa (na konci dubna jsem absolvovala *elektroforézu* dásní, ta pachut' vznikla asi kvůli tomu). Zvonění v hlavě bylo děsivé a měla jsem pocit, jako by mi někdo hlavu stiskl obručí. Strašně mě bolely dásně a občas se mi zdálo, že mi zmrtvěly zuby jako po anestézii. Celá jsem se cítila rozlámaná a ochablá, bylo to strašné! V ono ráno

jsem měla hořkoslanou moč, a tak jsem ji nechala odstát. Na druhý den se v ní vytvořil hlenový neprůhledný chomáč tmavé barvy. Močila jsem ještě míň a vůbec se mi nechtělo urinu pít, ale donutila jsem se.

Sedmý den jsem měla těžké tělo a pohybovala jsem se jako ve zpomaleném filmu: myslela jsem si, že se rozkládám zevnitř, jako by ze mě něco odlétalo a zůstala jen prázdnota. Také jsem trpěla **plynatostí** a kručelo mi v břiše. Ačkoli jsem před tím měla vždy samostatnou stolici, najednou přestala. Cítila jsem se chvíli lépe, pak zase hůře, a měla jsem ledové nohy i přes to, že jsem si oblékla troje ponožky.

Devátý den se uklidnily dásně, ale zvonění v hlavě pokračovalo.

Desátého dne nastal obrat k lepšímu a já se cítila skvěle, zase jsem ‚**létala**‘. Ale bylo mi souzeno kolébat se jako na houpačce: jedenáctého dne přišel zvrát o sto osmdesát stupňů a s ním slabost, ospalost, melancholie a zimomřivost. Intenzivně se mi začal čistit nosohltan a vyloučila jsem hodně průhledných hlenů, ale dýchalo se mi lépe, volně a nehlukně.

Třináctý den i v následujících dnech se slabost a ospalost stupňovaly, močila jsem málo. Pila jsem vodu, ale urinu ne, protože byla hořká a já jsem čekala, až zčervětlá a bude mít lepší chuť.

Každý den jsem si udělala malou rekapitulaci toho, co jsem všechno během dne vypila. Nejméně tekutin jsem přijala sedmý den, bylo to sedm deci litrů uriny, v dalších dnech se to zlepšilo a já vypila od jednoho do dvou litrů vody.

Nebudu zde dopodrobna popisovat, jak jsem se stravovala, ale žádné jídlo jsem nesolila ani nesladila, a jedla především zeleninu, ovoce a zeleninové polévky, vše jen v malých porcích a většinou syrové.

Co **mi** tedy přineslo hladovění? Kůže se mi vyhladila a změkla, pokožka na patách se obnovila - předtím jsem

měla hrubé paty s prasklinami, nyní je mám měkké a hladké. Taky dásně mě přestaly bolet, ale zvonění v uších neustalo a trvá dodnes. **Osteochondróza** se utišila, ale myslím si že se zcela **nevyлéčila** ani nezmizela. Také barva vlasů **se** změnila a místo původní rusé je mám tmavé, ale zato měkčí, jakoby hedvábné a příjemné na omak. Dva zuby jsem si však musela nechat odstranit, protože byly u kořínků obrostlé zubním kamenem. Po vytržení zubů byly dásně v klidu a vůbec jsem je necítila. Musím se ale dodnes vyvarovat **pru** vanu, protože pak o sobě dávají vědět."

Příklad 1. „Je mi dvacet šest let a v roce 1988 jsem se silně nachladila. Nejprve se mi velmi zhoršil zrak a poté mě začaly strašně bolet nohy.

Třetí rok se na prohlídce u očního lékaře zjistilo, že mi na pravém oku přibyly dioptrie. Krátce na to jsem se jednoho rána probudila a cítila, že mám nohy jako zalité olovem: po pár krocích jsem se cítila se nesmírně unavená a také se mi zatočila hlava. Takto se s nohama trápím už dva měsíce.

Náhodně jsem si koupila Armstrongovu knihu *Elixír života*, dodala si odvahy a vyzkoušela urinoterapii. Zničením jsem sama začala odmítat jídlo a hladověla celých devět dní. Pila jsem vodu, moč a třikrát až čtyřikrát denně jsem si tělo potírala urinou. A výsledek? Za dva či dva a půl týdne jsem pocítila v nohou obrovskou úlevu. Úplně jsem ožila, hodně chodím venku, a to i v botách na podpatcích, a dokonce ustojím celou pracovní směnu.“

Příklad 2. „V den Uspenského půstu jsem přistoupil k šestnáctidennímu urinovému hladovění a o Vánočním půstu ke čtrnáctidennímu. Měl jsem s hladovkou zkušenosti, protože už dříve jsem vyzkoušel obyčejné hladovění bez **uriny**. V lednu následujícího roku jsem však vydržel o vodě a **urině** neuvěřitelných třia dvacet dní. Urinu jsem pil, jednou až dvakrát denně si ji vtíral do kůže a přiklá-

dal urinové obklady na ledviny, protože jsem **trpěl** jejich nedostatečností. A dosáhl jsem vynikajících výsledků: mé **tělo** je **velmi** ohebné a když se předkloním, snadno dosáhnou prsty na podlahu, což jsem dříve nemohl a prsty jsem dosáhl sotva ke kolenům. Musím souhlasit s tvrzením, že **urina** je **prvotřídní rozpouštědlo**."

Příklady léčby hladověním a urinou při hospitalizaci

Tyto příklady mi zaslal lékař z nemocnice v Samaře, který při léčení pacientů využívá metody léčebného hladovění popsané v mých knihách s urinovou terapií. Jsou to tedy příklady pacientů léčených urinoterapií a hladem v nemocnici pod dohledem lékařů.

Příběh č. 1

„Chtěl bych se podělit o další zkušenosti při léčbě **urinoterapií** na lůžkovém oddělení naší nemocnice. Jde o pacienta D. ve věku čtyřiceti sedmi let. Od října 1991 se nacházel na léčení v nemocnici s diagnózou zhoršení chronické **obstrukční** bronchitidy.

Měl šest měsíců zvýšenou teplotu (hypertermii). Dodržoval jedenáctidenní urinové hladovění, které přineslo kladné výsledky. Ovšem měsíc po propuštění z nemocnice se mu teplota opět zvýšila a udržovala se na hodnotách třicet sedm a půl až třicet osm stupňů Celsia. K tomu se přidalo ztížené dýchání a kašel, pacient však přesto k lékaři nešel.

V lednu roku 1992 byl hospitalizován s diagnózou akutního zápalu plic při základním onemocnění obstrukční bronchitidy. Obyčejné léčebné metody **během** pěti dnů nepřinesly **žádný** výsledek, zvýšené **teploty** přetrvávaly. Pacient **začal** dodržovat urinové hladovění, po němž mu teplota klesla (na druhý den), a v průběhu dalších deseti dnů **zmizely** i klinické příznaky akutního zápalu plic. Šestnáctého dne hladovění byl pacient vyšetřen bronchoskopicky a **přítom** byl zjištěn nádor na hlavní průdušce. Další léčba zahr-

novala třítydenní hladovění, po němž příznaky **pneumonie** částečně přetrvaly. Dodržuje urinoterapii."

Příběh č. 2

Jmenuji se Olga S. a je mi třicet tři let. Déle jak dvacet let trpím difúzní neurodermitidou. Léčila jsem ve všech možných nemocnicích a ležela na mnoha lůžkových odděleních i na klinikách špičkových lékařských **institutů**. Byla jsem už zoufalá, a tak jsem zkusila poslední možnost: bez přípravy jsem zahájila desetidenní hladovění. **Kůru** jsem vydržela, ale bohužel jsem nezvládla regenerační fázi a měla velké komplikace. Po dvouměsíčním speciálním přípravném období jsem hladověla dvacet čtyři dní na **urině**, přičemž zlepšení nastalo až dvaadvacátý den. Po ukončení léčby se kůže konečně pročistila a poprvé v životě jsem se na sebe mohla bez obav podívat do zrcadla: přede mnou stála mladá žena s čistým obličejem se zdravou barvou a bez vyrážky na rukou."

Příběh č. 3

Pacientka G. N., věk třicet let. Diagnóza: bronchiální astma, velmi těžký průběh. V listopadu 1989 se kvůli astmatickému záchvatu dostala do nemocnice. Ihned jí bylo vypsáno léčebné hladovění, pátý den byl pozastaven nitrožilní příjem všech léků a sedmého dne odpojeny inhalátory. Léčba trvala čtrnáct dní, poté byla pacientka propuštěna s tím, že nemá žádné klinické příznaky bronchiálního astmatu ani chronické bronchitidy. Nepřijímala žádné léky a snažila se hladovět **alespoň** jeden den jednou či dvakrát do měsíce. Pacientka však nedodržovala principy dělené ani vegetariánské stravy.

V srpnu roku 1991 se znovu dostala do nemocnice, protože nemoc (astma) se zhoršila kvůli nachlazení. Začala s urinovým hladověním, které bylo efektivní - už osmý den **příznaky** nemoci zmizely. Přesto pokračovala v hladovění a vydržela sedmnáct dní. Když byla propuštěna, nedo-

stala **ani** žádné recepty na léky, ani žádné léky neužívala. Po návratu však opět nedodržovala dietu, nepřijímala **urinu. ani nehladověla** v domácích podmínkách. Po půl roce se dostala do jiné nemocnice na lůžkové oddělení, kde jí **byly** znovu naordinovány glukokortikoidy.

Příběh č. 4

Pacient se jmenuje G. I. a je mu padesát čtyři let. Dlouho se léčil na plicním oddělení s komplikovanou diagnózou: vleklý levostranný dolní zápal plic. Léčil se celkem čtyřicet šest dnů a přestože se zprvu zdálo, že terapie **nejsilnějšími** dostupnými antibiotiky zabírá, zánětlivý proces se nepodařilo zastavit. Lékaři měli podezření na nádorové onemocnění. Nemocný přistoupil na třídní urinové hladovění, při kterém popíjel 'zlatou živou vodu' třikrát denně. Po pěti dnech od ukončení hladové kúry se vytratily klinické příznaky zápalu plic a za další dva dny už zánětlivé ložisko nebylo k nalezení ani na rentgenovém snímku. Následujícího dne byl propuštěn z nemocnice a na výstupní listině stálo: **uzdraven.**"

Příběh č. 5

Pacient G. L., věk třicet šest let. Do nemocnice byl **přivezen** dne 7. února 1990 s diagnózou akutní pneumonie. A hned se obrátil na lékaře, zda by ho mohli vyléčit do 23. února. Dostalo se mu odpovědi, že takto těžký zápal plic není možné dostupným metodami za krátkou dobu vyléčit. Jediná **šance** je, pokud by bylo použito léčebné hladovění. Pacient souhlasil a hned na druhý den započal pětidení hladovou kúru, při níž ovšem zpočátku souběžně užíval antibiotika (deset dní). Ke dni 23. února skutečně příznaky nemoci zmizely a pacient byl propuštěn z nemocnice."

Příběh č. 6

„**Nemocný Tatarinov**, třicet čtyři let, trpí NCD – **neurocirkulační dystonií** smíšeného typu s těžkým průběhem. **M** časté krize - **zhoršení** stavu cév, doprovázené **paroxys-**

mální vestibulární dysfunkcí. Do roku 1990 ležel třikrát až **čtyřikrát** do roka na příslušném oddělení nemocnice. V lednu roku 1990 ho postihla akutní porucha krevního oběhu v mozku, ve **vertebrální bazilární** oblasti. Bylo provedeno dvoutýdenní léčení hladem s velmi dobrým výsledkem. V prosinci roku 1990 bylo opakování devítidenní léčebné hladovění. Dva roky je pacient pod kontrolou, zhoršení stavu nenastalo."

Příběh č. 7

„Nemocný Filipov, třicet jedna let, trpí arteriální hypertenzí už **nějakých** patnáct let. V posledních letech se jeho krevní tlak ustálil na hodnotě 210–230/120–140 mm Hg. Podrobil se intenzivní léčbě, užíval například **Kaptopril**, ale vcelku bezvýsledně. Po měsíční přípravě a frakčním hladověním (dvakrát po devíti dnech) se mu krevní tlak snížil na hodnoty 160/100 až 140/90 mm Hg a výrazně dolů ze sto čtyřiceti osmi kilogramů na sto čtrnáct kilogramů šla i jeho tělesná hmotnost. A tak mu **Kaptoril** vysadili."

Příběh č. 8

„Mou pacientkou byla dvačtyřicetiletá žena, říkejme jí N. P., diagnóza: revmatická artritida druhého stupně, která se rychle šíří. Nemoc trvala už čtyři roky. V minulosti **jí byla nabídnuta léčba glukokortikosteroidy**, i když to byla **spíš** terapie útěchy ze zoufalství, že nic jiného nezabíralo. Pacientka to však odmítla a namísto toho z vlastní iniciativy dodržovala šest měsíců urinovou léčbu a hladověla dvacet čtyři hodin každý týden. Brzy na sobě pozorovala výrazné zlepšení, například jí přestaly otékat klouby a její tělo už nebylo tak ztuhlé; a aktivita přešla na první stupeň. Po dvouměsíční speciální přípravě a **osmnáctidenním** hladověním na **urině** zůstaly stopy nemoci v kloubech rukou, ale aktivita nemoci byla na nule, což znamená **remisi.**"

Namísto závěru

Léčba vlastní urinou a hladem je humánní metodou která je zcela v souladu s principy přírodní medicíny. Nemocný Člověk si uvědomí, v čem v životě chyboval a co nedělal správně, a při léčbě se těmito poznatky řídí. Využívá přitom své síly a prostředky pocházející ze svého vlastního organismu. Nezatěžuje tak svou karmu ani karmu celého lidstva na rozdíl od osob, již se léčí preparáty, kvůli nimž musely být zabíjeny rostliny a zvířata a vytvářeny nové technologie, které ničí okolní prostředí.

Příroda se brání tomu, abychom ve velkém množství likvidovali rostliny a infikovali zvířata jen proto, abychom z jejich krve připravovali vakcíny a séra a z částí jejich těl abstrahovali biologicky aktivní prvky. Také transplantace orgánů a tkání je nepřirozená a navíc posiluje sociální nespravedlnost a nerovnost. Vědci jsou přesvědčeni, že klonováním vytvoří „náhradní díly“ těla člověka a jimi nahradí ty poškozené a nedostávající. Jenže moderní člověk má nemocné orgány a poškozené části těla jen kvůli nepřirozenému, nesprávnému a nezdravému životnímu stylu, jemuž holduje.

Lidé by se měli zbavit svých nedostatků a zlovyků a tím zamezit i jejich následkům - nemocem. Ale oni se snaží léčit samotný následek a přitom svůj životní styl obhajují. Namísto aby odstranili příčinu, zamezují následkům. Lidé nechtějí pochopit, že nemoci jim byly seslány proto, aby si uvědomili, jak **nesprávně** žijí a svůj životní styl změnili a žili jak v souladu s vesmírnými a pozemskými zákony, tak v **harmonii** s okolním světem. **Ignorují** Velkou pravdu a uznávají nepřirozenou medicínu. A to je vede do záhuby. Lidstvo

se bude dále rozvíjet jen v případě, že dosáhne uvědomění a bude se správně chovat k okolnímu prostředí i k vlastnímu zdraví.

Chcete zachránit svět? Začněte u sebe! Bůh dal **každému** člověku do vínku stejnou schopnost vyléčit sebe sama a poslal mu dva **vynikající** „léky“ - urinou a hladovění. Lidské vědomí je však ohlupováno novodobým tmářstvím, které se snaží člověku vzít tyto dary a zničit je. A tak se vyvíjí medicína, avšak nesprávným směrem. Ve světě zvířat neexistují léčebny ani lékaři, pro přírodu je to nepřirozené! Zbavme se tedy nevědomí a pracujme se „svou čistírnou“ a využijme sil a prostředků, které nám byly dány přírodou: uvědomění, urina, hladovění a zdravý způsob života.

České prameny

Armstrong, John W.: *Elixír života*, Praha 2003

Bible svatá podle posledního vydání Kralického z roku 1613, Praha 2004

Kolektiv autorů, *Ilustrovaný encyklopedický slovník*, Praha 1981

Kolektiv autorů, *Slovník cizích slov*, Praha 1996

Vokurka, M. - Hugo J., *Praktický slovník medicíny*, Praha 2004

Poznámky

1. Vydala Eugenika v roce 2007 - pozn. překl.

2. **Slo** o krizi celé trávicí soustavy - pozn. aut.

3. Pokud vás zajímá, jak si správně pročistit játra, píše se o tom v **jiných** mých knihách, například *Léčivá detoxikace hladem -praxe*, vydala Eugenika v roce 2007 - pozn. překl.

4. Autor knihy *Tajna napitka bogov (Tajemství nápoje bohů)*, která vyšla v nakladatelství **Krasnojarskoje** izdatel'stvo, píše se o ní v prvním díle knihy *Urinoterapie - teorie* - pozn. překl.

5. Vydala Eugenika v roce 2006 - pozn. překl.

6. Pokud se tělesná teplota nezvyšuje, je to symptom krize, nikoli nemoci - pozn. aut.

7. To je další důkaz, že urina upravuje celkovou energetiku organismu a sladňuje aktivitu **akupunktorních** kanálů s vnějšími energetickými projevy.

Ještě si dovoluji poznámku o nemocných zubech: bylo by naivní si myslet, že pouhé čištění zubů, byť pravidelné, člověku umožní zachovat si zdravé zuby. To nestačí: pevnost zubů závisí na zdraví celého organismu a také na správné výživě. **Máte-li** problémy se zuby, dbejte na fungování žaludku a střev, plnohodnotné stravování a celkový životní styl, pak budete mít zdravé zuby i bez přehnaného užívání zubního kartáčku.

8. Tento mladý muž ohodnotil situaci správně - nebyla to jen tak obyčejná krize, ale vyhnání démona z těla, jenž ho ovládal - pozn. aut.

9. **O** biorytmech v urinoterapii se píše v knize *Urinoterapie a biorytmologie*, kterou vydala Eugenika v roce 2006 - pozn. překl.

10. Všechny vydala Eugenika v roce 2007 - pozn. překl.

11. **O** tom, jak si správně zavádět klystíry, se dočtete v mých knihách *Energetická rovnováha organismu a Léčivá detoxikace hladem* – **praxe** pozn. aut.

12. Mýdlo pokožku vysušuje, zbavuje ji přirozené kyselosti. Moč naopak funkci kůže vylepšuje a vyživuje ji (zejména moč rozmražená) - pozn. aut.

13. Syndrom dráždivého střeva, anglicky *Irritable Bowel Syndrome* (IBS) - pozn. překl.

14. Tato žena se (přes známosti) dostala do jedné z nejlepších nemocnic a dostávala kvalitní léky a byla vyšetřena nejmodernějšími metodami a přístroji. Nutno však dodat, že když ji přijímali na léčbu, přišla sama „po svých“, a když nemocnici opouštěla, nesli ji na nosítkách a musela ji domů odvézt sanitka - pozn. aut.

15. Nad sporákem je ventilátor - pozn. aut.

16. Nadbytek obranných sil v organismu se projevuje formou těžkých očistných nebo ozdravných krizí - pozn. aut.

17. V *Berlínském papyru* číslo 3038 najdeme recept, který se asi hojně využíval po celá tisíciletí: „Vyšetři, zda žena bude mít dítě. Zasad' pšenici a ječmen. Necht' je žena zalévá svou močí, odděleně každou jako datle. Když obě zrna vyrostou, bude mít dítě. Když vyrostou pšenice, bude to chlapec, když vyrostou ječmen, bude to děvče. Když žádné zrno nevyroste, žena mít **dítě nebude.**“ –pozn. překl.

18. Ona a Coen van der Kron byli pořadateli - pozn. aut

19. Kromě péče o vlasy také prošla všemi očistnými procedurami, například tlustého střeva nebo **jater** a **přešla**

na zdravé stravování, a to vše mělo na krásu jejích vlasů vliv - pozn. aut.

20. Tato citace pochází z velmi staré knihy I. V. **Cedlera**: *Bolšoj univerzal'nyj leksikon {Velký univerzální leksikon}*, vydáno v roce 1747 - pozn. aut.

21. Nejlepším indikátorem při výběru druhu uriny a proporcí u urinové směsi je, jak se cítíte a **jak** vám vyhovuje. Vyzkoušejte různé druhy a vyberte si ten nejpříhodnější - pozn. aut.

22. Tato citace pochází z velmi staré knihy I. V. **Cedlera**: *Bolšoj univerzal'nyj leksikon {Velký univerzální leksikon}*, vydáno v roce 1747 - pozn. aut.

23. Množství nebilkovinného dusíku v krvi, zejména dusíku močoviny, které stoupá například při selhání ledvin - pozn. překl.

24. Profesor V. P. Filatov vypracoval metodu, podle které je organismus stimulován a omlazuje se; říkal tomu tkáňová terapie. Vezme se kousek speciálně opracované tkáně lidského těla, například kousek kůže a nechá se čtyři dny odstávat v temném místě na mrazu. Pak se zavede pod kůži, organismus na něj aktivně reaguje a je silně stimulován. Při urinových injekcích působí stejný mechanismus, ale jeho efektivita mnohonásobně vzrůstá, je-li urina vpravována veškerým povrchem kůže - pozn. aut.

25. Publikováno v časopise *Kliničeskaja medicína {Klinická medicína}*, svazek XIII, číslo 7 za rok 1935 - pozn. aut.

26. Popřemýšlejte o tom, co vlastně znamená termín „vyléčit se“. Člověka neléčí někdo jiný, nýbrž jeho vlastní síla, již má k dispozici. Pokud se nemocný člověk octne v podmínkách, které napomáhají udržování této síly, uzdraví se. Pokud ne, bude i nadále nemocný - pozn. aut.

27. V této knize je uveden jeden z pěti případů uveřejněných knize pana Armstronga *Elixír života* - pozn. překl.

28. Zdalipak **jste** se někdy pozastavili nad skutečností **že je** pohlavní soustava ženy spojená s vylučovací? Moudrá příroda **se** postarala, aby toto místo bylo ošetřeno a chráněno blahodárnou močí před infekcemi a dalšími patologiemi. Nachlazení ženských pohlavních orgánů **výjimečně** dobře reaguje na léčbu urinou, čerstvou nebo lehce ohřátou, protože má vlastnosti „horka“. **Je-li** urina smíchána s jinými prvky, **její** léčebné vlastnosti narůstají. Tomuto jevu se **věnoval** už **Avicenna**: „Lidská moč uvařená s pórem tlumí bolesti **dělohy**. **Je** třeba si do ní sednout, jedenkrát za **den** po **pět** dní.“ - pozn. aut.

29. Tato citace pochází z velmi staré knihy I. V. **Cedlera**: **Bolšoj univerzal'nyj leksikon (Velký univerzální leksikon)**, vydáno v roce 1747 - pozn. aut.

30. mm Hg - milimetr rtuťového sloupec - starší, dnes nepoužívaná, jednotka tlaku měřčná výškou rtuťového sloupce- pozn. red.

31. Jde o **hromadění** tekutiny (lymfy, krve aj.) v **těle** - pozn. red.

32. Přípravek k ošetření např. hroznového vína, skládá se z 1 dílu skalice modré a 2 dílů vápna - pozn. red.